

H. Gundert
15 febr. 1849

Jaimini-Bharata

[Kanaresisch.]

ಜೈಮಿನಿಭಾರತವು.

Ma an ga lo re a

ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಛಾಪಿಸಿದ್ದು.

೧೮೪೮.

1 8 4 8.

[Mangalore]

UNIV. BIBL.
TÜBINGEN

ಜೈಮಿನಿಭಾರತವು. ೧. ಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀವಧುವಿನಂಬಕದಕೋರಕಂಮೊರೆಯೆಭಾಳ
ತಾವರೆಯಪುಷ್ಪಮುದಕೋರಕಂಬಿರಿಯೆಜಗ
ತೀವಲಯದಮಲಸೌಭಾಗ್ಯರತ್ನಾಕರಂಪೀಠನಿಂಮೇರೆವರಿಯೆ॥
ಲಾವಗಂಸರಸಚರಣಾಮೃತದಕಲೆಗಳಂ
ತೀವಿದೆಳೆನಗೆಯಬೆಳದಿಂಗಳಂಪಸರಿಸುವ
ದೇವಪುರನಿಲಯಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನಾಸ್ಯಚಂದ್ರಾನಂದಮಂನಮಗೀಯಲಿ॥ ॥ ೧ ॥
ಪಾವನತುಲಾಭರಣಮಂಮಾಡಿಕಾಂಥೆನಿವ
ಪಾವನತರಸ್ವರೂಪಂನಾರದಾದಿಮುನಿ
ಪಾವನತಪಾದಪಂಕೇರುಹದ್ವಂದ್ವಮಂದುಕಲಾವತಂಸಮುಮೆಯಾ॥
ಭಾವನೆಯನೊದಗೂಡಿಸುವಸಕಲಸುರರಸಂ
ಭಾವನೆಯಸ್ಥೈಕಾಂಬಲೋಕವಿಸ್ತರಣತ್ರಿ
ಭಾವನಯನತ್ರಯಂದೇವಗಂಗಾಧರಂನಲಮುನಿಚ್ಚಂನಮ್ಮನು॥ ॥ ೨ ॥
ಪುಸ್ತಕದಮೊಳೆಗೆದಮುಂಬೆರಗಮಲದಂತದಗ
ಭಕ್ತಿನವಮಾರ್ಗಸಂಧ್ಯಾರುಣಂಭಾಗವಿ
ಸ್ವಸ್ತಿಸಿಂಧೂರಮಂಸುರಪಮೊಂಬಿಸಿಲೊಡನೆಮೂಡುವೆಳೆನೇಸರೆನಿಪ॥
ಪುಸ್ತಕದಮಣಿಮಕುಟಮಾಗಲುದಯಾಚಲದ
ವಿಸ್ತರದಂತೆಭಾರತಿಯೊಳೊಪ್ಪುವನ
ಮಸ್ತಕಕ್ಕಿದಕಾಯಕವಿನಾಯಕಮಾಪ್ಪುದೆಮಗೆವಿಘ್ನತೆಯನು॥ ॥ ೩ ॥
ಭೂಮಿವ್ಯೋಮಪಾತಾಳಲೋಕಂಗಳಿನಂ
ಭಾವ್ಯರಿಂದೆನಿಸಿಕಾಂಬಭಾಗದೇವಸ್ಥರಿಂ
ಸೇವ್ಯಮಾದಜನಮಕ್ಕದರಾಣಿವರದೆಕಲ್ಯಾಣಿಫಣಿವೇಣಿವಾಣಿ॥
ಕಾವ್ಯಮಿದುಭುವನದೊಳ್ಸಕಲಜನರಿಂದನು
ಶ್ರಾವ್ಯಮಪ್ಪಂತೆನ್ನವದನಾಬ್ಜದಲ್ಲಿನಿ
ನೆವ್ಯಪಿಸಿಶಬ್ದಮಿಲನುಮತಿಯಂತಾಯೆನಗೆಗೂಡಿಸೋದಿ॥ ॥ ೪ ॥
ಪಾರದೆಪದಾರ್ಥಮಂವರಯತಿಗೆಭಂಗಮಂ -ಪದಾರ್ಥಮಂ.
ತಾರದೆನಿಜಾಸ್ಥೆಯತ್ತಿಯೆಗಕ್ಕೆಭಾಷ್ಯಾಂ
ಬಾರದೆವಿಶೇಷಗುಣಗಣಾಕಲಾಪರವಂತೋರದೆಮುತ್ತಿಗಕ್ಕೆ॥
ಕೇಳದೆನುಮಾರ್ಗಮೊಳ್ಗಡೆವನಪ್ಪುರುಷನಗ
ಭೂತಿಗದೆನಸಮಂಮೊಲ್ಲಕಾವ್ಯಪ್ರಬಂಧಮಂ
ಶಾರದೆಯಕರುಣದಿಂಪೇಳ್ವೆನಾಂದೋಷಮಂಜೋಡಿಸಲ್ಲಪಂಕೇರುಹದ॥ ॥ ೫ ॥

ಛಂದಸ್ಸುಲಕ್ಷಣಮಲಂಕಾರಶಾಸ್ತ್ರಾವರಣ
ಮೊಂದಿಕಲೆವೆತ್ತಸತ್ಕೃತಿಚಮತ್ಕೃತಿಯುಕ್ತಿ
ಯೊಂದುಮಿಲ್ಲದಕಾವ್ಯಮಶ್ರಾವ್ಯಮಕ್ಕುಂಮಜರೆದುಕವಿತೆಯನುಬರೆದೆ॥
ದಂದುಗಕ್ಕಾಗನಾಗಿಪೆಸ್ತೆನೆಂದೆಂವನನು
ವಂದಮಂಮಾಡದದೆನಗೊಲಿಭಕ್ತನಮಲಮತಿ
ಯಂದೇವಪುರದಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನೆಂದರಿದುಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲಾಸುಜನರು॥ ॥೬॥
ಕೆನೆವಾಲಮಂಗಡೆದುನವನೀತಮಂತೆಗೆದುಬಾ
ಯ್ಗೆನಿದಾಗಲವಿಯದದರೊಳಗೆಮುಳಿವಿಡಿದರಸ
ವನೆಕೆಡಿಸದೊಡೆಕೆಳೆದುಸುರಭಿಗಪ್ಪುದೆಕಾರಕೆಕಾವ್ಯಮಂಕೇಳ್ವುದತಿಸಿ॥
ಜನಿಸಿದಪದಾರ್ಥಮಂತಿಳಿದುನೋಡದೆ
ವಿನೂತನಕವಿತೆಗೊಂದುಕುಂದಿಟ್ಟುಜರೆದೊಡೆಕೇಳ್ವ
ವನೊಳಾವದೂಷಣಯಂಜಾಣರದನರಿದುಮತ್ಸರವನುಳಿದಾಲಿಸುವುದು॥ ॥೭॥
ಜಾಣರಂತಲೆದೂಗಿಸದೆನಡೆದೊಡಾವದ
ಕ್ಷೋಣಿಯಂಬಹುದೆಂದುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂದ
ತ್ರಾಣಸುರನಿಲಯಲಕ್ಷ್ಮೀವರಂತಾನೆಸಂಗೀತನೂಕಲಾನಿಪುಣನು॥
ವೀಣೆಯಿಂಗಾನಮಂನುಡಿಸುವಂದದೊಳೆನ್ನ
ವಾಣಿಯಿಂಕವಿತೆಯಂಪೇಳಿಸಿದನೆಂದರಿದು
ಕೇಣಮಂತೊರೆದುಮರುಳುಡಿನುವರಂಜರೆದುಕವಿತೆಯಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲಾಸುಜನರು॥೮
ದುಷ್ಟಾಹಿಘೋರತರವಿಷವದನದಿಂದಸಂ
ದಷ್ಟಮಾಗಿರುತಿರ್ದೊಡೆಂದೋಷಮಿರ್ದೊಡಂ
ನಷ್ಟಕೀಯಾದೊಡಂಚಂದ್ರನಂತೆನ್ನಕಾವ್ಯದರಸಂಸುಮನಸರ್ಗೆ॥
ಇಷ್ಟಮಾಗದೆಮಾಣದಿಂನಾವನಾರೊಡಂ
ಕಷ್ಟಮಂಬಗೆವವಂಜಾರಂಗೆವಿರಹಿಗಂ
ದೃಷ್ಟಾಂತಮಾಗಿಸಲ್ಗುಂಧರಾವಲಯದೊಳ್ಗುಂದೆಪಾಮೇಳಿದರೊಳು॥ ॥೯॥
ಮೊಗಮಾವಲೀಲೆಯಿಂದೆಸೆವಪುಡಾಕ್ಷಾವಮಂ
ಮಗುಳೆತೋರುವದಲ್ಲದನ್ಯಪ್ರಕಾರದಿಂ
ಸೊಗಯಿಸದೆರನ್ನಗನ್ನಡಿಧರೆಯೊಳಾರಾಜಿಸುವಕನ್ನಡದನುಡಿಗಳು॥
ಬಗೆಯರಿದರಾವಲಕ್ಷಣದಿಂದಮುನ್ನ
ಬ್ಬಿಗರಿನುಸುರಿದರದೆಲಕ್ಷ್ಯಮಲ್ಲದೆಪೆರ
ತೆಗೆದಿಸಲ್ಲದದರಿಂದಮಾರ್ಪವಿಶ್ವಕವಿಗಳ್ಗೆನಮಿಸಿನಾಂಕೃತಿವೇಳ್ದೆನು॥ ॥೧೦॥
ವಿಷ್ಣುಪ್ರಶಾವಲಯಮರಿಯೆವಿರಚಿಸಿದಂಶ್ರೀ
ಗದ್ದಾಜಿಕೊಕ್ತಿಶ್ರೀವಸಗ್ಣಮಾರಕನಸುತಂಲ
ಸದ್ದಿನುತಕಲ್ಪಕಕವಿಶ್ರೈಶ್ರಿವನತೂಕಲಕ್ಷ್ಮೀಶನೆಂಬೊಕವಿ॥

ಹುಟ್ಟಿನಾಡೊಳ್ ದೇವಪುರದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನವ
ರಟ್ಟಯವನಾವಗಂಧರ್ವಾವಿಸುವರದಿಗಳುಂ
ಸದ್ಗುಣಯದಿಂ ಭಾರತಜೈಮಬಲ್ಪಿಂದ ವಿಮಲಜೈಮಿನಿಭಾರತದ ಕಥೆಯನು॥ ॥೧೧॥
ವರವರ್ಣದಿಂದ ಕೋಭಿತಮಾಗಿಯಾಮವಿ
ಸ್ತರದಿಂದ ತೆಲ್ಲಗಮಧುರತರನವರಸೋ
ದರಭಿತರಿತದಿಂದ ವಿಲಸಿತಮಾಗಿಸುಮನೋಹರಾಗದಿಂ ಪ್ರಚುರಮಾಗಿ॥
ನಿರುತಮಂಜುಳಶಬ್ದದಿಂದ ಕವಿಗಳ್ ಪಾಗಿ
ಚರಿಸುವನು ಲಲಿತಭಕ್ತ್ಯದಿಗಳ್ಗೆ ದಿಬದಪೆಳ್ಗುಂ
ಕರಿಸದಿರ್ವವೆಬಂದು ನೆರದವಿದ್ವತ್ಸಭಾವಲಯದಿನೆರೆಯಮಾಕರದೊಳು॥ ॥೧೨॥

ಕೃತಿಕಾಸಂಧಿಪ್ರಥಮಸಂಪೂರ್ಣಂ

೧. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ನಾಕಿಸಂಸ್ತುತಧರ್ಮನಿಲಯಂ ಬಾದರಾಯಣನ
ವಾಜಿಮೇಧಾಧ್ವರವಿಧಾನಮಂ ಕೇಳ್ದುಪಂ
ಕೇರುಹಸಖಾನ್ವಯನಮಿತವಿದಿಯಾಶ್ರಯಿಂದಂ ಮುದದಿಂದಿರ್ದನು॥

ಪದ್ಯಂ.

ವನರುಹಾಪ್ತಾನ್ವಯದೊಳುದ್ಭವಿಸಿತು ಸಾಂಬಿಯೊ
ಜನರ ವಿಸ್ತೀರ್ಣಭೂಮಿಯಂ ಸಪ್ತರಕರವಿಧಿಗ
ಳನುವೆಸ್ತಿಸಿರಲದರ ಮಧ್ಯದೊಳುಮುದವಿನುತಜಂಬುದ್ವೀಪಮದರೊಳದುವೆ॥
ಅನವರತಸುರತರುಸ್ಥಿಗೆನೆರೆದವಿಭ್ರಾಂ
ಗನೆಯರಂಗಭವಿಯಮಾಬ್ಬುಗೆಯೊಳಾರಮುಂ
ಚಿನಮಮಹಾರಾಶಿಯೊಳ್ ಪೆಸ್ಗೆನಭೈರವಕನಕಾಚಲಂ ಕಣ್ಗೆಸೆದುದು॥ ॥೧॥
ಅಂಗನಾಕಗಿರಿಯತೆಂಕಣಾದೆಸೆಯೊಳ್ ವರ್ಷದನು
ಧಾಕರಕುಲದವಸ್ಥಾರಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪಭಾಷಿ
ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂ ಜನಸಂಬಧವದಷ್ಟನಾಮರಮಲ್ಲಿಗರಸೆನಿಸುವಾ॥
ಭೂಮಾಕಾಂತಜನಮೇಜಯಂ ಮಹಾಭಾರತಕ
ಥಾಕೌತುಕದೊಳಾಸ್ಥಮೇಧಾವನೋಲವಿಂ
ದೇಕಮಾನಸನಾಗಿಜೈಮಿನಿಮುನಿಪಂ ಬೆಸಗೊಂಡನೀತೆರದೊಳು॥ ॥೨॥
ಬಂತೆಕೌರವಜಯಂತಮಗೆಸ್ಯೆಸಾರ್ದನಮ
ನಂತರದೊಳಾದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ಪಾಂಡವರ
ಚಂತಿಕೆಯನೋಪವರದೆಸೈದಕೆಂದುಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲನು॥
ಸಂತಸಂದಳೆದುಜೈಮಿನಿಮುನಿಪಸಂಕೆಸ್ತ
ದಿಂತವಂಬೆಸ್ಗೂಸಾಕ್ಷಾಮಾಪಂಗೆಸಕಲಜನ
ಸಂತತಿಗೆಸಾರ್ವತಂ ಸುಮನಸಮಧುರತರಸತ್ಕಥೆಯನು॥ ॥೩॥

ಕಿಸಲಿತಸ್ತ್ರೀಪಾಂಡವಕಥೆಯಮಾನ್ಯ
ದೇಗುಲೆಯಅಮುಯೋಗಧನಮೇಗಿನಿಸಿಸಂ
ಕಾಳಗದೊಳುರುಳಿಗೆಲ್ದುಬಳಿಕಪರಸ್ತ್ರೀಗಾಮುರತನಬಿಟ್ಟನಾಮ್ರಜ್ಯದಾ॥
ಬಾಳಿಕೆಯವನುಜರಿಂದೊದಗಮಡಿಧರ್ಮಜಂ
ತಾಳಿದಂಸ್ಥಿರತವಗನಮುಷ್ಟಿದಾಯರಂ
ಪೇಳುವವದವರ್ಗ್ಗನಿತುಗುಣಮಿಲ್ಲೆಂದುಕ್ಷಮಾಮಂಡಲಂಕಾಂಡಾದವಲು॥ ॥೪॥
ಬಳಿಕಸ್ತ್ರೀವರಯುಧಿಷ್ಠಿರನಾಸ್ಥದೇಗಿಲದೊ
ಳ್ಗ್ರಾವುಕಾಲಿಮಾದರಂಮುನಿಮುನಿಸುವ್ರತಮ
ಟ್ಟುಳಿಕಾಗಮುಬೆದರುಬಿಟ್ಟುರಕ್ಕನಿಸ್ಥುರಂಗಜರುಗಾವಳಿವಾದಾ॥
ಮುಳಿಸುಮೊಲಿಗಲಸುಮೊರೆಸಿಕೆಸ್ತರಕಾರ್ಯ
ಮುಳಿವುಪಳಿವನ್ನುಯಮರೆಮೊಗಸುವಾಸಿತಲ್ಲಗಾ
ತಳಿವಿಯೋಗಮಲಬಕೆಕರ್ಣಿಂಗಳಿವುಮೊಳೆಮೊಗರವೆಗಪೆತ್ತೈಸಾ॥ ॥೫॥
ನಿಗಿತಿಜತುರತೆಕಿಗಿತಿಶಿಲ್ಪಗಸ್ಥಾಗಗಸು
ಪ್ರಿಗಿತಿವರಹಿತವಿನಯಾಯುಷ್ಯವಿಷ್ಯವವಿಜಯವಿ
ಸ್ತ್ರ್ಯತಿಕರೆಸಾಸ್ಥಾಸ್ರಮಾರೊಗ್ಯಸಾಸ್ತ್ರಮುಂಸತತಸ್ತ್ರಿನಿಸ್ತೃಶಕ್ತಿ॥
ಜಾತಿಧರ್ಮ್ಮಕಾರನಿಷ್ಠಧರ್ಮಸ್ಥಿತೆವಿ
ಸ್ಥಾತಿಶಮೆದಮೆದಾನದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮೆಂಬಿವುಮ
ಹಾತಿರಯಮೆನಿಪೆಗಚೆಗಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನಕೆಗಸ್ಥಿರನಾಸ್ಥಿಮಾತಳಿದೊಳ್ರಾ॥ ॥೬॥
ಕುಟಿಲಚಂಚಲಕಠಿಣಸ್ಥಿರಮಾಂದ್ಯಮೆಂಬಿಗಲು
ಸ್ತ್ರತೆಯಾವಸ್ತ್ರಿಗಿಅಬನಿಯರಳಿಕಾಳಿ
ಚಟುಲಸುಕಟಾಕ್ಷವಕ್ಷಗಜಾತಮಧ್ಯಗತಿಗಳವಿಸ್ತರದೊಳಲ್ಲದೆಗ॥
ಘಟಿಸದುಮದಾವಸ್ತ್ರಿನಿಗಳಬಂಧನದಸಂ
ಕಟಮಾರಡ್ಡಿಗಘಮತಿಮಾಗನತೆಗಳೆಂಬವಿಷ್ಣ
ಘಟಿತೆಯೊಳಲ್ಲದೆಸಲ್ಲದೆಲ್ಲಿಯುಂಧರ್ಮತನಯಂಪಾಲಿಸುವನೆಲದೊಳ್ರಾ॥ ॥೭॥
ಗಾರುಡದೊಳಮಾತತ್ವಮಾರ್ಗ್ಗದೊಳ್ನ್ಯಾಸ
ವಾರಗಾಂಚಾರುಸ್ತ್ರವಾಳಮಗಾರುಬಿಯೊಳ್ದ್ಯ
ದಾರುಗಾಂಸುರಜಯೊಸ್ಥಲಹಾಂಸಮಯಮುಕ್ತ್ಯಭಕ್ತಿಯರಕಂಧರದೊಳ್ರಾ॥
ಹಾರವಲಯಂಸ್ತ್ರಮಾರುಹಾದೊಳನೆಗಾಡಿತೆಸ
ವಾರಾಮದೊಳ್ದ್ಯಮಾಗೋಗಕಂವಸಂತದೊ
ಳ್ಗ್ರಾರಬಾತಮುಂಚಲ್ಲದಿಲ್ಲಮುವುಮತ್ತೆಲಿಯುಂಧರ್ಮಜಿನಪೆಲದಾಳ್ರಾ॥ ॥೮॥
ಕಾಡೆಯೆಂಬರಾತಪತ್ರಮನುಧರದೇಗಿಶಮಂ
ಮೊಡೆಯೆಂಬರೊಲಿದುಮಂಧನವನೆಸಗೆಂಬುದಂ
ಕಡೆಗಪೆಂಬಾರಡಿಯನಳಿಯೆಂಬರುಪಸ್ತ್ರವಾಹಮಂತೊರೆಯೆಂಬರಾ॥

ಮಡದಿಯೆಂಬರಂಬರದ ಘೋಷಮಂ ಶಬರಿಯಂ
ಮುಡಿಯೆಂಬರೆಡೆವಿಡದೆ ಮುಸುಕಿರ್ದ ಮೇಘಮಂ
ಜಡಧಿಯೆಂಬರುರು ಕಲೆಯ ನಾರಿಯೆಂಬರಲ್ಲದಿವಸು ಡಿಯರವನಾಳ್ದ ಯೋಧರು ॥ ೯ ॥
ಯೆಲ್ಲರುಂ ಶ್ರೀನಾಗರತ್ನ ತಾಳಗತರೆನಿಪ
ರೆಲ್ಲರುಂ ವಿದ್ಯಾಧರರ್ ಸ್ತ್ರೀನಾಜನರೆನಿಪ
ರೆಲ್ಲರುಂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವತಿಗಳ್ ಭಯಲಂಕಾನಿವಾಸಿಗಳೆನಿಸರು ॥
ಯೆಲ್ಲರುಂ ಸುಮನೋರಥರ್ ಮಹೋತ್ತರೆನಿಪ
ರೆಲ್ಲರುಂ ಸುಗಾಯುತರ್ ಶ್ರೀಗಾರೆನಿಪರ್ ಮಿಳ
ರೆಲ್ಲರುಂ ಶಾಂತಾರಮಿತಜ್ಞಾನಸಂಪದರ್ ಜನರೆನಿಪರವನಿಯೊಳಗೆ ॥ ೧೦ ॥
ವಸುಗಳಿಂದಮಿಜ್ಞಾನ್ಯಮಾಗದೊಡೆ ಸೌರಜ್ಞ
ರಸದಿಂದಲಾರೋಗ್ಯಮೆನಿಪದೊಡೆ ಸಂತತಂ
ವಿಶದಸುಮನೋಯೋಗ್ಯಮಲ್ಲದೊಡೆ ಶಾಂತಿಪಜ್ಞಾನ್ಯಮಲ್ಲದಿರಲು ॥
ಲಸದಪ್ಸರೋಧ್ಯಾನಸಾಜ್ಞಾನ್ಯಮೊಂದಿರದೊ
ಡಸಿವರಾಜೇಂದ್ರಂಗರಮನೆಯಾಗಿಸಲಿವಾ [ಗಿಸೊಗಸುವಿದ್ಯಾಗಾರಂ]
ಜಿಸದೊಡಿಂದ್ರಪ್ರನಾವತಿಯನಮರಾವತಿಗಸರಿಯೆಂಬರೆ ಬುಧರು ॥ ೧೧ ॥
ನಾಗೇಂದ್ರನಂ ಬಿಡದೆ ತಲೆವಾಗಿಸುತ್ತಮಾ
ನಾಗೇಂದ್ರನಂ ಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ ಸುತ್ತುಮರಮರ್ದ
ನಾಗೇಂದ್ರನಂ ನಿಂದು ಚರಣಗಿಸುತ್ತಮಲಧರ್ಮಜನಸಿಂಹಿಬಿಭಾ ॥
ನಾಗೇಂದ್ರರೆಯನನಾಲಯವಜದಥಯೆನಿಸುತ
ನಾಗೇಂದ್ರವರದಾಯುಧವಮೊಳ್ಗುಗಳುಮತ
ನಾಗೇಂದ್ರಧರನಜಾತೆಯನಿಲವುಗೆದಿಬನೆರೆರಾಜಿಸಿತು ಹಸ್ತಿನಾಪುರದೊಳು ॥ ೧೨ ॥
ಹರಿಯಂತೆ ಬಲಯುತಂ ಶಿವನಂತೆ ರಾಜಿತಂ
ಸುರಪನುತ್ತಮನಂತೆ ಚತುರಾನನಂ ಸರಿ
ದ್ವರನಂತೆ ರತ್ನಾಕರಂ ದಿವಾಕರನಂತೆ ನಿರ್ಮೂಲಿತಾನಿಂದ್ರಸಂತೆ ॥
ಸುರುಚಿತನುರಕ್ತಿರಮ್ಯನಮೃತಾರ್ಚಿಯಂತೆವಿ
ಸ್ಫುರಿತಸುವಲಯನೆಂದು ಧರ್ಮಜನ ಧರೆಯೊಳಗೆ
ತಿಳಿಬಿಭರೆಸ್ಪರ್ಶಪ್ರನಾವತಿಗೆವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಯೊಂದಿಸರಿಬಂದನು ॥ ೧೩ ॥
ಬರಲಾನೃಪಾಲಕಂ ಸೋದರರ್ವೆರಸಿ ಮುನಿ
ವರನಪದಕೆರಗಿ ಮೊದಲೆ ಮಗುಳ್ದೆತ್ತಿಬಾಷ್ಪದಿಂ
ಪರಸಿ ಮನ್ನಿಸುತೆಯನಿತ್ತು ಸನ್ನಾರಮಂಸಾರದಮದನ್ನಡಬಿಭಾ ॥
ಅರಸನನುರಾಗದಿಂ ತಲೆವಾಗಿ ಮಾತಾಡ
ದಿರುತಿರ್ಪ ನಿಲವನುದಾರ ಮುನಿಕಂಡನಿಲ್ಲ
ದಿರವರಮವೆಸನಿದೆಯಾಸಿಸಿಲಿಂದಬಿಸವಭುವನಾಪಮಲರಸಾಲದಂತೆ ॥ ೧೪ ॥

ಕಂದನರಸನಸ್ಥಾನಮಂಬಳಿಕನಸುತಬೆಸ
ಗೊಂಡವನಿಂತೆಂದಾಮುನೀಂದ್ರನೆಲೆನೃಪತಿಕೇಳು
ಮಂಡಲದಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂಪಾಲಿಸುವವನಿಪನಂತಸದೆಸ್ಥೈಗೆ॥
ಪಿಂಡವನಂಮಾಳ್ಪುದಾವನದರವುನಾಕುಮವ
ದಂಡಲೆಯನೊರೆಯೆವಸ್ತ್ರೀಯಸಂತಾಪದಿಂ
ಬೆಂಡಾದುದೆಮ್ಮಪ್ರಿಯಕುಲಂಯೆನೆಂದೊಡಾತಮೋನಿಧನುಡದನು॥ ॥೧೫॥
ಕೆತ್ತಬಲ್ಲಿತ್ತಲಿಗೆತೆರಗಾಮುಂಗಾಣದಿರೆ
ಮೊತ್ತವೆರಗಂಬ್ಬೆಳೆತಾರ್ಯರಾಬ್ದಿವಿದೆಘ
ಪ್ಪೊತ್ತರಕೆಮಾರುತಂಬೆಮದೊಗದಾರ್ಯ್ಯಮವರ್ಗೆರಾಲವಸ್ಥದಿಂದಾ॥
ಕತ್ತಿಮದವಿಷದಸೊಂಕಗೆಗರುಡನರವರಿಯೆ
ಮತ್ತೆರಕ್ಷೆಗೆಮಂತ್ರಿಸುವರಾತ್ಮಾರ್ಪವನೀ
ಸೊತ್ತುವನುತಾಪಕೆಡೆಗಾಬ್ಧರಾಬ್ಧಿದಸುವರ್ಣೆರೆಂದನಾಮುನಿಪನು॥ ॥೧೬॥
ಯೆನಲಾಮುನೀಂದ್ರನಂನೋಡಿಬಸುಸುಯ್ವುತಾ
ಯ್ಯನೆಮಹೀಪಾಲನಿಂತೆಂದನೆಂತೆನ್ನಮನ
ದನುತಾಪಮಂಬಿಡುವೆನಕಟಕೆಸುತನದಿಂದಸಲಹಿದಪಿತಾಮಹಾರಗೆ॥
ನೆನದೆವನುಚಿತವನರಿಜನೆಂದರಿಯದೆರ್ದ
ನನಿರದೆವಾಚಾರ್ಯವಿಧಿಗೆಳಸಿದವಿನಯಯೋ
ಧನಕಲ್ಪಮುಖ್ಯಬಾಂಧವರನೀಡಾಡಿದೆವುಬಯಸೀಕಿಸ್ಸಿಳೆಯೊಳು॥ ॥೧೭॥
ಶಿಷ್ಯರಿಂದಷ್ಟಿವಧಿಸಿದಗುರುವಿನಂತೆವ್ರೆ
ದುಷ್ಟದಿಂಮಾಳ್ಪನಾಗದವಿಪ್ಪನಂತೆಸುತ
ವಿಷ್ಟದಿಂಸೇವ್ಯನಾಗದವಸ್ತ್ರಿಯಂತೆನಲಿಂದ್ರಿಯವನಾಸ್ತ್ರೀಸದಾ॥
ಕೃಷ್ಣದಂತಪ್ರಿಯಬಾಂಧವಕೊಡನೆಬದುಕಿದವ
ನಷ್ಟಸಂಸಾರದಿಂದೇನವರನಿಂನಿಜಾ
ಯುಷ್ಯಮುಕ್ತ್ಯವರಿಯುಂತವನಮಾಸಮಂಮಾಡುವಡಲೆಸೆಂದನು॥ ॥೧೮॥
ಕಾಯದುವಪ್ಪಿತಾಗಿಸಿರಿಯಂಬಯಸಿಸುಗತಿಯಂ
ಕಾಯದುರುತರವೈರದಿಂದಪ್ಪಿಕಬಾಂಧವನಿ
ಕಾಯದುವಪಾತಿಯನೆಸಗಿದಪಾತಕಧ್ವಮಂವಿಷಮಾಗಿತನಗೆಮುಂದೆ॥
ಕಾಯದುಳಿಯದುಮಹಿಯನಿನ್ನಾರ್ಥ್ಯದುಂಬಸಂ
ಕಾಯದುಕೆಮಾಗಾದದರಿಂದರಸುತನವೇನಾ
ಕಾಯದುಸುರೇಂದ್ರಸಂಸ್ತುತಿಸುವೆಂಬ್ಬಿತ್ತತುಳಿಯೊಳಿರಗ್ಯಾದೊಳೆಂದನು॥ ॥೧೯॥
ಆಗಲರಸನಮಾತಿನಾಸುರಂಕೈಗ್ದುವಲಿ
ದಾಗಿಮುನಿಮುಂಗವಂನುಡಿದನೆಲೆಭೂಪನಿಗ
ಮಾಗಮಮಹಾಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳವಿಚಾರಮಂನೀನರಿಯದಪ್ಪಿಧನೆ॥

ಯೋಗಿಗಳಮತವಾವುದೀತೆರನಿಳೆಯೊಳಾಪ್ರಜ್ಞ
ಮಾಗಲಿಕೆಯಂಧರ್ಮದಿಂಪಾಲಿಸದೆಬಿಸುಟ
ಮೋಗಲಾವುದುಪಿದ್ಧಿನಿನಗಪ್ಪುದುಸುಕೃತದಿಧರಾನಾಥನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೦॥
ಜೀಯಚಿತ್ತೈಸಾದೊಡಿಂತಿಳೆಯೊಳಾಪ್ರಜ್ಞ
ಮಾಯಿತೆಂಬುದ್ಧವಂತನಗಿಲ್ಲಕರ್ಣನಂ
ಗೇಯಸುರುಶಲ್ಯಶರವರನುಗ್ರದೀಪಕಲಮೀದಿನೀಮಂಡಲವನು॥
ವಾಯುಜನೊಗ್ರಪಿನಾಂಗಗೋತ್ರವಧೆಯೈಪಿದೀ
ಕಾಯಮಂವನವಾಸಕ್ಕೈದಿಸುವೆನೆನೆಬಾದ
ರಾಯಗಾಂಗೇಯಗಹಿಪನನುತನುದಿನದಿಯರಸಮೃತ್ತೆನುಡಿಯೆಂದನು॥ ॥೨೧॥
ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವಿದಿಶೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕಿನಗಿಪಾತಕಂ
ಗೋತ್ರವಧೆಯಿಂದಬಪ್ಪುದೆಮಹಾದೇವನಿಂ
ಧಾತ್ರಿಯಂಪಾಲಿಸದಿರಲ್ಕಧರ್ಮಕ್ಕೆಯೆನಾಕರಯೆನೀಗಳನ್ನು॥ [ಶಕ್ತಿನಿ]
ಗಾತ್ರಮಂವನವಾಸಕ್ಕೈದಿಸುವಮತಮಾವ
ಸೂತ್ರದೊಳ್ಪ್ರಗಾಸಿತೋಳ್ತೀನುಲೀಸಾರಗ್ರ
ಯಾತ್ರೆಯಂಮಾಡುನೀಂಮಾರುತಿಗೆಪಟ್ಟಮಂಗಟ್ಟುವೆವುನಾವೆಂದನು॥ ॥೨೨॥
ಧರ್ಮಸುತಮರುಗ್ಗನೀನಿಂತಾಡುತಿರ್ದೊಡಿಬು
ಧರ್ಮಿಷ್ಠವರ್ಕಿನಾಕದಂತರ್ರಲಿಸೋಮಕುಲ
ಜನ್ಮಮಾತ್ತತುಗಳಂಮಾಡಿದಲ್ಲದೆಸಲ್ಲರದಾಂದನಿನಗಕೆಯೊಳು॥
ನಿರ್ಮಲಸುಕೀರ್ತಿಯಪ್ಪಂತೆಯಜ್ಞಾಧ್ವರ
ಧರ್ಮಂಗಳಂನೆಗಳ್ದುಭ್ರಾತೃವಧೆಗಳಿಂ
ನಿರ್ಮಿಸಿದಘಂಪೋಗಲುಚಿತಯಾಗಬಾಹ್ಯಪೆಯೆನಲ್ಕನೃಪನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೩॥
ಆದೊಡೆತವಾನುಗ್ರಹಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾವದೊಳ್ಕಸ್ತ
ಮೇದಿನಿಯನಾನೆಪಾಲಿಸುವೆನಿಗೋತ್ರಹ
ತ್ಯಾದೋಷಮೇತರಿಂಪೋಪುದಾತೆರನಂತಿಳುಪಿರಾಜಕುಲದಪ್ಪಹರ॥
ಸಾಧುಬಾಲಿತ್ರಮೆನ್ನಿಂದನೀಗಳಾಗದಂ
ತಾದರಿಸಿನೀವೇಳಾರುಗ್ರ್ಯದಿಂಮಾಳ್ಪುದರು
ಶ್ರೀಧರಯವನಿಸಗಿಂದುಶ್ಚೈಮುನಿಯೆಧರ್ಮಜಂಗಾಮುನಿಪನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೪॥
ಯೆಗ್ಗಳಿಕೆಬೀದಿಲೆಮಗನರಾಘವಂಪಿಂತೆರಾ
ವಣನಂಮಥಿಸಿವಾಜಿಮೇಧಮೊಳ್ಪುವರಿಂ
ದಣಿಸಿದಂನೀನುಮಂತಾಮಹಾಧ್ವರವನೆಸಗಲ್ಕನಗಿಮೂಜಗದೊಳು॥
ಯೆಗ್ಗಳಿಯಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಂತುಮಾಕ್ಷ್ಯೈನಾನಾವಲ
ಕ್ಷಣದಹಾಯಮದಕೆಯತ್ತಿಜರಿನಿಬರಿನಸುದ
ಕ್ಷಿಣೆಗಳಂದಮಂಬೆಸವೆಳ್ಪುದೆನಲ್ಕುನಿನಾಥನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೫॥

ಸ್ಪುಟ್ಟತರಧವಳಾಂಗದತಿಮನೋಹರಪಿಂತ
ಮಷ್ಟದನುಗಮನದಾಂದೇಶಿವಿಯೊಳೆಸೆವನಿ
ಲಘವಿಯಶಾಮಲತುರಂಗಮಂಸಾಧಿಸುಮಹಾಕ್ಷತ್ರಿಯವನಾಚರಪದೆ॥
ಇಷ್ಟೈದ್ಯುರೆಸುಕಲಮೇಧಿನೀತಳವನೀ
ಕಷ್ಟದಿಂಪಾಲಿಸುವವನರೆಸ್ಟುರವಂ
ಗಷ್ಟಿಭ್ರಮಾನವದೆವುದುದ್ಯಾಪಕುಲದಿನೀಪಕೆಳದಾಮಾಕೆಗಳಾ॥ ॥೨೬॥
ಸತ್ಯಶೌಚಾಚಾರಕುಲವೇದಶಾಸ್ತ್ರಮಾಂ
ದಿತ್ಯದನುಬಪ್ರಕೃತ್ಯಸಾವರಿಸ್ವ
ಪತ್ಯವ್ರತಮಾಜಿಗಳಂದಸ್ಟ್ರಜಬಿವೆಗೆವೆರವರವರ್ಗ॥
ಭ್ರಷ್ಟ್ಯಶಮೊಂದಾಂದುಬಳ್ಳಮುತ್ರುಘಳವ
ನಷ್ಟಧರ್ಮಯಗಜರಥಂಗಳೊಂದೊಂದವಾ
ಚಿತ್ಯಸಾಲಂಕಾರಗಾನಾಮಪ್ರವನೊಂದುಭ್ರಾರಮೊಸ್ಥಂಕಾದುವುದು॥ ॥೨೭॥
ಸನ್ಯತಕುಲಾಚಾರಗುಣವೇದಶಾಸ್ತ್ರವಂ
ಪನ್ನಭ್ರಮಾಸುರರಬಿಬಿರಿತೆರದಸಾಸ್ತ್ಯರ
ಮನ್ನಣೆಗಳಂಪಡೆದುಸಲ್ಲೆಯಾಗಕುಳ್ಳರ್ಮಜ್ಞೆಯಂಕಾಬ್ಬಬಳಿ॥
ಯನ್ನಮೇದಿನಿಯೊಳಾರಾದೊಡಂಮಿದುಕರ [ಮಿಗಾಮ್ನ]
ದುನ್ನತಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಿದೆಯಲೀವಾಜಿಯನೆಂದು
ತನ್ನಬಿರುದಂಬರೆದುಮೋಂಬಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಿಬಿದುವುದುಹಯದಪಣೆಗೆ॥ ॥೨೮॥
ಈಕುದುರೆಯಂಬಟ್ಟಾಂದುವರುಷಪರ್ಯಂತತಾ
ನೇಕಂದಾಕಡೆಗೆತೆರಳ್ದುದರಸಂಗದಂ
ಭೂಕಾಂತಸಾಮಗ್ರ್ಯಬಲದಿಗದಿಗೆಮಣಿಸಸರಾಕೆಗಳಸುರದು॥
ಲೋಕಮಂದಣಿಸುತ್ತೈತರಲ್ಭಾಳದಿನೆಯೊಳದ
ವಾಜಿವಾಳರ್ತಡೆಯೆಬಿಡಿಸದೆಕಸಿಬಿರಂ
ನೂಕದೊದೆಕತುರ್ಗನಾದೊಡಂಮೋಳಿವದೆಸುವದುಬಳಿಕಾಹಯವನು॥ ॥೨೯॥
ಇಂತಾಹಯಂತಾನೆಮೇದಿನಿಯೊಳೊಂದುವರು
ಷಂತಿರುಗತನ್ನೆಡೆಗೆಬಂದುನಿಲುವನ್ನೆವರಿ
ಯಂತಮಖಪತ್ರಮೆಂಬುದುತನ್ನ್ರತವನಾಚರಸುತಿರ್ಪುದುಮಖವನು॥
ಮುಂತೆವೇದೋಕ್ತದಿಂಮಾಳ್ಪುದಿದರಂದಮಿದು
ಕುಂತೀಸುತಾರದನಿಸಾರ್ಥಮಜ್ಞಗಪೆನ
ಲ್ಲಿಂತಿಸುತನುಪಿದನೊಯ್ಯಸಿಧಕಿತ್ತೀತಳಾಧಿಪನಾತನೋಡನಮೋಘಮಾ॥ ॥೩೦॥
ಭ್ರಷ್ಟಮೆನಗಿಲ್ಲಮೇದಿನಿಯೊಳಿರಸುವದಿಕಾ
ಕಪ್ಪದಿಂದೆಳೆನೊಂದುದಿನಸುಲಕ್ಷಣಮುಳ್ಳ
ದಿಪ್ಪಹಯಮಲ್ಲನೋದರಕಾಹವನೊಳಲಿಬಿಡರ್ಸಮಾಯಂಗಳಲ್ಲ॥

ಸವ್ಯಸಾಚಿಯಮಿತ್ರನಿಲ್ಲಿಲ್ಲತನಗಷ್ಟ
ರವ್ಯವನಮಿಂತಾದಮರ್ದಿಪೆನೆಯೆನಲಾದ
ನೆವ್ಯಾಸಮುನಿಕರುಣದಿಂದಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನೊಳಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೯॥
ರಾಯನೀನಿದಕೆಚಿಂತಿಸಬೇಡಧನಮಂತ
ಪಾಯಮಂತುರಗಮಂತೋರುವೆಂಮರುತನಂ
ಬಾಯುಗದಬ್ಜಪನಶ್ವಮೇಧಮಂಮಾಡಿಬಹುಕನಕಮಂಭೂಸುರರ್ಗೆ॥
ಈಯಲವರೊಯ್ಯುತೆಡೆಯೊಳಲಸಿಬಿಟ್ಟರ
ಪ್ರಿಯದಿಂದಾವಸ್ತುವದಿಹಿಮಾಲಯದೊಳದ
ಕಾಯಸಂಪಿಸಿದಿಲ್ಲತಂದುನೀಮಖವಯೋಗಿಸಲಹನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೦॥
ಅಕಟಬಡವಮತಿಗೆಮರುಖಂಮತವನಿಷ್ಟದೊಡೆ
ಸುಕಲೆಯಪ್ಪುದೆಜೀಯಗಾತ್ರಸಂಹಾರಗಾಮಾ [ಸುಕರವಪ್ಪುದೆ]
ತಕವನೊರಸುವಮನ್ನಾವನಾವಿಪ್ರರೊಡವೆಯಿಂಮಾಡಲೆನಗಹಾಪರಧೊಳು॥
ಪ್ರಕಟಮೆನಿಮದೆಕ್ಷೀರಸಿದ್ಧತಿಗಳೆನೆಮಗನೆ
ಸಕಲಕ್ಷ್ಮಾಮಂಡಲಂದ್ವಿಜರದಲ್ಲವೆರಾಜ
ನಿಕರಮಂತರಿದೀಯ್ಯನೆಪರಶುರಾಮನೀಧರೆಯನವನಿಸುರರ್ಗೆ॥ ॥೨೧॥
ಬಾಹುಬಲಮುಳ್ಳನೃಪರೊಡೆಯರೀಧರೆಗೆಸಂ
ದೇಹಮಿಲ್ಲದರಿಂದ್ವಿಜರ್ಗೆಸಲ್ಲದುಬಗೆವ
ದಾಹಿಮಾಲಯದೊಳಹವಸ್ತುನಿನ್ನದುಯೌವನಾಶ್ವನೆಂಬವನೀಶನು॥
ಮೋಹದಿಂಭದ್ರಾವತೀನಗರದಾಗ್ರಹ
ಸ್ನೇಹಿಗಳ್ಸೇನೆಯಿಂಪಾಲಿಸುವನಿಂತಪ್ಪುದ
ಸಾಹಯೋತ್ತಮಮೊಂದನದುನಿನಗೆಬಾರದುಮರ್ದಿಶಾಯಮಿಂದಾದೊಡೆ॥ ॥೨೨॥
ಯಾಘಟೋತ್ಕಚನತನುಸಂಭವಂಬಡವನೆ
ಮೇಘನಾದಂಕರ್ಣಸೂನುವೃಷಕೇತುಪಾಂ
ಮೋಘಪತಿಮನೆನಿನ್ನನುಜರಿಂಕರುಮರ್ಗೆಹರಿನೆನೆಬರೆಬಾರನೆ॥
ನಿಘನವಿದೆನ್ನದಿಕ್ಶೈಕಾರ್ಯಸ್ಥರವಗಾ
ನೇಘಟಿಮುದಿಷ್ಟಸಂಶಯಮಿನ್ನೆಕರೆಸುವಿ
ಶ್ರೀಘಮನೆನಲ್ಪಸಂವನುತಕಲಿಭೀಮನಂನೊಡಲಾವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೩॥
ಜೀಯಸಂದೇಹಮೇಕಜ್ಜುಗಸುಧನಮಂತ
ಪಾಯಮಂತುರಗಮಂತೋರಿದಂನಿನಗೆನಿ
ದಾಯದಿಂದೀಬಾಧಾಯಗಾಂನಾಂಮೋಗಿಭದ್ರಾವತೀನಗರಕೆ॥
ಪೋಯಯೌವನಾಶ್ವನಂಗೆಲ್ದವನಸೇನಾನಿ
ಕಾಯಮಂತರಿದಾಸುವಾಜಿಯಂತಂದುಮಖ
ಕ್ರೀಯದೊಡಿಪರಲೋಕಬಾಹಿರಂತಾನಪ್ಪೆನೆಂದುಮಾರುತಿನುಡಿದನು॥ ॥೨೪॥

ಯಜ್ಞಕ್ಕೆತುರಗಮಂತಹೆನೆಂದುಶ್ರೀಮಂಪ್ರ
ತಿಜ್ಞೆಯಂಮಾಡುಮತ್ತಲ್ಲಿಗಾದೊಡಾಪಾವನ
ಶ್ರೀಜ್ಞನೆನಿಸುವರ್ಗನಿತವೃಷಧ್ವಜನೆಮ್ಮನನುತಪ್ಪಿಯುಗದನಿಂದು॥
ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೈದನೆಲೆತಾತಕಾದುತನನ
ನುಜ್ಞೆಯಂಪವಮಾನತನಯನಾಡಿದನುದಿಗ
ವಜ್ಞೆಬಂದೊಡೆರವಿಕುಮಾರಂಗೆಜನಿಸಿದನೆನೋಡೆನ್ನಧಟನೆಂದನು॥ ॥೩೭॥
ವೃತ್ರದಿಂಬಾಲನಾಡಿದನುಡಿಗೆತ್ತುವತಿಸ
ಮಗ್ರಸಂತೋಷದಿಂತೆಗೆದಪ್ಪಿಕೊಂಡುನಿಂ
ನುಗ್ರಪ್ರತಾಪಮಂಬಲ್ಲೆನಾಂಮಗನೆಕೈಗೊಂಡುನೆಲದಾನೆಗಾಗಿ॥
ಅಗ್ರಜನನಿರದುದಲ್ಲದೆಪಸುಗೆನಿಷ್ಠನಿ
ವಿಗ್ರಹಾಕಾರಹುಸ್ಸೈರಸುವೆನೆಂತಕಟವಾ
ಜಿಗ್ರಹಾಗಾರಾಯನುಮಂತರಲೆಂದೊಡವನಿಷ್ಟುರಂತಾತನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೮॥
ತಾತಕೆಸ್ಥುಪಜಾತರಾದನಿಮ್ಮೈವರೊಳ್
ತಾತ್ಪುರದೆವರೋಧಿಸಿದನಿಮ್ಮಯ್ಯನಂ [ತಪ್ಪುರದೆ]
ತಾತನಪರಾಧಮಂಪರಿಹರಿಸದಿರ್ದೊಡಾನಿರ್ದುಫಲವೇನುಬಳಿಕಾ॥
ಆತುರಂಗಮಕೆಮೋಹನಿಲಜನಹೋದೆನಡೆ
ದಾತುರದೊಳೈತಪ್ಪುದುಚಾತುರಂಗಸಹಿ
ತಾತುರಗದೊಳ್ತೈಸಹಿತರಂತನಗೆಬೆಸಸೆಂದನಾಕರ್ಣಸೂನು॥ ॥೩೯॥
ಅಪ್ರತಿಮಪರಾಕ್ರಮಿವೃಕೋದರಂಮಾಡಿದಘ
ನಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂಧನಜತನಯನಾಡಿದಗತ್ತಿ
ರಪ್ರತಾಪವನಾಗಧಾಮಟಾಕ್ಷಣದನುತಮೋಘನಾದಂತೆಬೆದು॥
ಕ್ಷಿಪ್ರದಿಂದೆದ್ದವನಿಪಾಲಕನಚರ
ಣಪ್ರತೀರಕೆತನ್ನಮೆಗಾಗೆಹೊಗವಲಲಿತರ
ತಪ್ಪಿತಾಶೋಕ್ರಿತಶಿರೋಟಮಂಚಾಚುತೊಯ್ಯನೆಬಿನ್ನಪಂಗೈದನು॥ ॥೪೦॥
ಶಿಕ್ರಾವಿತಗೆನಡೆದುಯಾವನಾಶ್ವನಬಲನ
ಮುದ್ರಿಮಂಕಲಕದಪನೇಶರಪ್ಪುದೆಕಾಲ
ರುದ್ರನಲ್ಲಾವ್ಯಕಾಧರನಿವೃಷಧ್ವಜನೊಳಿದಿರಾಂಪದಾಪಾವದೊರೆ॥
ಅದ್ರಿಮಥನಂಗರಿದುಸಾಕದಂತಿರಲಿವೈ
ರಿದ್ರುಮಂಗಳನೆಲ್ಲಂದಿಸುವೆನೆಂಬಾಯುತನ
ಧಿದ್ರೋಕಮೆನಗಿಲ್ಲನಿನ್ನವರ್ಗಳಿಮಂಬಿಡದೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದನು॥ ॥೪೧॥
ಕರ್ಣತನುಪಂಗ್ರಿವಂಬಂದದೇನೀಮೆನ್ನ
ವರ್ಣನ್ನಿತಂದದೇನಾಂಸೋದದೇನಮನು
ಪರ್ಣಹಾಪನಬಲ್ಪುಂಟಾದೊಡಪ್ಪುದಿವರಿವರ್ಗಿರಂಸಾಧಿಕಾಂದು॥

ಅನ್ವೋನ್ಯಮ ಯೌವನಾಶ್ವಚತುರಂಗಮಂ
ನಿನಾದಿಸುವ ನಿಜವಾಜಿಸಹ ಸಾರ್ಥ್ಯಮಂ
ನಿನ್ನ ನಿಶಾಮವೆ ನಿತ್ತು ಮಾಡೆಮಗೆ ವಿಭ್ರೆಯವನೆಂದನಿಲಜಂ ನುಡಿದನು ॥ ॥೪೨॥
ಇಂದುಕುಲತಿಲಕ ಜನಮೇಜಯನರೇಂದ್ರ ಕೇಳ್
ಕಂದವನ ಮುಖ್ಯರುಂ ತುರಗಮಂ ಕಾಂಡಬಹೆ
ವೆಂದು ಬೆಸನಂಬೇಡಿ ನಿಂದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ್ಮರಾಯ ನಾನಮೋಗಮಂ ನೋಡುತ ॥
ಇಂದಿವರನಾಂ ಕಾಣುವಲ ಸುರರ್ಪ್ರಿಗೆ ಬೇಸ
ಕೊಂಡಿನಸುತೋರದ ಮಾದಿಜೀಯತನಗದಕೆ
ಮುಂದು ಗಾಣಿಸದು ಕರುಣಿಸು ಮಡೆನೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ಗಾತಮೋನಿಧಿ ನುಡಿದನು ॥ ॥೪೩॥
ಭೂಮಿಪನಿಂ ಮರುಗೆ ಮಾಡಿನಿಂನೆಡೆಯೊಳಲ
ಲಾವನೆಬೆಸನಬೇಡುವ ವೃಕೋದರನ
ತಾವ ನೆವೃಷಕೇತುಮೆಘವರ್ಣ ಕರ್ಣ ಮೊದಲಾಂಡುಕುಮಾರಕರೆನೆಡೆಯಳ್ ॥
ಯಾವವನ ತನಯನ ಕಾಣುಹೊಂದು ನಯದೊಳಾ
ತಾವನೊತ್ತಮನೊಡಂಬಡಿಸಿ ನುಡಿ ದಾಕ್ಷಾನು
ರೂಪದಿಂ ದರಸನಿತ್ತಂತ್ರಿಮಿಷ್ಟದಿಂ ಬಿಕರ್ಣ ಜಗನ್ನು ಮತಿಯನು ॥ ॥೪೪॥
ಬಳಿಕ ನೃಪನಂ ಪರಸಿ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಮುನಿವರಂ
ತಳರ್ದನಾಶ್ರಮಕೆ ತಲ್ಲಂಜುತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ
ನಳಿನಾಕ್ಷನಲ್ಲದಕ್ಕರಮಿತ್ತಮಿಸಿನಡೆಯದು ಕರೀಟಿಯನಿಗೆಳೆ ॥
ಕರುಹಿಕರೆಸುವೆನೆಂಬೆಗಾಕೆ ಯೊಳರಲಂನೆಗಂ
ತೊಳಲುತರಸುವ ಬಳ್ಳಿ ಕಾಲ್ತೊಡಕೆ ದಂತಿರಸು
ಗಳಿಕೆಯೋಮಗಾಗಿ ದುಪ್ರೇಮದೊಳ್ವಿತಂದು ಬಿಂನೈಸಿದಂ ಧರ್ಮನೋರ್ಪ್ಪನು ॥ ॥೪೫॥
ಅವಧಾನಡೀಯನಂ ಮಾಮೊಳಲಮೋರನೆಯಾ
ದವರೆರೆಯನಿದೆಬಂದನೆನೆಘ ಳಲನೆಷ್ಟುನಿಂ
ದವನನು ಮಿಗುಚಿತಮಂ ಕಾಡು ಕತ್ತಿತ್ತುವಳಿಯ ಬಗೆಯ ನೊಡಕಳುವೆಡೆಯೊಳು ॥
ತವಕಮೆನಿತೊ ಮುರಾರಿಗೆ ಮಹಾದೇವತ್ರಿ
ಭುವನದೊಳ್ಗುನ್ನೆಕ್ಕೆ ತಾರ್ಕ್ಷನಲ್ಲನೆತು
ಕವನಿಂದು ಕಂಡೆನೆ ನುತರಸನರಮನೆಯಿಂದ ಮೊರಮಕ್ಕಳು ನಡೆತಂದನು ॥ ॥೪೬॥
ಮಿತ್ರೋದಯಾತ್ಪುರದೊಳ್ ನಿಂದು ಹಯಮೇಧ
ಸತ್ರಸಾಧನಕೆ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ಧರ್ಮ
ಪುತ್ರನಂ ಬೋಧಿಸು ಮರಳ್ದನಾರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಕಂಡನೊಲಿದಿತ್ತ ನಸಕರಗೆ ॥
ಪತ್ರಿರಥವಾಹನಂ ಬಳಿಕೈದೆ ಪಾಂಡವರ
ಚಿತ್ರರಮಣೀಯ ನಗರಿಂದರುಷ್ಟದಣಿಯ ವಿ
ಚಿತ್ರ ಮಾರ್ಗ ಕರ್ಕಶ ಕರದ ವಾದ್ಯಘೋಷ ನಿಯಮಾಲಸ್ಯದೊಳಗೆಯ ನುತ್ಸವದೊಳು ॥ ॥೪೭॥

ಮಿರುಪಮಣಿಮಕುಟದೊಳ್ಗಣಿಬದ್ಧಕಾವಳಿಯ
ಪೆರೆನೊಸಲಕಸ್ತುರಿಯಲಲಿತತರಭ್ರೂಲತೆಯ
ತುರುಗಿವೆಯನಿಟ್ಟೆಸಳುಗಂಗಳಸುನಾಸಿಕದಮೊಗೆವಲ್ಲನಸುದೊಳ್ರುಪಾ॥
ಕಿರುನಗೆಯಕದಪಮಕರಕುಂಡಲದಚೆಲ್ವಿನಿಂ
ಮೆರೆವಸದ್ಗುಣನನಂಮೋಹನದಸದನನಂ
ನೆರೆಸೊಬಗುಮದನನಂಪಡೆದನಿಜರೂಪನಂಕಂಡನವನಿಪಾಲನು॥ ॥೪೮॥
ಭೂರಮಣಕೇಳ್ಪೂರ್ವದಂಬಿನರಲೀಲಾವ
ತಾರಮಂತಾಳ್ದುಹೊಂದೇರನಿಳಿದೈತಂದು
ಚಾರುಪಾದದೊಳಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನಸ್ತ್ರೀಗಳನ್ನುಪಂಕೂಡೆತೊಲಗಿ॥
ವಾರಿಜಾಂಬಕನಪದಪಲ್ಲವಕೆಮಣಿಯುತರ
ಲಾರಯನಂತೆಗಡುತ್ತೈಸಲರವನು
ರಾರಯಲ್ಪ್ರೇಮದಿಂಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಂಮುನಿಜನಂಬೆರಗಾಗಲು॥ ॥೪೯॥
ಮುರಹರಂಬಳಿಕವಂದಿಸುವಭೀಮಾದಿನೃಪ
ವರಸಹೋದರರನಾಲಿಂಗಿಸುತಹರುಷದಿಂ
ಧರಮನೆಗೆನಡೆದುಬಳಿಕಾಂಚಾಲಿಸರಸಿರುಹನಯನಸ್ಪಣಿರಾಜಕಯನಾ॥
ಕರಗಜನದಭ್ರತಾಪಹರಣಪ್ರೀತಿಯಸಂ
ಹರಣಿಸೊಳ್ವರ್ಣಿಸೊಳ್ಪರಣಿಪೀತಾಂಬರ
ವರಣಕೌಸ್ತುಭಾಭರಣನಲಹೆಂಡುಹಾರಿಜರಣಕರಗದಪುಬಂದನು॥ ॥೫೦॥
ದ್ರುಪದತನುಜಾತೆಯಂಬಿಡದೆತ್ತಿಕರುಣದಿಂ
ದುಪಚರಿಸಿಮನೆಗೆಬಿಜ್ಜೈಸಂದಣಿಸಿನೆರ
ದುಪರಮಿತಪೌರಜನಮುರಜನದೊಳ್ಪರವರತಾರತಮ್ಯಗಳನರಿದು॥
ಕೃಪೆಯಿಂದಕಳುಹಿದೆಳ್ವರೊಡನೆಬಳಿಕಸುರ
ರಿಪುನೃಪನಗೆಸೈಗೊಟ್ಟುನಡೆಯಲಾಸ್ಥಾನಮಂ
ಟಪಕೆಳಂದಲ್ಲಿಮಗ್ರ್ನಿಸ್ನಾನಮಾದುದಂದಿನರುಪೊಳಗದೊಳು॥ ॥೫೧॥
ಕೆತ್ತನಾಸ್ಥಾನಮಂವಿವಿಧವೈಭವದಿಂದ
ಕತ್ತಮಿಸಿದರಸೊಳಗಮಂವಿಸರ್ಜಿಸುತ
ಮತ್ತಮಿಸುವೆಳೆನಗೆಯೊಳ್ಸುರಾರಿಪುದವನಿಲಿನೃಪತಿಭೂಮಂಡಲದೊಳು॥
ವೆತ್ತಸುವರಿಲ್ಲನಿಂನಿಸಿರಗೆರಾಜಧ
ಮತ್ತಿಯೆಗೆನಳಮುರಾರಿವಹರಕ್ಷದ್ರೊದಿ
ಚಿತ್ತವಿತಿಗೆಗ್ಗಿಡಿಸೊಲ್ಲೂರನಿತರೊಳಿಗಂಸುಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆಂದನು॥ ॥೫೨॥
ಯೆನಲಹಾಸುಮಬಳಿಕೆನ್ನನಿಂದುಧಿಯನೆನ್ನರ
ಘನತೆಯೊಳ್ಸುಕೃತಕೃತ್ಯರ್ಪೊರಟನಿಳಿದಹೋ
ಗನುಮಾನವೇಂಪಾಂಡವಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯನೆಂದುಧರೆಯೊಳ್ಗಂನೆಗಾ॥

ಜನಮಾದಪರ್ಗಾದಿನಾಕದಂತಿರಲಿಮುಂ
ದಿನಗೆಮಾಡುವರಾಜಕಾರ್ಯಮಂಬೆಸವೆನ್ನು
ದಿಮತಪತಿ ಮನಸಿದಿಗೆಮೊಗದಿರುಹಿದರಸಂಗೆನಭಿವಾಕ್ಷನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೧॥
ದಾಯಾದ್ಯರಿಲ್ಲಮಾಮುನಿವರಮಂಡಲದ
ನಾಯಕರಸುಗುವಿಲ್ಲನಿಂನಾಗೆಗೆಲ್ಲಿಯುಮ
ಪಾಯಮವನಿಯೊಳಿಲ್ಲಮಿಂಮಧರ್ಮಿಜಯಮಿಲ್ಲವಸುರದಲ್ಲೆಂತೆಯಿಲ್ಲ॥
ವಾಯುನಂದನಧನಂಜಯರೊಳ್ಸರಿಯಿಲ್ಲಮಾ
ದ್ರೇಯರೊಳ್ಸಿಪ್ಪಿಲ್ಲಚತುರಂಗಸೈದಾಲ್ಲ
ರಾಯನಿನಗೇನುಮಾಡುವರಾಜಕಾರ್ಯಮೆಂದಂಮೂರ್ಧಂಜಿನಸುತಾ॥ ॥೫೨॥
ಯಾಚಕಾಚಾರವಿಚಾರವ್ಯಾಪ್ತಿನಿಂಮದೀಗ
ಗೋಚರವೆಶಿವಶಿವಾನಾಶದೇಹಕೆಬರದೆ
ಪಾಚಕುವಿರಂದುವೇಧವ್ಯಾಸಮುನಿವರಂಬಂದುಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಾ॥
ಆಚಾರವಿದುಭಾರತಕುಲದವರ್ಗೆಸುತಕಾ
ಲೋಚಿತವಹಕ್ರತುಹಯಮೇಧವಿಧಿಯಂನಿನಗೆ
ಸೂಚಿಸಿಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೈದಂಧಾತ್ರಿಮನದಳಕ್ಷಮಂತಂದುಕಾಡುವೆನೆಂದು॥ ॥೫೩॥
ಕ್ಷತ್ರಿಯಾದಕಮಲಭಾವಿತ್ರಯದಿಂದನಾನಾವಿ
ಪತ್ಪರಂಪರೆಗಳಂದಾಂಟಿದೆವುರಾಜಸಂ
ಪತ್ತುದವನಧಿಕರಿಸದೆವುಬಳಿಕದನಾಪ್ತದಿಂದನಾವಿರುತಿರ್ಮೊಡೆ॥
ಸತ್ಪುರುಷರ್ಗೆದೆಮೆಚ್ಚುವರೆಭೂರಿತಾಸ್ತ್ರಯನ
ಮುತ್ಪನ್ನರಾಗಫಲವೇನಾವತೆರದಿಂದ
ಗತ್ತುವನಾಕ್ಷಮೇಧವನಾಗಿಸುವೆಸಿಡಕೆನಿವೆಂಬುದೇನೆಂದನು॥ ॥೫೪॥
ಮರುಳಮಾರ್ಗಿತ್ರಿಪಾಲಬಾದರಾಯಣನಿಶ್ಶ
ದುರುಳಗಂಗಾಗೆಸಿಲುಕುವರೆಧಾತ್ರಿಮನೆಂಬವಂ
ದುರುಳನರಿಯಾಹಿರದಗಾವಲ್ಲಯಾವನಾಜ್ಞೆಮುಖ್ಯಾರತವಿರದು॥
ಅರಳಾದಮಲ್ಲಿಗೆಯಮೊದಮೊಳಗೆತಿರುಗಮೊದೆ
ತೆರಳಬಲ್ಲುದೆಸಂಪಗೆಯಬಸೆಕೆಮರಿದುಂಬಿ
ತರಳತನದಿಂದಹಯಮೇಧಮಮ್ಯೋಗಿಪರಿಕೊಳ್ಳೆಂದುಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು॥ ॥೫೫॥
ಮತಿಯುಳ್ಳಾಡುವನೆಮರಳಿನೋಡಗಿಸದಮಾರ
ನತಿಮಹಾಧರ್ಮದಸಿರಾಂಬಸೆನಿತಗಳ
ಗತಿಯನರಿಮೊದೆಸದಾಚಾರಯನಿವನಾಸ್ತಿನಾಗಾಯೆಂದರಮನೆಯೊಳು॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಧ್ವರಾಖ್ಯವನಿಷ್ಠೆಹೋಧರನಿವನ
ಮತವಿದುಹಯಮೇಧಮಮ್ಯೋಗಿಪಮೊದಲು
ಶತಮಖಾದಿಮರುತ್ಪೂರ್ಗೆಂದುನೃಪನೊಡನೆಮುರರ್ಧಮೂರ್ತಿಮನಂಜರದನು॥ ॥೫೬॥

ಆಹಾ ನಾ ಮಹಾದೇವ ಚಿತ್ರಮಂ ಕೇಳ್ ಭೂದೇವ
ಲಾಹಲವು ಲಾಗ್ ಸಮಂ ಶಾರ್ದೇವಿನಿಂ ಮುದದಿಂ
ಮಾಹಾನಿಶಾಚರಿಯರಲ್ಲವೆ ನರಕಾಸುರನ ಅರಮನೆಯ ಬಾಲಕಿಯರು॥
ಯಾಹೊದರದೆ ಕೇಶರಡಿಯ ಮಗರ್ಭನಾಶ್ವನಿವ
ಗೋಹಿಂಸೆ ಧರೆಯೊಳ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶಾರದಾಖಿನಿಂ
ಮಾಹಿಗರ್ ಬಲ್ಲೆ ನಾ ನಿತ್ಯ ತ್ರಾಣಿಗೆ ತಪ್ಪೆನೆಂದು ನೃಪತಿ ಮಂ ನುಡಿದನು॥ ॥೫೯॥
ತ್ರಾಣಿಯ ಮಂ ಶಾಲ್ಮುತಪ್ಪುವನಲ್ಲನಿ ನೆರೆವಿ
ಕೇಷಮಂ ಶಂದು ಬಲ್ಲವು ಹಿಂದೆರಗಾದೊಳ್ ತ್ತಿ
ಲಾಶೆಯುಂ ವೈರಾಚರಂತೆಮೆ ನದೆರತ್ನ ಮಾನಮಂ ಮಾಡಿಯೊದಲು॥
ಪೋಷಿಸಿದೆ ತಂದುತನವಿದು ನಿಂನ ಸಾಹಸೆ
ಭ್ರಮಾಷ್ಣಾವೆಹೊಗೆಲವು ಬಾಗಾಸಿನಲಾಗದೊಳ್
ದಾಷ್ಣಾಕೆ ಬೆದರೆಯೆಂದು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ಮಗೆಸುರಸುದೊಳ್ ಪುವನಜನನು॥ ॥೬೦॥
ಶಿವಶಿವಾ ದುಷ್ಣಾಕೆ ಬೆದರಿ ಮಾಡಿದಿರೆ ಶೈ
ತವಜಾರವಿಧ್ವಗರ್ ಹೆಂಗಾನಿಬಾಗಾಸದ
ಪವಗಾರಿದು ದಿಲ್ಲಲಾಹೇ ವರಸದನು ರೆಯನು ವಿಂಚಿದವರಾರೊಬಳಿಕಾ॥
ಅವನಿಪತಿ ಗರ್ಭಮಾದೆ ಗೋ ವರ್ಗನಿವೆಮೆ
ಭವಿಗ್ಯಸ್ಸುನು ದಿನಲಂಚುವೆನೆಂದು ತ್ರಾಣಿಯನು
ಯೆವಕ್ಷುಮಂತಹವೃತ್ತತುವಂನದಿಸು ಮೇಗು ಳಿಸು ನಿ ನೆಂದನು॥ ॥೬೧॥
ವಕ್ಷನಸುರಾಶ್ರತಿ ಮನಮಾತಿಗೆಲವೊಶಲ
ಹಸ್ತೆಚೆ ನರೆಯೆಲಾತುರಗಮಂತಂದು ಶಾದು
ವಕ್ಷದಶ್ಲಾಘನದೆವ್ವಥಾಗಭಹಬೆ ಧನಾವಿ ಗಸಾರದೆವುಮುಂದೆ॥
ಶಕ್ತನವಹುದು ವೀರರುಂಚಿಕೆಯಮೇ ಲೆಸ್ಲೈ
ಯುಕ್ತಲರದಿ ಮಹಾವನ್ನೈದನದೆಸುವದಷ್ಟ
ಯಕ್ಷೆ ಹೊದರಷ್ಟುದು ವಿಚಾರದೊಳೈ ಕಾಂಬುದೆನೆ ಭೂಪಾಲನಂತೆಂದನು॥ ॥೬೨॥
ದೇವನಿಂಮ ದಯಕಾರುಣ್ಯಮೊಂದುಳ್ಳೊಡೆ
ದಾವಿಜಯರಾವದಾಶಕ್ತ ನಮಾಭ್ಯರಿ
ಧಾವುದೊಲಿದೆಂನ ಮುದ್ಧರಿಸುವೆಗ್ರೆಂದು ನೃಪನಚ್ಯುತನ ಪದಕೆರಗಲು॥
ಭ್ರಮಾವರನಮಚುಟಮಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿರಾಜವಂ
ಶಾವಳಿಯೊಳುಂಟೆನಿಂನಂದದರಸಿಂನುನಿವ
ಗ ವಾಜಿಮೇಧಮೇ ನಚ್ಚರಿಯೆ ಶೈಕಾಧಾವಿಧ್ವನಿದೆಸುವೆವೆಂದನು॥ ॥೬೩॥
ನಳಿನೋದರನವಚನಮಂ ಕೇಳ್ದು ನೃಪಲಿಕನಂ
ದಳಿದುಸ್ಸವನಘದಶಾಪ್ರಮಂನಾದ
ನೆಳೆಗಾಳಿಸಿವವನ ಜಪ್ಪಷ್ಟುಜಮೆಘನಾದಶಂಕುದುರೆಯಂತಹಬೆಂದು ಬೆಸಸಿ॥

ಬಳಿಕಾಳಗವನಂದು ಭೀಷ್ಮಕರ್ಣರ ಸಹಿತ
ನಿಳಯದೊಳ್ ಕೃಷ್ಣಮರನಾದಿಗಳ್ ಸಾರೋಗಿಸಿದ
ಮಳಹಂಸತಾಲಮೊರ್ಬ್ಬವದಿಸಿದವಂ ನೆಗಂತೋಗಿಸಿನ ಸೂತನೆಂದೆ॥ ॥೬೪॥
ಮೂಡವದಿಸಿಯೊಳ್ಕೆಂಪುಮೂರೆಯೆತಾರಕಿವಳಿಯೆ
ಕೂಡಿತಂಗಾಳಿಮುಂಬರಿಯೆಕಮಲಂಬರಿಯೆ
ಪಾಡುವಳಿಗಳುಂಬಗಳ್ಗೆಯೆ ಚಕ್ರಂ ನೆರೆಯೆ ನೃಪತಿಯರೊಂದುಮರಿಯೆ॥
ಬೀಡುಗಾಂಪದೆತ್ತೆರೆಯ ಪಾಳೆಯ ಮಿತ್ರ
ಲೋಚದಮೊನೋಪದೆಪೆನೆಂದು ಸೂರ್ಯ ಚೆಲದ
ಕೋಡುಗಲ್ಲಂ ಪತ್ತುವವೋಲಿರ್ದ್ದನಾ ಪೂರ್ವದಿಶೆಯೊಳ್ ಚಿತ್ರಭಾನುವಾದ ಸೂರ್ಯನು॥ ॥೬೫॥
ಬಂದು ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿವರಂ ಕೃಷ್ಣಯೊಳ್
ತಂದು ಸಂಸ್ಥತ ವಾಜಿಮೇಧಮಂ ಮಾಡುವೀ
ನೆಂದನೇ ಮನಸಲೇ ತನಾದವನಿಗರುಪ್ಪಜಂತಾನೆ ಸಾರುಗ್ರ ದಿಂದಾ॥
ಬಂದುಮೈ ಮೋಗಲೇ ನಿದುತಂ ನಿಷ್ಕಾಗ್ರವಧು
ಪೊಂದುಗಾದುವ ಕಾಲಮೆಂಬುದಾಯಿತು ಮೊಗದ
ನಂದುನದ್ರಾಲಲನೆಯ ಬೆಸುಬ್ಬಪ್ಪವಡಿಸಿದಮೋಲಗಂ ಸೊಬಗಸಾ॥ ॥೬೬॥
ಆವೆಡೆಯೊಳ್ ಪವನಜಂ ಬಂದು ಭೂಮಿಪನಡಿ
ದಾವರೆಯೊಳೆರಗಿ ವಯ ಗಾಳಿ ಬೆಸಂವಡೆದರಸು
ಗಾವಲರೆಬಲುಗುದುರೆ ಸೊಲ್ಲಿಸಿಪ್ಪ ಡಿಂಬಿಯಂ ಬರಿಸಿ ಕರ್ಣಿಯನೆ ಕರದು॥
ಆವಿರಳ ವರ್ಣರೆಂ ಬೆರಸಿ ರಥಮಂತರಿಸಿ
ದೇವಮಾಗಲ್ವಿಕೆನಡ್ಪಿಗುಪಚರಿಸಿ ಬರು
ದಾವರಿಯಮಾರಸರಗದ್ದುಗೆ ಡಿಂಬೊರಮಕ್ಕನಾ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಯನು॥ ॥೬೭॥
ಪ್ರಥಮ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕೆ ಪದ್ಯಂ ೬೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ

೨. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಯಿಂ ತಳರ್ದು ಭದ್ರಾವತಿಯ
ವಿಸ್ತರಮಂ ತೋರಿದಂ ಸಮೀರಜನ ಕರೆಯ
ಮಸ್ತಕದೊಳರ್ದ್ದನಿಲಸಂಭವಂ ಕರ್ಣತನಯಂಗೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ॥

ಪದ್ಯಂ.

ಶ್ರೀಮದಮರಮಗಾಧೀಶ್ವರೊಂದಿಸುವ
ಧಾಮಸ್ತೂರವಸಿಂಹಾಸನಗತಿಯ ಶಿವನ್ನ
ರಾಮತಿದಿಕರಮಂ ಸೇರ್ದ್ದರವಿಂದನಾಭ ಭಕ್ತಜನ ಪಾಲಕನ ಜನಕಜಾ॥
ಆವಗಂ ನಿರ್ಮಲಚರಿತೆ ಸತ್ಯಭಾಮ
ಭಾವಗರ್ಭವಲಮಾಲಾನುಕೂಲಿತಾ
ನಾವಗಂ ಮನ್ನಿಸುವ ಸಾರಶರಯಿಯೊಳಾನೆಂಬನೆಂಬದೆಸಿದನು॥ ॥೧॥

ಯೆಲ್ಲಿಯುಂ ಪರಿವೇಷ್ಟಿತಾರ್ಗಳೆಯಿಂದಕೆರೆಯಿಂದ
ತೆಲ್ಲಿಯುಂ ಕುಸುಮಿತಾರಾಮದಿಂ ವನಗಳಿಂದ
ತೆಲ್ಲಿಯುಂ ರತ್ನಮಯವೀಧಿಯಿಂದಟ್ಟಳೆಯಿಂದಮಾಣಿಕ್ಯಸೌಧದಿಂದಾ॥
ಯೆಲ್ಲಿಯುಂ ಸುಭಗಪ್ರಜೆಯಿಂದ ಗಜದಿಂದ
ತೆಲ್ಲಿಯುಂ ಕಸ್ತೂರಿಯ ಮೃಗದಿಂ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ
ತೆಲ್ಲಿಯುಂ ವರಚಿತ್ರವನದಿಂದ ಜನದಿಂ ಗಾನಾದಿಗಳಿಂ ಮೆರೆದುದು॥ ॥೨॥
ಅಂಚೆವಿಂಡಾಳ್ದ ಕೊಳಂಗಳಂ ಕೊಳ್ಗೊಳಿಸುತಿಪ
ಪಂಚಿಸುಳಿಯದನಾಳಿನಾಳಿಗೆಳಿವಿದಿದು
ಸಂಚರಿಸುವೆಳೆಯುಂಬೆಳದಂಬಿಗಳ ಬಿಡದ ಯಕಂಪಿನಿಸುದಟ್ಟವಾರಲಸ್ಪಗಾ॥
ಕೊಂಚೆಗೆರೆಗಸದಲೆಲೆಗಳುದುರದತ್ತು
ನಿಂಚಿಗುರದಮಾವುಮಾವುಗಳುಚಂದಳಿ
ಮಿಂಚಿದಬನಂಬನಂಗಳಿಂಬಳಸಮಾರ್ಗಳಿಲ್ಲದೆದೆಯುಲ್ಲಿಳೆಯೊಳು॥ ॥೩॥
ಬೆಳೆಯದಮೊಲ್ಲಂಗಳಂ ಬೆಕ್ಕಾವರೆಗಳ
ಬೆಳೆಯದಕಾಳಂಗಳಂ ಮಣಿಶಿಲಾಸೋಪಾನಯುಂ
ಮೊಳೆಯದತಲಂಗಳಂ ತರುಣಾರುಣಪ್ರಭಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ನಸುವಂತೆ॥
ತಳೆಯದಬನಂಗಳಂ ಕವಿಯೊಳಿ ದಿವಾಸರಂ
ಕಳೆಯದಪ್ಸನಂಗಳಂ ಮನಸಿನವರತಸುಖಂ
ಮೊಳೆಯದಜನಂಗಳಂ ಮುಳಿದರಸಲಾಂತಾಗಿನಾಮಹಿಮಂಡಲದೊಳು॥ ॥೪॥
ಉರ್ವಶಿಯಶಾಲಿಗಳಪಾತ್ರನಿನೆನಸ್ತದಿಂಮು
ಸುವರ್ಣಗಳಿವಿಂಡುಗಳನಲಿಯಿಂದಪಾಮರಿಯ
ಶಿಖಿಬಿಡೊ ಡರದೆಬಂದಳಕೆಮಗುಳ್ಳಷ್ಟುಳ್ಳಲಮಂಗಳ್ಳಿಲದೊಳು॥
ಕಾಪಿನಿಳನಳಿಸಿನಿಷ್ಟುರೆಬೆಳದರಸದಾಳಿ
ಗವುಗಳಸೊಗೆಗಳಪಸುರವೊಗರಾಗಸದ
ಪರ್ವತಿಷ್ಮ್ಯಾನಾದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂ ದಾಳಿಗರಕ್ಷ್ಣೆಕೆತಾಳುಸಮಾಗಲು॥ ॥೫॥
ತಂಬೆಲಸೊಗಸಿಂಗೆತಲೆದೂಗುವಂತೆತಳೆ
ದಂಬುಜದಪರಿಮಳಕೆಕೆರವನೊಲವಂತೆಮರಿ
ದುಂಬಿಗಳಗಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಳನೊಲದಾಡುವಂತೊಯ್ಯೊಯ್ಯನೊಲದಾಡುವಾ॥
ಮೊಂಬಂಗಾಮಿಸಿವಕಳಮುಪ್ರಿಯಪರಿಚರ್ಯೆ
ಮಂಬಿಡದೆಮಾಳ್ಪನೀಳದಿಯರೆನಲ್ಪಿಗನಿಸು
ರುಂಬಮಂಸೊಪವಲೆಂದಲ್ಲಿರ್ಪವಾಮರಿಯರಂಧ್ರಗಳದೆಗೆದುಪರು॥ ॥೬॥
ಪಾತ್ರನೆಯೊಳ್ ಧಿಬಿಪಾಳಿವಿಂಡದಸುಬಲೆಯ
ಕರ್ತ್ನಿಕೆಯಲಾದುಸ್ಪ್ರಿಮಾಡುಗುಳ್ಳುವಂದದೆಲೆ
ತೆಳ್ಳುಮೆಳುದುಜಾರೆತಾಳಪೊಮಿಂಗಾದವಲೆಯನಂಬುಜದಮುಮುಳಮೆಂದು॥

ಸೋತ್ತರಗತಿಯತಿಯಗಬಿಯತಿರ್ಪುಂಬಿಗರ
ಸಾತ್ತ್ವಿಕಜನರಿಯಂಬಿಗರಿಸಿದತಿಮೋಹಾಜಿಯಂ
ಮೋಲ್ಲುವಲತೆಗಂಗಾಳಿಸುತಿರ್ಪುದಾನ್ವಾತಗಡೊಳ್ಗಿನಂಬಿವಸ್ತ್ರಯನು॥ ॥೭॥
ಕಾಲಿಗಳ್ಕೈಗಂಪುಮೊಲಗಾವನಾಮರಿಯ
ಕೋಗಿಗಳ್ಮೈಗಂಪುಸತತಪುಸುಮಿತತರುಲ
ತಾಗಿಗಳ್ಮಾಗಂಪುತಿಗಿನಿಗಳಮೊಗಲರ್ಪೊಳ್ಪೊಂದಾವರೆಗಳ್॥
ಘಾಗಿಗಳ್ತನಿಗಂಪುಸುಂದುಮಿಂದುದ್ದ್ವಸ್ತ್ರಂ
ಗಾಗಿಗಳ್ಬಿಗಗಂಪುರಿಯಲಾದನಿಸುಗ್ವಕಂ
ಗಾಗಿಗಳ್ಕಡುಗಂಪುಸೇವಿಸುತಪುಕ್ಷರಾಸನಗ್ಗಿವಗಾರಾಮೊಳ್ಗು॥ ॥೮॥
ಬಕ್ಕೆಬಕ್ಕೆಯೊಳ್ಕೆಲ್ಲಿಯುದುಗಿವರ್ಕರಿಸಿದರ
ವಕ್ಕಿಗೆಯಪದವಂಗಳ್ಂದಬಾಗಿತ್ತ್ರಿಮೊರ
ಮಕ್ಕಾಕಲಾಕಮುನೆತ್ತಿನಿರ್ಕೆಪಕಾಮನಿಯಯರುಬಾಕುಮೂಲದೆಮೆಗೆ॥
ದಿಕ್ಕಿವರವರದುಮೊಗಮೊಗರ್ಪುಡಿಸಿಸರಸಕಗ್
ವಕ್ಕಜಲಧಾರೆಮೊರೆಸೂಸಿಬಯಲಿಗೆಬಾಯ
ಬಿಕ್ಕಿನಗಸುವರಶ್ಲಿಪ್ತೆಯುಂದಬಂದಪುಧಾರರ್ಗಾಬಾಳೆಯರಸಾ॥ ॥೯॥
ಸ್ಥಾದಪ್ಪುಚ್ಛತೆಕೈತ್ತುಮಾಮೋದಮೊಂದಿಸೋಗ
ಸಾದಲಲಿತಾಂಗಿಯರರರತಗದವಿಮಲರಲ
ಕೋದರವನೊಲಿದಿಂಬುತಿಮೊರ್ದಿಂಮಸದ್ಗಾಯದದ್ಧುಗಗರ್ಪೊಂಗಗ್॥
ಮಾದಗರಪುಗಪಚೆಂದುಟಿಯಸವಿಗೆಳ್ಸಗೆಂಯೊ
ಗ್ಗಾದರಪಕಂಗಡಿಯವಿಚ್ಛ್ವಗರಿಪಿವರಪ
ಯೊಧರ್ಪ್ಪುಯವನಪ್ಪುವತಂಪಿಗೆಸಿವಮ್ಮೃಗಂಬಂಗೆಬಯಬಿಬಯಸಿ॥ ॥೧೦॥
ತಗರೆಡೆಯೊಗರ್ಪಮಾವಿನತಾಗರತನಿವಂಗಾ
ಗಗರಪುಂರಘೊದಿರನಮೊಸಲಸೋರ್ಪಂತೆಪಿಂ
ಗಗರರತಗದಮೊಂಗಗಸದಂಬುಗಯೊಗಕ್ಕುಬೆರಗಂತೆಗದುನಿರಂಬಿದಾತ್ತೈ॥
ಉಗಕ್ಕಬಂಪಾರತನುಘಾಯೆಯುಂರೆಂಪಿಡಾದ
ಜಾಗಧಾರೆರಂಗಾಗಸುತಿರ್ಪುದದ್ಧುತಮಂ
ಗಗನಾಂತುಬಂದಪುಧಾರರ್ಗಿಂಬುವಸಮಯದೊಳ್ತುಮಾಲಾಲೆಗಗ್ಗಾಗು॥ ॥೧೧॥
ಲಲತೆರರತಗದೊಳ್ಳುದದಚಂಚ್ರುಗಾಂತಕ್ಕತ
ರಲರದುಸ್ಮಿಂದುಮಂದಲದುಬಿಗಾಸರ್ಪನಿ
ಮರ್ಲಿಜಲಮಿದೆಂಬಂದದಿಂಸೊಗಯಿಸುವಜೇತಾಂಬುಧಾರೆಯನಿಂಬುತಾ॥
ಲಲನೆಯರಕಾರಮಲಾವಯವಲಾವಣ್ಯಮಂ
ಸಲೆರಂದುಮೆಚ್ಚಿಮನಮುಗಿಗದಾವಂದದಿಂ
ತಲೆದೂಗುವವೊಲ್ಧರಣಿತನೆದೋರ್ಪವನಿವದಿಂದಲಾಜುಗಪವಡೆದೊಗು॥ ॥೧೨॥

ಯೆಂತಾಸ್ತುಮೊಚೆಲ್ಲುಮಾಡೆಸಮೆಂದುನಲ
ಪಾಂತುಮುಂದಕ್ಕೆನ್ನುತಿಕ್ಕೆಂದುರವರಾಮರ
ಪ್ರಾಂತದೊಳ್ಳಂನೆಗೈಜನೆಯರಂಬರಬನವರತೆಸಳವಿಧಿಯುಂಡಾ॥
ಸ್ವಾಂತಸುಭ್ರಮಂಪಡೆವಪಾರನಾಂಯರವಿ
ಕ್ರಾಂತಿಗಮರಧರಂನಮಾಸರಿಗಳುಂದಕರಿ
ಕಾಂತಕಿಲೆಗಳ್ಕಂದರಂಗಳುಂದತಮನೊಸಾರವಗಾಢಗಳಯೊಂದಮಾ॥ ॥೧೩॥
ಆಗಳಯವುಸ್ತ್ರಕವನದರಲ್ಪದರಮಾರ್ಷ
ಶ್ವಾನದೊಳ್ಳೆರವುಪ್ರಾವತಿಯಸಿಲನೆತತೆ
ದೂಸುತವ್ವಕಾಣ್ವರಂಮದಿದನೆಲೆವ್ವುನ್ನೆತುನೊಂಡುಪ್ಪೆಕಾತುಕವಮಾ॥
ಯುಗಳುನ್ನಗರಮಹಾಂಲಲಸೆಗಾಪ್ಪುಬ್ಬ
ಮಾಗಮುತ್ತಿತ್ತಿಲುಂಗಗನದೆದೆನೆಸ್ತಬಿಯು
ಯಾಗಪೂಮಂಗಳೆಂಬಾಲಾಂಲವಿಂಲಾಭ್ಯಕಾವಳುಯಪ್ಪೆಲ್ಲಿನಿಂದಾ॥ ॥೧೪॥
ಯೆನಿಮುಜನಮದೊಳ್ದೊತ್ತಿದಿರಜನಕಾಪಾನ
ಮೆನಿಮುದಮಗಾವತಿನ್ನುಬ್ಬಗಾಂಮೂಜಗಮೊ
ಗೆನಿಮುಜನುವದೆಬಾಡುಂಮುಪ್ಪುಕಾಪ್ಪುದಮೆನಿಮುದಭ್ಯಕಾಮುಕಂತಿಭವದೆ॥
ಯೆನಿಮುಜನಮುರಲೆನಿಮುಜನುವದೆಯಲದಕಂಧ
ತನಗನಿಮುಖುಂಡಿಲ್ಲಮೆಂಬವೆಂಬಂದಮರ
ವನಿತೆಗಮಾಗಹಾಬನಗುವಂತೆನಿವನೊಢಂಗಳಮಾಂಛಯಂನೊಂದೆಂದಮಾ॥ ॥೧೫॥
ಸ್ತೈತ್ರಿತ್ರಿಶೈತ್ರರಮೊಕ್ಕಂಗಾಭಸುವುಷ್ಟಲ
ಕ್ಷ್ಮಾತಿಲಕವೆಯೊಮೆಗ್ನಿಲ್ಲೀತರುಪ್ರುಜಿ
ಮೂತಮೊಟ್ಟನಮೆತಿಮೊಗೆವನಾಬಾಮಿನಿಯೊಶಿವನವುಸ್ತ್ರಕಮೊಗೆಸಿವಾ॥
ಶೀಪಾಂಡುಲೆಸ್ಟೆಯೊಬಗೆವದಿನಗರದವಿ
ಮಾತನಪ್ರಾಸಾದಪ್ರದೊಳ್ಳುಭವಂಬು
ಜಾತನಯನೆಯರತನುವಲ್ಲೀಯಚಾಂತಿಯೊಳನ್ನುತನೊಸಿದೆಂದಮಾ॥ ॥೧೬॥
ನಭನಭತರುಗಾತೆಯಮೊಂಘವೆತ್ತರುಗಾತೆಯ
ತಳಿಲಿಬಿಡತಾಸಗಾದಚೆಲ್ಲುನಾಂತೊಸಗಾದ
ಮೊಗಪಕಲಕವಗುಡಿಯನಾಲ್ದಭಾವನಾಲಬಿನ್ನುಗುರುಚಮರಿಯಾ॥
ಚಲಿತಲಿಲಾಸ್ಪದವತಾಸೆಗಳಲಾಸ್ಪದವ
ವಗಮುತ್ತುಗಳಗೊಂಚಲ್ಲನ್ನೊತ್ತುಗಳಗಾಂ
ವಭ್ಯದಬಗೆಕಂಗಳುಂಬಗೆಕಾತುಕಂಗಳುಂಬಿಂಬಾಗನ್ನೊಗೆನಿಜವಾಸ್ತಾ॥ ॥೧೭॥
ಪೊತ್ತರಿಸಿದುಂನವಪ್ರಾಸಾದದಬಲೆಯರ
ವೃತ್ತವದನದವುಮಂದಸ್ಮೆರಚಂದ್ರಿಕೆಯೊ
ಳುತ್ತುಂಗದೇವಾಲಯದಬೋಮೊರದಮಾಣಿಕ್ಯದಕಲಶದೆಡೆನಿಬಿಲಾಗಾ॥

ಕ್ಷತ್ರಿಯರವುದಲ್ಲದಿನಗರದೊಳ್ತೈರೆ
ಮಿತ್ರಿಸಿಮಾದಿಪೃಥ್ವೀಶರ್ಗಂ ಗೃಹವಪದಿ
ಪುತ್ರಯುಗ್ಮಮಗಲದೆ ಪ್ರಿಯದೆ ಸಾಹೆತ್ಯವ ನೃಯವಹನಗನೆ ವೆಚ್ಚರಿಯನು ॥ ॥೧೮॥
ಪುಸಿದುವಲಕಾಲಮಂ ಕಾಣದೊಳಗದು
ದ್ವಿಪಪುತ್ರಿಸಯವಂಗಳುಂದನೋಡದೊದೆಸಿ
ಗಳಿಸಿಕಾಣ್ಣದಿ ಪುರದವಪ್ಪಾಶಮದವಳುಂ ಬಲ್ಲನೊ ಕೆಸ್ತ್ರಿಸಿಂದು ॥
ಬಿಸಜಸಂಭ್ರವನಸುರಗಿಂ ದಿಕ್ಕಿಯನುಗದುಪ್ಪ
ಗೃಹಬಿಗದಪ್ಪಗಳುದೆಯಮಗಳಿವೆದೆಯನಾಲಿವಿವ
ಲಿಸವೃದಾಗಸದೊಳಿ ಸೊಗಲಕಾದೆಯರಂ ನದಿನೆಗಳ್ಗಿಲ್ಲದೆಸಿಯೊಳು ॥ ॥೧೯॥
ವಾಯುಪಾಶಂಬಳಿಯೆ ಧರೆಗುರುಳ್ದಿಪದಪು
ಕಾಯಮಿಂ ನೆನೆದುನವರತ್ನವುಬಿಕರವ
ನೆಯಜಾಂಜನಮಯೊ ಗಸತಪ್ತಧ್ವಜರಾಜದೊತ್ರ್ಯಗಾಂದಲ್ಲಣೆಗೆ ॥
ವಾಯುಮಗೆನಲಿಸಿದರೊಪ್ಪೆ ಜರತರ್ಗಂ ಮದೊ
ಪ್ರಾಯಮಾನಾಲಯಂಗಳನೆಸಲ್ಪುಗ್ಗೆರವ
ಗಾಯಮಾಗದಿರಸಿದಯನೊ ದಿ ಪುರದಮುಗಿಲಬ್ಬಲೆಯಸಾಲ್ಗಳು ॥ ॥೨೦॥
ಮೆಲೆನಸ್ತ್ವರಕವದಿನಮಗಳ ಯವಗಳರಥದ
ಪಾಲಿಗಳನೆ ಮಿಗಗೊಮೊಯ್ಲ್ಲಗದಳಾಡೆಯೆತ್ತ
ಸಾಲಹೆಸಾಂಗ ಪದಿದೆನೆಗಾಲೆಗಳುಂದೆ ಕೃತ್ತಾಗಳ್ಲೆಗಳ್ಲೆನಪ್ತದೊಳು ॥
ಸ್ಥೂಲದಂಡಾಸ್ತ್ರದಿಯನಾಂತಪೊಲ್ಲೂದರ
ಜಾಲಮಂ ಮಾದರ್ಶಿ ಮಾದಡಿಂದಗಳಯಸ್ತ್ರೈಗ
ಪಾಲಿಗಷ್ಟರಿಯಗಳನೊ ರುದವೆಶನಯನೊ ದಿ ನಗರದೆ ಗ್ರಸ್ಸೆಯೊಳು ॥ ॥೨೧॥
ಯಿನಗರವಧುತಂಪಿಡಿಯೊಳಾವಗಂಬಾಸ್ತ್ರ
ಮಾನವನೃಪದಿಸಾಪ್ಪಂ ಪಿಡ್ತಲೆಂದೊಂಮೆ
ತಾನಸ್ಪದಿ ವತೆಯಬೆ ಡಶಾ ಡದೊಳ್ದರಾಮರಸ್ತ್ರೈಗಾದುಲಾದನೆ ॥
ಸಾನುಗಾಗದೊಳುಬ್ಬಸುರುಡಗಿಯೆನಿಧು
ಮಾನಿನಿಯಮೊಗದಾವರೆಯವುಸುಕಾಂಡಮಾನ
ದಿ ನವಪುತ್ರವಳಗಳೆನವಗರಮಂ ಬಳಸಿದುದುವನಂಗಳ್ಗೊರದಲು ॥ ॥೨೨॥
ಆವಗಂಮಬ್ಬಗಳ ಯದಾಗಸ್ಪಕಿಲ್ಲಿಯಲ
ತಾವಧುಗಳುವರಂನೆನೊ ರೆಲೆ ಬಾರಡಿಂದುರು
ಜೀವವಿಪ್ರಂ ತಂಸನಿಮಲ ಕರಂಗಳುಂ ಮೊಕೆ ದಿಗದನೆಂಬಂತಿರೆ ॥
ಆವೆಡೆಯೊಳುಂ ಪುತ್ರಮಿಲ್ಲೆನಿಸಿ ಪವಿಧಪ್ತ
ಮಾವಳಿಯ ನಿಬಿಡಪತ್ರಘಾಯೆಗಳಸೊಂಮು
ದೇವಿದಾದಾಮಂಗಳ್ಗಂದು ಮಾಮರಜನಗೆ ಬೆಳೆಸುಮವೆ ವಸ್ಥೆ ॥ ॥೨೩॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೧೪॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೧೫॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೧೬॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೧೭॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೧೮॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ತಂಮಿಂದವಸ್ತ್ರಗಳಪಡೆಯಲ್ಕೆಸಂಯೋಗ
ಮಂಪಡೆವುವೋಲ್ಪೂಗವಲ್ಲಿಗಳ್ಪುಲಪ್ಪಾರ
ದಿಂಮೆರೆವಮಾಗದ್ವೃಕ್ಷಂಗಳಂಪವಳಿಂಗಾಳುಸುತವೆನೋಡೆಂದನು॥ ॥೨೯॥
ಪ್ರಮಾತಳದಪ್ಪಾಗಸಂಕುಲಕೆಬಹುವಿಧಸುಗಂ
ಧಾತಿಶಯಸಾಪ್ಪುದಿಂನೆರೆದಳಿಸಿಬಳಿಕಸಂ
ಪ್ರೀತಿಯಂತಳೆದಮಲಪ್ಪಾಗಿಚಯಕಾಂದುಬಗೆಬಗೆಯಕಂಪಿನಸೊಗಸನು॥
ಯೇತಕುಗಾಸದೆಬಿಡುವುದೀಬನವುತಾನೆಂಬ
ರೀತಿಯಿಂಚೆಲ್ವಿಶದಮುದಿವಾಳಮಿರಲಿ
ವಾತಮರಿಯದೆತಿಯಗುತವೆನಿಧಾನವನಸ್ಥಾನ್ಯಂಕಾಗಬಿಪ್ಪಂತಿರೆ॥ ॥೩೦॥
ಸುಧ್ಧಾಲಹಾತಿಯಮರೆತಾಗ್ರಿಂಮನಿಂನೆಗಂ
ಮುಧ್ಧಗೃದಿವಸುಧೆಬೆಳಸಿದಳೆಂದುತುರು
ಗಧ್ದತನವಪ್ಪುಳ್ಳಂದೆಸೆವಮೇಗಾರ್ನೆಗಳಸಲಿಸುಮಹಿಸಿಲಾದಬಿತ್ತಿ॥
ಯಿದ್ಧರೆಬೋಗದಪ್ರೌಢಳಗರ್ಭಗಾಣಿನ
ಶಿದ್ಧಃಕೆಮರದಾಮರುಷ್ಪಾರ್ಧ್ಮಿಂಮಾಡಿದರ
ಸುಧ್ಧಾಮಗುಣಮುಳ್ಳಜೀವಿಗಳ್ನುಟುನೋಡೆಂದನಾಪವನಸೂನು॥ ॥೩೧॥
ಕಡುಗೆಂಪೆಸೆವತಳರಂತನೆಗೆಂದುಮಂಕಲಿ
ನಡಿದುಮೊನೆಮುಗುಳ್ದ್ರಂಗಳಂಪಾಯ್ದುಮಾ
ಮಿಡಿಯನಾಪವಸ್ತ್ರಮುಸ್ಥಿಗುಂಪಿಡಿದುಲತೆಗಳ್ಕಾನಡಬಾಡಿಯಿಂದಾ॥
ಬಡಿದುಕಾಗಿಲೆಯನಿದುಸರದರ್ಗಳ್ಪೆಯೊಳಾಲ್ದು
ಬಿಡದೆಬನದೇವಿಯೋಲಗದೊಳುತ್ಸವದಿಂದ
ಲಡಿಗಡಿಗೆಹಾಗಗಾಂದವನಂತೆಸೆವಮಂದಮಾರುತನನೋಡೆಂದನು॥ ॥೩೨॥
ಬಕುಳಮಂದಾರಮಾದಳಕರ್ಣಿಕಾರಚಂ
ಪಕಕಾವಿದಾಳಪ್ರಿಯಂಗುಕರವೀರಮಾ
ವಕತಿಲಕಸುರಗಿನಂದ್ಯಾವರ್ತಮೆರುಸೇವಂತಿಗೆಕಿಂಶುಕಮೆಂಬಾ॥
ಸಕಲತರುನಿಚಯಂಗಳಂಗಜನವಿವಿಧನಾ
ಯಕದಮೂಡಿಗೆಗಳಂತೆಸೆವನವಕುಸುಮಿತಪ್ಪ
ಬಕದಿಂದೊಪ್ಪುತಿಹಕುಂದಮಾಲತಿಮಲ್ಲಿಕಾದಿಸೂವಲ್ಲಿಗೂಡಿ॥ ॥೩೩॥
ಸಾಲಸಾಲಂಗಳಿಂಚೂತಚಾತದಿಂದಹಿಂ
ತಾಲತಾಲಂಗಳಿಂಮಾದಲದಲರ್ಗಳಿಂತ
ಮಾಲಮಾಲತಿಗಳಿಂಸೌರಂಧ್ರರಂಧ್ರದಿಂಮಂದಮಂದಾರದಿಂದಾ॥
ಜಾಲಜಾಲಂಗಳಿಂಸುರಹೊಂನೆಹೊಂನೆಬಗೆ
ಪಾಲಪಾಲೆಗಳತರುತರುಗಳುಪ್ಪವಯಸಿಂತಿರ
ಲಾಲಲಾಲಿತನವಾಶೋಕದಿಂದುದ್ಯಾನಮತಿಚೆಲ್ವಿನಿಂಮೆರೆದುದು॥ ॥೩೪॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]॥ ॥೧೩॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]॥ ॥೧೪॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]॥ ॥೧೫॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]॥ ॥೧೬॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]॥ ॥೧೭॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]॥

ಊರ್ಗೆಮರಳುವತೇಜಿಗಳಸಾಲ್ಗಳಾಮಧ್ಯ
ಮಾರ್ಗದೊಳ್ಪವಿತ್ರವಿಸರದಾಗಿಸುತಿಪೆಸ್ತವರೊ
ಭಾರ್ಗವನಶಿಷ್ಯಾಗ್ರಮುಂಟೆಮಮಕೋಗಳ್ತೆನೆಂತಗಾನಮ್ಮೊಡಬ್ಬೆಯನು॥ ॥೪೦॥
ಬೇರೆಬೇರಿವಿತೆಲ್ಲಮಂಕರ್ಣತನಯಂಗೆ
ತೋರುತಿರ್ದಂಭೀಮನಂನೆಗಂಬಿಸಿಯಬಿಸಿ
ಏರಿದುದುಭದ್ರಾವತಿಯೊಳುಳ್ಳತೇಜಿಗಳಚಪಲತೆಯಸಾರಂಭದಾ॥
ಮೀರದಜವಂಗಳಂಕಂಡುಕಾಲ್ಗಳ್ತೆಳೆಯ
ಊರದೊಯ್ಯನೆನಡೆವತ್ತೆಗುರ್ದುರೆಯಂಕಂಡು
ನೂರೆಲೆಗೆಳೆಯನಶ್ವಕ್ಕೆಪದಿಂದುರಿಯನುಗುಳದೆಮಾಗನೆಂಬಂತಿರೆ॥ ॥೪೧॥
ಭಾನುಮಧ್ಯಾಹ್ನಗತನಾದನೀಸುದರೆಗಳೊ
ಭಾನುತ್ತಮಾಶ್ವಮಂಕಂಡುದಿಲ್ಲದರಿಂದ
ಮೇಗಾದಂಮೋರಮಡಿಸಲುಹೊಳಲಾಳ್ತಿಲ್ಲಹೊಸಗ್ಗಿನೀಚರಮಾಗದೋ॥
ಯಾವಿಧಾನವನರಿವಡೆಂತುಟೆಮಗೆಲೆಕರ್ಣ
ಸೂನುಮೇಳಂದುಚಿಂತಾನಿಮ್ನನಾಗಿಪವ
ಮಾನಜಂಚಿತ್ರದೊಳ್ಭೈವಮರಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಂಧ್ಯಾಯಂಧ್ಯಾನಿಸಿದನು॥ ॥೪೨॥
ತೃತಿಯಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ೩ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೧೨೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೪. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಜಡಿದುಭದ್ರಾವತಿಯೊಳಮಲತರವಾಜಿಯಂ
ಹಿಡಿದುಕಲಿಯೌವನಾಶ್ವನಚಾತುರಂಗಮಂ
ಬಡಿದವನವಲ್ಲಿಗಾಗಿಸಿಕೊಂಡುಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೆಭೀಮಂಬಂದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳ್ಪ್ರಿಯಾಯಕಲಾಪದೊ
ಭೃಸದಕಾಂತೆಯಕುಚತವದನಾರವಿಂದದೊ
ಳ್ಮಿಸುಗುವೆಳೆನಗೆದೋರುವಂತೆಗಂಚಿತ್ರದೊಳ್ವಿದಿವನಾಗರಿಕನಂತೆ॥
ಅನಿಲಸುತನಾಶಯಂಪೊಳಲಪೊರಮಡುವಿನಂ
ಮನದುಬ್ಬೆಗದೊಳಿಚಿಂತಿಸಿಮತ್ತೆಕರ್ಣಜಾತನವ
ದನಮಂನೋಡುತನುತಾಪದಿಂತಂನಪಳಿದುಕಾಳುತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧॥
ಉದ್ರೇಕದಿಂಮುನಿವರನೊಳಾಡಿತಪ್ಪುದಸ
ರುದ್ರೇಹಮೊಂದಚ್ಚುತನೊಳಾಡಿಪೆನ್ನುದಪ್ಪೆ
ವದ್ರೇಹಮೊರ್ದರಸನವರತ್ನಾದಗದಸ್ತ್ರಾಮದ್ರೇಹಮೈದಮೂರು॥
ಮದ್ರಚಿತವೀರಪ್ರತಿಜ್ಞೆನೃಗಾದದಾ
ಕ್ಷುದ್ರೇಹಮದುವೆನಾಭ್ಯಿದರಸಂಗದಕೆಧ
ಮದ್ರೇಹಮೈದಾಗದಿಹುದೆತನಗಸ್ವಮಂಕಂಡುಕಾಂಡೊಯ್ಯದಿರಲು॥ ॥೨॥

ಪುಸಿದನೆಬಯಲ್ಲೆ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ಪುಸಿದೊ
ದಸುರಾಂತ್ಯೈರಿಖನೆ ಸ್ತ್ರೈರಿಸಿದೊ ದೊಳ್ಳಿತಂ
ದುಸುರುವವೇಶ್ವಸುವಂಗಳುಸುರಿದೊದವ್ಯಾಸ್ಯನೆಭಾವರನವ್ಯಾಸನಾಗ್ನೇ॥
ಮಸುಳ್ವಿಸುದೇಶಕಿಸುಲಂ ಮಸುಳ್ವಿಸಿದೊದರ್ಥಮುದೆ
ವಸುಧೆಯಪ್ಪುದೆತಂನಮದಿಬಂಜೆಯಪ್ಪುದಿದು
ಪೊಸತದೆಂಪಾಪದಿಂಕಾಗಾಸದೊತುರಗಮಂದನಿಲಜಂಚಿಂತಿಸಿದನು॥ ॥೩॥
ಪಾತಕಿಗೆಸುದಿದಸೊಲ್ಪುಸಿಯಪುದುಪರದಾರ
ಸೂತಕಿಗೆನೆನದೆಗಾಳಿಬಃಯಲಪುದುಸುರುವಿಶ್ರ
ಘಾತಕಿಗೆಕಾಗ್ಬಾದವಿಮರೆಯಪುದುತಪ್ಪುಮಿದುಜಗದೊಳ್ಳೆನಗಾವತ್ರವದೊ॥
ಜಾತಕಿಲ್ಬಿಷವ್ರೊಯಾದವಕುಲಮಹಾಂಬುನಿಧಿ
ಶೀತಕರಗಾಂತಂನಶರ್ಕ್ಯಾರಸುಳ್ದನೊಪಾಯ
ಮೇತಕಂತಕಟಕಾಗ್ಯಾಸದೊಶಿವಶಿವಾಯೆಂದನಿಲಜಂಚಿಂತಿಸಿದನು॥ ॥೪॥
ತಲ್ಲಸ್ಯಾಂಗಳಿಂ ಸಲ್ಲಲಿತಮಾದಪಾಯ
ಮಿಲ್ಲಿವಿಧಿವಶದಿಂದಮಿಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆಧರಾ
ವಲ್ಲಭನರಂಜಿಸುವಮೆಲ್ಲದಿಗಳಂಕಾಗಾಬಲ್ಲನೆಮಹೀತಳದೊಳು॥
ಯೆಲ್ಲಿರ್ದಡಾತಾಗದಲ್ಲಿಪ್ರೊತ್ಸರಸಿತಂ
ದಲ್ಲದೆಂನಯಭ್ರಾತಾಕ್ಷೆಸಲ್ಲದಿದಕೆಂತೆನುತ
ಘುಲ್ಲಸುವಚಿಂತೆಯಿಂನಿಲ್ಲದೆವೃಕೋದರಂತಲ್ಲಣಿಸುತಿರುತಿರ್ದನು॥ ॥೫॥
ಅನಿತರೊಳ್ಸೆನೆಸೆನೆಗಳಸಂನಾಪದಿಂ
ಘನವಾದ್ಯರವ್ರತನದಿಂ ಸೂತರಸೊಗಳ್ಕೆಯಿಂ
ದನುಕರಿಸಿದಮಲವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಂಧಮಾಲ್ಯಾದಿಗಳಪೂಜೆಯಿಂದಾ॥
ವಿನುತಾತಪತ್ರಚಮರಂಗಳಿಂದೆದಬಲದೊ
ಳನುವಾಗಿವಾಘೆಯಂಬಿಡಿದುನಡೆತಪ್ಪನ್ನಪ
ತನುಜಾರಿಂದಾಪಾಯಂನಿಗರ್ಗೆಮೊರಮಪ್ಪುಸಂಭ್ರಮದೊಳೈತರುತಿರ್ದರು॥ ॥೬॥
ವಿಧುಬಿಂಬದುದಯಮಂಕಂಡೊತ್ತರಿಸಿವಯೋ
ನಿಧಿಮೇರೆವರಿದುಪ್ಪವಂತೆನಿರ್ಮಲವಾದ
ಸುಧೆಯಿಂನೈಯಂಕಂಡುಮುಳಕಂನೆಗಳ್ದುಜಂಭಾರಿಸಂಭ್ರಮಿಸುವಂತೇ॥
ಅಧಿಕಬಲಯಾವನಾಪ್ಪಾವನಿಪನೃಷ್ಟರ್ಪೆ
ವಧುವಿನಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ಮೊಪ್ಪುವತುರಂಗಮಂ
ಪುಧಯೊಳ್ಪಮಾನಪವಮಾನಜಂಕಂಡುನೆರೆಸುಂಮಾನಮಂತಾಳ್ದನು॥ ॥೭॥
ಚಮರಪದನತಿಯಸಾರಸತ್ವನಿಯಪಾರ್ಶ್ವೋ
ಭ್ರಮಿತದಲಂಕಾರದಸುಲಕ್ಷ್ಯಾದವಾಲಿತ
ಸ್ತುತಿರಂಜನದವಿಶೇಷಾರ್ಥಸಂಚಿತದವಿಸ್ತಾರದಿಂ ಪೊಸತೆನಿಸುವಾ॥

ಸುತನಸ್ತ್ರವಿಪ್ರಾಘತರಸುತ್ರಬಂಧದಂ
ತರತಿಮನೋಹರಮಾದ ವಾಜಿಯಂ ಕಂಡು ಪೌರ
ಕ್ಷಿತನಾಗಿ ನೋಡುತಿರ್ದಂ ಕಲಾವಿದನಪ್ಪ ಮಾರುತಿ ಮಹೋತ್ಸವದೊಳು॥ ॥೮॥
ಮೂಜಗದೊಳೀ ತುರಂಗಮವೆ ಮೊಸತೆಂದುವರ
ವಾಜಿಯಂ ನೀಂಟಿಸುವ ಭೀಮಸೇನನ ಪದದ
ರೋಜಯುಗಳ್ಕಸ್ಕರಗಿ ಮೇಘನಾದಂ ನೀವು ನೋಳ್ಪುದೆಂದಘಟನೀಗ॥
ವಾಜಿಯಂ ತಹೆನೆನುತ್ತಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು ಮಾ
ಯಾಜಾಲಮಂ ಬೀಸಿದಂ ನಭೋಮಂಡಲ
ಕ್ಕಾಜನವನಸ್ವರ್ಣಯಬಲಂ ಕಂಗೆಡುವ ಪೊಲರಸನೇಳ್ವುತವನು॥ ॥೯॥
ತುರುಗತೆ ತೆತ್ತಲುಂ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮೇಘ
ಮೆರಸುತಿವೆ ಬಿರಿಯ ಬರಸಿದಿಲ್ಲೈತೆತ್ತಲುಂ
ಕರೆವುತಡೆ ಬಿರುಗಾಳಿ ಧೂಳ್ಳಿತೆತ್ತಲುಂ ಕತ್ತಲೆಗಳ್ಳಿಗಾಬಿವೆ॥
ತೆರೆಯ ಬೀರದು ಕಂಗಳ ಮರದು ಕಂಗಾಣ್ಕೆರೆಯದಿ
ಕ್ಕರಿಯ ಬೀರದು ಮಹಾದ್ಭುತತಮಿದೆತ್ತಣದೊಜಗ
ದೆರೆಯನೇ ಬಲ್ಲನೆನುತಿರ್ದುದಾ ಸೈನಿಕಂ ಸ್ಫೂರ್ತಿದುಂ ಬಿಸ್ಮಿತಮಾಯಗೇ॥ ॥೧೦॥
ಗಗನದೊಳ್ಸುಳಿವುತನಿಮಿಷನೊರ್ವನಿವನಮಾ
ಯೆಗೆ ನಿಕಯಂ ಗೊಂಡು ಕದುವೇಗದಿಂ ಮೊಗವ
ಟ್ಟಿಗೆ ಪೇಳ್ವಲವನಾಳ್ವ ಭಂಗಭುಜ ಶೇಳ್ಬಿಸದೊಡೀತನಾಂ ಭೀಮಸುತನಾ॥
ಮಗನದ್ವರ್ಕಪಾಯವನೊಯ್ಕಪೆನೆನಲ್ಕವಂ
ಮಗುಳ್ದುದಂ ಶೋಗಿಸುರಪತಿಗೆ ಬಿಂನೈಸಿನಸು
ನಗುವವಂ ದೇವರ್ಕಳಾದಸುದಿಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಸಮರಮಂ ನೋಡುಲು॥ ॥೧೧॥
ಯುತ್ತಲೀಸುದರೆತಾವಲಭೀಪಟರಕಂಗಾಣ್ಕಬಲು
ಗತ್ತಲೆಗಳಂ ದೂಳ್ಗಳಂಗವಿಸಿಭೀತಿಯಂ
ಬಿತ್ತಿನೆಲಕೆಳದು ಪದಿವಾಷೆಯಂ ಪಡಿದರಸುಮನ್ಸ್ಟಳಂ ಬೀಳ್ವತೋಯ್ದು॥
ತತ್ತುರಗಮಂ ಕೊಂಡು ಬಿಗಿದನಾಗಸಕೆ ಸರ
ಥತ್ತಾಗಿಂ ದಂಚೆ ಚಿಲ್ಲಾವರೆಯ ನಥಿಯಿಂ
ಕಿತ್ತುನವಕೇಳ್ತುಂತೆ ಮೇಘನಾದಂ ಭೀಮಕರ್ನಜಬಿರ್ಗಾಗಲು॥ ॥೧೨॥
ರಾಹುತುದುಕಿದ ಚಂದ್ರಮಂಡಲವೊಗರುದನು
ತ್ಸಾಹದಿಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ವ ಮೃತಕಲಶವೊಲು
ಭಾಷಕಂತಾರ್ಕ್ಷಚೆಲ್ವಿಂ ಬಿನೊಳ್ಬುಳಿಯೆ ಮೊಸತೆನಘಟೋತ್ಕಚತನುಜನಾ॥
ಬಾಹುಬಲದಿಂದೆದದನಸ್ವದೊಳ್ಪರಿಂ ಕಿದಮ
ಹಾಹಯಂ ಗಗನಮಾರ್ಗದೊಳೈದುತಿರೆ ಸುದರೆ
ಗಾಹಿನಬಿತಬರ್ಲಂ ಕಂಡು ಬೀಳ್ಬಿರದಾದರ್ಕಾಳಗಕೆ ಮುಂಕೊಂಡುದು॥ ॥೧೩॥

ಪೂದಲೆಗಳ್ಕಣ್ಗಳಿಂ ನೊಂದು ಸುದತಿಯಂ
ಜೋಡಿಸುವೆನೆಂನ ತೇರ್ಕ್ಕಿಂದೆಸುವ ತಪಾರಿಯಂಸ
ಗಾಢದಿಂ ಬಾಣ್ಸೆತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ದು ದಿರನಬ್ಜಸಖನೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದಾ॥
ರೂಢಿಸಿದ ಮಂಡಿಗಳ್ಗೆರದು ಬಂದೆಣ್ದೆಸೆಗೆ
ಮಾಡಿದರೊ ಮುತ್ತಿಗೆಯನೆನೆ ಮೇಘನಾದನವಿ
ರ್ಗಾಡಿಸಿ ಚತುರ್ಬಲಂಕವಿಯೆತ್ತಿ ಸಿದವಂಸ್ಥೆ ವರದನಾಗಸದೊಳ್॥ ॥೧೪॥
ಬಳಿಕಾ ಬಲಂಕಂಡು ದತ್ತಿಕ್ಕಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಮುಂ
ದಳೆವುತಿಪ ಮೇಘನಾದನನೆಲವೊ ಬರಮಾಯೆ
ಗಳನೆಸಗಿ ಮೋಸದೊಳ್ಪುರಗಮಂ ಕೊಂಡು ಬಂದಳ್ಕದದೊರ್ಬಿನಿಂ ನಸೂ॥
ಉಬ್ಬುಷುವರೆಯಾ ವನಾಶ್ವನ ಸುಭಟರ ಕಟಕನಿಂ
ಸಬ್ಬವನರಿಯದೆ ಬಂದು ಕೇಳಿದೆಯೆಲಾ ಜೀವ
ದುಳಿವನಾಸ್ರೈದು ಕಾಳ್ಗೆಸುತಾತನಂ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಕವಿದೆಸುತಿರ್ದರೂ॥ ॥೧೫॥
ಬಂತೆರುಗ ನೋಡಿದಂ ಕಂದನಲ್ಲವೆ ಜೀವ
ಮಂತೆಗದು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಕಾಲನಂ ಪೋಗಿ ನಟ್ಟು
ವಂತಾಯ್ತಲಾ ನಿಂಮ ಸಾಹಸಂ ಜಾಗು ಜಾಗೆನುತ ಪೈದಿಂ ಬಿನದು ಸಾ॥
ಸಂತತಂ ಕರೆವ ಕಲ್ಪ್ರೆಗಳಿಂ ಸ್ವಟ್ಟಿಸಿ ಬಲ
ಮಂತವೆ ಮೊರಳ್ದು ಮುಂದಳೆಯಲಾಸು ಯ್ವಲಾ
ರಂತಾಗೆ ಮೊರಮಳ್ಕ ದಾನ್ಸವನಸ್ಪೃಪಮಕ್ಕಾಳಿಗಳಿಯ ಗಾನೆಯಿಂದಾ॥ ॥೧೬॥
ತಂನೊಳಿರ್ದ ಮಣಿಮಯ ರತ್ನಮಂ ಬಂದು ಕಳ
ದಿಂ ನಷ್ಟಕಷ್ಟಕೊಯ್ಕನೆಂಬ ಕದು ಗೋವದಿಂ
ಚೆಂನಬಿದ ದೆಡ್ಡ ದೊಗಗನ ಕೇಧರಗಳಿಯೆನೆ ಘಟೋತ್ಕಚತನುಜನಾ॥
ಮುಂನಮಾಡಿದರಜದ ಮಾಯೆಗಿಂ ಮದಿಸಿ ಪ್ರತಿ
ಯಂನೆಗಳ್ದರೊ ಪೈರಿಗಳನೆರಗಾಳಿ ತನ್ನಪ
ದಿಂ ನಡೆವ ಚಾತುರಂಗದ ಪದಪ್ರತತಿಗಳ ದೊಳ್ಪಿನಿತಂಬರದೊಳು॥ ॥೧೭॥
ಪಟುಪಾನಿಸ್ಸಾಳ ತಂಬಟ ಭೇರಿಗಳ ಸಮು
ತ್ಕಟನಾದ ಮುಗ್ಗಜಘಂಟೆಯ ಘಂಟಾರವಂ
ಚಟುಲ ವಾಜಿಗಳ ಖುರಪುಟದ ರಭಸಂ ಸಾರಸು ತೇಪರಥದ ಚಕ್ರಧ್ವನಿ॥
ಅಟಕಟ ಪಿಶಸಮರಲಂಪಟರ ಹುಂಕೃತಿ ಪ್ರತಾಪ್ಯಬಲ
ನಿಕಟರ ಚಾಪಸ್ವನಂ ಪಟುತರದ ಮೊಬ್ಬೆಯಾ
ರ್ಭಟೆಗಳಿಂದಾಗ ಸಂಘಟಿಸಿತೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಘಟಮಂ ಡೊಡೆಯದಿರದೆನೆ॥ ॥೧೮॥
ಯೆತ್ತಿ ಬಪ್ಪ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಮೊತ್ತಂಗಳಿತ್ತಲುಂ
ಕತ್ತಲಿಸೆ ಪೊತ್ತಮನ್ನೆವೆತ್ತ ಬಣ್ಣತ್ತಿಗಳ
ಕಿತ್ತು ಬಿಟ್ಟರೆತ್ತಿಜ ದಿವ್ಯತಿರಸ್ಕೃತ ಬೆಳಗಿನ ತವವು ಮತ್ತೆ ಬಲಕೇ॥

ಸುತ್ತಲುಂ ಕೆತ್ತಪೊಳ್ತ್ರಗಜಮೊತ್ತರಿಸಿ
ಮುತ್ತಿನಡೆವೃತ್ತೆಲರಮೊತ್ತಿನಲಿಸುತ್ತಿರಲು
ದತ್ತಚಮರೋತ್ಥಿತಮರುತ್ತತಿಯೊಳುತ್ತಮಹಿಮೋತ್ತರಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿತು ॥ ೧೯ ॥
ತಡೆಯೊಳಿರ್ದೆಳೆಯಮೊಗಂಗಳಂ ಪುತ್ಥಳಿಯಮೊಳ್
ಬಿಡಲು ಘುಡಿಘುಡಿಸುತ್ತನಡೆವಂದದಿಂದಬಾ
ಜ್ಜಿಡುತವಧಿಯಿಲ್ಲದೈತರುತಿರ್ಪ ಯೌವನಾಶ್ವನಸೈನ್ಯಮಂ ನೋಡುತಾ ॥
ಯೆಡವಟ್ಟೆಯ್ದು ತುರಗಮಂ ಬದಿಗಳವದಿಖಿತರನ
ಪಿಡುಗಮಂ ಜಡಿದನಿಬರೆಲ್ಲರಂ ಚಿತ್ರದೊಳ್
ಗಡಣಿಸದೆ ಕಲಿಭೀಮ ಬಾಹ್ವನುಜಸುತ ತಂನ ಸುನಗ ತಗಗಳದೊಳ್ಬರುತಿರ್ದನು ॥ ೨೦ ॥
ಡಿಳ್ಳಮಾಡುದೆಯತಾವನಾಶ್ವನೃಪತಿಯಬಲ
ಪೊಳ್ಳೆಗರಸಾಸುನಾವೆಡೆಯೊಳಾಸುದರೆ
ಗಳ್ಳನಂ ತೋರುತೋರೆನುತನಡೆತಂದುಪೃಥಿಂಬಿಯಂ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ॥
ಒಳ್ಳಿತೋವೀರಹಯಚಾರಜೀವದೊಳಾಕೆ
ಯುಳ್ಳೊಡೀಸುದುರೆಯಂಬಿಟ್ಟುನಾರಲ್ಲದೊಡೆ
ಕಾಳ್ಗಮಪ್ರಾಪ್ತತೆಯನೆಂದಂಬರವನಂಬಿನೊಳ್ಪಂಬಿಸಿದರು ॥ ೨೧ ॥
ನಿಂಮರಾಯನಕೊರೆಯಶಾವಾರದೊಳ್ಳೆವೆ
ದಿಂಮಿದರೊಮತ್ತೆಕೆಲರುಂತೊಕಳವಲ್ಲಷಯ
ಮಂ ಮೊಗದಮುಂದೆಕೊಂಡೊಯ್ದೆನಾರ್ಪೊಡೆಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಬರಿದೆ ॥
ಉಂಮಳಿಸಬೇಡನೀವತಿಸಾಹಸಿಗಳಾದ
ಡೊಂಮೆಕಾಂಪೃಪದಿರೆನಾಕೆಂದುಮೇಘನಾ
ದಂಮಹಾಮಾಯಾನ್ವಿತಯಂಗಳಂ ಸೃಜಿಸಿದಂ ಮೂಜಗಂ ತಲ್ಲಣಿಸಲು ॥ ೨೨ ॥
ಕೊಡೆವಸಿಡಿಲ್ಗರೆವಮಳೆಜಡಿವಕಲ್ಗುಂಡುಘ
ಳಿಡುವಬಿರುಗಾಳಿಕಂಗೆಡುವಕತ್ತಲೆಮೇಲೆ
ಕೆಡವಗಿರಿತರುನಗರಕೆಡವವಿವಿಧಾಯುಧಂ ನೆಡುವಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳು ॥
ಖಡಿವಖುಲಿಕರಡಿಬಾಯ್ಬಿಡುವವೇತಾಳಂಗಳು
ಸುಡಿವಹಾವುಗಳಳ್ಕಿಸುಡುವಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚುಗಳಿಯ
ಸುಡದವನಮಾಯೆಯಿಂ ತಡವರ್ಗಿಲ್ಲಬಲಂ ಖುಡಿವಡದುದೇವೆಳ್ಳೆನು ॥ ೨೩ ॥
ಮಾಯದಿಂಬಲಮೆಲ್ಲಮಂಕೊಂಡುಹಯಮಂವಿ
ಕಾಯಸುಪಥದೊಳಾಯ್ದುಪೃಥಿಂಬಿಯಂಕಂಡ
ಜೇಯರಂಬರದವಿವರಂಗಳಂ ಕೊಸವೆಂಬುನಾವಿರಮಹಾರಥರನು ॥
ಆಯತಾವನಾಶ್ವನೃಪನಳ್ಕಿದೊಡೆನಿಚ್ಚದೊಳಸ
ಹಾಯಶೂರನಮಾರ್ಗಮಂಕಳ್ಕಿನಿಲ್ಲುತಿಳ
ನಾಯಕಿಬಿರ್ದುತುರಂಗಮವನೆನುತಪ್ಪೆಗರದರಂಬಿನಮಳೆಯನು ॥

ವಿಸ್ತರಿಸುದೋ ಜಗತೀತಳವನಾಸ್ತಿಮಿಹಿತ
ಕಾರಗ್ರಲೆಯಾತೆಯುಲ್ಲಿನತಪ್ಪಿದಿಂಬಿ
ತೋರಗದೆಯಿಂದವರತೇಗಳುಂ ಚಾಪಬಾಣಂಗಳುಂ ಮುದರೆಗಳನು॥
ಸಾರಥಿಸ್ಯಂದನಜಪತಾಕೆಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿ
ವಾಯುವಂ ಪೆರಸಿಸದು ವೇಗದಿಂ ಧೈತಂದು
ಮಾರುತಸುತನ ಮುಂದೆ ನಿಲುತಿರ್ದನಂತೆ ಗೌಪತ್ತೆ ಪಡಿಬಲಂ ಬಂದುದು॥ ೨೪॥
ಹರಿಗಳುಂ ನಾಗಂಗಳುಂ ಸ್ಯಂದನಂಗಳುಂ
ಶರಜಾಲಕದುಭದಳ ಮುಂದರ್ಕಿನಂಗಳುಂ
ಸುರಗಿಖಡ್ಗಂಗಳುಂ ನಡೆವಕಾಂತರದಂತೆ ನಿವಚತುರಂಗದೊಡನೆ॥
ತುಸರದಿಂ ಸುವೇಗನೆಂಬ ಯಾವನಾಶ್ವಸುತ
ಪವನತನುಜಾತನಾಹವಕೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನಿಲನು
ಬ್ಬರದ ಬಿತ್ತರುವ ವನಬ್ಬರದ ಕೋಳಾಹಳಕೆ ಧರೆ ಬಿರಿಯೆ ನಡೆತಂದನು॥ ೨೫॥
ಅಂಬರದೊಳಳ್ಳಿಸಿ ದೊಡೆನಂ ಮರಥಿಕರ್
ಳಂಬಗೆಯದಖಿತಂಪಾಯಂ ಪೆರಸಿಸ್ಯಂದರದ
ನೆಂಬುದಂಕೋಲ್ಹಗಳಾ ಯಾವನಾಶ್ವಸುತನಂತಾನೆ ಕೋಪದಿಂದಾ॥
ತುಂಬಿವರಿಸಂಪಗೆಯಲರ ಪಾಮುಳದ ಸೂರೆ
ಗಂಬಯಸಿ ಬಂದುದಿದು ಮಿಗೆ ಪೊಸತೆನುತ ಪಾಸಿ
ದಂ ವೇಗದಿಂ ಮಗುಳಿ ವರೂಥಮಂ ಕಲಬಲದ ಮನ್ನೆಯರ ಗದಾಘಾತದಿಂದಾ॥ ೨೬॥
ಉದುರ್ತರಕೋರಥರಥವಚೆಂಕಾಂದುಪಾಂವಸುರ
ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹಮೆನಲಾಪ್ತಪನ ಪರವರಾ
ಥದಪಿಂತೆ ಬಹುವಾಧ್ಯರಾಕ್ಷಸದಿಂ ದೆಡೆವರಿಯ ಧೈತಪ್ಪ ಚತುರಂಗದಾ॥
ಪದಪತಿಗೆ ಘೀನದು ಸತಿರೆ ಜನ್ನ ಮುನಿಪನಂ
ತದರನಂತ್ಯ ಮನೆ ಸ್ಯಂದನದಂತರಂಗದೊಳ್
ಸದವು ತಿರ್ದನಂಕನ್ಸುತನವನ ತ್ರಾಣವಮಂ ಪವನಜಾತಂ ಕಂಡನು॥ ೨೭॥
ಕಟ್ಟಿತರು ಮೂಲಕಟ್ಟಮನ ದರಕಾವಳ್ಕೆ
ದಿಟ್ಟಪ್ಪಿದಿಂಬಿಯಂ ಬೈಚಿಟ್ಟು ತಂಮನುರೆ
ಯಟ್ಟಿ ಬಹ ಯಾವನಾಶ್ವನ ಪಡೆಗೆ ಕವಿಯೆ ಕಳುಪಿ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೆ॥
ಉಟ್ಟಗಿಸಿ ಸೈದುವ ಸುವೇಗನ ಬಲತೋಳ್ಳಿದಿ
ಗಟ್ಟು ನಿಂದಂತೆಕ್ಕೆಮನುತ್ತಮಾಗಿ ಪೊ
ಕ್ಕಿಟ್ಟಾತ್ತ್ರಿಮಾನವಮವಮಾ ವಾತಪಾತಮಂತದೆಯೊಲಯ ದಿಪ್ಪಂತೆ॥ ೨೮॥
ಕೇಳ್ಗುಳ್ ಪಾಲಕನು ವೇಗನದಳದ ಪಾತಾಳಗಾಳಿ
ಯೊಳ್ ಪುತ್ರಿಕಾಗದಯವಕ್ಕಾದರನ ನಿತ್ತಕೆಂ
ಧೂಳ್ಪ್ರಸುಕಕ್ಕೆ ನಿಗಳಂ ನ್ನಪರಮಗುಲ್ಕಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಾದ ಕಾಂತೆರಘು ಗರ್ಘರಿಸಲು॥

ತೋಳ್ಸಿಡುಕವಿಂದಾದರ್ಶಘಳ್ಪಿಸುವಪ್ರಕಟರ್ಕರ
ವಾಳ್ಗಿಂಚೆಷತ್ರಚತಮರಂಗಳ್ವಡಾಯುಮಿಗೆ
ಸೂಳ್ಪೆರೆಯೆನಿಸ್ಸಳ್ಕಾಳಿಕರಿಯೌವನಾಶ್ವಕ್ಷಿತಿಪನೈತಂದನು॥ ॥೩೦॥
ವೃತ್ತಿಬಪಾಯೌವನಾಶ್ವನಪಡೆಯಚಾತುರಿಯಂ
ಕೆತ್ತುಬಂದರ್ಕರ್ಣಸುತನದಂಕಂಡುಕಾವಿ
ದತ್ತವನಮೇಲೆಕರಿತುರಗರಥಪಾಯದಳ್ಮೊಂದಾಗಿಸಂದಣಿಯೊಳು॥
ಪತ್ತಿಸಿದಚಾಪಮಂಜೇಗ್ಗೈದುಗಾಡಿಮಸಿ
ವೆತ್ತಕಾರಂಬುಗಳ್ನಾದಿರ್ಸದೆನೆಮುರಿ
ಯುತ್ತವನಬೂಣಾವಾತಿಗೆಪಾಯಚಾರರಹಿಂವೀರನೊಬ್ಬಗದೊಳ್ನುತಾ॥ ॥೩೧॥
ಯೆಲ್ಲಿಪಾಯಚಾರನಂತಾರವನನೆತ್ತರಂ
ಚೆಲ್ಲುವಂತ್ರಸಾತಗ್ಗಾಣಿಸುತಭ್ರುತಿಯುಂಡವಿಂ
ದಲ್ಲಿನಿಲ್ದೈತಪ್ಪುಯೌವನಾಶ್ವನರಥಕ್ಕೆಮಾರಾಂತುಕರ್ಣಸುತನು॥
ಬಿಲ್ಲಾಳ್ಗಂಬಂತುಮಾದಲಾರುನೀನೆಲವೊನಂ
ಮಲ್ಲಿಕೈಗಾಸಿದೆನೋಡಿದೊಡೆಬಾಲಕಂನಿಂನ
ಭ್ರಾಲ್ಲೆನಾಪಾವಕಂಮನುದರೆಯಂಬಿಟ್ಟುಮೊಗೆಂದಡವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೨॥
ಲಾಗಡದೇನಕ್ಷಮಂಬಿಡುವನಲ್ಲಮದ
ವಾರಗಾಂಖಾಡಾದೊಡೆಳ್ಪಿಸಿಂಗಮಂಜಿಕೆಲ
ನಾರುವದೆನಂನತನುವಿನತೋರದಾಯತಕೆಕಲಿಗಳ್ಪದೆನಾತರಿಪುದೇ॥
ವೀರನಾದೊಡೆನೈದುಮುಷ್ಟಿಗಳ್ಪಘೋರತ್ರ
ಪಾರಮಂತೋರಿಸೀಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳ್ಪವಿ
ಚಾರಮೇಕೆನುತವೃಷಕೇತುತೆಗೆದೆಚ್ಚನಾನೃಪನಕಾಯಂನೋಯಲು॥ ॥೩೩॥
ಲಾಕದೊಳ್ಗಂನೊಳ್ಪ್ಪಾರ್ಪ್ರತಟರಲ್ಲನೀ
ನೇಕಲಿಕಣಾಪಸುಳ್ಪಯೆಂದುಸ್ತೈರಿಸಿದೆನಿನ
ಗಾಕೆವಾಳ್ಕೆಯಧೀರತ್ವಮುಂಟಾದೊಡದುಬಳ್ಕೆಂಮಪುಣ್ಯಮೆನುತಾ॥
ಲಾಕರ್ಣಸೂರದಿಂತೆಗೆದೆಚ್ಚನಾತ್ರಸಾಪ
ಮಾಕರ್ಣಸಂಭ್ರವಂಕಧಿದನೆಡೆಯೊಳ್ಪರಳ್
ನೇಕಾಗ್ರವಂಮೇಲಿದಪ್ರತೆನೆಮುಸುಕಿದಂಕಗ್ರಬಿಯುಂದವನರಥವನು॥ ॥೩೪॥
ಮಾರ್ಗದೊಳ್ಗಗ್ರಗಂಗಳ್ಪನರಿದುಕರ್ಣಜಂ
ಸಾರ್ಗಣೆಯಕಾರ್ಗಳಮಂಸ್ವಜಿಸಲಾನೃಪನ
ತೆರ್ಗರಗಿಸಾಕಾರ್ಡಮುತ್ತಿತುಶರೌಘಮದನೇನೆಂಬೆನಾಶ್ಚರ್ಯದೊಳು॥
ಯೋಗ್ಯವಿಂದಾಗ್ಗಣದಿಸಿಸಾರಥಿಬಳ್ಪಶ್ವಕಂ
ನೀಗಾಗಿದೀರ್ಘರೆಯನಂಸ್ತೈಯ್ಪುದಬರೆಗಳ್
ನೀಗಾಗಲೆಮೊಗಗಳಾನೃಪನಂಗದೊಳ್ಪ್ರಾಗಿಸಿಮುಜಾಗಾಂತ್ರದಂತೆ॥ ॥೩೫॥

ಪ್ರಾಪಾಳಿಡಿದಸ್ತ್ರಮಂ ಕಿತ್ತ್ರೋದನೆಚಿತ್ರದೊಳ್
ಕಡಿಯಿಡುವಕದುಗೋಪದುರಮ್ಯಯ್ಯುಳ್ಳರದೆಹೊರ
ಮದುವುದೊಸ್ತಂಗಳಿಂದೆನೆಕಂಪದರ್ದವಾಳಿಗಸ್ತ್ರಯಂಕರಮಾಗಲು॥
ತುದುಕಪಾವಕಮಹಾಬಾಣಮಂ ತಿರುವಿನೊಳ್
ತೊಡಿಸಿಕಿವಿವರೆಗೆ ತೆಗದೆಚ್ಚದವನಂದುತ್ತೈ
ಗೆದದೆಕನಾರ್ಸ್ತ್ರಜಂ ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರಯೋಗದೊಳ್ದಂ ತಂಪಿಸಿದನು॥ ॥೩೬॥
ಜಮ್ಮವಾಹಾಸ್ತ್ರಮಂ ವರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಗೆಲ್ದು
ನಮ್ಮಮೇಘಾಸ್ತ್ರಮಂ ಕನಕಜಂ ಮಾದೆವಾ
ಯವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂ ದಬಿಕಿಸ್ತೃದವಂತಿ ಮಿರಾಸ್ತ್ರಮಂ ಜಾಂಧಿಸತ್ತ್ವಿತನು॥
ರಮ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಜೈಸಿತೈಲಾಸ್ತ್ರಮಂ ತಾದಲ್
ದಿವ್ಯಸುರಿಶಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಮುರದಾನವಾಲನು
ಗ್ರವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ತೆಗೆಯಲ್ತಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂದವಂ ಘಂದಿಸಿದನು॥ ॥೩೭॥
ಮಾತುಲೇತರುಣಾಮಂ ತ್ರಿಪ್ರಸ್ತ್ರತೀಕಾರ
ಚಾತುರ್ಯಮಂ ಬಲಾನಂ ನೋಡುಲೇಸುಗೆ
ತ್ರಾತುರಮದೆಳೆನಿನಗೆನುತವಂಸೈದೋರಿ ಸತ್ತ್ವಾನೆಗಳಾಗಸದೊಳು॥
ಸೇತುವಂಕಟ್ಟಿದವ್ಯೋಲಿಟ್ಟಣಾಸಲಾಗವೃಷ್ಣ
ಕೇತುತರದೊಟ್ಟು ತಿರಲವರೀವರ್ಗರಿದೆಯೊಳ್
ದ್ಘಾತುನಿಂದುದುಚೇಳದುಚಿನಕದಿದಶರಗರಿಯದೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತತವನು॥ ॥೩೮॥
ಲವರೀವರ್ಗರಿಸುಗೆಯೊಳ್ಬಂದಲಾಸ್ತ್ರತಿಯೊಳು
ಪ್ಪುವಕಾಮುರ್ಕಂಗಳು ದಯಾಸ್ತ್ರಮಯಮಪ್ಪುಕಣೆ
ರವಿಬಿಂಬದಾಯತದೊಳಿರೆನದವಗಾಂಬುಗಳ್ಸಸ್ರಾಚಿಗಳಂ ತಿರೆ॥
ಲವಯವದಘಾಯದೊಳಗಸುವರಕ್ತಧಾರೆಗ
ಳ್ಪವೆಸಂಚೆನೆಂಬಿದಿದವೆರದಿಂದಕಂಗಾಳಿಸೆ
ತ್ರಿಭುವನದೊಳ್ಪುಸತಾಯ್ತುಸಂಗರಂಸಂಧ್ಯಾಗಮವನಂದುಸೂಚಿಸಂತೆ॥ ॥೩೯॥
ಯೆಚ್ಚುಸೈಗೆದಾ ಸ್ವಪಾಲನಾಕಗಾಬೆಗಳಂ
ಕಾಚ್ಚಿಬೇನರನೀವೃಷಧ್ವಜಂ ಬಳಿಕದನೆ
ಮೆಚ್ಚಿಕೇಳ್ಬಂ ಯತಾವನಾಪ್ತನೆಲೆಬಾಲನೀಂ ಪಸುಳೆಯಾಗದೊರ್ಗದೇನು॥
ಕೆಚ್ಚೆದೆಯ ಭಿತಟನಪ್ಪೆನಿಂ ನಂಪದದವನಾವ
ನೆಚ್ಚಸಿ ನಿಂ ಸೈಯ್ಯಮುತ್ತ್ಯಯ್ಯನಾರೆನುತತೆಗ
ದೆಚ್ಚದಾತನಕಾಳ್ಗಳಂ ಕದಿದುನಸುನಗುತಕನರ್ಸುತನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೦॥
ಮಯ್ಯಲಾಳ್ವಂದಳವುತಾರುತಿಪಾರ್ಗನಿಂ
ಮೈಯ್ಯಮುತ್ತ್ಯಯ್ಯನಾರೆಂದು ತಂನಂಕೇಳ್ವೆ
ನೈಯ್ಯಂದುಕಾಗಾತಿಲ್ಲವೆಕನರ್ಗಮಲಖಾತಕರರವರನುಸುರಬಹುದೇ॥

ಮೊಯ್ಸುಲೆಳಸಿದವರೋಧಿಯಕವಿಗೆವಿರಹಿತಂ
ಗೈಯ್ಯುವೇಕಲ್ಲದೆಲೆಮರುಳೆಕೋವಿದನಾದ
ದೊಯ್ಯನೆಪಗೋಷ್ಠದೊಳ್ಳಿಳಿದುಕಾಳುನಾಕೆನುತವೃಷ್ಣಕೇತುತೆಗೆದೆಚ್ಚನು॥ ॥೪೧॥
ಅಪ್ರತಿಮನಪ್ಪೆಬಾಲಕನೆಸುತನೆಸುಖಾ
ಗಾತ್ರದೊಳಂಗಳೆನುತೊಂದುಕಣೆಯೊಡಕ
ನತ್ರದೇಶಕೆತೆಗೆದವಂಬಿದುತ್ತಿವನುರವನುಗಿಯೆಮೃಮರದುಕೂಡೆ॥
ಕಪ್ರಾಣಾಸುತನೆರಳ್ಗಂನನೋದಿನಾಯ
ಕಪ್ರವ್ರಿತಾವವನೆನುವದಿಸಿದೆಸಿನುಸುಳ್ದನನ
ಕಪ್ರಿತನೆಯೊಳಿಸೆವಸರಳಂತಾಬ್ಬುಕೆಂನೆನೆಳದಾರ್ದೆಚ್ಚನಾಸ್ತವಸನು॥ ॥೪೨॥
ಯೋನೆಂಬೆನರಪನರ್ಜನಬಾಣದರ್ಪಾತಿ
ಗಾನರೇಂದ್ರಂಕರದಚಾಪಮಂಬಿಟ್ಟುಮಾ
ನಾಮನಸನಾಗಲಾತನಬಲಂಮುಂಕೊಂಡುಬಂದಿವನಮೇಲೆಕವಿಯೆ॥
ಆನೆಯಂಮೋಯ್ದಳವಸಿಂಗಮಂಮುತ್ತುವಪ್ಪ
ಗಾನೆಕಮಂಕಂಡವಿಂದೆನುತತುಳುಕಿದಂ
ನಾನಶರಜಾಲಮಂಕರಿಮರಗರಥಪದಾತಿಗಳಸಂದ್ಯಣಿದ್ಯಾವಿಯೆಲಾ॥ ॥೪೩॥
ಪರಿವರಿದುಕತ್ತರಿಸಿಕಾಚ್ಚಿನಳ್ಳುಪುಳಿಸಿ
ಹೊರದರದುಕದಿದಿದುಬಗಿದುಗಿದುಗ
ಬ್ಬರಿಸಿಪರಿದುಸಿಳ್ಳತ್ತಗಿಸಿಕತ್ತರಿಂದಿಸಿಬಳಿಚಿತಿವಿದಿಕ್ಕಾಯ್ದುಮೊಯ್ದು॥
ಅರಗಿನವದಿದಿದೊತ್ರೆನದುಕೆನೀರಿಸಿನೀರ
ಮರುಗಿತುಂಡಿಸಿತುಳುಕಿನಾಂಟಿಮರುಮೋಸೆಗಾಂ
ದುರೆಮೊಳ್ಗಿದವರಿಚತುರ್ಬಲವನೆಲ್ಲಮಂಕರ್ಜನೆನುಪಕ್ಷಾವೆನಳು॥ ॥೪೪॥
ತಲೆಬೀಳಲಕ್ಕೆಗಲ್ಪಾದದವುಮೇಗಾಳ್ಗೆ
ನೆಲಮರುಳತಲೆಗಳೆದ್ದಾಡಿದವುಕ್ಕೈದುಗಳ
ನಲುಗಿದವುಬಿಂದಿಸಿದಮೋಳ್ಳುರೆಕಿದಿದಕಾಲ್ಗಳ್ಳಂದಕದಿಯಿಟ್ಟವು॥
ಕಲಿತನಮದೆಂತೊಪಟುವೃತಟರಳವಿಗಾಬ್ಬುಗ
ಸಲೆನರಳಪಾಯದಿಂಮದಿವುತಿದರ್ಗಿನಮು
ಜ್ವಲದಿಪದಿದಿನೆಮುನ್ಸವಪತಂಗಪ್ರಸರಮೆನೆವೃಷ್ಣಧ್ವಜನಿದಿಗೋಳು॥ ॥೪೫॥
ಕದಿಕದಿದುಬಿದ್ದಕೈಕಾಲ್ಗಳಿಂತಾಳ್ಗಳಿಂ
ಮೊಡೆಗೆಡದತೋರೊದಲಸಿಳ್ಗಳಿಂಮೊಳ್ಗಳಿಂ
ಮಡಿಮದಿದುರುಳ್ದಕಟ್ಟಾಳ್ಗಳಿಂಬಾಳ್ಗಳಿಂದೊಡೆದತಲೆಯೋಡ್ಗಳಿಂದ॥
ಕದುನ್ನತಯಂಕರಮಾಗಲಾರಣಾದಮಾರ್ಗಾದ
ನಡುವೆಕಲ್ಪಾಂತವಿಪ್ರಾಂತವನಂತೆಜವನಂತೆ
ಕಡುಮಳಿದವನಕಾಣನೆಲೆಬಿಟ್ಟುಪಲಿಕೆಟ್ಟುನಡದರೆಲ್ಲಸೆನೆವ್ರತಟರು॥ ॥೪೬॥

ಮೈಮರೆದನುತ್ತಮಾಶ್ವನಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಟುಭಟರುಳಿದೆ
ವೈಮನಸಾದೆವೆನುತ ತನ್ನರಸರೊಳ್ಪೇಳ್ದನಿಗಿವಂ
ಕೈಮಾಡಲೋರ್ವರಿಂ ಕಾಣದೆ ಬಳಲ್ದರಿಮುಚ್ಚೇತರಿಸಿ ಮೊಳ್ಪಡಿರಲು॥
ವೈಮನಸ್ಯದೊಳ್ಕಟಕ ತಪ್ಪುತೆರಗಾಣಾಟೋಪ
ವೈಮೊಗಂಬಲ್ಲನೆನುತವನೆದೆಗೆ ಬಂದಿದೇ
ವೈಮುಖ್ಯನೆನಗೆನಲ್ಕದಿಯದರಲಾಯ್ಯನಾನೃಪನುಸುರನಾಶ್ರೈದನು॥ ॥೪೭॥
ಸತ್ವಮೆನಗುಂಟಾದೊಡಾಂ ಧೀರನಾದೊಡಾ
ದಿತ್ಯಂಗೆ ಪೌತ್ರನಾದೊಡೆ ವತಂಸತಾಂ ತಂಗ
ಪತ್ಯತಾನಾದೊಡೀ ನೃಪತಿಜಂ ನಿಪಲೆನುತ ಕರ್ಣಜಂ ಪಗೆಮಾಡದಾ॥
ಕೃತ್ಯಮಂ ಬಿಟ್ಟಾ ಮಹೀಶನ ಬಳಗ್ರೆಗಾ
ಚಿತ್ಯಮಾದುಪಚಾರದಿಂದ ಸಮರತ್ರಮವ
ರಿತ್ಯಾಗಮಪ್ಪಂತೆ ಸಂತೈಸುತಿರಲಾ ಧರಾಧಿಪಂ ಮೈಮರೆದನು॥ ॥೪೮॥
ಅರಸ ಕೇಳಾ ಯೌವನಾಶ್ವನಿಂತಾಗ ಮೈ
ಮರೆದು ಕಂಗೆಟ್ಟಿರವನಿತರೊಳ್ಗಾತನಾಯದಂ
ತಿರೆ ಕರ್ಣಸಂಭವಂ ಮುಂದೆ ತಾನಿರ್ದ ದೂರದೀಕ್ಷೈತಂದು ನಿಂದು॥
ಕರದ ಕಾರ್ಮುಕವನೊದರಿಸಿ ದಿವ್ಯಬಾಣಮಂ
ತಿರುಪುತಾ ದರ್ಪವತ್ತರದಿಂ ಬರದೆ ಮುಳಿಸಿನ
ಬ್ಬರಮಂ ನೆಗಳ್ವವಂ ನಾಥನದ ಬಿಂಕಮಂ ಕಾಣಿಸಿದನೇ ವೆಗ್ಗನು॥ ॥೪೯॥
ಹೂಡಿ ಕಂಗೆಟ್ಟರದೆಟ್ಟು ಚೇತರಿಸಿ ದೆಸೆಗಳಂ
ನೋಡಿ ತನ್ನವರೊರ್ವರಿಂ ಕಾಣದಿದಿರೆಸೈ
ಮಾಡದೆ ವೃಷಾತ್ಮಜಂ ನೆಗಳ್ದುವ ವಿರೋಧಿಯ ಪಿತ್ರಮವನೆ ಕಂಡು॥
ಮಾಡಿದ ವಿರಕ್ತಿಯಂ ನಾಚಿ ಮನದೊಳ್ಪುಂಡ
ನಾಡಿ ವನೋಳಂ ನುಸುಳ್ದ ತನಗೆ ಕಾರ್ಯಾಗ್ಯ
ನೀಡಾದ ಬಳಿಕ ದೇತಕೆ ಸಮರವೆನುತವಂ ಕರ್ಣಜಂಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೦॥
ಮೂಲೋಕದೊಳ್ನಗೆ ಸಮವಾದ ಮೇದಿನೀ
ಪಾಲರಂ ಸುಭಟರಂ ಕಾಣೆ ನೆಂದಾನಿನಿತು
ಕಾಲಮುಂ ಬೆರತಿರ್ದೆ ನಿಂನುವಂ ನೆಲ್ಲು ನೀನತಿ ಬಲನೆನಿಸಿ ಕಾಂಡೆಲಾ॥
ಬಾಲನೀ ನಾರವಂ ಪಿಂಸವೆ ಸರ್ವೆ ನಿಳೆಗೆ
ಮೇಲೆನಿಪ ವಿಕ್ರಮಯುಂ ನಿನಗೆ ದೇತಕೆ ನಿಂನ
ಶೀಲಕಾಂ ಮಾರುವೋದೆಂ ಕಾದಲಾರ್ಪೆನಿಂ ನುಸುರೆಂದೊಡವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೧॥
ಲಾದೊಡೀ ಜಗಕೆಲ್ಲ ಚನನೆನಿಸಿ ವಿಷ್ಣುಮೊಳಗೆ
ವಾದಿಪ್ಪನಿಂದೊಗೆದ ಕರ್ಣನಂ ಕೇಳ್ದರಿವೆ
ಯಾದಾದಂತನುಸುತಂ ಪೆಸರೆನಗೆ ವೃಷಕೇತುವೆಂದು ನರಲೋಲಗಾ ಕೇ॥

ಯಾದವರ್ಗರಸಾದ ಕೃಷ್ಣಂ ಭರತಕುಲದ
ಮೇದಿನೀಶ್ವರಯುಧಿಷ್ಠಿರನಂ ಮನ್ನಿಂಗೈವ
ಛೇದಿವೃಷಯಕೆ ಭೀಮನನಟ್ಟಲವನೊಡನೆ ಬಂದನಿಮಯಾದನೆಂದನು॥ ೫೦॥
ಯೆಂದೊಡೆಲೆಕುವರ ನೀನಂತೆಗಂತಣೊಳಿಂ
ತೆಂದುದಿಲ್ಲಕಟ ಧರ್ಮಜರಾಘುತಾನೀತ
ನೆಂದೆಂಬರಾಯುಧಿಷ್ಠಿರಮಖ್ಯಪತಿಯನವನೀಮನ್ನಿಂಗೈಸುವವನೆ॥
ಇಂದಿರಾವಲ್ಲಭಕನಖದಕೆನಂ ಮಾಘಯಮ
ನೊಂದನೊಯ್ಯುರೆ ತಂನ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ತಾನೆ
ತಂದು ಷಾಂಖದಕರ್ಪಿಸುವೆನಲ್ಲಿ ಭೀಮನಂ ತೋರೆಂದನಾ ಭೂಮಿಪನು॥ ೫೨॥
ಯೆನಲಚ್ಯುತನಖದಕೆ ಸರ್ವಸ್ವಮೊಪ್ಪಿಸುವ
ಮನಮುಖ್ಯ ವಾವನಾತಂಗೆ ನಿಂದವರೊಳಿರೆ
ವಿನಿತಿಲ್ಲ ಮಾಪಾರ್ಥ ವಾಸವ್ಯಮಾವಂಗೆ ದೊರವುದಾತಂಗೆ ಷಾಂಖಯ॥
ಮುನಿಸಿಲ್ಲ ಮದರಿಂದ ಭೀಮನಂ ಕಾಣ್ಬುದೀ
ಗನುವಯವು ನಿನಗೆಂದು ಕರ್ಣಜಂ ನುಡಿದೊಡಾ
ಜನಪನುತ್ಸವದೊಳಿಪ್ಪದಿಸಿದಂ ತಂನ ಮನೆಗೆ ಬರಪವನಿ ವರ್ಗೆಯಮ್ಮೊದಲು॥ ೫೪॥
ಮಾನವಾಧಿಪ ಕೇಳ್ ಭೂಪ ವೃಷಕೇತುಸುಂ
ಮಾನದಿಂದಾಯತಾವನಾಶ್ವಭೂಮಿಪತಿಗೆ ಪನ
ಮಾನಸುತನಂ ಕಾಣಿಸುವೆನೆಂಬ ತವಕದಿಂದಾತನವರಾಥದೊಳಿಗೆ॥
ಮಾನದಿಂದ ದರ್ಪವಂ ಪೆರಸಿನದೆ ತರುತಿರೆ
ಮಾನದಿಂ ನೋಡುವನಿಮಿಷನಿಕರ ಮಾತನನ
ಮಾನದವರಾಣ್ಡೆಂದು ಕಾಂಡಾಡುತಾಗಸದೊಳಿರಲಸಾಯಂ ಕರೆದರು॥ ೫೫॥
ಅಂನೆಗಂ ಭದ್ರಾವತೀಶ್ವರನ ಸುತನಪ್ಪ
ನ್ಯಂನದೆಡು ಬಂದಾ ವೃಷಧ್ವರನಮುತ್ತಿದೊಡ
ವಂನಿಜಗದಾದಂಡಮಂ ಕಾಂಡುದಿಂ ದುಗಡಿಪಿಡೊಡಾನೃಪಾಲಸೂನು॥
ತಂನ ನಿಸಾಷಾನದೊಳ್ ನಿಲಜನಕಾವೇಷಾಪ
ಮಂನಿಲಿಸಿಕಾದುತಿರಲಾ ಸಮಯಕವರೊಂದೆ
ರಂನದೇಶೊಳ್ ಗರ್ಗಿಯಂ ಬರುತಿರಲ್ಕಂಡು ಬೆರಗಾದರಾ ವರತ್ತಲು॥ ೫೭॥
ಪವಮಾನನಂದನನು ವೇಗದಿಂ ನೃಪಾ
ಷವದ ಬೇಳ್ವಂ ಬಮಂ ಮರದೊಂದೇಶೊ
ಭವರೀರ್ವರುಂ ಬರಲ್ಕಂಡು ಪಪ್ಪಿತರಾಗಿ ನಿಂದರನಿತರೋಳ್ ಗತ್ತಲು॥
ರವಿಸುತನಸೂನು ಸುಕವಿಯಾವನಾಶ್ವಂಗೆ ನಿಂ
ದವರಾಯನನುಜನಂ ತೋರಿಸಿದೊಡಾವರಾ
ಥವನಿಳಿದು ನಡೆವುತಾ ಭೀಮಾವರಂ ತಂನ ತನುಸಂಭ್ರಮಂಗಿಂತೆಂದನು॥ ೫೯॥

ತನಯದಿವ್ಯಾಶ್ವಮಂಪಿಡಿದರಿವಗೆಂಬುಮನ
ದನುಜಾಪಮಂಬುಯುತನೋಃಜಾಂಬಕರವಾಂದು
ಜನಪನಂತನಯಧೃಷ್ಟಿರನಕ್ಷ್ರಿರನಮಸ್ತಿಕೆಂದುನಂಮಿಾಸುದರೆಗೆ॥
ಅನಿಲಸುತನಂಕಳುಹಿದೊಡಬಂದನಾತಂಗೆ
ವಿನಯದಿಂದೆಂದುಸರ್ವಸ್ವಮಂಕಾದುವೆವಿಂ
ನನುವರಾವದಿಗೆನಿಲ್ಲೆನಲವಂಕರೆದನುಪನಿಖಿಲತನಲನಾದನು॥ ॥೫೮॥
ಅಳಿಕತನುಜಾತನಂಮಾಡಿಕೊಂಡಾಸ್ತಪಂ
ನಳಿನನಸ್ತ್ರಾಸುತನಮಗನೊಡನೆಬಂದನಿಲಜನ
ಬಳಿವಿಡಿದುಸೈನ್ಯಗಳವನೀಶ್ವರಧ್ವಜನಮೊಗನೋಡುತಿವರಾರೆನೆ॥
ಯೆಳೆಸಗೆಯೊಳಾತನವನೀಶನಿಶ್ಮೆದಿನೀ
ತಳಕರನೆನಿಪಯೌವನಾಶ್ವನೀತನಗೆಮೈ
ನೆಳಲೆನಿಪಸುವರಂಸುವೇಗನೆಂಬವನೀತನೆಸುತಮಸಾದಂಪದಯೊಳು॥ ॥೫೯॥
ಇವರಸ್ತುತಾಂಘ್ರಿದಯಿಕನಲಂಪಟಪ್ಪುದಿಂ
ದವನಿಪತಿಕುಲಶಿಖಾಮಣಿಯೆನಿಪಧರ್ಮಜಂ
ಕ್ಷವನದಿಯನೋಲ್ಲೈಸಲೆಂದುನಿಂನಂಕಾಣಲೆಂದುಸಂಬಂಧರೆಂದು॥
ಶವನಜಂಗಾವೃಷಧ್ವಜನೊರೆದೊಡಾತನು
ಸ್ವವದೊಳಾಸ್ವಸಾವಿಲನಂತೆಗಡುತಕ್ಸೈನು
ತವನತನುಜಾತನಂಬಗಯಪ್ಪಲಾಸ್ತಪಂಬಾಕ್ಮೈರಿಗಂತೆಂದನು॥ ॥೬೦॥
ಯೆಲೆವೃಕೋದರಬಾಪುಬಲಮುಳ್ಳವೀರ
ಶ್ರೂಲಬರುಂಟಿಳೆಯೊಳವರಂಕಂಡುಬಲ್ಲೆನಾಂ
ಕಲಹಮೊಳ್ಳಲವಮಂಮೈಮರದೊಡಿರವರಲ್ಲದೆಪಗೆಯಮೊರೆಗೆಬಂದು॥
ಲಲಿತದನಿವಂಧುರದೊಳೆಂದವನನುಪಚಾರಿ
ಸಲಿಹಿದಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾಮರ್ತ್ಯಾತ್ಯದೊಳೀ
ಕಲಿವೃಷಧ್ವಜನಲ್ಲದಮರದಾನವಮಾನವರೊಳೆಣೆಗಿದಪಟುಭ್ರಟರೊಳು॥ ॥೬೧॥
ಆವನವಿನೋದಮಾತ್ರದೊಳೀಸಮಸ್ತಭುವ
ನಾವಳಿಗಳಾಗಬಾಳ್ವವಾವಿಷ್ಣುನಿಂಮ
ಸೇವೆಗುಳ್ಳದನಾವಧೀಶರವನೆಂದೆಂಸಮೇಳನಿಾಲಸವನೆಸಗಿ॥
ಯಾವಾಜಿಯಂಪಿಡಿದರೆಕಟತಪ್ಪುದಿರಿಲ
ಕ್ಷ್ಮೀವರನಕಿಂಕರನಿರ್ದಯದನೆವಾನೆಂನ
ಜೀವಮಂಪಮರದೊಳ್ಯಯುಧ್ಯಪಹಿದಂಕರ್ನನತನಯನದನೇವೇಳ್ಟನು॥ ॥೬೨॥
ಯುವೃಷಧ್ವಜನಿಂದುಸಮರದೊಳ್ಯಯದೊಡೆ
ಪಾವತ್ರಾಸ್ತತವಾಗಿಹೊಸುತಿದುರ್ಯದುಜನ್ಮ
ಮಾವ್ರತಪಮಸ್ತಯಾಬವನಾಗಿನಿಂಮೊಳಗೆನರಲೀಲೆಯಂನಟಿಸುವ॥

ಶ್ರೀವತ್ಸಸುಚರಸುಂಸುಮಾಂಗನಂಗಂಡಿಶನ
ಆಪ್ತರ್ಗೀದರನೀವುಮಾದಿದುಪಕಾರಕಬ
ಆಪ್ತಂದನಹಿತಬಂಧಂಗಸರ್ವಸ್ವಮಂಹಾಗಬಿಸುವೆನೆಂದನು॥ ॥೬೩॥
ಯೆಂದೊಡರಸಂಗೆಸೋದರರಾವುನಾಲ್ವರುಂ
ಬಂದುವರೆಗಿಂದುನೀಸಹಿತ್ತೈವರಾದೆವಿದ
ರಿಂದಹಾರದರುಶನಮನಾಪ್ತಮಪ್ಪುದೆನಗೆಧರ್ಮಜನವರಮಭಿವನು॥
ನಿಂದುಮಾಡಿಸುವಭ್ರಾರ್ಗನಸುರಹಾರನಾಮ
ಸುಂದನಂಗಾಲ್ಬುದುಳ್ಳಾದೆತಂನಸಾಧೆನಿ
ಬಂದುಸೀವಿಷದೆನತ್ತಾರುತಗೆವಿನಯದಿಂದಾಪ್ತಮಾಪನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೬೪॥
ಲಹುದುನೀನೆಂದುದಂಮಾರೆನೆಂನಾವರ್ಗದೆ
ಬಹಾರಂಗದಿಂತೆರಪ್ಪುದುನೀತಿಯಲ್ಲೆಂಸೆ
ಭಹಾಸೇವೆಯಂಮಾಡುವೊಂದಿರುದುಧವಸಂಗಳಿರ್ದನೈಗ್ರಾಂದುಬಳಿಗಾ॥
ಬಹುವಸ್ತುಚಯಸಹಿತಪದೆವೆರಸಿನಿಂನೋಡನೆ
ಬಹೆನೆಂನನೋದಗಾಂದುಮುದದಿಂಮೋಹಂತನ
ಗ್ರಹಸೆಂದವಂಬೇಡಿಕಾಳ್ಪಳ್ಪುದಂಕೀಚಕಾಂತಕಸಂತಸವೊಳ್ದ॥ ॥೬೫॥
ತಂಬಿಕಾರ್ಬಿಡದವಯಮಂಸುವೇಗನವಶದೊ
ಳಿಂಬಬಳಿಕನಿಲಜಂಹೃದಿಂಬಿಕರ್ಣ
ಸ್ತೈರಣಿಭದ್ರಾವತಿಗೆಬರಲಾಸೃಪ್ತಂಮೊಳಲಿಬಂಗರಿಬಿಮೇಳಿವರನು॥
ಅರಸಿಯರಗದಪ್ಪಾದೋಲಿದಿರ್ಗಂದುಮನೆಯೊಳು
ದಾರಿದಿವನತ್ರಯಂತದಡೋದನೆಮಂತ್ರಿಯಂ
ಕರಸರಾಜ್ಯದಭಾರಮಂಮೊರಸಿಪ್ರನಾಮರಸೈದಲನುವಾದನು॥ ॥೬೬॥
ತೀವಿದರ್ನಿಖಿಳಭಂಡಾರಮಂತೆಗಸಿನಾ
ನಾವಸ್ತುನಿಚಯಮಂತೀರಿಸಿಸಮಸ್ತಸೆ
ನಾವಿತತಿಸಹಿತಾಹಯಂಸಹಿತಸುತಸಹೋದರಬಂಧುವರ್ಗಸಹಿತಂ॥
ಆವಸುಮತೀವಲ್ಲಭಂಪ್ರಭಾವತಿಯೆಂಬ
ದೇವಿಸಹಿತಗಳಿತವಧೂಜಾಲಸಹಿತಭದ್ರ
ವತಿಯಪುರಜನಂಸಹಿತಮೊರಮಟ್ಟನೊಲವಿಂಭೀಮಸೇನನೊಡನೆ॥ ॥೬೭॥
ಯೆಲ್ಲರುಂಮೊರಮಟ್ಟಬಳಿಕಾನೃಪಂರಮಾ
ವಲ್ಲಭನದರುಶನಕೆಮಾತೆಯಂಕರೆಯಲವ
ಳಾಲ್ಲನಾನಿಲ್ಲಿರದೊಡಿಬದಕನಾನಿನುವಲಾರೆಂದುಬಂದಿಗಾಳಯು॥
ಘುಲ್ಲನಾಭನಿಗೆಸರ್ವಸ್ವಮೊಪ್ಪಿಸುವದಿವ
ಳಿಲ್ಲಿರಬಾರದೆಂದಾನೆಯಂಬಳ್ಪಿನಿಂ
ನಿಲ್ಲದಂದಾವನೇರಿಸಿಮತ್ತೆಮಾರುತಿಯೊದನೆಪಯಣಕನುವಾದನು॥ ॥೬೮॥

ಪಕ್ಷಿಗಳೊಳಾರುಮಲ್ಲಿನಿಲಿಸಿ ತಂನೋಡದನೆ ಪೊರ
ಮಕ್ಕುದನ್ನಿಳೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿವರಂ ನಡೆಸಿದಿನಂ
ದಕ್ಕಿತಲ್ಲದೆ ಮಾಗಧಂನೆಗಂ ಧರ್ಮಜಂಗೀ ರಾಜಕಾರಿಯವನು॥
ಮುಕ್ತಿಪದಿಕಲ್ಹಾರದೆಂದು ಮಹೀಶ್ವರನ
ಬಕ್ಕೆಗಾ ವಹ್ನಿಕರ್ಣಜಮೋಘನಾದರಂ
ಕಾಳ್ಕುನಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಸೇನಂ ಪೊಕ್ಕನಿಭಮರಿಯನು॥ ॥೧೯॥
ಸುತವಸಂ ತಾಗಮವನೆಚ್ಚಸಿ ವಮಲಯಮಾ
ರುತನು ಪವನಸ್ಪದಿ ಸುಳಿವಂತೆ ಪವನಸಂ
ಕ್ಷಿತಿಪನಾಸ್ಥಾನಮಂ ಪೊಕ್ಕರಸನಂ ಕಂಡು ಪಾದಪಲ್ಲವಕೆರಗಲು॥
ಅತಿಶಯದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತೆಗದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿರವಿ
ಸುತಜ ಸೈಂದಿಂ ಬಿಗಳದೆಲ್ಲಿನಿಂ ಮೋದಪಂ
ಗಪಿಯದೆಂತೈನಿಂನನ್ನಾಕ್ಷೆಗಳಿವಿಲ್ಲಂ ತುರಗವಿಷಯದೊಳೆಂದನು॥ ॥೨೦॥
ಯೆನಲವನಿಪತಿಗೆ ಬಿಂನೈಸಿದಂ ಪವಮಾನ
ತನಯನಲ್ಲಿಂದ ಭದ್ರಾವತಿಗೆ ನಡೆದುದಂ
ವಿನುತ ಹಯರತ್ನಮಂ ಪಿಡಿದುದಂ ಮುಂಕಾಂಡು ಸೇನೆಯಂ ಸದೆಬಡಿದುದಂ॥
ಅನುವರದೊಳ್ ಹಾವನಂ ಜಡಿದುದಂ ಬಳಿಕವಂ
ತನಗೆರಗನುಡಿದುದಂ ತಂನ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ
ದನುಜಾರಿಗೀಯಲ್ಕುದರವೇರ ಸೈಂದಿಂ ಬಿಕರ್ಣಜ ಬಂದನೆಬಷ್ಟುದನು॥ ॥೨೧॥
ಕೇಳ್ನೃಪನುತ್ಸವದೊಳನುಜನಂತೈಸಿ
ಬೀಳುಕಾದಲರಸಿಯರ ತಂದದಾರತಿಗಳನಿ
ವಾಳಿಗಳನದನದೊಳ್ ರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಪಾಂಚಾಲಿಸಂಗತಿಯನು॥
ಪೇಳಿ ಮುರಹರನ ಮಂದಿರಕೆ ನಡೆತಂದು ನಿಜ
ಕ್ಷಾಳಮಂ ಚರಣದೊಳ್ಚಾಚಿ ತಂಮಯ ವಿಜಯ
ಪೋಳಿಗೆಯನೊರೆಯಲ್ಕೆ ಮಂನಿಸಿದನಾತನಂ ದೇವಪುರದಲ್ಲಿ ಶನು॥ ॥೨೨॥
ಚತುರ್ಥಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೧೯೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ಶ್ರೀ॥

೫. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಧರ್ಮಜಂ ಯಾಗವನಾಕ್ಷಣ ನಡೆಗೊಂಡು ನೃಪ
ಧರ್ಮದಿಂ ಕೃಷ್ಣಸಂಸ್ಥಾರಕಗೆ ಕರುಹಿವರ
ಧರ್ಮಂಗಳಂ ಕೇಳ್ದನೊಲವಿಂ ತನುತ ಬಾದರಾಯಣ ಮುನೀಶ್ವರನೊಳು॥

ಪದ್ಯಂ

ಪಸ್ಸಂಗತಿಯನಾಲಿಸಿಂ ನೆಲೆ ಮಹೀಶ್ವರ ಮ
ರುತ್ಸುತನ ಮನೆಗೆ ಬಿಜ್ಜಯ್ಗೆನೊಲವಿಂ ಕ್ಷತ್ರ
ವತ್ಸಲಂ ಬಳಿಕ ಶತ್ರುಹರನಾಳ್ಗಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು॥

ತಪ್ಪುಮಾಡದನೇವೆಗೋಸುಗಂತಂನಸಾ
ವಪ್ಪಿಸಲು ಯೌವನಾಶ್ವಧರಣೀಂದ್ರನ
ಪುಷ್ಪವದೋಳ್ಪ್ರತಂದನಿದೆ ನಿಂನ ಪಟ್ಟಗಾದ ಬಾಷ್ಪದ್ರವದೋಳ್ ತಂದಯಾ॥ ॥ ೧ ॥
ಉಚಿತಮಂ ತೆಗೆದವರ್ಗಿತ್ತು ಬಳಿಕನಾಜಮಂ
ತ್ರಿಚಮಾಶ್ವನಾವಂತಗುರುಮರೊಳಿತಸುತ್ತಲ
ನಾಚಯಮಂಕರೆಸಿ ಕಾಂಚನಮರಾಳಿಸಹಿತ ನಿಜಪುರಮಂಗಲ್ಪಗೊಡನೆ॥
ಲಚಲಂ ನಿಜಧನದ ಮೇಲಡರಿ ಸಿಂಗರದ ಸುರು
ಚಿತೆಯರಕ್ಕಯಮಾಡಿ ಬರಲಿಗಡಿಮೋಹರಗಾದ
ರಚನೆಮೆರೆಯಲಿ ಕುರಡೊಳ್ಪೊನತಮಕರಮಕ್ಕನವನವಸೊನಗೆವರೆಮಾನಗಳು॥ ॥ ೨ ॥
ಸಿಂಗರದೊಳ್ಪ್ರಜ್ಞಾನಾವತಿಯೊಳ್ಪೂರ್ದಿಜನ
ಜಂಗುಳಿಮಹೋತ್ಸವದೊಡನೆ ಮೊರಮಳ್ಳಬಳಿ
ಕಂಗನೆಯರಾರ್ತ್ರುಪ್ರದಸುತೆಯ ಮೊಂನಂದಣಿದ ಕಾಡಿ ಸಂದಣಿಸಿ ಬರಲು॥
ಮಂಗಳಧ್ವಾನದಿಂ ದುಳಿವನ್ನಿತೇರಿಗಳನಾ
ದಂಗಳ್ಳೈದಿದವಸ್ತುದಿಕ್ಕುಲಕರಪಟ್ಟ
ಗಾಂಗಳ್ಳೈವಾಂದವರಮರದ ಸಂಭ್ರಮದವನೆಬ್ಬಿಸಿ ಬನಾಚಿಸುವಂತಿರೆ॥ ॥ ೩ ॥
ಭದ್ರಗಜಕಂಧರದೊಳ್ರಸನೆಸದಿರ್ದೆಂಲ
ಶುದ್ಧರತ್ನಭೂಷಾಂಗಪ್ರಕಾಂತಿಯಿಂ ಮೊದ
ಗಿದ್ರಿಯೊಳ್ಪ್ರಭುಸವೆಳೆನೇಸರೆನೆ ಬಳಿಕ ದಿಗಾರ್ಥಿಬಕ್ಷಾರ್ಜವನೆ ಕಂಡನು॥
ಭದ್ರಾವತೀಶ್ವರನೆನಿಪ ಯೌವನಾಶ್ವಂಗೆ
ಗದ್ರಜನಾದ ಪಾಂಡವನೆಡೆಗೆ ಬಂದಂಮ
ಹದ್ರಿಗದಿಂ ತನಗೆ ನಿಶ್ಚಿಮನಕ್ಕಿ ಮುನ್ನ ಮಾಗಿಬರಲಾತನೊಡನೆ ನಸುತಾ॥ ॥ ೪ ॥
ವಾಯುಸುತನೊಡನೆ ತಾನರ್ದು ಮೊರೆಗಾಣಿ
ಪ್ಪಾಯ ಯೌವನಾಶ್ವನಂ ಕಂಡಿನ್ನವನಿಪನಿಂ
ದಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನಡಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತರಾ ಜೈಮುನಿಯಲು॥
ಪ್ರೀಯಮಿಗಲಾತನಂ ತೆಗೆದು ತಕ್ಕೈಸಿ ಮಾ
ದ್ರೀಯಪ್ಪಿ ಮಾರ್ಜುನರಸಮವೆನಗೆ ನೀನದರಿ
ನೀ ಯಾದವೇಂದ್ರನಂ ಕಾಣಿಸೆಂದರಸಂ ಮುಕುಂದನಂ ತೋರಿಸಿದನು॥ ॥ ೫ ॥
ಬಳಿಕವಂ ಕಂಡನುತ್ಫುಲ್ಲದಳಪಕ್ಷ್ಮಮಕೋ
ಮಲತರಶರೀರನಂ ನವರತ್ನಮಕುಟನಂ
ದಳಕನಕಕೇಯೂರಹಾರನಂ ಶ್ರೀಕಟಕಕಟಿಸೂತ್ರಮಣಿಮಂಜೀರನಾ॥
ವಿಲಸಿತಶ್ರೀವತ್ಸಕೌಸ್ತುಭಪ್ರಭಾಶುಭ್ರತೋರನಂ
ಲಲಿತಪೀತಾಂಬರೋಜ್ವಲದಲಂಕಾರನಂ
ಜಲಜಸಮಚರಣಯುಗಮೋಹನಾಕಾರನಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮನೋಹರನನು॥ ॥ ೬ ॥

ಅಚ್ಯುತನ ಮಂಗಳಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಗೆಂಗ್ಯನವ
ನೊಚ್ಚತಂಗಾಳೆ ಪುರೋಪಮಹೃದಯೊಳ್ಮೈ
ಕೆಚ್ಚಿದತಿಹರುಷದಿಂದಜ್ಞತೆವೆತುಕೆಂಡ್ರಮುನಿಮುಖ್ಯಗೆ ಗೋಚರಿಸದಾ॥
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಮಯನಂ ಕಂಡೆನಿದು ಜಗದೊ
ಳಚ್ಚರಿಯೆಲಾ ನರಗೆ ಸುತಾನ್ನಹಾಲಕಂ
ಬೆಚ್ಚನಪಾರಂತಸನವದನೆ ಮಾನವಿಸುವಿಯೊಳ್ಸೆವಮಸುಟದನುಸಲೆಸಾ॥ ॥೭॥
ಕಮಲದಳನಯನ ಕರುಣಿಯ ಮಥನ ಕಸಲಯೊ
ಳಮಚರಣಕೆ ಶರಪತಿನೆವೃಕುಟಪಾರಸಾಮರ್
ನಮನಸ್ತಮೋಲಕೆಯಾರಧರಸ್ವೈರವಶ್ಯಮಕಾಕನದ ಸೃಪ್ರಯಾ॥
ರಮಣಕಾಸ್ತುಭಕಶೋಭಕಂಬುಚಕ್ರಗದಾಬ್ಜ
ವಿಮಲತರಕಸ್ತುರಿಕಾತಿಲಕಕಾವೃದಂ
ದಮಿತಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯಂ ತುತಿಸಲಾತನಂ ಪಾರಿಸೆಗಳಿದಂತ್ಸ್ಮಯೊಳು॥ ॥೮॥
ಯಿದ್ದಾನ್ನಪಕೃತಾಂಜಲಿಮುಟಾವನತನಾ
ಗಿದ್ದಾಗತ್ನಿಮನಂ ನೋಡಿ ವಿಷಯಂಗಳಂ
ಗೆದ್ದ ನಿರ್ಮಲತಪಸ್ವಿಗಳ ನಿಶ್ಚಲಹೃದಯ ಮಧ್ಯಪಂಕೇಜಾತದಾ॥
ಗದ್ದುಗೆಂಯೊಳ್ಸೆವಚಿರ್ಮಯನಂ ಜಗವಾಯ
ದೊದ್ದೆಯೊಳ್ಸಾಧಿವೆಸುರ್ದರೆಯಂ ಪೊಡೆವೃದಂ
ಮೊದ್ದಿಸಿದ ಪಾರ್ಥನಾಶಿದಯೊಳ್ಸೆನಲರ್ಜುನಂ ಬಂದಾತನಂ ಕಂಡನು॥ ॥೯॥
ಸುಗದೊಳಾಯತಾವನಾಕ್ಷನೈತಿಪನೆರಗಿಪಲು
ಸುಗನಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ನಗುತಿಯೆತ್ರಿ
ಸುಗಂಸಗಂದದಪನಸ್ಯತಿಶಿಖೋಮಣಿಯನಿಳೆಯರಿಯೆನಿಜಭಕ್ತಿಯೊಂ॥
ಸುಗದಿಂದಬಂಧಿಸಿದರಾವದನದೆಂಬಯಲ
ಸುಗವಿದರ್ಗಿಕಟಯೊಳಿಗಬೆಂದು ನರನನ
ಧ್ವಗವನುರಕಾಂಡಾದಿಬಳಿಕನಪಾದೇವನನುಅಧ್ವರಂಮಂನಿಪದನು॥ ॥೧೦॥
ಬಳಿಕವೆಸಾಳ್ವೆಸಾಳ್ವವಮಂಚಿನಗಾಂಚಲೆತ್ತಲುಂ
ಬಳಸಿಕಂಗಾಳಿಸುತಿಕಲದಿನದಿನೆಷುಡಿಷುಡಿಸಿ
ಮೊಳಗುವಸಿತಾಬ್ರಮಂಕುಲಗಿರಿವಟಪ್ರದೇಶಕೆ ಸಾರ್ಪವನಿಲನಂತೆ॥
ಅಳಿತನಸನಾಭ್ರಕಗಸಗಾಂತೆಯಂಸುಗತಿ
ಸುಳಿವಹೆಸಾಂಗೆಚ್ಚಗಳ ರಭಸದಿಂದೆಸೆವನಿ
ಕೃಲವಾಜಿಯಂ ಸುವೇಗಂ ತಂದು ನಿಲಿಸಿದಂ ಧರ್ಮಜನ ಸಂಮುಖದೊಳು॥ ॥೧೧॥
ತುರಗಮೇಧಂಗೈಯ್ಯುದೊಂದಿನಸುಕುಂದೆಂನ
ಶಿರದಮೇಲಿದೆವಾನಿದಂ ತಾಳಲಾರೆನಿಂ ಪರಿ
ಹರಿಸುದೆಂದು ನಿಜಕಾರ್ತಿಯರುಹದಿಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸನಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು॥

ಹೊರಗೆಬಂದವ್ರಜೇಶನರ್ದಿಸಿತತ್ಪದಿಂ
ಪರಿತೋಷದಿಸುವಕುತ್ಸಿತಾಜಯಂಗಾಣುತ
ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಕಲಜನಮೃತಂದುಮೋದುತಿರ್ದುದುಬಳಿಸಿದೆಸಿದನೆಯೊಳು॥ ॥೧೨॥
ಕಂಡುಬಂದಾಹಯವನೊಪ್ಪಿಸಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನ
ಕಂದಂಸುವೇಗನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿದಂ
ಮುಂದರಿಕಾಶ್ವಂಗೆಬಳಿಕರ್ಜುನಾದಿಗಳ್ಗುಚಿತದಿಂವಂದಿಸಿದನು॥
ಬಂದಿವೆರೆತ್ರೋಂಟೆಗಳಮೇಲೆತಂದಬಳಿಕ
ಭಂಡಾರಮಂಕರಿರಥಾಶ್ವಮಂನಾರಿಯರ
ತಂದಮಂಗೋಮಹಿಷಿಮೊದಲಾದವಸ್ತುಗಳನಾಸ್ಥಾನದೊಳೊಪ್ಪಿಸಿದನು॥ ॥೧೩॥
ಮೇಲೆಪರಿತೋಷದಿಂದಾಯಾದವನಾಶ್ವನಿತು
ಪಾಲಕಂತಂನಸರ್ವಸ್ವಮಂತಂದುಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಲೋಲನಂಘ್ರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದಬಳಿಕವನೊಡನೆಬಂದಿಹಸಮಸ್ತಜನರು॥
ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮಲನಕೋಮಲಾಂಗದವಿ
ಶಾಲತರಲಾವಣ್ಯಲಹರಿಯಸುಧಾಂಬುಧಿಯೊ
ಳೋಲಾಡುತಿರ್ದುದುದಗದಿಗೆವಂದಿಸಿನುತಿಸಿಜಯಜಯನಿನಾದದಿಂದಾ॥ ॥೧೪॥
ಇತ್ತಲಾಯಾದವನಾಶ್ವನಾಗಿಕಾಗಿಕೆಯ
ನಿತ್ಯಶಾಂತಿಗೆನಮಿಸಿಬಳಿಕಪಾಂಚಾಲನಿತು
ಪುತ್ರನುಜಿಯರಚರಗಾಸೀಮೆಗಾನತಳ್ಗಾನಲವಳ್ಮುಚವಿತರಮೆಸಲುದು॥
ಪ್ರೀತಿಯಿದಸಂಜೆಗಂಬನಮೇಲೆಕವಿದಬ
ಲ್ಲತ್ತಲೆಯೊತ್ತಿಗ್ರೀಗಿಯಿತಟಕಳ್ವಸಾರ್ಮುಗಿಲ
ಮೊತ್ತಮೊಸಮಲಕರಸವಳ್ಕುಲಮೊತಳ್ಗಾರ್ಂಬದರ್ದುಬಹ್ರುಯೊಳೆಳೆನ್ನ॥ ॥೧೫॥
ದ್ವೇಷಮಂಬಿಟ್ಟುಕಂದಾವರೆಯಚೆಲ್ವಿನವಿ
ಶೇಷಮಂನೋಡಲುಪಮಿಸಿಮಂನಾರ್ದಸಿ
ಯುಷಕರಬಿಂಬಮೆನಲುಜ್ವಲಿಪಾವತಿಯಮೊಗಮಂಜ್ಯೋತಿಷದೊಳೊಪ್ಪಿರೆ॥
ಭಿಷಗ್ಗಂಚಲಿಸೆಮಾತೃತತ್ತಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಸಂ
ತೋಷದಿಂದವಳನುಪಚರಿಸಿತಿಳಿದರಬಳಿಕ
ಯೋಷಿಜನಹೊದನತಿವಿಲಾಸದಿಂಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಪ್ರಭೃತಿಯರೊಡನೆ॥ ॥೧೬॥
ಶೌರಿಸಹಿತರಸಂಬಳಿಕಪೂಜಿತಗಿರಿಯಂತೆ
ಗೌರಾಂಗದಿಂದಕಂಗಾಳಿಸುವತುರಂಗವಾದ
ನ್ನೇರಭಿನಮಂನೋಡಿಬೀಗಿಯಪ್ಪಿಮುಂದಾದಿಪ್ಪೈದಿಂಬಿಕನರ್ಜುನನು॥
ಗೌರವಂಮಿಗೆಯಾದವನಾಶ್ವಭೂಪಾಲನಂ
ಸ್ವಾರುಷ್ಟದೊಳುಪಚರಿಸಿತಂದನಿಭಿಮರಿಗಳಿಕ
ನ್ನಾರಜನಪರಿಜನದರಥನಾಗವಾಜಿಗಳ್ಸಂದಾಗಿಯಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥ ॥೧೭॥

ಭೂವಲ್ಲಭಂ ಮುದದೊಳಾಯುವನಾಶ್ವನಂ
ಭಾವಿಸಿದಬಳಿಕಸದ್ವಿಜಯಂ ಪಾರಿಪ್ಲುತಿ
ನಾವತಿಯೊಳಿರ್ದ ನೃಪವರನೊಳಿಂತೆಂದನೀ ಚೈತ್ರಮಾಸಂ ಪೋಗದುದರಾ॥
ಯಾವೆಳಗೆ ಸ್ಫುರದಸಮಯಮನುಪಕ್ರಮಿಸ
ಲಾವರಲ್ಪಂ ನೋಂದು ತಿಂಗಳಿಪ್ಪುದು ಮುಂದೆ
ನೀವ್ಪರಿಕಿಸಿದೊಡೆ ಬಂದಪೆವೆಂದಿನಾದವಿದನಮಸ್ತವಸ್ತುಗಳ್ಕಾಂಡದಾ॥ ॥೧೮॥
ರಾಯನೀ ಕರೆಸಿದೊಡೆ ನಿಂನ ಮಹಾದ್ಧ್ವರಕ
ಪಾಯಕೆ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುವನಿತ್ತಪೆಯಾದವನಿ
ಕಾಯಮಂ ಪಾಧಿಕಾಂಡ್ಯೈತಪ್ಪವಂ ನೆಗಂಪು ಯುಧಾನದಿಂ ಪಾಯವನು॥
ಯುಯತಾವನಾಶ್ವಭೂಪತಿ ಸಹಿತ ಕಾವುದಿಂ
ದಾಯುಧಿಷ್ಠಿರಮುಖ್ಯರನಂದು ಬಿಳ್ಕೊಂಡು ಕಮ
ಲಾಯತಾಕ್ಷಂ ಬಂಧುಸಹಿತದಿಂ ದ್ವಾರಕೆಯ ಪುರಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದನು॥ ॥೧೯॥
ಯಿತ್ತಲವನಿಪನಸುರಹರನ ಕಳುಹಿದಬಳಿಕಿಂತೆ
ಚಿತ್ತನಿಜಬುದ್ಧಿಯಂ ಮುಂದರಿಯದಿರೆ ಬಂದು
ಮತ್ತೆ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ತಿಳುಪಲು ಮಲಮಂ ಬಳಪವನೋಜೆಯೊಳು ರಚಿಸಿ॥
ತತ್ತುರಗಮಂ ನಿಲಿಸಿ ಬಳಿಕ ಸಾವಿರ್ದ್ದರಥ
ಮತ್ತಗಜಪಾಯಪದಾತಿಗಳ ಸಂದೋಹಮಂ
ಸುತ್ತಲುಂ ಪಯರವಿರಿಸಿ ಕೆಲ್ಲಾಲಯಕ್ಷೆಯೊಳ್ಮರುತ್ತನೃಪತಿಯ ಕಥೆಯನು॥ ॥೨೦॥
ವಿಧುಕುಲಲಲಾಮ ಕೇಳ್ಧರ್ಮಸುತ ನಾಪೆಳೆ
ವಿಧಿಗೆ ನೈಮುಗದು ಬೆಸಗೊಂಡಂ ಮರುತ್ತನೃಪ
ನಧಿಕತರಯಾಗಮನದಾವ ರೀತಿಯಮುಖದಿಂದಲಂದು ವಿರಚಿಸಿದನದರಾ॥
ವಿಧಿಯಂ ತನಗೆ ಪೇಳ್ವುದೆನೆ ಬಾದರಾಯಣಂ
ಮಧುರೋಕ್ತಿಯಿಂದವನಿಪತಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಂ
ಬುಧಜನಸ್ತುತಿಕರ ಮಾಗಲಾಯನಮಹಾತ್ಮ್ಯವನಿತ್ತಮದೊಳು॥ ॥೨೧॥
ಲಾದೊಡೆನ ಕೇಳ್ಧರ್ಮ್ಮ ಕೇಳಾದಿಯುಗದಂದು ವಿಮ
ಲಾದಿತ್ಯವಂಶದೊಳ್ಪರಿದರಿಕ್ಷ್ವಾಕುಮೊದ
ಲಾದವರ್ಧರ್ಮಕೀರ್ತಿಪ್ರತಾಪಂಗಳಿಂದವರವರಂ ಪರೆಯೊಳು॥
ಮೇದಿನಿಪತಿ ಕರಂಧಮನೆಂಬವಂ ಸಕಲ
ಭೂದೇವಕುಲದೊಳುದ್ದಾಮನೆನಿಪಂಗಿರಸ
ನಾದರಿಸಿಪಾಸಿಪಾಯಮೇಧಸಹಿತಮಂ ಮಾಡಿಸುರಪದವಿಯಂ ಪಡೆದನು॥ ॥೨೨॥
ಲಾ ಕರಂಧಮನ ಸುತನಾ ವಿಕ್ಷಿಯೆಂಬವನು
ಧಾಕಾಂತನಾತನಿಂದುದ್ಭವಿಸಿ ಮರುತ್ತಂ ಕ್ಷಿ
ಲಾಕವಿಖ್ಯಾತನಾದಂ ಜಗನ್ಮಂಗಳೆತ್ತೈದೆಯೊಳ್ಪುಸುವಿದು ವಿರಚಿತ್ರೈ॥

ವ್ಯಾಸಂಗೆ ರ್ಧಾತುಬರ್ಲಂ ಮುಟ್ಟುತಿಪುದವಂ
ಬೇನೆಂದರಸನಾಧ್ಯಮಾಗಿ ಬುಪದೀಧರೆಯ
ಸ್ವೇನಾಧಿಪತ್ಯದಿಂದಾಳ್ದನಂದಮಲಧರ್ಮದಿ ಮೇರೆದಪ್ಪುದಂತೆ॥ ೧೩॥
ರಾಜ್ಯವೈಭವದಿಂದ ರಂಜಿಸುವ ಧರೆಯನಾ
ಪ್ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯದ ಮಹಾಸಾಧನಂ ಸುರವಿತ್ತ
ಭ್ರಾಜ್ಯಮಪ್ಪವೊಳಾಸ್ತಮಾಲಕಾತುರಗಮೇಧಾಧ್ವರದ ಮಾರ್ಗದೊಳ್ಪುದು॥
ಯಾಜ್ಯಯಾಜನವವರಸುವದಾಂಗಿರಸಸುತಂ
ಮಾಜ್ಯನೆಂ ಮಾನುಲದವರ್ಗೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯದಿಂ
ಭಾಜ್ಯಪರ್ಗಾಚಾರ್ಯನಾಗಿಪ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಮೊರಗೆ ಬಂದಿಂತೆಂದನು॥ ೧೪॥
ಯೆಲೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಮತ್ಪಿತಾಮಹಾಂತ್ರಮಗಳ್ದೆ
ಸಲೆ ನಿಂನ ತಾತನಂ ವರಿಸಿರ್ದನದರಿಂದ
ಕುಲಧರ್ಮಮಂ ಬಿಡದೆ ನೀನೆನಗೆ ಯಜ್ಞಮಂ ಮಾಡಿಸೆನಲವನೊಪ್ಪಲು॥
ಬಲರಿಪುವನಲ್ಲು ಮಾನವರ ಮಖಯಾಜನಂ
ಮೊಲೆಸುಬರ್ಗುಚಿತಮಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿವಂತದದು
ನಿಲಿಸಲಾನೃಪತಿ ಚಿಂತಾಂಗಿತನಾಗ ಬರುತ ನಾರದಮುನಿಪನಂ ಕಂಡನು॥ ೧೫॥
ಮುದದಿಂದಾನೃಪಂ ನಾರದಂಗೆರಗೆನಸು
ನಗುತಿದೇನೆಲೆರಾಯ ನಿನಗೆ ದುಂಮಾನಮೆನೆ
ಮಿಗೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ತನಗೆ ಮಾಡಿದವಮಾನಮಂ ಪೇಳ್ದುತಿ ವಿರಕ್ತಿಯಿಂದಾ॥
ನಗರಮಂ ಪೊಗದರಣ್ಯದೊಳುಗ್ರತಪದಿಂದ
ಜಗದೊಳುತ್ಕೃಷ್ಟಪದಮಂ ಪಡೆವೆನೆನೆ ಕೇಳ್ದು
ವಿಗಡಮುನಿವರನಾಗಳಾ ಮಹೀಪಾಲನಂ ಸಂತೈಸುತಿಂತೆಂದನು॥ ೧೬॥
ಜನಪ ನಿನಗೆಚ್ಚರಿಪೆನಾದಿಯೊಳ್ಮುಂಕಟಾಸ
ಸನಮಾನಸಪುತ್ರನಾದನಾಂಗಿರಸನವನ
ತನುಜಂ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯುಮಿಂನೊರ್ವ ಸಂವರ್ತನೆಂಬವಂ ಬಳಿಕವರ್ಗೆ॥
ದಿನದಿನಕೆ ದಾಯಾದ್ಯಮಪ್ಪುರಂ ಪೆಚ್ಚುತಿರೆ
ಮನವಾರ್ತೆಯೊಳ್ಪುದುಗೆಯಂ ಕಾದದೆ ಗುರುತನು
ಅನುಜನಂ ಪೊರಮಡಿಸೆ ಕಾಸಿಯೊಳ್ಪುಗಿರ್ದನಾತನವಧೂತನಾಗಿ॥ ೧೭॥
ಆತನಂ ವರಿಸಿದಡೆ ಯಜ್ಞಮಾಡಪುದು ನಿನ
ಗೇತಕಿಂನೆಗ್ಗೆ ನಡೆ ಕಾಸಿಕಾಪಟ್ಟಣದೊ
ಳಾತಮೊನ್ನಿಧಿನಿಂ ನಕಂಗಳ್ಗೆ ಗೋಚರಿಸದಿರೆ ಪೊಳಲ ಪೆರ್ಬಾಗಿಲಾಗದೆ॥
ಘಾತಿಯಾಗಿರ್ದಪೆಣನಂ ಬಿಸುಡಿಪುದೊಡವ್ವಳ
ಜಾತಿಗಳ್ಪುಳುಡಕಾಂಡದೆಯಾಡುತಿಪ್ಪುರ್ದವ
ಧೂತನಾಗಿರ್ದವಂ ಕಂಡು ತೊಲಗಿದೊಡವರಿರದು ಬೆಂಬಿಡದೆ ಪೋಗೆಂದನು॥ ೧೮॥

ಪೊತ್ತಲ್ಲಿ ಪೊತ್ತುದೆಂಬುದದೇಂ ಬರೆಂದು
ಸುತ್ತಿದೆತ್ತಾದೆಂದು ಬಯಿದವರ ಕೂಗುದವಂ
ಮುತ್ತುವ ಪಿಮ್ಮಿ ಗುಲ್ಲುವಾದೇನಾದೊಡಂ ಮಾಡುವಂ ನೀನಿದರ್ಕೆ॥
ಕೆತ್ತುವಿಪಿಂ ಮೆಲ್ಲದಿದೆ ಮರೆದರೆ ದೊರೆದರೆಂ
ನಿತ್ಯಯರಪೇಳ್ವೆಂದವರ ಕೇಳ್ದುದೆಂನವಿದಿ
ರಿಕ್ಕಿನಾರದನರುಪಿ ತಾನಿಚ್ಛೆ ನೊಳ್ಪೆನೆಂದು ಮುಗುಗೆಂದನು॥ ॥೧೯॥
ನಾರದಂ ತಂನೊಳರುಪಿದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದು
ಶ್ರೀಕಾರಮಣನಲ್ಲಿಂದೆ ಬಿಜ್ಜಯಂಗೆಯ್ದು ಶಶಿಮಾಳಿ
ತಾರಕಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶದಿಂ ಪ್ರೀತಿಗಳ್ಗಾತ್ಮನಾಯುಳ್ಳ ಮಾವಾ॥
ಶ್ರೀಕಾರಿದುರಿತಂಗಳಂ ಕಂದಮಾತ್ರದೊಳಸಂ
ಪಾರಮಂ ಮಾಳ್ಪ ನಿಖಿಳ ಪ್ರೇಯ ಬಾಧೆಗಳ್
ದೂರಮೆನಿಪ ವಿಮುಕ್ತ ಕಾಶಿಗೈತಂದು ವಿಶ್ವೇಶಂಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟನು॥ ॥೨೦॥
ಬಳಿಕಲ್ಲಿ ನಾರದಂ ಪೇಳ್ದಂತೆ ಶ್ರೀವರಂ
ಪೊಳಲೊಳ್ ಬೀದಿಗಳ್ಗೆ ಮಾರ್ಗಮಂ ತಂದಿರಿಸಿ
ಅಳಿಯದಿದೆಯಾದುತಿರ್ದು ಜನಂ ಕಂಡು ಸಂವರ್ತನ ತೆರೆತಾಳಗಳು॥
ಬಳಿವಿಡಿದು ಪೊದ್ದುವನೀಶನಂ ಬೈದು ಪೊ
ಯ್ದುಳಿವಿಸಿ ಕಳ್ಳು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಸುತ ಕಲದ
ಕಳುಕದಿ ಪೊರ್ದಿ ತಾನದಾರೆಂದು ಬಂದೆನೀನೆಂದು ನೃಪನಂ ಕೇಳ್ದನು॥ ॥೨೧॥
ಸುರಸುರೋಹಿತನನುಜನಾಂ ಗಿರಸನು ಮುನಿ
ವರವಾಳಿ ಸಂವರ್ತನೆಂದರಿದು ಬಂದುನಿಂ
ನಿರವಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದೆನೆಂದು ನೃಪನುಸುರಲವರಾ ನೃಪಗೆ ಪೇಳ್ದನಲು॥
ಪರಮಕೃಷ್ಣ ನಾರದಂ ತನಗಾರದು ಸಾದಿತಾ
ನರಿಯೊಳ್ವೇಳಿಸಿದನೆನೆ ತಾಪಸಂ ತಿಳಿದು
ಕರುಣಾದಿಂದೀತನೈತಂದೆನೀನಾರೆಂನೊಳಗಾಸಜ್ಜಮೇನೆಂದನು॥ ॥೨೨॥
ಅಮೋಘ ಮರುತ್ತನಾನಾವಿಕ್ಷಿನೃಪಸುತಂ
ಮೇದಿನಿಯೊಳಗೆ ನಗಿಪ ಯಮೇಧಮಂ ಮಾಡಿಸಿಂ
ದಾದರಿಪಿನಿಂ ಮಂಗನಂ ಕೇಳ್ದುದಾ ತಾಂ ತಿರಸ್ಕರಿಪಿದೊಡೆ ನಿಂನನು॥
ಆ ದೇವಮುನಿ ಪೇಳ್ದು ಪ್ರೈತಂದೆನೆಂನತ್ತ
ಕೋದಯಕೆ ನೀನಲ್ಲದ ನೃಪರಂಕಾಯಿನೆಂ
ದಾದಿನವ ಪೊಲದರನನಂದು ಸಂವರ್ತನಂ ಬೇಡಿಕಾಳುಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೩॥
ಬೇನಾದು ದೇಲೆರಾಯನಿಂನ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ತಾ
ನೋಳ್ಪರಸುವವನಲ್ಲ ಮರುದಿಂ ಮಮಾರ್ಗಜಂ
ವಾಸವನ ಮುನ್ನಾದಿಂ ದೊಡಂಬಡಿಸಿ ಮನ್ನಿತಾ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಪ್ಪೆನೆಂದು॥

ಲಾಸೆಯಿಂ ಕೇಳ್ದುದೇಕೈವೆ ನೀಂ ಪೇಳೆನಲ್
ಭೂಸುರನವಧೆಯಗತಿ ತನಗಪ್ಪುದು ನೀಂ ಮಂತ್ರ
ಯಾಸದಿಂ ಬಿಟ್ಟಾಡೆಂದರಸುಂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಲವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೪॥
ಯಾಜಕಂ ತಾನಪ್ಪೆನಧ್ವರಕೆ ನೀನಿಂದು
ರಾಜಿಸುಹಿಮಾಲಯದೊಳೆಸೆವ ಶಿಖರಾಗ್ರದೊಳ್
ತೇಜೋಮಯಂ ಸದಾಶಿವನಿಪ್ಪನಾತನ ಪದಾಬ್ಜಮಂ ಪೋಗಿ ಕಂಡು॥
ಪೂಜೆಗೈದೊಡೆ ಕನಕರಾಶಿಗಳನಿತ್ತಪಂ
ಮೂಜಗಂ ದಣಿವಂತೆ ವರಮಖಂ ನಡವುದೆನ
ಲಾಜನಪನಲ್ಲಿಗೈತಂದು ಗಿರಿಜೇಶನಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನರ್ಥಿಯಿಂದಾ॥ ॥೩೫॥
ತರುಣೇಂದುಮೌಳಿಯಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೊಡಿತ್ತನತಿ
ಕರುಣದಿಂದಪರಿಮಿತವಸ್ತುವಂ ಬಳಿಕಹಿಮ
ಗಿರಿತಟದೊಳಾ ನೃಪಂ ಕಟ್ಟಿಸಿದನಧ್ವರಮುಖಶಾಲೆಯಂ ಕನಕದಿಂದಾ॥
ವರವೈದಿಕಶ್ರೇಣಿಗಳೊಳ್ಬಂದು ವಿಪ್ರರಂ
ಕರೆಸಿ ಸಂವರ್ತನಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡುತ್ಸವದೊ
ಳರಸಂ ಮರುತ್ತತುಪ್ರಾರಂಭಿತದೊಳ್ಗೈದನೈತಪ್ಪವಿಧವದಿಂದಾ॥ ॥೩೬॥
ಕೇಳ್ದುಂ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಮರುತ್ತನ ಮಖೋದಯವ
ತಾಳ್ದನತಿಚಿಂತೆಯಂ ಮುಂದೆ ಧನಯುತನಾಗಿ
ಬಾಳ್ವನಂ ಸಂವರ್ತನೆಂಬ ಮರುದಿಂದುಬ್ಬಿಗಂ ಬಳ್ಳು ದಿವಿಜಪತಿಗೆ॥
ಪೇಳ್ದುದವನಗ್ನಿಯಂ ಕಳುಹಿದೊಡೆ ದೀಕ್ಷೆಯಂ
ತಾಳ್ದಿಸೆವ ಭೂಮಿಪನೆಡೆಗೈತಂದು ವೃತ್ರನಂ
ಕೀಳ್ದವಂ ತಂನೋಡಿದ ಮಾತನಿಂತೆಂದು ವಿವರಿಸಿದನಾಕೃಶಾನು॥ ॥೩೭॥
ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ್ರನಾಡಿದ ಮಾತನೊರವೆನಾ
ನೀಂ ಯಜ್ಞಮಂ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯನೈಯಿಂ ತೊಡಗಿ
ಸಾಯಸಂ ಬಳ್ಳು ಸಂವರ್ತನಂ ವರಿಸಬೇಡೆಂದನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡೆಂದಿ॥
ವಾಯದಿಂದಧ್ವರಂ ಕೆಡುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನ
ಪಾಯಮಂ ನಿನಗೆಂದು ಪೇಳ್ದಂ ಸುರಪನೆಂಬ
ವಾಯುಸಖನಂ ನೋಡಿ ನಸುನಗುತ ವಿನಯದಿಂ ಭೂಪಾಲನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೮॥
ಗುರುವೆಮಗೆ ಗುರುವೆಂದು ಮೊದಲೆ ನಾಂ ಪೋಗಿ
ಸ್ವರದಿಂದ ಮಾಡಿಸಧ್ವರವನೆಂದಾಡಿದೊಡೆ
ನರಯಾಜನಕ್ಕಾಗ್ಲೆಂದ ಬಳಿಕೈಸಲೆ ಸಂವರ್ತನಂ ಮನ್ನಿಸಿದೆಂ॥
ಪರಿಹರಿಸದಿನಿದಂ ನುಡಿಯಲಂಜುವೆನಿದು
ತುರಗಮೇಧಂ ನಡೆಯದೊಡೆ ಮಾಣಲೆಂದು ಭೂ
ವರನಗ್ನಿಯಂ ಬೇಡಿಕೊಳುತಿರಲ್ಕಂದು ಕನಲ್ದು ಮುನಿಪನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೯॥

ಪ್ರಾಣಾಂತನವಗವನೊಳು ಪದಾರಮೇಳಿಂದು
ನಾಳಿತನಂಕಳುಷಯಜ್ಞಮಂಕೆದಿಸಿದೊಡೆ
ನಾಕಮಂಕೆದಿಸುವೆಂ ಸಕಲಮಂ ಸುಡುವೆನೆನಲನಲಂ ಸುಡುವೆನೆನ್ನುತಾದೊಳು॥
ವಾಸವಾಸನನೊದಗಾಂಡು ಬರಲಗ್ನಿಯಂ
ಸೂಕ್ತದು ಸಂವರ್ತನಾ ದೃಷ್ಟಿದರ್ಯ್ಸುರ
ಆಳ್ಕೃತ್ತೆಷೋಗವೃಷ್ಟ ನರಂ ವಜ್ರಿಗಯಿಸಿದೊಡಾತನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೦॥
ಯುಂಸೊಂಡುವ್ರಾರಿನಿಂದೊಗಿಳೆಯಾಸ್ಪತಿ
ಗಿಂವವಜ್ರೆಸುರಿಯಾಗಬೇಡೆನಲಗ್ನಿ
ತಂಸ್ತೈಯೆಯುನಾಗದಂಜುವೆಂ ಸಂವರ್ತನತಿತಶೋಬಲನಿಳೆಯೊಳು॥
ಮುಂವಶ್ರುಮಾನುರಶಾಪದಿಂದಪಲರಳಿದುಳಿದು
ಬಂದಬಿಳ್ದವಯುಂಬುನಿಸಂದುತಿಶ್ಯಾತೊಲಗೆ
ಮಂನಿಬಮುರುದರಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವಂಗೆನೆ ಮಿಸಿದನು॥ ॥೫೧॥
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವರಾಜಂ ಬಂದು
ಶತಮಖಂ ಸಂವರ್ತನಂ ಬಿಟ್ಟು ವರಬೃಹ
ಸ್ಪತಿಯ ನಸ್ಥರನೆ ವರಿಸದೊಡೀಗ ವಜ್ರದಿಂ ದರದಪಂ ನಿಂನನೆಂದು॥
ಕ್ಷಿತಿಪತಿಗೆ ಪೇಳ್ದುದದರ್ಕಾ ಮುನೀಶ್ವರಂ
ಪ್ರತಿಕಾಂಡದಾತಂ ಮರುತ್ತಸ್ತಂಭಿಗಯುವ
ಅತುಳಸಲಾಪದಿಂ ಮೊರಮಳ್ದನಂದ್ರನನಿಮಿಷನಿಕರದಾಗದಿಂದಾ॥ ॥೫೨॥
ಕಾಳ್ಪದಿಂದಾಗಲತ್ರಿದವಜ್ರಿ ಸಹಿತದಿಂ
ದಾಸುರಂದರನೈದೆನಂದುನದನದುಗತಿಶ
ಪ್ರಾಸನರಸಂತೈಸಿ ಸಂವರ್ತನಿಂದ್ರನ್ನೊಡಬಾದ ಮರಗಾವನು॥
ದಾಸಿದದಚಿತ್ರಮುಖದಂ ತಾಗನಿಲಿಸಿತ್ರ
ವಾಪಗಪ್ರದುಗನಿಜಗಿನಿಸಮಳ್ಪಯ
ಬಾಸರಮಧ್ಯಾಮಿದನಮರುತ್ತ ತಪಸ್ಸಿಯಂಬೇಡಿಕಾಂದಂನಯದೊಳು॥ ॥೫೩॥
ದೊರೆಮನೀಶ್ವರಮಮಿತ್ರಾರ್ಗಮಂ ಬಾಂಬಮರ
ಕುಲಮಾನಿರತ್ನ ಸುದಿಪ್ರಸ್ವನ ಮಾಸಿಬಂ
ದೊಲಿದರನಯಾಗದೊಬ್ಬವಯದಿಂದೀಸಿಹೊಳ್ಗಾಪುತಿಯ ಪಸುಗೆಗಳನು॥
ಸಲಿಸಬೇಳೆರನ ಬರದ ಪವಳೀಸುರಪಸೊಳ್
[illegible]
ಜಲಿಯುಂದಸಂವರ್ತನರಪ್ರಿಥ್ವಿಸಿದೊಡಿತ್ತನಾಸ್ತಪನವಾಂಶಿತವನು॥ ॥೫೪॥
ಪ್ರಮಾಣತನೆಳ್ಪುಗಸಂವರ್ತಮುನಿವರನ
ನಾಮಧ್ಯಮಂಸೋಳಿದ್ವೈರಮಂಬಿಟ್ಟನು
ಪ್ರಮಂಸಕಲದನಜರುದಗಾದಿಯಜ್ಞದ ಸಪಾತ್ರಾರ್ಥಮಂ ಕಾಂಬುದೇ॥

ಶ್ರೀಮದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಮಾಗಿ ಬಂದರುತಿರ್ದ್ದ
ನಾಮರುತ್ತಂಗೆ ಸಂತೋಷಂ ನೆಗಳ್ದುದವ
ಸೋಮಯಜ್ಞಂ ನೆರೆದುದು ಸಮಸ್ತವೈಭವದ ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ಖ್ಯಾತಮಾಗೆ॥ ॥೪೫॥
ವರ್ತಿಸಿತು ವೈದಿಕವಿಧಾನದಿಂ ದೆಸೆವಸಂ
ವರ್ತಮುನಿ ಮಾಡಿಸೆ ಮಹಾಧ್ವರಂ ಸಕಲದಿವಿ
ಜರ್ತಂ ತಂಮ ಹವಿರ್ಭಾಗಂಗಳಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡರರ್ದ್ದ್॥
ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಂ ಕನಕಮಯವಾಗೆ ಭೂಮಿಯುಮ
ರರ್ತೆಗದುಪ್ರೋತ್ತದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಂದಣೆದು ಬಸು
ಟರ್ಮಿನಗರಿಯೊಳಗಣಿತಹೇಮರಾಶಿಗಳನೆಸೆಂ ಬೆಸಚ್ಚರಿಯನು॥ ॥೪೬॥
ಪಾರ್ಥಿವಾಗ್ರಣಿ ಮರುತ್ತಂ ಬಳಿಕ ವಿನಯದಿಂ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನಂಭೂದಿಗಳನವಮುರ್ದದರೊಳ್
ಸ್ವಾರ್ಥಮಂ ಸಲಿಸಿದರ್ದಗೆಣೆದಲಿಸಿದರ್ಗ್ಯೆ ಜಿವೃಭಾರ್ರಿದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಂದಾ॥
ಸ್ವಾರ್ಥಮೆಲ್ಲಮ ವಿತ್ತ ಸಂವರ್ತಮುನಿಗೆಮವು
ವಿರ್ಥರೊಳ್ಗೊಂಡು ಸುಚಿಯಾಗಿ ದೇವರ್ಕಳು
ಸಾರ್ಥಮೆನೆ ಚರಿಸಲವ ವನಿಯೊಳವಂ ಹೂಳ್ದು ಹೋದದ ಸುತ್ತಮಗತಿಯನು॥ ॥೪೭॥
ರಾಯಕೇಳ್ ಯಜ್ಞಸಂಗತಿಯನಾ ಬಾದ
ರಾಯಣಂ ಪೇಳ್ದು ಬಳಿಕವನಿಪಂ ಧರ್ಮನಿ
ರಾಯಮಂ ಕೇಳ್ದನಾ ಮುನಿವರನೊಳಾ ವಸರನಾವಸ್ತುತ್ವಂ ನೈಯಜ್ಞಲು॥
ಬೀಯದ ಜಸಂದಳೆವುದಿಲ್ಲ ನಾರಕದ ಬಿರು
ಬೀಯದಸುಖಂ ಪರದೊಳೆಂತುದೊರಕೊಂಬುದಂ
ದಾಯದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸವೇಳ್ವುದೆನೆ ಕೇಳ್ ತಾತ ಧರ್ಮಜಂಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೮॥
ಸಾರ್ವನಿಗಮಾರ್ಥಮಂ ತಿಳಿದು ಸತ್ಕರ್ಮಮಂ
ಸಾರ್ವಕಾಲಂಗೈದು ಪರವಧೂ ವಿಷಯಮಂ
ಸಾರ್ವಚಿಂತೆಯ ಸುಳಿದು ಲೋಕಾಪವಾದಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಪರರೊಡವೆಗೆ॥
ಸಾರ್ವನಲ್ಲದೆ ಸದಾಚಾರದಿಂ ನಡೆದೊಡಾ
ಸಾರ್ವನಿಪ್ಪದೊಳೃತಿರ್ಪರನಾಗಿ ಬಳಿಕವಂ
ಸಾರ್ವನುತ್ತಮಗತಿಗೆ ದೇವಮಾನವಾಸದೊಳ್ ಪುತ್ತವಾಳಿಕ್ಕೆಯಿಂದನು॥ ॥೪೯॥
ಸರ್ವಧರ್ಮವಿವರದೊಳ್ ಬಿದೊಡೆರಾಣೆಬೇ
ಸರ್ವನಲ್ಲದೊಡಾತ್ಮವಿದನಾದೊಡಿಳೆಯೊಳ್ವೈ
ಸರ್ವದುಷ್ಕೃತ್ರಿಯಂ ಕಾಡಿಮದಿದೊಡೆ ಸುರೆಗಣಂ ಬನಮಹಾಪತಿಯನು॥
ದುರ್ವಿಚನಮಂ ನುಡಿಯದವೆಕಥಗಳ್ಕಿಡಿಸುಡಿಯ
ದುರ್ವಿಧನಮಂ ಕಾಡಿನಾರಕಕ್ಕೆ ಕಂ ಮಾಳ್ಪು
ದುರ್ವರೆಯೊಳಿದು ಮಹೋಪರ್ವೈಪ್ಯಂಗೆ ಪರಗತಿ ಮುಕ್ತಿ ಇದಾನೆವೆಯೊಳ್ ಮುಪ್ಪುದಾ॥ ॥೫೦॥

ದ್ವಿಜರಾಜಸರಂ ಕಳೆದು ಬೆಸನ ಸೈವ ಮಿತ್ರನಂ
ದ್ವಿಜರಾಜವಾಹನನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂ ತೃಪ್ತಿದುವಂ
ದ್ವಿಜರಾಜಸಂನಿಭತರ ಸುಗತಿಯಂ ಜಗದೊಳಂ ತಡಸುಬುದ್ಧಿಯರೊಳಗೆ॥
ನಿಜನಾಥಭಕ್ತಿತೆ ಸುಚರಿತ್ರೆ ಗುಣವತಿ ಮಾನಿ
ನಿಜನಾಮವಾದ ವಿರಹಿತೆಯ ನಿಜನಾರಿಯಂ
ಸುಜನಾದಿ ನಿಜರ್ಶರ್ವರಿಂದಿಸುವರೆ ನಳವ ಸುಕೃತಮಂ ತೊಡರೆಯೊಳು॥ ॥೨೧॥
ಪತಿದೈವಮೆಂದರಿದು ನಡೆವ ಸತಿಗಮುದುಮರ
ಗತಿಯಲ್ಲದಂಗನೆಯರತಿನಾಚಿಸಗಳವರ
ಕೃತಕಶೀಲಂಗಳಂ ನಂಬಲಾಗದು ಮೇಗ್ಲುತನತ್ರಮಂ ಕಾದಲಾಗದು॥
ಪಿತನಿಂದ ಬಾಲ್ಯದೊಳ್ ಪತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಯದೊಳ್
ಸುತನಿಂದ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದೊಳ್ ಸುಸ್ತ್ರೀಸುರ
ಕ್ಷಿತೆಯಾಗದಿರ್ದೊಡವರಿಂದ ನಿಜವಂಶಕುಪಹತಿ ಬಂದಲ್ಲದಿರದು॥ ॥೨೨॥
ವರಯಜ್ಞಶಾಲೆಯುಂ ಬಾಲೆಯುಂ ದ್ವಿಜಪಂಕ್ತಿ
ಪರಶೋಭಿತ ಸುಧೋದಕಸ್ನಾವಿತೆಯುಂ ಯುವತಿಯುಂ
ಚರಣಗತಿಸಮುಪ್ತಿರಿದೊದಬ್ಬಾರಿಯುಂ ನಾರಿಯುಂ ಚಾರುತರದಾ॥
ಕರುಣೋದಯಕಾಂತಿಸಂಯುಕ್ತಮಾಗಿರದಿರ್ದೊಡೆ
ದರನಾಟ್ಯಧರಣಿಯುಂ ತರುಣಿಯುಂ ಶಾಲಿನಾಂ
ದರಮಾಗಿರದೊಡಿಸುವಾಂಗಲ್ಯಮಾಗಿಯುಂ ಮೇಲೆಯುಂ ಸತಿಯಪ್ಪುದೇ॥ ॥೨೩॥
ಮಾವಂಗೆ ಭಾವಂಗೆ ಮೈದುನತ್ತೆಗೈದಿಸಂ
ಭಾವಿಸುತ ನೇವಿಸುತ ಕಾಂತಂಗೆ ಸುರತನಂ
ಜೀವನವನೀವನವ ಯುವತಿಕುಲಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಸುಕೃತಫಲಮಂ ತಲ್ಲದೇ॥
ಪಾಪಿನಂ ಪಾಪಿನಂ ಪದಿಗಡಿಗೆ ಮೊರದಿಡ್ಡ
ದಾವರಿಸಿಸೀವರಿಸಿ ಮನೆಗೆಲಸಮಂ ಗೈಯ್ಯ
ದಾವನಿತೆ ನಾವನಿತೆ ಲೇಸೆನಿಸದಿಹಳೈ ತಪ್ಪುತಿಗೆ ಪದ್ಧುರು ಜನತ್ವೈ॥ ॥೨೪॥
ಕಾಂತೆಯಾಂತಿಗೆ ಗಳಂಕಪ್ಪಿಕಮೇದಿನಿಯ ಮೇಲೆ
ಕಾಂತಂಗುಳಿಗಳೊರಗೆಯೊಳಗಾಂದರಿರೆ
ಬಾಲೆಗೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಮುತ್ತೈದೆತನಮಾಗಲರಿಯದು ವಿಧವೆಯಾಗಿರ್ಪುದು॥
ಶೀಲಮಾಲಂಬಿಸಿ ತವಮನೆಯೊಳಿರ್ದನಿತು
ಕಾಲಮಾಲಪ್ಪುಮಿಲ್ಲದೆ ಸದಾಚಾರದನು
ಕಾಲೆಯಾಗಿರುತಿರ್ದೊಡೀಮಮಂ ದಂಡಿಸಲ್ಪ್ರತಿಭಾನ ಮಾಂಬಿಡೆವಳು॥ ॥೨೫॥
ವಿಟನಾಂಕ್ಷಿಯೊಳ್ ಭ್ರಾತ್ರಗಮಂಬಯಸಿಕಾಮಲಂ
ಕುಟಿಲೆಯಾಗಿ ಮೇಗಾರ್ಥಮಂ ಪೊರಿಸಿಗರ್ವದಿಂ
ಜಠರಮಂ ಮೊರವುತ್ತ ಪೊರೆಯುಚರ್ಚಿದರಿಗಿಯ ಮೇಲೆ ಶಾದ್ಯಷ್ಟ ವಿಧವೆಗತಿಯಾ॥

ಘಟಿಸಿದಾವಂಗವನುಮವಳುಮವಳಾಸ್ತ್ರಮಂ
ಸಟೆಯಲ್ಲಮಾವರುಂಪತಿತರರದರಿಂದಸಂ
ಕಟದೊಳುಂಸೋದರಾಗಡುಪಪತ್ನಿಯರಂನೆರೆದದಕ್ಷಿಣಮಪ್ಪುದೆ॥ ॥೫೬॥
ಸ್ಪಷ್ಟತ್ವಮಂಬಿಟ್ಟುನೆರೆಮನೆತವಮನೆಯೊ
ಳ್ಪಾಳ್ಪಿಯರಂಚುಂಬಿಸುವಳ್ಪೊಲಿದುವಾದುವರ್
ಸಖಗಮಿಸಿಬರದೆವಸುವಳ್ಬೀದಿಗರಸ್ಸೈದೆಬಾಗಿಲಾಳ್ಗಿನೋಡುತೆಪಳ್ಪು॥
ಬಹುಜನರಮುಂದೆಸುಳಿವಳ್ಳಾದಮಾಮಗಳ್ಗೆ
ಳ್ಪಹುವಷ್ಟುರುವಲಿಗಳೊದನಾದುತಪ್ಪೆವ್ಯಭ್ಯಂನ
ಸಹಜಮಲ್ಲದೆಖರಹಲಂಕರಿಸಿರ್ಕಾಂಬವಳ್ಪ್ರಿತ್ರೃಳ್ಗೆಶಿಕ್ಷೆನಡೊದೆ॥ ॥೫೭॥
ಸತಣಿಯನಾಬತೆಯಪಾರ್ಥವಿತ್ತುಯಿಯಳ್ತ್ರೆ
ಪತಣಿಯದಾಸಿಯಬುರುಂಟೆಯನಪಾರಿನಿಯ
ಪ್ರತಿಹಾರಿಸಳ್ಗಿದವಳ್ಮಾಲೆಗಾತಿಯಬಟೆಯಮಾತಳೆಯಸೈಳ್ಗ್ರಿಯಾ॥
ಕತೆಸ್ವಿದಿಂದನಿಬರೊಡನಾಡಿಗೊಡುಬಾಳೆ
ಯತ್ನೆವಿದುರಾಚಾರಮಂಕಲಿವರರರಿಂಬ
ಧತೆರಿಯುಗಿಯರನಡವಳ್ಗೆನ್ನಾಂಗಮಂಕಾರಿಸದಂತೆಪಾಲಿಸವೇಳ್ಪುದು॥ ॥೫೮॥
ಮುಟ್ಟಿಂತರಸ್ಸೈಳ್ಗಿಸಿಮುಸ್ಸುಕರತಾಸದಿಂ
ಕರಗಾರಾಪರಿಸಿಮೆಲ್ಲನೆದೂತಿಯೋವಳ್ಗಿಂ
ಕರೆದೊಡಂಬಡಿಸಿಚೋದಿಪನಿತ್ಯಸತ್ಕರಿಸಿಮೊತ್ತುವೇಳ್ಗಿಗಳ್ಗನರಸಿ॥
ನೆರೆಪೋರಿಯರಿಂಯದಂತೆಶತಿಯಂಮಾರಿಸಿಮನೆಯ
ಪರೆಲ್ಲರುಂಟಾಗಿದುಮದನಸ್ಪಳ್ಗೆಸಂದು
ಮರಳಿಮಾನಿನಿಯರದತಿರಬಿಲ್ಲರೆಪಿಲರೆಯರವರಸೋದಬಹುದೆ॥ ॥೫೯॥
ಸೋಲ್ವುದಂಕಂದುಗಾರ್ಗ್ಗೆನೆಗಾಲದುಮೊಳಟಮಂ
ಕೊಲ್ವುರುಬಸೊಂದಿಸುವನೆವದಿಂದಕ್ಕೈಸೆಗಿ
ನಾಲ್ಗಮುಳಿದಸೊಸರಿಸಿಮೊಲಗೆಲದಮೊಗದೊಳ್ಗರಸುಬಿಲಜ್ಜೆಯಿಂದಾ॥
ತೇಲ್ರುವಳ್ತೆರದಿಂದನಸುನಗೆಯವಸರಿಸುತ
ಕಾಲ್ಗೆಗೆಯಲಾಯ್ತುಮೊಯ್ಯನೆನಡೆವನ್ನರಿಗಿಯಿಂ
ನಾಲ್ಕೆಸೆಗೆನ್ಗಾಸುವವೃಸಿರಿಯಕಾಮಿನಿಯರಪರೆಕಾಲೆಯರೆನಿಪರು॥ ॥೬೦॥
ಚಪಲೆಚಂಚಲೆಬಾಟುಪತಿಚಂಡಿಕಲಹಾದಿ
ಕುಟಿಲೆಪಶ್ಚಿತೆಸಾಹಸಿಕುಜೆಕುಟಿಲೆಕಲಹೋದಿ
ಕಪಟಿಕಂಟಕಿಕಾತಿಕದುದುಷ್ಟೆಕಲಕಾರಿವಿರಸೆಪರಪತಿಪಾದರು॥
ಪಿಪಿದೆವಷ್ಟಲೆಪಿಷ್ಷಮೆವಿರಹಿವಿಪಾಸೆಮಿನೆ
ತಪಿತೆತನ್ನರೆತವಕಿತವೆತಂತ್ರಿತಾಮಸಿಯೆ
ನಿಪವನಿತೆಯರನಿಜಕೆನಿಲಿಸಿನಿಷ್ಟುರದರೆಬಳಿಕಬಳ್ಳಲಿಕೆಬಾರದೆ॥ ॥೬೧॥

ಸುಬ್ರವ್ಯಮಾತ್ರೇನರಸ ಚಿತ್ತದೊಳ್ಪರದಿಸೊ,
ಮಱೆಯಲಂಸಂಬಂಧರಘುನಾಯತಮೆನಲವರ
ಮೊಲಬುಗಂದವರುಂಟೆನಾಸದಂ ತಾಂಬಿಪರಿಕಲ್ಪಿತವ್ರತಸಮಾಧಿ॥
ನಲೆತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಬರತವನಿಸ್ಟ್ಪಿಬೆಸೆಂಬ
ವಿಲಗಮಿಲ್ಲಾಪ್ಪಶತಿಸೇವೆಯಂ ತ್ರಿವಿದಿನದೊ
ಛಲಪಡೆದೆನೆಸ್ಸದೊಡೆ ಸತಿಯರ್ಗೆ ನಿತ್ತಿಸುಗತಿಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಪ್ರಾಪರದೊಳು॥ ॥೬೨॥
ಪ್ರಸಾದಾಲಕ್ಷ್ಯಪ್ರೇಮಸಾರ ಮಿಥುಬನದೊಳ್ಪ
ಶ್ರೀಪತಿಗೆ ಪಾರ್ಥಸೌಭ್ರಾತ್ರಿಯಿಂ ತಂಮಯನ
ಮಾಪದೊಳ್ಪೆರ್ವಿತರತನಾಪ್ತಿಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬಸ್ಸುಗಲನಸಾಯಕಲಬಿನಿಪರು॥
ಸೋಪಚಾರದೊಳ್ಬಿಸಿಲಾಂಡಿರು ತಿರವಿಬೆ
ಅಸ್ವಮಸ್ಪುಡರಾಜ್ಯಮದರಿನಸಾಕಿತಿಯಂ
ವಿಪದಿಂದರಸುನಳಿನಭಾಪರಂಕೆಡುಗುಮಿಥನನಿಯದಿರಬಪುದೆನೃಪರು॥ ॥೬೩॥
ಉಪಚಾರಧರ್ಮದಿನನಡೆಯಲರಿಯದವಿಸ್ತ್ರೀ
ನೇಪತ್ತಿಯಾಚ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿದವನವನಂದ
ನೀಪತಿನೆಪಾಶ್ರಿಯಂ ಮಾಧವನ ಸಾಹೆಸ್ಪೈಯ್ಯದವಂಗೆ ಸುಗತಿಯಂ ಕೆ॥
ಯುಗತಮದರ್ಶಿಜನದೊಳ್ಪಂ ತಿರುದಿಂಸುನಳೆ
ಸಾಚಿಪೆಂಪಿನನಗೆಬನಗಾಂಬುದಿನರಮೆನೆಲಸಿ
ಗಾಪಶರಪರಾವನಮನೆಯೊಳ್ಪಂದುಪ್ರಸಾದರಂಕೆಪ್ಪುದಾಮುನಿಸುಧಿದನು॥ ॥೬೪॥
ವಪ್ಪನೇಪ್ರದೊದಿಪ್ಪಧರೆಯೊಳ್ಪತಿಪ್ರಿಯ
ವಪ್ಪಲನಸಪ್ಪತಿಪ್ರಾಪ್ತಿತನಮನೆಗೆಕ್ರೀ
ವಪ್ಪಲಾಂಛನನಲಬತೊಡವಿನಪ್ಪಾವಗಂಪತಿಪರಿಯಗಾಯಿಯಂಕಪನು॥
ಸಪ್ಪತಿಯರಲ್ಲಿಮೇಪ್ರಗುನ್ನುನತ್ತಾಂಗುಲೀಕ
ಸಪ್ಪರೊಳ್ಪ್ರಾಪ್ತನೇಪ್ಪಕದಮರಘನಲ್ಲಿವಿಲ
ಸಪ್ಪಮುದ್ರಿಕ್ಕೈಜೆನಗನಗದಿಂದಲ್ಲಿಸುಕ್ಕೆರೆಯಾಗಿನೆಲಬಿಪರ್ಭು॥ ॥೬೫॥
ಠಂನದಿಂಧಾನ್ಯಮವಿಶೇಷಮೆಂದೊದವಿಸುವ
ಠಂನಮೇಕರುಷದಿಂಕದೆಯೆಂದುವೆಚ್ಚಿಸುವ
ಮಂನಿನಪ್ಪಾಲಕನಮತಿಥಿಯುಂಪರಿಯೆಂದುಸತ್ಕರಿಪನಾವನವನಾ॥
ತಂನತಾಯ್ತಂದೆಸೋದರಬಂಧುಬಳಗಮಂ
ಮಂನಿಸುವನಾವನಾತನೆನದಾಚಾರನು
ಸಂನಾಸಿಲವನಮಂದಿರದೊಳ್ಪೈಪ್ಪೆಯರ್ಗಳ್ಲುತ್ತಿನೆಲೆಯಾಗಿರ್ಪುವು॥ ॥೬೬॥
ಮೆಧುರವಾಣಿಯಸತ್ಯಜನದಾನಪರನವರ
ವಧುವಿನೊಲ್ಮೆಯಬೇಟಕಾಳ್ಪಗಾಗದನಮಾನ
ವಿಧಿಯಿನಿಸುವನತೀರ್ಥಸಂಗದನಸಲೆಸಾಕಬನಾಕ್ಷಿಯಂಸುದಿಯದವನಾ॥

ವಿಧಿತನಮರ್ದಿದಮಾರ್ಗ್ಯಯಂ ಮಾಡದಾತನವ
ಸುಧೆಯೊಳ್ ಪ್ರಾರ್ಥ್ಯಮಾತಿರ್ಯಯಂ ನೆಗಳ್ದುವನಬಹು
ವಿಧದಧರ್ಮಂಗಳನಾಚರಿಸುವವನ ಮನೆಯೊಳುಂಡಿರೆ ಬಿಡದೆ ನೆಲಸಿರ್ಪಳ್॥ ॥೧೭॥
ಕ್ಷೋಣಿಪಾಲರ ಭಾವನೆಗಳುಮೇಲೆ ಸಖ್ಯರ್ದವನ
ಮನ್ನಿಸುವನಿರದಾಕ್ಷ್ಯಯಿಂ ತುರಗಸಂಬುವನ
ಪುಣ್ಯದಜಾಜುನ್ಗಳನ್ನುಮವನರಿಯಂಬುವನನಿಂದು ನಿಗರ್ದಿವಾತನಾ॥
ಅನ್ನಮಯದಮದಯೊಳಾದಿ ವಿಪ್ರಸ್ವವನಾ
ತನ್ನುತಿಯಮಾರನಿಂದೆಯವನ ನಾಧಿಪವರರ
ವನ್ನುವನಶಪುವವನ ನಿರುದ್ಯೋಗದವನರಿತೊಲಗಿದಲ್ಲದೆ ಮಾಣ್ಬಳ್॥ ॥೧೮॥
ಜಡನವಮೂರ್ಖನಶಠನ ತಾಮಸನ ನಿಷ್ಠುರದ
ನುಡಿಯವನಪಿಸುಣನ ಕೃತಘ್ನನ ಶರುಬನಹಾಯ
ಬಿಡುಗನ ಸಚೆಷ್ಟನ ನಕಾಮುಕನ ಖಳನ ಸಕನದಂಬಕನ ನಾಸ್ತಿಕದಿಯಾ॥
ಕಡುಗೋಪಿಯವನಬಾಹುಪ್ರತಿಷ್ಠನಪ್ರಭುವನ
ದೃಢನವ ಪ್ರಿಯನ ಸತ್ಯನ ದುರಾಚಾರದಿಂ
ನಡೆವವನ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕನ ಮಿತ್ರನ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತೊಲಗದೆ ಮಾಣ್ಬಳ್॥ ॥೧೯॥
ಯಾಚಕರಿಯೊಳುಮನಿಜಮತ್ಪಧರ್ಮಂಗಳಂ
ಭೂಪತಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಬಳಿಕ ಮತ್ತಾ ಕಾಲದ
ಮಾಘಮಾಸದ ಶುದ್ಧ ಮೌನಮನಿರಿಯೊಳುಂದು ಧನಮಂ ತರಿಸವೇಳ್ಪುದೆಂದಾ॥
ಭೂವರಾಶ್ರಮಸುತಂ ನೇಮಿಸಿದೊಡರಸಂಚ
ಮಾಸದಂದಿಸೆ ಮಾರಮಾತ್ರನದಿಗಾಂಡವಂತ
ತಾಪದಿಂ ಪಯಣಪಯಣಕೆ ನಡೆವಬೀಡುಗಳ ಸಂತಾಪದಿಂದಾ॥ ॥೨೦॥
ಸರ್ವನೀಚಿ ಪ್ರಮುಖರೊಡಗೂಡಿ ಬಾಮಗಿರಿಯ
ದಿವ್ಯಸ್ಥಳಂಗಳಂ ನೋಡುತೊಲವಿಂದವೇ
ದವ್ಯಾಸಮುನಿವರನ ವಿಪ್ರರೊಡಗೂಡಿ ಮರುತ್ತಾಧ್ವರದೊಳುಂದು ಬಿಸುಟಾ॥
ಪ್ರವ್ಯದಿದೆನ್ನೆ ತಂದು ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದ
ನವ್ಯಕುಸುಮೋತ್ಕರ ಸುಧೂಪದೀಪಂಗಳಿಂ
ಗವ್ಯಮಧುಶರ್ಕರಾದ್ಯುಪಹಾರದಿಂ ಸ್ವಪಂಥನದನಂ ಪೂಜಿಸಿದನು॥ ॥೨೧॥
ಲಕ್ಷ್ಮಿದಿಕ್ಪಾಲರ್ಗೆ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಚಿತ್ತಾ
ಶಕ್ತಿಯೊಳ್ ಗಿರಿಯರ್ಗೆ ಬಲಿಗಳಂ ಕೊಡುತಾತನಂ
ತಕ್ಕಯಜ್ಞಂತೆ ಸುರಿಸಾಸ್ತ್ರಗಳಂ ಪೊಯ್ಸಿ ಬಳ್ವಾಸುರ್ಗಳಂ ಪಸರಿಸಿ॥
ದಕ್ಷಮಾದಪ್ಪಳ್ಪ ಧನಮಂ ತೆಗಸಿ ಭೂಪಾಲನು
ತ್ಸ್ರಾಮಪ್ರಿಮಿಂನುಸಂಪ್ರಾತಿರ್ಯಯಾದಮದೆಂಬ
ಪೃಷ್ಠತೆಯೊಳ್ ಪಕ್ಷಮಂ ನಾಗಶಿರದ ನಿಪ್ಪಾಶರಿಗೆ ಪೇಚಾರ್ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಪಿಸಿದಿಯಾ॥ ॥೨೨॥

ಮೊಲೆಯರ್ಕಳ್ಕಾಂತೆಯರ್ ಸರಮಿತ್ರರ್ ತಂದಿಗಳ್
ನೆರೆದಸಕ್ರಿಯಾರದಿಂದ್ಯೈದುವ ಮಾರ್ಗದೊಳ್
ತೆರಳ್ದುಮನೆಸಾರ್ದು ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂ ಕೃಷ್ಣಮುನಿಪನಾತನ ಪ್ರಪನು ಪ್ಪವರ್ಯೊರ್ಪರ್॥
ಮೆರೆವ ನಿಜನಗರದ ಶ್ರೀವೀರನಂ ಮಾಡುವ
ಸ್ವರ್ಗಭೋಗಂಗಳ್ ತ್ರಿಮನರಸಕ ಭುಜಾದಂಡೀವ
ಮರದರೆಯಲ್ಲಿನ್ನಿಸಂದ್ವಾರಕಗೆ ಮೋಗಿಬಿಜಯಂಗೈಯ ತಪ್ಪುದೆಂದರ್॥ ॥೨೩॥
ಪಂಚಮಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೨೬೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ ॥

೬—ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಸಿಂಧೂರನಗರದಿಂ ನಡೆತಂದು ಶಿವವನಜಂ
ಸಿಂಧುರಂಗದೊಳ್ ಶಿವದ್ವಾರಕಿಯೊಳೈದೆ ಮುಳಿ
ಸಿಂಧುರದೊಳ್ ಸಾರಂಗೆಲ್ಲವನ ನಾಯೋಗಾವಿಯ ಸಮಯದೊಳ್ ಕಂಡನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಯೆಲೆ ಮಹೀಶ್ವರ ನಾಗನಗರಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟು
ನಿಲಸುತಂ ಪಯಣಗತಿಯೊಳ್ಬರುತ ಕಂಡನಘ
ಕುಲದ ಪವಿ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಯಕಮನೌಷಧಿಯನತುಲ ಕಲ್ಲೋಲ ನಿರವಧಿಯನು॥
ಜಲಜಂತುಜಾಲಗಾವಿಧಿಯ ನಿಧಾಮಂದಲದ
ಬಳನಿವಪರಿಧಿಯನಪಕ್ವತಗಾಪಿತಸುಧೆಯನವಿ
ರಳಘೋಷದಧಿಯನನೇಕರತ್ನ ಪ್ರತತಿಗಳನಿಧಿಯನಂಬುಧಿಯನು॥ ॥೧॥
ಮುನಿಮುನಿಯು ಮುಗ್ಧದಿಂ ರಾಜವಂಶಸಾರ
ಕನಕನಲ್ಕೆಗೆ ನಿಲಂಬಿಟ್ಟುದಂ ರಕ್ಷುಜರ
ಮನವನರಿಯಾಗಿ ಬಯದ್ವತೆ ನಿಬಿಡ್ಡೆ ಕಾಣ್ಬುದಂ ಬದಬಾನಲಂ ತಂಸೊರ್ಪರ್॥
ದಿನದಿನದೊಳ್ ವರ್ಷ ಧನು ತಿಮಿರ್ದಂ ಬಳ್ದುಜದ
ವನತನಗೆ ಬೂದುದಂ ಪ್ರಸಂಗಮೆ ದಿಗಂಬದಂ
ನೆನವಿನದು ನಿಲ್ವುಸರ್ವಿಲ್ವುಸುಯಿವಂತುದಧಿತೆರೆ ಪೆಚ್ಚುಗೆಯೊಳಿರ್ದುದಾ॥ ॥೨॥
ಘುಳಿಘುಳಿಸುತೆರ್ಪ ಬಾಬ್ಬುಳಿಗಳಿಂ ಸುಳಿಗಳಿಂ
ಪೆಳಪೆಳಯನಡೆವ ಪೀತೆರೆಗಳಿಂ ನೊರೆಗಳಿಂ
ಮೊಳೆವ ತುಂತುರನನವರ್ನಿಗಳಿಂ ರತ್ನನಿಗಳಿಂ ವಿವಿಧರತ್ನಂಗಳಿಂದಾ॥
ಪೊಳೆವಂಬನಾನಾ ಪ್ರವಾಹದಿಂ ಗ್ರಾಹದಿಂ
ಧಳತೆಗಳ ಬದದಿಂ ಬಡಿಂಪಿನಿಂ ಸಾಂಪಿನಿಂ
ದಳದಳವಳದನ ಮಾರ್ದನಿಗಳಿಂ ತದಿಗರ್ಭದಾನದೊಳ್ತಾಂ ಗಾಳ್ಪನದುದು॥ ॥೩॥
ಪಿಕಧ್ವಾನವನನಂತ ಸಂಸಾರಪದಕೆ
ಬೇಗಾದವಸ್ತುವಂ ಪಡೆದಿತ್ತೆನೆಂನವ
ಜ್ಞಾನಲಿತಧರನುಪಪತಿಯನೆ ಸುನದರಂ ದಣಿಂ ನಿಳಿಗೆ ಮುಂದಿನಂತೆ॥

ಜೋಕೆಮಿಗೆತೆರಳಿನೀವೆಂದುಸಂತೈಸಿರ
ತ್ನಾಕರಂಗಳುಹಿದಸಲಾದ್ರಿಗಳಪಬಂಗಿಯ
ನೇಗಬರುತಪಾವನಪ್ರೈದೆಸೆಗಳಿದ್ದುಬರುತಿರ್ದವುಮಹಾಗಾನಿವಮೋಘ॥ ॥೪॥
ಶಿವನಂತೆಗಂಗಾಹಿಮಕರಾವತಂಸರಮಾ
ಧವನಂತೆಗಾತ್ರೈಕಮಾಲಕಂಸಂಕರುಷ
ಣವನಂತೆಸಕಲಭುವನಾಶ್ರಯಂಶತ್ರುನಂತನಮಿಷನಿಕರಕಾಂತನು॥
ದಿವಸಾಧಿಪತಿಯಂತನಂತರತ್ನಂರಾಜ
ನಿವಹದಂತಪಾರಮಿತವಾಹಿನೀಸಂಗತನು
ಪವನಾಳಿಯಂತೆವಿದ್ರುಮಲತಾಶೋಭಿತಂತಾನೆಂದುದಧಿಮೆರದುದು॥ ॥೫॥
ಚಿಪ್ಪೊಡೆದುಬಿಡುವಮುತ್ತುಗಳಲ್ಲದಿವುಮಗು
ಳ್ದುಪ್ಪರಿಸುವೆಳೆಮಾನ್ವಿದಿರ್ವಸೀಕರಮಲ್ಲ
ಮೊಪ್ಪುವಸುಲಲಿತಶಂಖದಸಾಲುಗಳಲ್ಲದಿವುಬೆಳ್ನೊರೆಗಳಾಕ್ಕಿಲಲ್ಲ॥
ತಪ್ಪದೊಳಗಾರಂಭವೆಳಗಲ್ಲದಿವುತಾರ
ಕಿಪ್ಪಸೆಂಬವಳಮಲ್ಲಿವುಪಯೋನಿಧಿಯಸೆನೆ
ಯೊಪ್ಪುಮಲ್ಲದನೀಮೋಗೆಯಲಿಳಿವಮೀಷಂಗಳಲ್ಲೆನಿಸಿತಾಕಡಲೊಳು॥ ॥೬॥
ಘೂರ್ಕನಕಟಕಟಕಂಕಮಕರಮಕರಮಿಡಿದ
ನೀರಾನೆಗಳ್ನೆಗಳ್ದೆಮುದಮುದ್ರೈಪಶಾ
ಊರಕುಲರಾಜರಾಜಿಪಕ್ರುಹಾಂನಿಬಿಡಗಂಡೂಪದಂಪಿಚ್ಛೆದಾ॥
ಘೋರನಮುದ್ರಗದೆಗ್ರಹಭಿಪವಭಿವನಮಂ
ಣಿತೂರಿಪಾಕಿಕರಮಕರಮಹಾತಿಮಿತಿಮಿಂಗಿಲಕ
ಠೋರತರರಾಜೀವಜೀವಪ್ರತತಿಗಳವಾಸವಾಸಮುದ್ರದೊಳೆಸೆದುದು॥ ॥೭॥
ಸುಳಿದೊಂದುಮೀನಮೀಂನುಂಗಿತಾಮೀನನಾ
ಗಳೆನುಂಗಿತೊಂದುಮೀನಾಮೀನನುಂಗಿದುದ
ಬಳಿಕೊಂದುಮೀನದಂಮತ್ತೊಂದುಮೀಂನುಂಗಿತಾಮೀನನುಂಗಿತೊಂದು॥
ತೊಳಲುತೊಂದೊಂದನೊಂದಿಂತುನುಂಗುತ್ತಿಮಿಂ
ಗಿಲಮೆಲ್ಲಮಂನುಂಗುತಿರ್ದುದಿನೆಬಡಮೀ
ನ್ಗಳೆತಿರುಗುತಿರ್ದುವೆರೆಕೆಗಳಾದನೆಮುಂಮೊಸ್ಸಗಿರಗಳೆಡೆಯಾದುವಂತೆ॥ ॥೮॥
ಲಾಂಮಹಾಂಭೋಧಿಯಂನೋಡಿಪುರುಷೋತ್ತಮನಾಗ
ಭೀಮಸೇನಂಬಳಿಕನಲವಿನಿಂದ್ವಾರಕಿಯ
ಸೀಮೆಗೈತಂದುನಗರದ್ವಾರಮಂಪೊಕ್ಕುಬರೆರಾಜಮಾರ್ಗದೊಳಗೆ॥
ಸಾಮಜಗಿರಿಯಹಯತರಂಗದನೆರವಿಮೊರೆಯ
ಚಾಮರಶಿಖರಿಯಬೆಳ್ಗೊಡೆನೊರೆಯಭೂಷಣಗ
ಸ್ತೋಮಮಣಿಗಣದಕಳಕಳರವದಜನದಸಂದಣಿಯಕಡಲಂಕಂಡನು॥ ॥೯॥

ಕೆತ್ತಿದಿಂಗದಲುಾಮರ್ದಮಾಲೆಮಾಲೆಗಳೆಡೆಯೊಳ್
ಸುತ್ತಳಿಸಿಹೊಳಹೊಳವಮರಿಮಿನ್ಗಳನೆತೊಳಗು
ವಚ್ಚಬೆಳ್ನಗಿಲಾಡ್ಡುಗಳ್ಥರಥರಂಗಳ್ಪೊಲ್ಪಿಲೆದೊರ್ವಿಮಿಂಚುಗಳ್ಪೊಳೆಯೆ॥
ಲಚ್ಚಣಿಯೆನಿಪರಾಜಮಾರ್ಗದಿಕ್ಕೆಲದೊಳೆಸೆ
ನಿಚ್ಚಳದಕರುವಾಡದೊಳ್ಗಾದನೆಲೆನೆಲೆಯೊಳ್
ಪುಚ್ಚಳಿಸಿಗಂಗಳ್ಪಳಿವಂಗಳ್ಸಪಾಸ್ತದಮಣಿಬೆಗಳ್ಸೊಗಯಿಸಿದವು॥ ||೧೦||
ವಿರಚಿಸಿದಕರುವಾಡದಿಕ್ಕೆಲದನವರತ್ನ
ಪರಿಪುಚಿತಕನಕತಾಳ್ಗಾಮೊಪ್ಪಿದುದುರಜತ
ಗಿರಿಶಿಖರಮಂ ನಾರ್ದಿಕುತ್ತಾಸ್ತ್ರಿದೊಳ್ಪದಿದವರೆಳ್ದಶಪಾಸದಂತೆ॥
ಪುರಪರಿಯಗುಡಿಗಲಶಕಳನಡಿಪವಾಸೆ
ಸುರಚಮರಗಳ್ನಾಡ್ಗಳ್ನೆದವ್ರುಗಗನಮೆಂಬ
ಕರಿಯಸಿಂಗರಿಸಿದರೊಪುರಿಮಲ್ಪೊತ್ತುವಸೆಪೊರಮದುವನಿಲರಾಜಂಗನೆ॥ ||೧೧||
ಪಮ್ಮಿದೊಳ್ಪರಾಜಿಸಬೆತ್ತಿಶಾಲೆಗಳ್
ನಿಮಿರ್ದಲಸ್ಕ್ಕೆದೊಳ್ಳೆರಂತದಿಂತನುಲತೆಯ
ಘಮಮ್ರಿಮಂಗಳ್ವಸ್ಮೊನ್ಮುಜಪ್ಪನದನೀರಜನಂ ಧರಿಯರಸಾಬ್ಬದಾ॥
ಪೆಮೊರ್ದಿಗಳ್ದೆಯಚಂದನದಗ್ಗಮಲ್ಲಿಗೆಯ
ಅಮರ್ದಿಯತನುಗಂಪನೆರವಿನೆರವಿಗೆತಂದೆ
ಅಮರ್ಲ್ಲಮಲ್ಲನೆಪರಮತಿದಿರ್ದಿರಾಜಮಾರ್ಗದೊಳ್ಪುಸುಗಾರಂತೆ॥ ||೧೨||
ದುರ್ಗಮಜದತ್ತಿಯಮನ್ರುಜಂತುಗಳ್ಪೊಂ
ಪಗರಮಂಬಿಟ್ಟುಮುತ್ತಾಳಿವಿದ್ರುಮಗತ್ನ
ವರ್ಗಂಗಳಿಲ್ಲಿಸೆರಿದವೆಂಬಾಲಾಪ್ಪಿದವನಷ್ಟ್ರಿಮಗ್ರೀವಪಸನಂಗಳ್॥
ಸ್ವರ್ಗದಬ್ಧಿ ಸೊಬದನವನಿಧಿಂಗಳ್ಪಂದಾತ್ರಿಯಜ
ವರ್ಗವಿಸ್ತಾರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದನೆನೆಚೆಂನವರ
ದರ್ಸ್ದಿಸಿಸಾಂಧಿಪರ್ಣಿಶಾಶೆಸೊಂಪ್ಲುಳ್ಳಂಗದಂಗಡಿಗಳ್ಪೆಸೆದಿರ್ದವು॥ ||೧೩||
ದಾನವಧ್ವಂಸಿಸಿದ್ದರಸಾಸುರರಾಜಿ
ಧಾನಗಪನಸಲವೃತ್ತಿತವದೊಳ್ಪಾತನಾಗಿ
ತಾನಿರದಿಪಳ್ಲಕ್ಷ್ಮಿಮೆಗ್ಗಿವಪುಮರಸಿಯಲ್ಲವೆಧರಣಿತಂ ನೋಳ್ಪರ್॥
ನಾನಾಪುವಸ್ತುಗಳ್ನೊದವಿಸದಿಪೊಳ್ಬೀಳ್ವ
ಮೇನೆನಿವಣಿಗ್ಗಾಟಪಂತ್ರಿಗಳ್ಸ್ತ್ರೀಯ
ಮಾನವಮಾಡವ್ರುರಾಜಮಾರ್ಗದೊಳ್ಪ್ಪುಪುಧನಸಂಪತ್ಸಮಾಜದಿಂದಾ॥ ||೧೪||
ಸವಿಯೆತ್ತಿಯಾರಾಗಮದರಾಗಮದರಾಗವುದ
ನವಿಲಾಸಮೆಂದುತಾಂಬೂಲಮಂ ತೋರ್ಪರ್
ದಿವಸಬೆಳ್ಗಾದಲಪರ್ದಲಗಸಲಸೆಂಗಳಾಪದೊಳ್ಪೆಂದೊಡಾ॥

ನವಸುಗಂಧಾಮೋದಕುಸುಮಂಗಳಂತೋರಿ
ಸುವರೊಲಿದುಯೇಕಾಂತಕಾಂತರನೊಲಿಸ
ಲಿವುಬಲ್ಲವೆಂದುಬೆರಮಳ್ಳದಕರಡಿಗೆಗಳಂತೋರ್ಪಪೆರ್ಬಿಳಿವಿಟಗರ್॥ ॥೧೫॥
ನಸುನಗೆಯೊಳರಳಿರದಮಲ್ಲಿಗೆಯಮುಕುಳೊಳವ
ದಶನದೊಪ್ಪಂದಮಂಮೊಗದೊಳರವಿಂದಮಂ
ಮಿಸುಪನಳಿತೋಳ್ತೊಳ್ಪಮೃಣಾಳಮಾಲೆಯನಸಿವನಾಸದೊಪ್ಪಂಬಗೆಯಸಾ॥
ಯೆಸಳ್ಗಣ್ಣೊಳುತ್ಪಲವನುಗುರ್ಗಳೊಳ್ಕೇತಕಿಯ
ಮೊನೆದಿರಿಸಿಕಾಂಡುಳಿದಲರ್ಗಳಂಮಾರುವೊ
ಳ್ಪುಸುಮವಸರದೊಳ್ಗೆಲ್ದರಲ್ಲೆಲವದಿಗವೆಂಗಳದನೇವೊಳ್ಪೆಸಾ॥ ॥೧೬॥
ಕಬ್ಬುವಿಲ್ಲುಂಬಿವೆದೆ ಮಾಸರಳ್ಪುಗ್ಗೆಸ
ತ್ತಿಬ್ಬರಮಿದೆಂದುಮದನಂಮಾಲೆಗಾಜಿಯರ
ಹುಬ್ಬುಂಬಿಡಾಳಮಂಕುರುಳ್ಗಂಬನಾರಿಯರಕಂಗಳಿಂಬಕುಗ್ಗೆಯಸಾ॥
ಉಬ್ಬರದಸಾಕುಸದೊಳಳವಡಿಸಿಕಾಂಡುಬಿರಿ
ದಬ್ಬರಿಸೋವಿಕಂಡವರಬಲ್ಮಾಲೆಯೆಂಬ
ಪೆಬ್ಬೆಳ್ಕದೆದೆಯಿರುಬಿಸೊಳ್ದೆದುಕವಾರಲ್ಲಿವಿಟರಕ್ಕಿವ್ಯಗಣುಲವಸಾ॥ ॥೧೭॥
ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲವಿಡಿದುಕೆಂಜಾಜಿಯೆಂದೀವ
ರುಲ್ಲಸದಿಂದನೀಲೋತ್ಪಲವನೆಳ್ನಗೆಯ
ಸೊಲ್ಲಿಂದಕುಮುದಮೆಂದುಸುರುವಸುಗಂಧಿಗಳನೆಯರಳ್ಮಾಲೆಯಲಾಪ್ಪನಾ॥
ನಲ್ಲಳಿತಕಾಯದನರಿಪತ್ತಿಸುಕನಿಯಂ
ದೆಲ್ಲರ್ಗೆತೋರಿಸುವರಯುಗತಾಮರಸಮಂ
ಚೆಲ್ಲೆಗಣ್ಣಾನೆಯೊಳ್ಕೃಸಿಮುಂದುರೀಕಮೆಂದೆಚ್ಚರಿಸರೆಳವೆಣ್ಗಳುಸಾ॥ ॥೧೮॥
ಪಸರದೊಳ್ಪುರ್ವೆಲರ್ಗಳಸರಂಗಳ್ಪೆಸೊಗ
ಯಿಸುವಸೂಯ್ಪಲರಕಂಪಿಂದಕಂಪೇರಿಸುವ
ರೊಸದುಸೋಮಲಿತತನುವಲ್ಲರಿಯಸೊಂಪಿಂದಸೊಂಪುದೋರಿಸುತಿಪರ್ಗಳ॥
ಲಸದವಯವಂಗಳಾಕೃತಿಯಚಲ್ಪಿಕೆಯಿಂದ
ಪೊಸತೆನಿಪಚಲ್ಪಿಕೆಯನೈದೆನಲವಿಂದಕಾ
ಗಿಸುವರಲ್ಲಿಯಮಾಲೆಗಾತಿಯಮರ್ದನಶರಮೂರ್ತಿಯವಿಳಾಸಗಳ್॥ ॥೧೯॥
ನಾನಾಸುವಸ್ತುಗಳವಿಸ್ತರವನೊಳಿದುವವ
ಮಾನಾಸ್ಪದಂನೋಡುತೈತರಲ್ಮುಂದೆಗಾ
ಕಾನಾರಿಯರಸದನಮಂತ್ರಿಗಳೊವೆಗಳನಾಲ್ವೆರದವಿಸ್ತರದೊಳು॥
ಯೇನಾದೊಡಂಮುನಿಮ್ಮಗಾವಳಿಯಬೆಂಟೆಯಂ
ತಾನಾದಪಲೆಂದುಸಿಂಗರದಪೆಗ್ಗಾದಿನೊಳ್
ಮಾನಾಂಕನ್ನಕ್ಕತೆಗಟ್ಟಿಸಿದಬೆಳ್ಳಾರಂಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬಂತಿರೆ॥ ॥೨೦॥

ಘನಕುಚದ್ವಯಕೆ ಲೋಚನಯುಗಕೆ ಸೊಗಯಿಸುವ
ತನುಮಧ್ಯಕಿಂಪಾದನುಣ್ದೊಡೆಗೆ ಪಡಿಗಟ್ಟು
ವನಿತೆಯೊಬ್ಬಳ್ ಸುವರ್ಣಗಳನಂಬುಜಸ್ತವಂ ನುತವನದೊಳ್ಬಿತ್ತೆನೆಂದಳ್॥
ಜನಮರಿಯೆ ಪೇಗೆವಣೆ ಪೊರೆಳ್ವಡಿಕರಸ್ತರಂಗ
ಳೆನಿಪವರೊಳ್ಬಳಿಕ ನೃಪತೋರಿಸಲ್ಬಮಾಗಿ
ವನಜಮಂ ಸ್ಥಳಿಪದನೆಂಬಚತ್ಪಿನಸೋಮಲೆಯರಲ್ಲಿಕಟ್ಟಿಸಿದರು॥ ॥೨೧॥
ಗುರುಕುಚದ್ವಿತಯಕಾಕಿಸಾಂದರಗಜಾರೋಹಿಣಿಯ
ಧುರತರಕಾಮಕೇಳಿಸಾರ್ದ್ರೆಸಿಸ್ಮಿತಾನನೆ
ತ್ರರೆ ಸುರತತಂತ್ರವಿರಚಿತಭ್ರಸಚಿತ್ರೆ ಪ್ರೌಢಿವರ್ಗ ಭೂಸುಕಂಠೆ॥
ವರಭೂಷಣಮುಳಪ್ಪಣಿತ್ರಮಸ್ಸಿತ್ರವಣಿವಿ
ಸ್ತರಗುಣಾಂಪುರ್ಣೆಯೆನಿಸುವ ಬಾಲೆಯರಲ್ಲಿ
ಪರಿಶೋಭಿಸಿದರೆಸೆವ ನಕ್ಷತ್ರಗಣದಂತೆ ಮೊಗಶಶಿಯ ಸೇರುವೆಯೊಳ್॥ ॥೨೨॥
ಅಡಿಯುಮವಳ್ಗಸ್ಯಮುಂ ಕಮಲಮಂ ಕಮಲಮಂ
ನಡೆಯುಮೆಳ್ವಾಸಿಯಂ ನಾಗಮಂ ನಾಗಮಂ
ಕಡುಚೆಲ್ವವಾಣಿಯುಂ ಅಧರಪ್ರವಾಳಮಂ ಲಲಿತಪ್ರವಾಳಮಣಿಯಂ॥
ತೊಡೆಯುಮೆಸೆವಕ್ಷಿಯುಂ ಬಾಳೆಯಂ ಬಾಳೆಯಂ
ನಡುವುಂ ಸುವಾಣಿಯುಂ ಹರಿಯುಮಂ ಹರಿಯುಮಂ
ಬಿಡದೆ ಮುತ್ತಿರೆ ಮೆರೆವ ಕಾಂತೆಯರ್ ಶೀಲಾಭ ಕಾಂತೆಯ ಸೊಗಯಿಸಿದರು॥ ॥೨೩॥
ನಾಗರಿಕ ಮಧ್ಯಮಾರ್ಗದ ಯವಡುವಿಂಗೆಸರಿ
ಯಾಗಬಲ್ಲದೆ ಮೊಸವ ಸಂತೋಷವ ದೊಳಗಿವ
ಸೋಗಿಲೆಯಸ್ವರಮೇ ನಾನಿತಂಬಿನಿಯನುಣ್ಣನಿಗೆ ಪಾಸಟಿಯಪ್ಪುದೆ॥
ಸೊಗಸಿವಿಲಾಸವಾರಂತೆಯ ವಿರಾಜಿಸುವ
ಸೋಗೆಗಣ್ಗಳಿಯ ಪಡೆದ ನೋಡೆಂದು ಮೊಗಸ್ಸನನು
ರಾಗದಿಂ ದೊರ್ವಳ್ ಪಿಟನಪ್ಪುರುಷರಂ ಪೆಸರಿಸುವ ನೆವದೊಳ್॥ ॥೨೪॥
ಸುನಿಮೇಷಮೀನಚಾಪಲನೇತ್ರೆ ಚತುರಿನ್ನಿ
ಘನಕುಂಭಕುಚೆ ಮಕರಕೇತನಮಾತುಲಾ
ನನೆ ಸಿಂಹಮಧ್ಯೆ ವೃಷಭಧ್ವಜಾರಿಯ ತುಲಾಧಾನೆ ಕನ್ಯಾಕುಲಮಣಿ॥
ಮನಸಿಜ ಶಶಾಂಕ ಕರ್ಕಟಚೇಳಮಂ ತೊಡುವ
ತನಿಸೊಬಗುವಡೆದ ಸನ್ಮೋಹನದ ಕಣಿಯೆಬಾ
ಯೆನುತೋರ್ವನೀರೆ ಸಖಿಯಂ ಕರೆದಳ್ದ್ವಾದಶರಾಶಿಯಂ ಪೆಸರಿಸುವವೋಲು॥ ॥೨೫॥
ಬೇಡಮಾರ್ಗದ ನೇಹಮಿಂ ನುಡಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮಂ
ಮಾಡದಿರ್ನಿನಗೆ ಪರವಯನೆಂದೊಡೋರ್ವಳುಂ
ನೋಡುವರಿದಿರುತ್ತರಂಗೊಡು ಬಿಡುಸುವಾಸಮಂ ನುಡಿದಳಾಲಂ ನಡೆದುದು॥

ಮಾಡಿದರ್ವಿಶದನುಬಂಧಮಂ ಪರಿದನದ
ಕೋಡರತನಂ ಸಾಹಸಾಕಂಡುಬುದ್ಧಿಯಂ
ಜೋಡಿಸಿದರ್ಭೂವರ್ಗಗಿನಿನ್ನಡಿಸಿಯಾಗ್ರಹಂಪಿಸರಿಸುವನವದಿರ್ಗೆ॥ ॥೨೬॥
ಮೊಳೆಮೀಸೆಯೊಳ್ಪೆಸೆವಪಸವದನದೊಳ್ಗದಿರ್ನೋಟ
ದೆಳೆಸುಳಿಗುರ್ದೊಳ್ಪ್ಪುಳ್ಪ್ಪಿರದಬ್ಬಿಜಭವದೊಳ್
ನೆಳೆನಡುವಿನೊಳ್ಪ್ಪಳಸುಳ್ಪ್ಪುಗೊಳ್ಪ್ಪಾಸುಮುಮದರಿದನಾಂದರದೊಳ್॥
ತಳರಡಿಗಳೊಳ್ಪ್ಪಸುಳ್ಪೆಗೆಯಲರ್ಗಳ್ಪೆ
ಪ್ಪಳೆಯುಸಲರಾಜಿಸುವತನುಲತೆಯೊಳೊಪ್ಪಿರ್ದ
ರೆಳೆವೆಣ್ಗಳ್ಪತ್ತುಮೊಸಜವ್ವನದೊಳ್ವಿಶ್ವದೊಳ್ವರಾಕ್ಷ್ರಿಯದೊಳ್॥ ॥೨೭॥
ದಾನವಾಮಚ್ಛಿದ್ರನೊಡ್ಡಂದದುಕ್ರಮಂ
ಜಾನನಂಗೆಲ್ಲಚತುರೋಪಾಯಮಂಬಿಟ್ಟು
ತಾನಗ್ನಿಬಿಬ್ಬಿನದುರ್ಪ್ಪಿನ್ನದಿಂಧೀಗಮುಗ್ಧಾಂಗಮಂತಳೆದಿರ್ಪ್ಪುದು॥
ಯೇನಿದಚ್ಚರಿಯೆಂದುವಿಟನೊರ್ವಳೆಂಕೆಳ್ದ್
ದಾನಿರೆನಗುತಲಬಲಾತ್ರಯದೊಳಿರೆಮೇರು
ಮಾನವನನ್ಪಿವಿದಿತೆನಾಳಗಪ್ಪುದೆಲೆಮರುಳೆನಿನ್ನಾದುದಿಲ್ಲೆಂದಳ್॥ ॥೨೮॥
ಕಲಹಂಸಗಮನೆಮಾರ್ಕ್ಕೆಂದುಮುಖಚಾರುಮಂ
ಗಳಗಾತ್ರೆಘನನಾಮ್ಯಸಾಂದರವಿಲಾಸಿನಿವಿ
ಮಲಗುರುಪಯೋಧರೆನಾರಸವಿಸುತತ್ರಮದೆಮಲ್ಲಿಕಾಮಂದಸ್ಮಿತೆ॥
ವಿಲಸದ್ಭುಜಂಗಸಂಗತೆಮದನಕೇತುಜಾಂ
ಚಲನೇತ್ರೆನೀಕ್ಲಿಂಸದೆಸೆಗದೆನವಕ್ರಮಂ
ಗಳಪೆಸರಬಲಮಿಂನುನೋಳ್ಪದುವಿನಗಜನಮಂದಭೋರ್ವಳ್ಪೆಯೊಳ್॥ ॥೨೯॥
ಯಿಂಸುಖಾದಿಯದರಸಾಕಾಳಪಂನಗವೇಣಿ
ಮುಂನಾರನೆಸ್ಸಿದುದನೋಡಿದಾನವವದನೆ
ಯೆಂನಮನೆಯೊಳ್ಪುದುದಕಟಕಟನಿಂನಸ್ಪೈಸುವರೆಮೊಂನಾದಮೊಲೆಯಳ್॥
ನಿಂನನೇಮಾರ್ಪೆಚ್ಚೆಗೆಟ್ಟುದುಸರೋಜಾಕ್ಷಿ
ನಿಂನಾಟಕಸ್ಖೆತರಸಂಚೆನಡೆಯಳೆಮೋಗ
ನಿಂನಚತುರಂಗಮಂಗೆಲ್ಲೆನೆಂದೋರ್ವನಾಡುತಮುನಿದನಿನಯಳೆಂದನೆ॥ ॥೩೦॥
ಲಚ್ಚಪಳದಿಯಕಾಯಜಾಳದಮೇಲ್ರಾತ್ರದೊಡೆ
ನೆಚ್ಚಿರ್ದನೈಯ್ಯಕರಿದಿಸ್ಥಿಂದಪಿಡಿಯದೊಡೆ
ಮೆಚ್ಚಿನಾಟಕೆಮಾರಿಬಂದಕೆಂಬನಮ್ಮಂಗಾನಂದಲೆದುಚಿಡದಿರ್ದೆ॥
ಬಚ್ಚನಾಲಗೆಯೆಬೀಳ್ವಂದಪಾನಂಗಿಯಂ
ಪಚ್ಚೆಯವಿದುಷ್ಕರಮರುಳ್ಪಿದಂಬಾಲೆಯರ
ಮೆಚ್ಚಿಸುವಕಟಕಿವಾತುಗಳ್ಪಾಣ್ಪೆಗಳಿಂದಪಗದೆಯಾದುವನೆವದೊಳ್॥ ॥೩೧॥

ಕೈನೆಮೊರೆಗಳ ಬಿಲ್ಲುನಗ್ಗೆ ಬೆಟ್ಟಿನ ಸೊಂಪು
ಬಾಯ್ಕೆ ತಂದುಟಿಯಿಂಪು ಕಿವಿಗೆ ನುಡಿಗಳ ಮುಗ್ಧ
ಸೊಕ್ಕೆ ತನುವಿನ ಕಂಪು ಮೊಂಕೆಗಂಬಿನ ತಂಪು ಚಿತ್ತಕೆ ಸೊಗಸಿನಿಂಪು॥
ಮೈಸೋಂಕಿದೊಳ್ಳುಮನವೆಳೆವೆಂಗಳಿರದಿರ್ದೆ
ಕೈಗಣಿಯ ನೆಮಗಿಗಳು ಕದಯೊಳಗಿನ ಕರಮಂ
ಕೈಗೆದವತಂದಂಗಜಂ ಮಾಡೆ ಕೈದ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರಂಗಳೆನಲು॥ ॥೨೨॥
ಯುವತಿಯ ಮನ ಮೀನವಳ ತುಂಗ ಕುಚದಂತಾದು
ದಿವಳ ಸನ್ಮಾನ ಮೀನವಳ ನಡೆಯಂತಾದು
ದಿವಳಾಲವಿದೀನವಳ ಮಧ್ಯದಂತಾದುದಿರ್ದೆ ಪ್ರೀತಿಗಳೆಂ ನಡೆಯೊಳು॥
ಯುವತಿಯ ನುಡಿಯೊಳವಳ ಸುರುಳಂದವಾದುದಿಂ
ದಿವಳರಿಯಳವಳ ತಾಯ್ಬೋಧಿಸದಳಾಗಬೇ
ಕೆವಳನೆಂದವಳಕ್ಕೊಂತಾಗಿ ನಿಜ ಸತ್ಪುತ್ರೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಸಿದವನು॥ ॥೨೩॥
ಸವಿನೋಟದೊಳ್ಳುಂಬುವನಗೆಯೊಳ್ಳುಂಬು ಸೊಗಯ
ಸುವಬೇಟದೊಳ್ಕೃತಕ ಮೊಲವಿನೊಳ್ಕೃತಕ ಮುಸು
ರುವಲಜ್ಜೆಯೊಳ್ಬೆಂಬು ಬಗೆಯೊಳ್ಳುಂಬು ಸವಿಗಳಿಗಳಾಳ್ವಿಲವಂಚನೆ॥
ತವಕದೊಳ್ಪುಸಿಯಳವು ತನ್ನೆಯೊಳ್ಪುವುಮಿ
ರುವನೇಹದೊಳ್ಳುಸುಳು ಸೂಟದೊಳ್ಳುಸುಳು ಸೇ
ರುವೆಯಾಗಿನವೆಲೆಗಾಂಡಗಳೆಯರ ತಂದ ಮಾತೆರದ ಬೆಲ್ಲಂ ಬದೆದುದು॥ ॥೨೪॥
ಲಕ್ಷಣವ ಮಾಡದಿರಿ ವಂನಿಂನ ಮೈವಳಗೆ
ತಕ್ಷನಲ್ಲಂನೀನೊಲಿವಗಾಡಿವೆಯೊಳಿಂನು
ಕಕ್ಷವಿತೆಬೇಧಿವನ ಸೂಟಮಂ ಪಶದಬಳಿಕವನಲೇನಾವುದುಂಟು॥
ಲಕ್ಷ್ಮಿಪತಿ ಮೊಂನಿಲ್ಲದಾತನಿವನಾಗನದಿ
ರಕ್ಷದಿನಾನೆಂದು ಮುನಿಪಿಮೊಳ್ಬಿಟನಚಿ
ತಕ್ಷಣಾಗ ಸೆನೆಸೂಳಗವಳ ಮಾತಿಕೆ ನುಡಿದಳವನಂಜರದು ಮೊಗಸ್ಟೆಲು॥ ॥೨೫॥
ಕಾಂತಪೆಸ್ಕೃತಾಂತರಮ ನೇತ್ರದಿಂದುರದವ್ವ
ತ್ರಾಂತಮಂನೆನೆಯದೆಲ ಕಾಂತಶರನಗಲ್ಗಿವನಿ
ಕಾಂತನಿರ್ಕಾಂತವನಮಂ ಸುದುವೆನೆಂದು ಮೋಹಮಟ್ಟುನಡೆತಪ್ಪುನಂತೆ॥
ಕಾಂತೆನೀನ್ನೆಕಾಂತದಿಂ ಪವಡಿಸುವ ಚಂದ್ರ
ಕಾಂತಶಿಲವನದೊಳ್ಳೇಕಾಂತದೊಳೆಷ್ಟಂ ನಿಂನ
ಕಾಂತನೇಕಾಂತರಂಗದೊಳ್ಳಾಕೆಯೆಂದೊರ್ವ ಚಪಳೆ ತರಳೆಗೆ ನುಡಿದಳು॥ ॥೨೬॥
ತೋಳಿಗೆಳಸದನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆಮಸೋಕ್ತವನ
ಧಾಟಿಗಾಳಗಾಗನಲಿಸುವ ಮದನಕಲೆಗಳಂ
ಪಾಟಿಸುವಬಗೆಯನಳಿಯರ್ಗೆಕಲಿಸುವನಾಯಕಿಗೆ ಧನಯುವರನೊಲಿಸುವ॥

ತಾಟಗಂಟಿಕ್ಕಿಸಂಧಿಗಳನೆಸಗುವಮುಳಿಯೆ
ಮೇಟಿಗಾರ್ವನನರಬಿಸೋಗಸಬಲಿಸುವಥಾರು
ಚೇಟಿಯರ್ಚಲಿಸುವರನಂಗಶಬರನಬೇಟೆತೋಹಿನಮೃಗಂಗಳಂತೆ॥ ॥೩೭॥
ಇಂತೆಸೆವಗಾಣಿಕಾಸಮೂಹಮಂನೋಡುತ
ಲ್ಲಿಂತಳರ್ದನಿಲಜಂಬರೆಮುಂದೆನಾನಾದಿ
ಗಂತದಿಂಮುರಹರನಕೀರ್ತಿಯಂಕೇಳ್ದವಿದಿತಾರ್ಥಿಮೆಂಬಡೆಯಲೆಂದು॥
ತಂತಮ್ಮವಿದ್ಯಾವಿನೋದಮಂತೋರಿಸುವ
ಸಂತಸದೊಳೈತಂದುನೆರೆದಿರ್ದಕೋವಿದರ
ತಿಂಥಿಣಿಯರಾಜಿರಾಜಿಪರಾಜಗೇಹದಸಮೀಪದೆಡೆಯೈತಂದವು॥ ॥೩೮॥
ತಗವೆರ್ಗಾಗಿಸುವಸಿಖಿಗಳಗಿಸುವಸೋಗಿಗಾ
ಛಗವಕಾದಿಸುವಕಂತುರಗದೇರಾಟಮಂ
ಮಿಗೆತೋರಿಸುವನೆತ್ತಪಗಡೆಯೊಳ್ಸದಿಸುವಜೂಜುಗಳನೊಡ್ಡಿನಲಿವಾ॥
ಬಗೆಬಗೆಯರಾಜಮುತ್ತರಿತನುವಿಲೋಕನಾ
ದಿಗಸೋರಸೂರಸಿನಿಂದುವಿದರ್ಭರಿಮಳದಥಾ
ಳಿಗಳನಲ್ಲರ್ದಿಸೂಸುವೆಗಳ್ಮೊಗಮೊಗದುಮಿಗೆಚೆಲ್ಲಿಸೂಸುತಿರ್ದವು॥ ॥೩೯॥
ಪಂಸೋಳ್ದರ್ಚಿಸ್ತುಪಂಡ್ವಾರಕಿಗೆಬಂದಿರ
ಲ್ಕುಂಸವಾನೈತಂದುನಿಂದುದೋರಾಜಿಸುವ
ರಂಸಂಗಳೊದವೆಪಾಲ್ದುದಲೆನಲ್ಗಾಸಾಧಕಾಂತೆಗಳ್ಸಂಗಾಳಿಸುವಾ॥
ಪಂಸಗಾಡ್ವಜನರಾಜಗೃಹಮಂಕಂಡು
ಸಂಸುತವರುಥದಿಂದಿಳಿದುಮೈಯಿಕ್ಕಿಸಂ
ಭಂಸಮತಿಪವನಜಂತಳರ್ದನಲ್ಲಿಗೆವಿಮಲಮಲಕೋಶವಂಪೊಗಳುತ॥ ॥೪೦॥
ಮಾರನಂಪಡೆದದಚ್ಚೆಲ್ಪಿಂದರೆಯನಾಳ್ವರಿ
ವಾರಿಜಾಸನನಮುಖ್ಯದೇವರ್ಕಳಿಂಮೊರೆವ
ದಾರಂತನಗೆಸಾಲದೆಂದುದ್ವಾರಪಾಲಕರನ್ನಾಗೃಹಮಂತಳೆದನೆಂಬ॥
ನೀರದಶ್ಯಾಮನರಮನೆಯಂದೊಡದರಾವ
ತ್ಸಿರಮಂಬಂಗಾರಿಸುವದಿಂನಳಿವಿಪೇಳ್ವೆನ
ಲ್ಯಾರುತಿಯಕಗ್ಗೆರಮಗಾಯ್ಸುಮಾದುದುಬಸಾಳ್ವಮಾಗಿತೋರ್ಗಾತ್ತಿತೆಗಳು॥ ॥೪೧॥
ಪಾರಿಜಾತಪ್ರಸರಪರಿಮಳಕೆಗಗನದೊಳ್
ಸೇರಿದಳಿಮಾಲೆಗಳನುಜ್ಜಲಿಪನೀಲಮಗಾ
ಡೋರಗಾದತ್ರಿಪತೆಗಳಂಚೇರ್ಚಿದಿನಲಿದೆನಲ್ಲೆರೆವಹರಿಯರಮನೆಯನು॥
ಸೇರಿದಂಪವನಜಂಬಾಗಿಲ್ವಾಳ್ಗಂನಸರ
ವಾಗಮಂನಿಲಿಸುತೋಳ್ಪೊಕ್ಕುನೋಂಸಲುಗೆಯೊಮು
ರಾರಿಯೆಡೆಯೊಳ್ದ್ವಾರಪಾಲಕರತಡೆಯದೋವರಿಯಮಂತರಂತರದೊಳು॥ ॥೪೨॥

ಜನಪಕೇಳಾಸಮಯಕಸುರಾರಿತನತನುಜಾ
ಜನಕನ್ನದಿಟ್ಟಿಗಳನಾಲ್ಕರಿಂದೆಸೆವನ್ನೆಮೋ
ಜನಕಾಲಿಗೈತಂದಬಾಂಧವರ್ವೆರಸಿಸುಹೃದರ್ದಿವ್ಯಾನನದೊಳು॥
ಜನನಿಯರುಗಳೆಸಲಿಕ್ಕೆಸವಿಗಾಳೆನಿಚಮರವು
ಜನಮಂಟಪದಿದಾಸಿಯರ್ಕೆಲದೊಳಿರೆಸುರಂ
ಜನಕಥಾಲಾಪದಿಂಕ್ಷುದುರನಾರದರೊಡಗೂಡಿಯೊಳಿರುತಿರ್ದನು॥ ॥೪೩॥
ಯೆಸೆವಮೊಂಬರಿವಾಗಮಿಸುನಿವಳ್ಳಕ್ಕಿಗೆ
ಗೈಸುವಶಾಲಾದನಂಸುಪಮ್ಮುತನ್ನತಸ್ತವಿ
ಯಸವಾದಿಮಧುರಶಕ್ತರಿಮಿಷ್ಟವಳಿಭ್ರುಶಿಕರಗಳಿಶಾತ್ರುತನಿವಸ್ತ್ರಗಾ॥
ಕಸರನಾಯವನಾರ್ಗೆಪುಷ್ಪಗಾಯಿಬಾಳಕಂ
ಕ್ಕುಸರಿಕಜ್ಜದಿವಾಲ್ಕ್ರಸರ್ಗೆಳಿವುಬಗೆಗಳಿಸಿ
ಮೊಸವೆತನಿಸಿರಲ್ಲುವದನಜ್ಜತಂದೆವಕಿಯಶೋದೆಯರ್ವೆಂದಿಸ್ಕಲು॥ ॥೪೪॥
ಸುತ್ತದಿಂದಮರರ್ಗೆಮ್ರುತ್ತವನುಗಳಿಸಿದನಿತ್ಯ
ತೃಪ್ತಂಕಸವುಮನುಂಗಳುಸಿವಿರ್ಗೆನಮಂ
ಸಪ್ತರ್ಚಿಮುಖದಿಂದಶ್ರೈನಾಂದದರಕಲವನುಗಳಿಸುವವಿಶಮಾತ್ಮನು॥
ಸ್ಥೂಲಮೆನಿಸುವರಾಜನ್ನಿಕ್ಕಿಜ್ಜಮೊಳಗಾವುದಂ
ಉತ್ತಮಾನದವ್ಯೊಳುಬೊಗಳೆಯನೈದೆಲ್ಲಾ
ಲ್ತಾಪ್ತಿಯಿಲುಮಾಡುತಿರ್ದಂತನವಾನುಕ್ಷಲಿಗೆತಿಸಿದುಸ್ಥಾರ್ಥ್ಯಮೆನಲು॥ ॥೪೫॥
ಪಾರನಾಪುರಕಂಕಗಾದಿತ್ರಾಣಗಳಧ್ಯಾ
ತ್ಕಾರರವಗಳುಮೆಯಿಬಿದಿನೊಳ್ಬಿದಳ್ಕುಸಚ
ತ್ಕಾರದಿಂನಸುವಾಗಿದಂಗಳತೆಲಪಾರಗಳುಸಿರಿಮೊಗಸೊಲಿವಕಂಗಳು॥
ನ್ಯೈರೊಳ್ಳಸದ್ರುಚಿರದಾವಪಂಕ್ತಿಗಳಸ್ತಂ
ಗಾರಪರಸ್ಮುಕ್ತಿಗಳವಿಮತಾತ್ಮಮಹಾಭಯ
ಗ್ಗಾರುಜಾಮರಜಾಲವೃಂತಮಂಬಡಿದಿರ್ದರಜ್ಜುತನಕೆಲಬಲದೊಳು॥ ॥೪೬॥
ಕದ್ದುವನೆಮನೆಯೊಸ್ತುಚೆಂಗಳವಿಪಾಲ್ತ್ರೆನೆಗಳಂ
ಮೆದ್ದುಗೊಳ್ವರಮೆಳ್ಳದಕಲ್ಲಿನಾಳ್ಕೈ
ಮುದ್ದೆಯಂತೆಗದುಂದುತುರಗಾವಪಳ್ಳಿಯಂಬಳ್ಳುಬಳಿಕೆರಡಿಲ್ಲದೆ॥
ಕೆಕಾಡ್ಡಮಾಂದವರಸೊಳ್ಳೈಸಲಾದುದುಪ್ರಾಗ್ಯ
ಮಿದ್ದಮದಮಾಚ್ಚುನ್ನಾಚ್ಚೂಂಗಳ್ವೃತಾದದವ
ಗೃದ್ಧಸೈದವರುಬಟೆದೆಯೊಳ್ಬಾಧ್ಯಮೆಂದರ್ನೆಸವ್ಯಸಾಮಿನದಾ॥ ॥೪೭॥
ಬಗದೆಗಳಪದಿರತ್ನೆಮಾವದಿರಲ್ಲೈನಿ
ನೆರೆಯಲಾತಂನಬಂಧನಮಾತನಾದಯಿನ
ಲ್ಲುರದುದಿಗೆತನೆಜಗದ್ಗುರುಕಳಾವಿಕೆಸುವನಿಂದ್ರದಿನಿಜರ್ಗೆರನು॥

ಕುರುಪಾದಪ್ಪುದೆಮಾನವನೆಂಬಕಷ್ಟನಂ
ಜರೆಯೆನ್ನೆನೆಸರವಳಿಗದನಾಡಿತನದಿಂದ
ಬೆರೆಯಬೇಡುತ್ತಮೇಗೆಂದಾದೇವಕಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯಂಗಾಜಿಸಿದಳು॥ ॥೪೮॥
ನಿಂಮಬಂಧನವಬಿಡಿಸಿದವಂಗೆತವಬಂಧ
ನಂಮಗುಳದೆಗಾಯ್ತುದಿವಿಜನರಮೊಗೆವವಂ
ಜಂಮಟಿಗೆವಿಡಿಯಲೇತಕೆನರನಹುಯಹುನಾಗಿಸದವಂಪೇಳ್ವನೊಲ್ಲ॥
ಸುಂಮನೇತಕೆಬಿನ್ನೈಪಂಜನದ್ಧುವವೆನಲ್
ಪಂಮದೊಳಗಿರಿನೀವುನಮಗೆಯುಗಹುಯನೀವೆ
ನಂಮನಕಿಸದೆನೀವುತಿಳಿವುದೆಂದಳ್ದೇವಕಿಗೆಮತ್ತೆಸತ್ಯಭಾಮೆ॥ ॥೪೯॥
ಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿನುಡಿವಕಟುಕಿಯುಮಾನಿ
ಗತ್ಯಂತಪರುಷಮಂತಾಳ್ದುದೆಕನಸುನಗುತ
ಕ್ಷಿತ್ಯುತ್ತರಂಗಾದುವೆನೆಂಬನಿತರೊಳ್ರುಕ್ಮಿಣೀಮನೀನವ್ವೆತರುತಿಹುದನು॥
ಕೃತ್ಯನೆಕ್ಷಾರಿಸಿದೊಡೆಭಾವಮೈದುನತನದ
ಕೃತ್ಯದಿಂದಕ್ಷತಂಸಾಚಿಸ್ಪರ್ಧದಳ್
ಚಿತ್ಯಮಲ್ಲಾಳ್ಕೊಗುಪದಾರ್ಯಗ್ರಜೆಯಸಮಯಮೆಂದುಪೈಶ್ಯಂತ್ರಿಬಂದು॥ ॥೫೦॥
ಆರ್ಯಗ್ರಜೆಯಸಮಯಮಾಗೆಭಿಕ್ಷಾತರಕೊಯ್ಯು
ದಾರನೀಪನೆಯೊಳ್ಗಿಂತೀಗಳ್ತಕೆಮಾನ
ಮಾರುಮಿಲ್ಲವೆಕೊಸೆಯೊಳ್ಹಾಗದೆದೇವಕಿಸತ್ಯಭಾಮೆಗಾವುದುಮಿಲ್ಲಲಾ॥
ಆರೆಂದಸಿಲ್ಲಿಕದಸಿದಗಾಯ್ದುಮೃತ್ಯೆಕ್ಷ
ಮಾರೊಳ್ಚೆಳ್ಳೆಯಗಧಾನ್ಯಮಿಲ್ಲಿಗಳುಪರದ್ವಿತ್ರಿ
ನಾರಿಯರನಿನಿಬರಕ್ಷ್ಮಿಕೆಗಳ್ಗೆಬಿಡಲೆಂದುಮಾರುತಿನುಡಿದನು॥ ॥೫೧॥
ಸಿತೀಯನಾಡಿದನುಡಿಯಕೇಳ್ದುರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯ
ಭಾಮೆಯರಮೊಗನೋಡಿದನುನಗುತಮುರಹರಂ
ಆಮತ್ತೆಸ್ವಕೀಯದಿಂಭೀಮಜನಂಗೈವುತೊಡನೊಡನೆಭಕ್ತನೆಂತೆಗಳು॥
ತಾಮಸಮಿದೆಕೆನಾಂಬಂದನೋಕ್ಷಪೆನೆಮುಳಿಯೊ
ಡೀಮಾತಗಂಬನಸಹಾಯ್ಲಿಂದುಪುತ್ರಗ
ನಾಮವಮಕಸಾಜರುಬಲ್ಲರೇನಸಾಲ್ಗೆಂದನಿಲಜಂಬೆರೆದನು॥ ॥೫೨॥
ಬಾಡಿದೆಳವಿಡಲಳ್ಳದವನೆಸಲ್ಗಸೊಕ್ಕು
ಮಡಿದಿಂದಪವಪ್ಪುಮೋಜನಕ್ಕೆಪ್ಪಾಂಶಮಾ
ದೊಡೆಕೆಲಬಲಂಗಳ್ಗಂತೋಧುವನೆಗಾವಳ್ಗಂಗರಸುತನಮಾದಬಳ್ಕೆ॥
ಷ್ಮೋದವಾದಿಕರಿಯನಡೆವನೆಮರೆಯಮಾನವನಂ
ಬಡಿದವಂನೆಂಬರವನೆಮೊಡೆಯಗಾಳ್ಯಳ್ಳನು
ಸುಡಿದವಂಕಾರುಷ್ಯಾಧಿಕ್ಯಮಾಡುವನೆನಾವಕ್ಷ್ರೋಯಮಾರುತಿಜರೆದನು॥ ॥೫೩॥

ದೇವತನಮಂ ಬಿಟ್ಟು ನರನಾದವಂಗೆ ಬಳಿ
ಕಾವನಾರವಮಿಷದಿವಂ ನಾಚುವನೆನೀಚು
ನಾಮೀತನಂ ಕಾಣ್ಬುದುಚಿತಮಲ್ಲೆಂದು ಸ್ತ್ರೀಯಮಂ ವಿಭಾಡಿಸಲತ್ತಲು॥
ಶ್ರೀವರಂ ನಸುನಗೆಯೊಳಾಗಳುದ್ದಂಡದಿಂ
ದಾವಗಂ ಬಂದನನಿಲಜನಿತ್ತ ಕರೆತದೆದ
ಭಾವಜ್ಞತನಕೆ ಸೋಜಿಗಮೆನೆ ಮತ್ತೆ ಪವನಸುತನೊಳ್ ಮೊಸತಲಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೪॥
ದೇವನಿಂ ಪಲ್ಗುಣನ ಬಲುಗೆನಮಾನುಂಜೆಸಂ
ಭಾವಿಸುವರಿಲ್ಲೆಂಮನಿಲ್ಲಿ ನಿಲಿಸಿದರೆನ
ಲ್ಲಾವುತದುಬಿದವಿತ್ತಬಾಯೆನುತ ನೆರಗಬಿದಿದೊದನೆಸುಭ್ಯಾಂಬಿಕಾಂಡನು॥
ನಾನಾವಿಧಭಾತ್ರೋಪ್ಯದಿಂದಾರೋಗಿಸಿದ ಬಳಿಕ
ತ್ರೀವಿದಸುಗಂಧಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲದು
ಪ್ಪಾವಳಿಗಳಿಂದನಪ್ಪರಿಸಿದಂಭ್ರೀಮನಂ ಸುರಪುರದಲ್ಕ್ಷ್ಮೀಶನು॥ ॥೫೫॥
ಸಪ್ತಮಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ೬೦ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೫೧೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ ॥

೯ ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಉದ್ಧತೆಯ ಯಾದವರ ಗರ್ವದಿಂ ದಾನವನ
ಬದ್ಧಂ ಬಿಡಿಸಿ ಭೂಪತಿಗೆ ವಿಜಯಂಗೈದು
ಪದ್ಧತಿಯೊಳ್ ಬಂದ ಸಾಲ್ವನಂ ಗೆಲ್ದು ಪಾಂಡವರ ಸುರಪಾಲಿಸಿದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಭೂಪಾಲಕ ಕೇಳ್ ಅನಿಲತನಯನಂ ಮಾಡಿಸಿಂ
ದಾರೋಗಿಸಿದ ಬಳಿಕ ನವಕುಸುಮಗಂಧಕ
ರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲಮಂ ಕೊಡುತ ಸತ್ಕೃತವನರ್ಪಿಸಿ ಕರಸಿ ಧರ್ಮಜನ ಮಹಿಕೆ॥
ವಾರಣಾನಗರಿಕೇನನಂ ಮೊದಲೆನಡೆತರಲಿ
ದ್ವಾರಕೆಯೊಳಿರ್ದ ಜನರೆಲ್ಲರುಂ ಕೊಡಯ್ಯುನು
ದಾರಮಂ ತೋರಗೆಸಾರಸ ಪುರದೊಳಿಂದು ಮಾಧುಸೂದನಂ ನೇಮಿಸಿದನು॥ ॥೧॥
ವಸುದೇವ ಬಲಧರ ಪ್ರಮುಖರೆಲ್ಲಿದ್ದರೂ
ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಗದ ಸಾಂಬ ನನಿರು
ದ್ಧ ಕೃತ ನಿಶಠ ಸತ್ಯಕ ಸಾತ್ಯಕಿ ಪ್ರಮುಖ ಯಾದವರೆಲ್ಲರು ಕಾಡೆ ಬರಲಿ॥
ಪೊಡಗೆ ಮಿಗೆ ದೇವಕಿಯೊಡನೆ ಪೆರ ಭಲರಬಿಯ
ರಿಪ್ಪನತೆನಿವಹಸುವಂತೆ ಗಸು ಭಂಡಾರದಿಂ
ದೆನೆವಸುಧಜನ ಪರಿಜನಸ್ತ್ರೀಯರ್ಪ್ರಿದಲೆಂದು ಮುರಾರಿ ನೇಮಿಸಿದನು॥ ॥೨॥
ಬಳಿಕ ಸತ್ಕೃತವರ್ಪಿಸನನೇಮದಿಂ ನಗರದೊ
ಳ್ಪೆಳಗಿದವು ಪನಿಸ್ಸಾಳ ಕಾಹಳೆಗಳುಬ್ಬರಮಟ್ಟು
ದುಳಿಯದೆ ಸಮಸ್ತಜನ ವೃಂದ ದವುದೇವಕಿಯ ಶೋಭೆಯೊಡಂಬಡಿಗೆಗಳು॥

ನೆಗಳ್ದಿಯವೆರಸಿರುಗ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮಾದಿ
ಲಲನೆಯರಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳ್ಸಾಂಗಗೊಂಡುನೆಲ
ಬಲದಸುವಿಧಾನದಿಂತೆರಳಿದವುಷೋಡಶಸುವಸ್ತುಗಳನೆತ್ತಿಸಿದರು॥ ॥೩॥
ಸುತನಸಹೋದರಜ್ಞಾತಿಮಿತ್ರಬಾಂಧವಮುಖ್ಯ
ಖಾತರೊಡನೆಸೊರಮಣ್ಯನಸುರಾಂಗನಾಸಮಾ
ವೃತವಟುಗಳಿಂದನಂನಾತಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದ್ವಿಜರಾಯತಂಗಳಿಂದಾ॥
ಚತುರಂಗಬಲದಿಂದನ್ನಪಾನ್ನಜದ್ರವ್ಯದಿಂ
ದತುಲಸಂಭಾರದಿಂವೈಶ್ಯಶೂದ್ರಾದಿಮುಖಾತ್ರ
ವಿತತಿನಾನಾಜಾತಿಗಳ್ನೆರವಿಯುಂತಮತಂಮವನಿಯೋಗದಿಂದಾ॥ ॥೪॥
ಪೊಟ್ಟೆಗಳ್ವೇಸರದಮೊರೆಯುಳ್ಳಸಂಬಿಗಳ
ಗಾಟ್ಟಿಗೆಯಕಾಲ್ನಡೆಸಂದಣಿಗಳಮೇಲೆಸರ
ಸಿಟ್ಟುಗಾಸಿನಸಾರಿದುದುಸೋಮಹಿಷಿಯುದಕೋಣರಬಿಡದೈದಿತೊಡನೆ॥
ಧಟ್ಟಿಸಿದವಾನೆಗುದುರೆಯರಥದಸೇನೆಮೊರ
ಮಟ್ಟುದಂದಣಿದವಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳರಾಜಿಸಾ
ಲಿಟ್ಟುನಡೆದವುಛತ್ರಚಾಮರಪತಾಕೆಗಳ್ಗೊಳಿತುಜನಂಮುದದೊಳಾ॥ ॥೫॥
ವಿಟರಮೇಳಗಂಗಳಿಂಚೇಟಿಯರಗದ್ದಣದಿಂ
ನಟವಿದೂಷಕವಂದಿಗಾಯಕರತಂಡದಿಂ
ಕಟಕಿಧ್ವನಿಪ್ಪಂಗಿಸರಸ್ತೋತ್ರಿಗಳ್ಬಿದಗುಬಯಲುವಗೆನೋಟಂಗಳಾ॥
ಪಟ್ಟಣಿಗರೊಡೆಯವ್ರತಂಗಿಯಬಿರಿಯಬೇಟದತಿ
ಘಟಿಲಾಂಗದೊಲಮುಗಳ್ವಾರನಾರೀಜನಂ
ಕಟಕದೊಳ್ಗುಮಕರನೆಡೆಗೆಡಿಸುತೊಳ್ಗಿನಿಮೊರಮಟ್ಟುಬರುತಿರ್ದರು॥ ॥೭॥
ನಾಗಪತಿಗಸದಳಂಕಮತಂಗರಿದುದಿಶಾ
ನಾಗತತಿಗಳವಲ್ಲಧರಿಸಲರಿದೆಂಬಂತೆ
ನಾಗಾರಿಸಲರಿಯೆನದುಮೊನತೆಸಲ್ಪುಟಪಾವನಿಸ್ವಾಳಕಪಾಳರವದೊಳು॥
ಸಾಗರದಮಧ್ಯದಿಂದೆದ್ದುದೊಮತ್ತೊಂದು
ಸಾಗರಂಕೇಳಿಂಬಾಲಪ್ರಾಳಯಾದವಕಟಕ
ಸಾಗರಂದ್ವಾರಕಾನಗರಮಂಮೊರಮಟ್ಟುನಡೆಗೊಂಡುದೇನೆಂಬೆನು॥ ॥೭॥
ಕಳುಮಪ್ಪೆತಂದವಸುದೇವಬಲಭದ್ರರಂ
ಬಳಿಕವರದಿನಪರಕೆಗೊಂಡುಶುಂಪೈಸಿನಿಜ
ನಿಳಯರಕ್ಷೆಗೆನಿಲಿಸಿಪ್ರತಿನಿಸಂಬಳ್ಳಳ್ಳಿಕಾಶಾಸಯಸಾಧನಾಕಿ॥
ಉಳಿದಯಾದವರೆಲ್ಲರಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಮುಂ
ದಳೆದುಮಧುಸೂದನಂಮಸ್ತುಮಾರ್ಗದೊಳ್ಗೊಂಡು
ಸೊಳ್ಗನಿರಲ್ತ್ಲಿಬೀಡಂಬಿಡಿಸಿನಮಾನಸತರುಗ್ಮಿಣಿಯೊಳಿಂತೆಂದನು॥ ॥೮॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ॥[illegible]॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ॥[illegible]॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ॥[illegible]॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ॥[illegible]॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ॥[illegible]॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

ಪ್ರತಿದಾನವಬಲಪತಿವನ್ನಾಧ್ವರಯಮಾಚಿಸ
ಪ್ರತುಸಮಾಧಿಗಳ್ವೆಸಗೆನಿಂದನನ್ನಸಲುನಿ
ಶ್ಚಿತಮಾದವೆಂಬುದೇನುತಿಯೆನಲೆಂದುಹರಿಯಂಮೊಗಸ್ಸಾರ್ಪಾರ್ಥಹೊ॥ ॥೧೪॥
ಶ್ರಾಣಿನಿಯಬತ್ತಿರಗಿರಲದುದುಪಸ್ಕಲಿಬಲ
ಶ್ರೇಣಿತಮತಮಗೆಮಾಗಧಿತ್ತಿದನೋರ್ಸಲಿದಿಗೆ
ವಾಣಿಗಳ್ನಾಸಧರ್ಮಾರ್ಥ್ಯಾರ್ವನತರ್ನಿಬಂಧನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದ॥
ವೇಣುವೀಣಾದಿಸಂಗೀತವಾದ್ಯಸ್ತುತಿಯ
ಶ್ರೇಣಿಗಾಂಧರ್ವತಿರುಪ್ಪತಿನವರಲಿಪ್ತ
ಮಾಣದೆಸುನೃತ್ಯದಿಂಮೆಚ್ಚಿಸಿದಳ್ಪ್ರತ್ತುತನೆಸತ್ತಯಸತ್ತಯೆನೆ॥ ॥೧೫॥
ನಾಗನಗರಿಯವನಧರಂಪೊಕ್ಕುಬರುತಿರ್ದ
ನಾಗನಗರಿಪುಮುಖ್ಯಸೈದ್ದೆನಾಶರಿವೆಯ
ನಾಗನಗರ್ಯಾನತಲ್ಪದನವನೆಂದುಗಗನದೊಳ್ಸೈವಾಗಸೆ॥
ಬಾಗಿಲರನಾರ್ದಿತಮತಮಗೆನಾಮವಿಯರಿಂ
ಬಾಗಿಲಂಬಿಸುವಲಮ್ರ್ದಿಗಳ್ಶಿರಂಗಳಿಂ
ಬಾಗಿಲ್ಸ್ಯ್ಷಿವತಿಗೆವಂದಿಸಿದರೊಲವಿಂದರಾಜಮಾರ್ಗದೊಳ್॥ ॥೧೬॥
ರಾಜಮಾರ್ಗದೆಲಬಲದಗಾಣಿಸರಿದೊಳಿರ್ದ
ರಾಜವದನೆಯರಗರುಚಂದನಸುಧೂಪದಿಂ
ರಾಜನಪಡಲಿವಾಂಬೂಲಬಹುವಿಧಸುಮರಾಜಿಯಾರ್ನೈತೆಗಳ್॥
ರಾಜಿಸಗಳ್ಗಳಸಿಮಣಿತೋರಣಾಶ್ರಿತವಿ
ರಾಜಿಸುವಧರ್ಮಸುತನರಮನೆಯಬಾಗಿಲ್ಗೆ
ರಾಜೀವಲೋಚನಂಬರೆಕೇಳ್ದುನ್ನತಾವರನಿದಿರ್ಗೊಂಡನುತ್ಸವದೊಳ್॥ ॥೧೭॥
ಧರ್ಮಸುತನಂಕಂಡುನಗುತಮುರಹರನೊಂದೆ
ನಿರ್ಮಿತವರಾಸನದಿಂದಳಿದುನೃಪವರನಡಿಗೆ
ನಿರ್ಮಲಕಿರೀಟಮಂಚಾಚುತಿರೆತೋಲಗಿರಿಯಂತ್ರಿಗರಸಂನಮಿಸಲು॥
ಹರ್ಮೆಯಿಂತೆಗದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಲವನೀಶ್ವರಂ
ನಿರ್ಮಾಯನಂಮಗುಳೆತನ್ನೆಸಲಿಗಲಮ
ರ್ಮರ್ಮವಿಲಾಸನಸೂರ್ವನ್ನೆತಸುಗ್ರೀವನಂಬಂಗಾರಸಿದದಿಂಬರದೊಳ್॥ ॥೧೮॥
ತದನಂತರದೊಳ್ಮರಾಂತಕಂಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ವಿದುರಕೃಪಗಾಂಧಾರಿಕುಂತಿಯರ್ಗೆನಮಿಸಿ
ಮುದದಿಂದನರನಕುಲಸಹದೇವವೃಷಕೇತುಯೌವನಾಶ್ವಾದಿಗಳನು॥
ಪದನಮಲಕರಗಿದೆತೆಗದುತನ್ನೆಡೆ
ಪದಿಸುಪ್ರಕೃತಿಯರನೊಲವಿಂದನಾಗಿಸಿಕಾಂದು
ಪದುಳಮಂಕೇಳ್ದುಸುಖಗೋಷ್ಠಿಯಿಂಕುಳ್ಳಿರ್ದಬಳಿಕನೃಪನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೯॥

ದೇವದೇವಕಿದೇವಿಮೊದಲಾದವರ್ಗೆವಸು
ದೇವಹಲಧರಮನ್ಮಥಾದಿಗಳಿಗಖಿಳರಾ
ಶ್ರೀವಾಸನೈದಿಪದುಳಮೆಚ್ಚೀಮನೇನನೇಗೈದನಾರುಂಬಾರದೆ॥
ನೀವೆಚಿತ್ತೈಸಿರಿದೇನೆನೆಸಮಸ್ತ
ಭೂವಿಭವದಿಂದಮಾರುತಿಸಹಿತಬಂದುಗಂ
ಗಾವತಿಯತೀರದೊಳ್ಬಿಟ್ಟುದೆಂಮಯಕಟಕಮಂನೋಳ್ಪುದೇಳೆಂದನಾ॥ ೨೦॥
ಯೆಂದುಹರಿನುಡಿಯಲರ್ಜುನನನಮಾಗನೋಡಿದಾ
ವಿಂದುಧನ್ವಭರ್ತ್ತರೆದೆಗೀದಯಾರ್ಣವಂ
ಬಂದುದಚ್ಚರಿಯಲಾಬಾಂಧವರದರುಶನಂನಮಗೆಕೌತುಕಮಪ್ಪುದಾ॥
ಮಂದಿಯಂಕರಸಿನಡೆವನಗರಸುದತಿಯೊರಾಗ
ಳಿಂದಮೆರೆಯುತಿಬಾರಲಿಂಗರದಬಾಲಕಿಯ
ರಂದಣಗಳೊಂಬಡಿಯಲರಸಿಯರೊರ್ಗಿಮದವಿಜನಮೆಂದುಸ್ತವಿಸ್ಥಗಳ॥ ೨೧॥
ಬಳಿಕನೃಪನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾಹಸ್ತಿನಾವತಿಯ
ಪೊಳಲನುರೆಸಿಂಗರಿಸಿಮೊಳಗಿದುದುನಾದಮಂ
ಗಳವಾದ್ಯಸಂಕುಲಂನೆರೆದುದುಸಕಲಪೌರಜನಮಲಂಕಾರದಿಂದಾ॥
ಪೊಳಲವಮರ್ಗಿಪ್ರಮುಖರಾದವಿಪ್ರರೆಲ್ಲರೈಸಿದ
ತ್ರಳತಂತ್ರಮೈದೆನಂದಾಗಿಸಿದುದುಮಾರ್ಗಕರ
ಕಳಕಳದನೃತ್ಯಗೀತಂಗಳವಿಲಾಸದಿಂದಿದಿರ್ಗೆಬಲ್ಲಪುರಮಲ್ಲರಾ॥ ೨೨॥
ಉತ್ಸವದೊಳ್ಧೌಮ್ಯಯಂಮುಂದೆನಡೆಯೆಕೃಪೀ
ಕೃತ್ಸ್ನಮೊದಲಾದಸುಜರೆದಬಲದೊಳ್ಬೆರೆದುತ್ತ
ವತ್ಸಲಂಬಲದಪ್ಪಾಗದೊಳ್ಬರೆಬಂತೆಮುನಿನಿಕರಮೈತರೆಮುದದೊಳಾ॥
ಸತ್ಸಿತಮಯಯಪಾಂಚಾಲವಿಮಲನಿಜರಸ
ರತ್ನಮಾಪದೊಳ್ಬಿನೆವಯಾದವರವಾಳ್ಯಿಯವ
ಸುತ್ಸುಕದೊಳ್ವನೀಶ್ವರಂಸಾರ್ದನಂಬುಧಿಯವಂಬೋಧಿವರಸುವಂತೆ॥ ೨೩॥
ದೇವಕಿಯಶೋದೆರೋಹಿಣಿಯರ್ಗೆಮಾಂಡವ
ಕ್ಷ್ಮಾವರಾರ್ಜುನರುಂತಿಯರ್ಗೆಮಿಳಯಾದವ
ಕ್ಷ್ಮಾವಿಪರಪಿದವರ್ಗೆನ್ನೃಪಾಲಿಂಗನಸಗಾದವವರವರ್ಗೆ॥
ಯಾವಾಯುಜಂಕಂದನರಸನಂದಗ್ಗಾಗೀ
ದೇವಿಮೊದಲಾದರಂತ್ರಿಪದಿಸುಭದ್ರೆಯ
ರ್ಗ್ರಾವಳ್ಳಿದಶ್ರೀಭಾವತಿಹರಿಯರಾಗಿಯರ್ಗೆರಸಗಾಗಿಸಿನಾಳ್ವರಾ॥ ೨೪॥
ಮಾಡಿದೆಳ್ಸನೆನಾಡಿಪ್ಪಪದನಂದನೆಯಮಾಗ
ನೋಡಿನೀನೋಡಮರೆಲಾಗದೊಳ್ಕೃಷ್ಣನಂ
ಕೊಂಡರನವಪ್ರಾಣಿಯರ್ಗ್ಧಲರಿಯಾಶನಮುಳಿಸಿರಾಂಡೆಲಿಂಗಾ॥

ಗಾಡಿಗಿದು ಮೊಸತೆ ಗಂಡರನೈವರಂ ಮರುಳು
ಮಾಡುವ ಮಹಾಪತಿವ್ರತೆ ನಿಂನೊಳಾವುಮಾ
ತಾಡಲಂಜುವೆವೆಂದು ಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿ ನುಡಿಯಲವಳಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೨೫॥
ಗಾರುಗಾಯ್ದಿನಿಧಿಯನಾ ಸೋಲಿಸಿ ಕಾಳಗದೊಳಿದಿ
ಚಾರಿಸುವರುಂಟೆಯೆಂನ್ನತಿಮಾನಹಾನಿಯಂ
ಕಾರವನವನ್ನಿತೆಯೊಳುಳಿದವರದೊರ್ದ್ದನಾಯ್ತು ಕೃಷ್ಣನೇ ಪಾಲಿಸಿದನು॥
ಮೀರಿ ಹಾವದನಿಂಸುರಗಂದು ನಿಜರೂಪುಗಳನ
ನಾರದಮುನಿಗೆ ಕಾಳ್ಗುಳಿಗಾಡಿಯರುಂಟೆ ನಿನ
ಗಿರುವನ್ನಳಿದವನಾಥಗೆ ನಾಥನೆಂಬುದುಮುಸಿಯೆಮ್ಮೊಳೆಂದಳು॥ ॥೨೬॥
ಯೆಂದು ದ್ರೌಪದಿ ನುಡಿವ ಮಾತುಮುನಿವನಿತರೊಳ್
ಮಂದಿಯಂ ಕಡೆಗೆ ತೊಲಗಿಸಿ ಯಜ್ಞತುರಗಮಂ
ತಂದು ನಿಲಿಸಿ ದರಲ್ಲಿ ಹರಿ ನಯಾಬಸಲರ ಸಾಂಜ್ಞೆಯಿಂ ದಾಸ್ತ್ರೀರದೊಳು॥
ಇಂದಿವರಾಕ್ಷಿಯ ಮೊಗದಿದಕೆ ತುರಗ ಮಿ
ದೆಂದು ವನ್ತ್ರಿಭಾರಗಾಮ ಷ್ಟುಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗ
ಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುತಿರ್ದ ರತ್ತವಂ ಪಿತಾವಸ್ತ್ರೀವಾದ ಸಂಗತಿಯನು॥ ॥೨೭॥
ಲಾಸಮಯದೊಳ್ಪಲ್ಲವನುಜನನಾಂಲ್ಲನಿ
ವಾಸುದೇವನ ಪೂರ್ವವೈರಕಲ್ಲಿನೆ ಬಂದು
ಮೋಸದೊಳ್ಪಾಗಿ ತತ್ತುರಗಮಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಕಾಂದೊಯ್ದು ಕತ್ತಿ ಬಳಿಕಾ॥
ಲಾಸುತ್ತುವಳಯದೊಳ್ ಪದ್ಧನಾ ಕಾರಕ್ಕೈಮ
ಹಾಸೇನೆಯಂ ನಿಲಿಸಿ ತಾನದರ ಮುಖದೊಳ್ಕ
ರಾಸನದೊಳಂಬನೇರಿಸಿ ನಿಂದು ನುಡಿದಂ ಸುಧಾರನೆಂ ಭಾಶ್ರ ಸೊಡನೆ॥ ॥೨೮॥
ಲಂಗಾಸಂಕಾಂಡೆಂ ಮನಾಸ್ತ್ರವನಗರವನಿರ
ಚಂಗೆಗಳ್ಪನ ಮೊಟ್ಟುದುದರದೊಳ್ಪುಟ್ಟಮೊಸ
ಸಂಗ್ರಾಮಂ ಮೊಯಿದುನೀರಡಂತೆ ಮಾದಿಯಾದವ ಪಾಂಡವರ ಬಂಕರ॥
ಬಂಗ್ರಾಮಂಕದಿಸಿ ಕಾಳಗದೊಳು ಬ್ಬಸವನುರೆ
ಹಂಗ್ರಾಡಲ್ಲದೆ ಮಾಣೆನಹಾತಗೆ ಬಗೆಯೆಂನ
ಸಂಗ್ರಾಮುಂದಕೆ ನುಳಿದು ಜೀವಿಸಿ ನೆನೆನೆ ಸಂನದ್ಧಮಾಗರಲೆಂದನು॥ ॥೨೯॥
ಯಿಂದು ತುರಗಾಯಿಯಂ ಬಂದಿರಿಯದವನೆನಗೆ
ಸಂದಪನೆಗಾವಳಿಯರು ಬನಾಯಕನಗಾನೆ
ನಿಂದು ಕಾದುವನಾತ್ಮನಿನಿತರೊಳ್ಪುಂದೇಹ ಮಿಲ್ಲಪರಿವಾರದೊಳಗೆ॥
ಹಿಂದಗಾಪರಾಧಮಂ ಮುಂದಗಾ ದ್ರೌಪಾಂಗ
ಳಾಂದುಮಂ ನೋಡೆ ನಾಬಂಬಳಿಗ ಚಾತ್ತುನೋ
ವೃಂದ ಧನಯುವತಿಯ ಮೋದಲಾದ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳನಿತ್ತಪೆನೆಂದನು॥ ॥೩೦॥

ಸೊಕ್ಕಿದ ಮನಸಿನ್ನೆಪದಿಂದ ತನ್ನ ಬದಿ
ಗಿಕ್ಕಿದಂಘುಲಮಂ ಸುಧಾಕರನೆಂಬಾಸತೆವ
ನಕ್ಕರಿಂದವ್ರಳಿಸೆ ನಾವಳಿಯದೊಳ್ಪೂರ ನಲ್ಬೂಳಿಯ ಮೇಘಂಗಳಾ॥
ಕಕ್ಕುಸದ ಬಿದಿಲಗಜನೆನಿಳಂಕಲ್ಪಂತ
ಕುಪ್ಪವಕ್ಷಿಗಳ ಪೇದೆಸೆಗಳ ಸುಘೋಷ್ಣಮಂ
ಮಿಕ್ಕವು ನಮಸ್ತವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳತಿಬಲರಬಾಪ್ಪೆಯಬ್ಬರದಸಾದೆ॥ ॥೩೧॥
ಯುತ್ತಲದರಾಯುಷ್ಮಮೋಸದೊಳ್ ತುರಂಗಮವ
ನತ್ತಲಿ ಮಸಾಲ್ಬನೆಳದೊಯ್ವಸಾರಕಬಲೆಯರ
ಮೊತ್ತಮಗಲಕೆಚಲ್ಲಿ ತಂಜಿದ ಮರ್ನಿಸಳೆಲ್ಲಾಜನಂ ತಲ್ಲಣಿಸಿತು॥
ಚಿತ್ರದೊಳ್ ನೃಪನೆಸಗಿಕೊಳ್ಳುತಿರೆ ನಿಳಿದವರ
ದೆತ್ತಣದ್ಭುತಮೆಂದು ಬೆರಗಾದರಸುರಸುರ
ನುತ್ತಮಾಂಗವನೊಲೆವುತಂದು ವಷಮಾನದಿಂ ಪಟುಸ್ವನದ ಗರ್ಜಿತೆಂದನು॥ ॥೩೨॥
ಯಾತನನಸಾಲ್ವನೆಂಬಾತನಿವನಾಗಿನಂ
ಘಾತಿಸದೆ ವಂದದರ ಖ್ಯಾತಿಗೆಂ ಮೊದನೆಸ
ಪ್ರಾತಿಶಯಮಂ ತೋರುವಾತುರದೊಳತಿಬಲವ್ರಾತಮಂ ಸಾಧಿಸಿದಂ॥
ನೀತಿಯುಳ್ಳದೆ ಪರಮಹೀತಳಕೆ ಬಂದುನಂ
ಮಿಸುರಗಮಂ ಪಿಡಿದನೇತರ ಪರಾಕ್ರಮದ
ಮಾತು ನಮಗಿಂನುಮರುಘಮಾತುದಾನವಯಿನುತಪೀತಾಂಬರಂ ಸೋಗಸ್ಸನು॥ ೩೩॥
ಲಾರ್ವಿತನಂಗೆಲ್ವುಘುದುರೆಯಂ ಬಿಡಿಸಿತವ
ವೀರರ್ಪತುಸ್ವತಟರೊಳವರಿಗದೆ ವೀಳ್ಯೆಯಂ
ಸೂರ್ಯ್ಯನು ವರೆ ಬಿಡಿಯಲೆಂದು ಹಾಸುದಿಯತಿಬಲರಂ ಜಿಸುಂ ಮನರಲು॥
ಚಾರುಪಯಮಂ ತಂದು ಕಾದುವೆನಲ್ಲದೊದೆವ್ರಪ
ಬ್ರಿಕಮಗಾಮಗ್ರಗತಿಗಳಿವೆನೆಂದ ಸುರಸಂ
ಪಸಾರವಡಿಗೆರಗಿತಾಂಬೂಲಮಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾಂತು ಕೈಮುಗಿಸಿದಂದನು॥ ॥೩೪॥
ಬಳಿಕ ವೃಷ್ಣಿ ತುಗಯದ್ದುಜನ ಮೃದುಪದಯು
ಗಳ್ ಕೆರಗಿದೆ ವಚಿತ್ರ್ಯಸಾದೊಡಿಂ ಸುಕಾಳು
ಸುಳದೊಳ್ ನಸಾಲ್ವನೆಂದೆಂಬ ತ್ರೀಳನಂ ಪಿಡಿದುನಿಂ ಮಂ ಪ್ರಾಗಾಪ್ತಿಸದೊಡೆ॥
ಮುಳಿದು ವಿಪ್ರನವಧೆಗೆ ಳಿಪದವನ ಗತಿಗೆತಾ
ನಿಳಿವೆನೆಂ ನಂಕಳು ಹಾಚೆಕೆಂದು ಸ್ವೈಮುನಿಯೆ
ನಳಿನಾಕ್ಷನಾತನಂ ಪೆಗಡು ತಸ್ನ್ವಿಸ ವೀಳ್ಯಯ ವಿತ್ರುಭಿಕ್ಷು ಪ್ರಸು॥ ॥೩೫॥
ಸದ್ಯೋಗಜಯದಮಿನಡ್ಡಜವನಳವಡಿಸಿ
ವಧ್ರುಸ್ತ್ರೀಚಾರಮಂ ಗೆಲ್ವಪಯವಂ ಮಾಡಿ
ಪ್ರದ್ಯೋತಬಿಂಬಮಂ ಮಗ್ಗಿಚಿತಕಾಂಚನಮಯಪ್ರತಿಗೆಳ್ಂದನಸುವಾ॥

ಉದ್ವೃತ್ತರಥಮಂ ಜೋಡಿಸಿ ಮಹಾಸಮರ
ಕೃದ್ಯುಕ್ತನಾಗಸಾರಥಿ ತಂದು ನಿಲಿಸಲಾ
ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನದರ್ಕೆ ನಿಜಚಾಪಮಂ ಕೊಂಡು ನಡೆತಂದನಾಹವಕೆ ನಲಿದು॥ ‖೩೬‖
ಕಂದನ ಸನ್ನಾಹವನಾಗಳಾನೆಮಂ
ಕಂಡು ಬಳಿ ವೀರನಸುರಾರಿಯಾದೊಡೆ ಕೇಳು
ದಂದದಗ್ರದೊಳಿರದು ಮತ್ಸ್ಯಮಿವನವನಸುತನಾಗಬೇಕಲ್ಲೆ ಬರಲಿ॥
ದಿಂದುಗೆದು ಪಾವೆನೆನುತ ಸೇನೆಯಂ ಬಂದಿಕ್ಕಿ
ಸುಂದರಿ ಕಾರ್ಷ್ಣನ ಕುಮಾರನಂ ತಡೆಯೆ ಕೇಳ್
ದಂದದೊಳ್ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಸೈನ್ಯಕಗ್ಗಳಿಯಂ ಪೊಡಿದ್ದೃಪನಂ ತೆಗೆದ ಬಿಟ್ಟನು॥ ‖೩೭‖
ಪುತ್ರವೇಳೆತನಗೆ ನಾವಿಂದ್ರಿಯಂಗಳಂ
ನಿಗ್ರಹಿಸಿದವರಲ್ಲವರಹಾವೆಮಗಲ್ಲಸುರ
ತದ್ರುಷ್ಯಮೋಹನದ ಪಂಚಬಾಣಪ್ರಯೋಗಂಗಳ್ಗೆ ಸಿಗನಿಂನಾ॥
ವಿಗ್ರಹಕೆ ನಮಗಸ್ತ್ರಚಾಪವಾರದಿ ವೆದಿಸ
ಮಗ್ರಹಸು ಮಾದ್ರಂಗಳಿಲ್ಲನೋಡೆಂಮದೊಂ
ದುಗ್ರನಾಯಕವನೆಂದಾಡುರ್ತಿ ಗದೆಬೆಟ್ಟನನು ನಿಲ್ಲದ ಪ್ರತನಸುತನಾ॥ ‖೩೮‖
ಪೃಥ್ವಿಪತಿ ಕೇಳುರದೆಯ ಮೇಲ್ತೆಕಿತ್ತಿ ತಿರಿಸಲ್
ವ್ಯಥಿಸಿ ಮೈಮರೆದನಾ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೊದವಿಸಾ
ರಥಿಕನ್ನರದಿದೆಕೆತಗನಾಗಳೆ ಕೊಂಡು ಬರೆ ಕೋಪಕಂಡು ಬಳಿಕಾ॥
ಪ್ರಥುಲ ಪ್ರಾಯಶ್ಚದಿಂದವಂ ಮಸುಕನಿಂದುರಿಸು
ಮಥನಮಂ ಮಾಡಿ ಬಳಲಿದವನೆನುತ ಬಂದೆಲವೊ
ಶಿಥಿಲ ಪ್ರಾಯಶ್ಚನಿಂತನೇಕೈ ಯುಕ್ತಿಂದುಮಾರಿಯೊಡದನೆದುಗಾಲ್ದುದಿಯೋಳ್ಪು॥ ‖೩೯‖
ದ್ವಾರಕೆಯ ಸೆಂತಬಲ ಸುಖಮುಂದೆ ಮೊಗವೆಮೋ
ನಾರಾಟ್ಟೆನಲ್ಲಿಮು ನಿಗಸ್ತ್ರೆ ನೀನೇಕೆ
ಭ್ರಾಯತನಾದೊಡಂ ವರಹಾತನು ವಿಷ್ಣುಮನೆಂದೊವೆಯುಂ ಶಾದರು॥
ಲಾಳಿಂಸುಗತಿನಿನಗೆ ಸಂಬಂಧಿ ಬಾಣನಂ
ಪಾರ್ಶ್ವಸುವದೆನಿಂನ ಬೇರುಗಾಲಿಗಲ್ಲಿ ಶಿವನಪ್ಪು
ಕಾರಗಾಮನಂ ಗಷ್ಟಮೆಪ್ರಷ್ಟಮೆಂದು ಪಾರಿತಂನಸುತನಂ ಜರೆದನು॥ ‖೪೦‖
ಕಾಲ್ಬಳದೊಳುಡೆಯಲ್ಕೆ ನಿಂನ ಮಗನಿಕ್ಕಳಗೆ
ಸೋಲ್ದು ವಿಕೆನಾಗಿಂ ಸುಕನ್ಯಾಕುಮಾರಂಗೆ
ಮೇಲ್ದವನಕ್ಕೆಂದು ಮಾತು ತೆನುಡಿಯ ಶೌರಿ ಮೋಗನ್ನನಾದೊಡೆ ನಲಾ॥
ಸೋಲ್ದುದಿಂನಾಪವಂ ತನಗೆಂಬ ಹಾರುಷ್ಟದಿಂ
ನಾಲ್ಕೆ ಪೆಗಳು ಮರೆ ಬಾಣ್ಬಿರದಾದರ್ಬಿಟ್ಟೆದೆಗೆ
ಕೋಲ್ಕಾದಿಸಿ ತೆಗಡೆಸುತ ಶಿಖ ಚಾಪ ತುರಂಗಮಂ ತಾಗಿದಂ ಪವನನುನಾ॥ ‖೪೧‖

ಉಗ್ರತೀಮಸುರವಾಗಿನೆರಂದು ವೃಷಕೇತುವನು
ವಿಗ್ರಹಾಮಗಂದು ಪೊಸತಾದುದೆಲೆ ತಾತಭಾ
ಉಗ್ರ ಉಗ್ರಯ ಘಾತ್ಯದಲ್ಲುವ ರೆಬ್ಬ ತರ್ಗೆ ನಗೆ ಮೊಸವೀಸಮರ ಮಿದಕೆ॥
ಅಗ್ರದಿಂ ನಿಂಬಪ್ಪುದು ಬಲಮೆ ಮೇಘನಲ್
ಶೀಘ್ರ ಕೈಸುವ ವ್ಯಾಪ್ತಿದಿದು ತಂದೆನವಸದೆತಾ
ನಿಗ್ರಹಂ ಜವನ ಸವಸುಭವನಗೆರಾಗದನುವ ಮೋರಬಂದೆನೆಂದಂ ಮಾರುತೀ॥ ॥೪೨॥
ನಸುನಗುತ ವೃಷಕೇತು ಕಾಮುಗಿವನೊದ
ಶಸುತರಮುಸ್ರ್ಪವಂತಾಗದಂ ಮಿದುಗೆ
ಕ್ಷುಬವನಾಂತರಕೆ ಬದಿತರಗದಂ ತಿದಿರಾದಪ್ರಿತಬರಗಾಳ್ಗ್ಳನಯಲು॥
ಮಸಗಿ ಬೆರಂ ಮುವರತ್ನಧಾರೆಗಳ್ ಸೂಡಿಸಂ
ಗ್ನೆಸಿದವರ್ಲ್ಲಿಯ ಶದೆಯ ಮೇಲಿಕ ವಿವಂಬುಗ
ಭ್ರಸುಸಿ ಮೇಘಿಸಿಯ ನೇನಂಬೆ ನೆರೆ ಪೋನ ಉಮ್ಮರುಧರತ್ತ್ರವಾಹದಿಂದಾ॥ ॥೪೩॥
ಘುಷಕೇತನಂತನಗೆ ನೋಡ್ಬ್ಕಿಂ ಮೆಚ್ಚಿದಂ
ವೃಷ್ಣಿಕಾಂತ ತದ್ಘಟಪ್ರಾಂತ್ರದವನಾರವಂ
ವಿಷಮಗಾಪಾದ ನಲ್ಲಿನ ವಶದು ಗಾಂಪದಿಂದ ನುಸಾಳ್ದು ನಿವನ ಮೇಲೆ॥
ಘಷವೃಷ್ಟಿಯಂ ಕರೆಯ ಉನನ್ ಸಿಂಚಿತವಂ
ಮೃಷೆಯುಳ್ಳದೆಂ ನೋಡನೆ ತೋರೆನಾ ನಿಂನಪ್ಪಾ
ರುಷವನೆಂದೆಸುತವಂ ಮುಸುರಿದಂ ಪೊಸ ಮಸೆಯ ವಿಶಿಖಧ್ಗಾರ್ಪವನ ರಥವನಾ॥ ೪೪॥
ಉತ್ತ್ವಬಿಸಗಾಯ್ದವಂಬುಗಳವನ ಕಾಯದಿಂ
ಕಿತ್ತುಮುಲ್ಲದೆನಿಮಿಷ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಪೆಂತರಿಸಿ ಮಾಂ
ಬಿತ್ತನನು ಸಾಳ್ವನಾನ ನಿಜನವಕ್ಷಃಸ್ಥಳವನೊಂದು ಬಾಣದಿಂದಾ॥
ಅತ್ತಮಾಣಯ ಘಾಯದೊಳ್ ಮೈಮರೆದು ಕ
ಗ್ರತ್ತು ಕವಚದ ದೊಳ್ಳ ತರ್ರ್ಯಂದು ಭೂತಿ
ಬೆತ್ತ ಭವಮಾನಸಂ ಬಂದವನತೇರನಪ್ಪಿ ನಿದ ರಂಬಳ್ಲಿದೆಯೊಳ್ಗೆಭೂ॥ ॥೪೫॥
ಮಗ್ಗುಮದುಕದರೆ ಸಾರಥಿ ಮದಿದಸಾರಥಂ
ನೆಗ್ಗದುದು ಬಿಗಿದನಸಾಳ್ವನಾತನ ಬಲಂ
ಮುಗ್ಗದುದು ಕಂದವಿಸಿಪವನಜನ ಮೇಲೆ ಸನ್ನದ್ಧಮಯೋಗದಿಂದಾ॥
ತಗ್ಗದುದು ದಿಸ್ಥಂತಿ ಭೋಗಿರಾಜನ ಕಾರ
ಉಗ್ಗದುದು ಧರೆ ಗಾಳಿ ತಲ ಮಿತ್ತ್ರಾಗಮಾಗಿಸಲೆ
ಬಗ್ಗದುದು ಮೋಗೆನಡಲ್ಬುದ ನುರುಗದೆಯಿಂದ ಆಸ್ಕರೆಯ ಕಲಿಭೀಮನಾ॥ ॥೪೬॥
ಕಾದಿದರಂದುಗ ಬದ್ದದ ಮುಂಸವೆರಂಸಭೆ
ಗೈದಿದಂ ಕದಪ್ರಿತಟರ ಪೆರ್ಗೆ ಭಂ ಪೆಗದಿಳೆಗೆ
ಮೋದಿದಂ ಕೊಂಡನೆದೆಗೆ ದಾಹದಂ ಸದದ ನೊದದಂ ಬಿಡಿಯ ಸುಂಡಿಲ್ಲಗಾ॥

ನೋಡಿದಂತಗಳ್ದುನೀಡಾಡಿದಂರುಧಿರದಿಂ
ನಾಡಿದಂಧರಣಿಯಂನಾಳಿಯಿಂದಂಪಾರ
ಊಡಿದಂರಣಾಗ್ರದೊಳ್ವೈರಿದರಾಶಿಯಂಮಾಡಿದಂಪರಬಲದೊಳುಗ್ರಶಿಖಿಮನನು॥ ॥೪೭॥
ಮೆಟ್ಟಿದಂಮಾದಮೊಳಿಟ್ಟೋರಸಿಕಾಲ್ಗಳಂ
ಘಟ್ಟಿಸಿದನುರುಬುವಣೆಯಂಗಳಂನಟ್ಟನೆತೆಗ
ದಿಟ್ಟನಾನೆಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿದಂತೇರ್ಗಳಂಧುರದೊಳನಿಲಜನಭಾದೆ॥
ಮುಟ್ಟಿಕಾದುವರುಂಟೆನೀನೆನಿಮಿಷಾರ್ಧದೊಳ್
ಬಟ್ಟಬಯಲಾಯ್ತುಮೊನೆರಥದೊಳ್ತೈತಂದಳವಿ
ಗಾಟ್ಟನನುಸಾಲ್ವನಂಬುಗಳಮಳೆಯಂಗರೆವುತಾಪ್ರತೀಪದರವಮೇಲೆ॥ ॥೪೮॥
ಸಾಲ್ವಾನುಜಂಮಾರ್ಕೆಸ್ತ್ರೈಯಮದಂಡದವಂ
ಮೋಲ್ಗಗದೆಯಂಕಾಂಡುಮತ್ತೆಪಾಯ್ದತನುತಂ
ಮೇಲ್ವಾಯ್ದುಬರಲಾಂಡುಬಾಣಮಂಕಿವಿವರೆಗೆತೆಗದೆಕ್ಷಬಾಲ್ವಿಯಲು॥
ಕಾಲ್ವಸ್ಥದೊಳ್ಗ್ನಂಬಲಳವಳಿದುಪವನಜಂ
ತೋಳ್ವಲಿತರೊಳ್ಗಂಡುದೈತ್ಯನಳಿದಧಟಗೆ
ಸೋಲ್ವನಲ್ಲೆಂದಚ್ಯುತಂತಾನೆಕಾಯ್ವದಿಂದಾಭಾವಕೆನದಿತಂದನು॥ ॥೪೯॥
ದರ್ಪದಿಂಸುದರೆಯಂಕಾಂಡುಬಹಿನೆಂದುಸ್ವ
ದರ್ಪನೊಂದೆದೆಯೊಳುರುವಣ್ಣಿಸಿದಲಿಪಾದೆನದ
ದರ್ಪಸಬಲಕೆಸಾಂಬ್ರತವರ್ಗದನಾಪೃಷತಪ್ರಮುಖಯದುವೀರರು॥
ಸರ್ಪವೈರಿಧ್ವಜನರಥಮೈದೆಕಂಡುನೀ
ಸರ್ಪಭವನದಗಿನುವಚತ್ರದಿಂದೈತ್ಯರಶ
ಸರ್ಪರಿಯದಂತೆಮಾಡುವಕೃಷ್ಣನವನೆಂದಕಾದುಮೋರದನನುಸಾಲ್ವನು॥ ॥೫೦॥
ಸೊಳ್ವವಮಿಂಚುಗಳ್ಬೆಸನೋಜಗಳಿವಲ್ಲು
ಅಳ್ವಸುಗಳ್ವೈಸರಥಚಕ್ರದ್ವಗಳಲ್ಲಿ
ತೊಳ್ಗುವಮರಿಂಗ್ರಾಮಿಣಿವೈಸೆಖಡಿದಿದರ್ಶಕಾಶ್ಚಿಧನುವಲ್ಲುಬ್ಬುಳು॥
ಮಳೆವನಗಳ್ಪೈಸೆಹುರಂಬುಗಳಿವಲ್ಲಕಂ
ಗಾಳಿವಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ಪೈಸೆಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಂಬವ್ವು
ಅಳ್ವುಗಳ್ಕೆಮೈದೊರೆಕೆಂದುಕರಿಸಿಂಪಡಂತೆದಿರಾದನನುಸಾಲ್ವನು॥ ॥೫೧॥
ವೃತ್ರದಿಂದೈದುವಮರಾರಿಯಂಕಂಡುತಂ
ಸತ್ರಜಿನಸಂದುಕಾಂದಾಪಗೆವನೀತನಂ
ನಿಕ್ರಮಿಸೆನಂದುಕಗೆನಾಲ್ಕರಿಂದಚ್ಯುತನಪಯಚತುಷ್ಟಯನೆಸಲು॥
ಉಗ್ರಶರಘಾತದವೃಷ್ಟಾತವನ್ನೈಕಾಳದೆ
ವಿಗ್ರಹಾವನುಳಿದೊಂದುಕದೆನೆಸಾಯ್ದವ್ಯಯದುಕು
ಅಗ್ರಣಿಯನಿದಿರೆಕಾಣದೆಮೊಂದುತಂನವರ್ಗನುಸಾಲ್ವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೨॥

ನವದಳದೊಳಿರ್ಪ ಮಾಧವನ ಮಂತ್ರಸ
ಅವಿಚಾರದಿಂ ಪೂಜೆಗೈದುಬಿಡದ ಯೋಗದೊಳ್
ತವಕಮಗೆನಾರಾಯಣತಿಳಿಯಲನ್ಯೋನ್ಯರದಳಿಹಮತ್ತ್ಯಕ್ಕೆ॥
ತವೆಪುತ್ರರಿಲ್ಲದಳಿದವರೊಡವೆನಾರ್ದಿಯದೆ
ಬವರಕೈತಂದರಾ ಮಕ್ಕಳಂ ತಾಗಿದಪ
ಪವನಾತ್ಮಜನಬಟ್ಟಮೊನೆತಿದತಂದನಶಾಗಿಯದೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನಾ॥ ॥೫೩॥
ಅಂತೆಗಂಡರಿಭುವ ಸುಚಕ್ರಿಬಿನಾರಥಗೆ
ಸಂತೆಸೈದನು ನಾತ್ತುನತ್ತಿಕೆ ಮುಗಿದ ಮುರಹರಂ
ಸಂತೆಗೆ ಬಿಚ್ಚಾವಮೊಗ್ಗುದಿದಂಬನಾದೆ ಸುತಬಲವನತ್ತಲು॥
ಪಂಚಕಾರದ್ಗೊಂಬಳಿಸೈತರಲ್ಪೊಂದು
ತಂಮೊಳ್ಗಾದವರ್ಪ್ರಸರದಿಂ ಬಂದು ಸಮರದೊ
ಳ್ನಂತಗತನವನೆಸಗತ್ತೇನಮುದ ಮಾರಾಂತುನೋಡಿನುತ ತೆಗದೆಚ್ಚನಾ॥ ॥೫೪॥
ಸಂಜನಸು ವೇಳೆನಸೆಯೊಳ್ಗನಧರಂ ಮಾರಾಂಪ
ದಂಜುವೆವು ನಿಮಗೆ ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ಗಾನವರ
ಪ್ರಿತಂ ಜನನಿಗಳನಿದಿರಾದಂಬಿಡದಡಾನವಮಗೆನುತ ತೆಗದೆ ಸಲದಂ ಸೈರಿಸಿ॥
ಸಂಜನಿಯೊಳ್ಗೊಂದು ಸರಳಂ ಮಾಡಿ ಬರಸೆಳದು
ರಂಜಿಪ ಪಿತಾಂಲ ವಕ್ಷಃಸ್ಥಳವನೆಚ್ಚನಂ
ದಂಜನಾಪ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ಸಿದಿಲೆರಗಿದಂತಾಗಿದನು ಜಾರಿಮ್ಮೈಮರದನಾ॥ ॥೫೫॥
ಪಾರ್ಥೋರುಪಾರ್ನ್ನನಂದಾಯಕಂ ನಿಚ್ಚಿಬವ
ಯಾಥಮಂ ತಿರುಗಿಸಿದ ನಪ್ಪಿಗೈಯಾದವರಥಾ
ಗ್ರಾಥಾಳಿಮಸಗಲುತ್ತಿಯಂಗಾಂದು ಮುರಹರಂ ಜನದನೆರವಿಪೆಳಾಗ್ನಿಲ್ಲಾ॥
ವಿಥಿಗೆ ಭೋಳಿ ಮ್ಮಾಸಿ ಸಬ್ಬಿಗಕೆಸಾರಿಯೆನರ
ನಾಥನರ್ದಿಲ್ಲಿಬಿಡಗಾಗಿ ನಿಂದಂ ವಧೂ
ಯೂಥಮಸುರಾರಿಯಂ ಬಗ್ಗಿಸಿತದೊಳ್ಪೃಷ್ಣಿಪ್ರಾಮೆನಸುತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೬॥
ದಾನವಂ ಗದಿರಾಗಿ ಮೋಗಿರದೊಳ್ಗ್ರೂಗ
ದಾನವಂ ಪಡೆದು ಮಾಳ್ದ ನಿಂನ ಸತ್ಪದನ
ದಾನವಂ ತಿಳಿದಹಿತರೆಗೈಯ್ಯುಗಳ ನಿಜತ್ತಾಷ್ಟ್ರದಿಂದಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾ॥
ಮಾನವಂ ಪ್ರತಂಗಿಸಿದೆ ನಿಂನಂಜಗ ಮೋಹಾವ
ಮಾನವಂ ಬಗ್ಗಸುವ ನಿಂನು ನಿಂನ ಧಟಿಗೆಪ
ಮಾನವಂ ಕಾಣೆನೆಂದಪ್ಪುತ್ಪಪ್ರಿಯಾ ಮೆನಸುತುರೆ ಜರದು ನಿಜಪತಿಯನಾ॥ ॥೫೭॥
ಕಂದೆರದು ವಲ್ಲಭೆಯನುಬಿಗೆಲಜ್ಜಿಸಿ ಮನಂ
ಕಂದೆ ಕಂಗಾಳಿಗೈಂ ಪದರೆ ಪ್ರಾತಿಮಿನ
ಬಂದಿದ ಬಲಂಗಳಂ ನೋಡಿದಪರಮತ್ತೆರಾಗವನು ವಾಸುತಿರಲಿತ್ತಲು॥

ನಿಂದು ವೃಷಕೇತು ಪವನಸುತರಂ ತಡೆದು ನಿ
ನಿಂದು ಮುರವೈರಿಯಂತೆರಗಿ ಬೆರಗಾದ ವಿಭವನಿಂ
ನಿಂದುಳಿದ ಯಾದವಾಂತಃಪುರಜನಂ ಬಿಲ್ಲಿನುತ ತೆಗದೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದರು ॥೫೮॥
ಕೊಂಡುಕೊಂಡಂ ಪಥ ಭಟತನದಿಂದ ತಿಣ್ಣದಿಯಂ
ಪಿತಂಗಸಿದ ಬಿಲ್ಲಿಂದ ಯೆರಕತ್ತಂಗಸಿರಿದ
ಮಂಗ ವಿಕ್ರಮದಿಂದ ಚಕ್ಕಿಮಾವಾಟ ಸಡದ ಸಾಹಸದ ಬೆರದಿದ್ದರ್ದ॥
ಸಂಗರದೊಳಾಗಳಾನೆಗಳ್ಪಲವನಯುದ್ಧ
ರಂಗದೊಳ್ಪ್ರಳಯಸುದಿನಕೆ ಪರಾಕ್ರಮವೆನಿಂ
ಸಂಗವಡೆಯಾವುದಂ ಮೊದವಸನೊಂಬಡೆಯೆ ಮತ ತೆಗದೆಚ್ಚನನು ಸಾಲ್ವನು॥ ॥೫೯॥
ಯಿಲವೃಕ್ಷ ಭಗನಿಕರಯದಿದಿರ್ದ್ದೆನಚ್ಚುತಂ
ತಿಳಿಯೆ ಸಾವಿರಬಲ್ಲ ವೆಕ್ಕ ಬಲಗಾಣದಿಂ
ಮುಳಿದು ದುಷ್ಕರನೃಪತೆಕ್ಕಿಸೆ ಬಿರಿಮಾಗ್ರಮನೆಸೂರಬಾಣ ಮದನಜವನು॥
ಬಳಲಿಸುದುಗಡದಿಕ್ಕನವನೆಸುರಕುಲಮಥನ
ನಿಗುಸುವನೆ ಶಿವಶಿವಾ ನಿಂಸೊದನೆ ಸೋಮವರ
ಬಲವಂತರಾವಲ್ಲರೊಡನಾತಂ ನೆನುತ ತೆಗದೆಚ್ಚನಿನಜಸೂನು॥ ॥೬೦॥
ಕರ್ಣಜನಕಾಗ್ನೇಗಳಂತ್ರತ್ರಸಿ ಸೋಮನೆವೊ
ಗರ್ಣಿಸೋಮಂಡಲವನಂದಲೆಯ ಶಾಮ್ಯವನು
ವರ್ಣಮಂ ಬಿಡದಸರ್ಗಭದನನು ಸಾಲ್ವನದನೆಲ್ಲಮಂ ತತ್ತ್ವಗಾದೊಳು॥
ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ವೃಷಕೇತು ನೈಗಾಂಡ ನೆಸುಗೆಯಂ
ದುರ್ನಿರೀಕ್ಷ್ಯಮಾದುದರನೆನೆಗ್ಗದನೆವಗೆ
ವರ್ಣಿಸುವದಂ ದುಷ್ಕರಂ ಬುಗ್ಗಂ ಬರದೊಳಿಂಬಲ್ಲಮೆರಬಾಲಾಯ್ತು॥ ॥೬೧॥
ಮಂಡಲಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲದಿದುವೆ ನೋಡಲ್ತೆನೊ [ಯಲ್ಲದಿರದು]
ದಂಡವಂ ಬುಗವಸಾದುವ ಬಿಡುವತ್ತೆದಮಂ
ಕಂಡವರದಾಶ್ರಮಯಮಾದುದ್ಯೋಗ್ಗಸಿಗಳನು ಸಾಲ್ವನಳವಳಿದನು॥
ಬಿಂದುರುಳಿತಂತನಚತುಬಲಿಂಬಳಿಗಳ್ಗ
ದಂಡಮಂಕಾಂಡವನರಥದೆಡೆಗೆ ಬಂದೆಳದು
ಕಾಂಡಮಕ್ಷಣನವದಾಂಬುಜದವೊರಗನಾಗನದೆತಂದಿಘುಜನ್ಮಮುನಿದನು॥ ॥೬೨॥
ಕಾಂಡಾದಿಶಾರಿತನ್ನಿಸಿದಂ ನೃಪನಪ್ಪ
ಮುಂಡಾದಿಮಂ ನಿಸಿದನಟ್ಟಿನಾದಗಳಿಗೆ
ಗಾಂಡಾದಿದರ್ಶಂಮನಾಶನಮಂಪಾತಿಯಮೊಳ್ಗಿತ್ತು ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಳು॥
ಖಂಡಾದಿಗಳ್ಬಲಬಿರದಿರ್ದ್ದೆನಸುದಿವಂ
ಗಂಡಾದಿದುರುಳುಶಾಸ್ತ್ರಗಳಗಳ್ಶಿರಂಗಳ್ಗಂ
ಚೆಂಡಾಡಿದವಗೆವಸಂ ಪಿಡಿದೊಳ್ಪಿಸಿದನೆಂದರೆಲ್ಲರುಂ ಕರ್ಣಜನನು॥ ॥೬೩॥

ಯುದ್ಧಶ್ರಮಂ ಪೋಗೆ ಸಂದೆರಡನೆಯ ತರಣಿ
ಬುದ್ಧಿವಲ್ಲಭನ ತನುಜಾತೆಗೆಸೆದವನಿ
ಬದ್ಧನಪ್ಪಾ ಮಹಾಮಾರ್ತ್ಯಯಂ ದೇವನಿನಾವನೆಂದಾನರಿಯದೆ॥
ಬದ್ಧಮಾಯಾಪಾಶನಾಗಿ ಬದ್ಧಮಾನೆಂಬ
ಸದ್ಧರ್ಮಮರೆಯೊಳ್ಕನೆನೆನೆಸ್ಪೂರ್ತಿಯಿಂ
ಸದ್ಧನಾದಂಜಲದ ನುಡಿದಂತೆ ತನಮೆಲ್ಲಿನುಡುನಿಂನೊದಲನೆಂದನು॥ ॥೬೪॥
ಹೋಕ್ಷಮೇತಕೆ ಮರುಳೆ ವೃಷ್ಣಿಕೇಮಕ್ತಿಸ್ಪರ್ಶನಂ
ದ್ವೇಷದಿಂ ಬೈದುದಂ ತನ್ನ ಮನವಾರಸಂ
ತೋಷದಿಂ ಮತಿಗೈದುದಂ ಪೋಗದಿರ್ದ ಮದೇಕ ವಿಜಯನ ದೋಷದವರಾ॥
ದೋಷಂಗಳಿಂದ ವಿರಾವೇಷದಿಂದನಾಂ
ದೂಷಿಸಿದುದಿದಯಾಂಬುಧಿಗಾಯದಾರಿವನಿವಿ
ಶೇಷಗುಣ ತತ್ವ ಬಲ ಮರಂದೆನಗೆಂದವಂ ಬದ್ಧನ ಪ್ರಸ್ತುತವ ಶ್ರೀಗೆ॥ ॥೬೫॥
ನಸುತ ಮಧುಸೂದನಂ ಶ್ರೀತಿಯುಂ ದಾನವಂ
ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ನೀನದುಮೊದಲಾಗಿ ವಿಜಗೆ
ಪಗೆಯೆ ನಿನದೆಂ ಮೊದಲೆ ಧರ್ಮಜನ ಯಜ್ಞದ ಸಹಾಯಕೆಲ್ಲಿಪ್ಪುದೆಂದು॥
ಮಗೆಮಂ ನಿನ ನಿಶಕೊ ಪ್ರಧ್ಯುಮ್ನನುಳಿದನೀ
ನೆಗಳ್ದೆಲ್ಲಮಂ ಗೆಲ್ಲು ಮರಗಮಂ ಬಿಡಿಸಿನೊಂ
ದಗಧರನ ಸಮ್ಮುಖಕೆ ತಂದು ನಿಲಿಸಿದ ನಿತ್ಯನಾಶೈವಸೆತ್ಯಾರಮಾಗಿ॥ ॥೬೬॥
ಬಳಿಕ ಜಯಲಾಭದಿಂದ ಸಾರಾಸ್ವಾಂದವ
ಮ್ಮೊಳಗುವ ನಿಶ್ಶಬ್ದವಾಧ್ಯಸಲದಿಂದವಂದಿಗಳ
ಕಳಕಳದ ರಸ್ತನದಿಂ ಬಳಸಿದ ಸಮಸ್ತಸುರಪ್ರಿಯದಂ ಬದೊಡನೆ॥
ಪೊಳಲಂ ಪೊಗಲ್ಕುಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಕೆಳ್ಪರಂ
ನಿಳಯಂಗಳ್ ಪುತ್ರಭಾಗಕ್ಕೆ ರಂ ಸತ್ಯರಿಸಿ
ಕಳುಹಿ ನಿಜಪುರಕವನ ಮೇಳಿನ ಪೂರಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಸುಪಟ್ಟಣ ಸುತಿಬಾರ್ದನು॥ ॥೬೭॥
ಸತ್ಯಸಂಧ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಪದ್ಯಂ ೬೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ ॥ ಶ್ರೀ ॥

೯. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಅಶ್ವಮೇಧಕ್ರಮದೊಳ್ ಮಲಹಾಯಮೈದನೀ
ಅಶ್ವಜನಪಕ್ಷಗಾದೊಳ್ ಕಾಯಂಕಂದರಬ
ಲದ್ವಂಬಿವಾರ್ಧಿನವನಂ ಜಯಿಸಿ ಪ್ರತಂಗದಿಂ ತಂನ ಪುರಮಂ ಸೇರ್ದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ರಾಯಕೇಳ್ ಸನಾತ್ಪನಂ ಸೂಡಿಗಾಂಡುಕಮ
ಲಾಯತಾಂಬಕನ ಪ್ರಳಯದ ವರದಾನದಿಂ
ದಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನ್ ಪೂಜನ ಸನ್ಮಾನಮಂ ತಳೆವುತೆಲ್ಲ ಜನ್ಹವಿಯ ತಟದೊಳು॥

ಆಯಿತಧ್ವರಕಾಂತಿಶಾಸ್ತ್ರವಿಧ್ಯುಕ್ತದವಿಧಿ
ಧಾಯತವಿಚಿತ್ರವೃತ್ತವದಿಂದಬಳಿಕಾವ
ಸಾಯಜ್ಞದನುಪಮಪ್ರಾರಂಭಕಾಲದವಸಂತರ್ತುಸಂಭ್ರಮಿಸಿತು॥ ॥೧॥
ಒಂದೆಡೆಯೊಳುಂತಪ್ಪಲಿನಿಲವಿಲ್ಲದತಿವೇಗ
ದಿಂದತಿರುವಂತ್ರಬಲವಾಗಿಬೀಸುವಗಾಳಿ
ಚಂದನದ್ರುಮಂಗಳಂತೀಡಿದರ್ಮಿಗಿಲಾಸಾರಮಂಕೊಂಡುಸಾಂದ್ರಮಿತ್ತು॥
ಮಂದತ್ವಮಂತಳೆದುಮಲಯಾಚಲದಶ್ರಮೆ
ಯಿಂದಸಾರಸಿಜದೊಳ್ಕ್ರೀಡೆಯಿಸುವಮರಿದುಂಬಿಗಳ
ವೃಂದಮಂಸಾಂದಿಸಿಂದೆಳೆವೆಲರ್ಚಂದದುವಿರಹಿಗಳ್ಗೆದೆಯಾರವಂತೆ॥ ॥೨॥
ಬಿರಿಯುವವಳದುರ್ಗೆಗಳಗಳಂಕಳ್ಳಿಸುತ
ಮರಗೋಗಿಲೆಗಳಬಾಯ್ಗಳ್ಬಲಿದಬಂಧನದ
ಸೆರೆಗಳಂಬಿಡಿಸುತ್ತತುಂಬಿಗಳಬಳ್ಗಸ್ಸೆಮಲಂಗಳಂಸೂರೆವಿಡುತಾ॥
ಕರುವೆಲೆಯೊಳ್ತ್ರಲುಂಪಾರಿಸುತವಿರಹಿಗಳ
ನೆರೆಗಸುತಜೊಂಪದರಸಂಬೇಬರ್ಮದನನೃಪ
ಸಾರಮಬ್ಬುವಾಗಿಯಂನುಡಿಗಿಸಿಪವನಸ್ತವಣಸಾಕ್ಷ್ರೀಮಂತ್ರಾಂಡನು॥ ॥೩॥
ಶೋಸಮಾವಶೋಗಿಯೊಳ್ಮರದುಂಬಿಕಾಳಿಯೊ (ತಾಲ್ಪುತೆಸಳ್)
ಭಸಿವಸಂಪಗೆಮೊಚ್ಚಪೊಂದಾವರೆಗಳಾಳ್ವವ
ಡಿಬಿದಮಲ್ಲಿಗೆಯಲರ್ಬೆಳ್ಳತಬೆಳ್ದಿಂಗಳ್ಗೊಳ್ಳಿವಿಂದುಬನಸಿರಿಯೊಳು॥
ಮಸದಪೊಂದೊಂದರೊಳ್ವಧುಮಸ್ಸಗಂಗಜನ
ದೆಸೆಯಂತೆಪ್ರತಿಯಂತೆಧನದಂತೆಜಸದಂತೆ
ಪಸುರ್ವೆಳಗಿನಂತೆಕೆಂಪಿನತಂಪಳ್ದಿವೆಳ್ಪುಳಪಚ್ಚೆಗಳಬಣ್ಣದಿಂದಾ॥ ॥೪॥
ತಳಿತೆಸೆವತರುಗಳನೆಳಲ್ಗುತ್ತಪ್ಪಾಡುರ್ತಿ
ವಳ್ಳದನಿಮರ್ಲಿವಾರಿಯಂನೀಂಟಿಸಪ್ತ
ಮಳ್ದಿಂದಸೂಸಿತೆಯಮಾಪಿಳ್ವೆಲನೆಮ್ಮೆಯೊಳ್ಹಮಾಗಿತ್ರಮವನು॥
ಕಳ್ದರದ್ದಗರೋಳ್ಪಯೊಳ್ಕರದುವಿರಹಿಗ
ಳ್ಳತಿಯಜದಪಾನಸಾರದೊಳ್ಳಂಮುವೆತ್ತವಿ
ಚ್ಛಳದಕನುವಾದಮೊಳ್ವಿತೋಗಿಸಿದರಂದುಚೈತ್ರಾಗಮದೊಳು॥ ॥೫॥
ಆಚೈತ್ರಮಾಸಮೆಸೆದುದುಧರ್ಮಜನಕೀರ್ತಿ
ಪ್ರಾಚತ್ರಮಂಮುಸುಕಿದಂತೆಬೆಳ್ದಿಂಗಳಿರೆ
ಯಾಚಕರನೆತ್ತಲುಂಸಾಗಿಸರವಂತಲಿಯೆಕಾಗಿಲೆಗಳ್ಕೆಯಜನದಾ॥
ಆಚವನಸದಯಪಮೊಸತಂತೆಚಾಂಪಾಂಸರಂ
ಗಾಳುಚರಿಸೆವಿಷತಕ್ಷ್ಯಯದಂತೆಮಾವಿಯವಿ
ಮೋಚಕನಂಗಾಸಿನಲ್ಲಿನ್ನಾಪಾಸನೆಯಂತೆದಕ್ಷಿಣದವಾಯುಸುಳಿಯೆ॥ ॥೬॥

ಧಾತ್ರಿಯೊಳಗುಳ್ಳ ಧರ್ಮಬಿಂತಾಮರಸ
ನೇತ್ರವೇದವ್ಯಾಸನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಬಳಿಕತ್ತಿ
ಗಾತ್ರದಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರಂಕರಸಿ ಮೇಗಿವರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾಯಜ್ಞದಾ॥
ಸೂತ್ರಪ್ರಕಾರದಿಂದಾರಾಧಿಸುವ ಬಳಿಃ (ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಮನ್ತ್ರಾರಾಧಿಯಿಂ ಬಳಿ)
ಕ್ಷೇತ್ರದಧ್ವರಶಾಲೆಯೊಳ್ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕಾಂಬುದು (ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಶಾಲೆರಚಿಸಿ)
ಚೈತ್ರಪಿತಪಾರ್ಗಮಾಸಿಯದಿನದಿ ಬಿಟ್ಟರಾ ಸಬಹಯವನುತ್ಸವದೊಳು॥ ॥೭॥
ಇಂದುಕುಲದಗ್ಗಳಿಯ ಪಾಂಡವರು ಧಾರಾ
ನಂದನಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಕೇಳ್ ಚಿತ್ರವಸ್ತುಗಳು ಹಯಮ
ದಂದಿಬ್ಬಗಾರದೊಡಂಕಟ್ಟಿ ಕಾಳಗಬಳಿಗೆ ಬೆಂಬೀಳ್ದೀಯಯನು॥
ಸಂಧಿಸಿ ಬರೆದ ಕನಕಪಟ್ಟ ಮನದರ ಫಣೆಯೊ
ಳೊಂದಿಸಿ ತುರಂಗಮವನ ಮಲವತ್ತಿತರ್ಗ
ದಿಂದ ವ್ಯಗಂಧಮಾಲ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಪುಲ್ಗೆತಿದೊಳು॥ ॥೮॥
ಶ್ಲಾಘ್ಯದಿಂದಾದಮಭ್ಯನಿತ್ತೋಜನದನದಾ
ರೋಗ್ಯದಿಂ ತಾಂಬೂಲವಸ್ತ್ರಭೂಷಣದ ದಾ
ಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂ ಕುಸುಮ ಮಕರಮಳಗಳನಲೆವ ಚಂದ್ರೋಪಮರ ಪುರಕೆ ಕಾಂತನ॥
ಯೋಗ್ಯವಹ ಬಟ್ಟೆವನೆಯೊಳಗಿದ್ದು ಪುಣ್ಯದಿವ್ಯ
ಭಾಗ್ಯಮೆನಿಪೊಂದುಮಂಟಪದೊಳೊರಗಕಾವ್ಯ
ರಣ್ಯಮಾಗಧದ ಸುಪುತ್ರ ಪುತ್ರಂ ಪುತ್ರದೊಳಗರಸನಿರುತಿರ್ದನು॥ ॥೯॥
ಪಡ್ಯಗಮೊಂದುವರುಷಕೆ ಮುಗಿವುದಂನೆಗಂ
ಸದ್ಯುಚಮಾನದೀಕ್ಷೆಯಿನವನಪಂ ತಾಳ್ದು
ಸದ್ವೃತ್ತರಾದರರ್ಜುನನೊಡನೆ ಹಯರಕ್ಷೆಗಸುರಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ॥
ಉದ್ಯುಕ್ತರಾದ್ರಮಿಗಳಸನಾಲ್ವನಿ ಪ್ರ
ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಕೃತವರ್ಮಯಾವನಾಶ್ವಾಶಿಬಲ
ಪ್ರದ್ಯೋತಸುತಸಾನುಮೊದಲಾದ ವೀರರೊದಗಿತು ಚಾತುರಂಗದೊಡನೆ॥ ॥೧೦॥
ಇತ್ತಮುನ್ನಾರ್ಜನೆಯಂ ನವರತ್ನದಮಾಲೆಯಂ
ವಿತ್ತವದಿಂ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮಜನ್ನೀಮಸುಂತಿಗ
ಳ್ತ್ತಿನಮಿಸನ್ನಸ್ವನವದಾಂಬುಜನ್ನೆರಗಿ ದಿಕ್ಪಾಲರಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು॥
ಸತ್ವಮಖಾವದೊಳಗಿರಲಯರನೆನೆವೆತ್ತಮುನಿ
ಸನ್ನತಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಪರಕೆಗಾಂಡು ಪಿಂತಕರಚಯ
ರತ್ನಕವದಿಂದ ಚಿವಮಂಗಳವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂದರ್ಜುನಂ ಪೊರಮಟ್ಟನು॥ ॥೧೧॥
ಮುರಹರನ ಚಾಗಿಯಧರ್ಮಧಿಗರಕನಕಸಿತ
ನರಸಿಯಂತೆಂಸಪೊಗಟ್ಟಿಕೆಸಂಗರದೊ
ಳಗಗಳಂಗೆಲ್ದುದೆಂದಾರತಿಯನೆತ್ತಿಮುತ್ತಿನಸೇಸೆಗಳನೆಸೂಸಿ॥

ಶಿಕರದಿಂದಬಂದಪ್ಪುದಂಗನೆಯಮೊಗಮೋಡಿ
ಸುರುಳ್ಗಳಸುಗಳ್ಗಿಂತಿದ್ದಿಮುದ್ದಿಸಿತಂವ
ಬೆರಲಿಂಗುರಂಗಾಳ್ವುಸಂತೈಸಿವಕ್ಷಸ್ಥಳಾಂತೆಯಂಬಿಳ್ಕೊಂಡನು॥ ॥೧೧॥
ಲಂಕೆಯಿಂದರ್ಜುನಂಗಂಡುಯಾದವಸೈನ್ಯ
ಮಂಸಾಡಿಸೊಳ್ಗುದುಳುಪತಿಯಾಗಿತನಯನಂ
ಮುಂಮೊಳಿಸಿಕನ್ಗಜುನವೆಗಾನಸಾಳ್ವರವಪಾಯಮಂತ್ರೈವತಿಸಿ॥
ಪಂಕರುಪಾಲೋಚನಂಮೊರಮಲ್ಲನಿಬರೆಲ್ಲ
ರಂಕಳುಪಿಪಿಬಾಪಂಸ್ಕ್ರೆಕ್ಷೈಯಿಂದಾಪಯಂ
ತೆಂಕಮುನ್ನಿಮಾಣನದೆಯುದುಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿಗಳ್ವುಂದಣ್ಗಿಸಲು॥ ॥೧೩॥
ಊಹಿಸುವದರಿದೆನೆತುರಂಗಮದಸಾದನಂ
ನಾಪದಿಂಮೇರೆದಪ್ಪುದಮಪಾಗ್ರವಿದಕ್ತಿ
ವಾಹಮೆನೆತ್ಳಿದಿದತರು[illegible]ಗಳಿಂನಡೆಗಾಂಡಗಾನನಮೆನೆ॥
ಮೋಹರಂಬಿಸಾತಳಮನೊಳಗಾಂಡುಬರುತಿರ್ದ
ದಾಪಯಂಬಳಿಕದಕ್ಷಿಣಾದಿಶಾಮುಖ್ವಮಾಗಿ
ಮಾಹಿಷ್ಮತೀಪಟ್ಟಣದಬಹಿಪ್ರಾಂತದುಪವನದೆಡೆಗೆನಡೆತಂದುದು॥ ॥೧೪॥
ಲಾನಗರದರಸುನೀಲಧ್ವಜಂಮೇಗಾವನ
ಸೂನುಪ್ರವೀರನೆಂಬವನಾಗಳ್ತ್ತನ
ದ್ಯಾನಕೇಳಿಗೆಬಂದನೊಲವಿಂದಮದನಮಂಜರಿಯೆಂಬಕಾಂತೆಯೊಡನೆ॥
ಲಾನಳಿನಲೋಚನೆಯಕೆಳದಿಯರ್ಬಿದಯದಿಂ
ದಾನಂದನದೊಳೆಸಂಚರಿಸುತಿರ್ದಬ್ಬಳಿಕ
ಮಾನಸೇತನಮಹೀಪಾಲನರಮನೆಯಸೂಸ್ನಾನಗಳತಂದದಂತೆ॥ ॥೧೬॥
ನೋಡಿತಿಲಕವನಪ್ಪುಸರವಕವನೆಳೆನಗೆಯೊ
ಳಾಡಿಸಂಪಗೆಯಂಪ್ರಿಯಂಗುವಂನೋಂಕಿಮರಿ
ದೀಡಾಡಿಚೂತಮನೊದೆದಶೋಕೆಯಂಬಕುಳಮಂಮುಕ್ಕುಳಿಸಿಮಧ್ವದಿಂದಾ॥
ಪಾಡಿಪುನ್ನಾಗಮಂಕನಿಗಿರವನೆತೊಂ
ದಾಡಿಮಂದಾರಮಂಪಾಗಳ್ದಿದುಮುಪ್ಪುತಂ
ಮಾಡಿತೋರಿದರಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯನಾರಿನಾವಿಲಾಸದಿಂದಾಬನದೊಳು॥ ॥೧೮॥
ಮುಳ್ವೊತ್ತಿಯಂಗುಪಾವಪಾತರಳೆಯರ್ಕೈಗೆ
ನಿಳ್ಕಿಸುತ್ತಲಿಕಮಲಪಾಪನೀರೆಯರಕಣ್ಗೆ
ಮೆಳ್ಕಿದೂದಶೋಕಮಂಕುರಮಪ್ಪುಬಾಲೆಯರಮೆಲ್ಲಡಿಗೆಮಿಗೆಬೆಳ್ಗೆ॥
ಪುಳ್ಕಸೈಸಂಪಗೆಮುಸುಳ್ದ್ಯೋವರ್ಗಿಸುದತಿಯರ
ಬಳ್ಕುಮೊಗಕೆಗ್ಗೆಯಪಾವೆತಾವರೆಗಳಿಂದವಂ
ಬಿಳ್ಕುತುಂಬಿದಜವ್ವನೆಯರತನುಪಾರಮಳಕೆಕವಿದವಾಬನದಳಿಗಳು॥ ॥೨೦॥

ಸಂಗನದುಪ್ಪೆನಿಮಿರೆತೋಳ್ಮೊದಲಾಳ್ಪುಸೆಯೆ
ತಿಂಗಮೊಲೆಗಳ್ಪುದಳೆಬೆಂಸನೊಮರ್ದಿಯೊಳಿಯೆ
ಕಂಗಳ್ಬೆಳ್ಪಾಗಸವನಾವರಿಸೆಮೊಗಮೆತ್ತಿತುದಿಗಾಲ್ಗಳಿಂದಲಿಂದೂ॥
ಬಂಗಾವಳಿಯದಷ್ಟಾಗಳಂಸೋಯ್ದುಬೆಂದಾಗ
ತಂಗಾಳಿಗಾರ್ದ್ದಿಮೈಬೆಮರನಾರಿಸಿಕೊಂಡು
ಶೃಂಗಾರವಿಂದಾಬನದಲರ್ಗಳಂತಂಮತನುವಿನಕಂಪಿನಿಂಮೊರೆದರ॥ ॥೧೮॥
ನಿಱುಕಿಮಾಗಾಯ್ದಲಲಿತಾಂಗಿಯರಬಟ್ಟಬ
ಲ್ಮೊಲೆಗಳಂಪೊರಲಾರದಸಿಯನೆಳೆನಡುವಿದುಕಿ
ಥಿಲಮೆಂದುಹಾರನ್ನಿಲದೊಂದೆಸೆವಸಂಗಾರಗಳಂಮನೋಜಂನಿಮಿರ್ಚಿ॥
ನಿಲಿಸಿಬಿಗಿದನೊಮಾರುತಕ್ಕನೆದೆಗೆದೆಗೆನ
ಲ್ನಲೆರಾಜಿಸಿತುವಳಿತ್ರಯದಚತ್ತಿಕೆಯಿಂದ
ಲಲನೆಯರಮಧ್ಯಮೊಪ್ಪಿಗೆದಬಾಲೆಕುಸುಮೋಪಚಯನಸಮಯದೊಳ್ವಿಸಲತೆನೆ॥ ॥೧೯॥
ತುಂಬಿಗಳನೋಡಿಸದಬೆಂಪಕಂಸೂಸ್ಕನೆ
ಯಂಬೆದರಿಸದಪಂಗಮಿದಿದಂಧಕಾರಮಂ
ತಂಬಿಸದಚಂದ್ರಮಂಡಲಮಿರಲ್ಕಂದಲ್ಲಿನಾವುಮಿದುರ್ದಿನಂಮನೂ॥
ಶಂಬರಾರಿಯಶರಂಕಾದದಿರುಳಿನವರಷ
ಕೆಂಬನಿಕ್ಷತ್ತಯದೊಳಗಲದೆಬಾಲಕಿಯರೂರವ
ನಿಂಬುಗಾಂಡೆಗೆವಕ್ಷಿಯೆನಲೆಸೆದವಲಸೊರ್ಯ್ದುನಿರಿಯರನೆಲೆಮೊಲೆಗಳು॥ ॥೨೦॥
ಮೊಳೆವಲ್ಲಮೊಲ್ಲೆಯಂಚೆಂದುಟಿಯಬಂದುಗೆಯ
ನೆಳೆನಗೆಯಮಲ್ಲಿಗೆಯನೆಸಳ್ಗಂಗಾನ್ನೈದಿಲೆಯ
ನಳಿತೋಳ್ಗಳಶಿರೀಷಮಂಚೆಳ್ಳುಗುರಕೇತಕಿಯನಾನನದತಾವರೆಯನು॥
ತೊಳಗುವಕುನಾಸಿಕದಸಂಪಗೆಯನವಯವದೊ
ಳ್ಗಳವಡಿಸಿಕುಸುಮಗಂಧಿಯರೇತಕಿಂನುಷು
ಗಳನರಸಿಕೊಯ್ವರೆಂದವರನದುಚಿಂತಿಸಿಯೆಬದವಾದುದೆನಲೆಸೆದುದೂ॥ ॥೨೧॥
ಕರವೀರವರ್ಗಮಂಬಾಗಿಸಿದರಧರಂ
ತಿರಪೆಮನಾಗಮಂಪತ್ರಿರಂಜಿಸಿದರ್ಚ್
ದುರಮಾವಳಿಗಳಂತೆಜಾತಿಯಂಶರವನಾದಾಯ್ದರವನೀಶರಂತೆ॥
ಸುರಗಿಯಂತುದುಕಿದರ್ಪ್ರತೀಟರಂತೆಬಗೆಗೆಳ್ಳಿ
ಪರಿದರ್ಮ್ಮವಿಟರಂತೆಮಾದಾಯನರಸಿಪದಿ
ದುರುವಾಗಿಸಿದರ್ನಗರಶೋಧನೆಯತಳವಾರರಂತೆಬನದೊಳ್ಸ್ತ್ರೀಗಳ್ಗಳು॥ ॥೨೨॥
ಜಾತಿಸೇವಂತಿಗೆಶಿರೀಷಮೊದಲಾದಖಾ
ಜಾತಿಗಳೊಳಿಂತಲಗಾರ್ಯ್ದುತುಪವನದೊಳ್
ಜಾತಿಶಯವಿಲೆಯಿಂದಿರುತಿರ್ಪ್ಪಮದನಮಂಜರಿಯುಕೆಳದಿಯರೊಳ್॥

೨೦.

ಭೂತಳದೊಳಿದು ಶುಭ್ರಾಕಾರದಿಂದಾಶ್ಚರ್ಯ
ಭೂತಮೆನೆ ಮೈದೋಱಿತಾಗಳಮರೇಂದ್ರನಂ
ಭೂತನತುರಂಗಮಮದಂ ಕಂಡು ಮತ್ತದ ಮತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿಯರು॥ ॥೨೩॥
ವನಿತೆಯರೊಳಾ ಮದನಮಂಜರಿ ಪ್ರಾಯದವಳೆಯ
ಕನಕಪಟ್ಟದಲೇಖನವನೋದಿಕೊಂಡುಯವ
ತನುಜನಗ್ಗಳಿಕೆಯಂ ಕಂಡು ನಸುನಗುತ ನಿಜಪತಿಗೆ ತಾನದಂ ಸಾಱಲು॥
ಕನಲ್ದನೆಯಳಂ ನೋಡುತವನೆದ್ದು ಕಾಳಾಬಿಪ
ದೆನುತ ಪಿಡಿದಶ್ವಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಮಾ
ನಿನಿಯರಂ ಕಳುಹಿ ಪರಿವಾರಮಂ ಕರೆಸಿ ನರನೊಳ್ಳಿದಲು ಸಾದನಾ॥ ॥೨೪॥
ಭೂಪಾಲಕೆಳಗ್ನಿಮನೆಯಳಿಯನಾಗಿಹಂ
ನೀಲಧ್ವಜಂಗದೆಂತೆನೆ ಮುಂ ನವನಮಗಳ್
ಮಾಲಾಸದೊಳ್ಪುಲಭ್ರಾತುರಿಂದರಸನೊಂತಪಾವಕನನುರೆಮೆಚ್ಚಿಸೆ॥
ಬಾಲಕಿಯನಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ವೈಶ್ವಾನರಂ
ಪಾಲಿಪಂ ಪತಿಯಾಪದಿಂದಾಪುರದೊಳದಱ
ಮೂಲಬಲದಿಂ ಪ್ರವೀರಂ ಪಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿದಂ ಪಾರ್ಥನ ತುರಂಗಮವನು॥ ॥೨೫॥
ಕಟ್ಟಿದರ್ಕುದುರೆಯಂ ಕಂಡು ಕಾಹಿನ ಪ್ರಕಟ
ಕ್ಷತ್ರಿಪದೊಡಾ ಪ್ರವೀರಂಗೆ ರಕ್ಷಾಪವಂ
ಗಾಟ್ಟೆನಾವರ್ದಿಬರಲಿತಂ ನೊದನೆ ಕಾಳಗಕೆ ಪಡೆಸಹಿತ ಪಾರ್ಥನೆಂದು॥
ತೊಟ್ಟಂ ಕಣಾಸನದೊಳಂಬನವನೀಮಾತು
ಮುಟ್ಟಿದುದು ಪಲುಗುಗಂ ನೆಲೆನಗೆಯ ಕೋಪದಿಂ
ಧಟ್ಟನೋದಿದ ನಾಗನದುದು ಚತುರ್ಬಲಂ ಸಬ್ರಸನ್ನಾಹದಿಂದಾ॥ ॥೨೬॥
ಚಾಳಿಯ ಚತುರ್ಬಲದ ಧಾಳಿ ನಗರಿಗೆ ನಿಪ್ರತಿಕೆ
ಧಾಳಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗಳ್ಕೆ ಪೋಳಿದುವ ವಾದ್ಯರವ
ದೊಳಿನೆರೆ ಮುಸುಕಿ ತೊಂದೇ ಭ್ರಾಕಬರಜನಕೆ ಪಗೆ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ಗೆ॥
ಬಾಳುವೆ ಮಹಾತೇಜಮತಿಶಯದ ಪದವಿಗ
ಳ್ಪೋಳ್ಪುದು ಮಸೋಳ್ಪುದು ಚಲನಮಾಪದೆಂದುಪೋ
ರಾಳ್ಕರಯದಿಂ ಕಂಕೆಯುಂದದ್ದುತಂಗಳಿಂದ್ದತೆಗತಿ ಮತಿಗಳಿಳಿದವು॥ ॥೨೭॥
ಮೊರೆದಪ್ಪುದ ಮಹಾರ್ಣವದಂತೆ ತ್ರಿಭುವನನಂ
ಪೂರಕಾಲದ ಮೇಘಚಯದಂತೆ ಕಾರದಿಂ ಪ್ರ
ವೀರನಂ ಮುಸುಕಿ ತರ್ಜಿಸಿ ನಮುಂ ಚಾಳಿಯ ಚತುರ್ಬಲಂ ದೆಸೆದೆಸೆಯೊಳು॥
ತೇರ್ಕೈಪದಿದರ್ಶನವನಪಿನ ಪ್ರದಂದನಂ
ಸಾರಪ್ರಲಾಪಮಾಲಾಕುಲಮನರ್ಧಾವೃತ
ನಾರದಿಂ ಪಡೆವ ಯೋಗೀಶ್ವರ ಪಚಿತ್ತದಂ ತೆಷ್ಟೆಕೆ ಧಾತುಗೆದದೆ॥ ॥೨೮॥

ಮೇಗೆಮುಸುಕಿದಚೂಣಿಯೆನಿಪಚತುರಬಲವ
ನಾಗಧ್ವಜನೆಂಬರಸನರಿದುಬಾಣದಿಂ
ಯೋಗಿಗಳಿಗಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಲ್ಕರಿದೆನಿಸಿದಂ ಕಂದುಬಿಲ್ಲಂದು ಸಾಹಸದಿಂದೆ॥
ವೇಗದಿಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾ ವೃಷ್ಣಿ ವೃಷ್ಣಿಜರು
ಮೇಗಾಸುಲಾಸ್ತ್ರಕೃತವರ್ಮಾದಿ ಪಟುಭಟರ
ರಾಗದರ್ಪ್ರಮುಖಾಂಗಣಂ ತಡೆದೆವಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯೆಯನಲ್ಲಣಿಸಿದವರು॥ ॥೧೯॥
ಮಾತ್ರದೊಳ್ ಬಳಿಕಲನಿಬರೊದಗಿದರಾ
ಸಾತ್ರಿಕರದ ಸಮರದೊಳ್ಪ್ಪುದಲಿತ್ತನೆ
ನಾತ್ರಪತಿಸಹಿತ ನೀಲಧ್ವಜಂ ನಗರಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ನೈನೈಸೈನ್ಯ॥
ಯಾತ್ರಿಕಾಕರಿಕರಾ ಮಾವಾಯುಸಂಚರರಾ
ಮಾತ್ರವೆಂಬುವ ನದಿಗಳ್ಗೆ ಗಗನ ಮಾಧರಿಮ
ಕ್ಷಾತ್ರದೆಯ ಕದನಕುವರಂ ವದನ ತ್ರಿಪುರ ಮನತ್ರಯಂ ಬರಿಧಾರೆಯ ಮಯ ಮಾಗಲು॥ ॥೨೦॥
ಮೊಗಸಿದರ್ ಕರಿಬಲವ ನಾಗ ಪ್ರವೇಶನಂ
ತೆಗಸಿದರ್ ಕೆನೆಲೆನೆ ಮಸ್ತೃದಕ್ಕವಿಯಂ
ತಗಸಿದರ್ ಮತಮನೆ ಸೈನ್ಯಂದು ವಾರಣಾವರೂಥವರವಾಜಿಗಳ್ಗಸು॥
ಪೊಗಸಿದರ್ ಮೈಕರಿ ಮೋಹರದೊಳಗೆ ಸಾಹಸಂ
ಮಿಗಿಸಿದರ್ ಮೊರೆಯಿಡಾದಿ ತನಿ ವೀರರಸದಿಂದ
ಸೊಗಸಿದರ್ ರಥಿರನೀಲಧ್ವಜನ ಮನೆಯ ಚತುರ ಚತುರಂಗದವರು॥ ॥೨೧॥
ಮಗ್ಗದ ಮನಸಿಗದಂ ಬುಧಿಯ ತೆರೆಯಂತೆಸೆದೆ
ಮುಗ್ಗದ ಮುನಿಲ ಮೊಗ್ಗರದಂತೆ ಪೈತ್ತೇರಿಸರಿಸು
ತಗ್ಗದರ್ ವಿದಳಿಂಸೊಗಾದಂತೆ ಪೊಯ್ದಾಡಿರಿ ಮಸ್ಸೃತಕಾಸನವನು॥
ನೆಗ್ಗದನೆ ಲಿಗದಿಬಿಬರು ನಾಗಿಯಂ ತೈದೆ
ಮುಗ್ಗದ ಮಸ್ಥೂ ನಾಗಗೆ ಬರಸಿದಿಲಂತೆ
ಕುಗ್ಗದ ವೀರ್ಭಸ್ತ್ರವ್ರಾವೇಶದಿಂದ ಪಟುಭಟರ ಸಾಹಸವದೋಭಿಸು॥ ॥೨೨॥
ಸೈನ್ಯದಾಡಿಮಡಿದ ಕಲಿಗಳ್ ಸಂಗರಂಗದೊಳ್
ಪ್ರೈದೆಗ್ದು ಪರತಿಂಬ ಮನುಷ್ಯರ್ಗಂ ಮೋಗವರ
ಮೈದಳ್ಳಿದ ಪ್ರತಸನಗಧೊರೆಪ್ಪು ತುಂಬಿ ಸುವ ಸುರಪತಿಯರಂ ಕಾಣುತಾ॥
ಮೈದೆಗೆದ ಪರಿವೀರರೆಂದೊರ್ವರೊರ್ವರಂ
ಬೈದು ಮೂದಲಿಸಿ ರಣರಂಗದೊಳ್ಪ್ಪು ಪಟುಭಟರು
ಕೈದೋರಿ ಕಾದಿದರ್ ಪೋದವರ ಬಿರ್ತಶಾಶ್ವತಿ ಯುದ್ಧದಿಂ ದಳವಳಿಯದೆ॥ ॥೨೩॥
ಕೃತವರ್ಮನುರವಣೆಯ ನನುಸಾಲ್ವನುಬ್ಬಟೆಯ
ನತಿಬಲಸು ವೇಗನ ಪರಾಕ್ರಮವ ನಾದಿಶ್ಯ
ಸುತಸುತನ ಶೌರ್ಯಮಂ ನಾಪ್ಪುನಿಯ ವೀರ್ಯಮಂ ವರಯಾದವಾಸ್ತ್ರಸ್ಥನಾ॥

ಅತುಳವಿಕ್ರಮವನನಿರುದ್ಧನಾಟೋಪಮಂ
ಪ್ರತಿಭಟಕ್ಷಯಂಕರಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಧಟನುಂ
ಗತಿಗೆಡಿಸಿತಾಗಲ್ಕೆಧ್ವಜಿನೀಪರಿವಾರಮೇಳೈಸಿನಾಲ್ಕುವಡೆಯೊಳ್॥ ॥೩೪॥
ಅರ್ಜುನನಂದನನಭಿತಪ್ರಬಲಬಲಮನುರೆ
ನಿರ್ಜರಗಣಂದೆನೆತೋರಮಾಗಲ್ಕಂತ
ವರ್ಜಿಯಿಸಲರಿಯರಿತ್ತಲೆ ಮಕದಮಗಾಢದಿಂ ಚಾಪಮಂ ಪಿಡಿದು ಮಿಡಿದರ್॥
ಗರ್ಜನೆಯೊಳೈದೆಸದೆಗಾಲದೊಳ್ಪೊಗರ್ವ
ಪರ್ಜನ್ಯನಂ ತಾರ್ಕ್ಷ್ಯಸುತನಡೆಯಲಿದಿರಾಂತ
ವರ್ಜಿಗದೊಳುಂಟೆ ಮುರಿದುದು ಮರಳ್ಕೆ ನೀಲಧ್ವಜನ ಸೇನೆ ಕೆಟ್ಟು ಕೆದರಿ॥ ॥೩೫॥
ಮುರಿದುಬಹ ಸೇನೆಯಂ ಕಂಡಾ ಪ್ರವೀರನುರೆ
ಜರಿದು ಕಾದಂದಮಂ ಕಂಡು ಕಾಂತೆಯನಂ
ತರುಬಲದಪಾಯ್ದು ವೃಷಕೇತು ಬರಲಾತನೊಳ್ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾದುತಿರಲು॥
ಪೆರಗಿಕ್ಕಿಕರ್ಣಿಯಂ ಮುಂದೆ ನಿಂದನೊಲ್ದು
ಸುರುಬಿದೊದವರನೋಮೆ ನೀಲಧ್ವಜಂ ತಾನೆ
ತುರುಗದಗ್ಗದ ಕಾಲ್ಬಲಸಹಿತನಾರ್ದಂ ಘಳಿಸ್ಯಾನಪಡೆಯ ಮೇಳದೆ॥ ॥೩೬॥
ವಾನರವರಧ್ವಜಂ ಮುಳಿದು ನೀಲಧ್ವಜನ
ಸೇನೆಯಂ ತಱಗೆಡಿವುತಾ ತನಂ ಮುಸುಕಿದಂ
ಸೂನಶರ ಜಾಲದಿಂ ಬಳಿಕ ವಂಕಂಗೆಟ್ಟು ಪಾವಕಂ ಮೊರೆಯೊಳಿರಲು॥
ನೀನಳಿಯನಾಗದೆ ಮೆನಗಿನಿತುಪಾಯಮೇ
ಕಾನನದ ದಿಸೆಯನ್ನೆಯಮಂ ಬಿಡಿಸಬೇಕೆನ್ನ
ಶಾಸನಕೆಲ್ಲಾನಮುದ ತೊಡಗಿದಂ ಪಾನೆಮೊಸ್ಟಾರ್ಜುನನ ಸೈನ್ಯನಿಕರವನು॥ ॥೩೭॥
ಛತ್ರಚಾಮರಪತಾಕೆ ಪನ್ನಗಕೆ ಪಲ್ಲಾವಿ
ಚಿತ್ರದಪತಾಕೆ ಸುಗುರಿ ಸಿಂಧ ಸಿಸನಿತ
ಸುತ್ರರಂಜಿಕೆ ಪಾಶವಸ್ತ್ರವಾಹನವಾದ್ಯಸ್ತೈದು ಬತ್ತಳಿಕೆ ಶೃಂಗದಿ॥
ಪತ್ರಬಂಧುರಬಾಣಕಾಯ್ದಂಡರಥರಥಾಂ
ಗತ್ರಿವೇಣುಕಯುಗಾಸ್ತಂಗಳುರಗಾಳ್ವಾಂದು
ಪುತ್ರಸೇನೆಯೊಳೆಲ್ಲರುಂ ಬೆದರ್ದರ್ಕೆಲ್ಲುಕೆದರಿದರ್ಕೆಡಿಯನೊದರ್॥ (ಮಿಗೆಕೆಲ್ವು)॥೩೮॥
ತೊಗೆತೊಗೆದು ತೊಗೆಸುತ್ತಿ ತೊಗಲು ದೆಸೆದೆಸೆಗಳುಂ
ಮೊಗಮೊಗದು ಮೊಗಸಿಪಲ ಮೊಗದೊಳ್ಪೊಳಿಸಿ ಮುಟ
ನೆಗನೆಗದು ನೆಗಳ್ದೊಸೆಗಳಾಗಿ ಸುರವಕರು ಗಡಿಗಳ್ತುಷಾರದಿಂದಾ॥
ಧಗಧಗದ್ಧಗನೆ ಹೊಗೆವಜ್ವಾಲೆಮಾಲೆಗಳ್
ಭುಗುಭುಗಿಲ್ಲುಗಿಲೆಂದುದಾವರಿಸಿ ಸಿಡಿಲರಿಸಿ
ತಗತಗದು ತಗುಳ್ದಲ್ಲರಿಂದಹಿಸ ತಾಡಗಿದುದು ದಿವ್ಯಾರಿ ಪಾರ್ಥನಬಲದೊಳ್॥ ॥೩೯॥

ಕಲ್ಲುಗ್ರಕಾಯದಿಂ ಮುರಿದಂದು ರಾಘವಂ
ತೊಲ್ಲುಬಾಗದ ಮೊನೆಯ ಧನ್ವರಿಯ ಮುರಕೇಶಂ
ನೆಲ್ಲುಬದಿ ಮಡಿದಾಂಬನಾಗರದೊಳ್ ಪಾಳಿಯಂತೆ ಪಾಂಡವವನೀಶನ॥
ಎಲ್ಲಮದು ವನಲಧಾಮಜ್ಞಾತಿಗಾದನೆಗ (ಜ್ಞಾತಿಗರದಿ)
ಬಿಲ್ಲುಮೊದಲಿಗಾಂಡು ಮೊಗರಲು ತೆರಳುಬೈಗ
ಬಲ್ಲುವಾರ್ಥಂ ಚಿಂತ್ರಿಸಿದನೆತ್ರಗ್ರಾಮ ಮದೆಂದು ಪಾವಕನುರುಚಿಗೆ॥ ॥೪೦॥
ಭಗ್ನಾದರ್ಕೆಲಿರ್ಕೆವಚಾದಿಗಳ್ಗೆಂದು
ನಗ್ನಾದರ್ಕೆಲಿರ್ಕೆಚ್ಚೆದುರಗಚ್ಚೆನಾ
ಭಗ್ನಾದರ್ಕೆಲಿತರ್ಕೆನಮಿನೆಯೊಳ್ ಕಟಧಮರ್ಜಿನಪಾಯ ಮೇಧಕ್ಕೆ॥
ವಿಘ್ನಮಾದುದೆ ಶಿವಶಿವೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿದನಿದ
ಕಗ್ನಿಯಂ ಕ್ಷಿಪ್ರಿಸಲ್ ಮೋದುವೆನೆಂದು ನಿಜಕರದಿ
ಲಗ್ನಚಾಪವನಿಳುಹಿ ಮಸುಚಿಯಾಗಿ ಪಾವಕನನರ್ಜುನಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು॥ ॥೪೧॥
ಬಳಿಕನಲಸೂಕ್ತಂಗಳಿಂದ ಮತ್ತೆಗೈದು ನುತಾ
ತಳಕಾಂಡದಾಚ್ಛಾಂಗದಿಂದರಗನಿಂದು ನೀಂ
ಮುಳಿಯಲೇಕೀ ಮಖ್ಯಂ ನಿನಗೈನೆ ಮೇಗ್ರಾಸ್ಯಂ ನದೆಸೆಯಿಂದಪ್ಪುದುಸುರಗ್ದೆ॥
ತಳೆವುದಾಪವಿಘ್ರಾರ್ಗಮಾಚರಾಚರದ ಮೊರ
ಗಾಳಿಗೆಲ್ಲಂ ಮುಂನೀನೆನಿಂನಿಂದ ಮೂಲಾಕ್ಕೆ
ದಳಿವುಳಿವು ನೀಕದಂ ತರಲೆನಗೆ ಮಾರ್ಗಮಂ ತೋಳ್ಪುವುದು ಬೇಕೆಂದನು॥ ॥೪೨॥
ದೇವನೀನೆಂದು ಗಾಂಡೀವಮಂ ತನ್ನಗತ್ತೆ
ಕ್ಷಾವಿಸಲ್ಪೊಂಚಾಲೆನಿಂ ಮೊಗುದು ತವನಿಸಿದ
ಭೂವಪ್ಪುರೀನನಗೆ ಪೇಳೆಂದು ಮತಿಸಿ ಕುಂತೀಸುತಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು॥
ಪಾವಕಂ ಮೆಚ್ಚಿನುಡಿದಂ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ ಪಾಡೊ
ದಾವುಮುಳಿಯೆವು ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಥ ಸಮಾಪದೊಳಿರ್ದ್ದ
ಮಾವಾಜಿಮೇಧಮೇಕ ಮೃತ ಮರಳ್ವೆಗೆಳಿಸಿದಂ ತಾದುದೆನಲೆಂದನು॥ ॥೪೩॥
ಲಷ್ಯದುನೀವೆಂಬುದಂ ಮಿರಬಹುದೆ ಪಾಯ
ಸಪವಾ ನಮೇನಾಲ್ಕು ಜಗದೊಳ್ ಕ್ಷೇಮರ್ಮಿಮಂ
ವಷಾನುಪವಾಯ ಮಾಧವನಾಜ್ಞೆಯಾದುದು ಮುದುಮೇಗ್ರಾಂತುಮಲ್ಲದೆ ಮಗೆ॥
ವಿಷಗೇಂದ್ರ ವಾಹನಂ ಮಾಡದೆ ಸ್ಥೈರ್ಯಂದನು
ಗ್ರಾಸಿದಂ ಮಖಮನಿದಕೆಂತೆಂದು ನರನೆನ
ಲ್ಕಶಿಮಿದಂ ಮಾಸ್ಕೆನೆಂದ ನಿತಯ ಮಿತ್ರಗ್ನಿನೀಲಧ್ವಜಂಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೪॥
ಸಂಗರಂ ಬೇಡವರನೊಡನೆ ನಾಕಾತನವು
ರಂಗಮವಬಿದುನಡೆನಗರಕೆಂದು ವೈಶ್ವಾನ
ರಂ ಸುಗಾದೊಳ್ ಪರಸಿನಂ ವಿರುಗಿಸಿದನತ್ತಲರ್ಜುನನು ಮೊಯಿದಾವರವನು॥

ಪ್ರಸಂಗಿಸಿದನೆಚ್ಚು ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರದೊಳಂದೆ
ಗಂಗಗನಮಾರ್ಗಪಕ್ಷಿಮಾಂಗನೆಯ ಜೈತಲೆಯ
ರಂಗುಮಾಣಿಕದಂತೆ ಕಣ್ಗೆಸೊಗಸುತಿರ್ದುದಸ್ತಗಿರಿಮಸ್ತಕದೊಳು॥ ॥೪೫॥
ರಂಜಿಸುವ ಪಶ್ಚಿಮಾಚಲಶಿಖಾತಂತೊಳ್ಳ
ಗುಂಜಾಫಲಮೊ ಮಿಗ್ಗಗನಾಂಬುಧಿಯ ತಡಿಯ
ಮಂಜುವಿದ್ರುಮಲತೆಯೊ ಬಗೆಗಳರದಿಗ್ವಧುವಿನಂಗಮುಂಚುಮಲ್ಲೇಪವೊ॥
ಅಂಜನಾಚಲದ ಸಿಂಧುರವೊ ಶಿವನ ನೇತ್ರದ
ಕೆಂಬಡೆಯೊ ವಿಷ್ಣುಪದಪಂಕರುಹದ ರಾಗೆಯೊ
ಸಂಜೆವೆಂಗಳ್ದುರತ್ನಾಂಬರವೊ ಪೇಳೆನಲ್ ಭಾಸ್ಕರಂ ಕೆಂಪಡೆಯದು॥ (ಬೈಗೆ) ॥೪೬॥
ಬಿಚ್ಚಪೆಗ್ರೆಸ್ಕಿಗಳ್ ಹೃದಯಮಂ ಬೆಯಿಸುವ
ಪೊಚ್ಚಪೊಸಕೆಂಡಂಗಳೆನಲಾಗಸಮಂ ಮುಂಗ
ಲಿಚ್ಚೈಸಿಬಪ್ಪನತ್ತಲೆಯಂಬರಾಳ್ ರಕ್ತಪಸಾರದಿಂದು ಸುಟ್ಟು॥
ಕಿಚ್ಚಿನಕೆದರ್ದಿಗಳೆನೆ ತಂಸಬಾಳುವಿಕೆ
ನಚ್ಚಿನವಳ್ ರಾತ್ರಿವಧುವೆಂದು ಹಿಮಕರಂ
ಮೆಚ್ಚಿಮುಂಗಳುಪಿದೆಳೆಮಾಣಿಕದ ಮಾಣಿಗಳೆನೆ ಸಂಜೆಧಾರೆಗಳೆಸೆದವು॥ ॥೪೭॥
ಪೋದಿದವು ಪಕ್ಷಿಗಳ್ ಗೂಡಿಂಗೆಡೆಸೆಗಳಂ
ನೋದಿದವು ಘೂಕಂಗಳ್ ಗಳಂ ಸೆರೆಗೈದು (ಸೆರೆಯಿಟ್ಟು)
ಪಾದಿದವು ಬಾಗಿಲಂಕಮಲಂಗಳರಳ್ವಿಂದೀವರಂಗಳ್ ಕ್ಷಿತದೊಳು॥
ಮೂದಿದವು ತಾರೆಗಳ್ ತ್ರಿಮಾಸಂಗಳಂ
ಕಾದಿದವು ವಿರಹತಾಪಂಗಳೆಳೆಯಲ್ಲಮಂ
ತೀದಿದವು ಕತ್ತಲೆಗಳಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಮನೆಮನೆಯ ಸೊದರ್ ಕಣ್ಗೆಸೆದುದು॥ ॥೪೮॥
ರವಿ ಪಶ್ಚಿಮಾಬ್ಧಿಯಂ ಮರೆಗಾಳೆ ತಮಸ್ತೋಮ
ಮವನಿಯಂ ಮುಸುಕಿ ತೀವಿರದೊಳ್ ಪತದ್ಭಜಂ
ಬವರದೊಳ್ ಸ್ಮರದು ಪ್ರಸಂಗಿತನಾಗಿ ತೆರಗಿದಂ ತಂನ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಕತ್ತಲು॥
ಪವನಸಖನಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ನಾರಾಯಣಾ
ಸ್ತ್ರವನೆಚ್ಚುಪೆಚ್ಚಿದುರಿಯಂ ಕೆಡಿಸಿ ನಿಜಸೈನ (ನಿಲಿಸಿ)
ಕವನಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿದಂ ದೇವಮುರಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಮೈದುನಂ ಮುದದೊಳು॥ ॥೪೯॥
ಅಷ್ಟಮಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ – ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೪೨೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ (ಶ್ರೀ)॥

೯. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಜ್ಞಾತಿ ನಿಜಕಾಂತನಂ ಛಲದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ತಂ
ನಾಲಯದೊಳಿರದೆ ಮೊರೆವೊಕ್ಕು ಬಂದರ್ಜುನನ
ಮೇಲೆ ತಂತ್ರವನೆಸಗಿ ಶಾಪಮಂ ಕಾದಿಸಿದಳೈವನದಿಯಂಕರೊಳ್॥

ಪದ್ಯಂ

ಇಂದುಕುಲತಿಲಕ ಜನಮೇಜಯ ನರೇಂದ್ರ ಕೇಳ್
ಅಂದು ನೀಲಧ್ವಜಂ ತಿರುಗಿ ತನ್ನರಮನೆಗೆ
ಬಂದು ವೈಶ್ವಾನರನ ನುಜ್ಞೆಯಿಂ ಪಾರ್ಥನ ತುರಂಗಮಂ ಬಿಡುವೆನೆಂದು॥
ನಿಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳ್ ಕರಸಲ್ಕದಂ ಕೇಳ್ದು ನಡೆ
ತಂದು ನುಡಿದಳ್ ಜ್ವಾಲೆಯೆಂಬರಸಿ ಪತಿಗೆ ನೀ
ನಿಂದು ಸಿತವಾಹನಂಗೀಯ್ದೊಡೆ ಕುದುರೆಯಂ ಬೆದರದಿರೆ ನುತಪದದೊಳು॥ ॥ ೧ ॥
ಅಂನೆಗಂ ಕೇಳ್ ಜನಮೇಜಯ ನರೇಶ್ವರಂ
ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಬಂದೆಗಂ ಬಳ್ಕು ಬೆಸಗೊಂಡ
ನಿಂನೋಂಮೆ ಪೇಳ್ ಬೆಲೆ ಮುನೀಂದ್ರ ಪಾವಕನೀತನಾಪ್ಯಾಗಿ ದೊಳಿರ್ದನು॥
ಮಂನಣೆಯ ಮನೆಯಳಿಯನೆಂತಾದನಾ ನೃಪನ
ಕಂನಿಕೆಯದೇನ ಮಾಡಿದಳದರ ವೃತ್ತಾಂತ
ಮಂ ನಿರೂಪಿಸವೇಳ್ಕುದೆನೆ ಮತ್ತೆ ಜೈಮಿನಿ ಧರಾಧಿಪಂಗಂತೆಂದನು॥ ೨ ॥
ಆಲಿಸಿಂನಾಡೊಡೆಲೆ ಭೂಪ ನೀಲಧ್ವಜಂ
ಜ್ವಾಲೆಯೆಂಬರಸಿಯೊಳ್ ಪಡೆದ ನತಿರೂಪಗುಣ
ಶೀಲಂಗಳಿಂದೆಸೆವ ತನುಜೆಯಂ ಸ್ವಾಹಾಭಿಧಾನದೊಳ್ಪೆಳವು ತಿರಲು॥
ಆ ಲೋಲಲೋಚನೆಗೆ ಜವ್ವನಂ ಬರೆ ಪಿತಂ
ಮೂಲೋಕದೊಳ್ ಸುಪುರುಷರ್ಕಳಂ ಪಡೆದ
ಮೇಲೆಯೂ ಪಿಸಿತೋರ್ಪದನಿತರೊಳದಾರ್ಗೆ ನಸೆವಲ್ಲಭತ್ವಮೆಸೆದಪುದೆಂದನು॥ ॥ ೩ ॥
ವಿಮಲ ಗಂಧರ್ವ ಯಕ್ಷೋರಗ ಸುರಾಸುರರ
ಸಮವಾಯಮಂ ಮಾಡಿ ಸಕಲ ಭೂಮಂಡಲದ
ನೃಪವರ್ಗಮಂ ಕರೆದು ಪಾರ್ಪರವರಂ ಚಿತ್ರದಿ ನಗಲನಿಳಿಸೈದನು॥
ತಪನೇಂದು ಮನ್ಮಥ ವಸಂತರ್ಕಳಂ ಜರೆದ
ಸುಷಮದಿ ಸ್ವಾಪ್ಲುಕರ ನಡುವೆ ಕಳ್ದಿರ್ಗರಾ
ಚಪಲೇಕ್ಷಣೆ ತ್ರಿನೇತ್ರನಂ ದಿವಪ್ಸೋರಿ ಪಿಡಿದಳೆ ನಗವಂಕಾಂತನೆಂದನು॥ ॥ ೪ ॥
ಆನೀಲಕೇತು ನೃಪನವಳ ನುಡಿಗೇಳ್ದಾಗ
ನೀನಕಾಟ ಪಿತ ದವರವನಾಹಿಸಿ ದೆಸೆಳ್ದು
ದಾನೇನಪ್ಪುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದ ತಾತನಂ ಜರದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬಳಿಕಾ॥
ಮಾನಿನಿ ಮಹೋದ್ಯಾನದೊಳ್ ಪ್ರಾಪಿಸನಮರ್
ದಾನದಿಗೆ ಬಂದು ಮಂದಳ್ಪಿ ಸುವ್ರತೆಯಾಗಿ
ನಾನಾವಿಧಾನದಿಂದರ್ಚಿಸಿದಳಗ್ನಿಯಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದನುದಿನದೊಳು॥ ॥ ೫ ॥
ಪಾವಕಂ ಮೆಚ್ಚಿದನವಳ ನೋಂಪಿಗೆ ಮ
ಹಾ ವಿಬುಧ ವೇಷಮಂ ತಾಳ್ದು ನೀಲಧ್ವಜನ
ಜಾವದಿಗೆ ಬರಲಾತನಿದಿರೆದ್ದು ಪೂಜಿಸಿ ಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದಾ॥

ನೀವು ಬಿಜಯಂಗೈದ ಕಾರ್ಯಮಂ ಬೆಸಸಿಯೆನೆ
ಆವು ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ್ ಬಂದು ನಿಂನ ಸುತೆಯನಿದ
ಕಾವೋಲೈಸಿ ಬೇಡಲ್ಕೆ ತಾನುಜರಿಯ್ಯುಬಹುದು ವಿಪ್ರರ್ಗೆಂದೊಡಿಂತೆಂದನು॥ ॥೬॥
ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ನೀವು ಬಂದು ಬೇಡುವಡಿಳೆಯೊ
ಳನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ವಿಪ್ರರ್ಗೆ ಕೊಡಬಹುದುದಾ
ಜನ್ಯರದಕೇನೊಂದು ಫಲದಿಂದ ತಂನ ಸುವರಗೆ ಮರುತನ್ನು ನಲ್ಲದೆ॥
ಲವ್ಯರಂ ಪತಿಯಾಗಿ ವರಿಸಬೇಕೆಂಬುತ್ತೆ
ತನ್ನ ಮಿತ್ತನು ಮಾಡುವೆನಿಂನು ನಿನಗೀವ
ಧನ್ಯತೆಗೆ ಬಾಹಿರಂ ತಾನಾದೆನೆನಲಾ ಕಪಟ ವಿಪ್ರನಿಂ ತೆಂದನು॥ ॥೭॥
ಪ್ರಿತ್ಯ ಮಾದುದು ನಿಂನ ಮಗಳ್ಗೆ ಕುಶಸುವ್ರತನ
ಮಾತ್ರಯಂ ಮಾದಿಸಿಂ ನಾನಸ್ಸುಸಂಶಯ
ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಂ ಬಿಡು ಕಾದು ನಿಜಾತ್ಮಜೆಯ ನೆನೆನೆಂಬರಾನ್ಪುಷಂ ಬಳಿಕ ತಂನಾ॥
ಲಾಪ್ತ ಮಂತ್ರಿಯೊಳ್ ಗೃಹವನಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿನೆ
ಗಾಪ್ರಿತ್ರನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಬಂದವಂ ನೋಡಿ ಕಿನ್ನಿ
ದಿಷ್ಟಿಯಂ ತೋರಲಿವೆಗಳ್ಳು ಮಿಸಿಗಳೂರಿಯಲಲಲ ನೆಂದಾರದರಂದಾ॥ ॥೮॥
ಪಪುರಸನಂ ತಪ್ಪುದೆಂದಾನ್ಪುಷಂ ತಿಳಿದು
ಗುಪ್ತದಿಂ ತಂನ ಪತಿತನುಜರಂ ಕರೆಸಿದಾ
ಲುಪ್ತಿಯಿಂ ಬಂದನಿವನ್ನಾವ್ಯಬೆಕ್ಕಿಗೆಯಂ ಶಿಶಿರಾಯಸುದೆನೊಡೆನಪ್ಪೆ॥
ತೃಪ್ತಿಕಾವದೊಳ್ ಕನಡೆತಂದು ನಿಶ್ಚಿಸ
ಅಪ್ತ ಮಾದುದು ಮೇಲು ದಿನವಸನ ಮಾಗಳ್
ತೃಪ್ತಮಂ ಮಾಡಿನಗು ತಿರ್ದನಾಭ್ರಮಾವರಂ ಸತ್ತಿತೆಯೊಳ್ಳಿನೋದದಿಂದಂ॥ ॥೯॥
ಪ್ರತಿಕಾಂತ ಕೇಳ್ಬಳಿಕ ನೀಲಧ್ವಜಾವನಿಪ
ನಾ ಕಪಟವಿಪ್ರನಂ ಕರೆದಗ್ನಿ ನೀನಾದೊ
ಡೀಕುವರಿಯಂ ಕಾದುವೆನೆಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಮಾಡಿಕ್ಷ್ಯಯಿಯ ಪಕ್ಷಗಾತ್ರೈ॥
ಪ್ರಾಕಾರಮಾಗಿ ತಂನರಮನೆಯೊಳಿಂದು ಮಿರ
ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕಾಳ್ ಲಾಲಿಪ್ಪುದವಮಾನಸ
ನಾ ಕಮಲವದನೆಯಂ ಮದುವೆಯಾದಂ ವಿಧಿವಿಧಾನ ವಿಸ್ತರವಂಗಳಿಂದಾ॥ ॥೧೦॥
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮಪತಿಯರಂ ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಜಾಮಗಿರಿಗ
ಭಾಮಾರಿಮಾರಗೆ ಗಿರಿಜೆಯಿಂ ಬೆಟ್ಟುಕಾಂದಿಪೋಲ್
ತೀಕ್ಷ್ಣತವಪಾಂಗಾತ್ಮಜೆಯ ನಿತ್ಯನಿತಿ ಸಕಾಂದಂ ನೀಲಕೇತು ಬಳಿಕಾ॥
ಸ್ವಾಹಾವನಿತೆಯ ಸಂಮೇಳವದ ಸಾಹ್ನ್ಯದಿಂ
ಮಾಹಿಷ್ಮತಿಯ ಪಟ್ಟಣದೊಳ್ ವರ್ತನ ಲಂಮ
ನೋಹರದವಿವಿಧ ಭೋಗದೊಳಿಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಸಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದಾ॥ ॥೧೧॥

ಅಲ್ಲಿಪಾವಕನಪರ್ಣಶಾರಣ್ಯಮಧ್ಯಗಮುಂ
ದಿಲ್ಲಿಯಕಥಾಂತರವನರಸಕೇಳ್ಭೂಪಾಲ
ಯಲ್ಲಿನೀಲಧ್ವಜಂಮನೆಯೊಳ್ಪಾಲ್ತಿಯನಲಾಪಮಂತಲೆಯೊಳಾಂತು
ಸಲ್ಲಲಿತವಾಣಿಯಂಬಿಡೆನೆಂದೊದವಿಕಾದಿ
ದಲ್ಲದೆಂದಾನಿಳ್ಪಿಗೆಪೇಳ್ದಿಸಿದನಿತ್ತ
ವಲ್ಲಿಪಿತಮಲಮಾಪಾರ್ಶ್ವಲವಕೆಯೆನಲ್ಕೆಂಬದದರ್ದುಮಾದಲಾ॥ ॥೧೨॥
ತಂನಪಗೆಯಾದಕ್ಕೆತ್ತಲೆಯನಾಯುಷ್ಯದಿಂ
ದಿಂನಿರ್ದಿಸಿಮಗನಂಮುಳಿಯದಿರನೆಂದಂಜಿ
ಕಂಸ್ವೈದಿಲೆಯಮೊಗಂಬಾಡಿದುದುಸಾಡಿನಸುತೆದರ್ಪರವಿಂದಂಗಳು॥
ಗಂನಿರೊಳ್ಬರಿವಶಾರೆಯರಮಂಟಪಾಲಿಯಂತೆ
ಸಂನಿಸ್ಯದವುಪಾಮ್ರಚೂಡಂಗಳಿಂದಿದವು
ಮುಂನಿನಂತಿರೆಜನ್ನವಸ್ತ್ರಗಳ್ಪಾದಿದವುಪುಂಬಿಗಳ್ವಂಡನರಸಾ॥ ॥೧೩॥
ರಾಜಮುಂನೊಂಮೆತಂನಂತುದುಕಿಬಳ್ಳನಂ
ಬಾಹಗೆಯುಮರಸಲಾಳ್ಕೊಸ್ಸುಪಾತಾಳ್ದಮ
ಘಾಟಿಸಂಕುಲಮನಾಕ್ರಮಿಸಿಪಡೆವಾಳಿಗಳ್ಕಂತೆಗದುಕಾಂಡಾಗಲವನಾ॥
ನಾಹಸಂಮಿಗೆಚೆಲ್ಲುಕೈತಷ್ಟನೋಡಿನೆಡೆಪ
ಗಾಹರಿಂಧಯಂಪೊಳಿಪಲ್ವಸುಳ್ಪಿಬಲತ್ರಿ
ವಾಹಂಗಳ್ಕೆತ್ರಯಂಪಾರಿವಿನಂದಿನಪಸುದಯಂಸ್ವೈದುಬರುವರ್ದಸಾ॥ ॥೧೪॥
ಯುತ್ತಲವನೀಶಕೇಳ್ಪುರದಯವಾಗದಮುಂನ
ಮತ್ತೆಮಾಹಿಷ್ಮತಿಯಪಟ್ಟಣದಕಾಂಚೆಯಂ
ಮುತ್ತಿಕಾಂಡದುದುನಾರನಚತುರಂಗಮಾಚೆಯೊಳ್ಪುನೀಲಧ್ವಜನಪಾಲಿಸಿ॥
ವೃತ್ತಿಕವಿದುದುಪಿಸುರೋದನದಮೋರ್ಯ್ದದ
ಶತ್ತಂದಮೊದೆಪರಸಬಹುಗಾಳಗದ್ವಿತಟ
ಸುತ್ತಿದಪರ್ಪಿಂಥವಾದುನಳ್ಪನಸವಧ್ವಜಂನಡೆದನರ್ಘನನಮೋತಿ॥ ॥೧೫॥
ಪರಸ್ಯಾತಿಮೊಳಗಿದಬಳ್ಳಿಕಮಿಂಚುಚುಬ್ಬುಳಿಗೆವಮಂ
ಪೆರಳ್ಬಲ್ಲುದಿಕ್ಕಾಮಷ್ಟಾಲೆಗಳ್ಬರಕದ
ಸರಸುಳಿದಮೀರಜರಬಗೆವನಿಪಡೆಪರಿಸುನಿಂದಂಕಾಳಗರವುತಾ॥
ಮುರಿದುದುರುವಳ್ಳಿಗವನನೀನೆಬಳ್ಳಿಕಳ್ಳಗ
ಬ್ರರಪಾರಿಪಿಸುತನಸೋಳ್ದರಮಂತ್ರಿಬಾಂಧವ
ಶೂರಮೊಳ್ಪಂತಳಿದರಬ್ಬರ್ದಿಸಿಮೊಳ್ಪಂತಂಕಾದಿಸೋಂದುವಬಾಧಿತೆನಾದನಾ॥ ॥೧೬॥
ಬಳಿಕನಾರಥಿಮನೆಗೆತಂದನಾಪ್ತಕಾಪನಂ
ಮೊಳಗಲಿಶಬ್ದಕಲ್ಲಿಳ್ದಿಪ್ರಪುಕಾಂಬೆಕಾ
ತ್ರಳಿದಕಾವಲ್ಲಳಂಬಿದರಲ್ಲಲ್ಲಿಗಬಬಬಿಸುಪಾನಗರಮೊಳ್ಪಿಗೆ॥

ತಿಳಿದುದಾತನ ಸಮಾಧಿಗೆ ಸ್ಥಿರದು ಮೋಡಿ
ಮೋಹನಪರದಪಾರ್ವತಿಗೆ ಚಂದ್ರಾಗನಿಜತನಯ
ರವಿದಪತ್ತಿಂದ ಬೈದನಸಿ ತಜ್ಜುಬಂಜ್ಞಾತೆಯಂ ಪ್ರವಿಶಾಲೆಯಂ ಪ್ರತಿಯೋಗ್ಯಮಂ॥ ॥೧೭॥
ಬಿಂನೆಪಾರ್ಥನಹಯವನಾತಂಗೆ ಬಿಡಲೀಯ್ಯು
ದೆಂನಕೆಡಿಸಿದೆಯಲಾಪಾತಕಿಯೆ ಮತಕರದ
ರಿಂನೆಹನುಘಾತಕಿಯೆ ಮತ್ತುಲನ ನಿಶ್ಚಿತನಿತಿಕಶ್ಚಿ ಮೋಹಸುದುಷ್ಟೆ॥
ಯೆಂನರಮನೆಯೊಳಿರದಿ ಕೆಂದಾಗಲಾಜ್ಞಾತೆ
ಯಂನಿಲಿಕೆತುಧಿಕ್ಕಿಸಿ ಬೈದುಬಳಿಕಷ್ಟ
ಮಂನರನೆಡೆಗೆ ಕಳುಹಿ ತಾನಾಕಿಳಿಟಿಯಂ ಕಾಣಲ್ಕೆ ಮೋರಮಧ್ವಜನು॥ ॥೧೮॥
ಕಾಂದುಬಳಿಸಿದನವ್ವಿಳಿಯವಸ್ತುಗಳನಮಿತಮಾಸಿ
ಮಂದನಾದಿಗಳಂ ವರದುಕೂಲಂಗಳಂ
ಕುಂದಾಕಳಂ ಮಣಿಘಗಳಮತ್ತಮತ್ತೆಯಶಂಗಜಕಾಯದಿಗಳನು॥
ಶ್ರೀಂದಾರದರ್ಥಮಂ ಸುದಶ್ವೈಲಧಾನ್ಯಗಳ
ಶ್ರೀಂದಿಗಳಮೀಲಿತುಂಬಿಸಿ ಪಾರ್ಥನಂ ಬಂದು
ಕಂದನಸಿತದ್ವಜಂ ಬಳಿಕವನನರ್ಜುನನ ಪ್ರೀತಿಮಿಗೆ ಮನ್ನಿಸಿದನು॥ ॥೧೯॥
ವಾಜಿನದಿದಮದುಬಳಿಕ ತೆಂಕಮುಖಮಾಗಿಸೆ
ನಾಜಲಧಿಸಹಿತನೀಲಧ್ವಜಂ ಮೋರಮಧ್ವ
ನಾಜನವವನಂ ಕೂಡಿ ಕಾಂದು ಮುಂದಕೆನಪ್ಪನಾಳಿ ತೆರಳಿದನಿತ್ತಲು॥
ವೇಜಮಿಲ್ಲದಮನೆಯೊಳಿಂಕೆಂಗಾದಲ್ವಳನು
ವೀಚೀವಮೀತಕೆನನಗೆನುತ ನಿಜವಲ್ಲಭನ
ರಾಜಗೃಹಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಮೋಹದಳಜ್ಞಾತೆಯು ಸ್ವಾಮಿನೆಂಬ ತಂಮನೆದೆಗೆ॥ ॥೨೦॥
ಉಸ್ಸಿರಿಂ ಕಂದಿದಿಗಾರ್ಧದಸ್ಸಜಾತೆಯಂ
ಸನ್ನಿಸಿದನೆಗೆ ಬಂದೆಯೆನೆಘಲುಗುಗ್ರಾಂ
ಮನ್ನಿಸೋಶಥಮಲ್ಲಮಂಕೆದಿಸಿ ಮಸ್ಸ್ಸಂ ಕಾಂದುಪತಿಯಂಗೆಲ್ಲನು॥
ತನ್ನುಗ್ರಾಕಾಂದುಸಾಯವನೆಸಗದಿರಲೆಂನ
ಜನ್ನಿತಕೆ ನಿಂನದೆಸೆಯಿಂದ ನಾರನವಿಲ
[illegible] ಮಸ್ಸಾವನಶಸದಿದುರ್ಧೆಂ ದೊದಾಜ್ಞಾತೆಗವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೧॥
ವಾಯಕರ್ಜುನನನತಲೆಬದ್ದಮದೆಕ್ಷ್ಷನನ
ಕಾಯಮಿರಲೆಮರುಳೆಕಾಯಕಗೆಗಾಂದುಕೆದು
ವಾಯಸಂತನಗೇಕೆರಾಘವಂ ಮಾಡಿದುಪಹತಿಯಿಂದಕಾನನಂಗೆ॥
ದಾಯಮಂ ವೀಳ್ಯವನವಂಶಮಂನಪಕಸಿದ
ಮಾಯನಾತಿಯೊಳೆಂನಾಲಯಕೆಬಂದೆನಗ
ವಾಯುಮಂ ತಾರದಿಲ್ಲಿಂದ ಮೊಗೆಂದವಳನು ಸ್ವಸ್ಥಂ ಕಾಪಿಸಿದನು॥ ॥೨೨॥

ಷ್ಟಾಲೆಬಳಿಕನುಜನಂಬೈದುಕಾಳಿಪಯೋಧಿತ
ನಾಲಯದೊಳಿರ್ದವಿಮಾನಮಧ್ಯನಡವತಳೆಮುಂದೆ
ಠೀಳೆಮಿಗೆನಲಿದುಲಿದುಸುಳಿದಿಳಿದುಬಳಿದಳಿದುತೆಳೆದೆಳದುಮೊಳದುಸೆಳೆದು॥
ಮೇಳೆಮೇಂಳಾದನುವಷುನಕ್ರವಾಹದನುಕ
ಜ್ಞಾಳವಹಾಳಾಕುಲದಬುಧ್ಬುದದಜಾಲಜಂತು
ಜಾಲದಲಳಿಯಲುಳಿಯಲಪಹಾನಪ್ರವಸ್ಥರದವರಗಂಗೆಯಂಕಂಡಳು॥ ॥೨೩॥
ತೆಳುಲುದಿಯಮಾಳಿದಿಯಲಿತ್ತದಿಯತಳಗದಿಯ
ಮೊಳೆನೆರೆಯಲುರೆಮೊರೆಯಲಾಸ್ಥಿರೆಯಬೆಳ್ನರೆಯ
ಮೊಳಪೆಳೆಯಮಾನ್ಪುಳೆಯಲಿರದಿಳೆಯಲೆದೆಸೆಳೆಯತುಂತುರನತನಿಗದರನಾ॥
ಸುಳಿಸುಳಿಯನವ್ವಳಿಯಬಾಬ್ಬುಳಿಯಕದುಲಳಿಯ (ನವ್ವಳಿಯ)
ಜಳಚರದಧರಧರದಸೀಕರದಶೀಕರದ
ತುಳಗಂಗೆಸುತರಂಗೆನೊಳ್ಪುಂಗೆಸಲಕಂಗೆಸೆದಳುಂದುದಿವಿಜಸಿಂಧು॥ ॥೨೪॥
ಸಾಮರ್ಗದಿಯಾನಿರ್ವಗುಂಬಿನಿಂತಂನೆಡೆಯೊ
ಭಾಮರ್ಭುಗಲವಾಂಧ್ರರವಾರೆಂಬಮೇಮೆರ್ಯಿಂ
ಷಾಮರ್ಸುವಗಂಗಾಪ್ರವಾಹಮಂಕಂಡಳಾಷ್ಟಾಲೆಬಳಿಕಲ್ಲಿನಿಂದು॥
ಧಾಮರ್ಗರದರೊಳುಂಟೆತಂನನೆಂತಾದೊಡಂ
ನೇಮರ್ಬ್ಬುದಂತೊಯ್ವನಾತದಿಗೆದಾಂಟಿಸುವ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯಯುಳ್ಳವರೆಂದೊದಲ್ಲಿರ್ದನಾವಿಕರ್ಗೆಬೃನ್ನವಳ್ಳಂತೆಂದಳು॥ ॥೨೫॥
ಬಿಂದುಮಾತ್ರಂಮೇಲೆಬಾಳ್ಳಲ್ತೆವಿಪ್ರನಂ
ಕಾಂದವಾಪಂಮೊಸುದಿಲ್ಲಿಮಿಂದವನಗತಿ
ಯಂದಮಂಬಂಗಿಸುವದುಜನಬವಾಳ್ಲನೀವಿಲ್ಲಿಗೇನಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ॥
ಬಂದೆಗಂಗಾಂಬುವಂಮುಟ್ಟಿದರಬಪುದೆಮೆ
ಳೆಂದೊಡಾಷ್ಟಾಲೆನುಡಿದಳ್ ಜಾಹ್ನವಿಗೆದೋಷ
ಮೊಂದಿಸುದುನಿಮಗಾಕವುದಿಲ್ಲಮವಳಿನಗೆಮೈದೊರಲುಸುರುವೆನೆಂದಳು॥೨೬॥
ಸೈಜದಿಂದಜನಕರಪಾತ್ರದಕ್ರಿಯದಕಂ
ಮೈಜಯಂತೀಧರನಪಾದಾಂಬು ಶಿವನತಲೆ
ಗೈಜದೆವೆಳಬಸಿಗೊಳಿನದಜೀವನಂತಾನಲ್ಲದತಿಪಾಪಂಗಳು॥
ಮೈಜಾಂಧನುನಿದುಬಿಸುದುವಗಂಗೆಬೆದರಿದ
ತ್ರೈಜಗದೊಳುಬವಾದಕಂಜದವರುಂಟೆಕೇ
ಹೈಜನಸುಬಲದಿಜಾಹ್ನವಿಕೇಳ್ದುಮೊರಮಳ್ಳುಳವರೆಂದನುದಿಗೆನದುಗೀ॥ ॥೨೭॥
ಲಂಬುರುಹಾಲಾಂಬಮಸ್ತ್ಯಕಷ್ಟವಾರಿ
ಕಂಬುಸೀಕರಚಕ್ರಿವಾಕಸ್ಪೆವಾಲಕಾ
ದಂಬಗಂಧ್ರಿಕೆಸ್ವೆಕತಮ್ಮಾಭಾಂಗಳಿವುತನಗವಯವಂಗಳಾಗೆ॥

ಉಂಬಾದವಾಂದರ್ಪುಮಾನದಿಯನದುವೆತ್ತಿ
ಬಿಂಬಿಸಿದೊಳಿರೆದಿವ್ಯರೂಪವನಳವಡಿಸಿ ಜಗ
ದಂಬೆ ಜಾಹ್ನವಿ ಸಲಿಲಮಧ್ಯದಿಂದೆದ್ದು ಬಂದಾ ಜ್ವಾಲೆಯಂ ನೇಳ್ದಳು ॥ ॥೧೮॥
ದೋಷಪರೆ ತಾನೆಂದು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳುರೆ
ಘೋಷಿಪವು ಮುಟ್ಟಲಾಗದು ತನ್ನನೆಂದುಸಿಂ
ದೂಷಿಸುವಕಾಲಾಗ್ನಿಮದಾವುದಾ ಜ್ವಾಲೆ ಕೇಳ್ ಪಿಂದು ಜಾಹ್ನವಿ ನುಡಿದಳು ॥
ಘೋಷಿಗಾದಮಾತನಾದುವಲ್ಲೊಲಾಗದವಸು
ಶ್ರಾಪಿತವನುಸರಬೇಕು ಸುದುಮತ್ರೆಯಲ್ಲಿದಿದಾ
ಯೋಷಿದಂಗಸ್ಪರ್ಶನಂ ಪಾಪಮೆಂಬರದನಾಬದಲಿದೆನೆಂದಳು ॥ ॥೧೯॥
ಎಂದೊಡೆನೆರಳ್ಪು ಶ್ರಾಗರಥಿ ಸಮಸ್ತನ್ನವ
ವೃಂದದೊಳ್ ಗಂಗಮಗನಸ್ವಾಮನಾಗಿರ್ಪೆ
ನೆಂದು ಮಳಿಪವನಲ್ಲಮವಷ್ಟಿಭುಜ ಮರ್ಗ ಶ್ರಾಗವತಮನ್ಸಕಮಗ್ರಿ ॥
ವೃಂದಾರಕಾಳಿಪಮಂ ಸತ್ಯಸಂಧಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
ನೆಂದುಮೂಲೋಕದೊಳ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿತನಾಗಿಪ್ಪಂ
ಮಂದಮತಿ ನೀನವನೆನು ತಂತ್ರಲ್ಲನಲ್ಪರುತಲೆ ಯೋಗೆಂದೊಡಿಂತೆಂದಳು ॥ ॥೨೦॥
ಉಂಟು ನೀನಾಡಿದಿನಿತೆಲ್ಲಮುಂ ಪಾರ್ಥನಲಿ
ದೆಂಟಕಾಂಡಳಿದುದಂ ಬಲ್ಲೆನಾನದರಿಂದ
ವೆಂಟರ್ಪಿಸಿ ತಿಂಪಗಂ ಇಂನೀಕ್ಷಿ ಮಾಡುಗದೊಳ್ ಗದಾಯಾದರೊಳ್ ಗೆ ॥
ನಂಟೆನ್ನದಾಹವದೊಳ್ ಅರ್ಜುನಂ ತವಸೂನು
ವಂಟುಸೈನಿಂಕಾಂಡನಲ್ಲದಿದರ್ಪಿದ ಮತ್ತೆ
ಕಂಟಕಮದೆತ್ತಗಾದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಿಷ್ಠುರದಯಕೆಂದಾ ಜ್ವಾಲೆ ಕಾತ್ರೈದಳು ॥ ॥೨೧॥
ಪತ್ತೆಲೆಯ ತರುಪನೊಗಿನದಮೊರೆಯಮರದಸಾ
ದ್ವಿಚ್ಛಗಾಂಡೂರಿಪೊಲಾ ಜ್ವಾಲೆಯ ಮುಳಿಸಿನೊಡನೆ
ಪಿಚ್ಚಿಪ ಮರಾಪಗೆಯ ಕೋಪ ಮತ್ತಿದಪಾಪದಿಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂ ಧುರದೊಳು ॥
ಯೆಚ್ಚುಕೊಂದರ್ಜುನನತಲೆಯನಾ ತನಸುತಂ
ಕಾಚ್ಚಿನೆದಮಾಲಿ ತಿಂಗಳಾರಕಾಪದೊಳ್ಗಂ
ದುಚ್ಚಾನಿ ಕಾಪಮಂ ಕಾಲ್ಬದನಿದರ್ಪಿಂ ಜಲದ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಪಿಜ ತಟಿನಿ ॥ ॥೨೨॥
ನಾರಿಯರ ಫಲಮೆಂತು ಬಾಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಶಪಿಸಾ
ಗೀರಥಿಗೆ ಕಾಪಮಂ ಬರಿಸಿ ಕಾಡಿಸಿದಳ್ ಪತಿಕ
ತೋರತರ ಶಾಪಮಂ ಜ್ವಾಲೆ ಬಳಿಕದುನಾಲದಾನರನ ತಲೆಯ ನರಿವಾ ॥
ಘೋರಲಾಗನಲಪ್ರಪಾದವೆನೆಂದು ಸುರ ನದಿಯ
ತೀರದೊಳ್ ವಹ್ನಿಪ್ರವೇಶಮಂ ಮಾಡಿದಳ್
ಶ್ರೀರಿತನಯನ ಸೂನುಬಭ್ರುವಾಹನನ ಮೂಡಿಗೆಯೊಳ್ ಬಾಣವಾದಳು ॥ ॥೨೩॥

ಬಂದುದು ನರಂಗೆ ಪಾಯದೊಳಿಂಗಡಲ ಪಾವಮಾ
ಮಂದಾಕಿನಿಯ ಮಾತು ತಾಗದಲ್ಲದೆ ಮಾಣ
ದಿಂದುಕುಲಮಳಿವುದೀತನಕಾದೆ ಧರ್ಮಜಾದಿಗಳನು ಪಡಿಯರರಿಯರು॥
ಮುಂದೆ ಸುರಾಸುರರ ದಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನಾವತೆರ
ದಿಂದ ಪೊರಪೊರೆಸುವನೊ ತಂನ ಶರಣಾಗತರ
ನೊಂದುಪಾಯದೊಳುಪಪಾದರೆನೆಂದು ಧೈರ್ಯಮಂ ತಾಳ್ದರಂದು ದಿವಿಜರು॥ ॥೩೪॥

ನವಮಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೪೮೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೧೦. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಪಾರ್ಶಿತೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಗೆಡೆಸವ್ವಾಚಿನ್ನಾ
ತ್ರಿತರಿಯದೆಸೆಯಿಂದಲುದ್ದಾಲಕನ ಕಥೆಗೇಳು
ತಿರದೆ ಪಾಂಡವನುಜನ ಸಲ್ಲಿಗಾಗೆ ಬರಲವಂ ಕಾದಲ್ಕೆ ಮೊರೆವಲ್ಲನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಆಲಿಸೆಲೆ ಜನಮೇಜಯ ಕ್ಷಿತಿಪ ಮುಂದಣ ಕ
ಥಾಲಾಪಕ್ಕೆ ತುರಗವನು ಚೈತ್ರದಿಂ ಪಲುಸುಗಂ
ನೀಲಧ್ವಜನ ಕಂದ ಬಳಿಕಾತನಂ ಪಾದಿಕಾಂದ ಭೂಮಿಪರ್ನೆನಪಾತ॥
ಮೇಲೆ ನಡದಂತೆಂಕಮುಖ ಮಾಗಿಪಯದೊಡನೆ
ಕಾಲಿದುವ ಮಂದಿಗಂ ಬಿಲ್ಲಿನೆಲನಾಗಸಂ
ಸಾಲದೇಳುವ ಧೂಳಿಗೆಬ್ಬೆನೆಕೆಯೋರ ಪಾದ್ಯಧ್ವನಿಗೆ ನೆರೆಯ ದೆಸೆಯ॥ ॥೧॥
ಸಹದೇವನಾಗ ಸಮುದಿತ ನಕುಲನಾಗಸಂ
ನ್ನುತಾರ್ಜುನನು ಮಾಗವರ ವೃಷಕೇತುದರಸಾ
ಮಹದಿಭಾಶ್ವತ್ರಿಜನಾಗಶಶಿಕಾಂತ ಕುಲದಿಂದ ಪಾಂಡವರು ಮಾಗೆ॥
ಅಹಿತರುಗಳಿಂಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರರ ಕಾಧಿಕಾಂ
ದಹುದರಿಂದ ಚಲನಾಗಳಿನೆಂದು ಪರಿಯೊಡನೆ
ಬಹುಪಾರ್ಥನಂ ಮೂದಲಿಸುವೆರಡಂದವಿಂಧ್ಯಾದ್ರಿಮುಂದೆಸೆದುದು॥ ॥೨॥
ಯೆಸೆದುದಾಗಸಗಗನಮಂಡಲವನಂದತೆವ
ಅಸಮುಂನತಶೃಂಗದುತ್ತುಂಗದಸ್ತಾರದ
ಶಶಿಕಾಂತಮಯಮಾದರಮಣೀಯ್ಯಕಮಣೀಯ್ಯಕಂದರದಸಾಂದ್ರದೊಳು॥
ಮಸುಕತಪ್ಪುಲಮೇವಮಂಜುಗಳ ನಂಜುಗಳ
ದಶನದಗ್ರಾಹಿಗಳ ಮುತ್ತುಗಳ ಮುತ್ತುಗಳ
ವಿಸಲಾದ ಪೆಬ್ಬಿದಿರಕಾದುಗಳ ಬೀಡುಗಳ ಶಬರಿಯರ ಸಂಕುಲದೊಳು॥ ॥೩॥
ಪಕ್ಷಿಮೃಗಜಾತಿಗಳ ಕೇಳಿ ಮಿಗೆ ರಮಿಸುತಿಹ
ಯಕ್ಷಕಿಂನರಕಿಂಪುರುಷಗರುಡಗಂಧರ್ವ
ರಕ್ಷೋಗಣಂಗಳಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗೆಸೆವ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮದ ಮುನಿಗಳಿಂದಾ॥

ವೃಕ್ಷಪಾಠಕರುಲಿದ ವಿವಿಧ ಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಂದ
ವೃಕ್ಷಲತೆಗಳ ಕುಸುಮಫಲಸಮೃದ್ಧಿಗಳಿಂದ
ಲಕ್ಷಿಗಳ ತಳ್ತೊಪ್ಪಮೆಸೆದಿರ್ದುದು ಮಖಭೂಮಿ ದಿವ್ಯತನುಗಂಧಬಂಧುರದೊಳು॥ ॥೪॥
ಲಕ್ಷ್ಮಿಲಾಕ್ಷೆಯಂತಿರೆ ಸದಾನವಾಂಬುಯಂತೆ
ವಿಕ್ಷಾವಾಸ್ಪದನಲಾನಿಧಿಯಂತೆ ಮೃಗಧರಾ
ನಕ್ಷದಂತೆ ಕುಜಯುತಂ ದ್ವಿಜನಂತೆ ವಂಶಪರಿಶೋಭಿತಂ ಸ್ವರ್ಗದಂತೆ॥
ಶುಭ್ರನುರಭಿ ಸಂಸ್ಕೃತಂ ರಣದಂತೆ ಶರಕೃತಂ
ಸುಕೃತೆಯಂತೆ ಚಿತ್ರಪತ್ರಸ್ಥಿತಂ ದಿನಕರ
ಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಮಂದಾರಕಲ್ಹಾರನರಮಾಗಿ ತಪ್ಪಲ ಮೆಸೆದಿರ್ದುದು॥ ॥೫॥
ನಾಗಭೂಷಣನಾಗಿ ಶಿವನಲ್ಲ ಭಾರಿಗನ್ನೆ
ಯಾಗಿ ಪಾಂಡುದಲಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣಿನಿವಾಸಸ್ಥಾನ
ಮಾಗಿ ದಿಕ್ಪಾಗಮಲ್ಲ ಸ್ಥಾಪದೊಳ್ ದ್ವಿಜಮಾಗಿ ನೈಪಥ್ಯಮಲ್ಲ॥
ನಾಗನಾಸ್ಥಿತಮಾಗಿ ಪ್ರಜೆಮಲ್ಲ ಸಿದ್ಧರ
ನಾಗಪಟುವೃತ್ತಿ ಟನಲ್ಲ ಮಖಿಕ್ಷಿವಿಲಾಸರ
ಮಾಗಿ ನೃಪರಿಗೆ ಪಾಮಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ದುದಾಶ್ಚರ್ಯನಾಂ ಪ್ರೇಮೆಚಲೆ ಪ್ರೇಮೆಸೆವಾ॥ ॥೬॥
ಕೃಂಗಮಯಮುರುಶಿಲಾವಾಂಗಮಯಮದಿತಮಾ (ಶಿಲಾಸಂಗ)
ತಂಗಮಯಮನುಪಮಕ್ರಮುಜಂಗಮಯಮುಂನತಕ್ಕ
ವಂಗಮಯ ವಿತತನಾರಂಗಮಯ ಮಧ್ಯುತನಿಂಗಮಯ ಶರತ್ಯಮಯವು॥
ಶೃಂಗಮಯ ಮವಿರಳವಿಹಂಗಮಯಮೊಪ್ಪುವನು
ರಂಗಮಯಮಮರಿಯರನಂಗಮಯ ನೃತ್ತಿಗಳ
ಸಂಗಮಯಮೆನಿಸಿ ಗಂಭೀರಂಗಮಯ ಮಿಲ್ಲದುತ್ತುಂಗಮಯ ಮಾಗಿರ್ದುದು॥ ॥೭॥
ಬಹುಕಾಲಮೆನಗೆ ನಿರ್ಮಳಿಗರುದಮುರುಹಾರ್ಥ
ಸಹಸಮೃದ್ಧಿಂದು ಗಳನಿಗಮರೇದಪೆನೆಂದು
ಮಹಿಸತಿಕ್ಷ್ಮ ಸುದುಸ್ಸ್ಪ್ರಿ ಮಾಗಿ ಸುಮವರಜದನೋನೆಯನೆ ಧರಿಸಿದೆ॥
ಬಹಳ ತರುಗುಲ್ಮಲತೆ ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಟ
ಗಹನದೊಳ್ ಪೆಮರದಿ ಪಳ್ಳ ತೋಳ್ಪ ಸರಜಲುಗ
ಗಹನಗಳ ಸಾರವಿಂ ಧಾತ್ರಿಯಿಯಂ ಫಲುಗನಾಸ್ಯೆ ನೆತುಳಿದಸಿಯರದುದು॥ ॥೮॥
ಹರಿಯ ಸೇವಕರ ಬರವಂ ಕಾಣ ಬಾವಿಂದ್ರ
ಗರಿಯದು ಮಾರ್ಗದ ಮುಂ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಮಾಯ್ತುದು
ಧರಸ್ಪೂದಯವನ ಬಂಧಕಾರಮುಂ ಸುಪ್ರಕಾಶಿತಮಾಯ್ತು ವಿಸ್ತೃತಿಯದಗೆ॥
ಉರುತರ ಪ್ರಭಾವದಿ ವಿಮುಕ್ತ ವಿಕಾಶಿತಮಾಯ್ತು
ವಿರುಪಮಾಶಾವಶ್ಯಾನಮಾಯ್ತು ರಥಗ
ಚರಮಾಯ್ತು ವಿಷ್ಣುಪದಮೆನೆ ವಿದಮ ದಾನ ಯಂಬೆಂಬುದದೆಸೆನೆಸೆಹಾ॥ ॥೯॥

ಮಂದಿಸಂದಣಿಸಿಬೆಂಗಾಂಡುನಡೆತರೆಸುದರೆ
ಮುಂದೆಬರೆಬರೆಸಂದುದೊಂದುಯೋಜನದಗಲ
ದಿಂದೆಸೆವಶಿಬಿರಯನದರೊಳ್ಪುರಶೃವಿನೆಂಬತವಸದಿಂದತಿತ್ತರದೊಳು॥
ಬಂದುದರ್ಗಿಲ್ಲಮೇಲೆಹರಾಗಾಲಿಳ್ಳು
ದಂಡುಹಾರಮೆಚ್ಚಿದರೆಲೆಂಬಾಯದಂತೆಮೀ
ಗಿಂದಾಗದರ್ದೆಮದೆಪೆಬ್ಬಂಬಿನಂಮಹಿಪಾಲಕೆಬ್ಬಬ್ಬತ್ತವನು॥ ||೧೦||
ಗಾಲಿದಣ್ಣಶಿಲೆಯೊಳಾತುರಂಗದಶ್ಶುರಂ
ಕಾಲಿಬತುಡ್ಡಗಸದೆಸೂಡೆಚೆಚ್ಚುದದಿಂ
ಮೇಲೆನಡೆಗಣ್ಣುಲಿಂದುದುದಾತ್ರಿನಮನೋರಥದಂತೆನಿಜತನುವಿನ॥
ಅೀಲೆಯದಗರ್ದದಾಸ್ತತಿಯನ್ಸತಂಜಿಸಿಯೆನ
ಅತ್ತಲಾಲೆಸೆಬ್ಬೆಸ್ತಮಾಗರ್ದದಾಸಲ್ಲಾ
ಆಅಲಿತವಾಜಿಹಮಾಗೆಂದುಮಂದಲದೊಳಾಮ್ಣವಮ್ಣಗಾಂಸದತೆರದೊಳು॥ ||೧೧||
ಗಾಳಿಯಂಮ್ಣಸ್ತನದೆವಾಹಯಂಗಾಂತ್ಯಂ
ಕಿಳಬಾರದೆನಿಂದುಧರೆಯೊಳ್ನೆಸಚ್ಚಾಯೊ
ತೋಳಬೇಸೆಂದುಚರರ್ತೆತಂದುಪಾರ್ಥಂಗೆಬಂನ್ತೈಬಸ್ತೈಮುಗಯಲು॥
ನೀಳವಿಸ್ಥತನಾಗಬಂದುನೋಡಿದನಲ್ಲಿ
ಗಾಳನಪ್ಪಿದನಪ್ಪುಬಿಸೆಳೆಗಳಿಂದಮೊಯಿ
ಥೀಳಿಬಿದೊದದುವಡ್ರತಿಳಿಜವಾದುದುಬಿಲುಬಿತಾಸುದರೆಸಲ್ಲಿದೆಯೊಳು॥ ||೧೨||
ಬಳಿಕಬಂತಿಬದನರ್ಜುನನಿದೇನಾದೊದಂ
ಮುಳಿದಮುನಿಪನಶಾಪಮಾಗಬೇಸಿವನ
ಸ್ಥಳದೊಳಾತ್ರಿಮಮುಂಚಿನೋಳ್ಪುದಗಲದೊಳಿಂದುಬಾರಂಸಳುವಲವರು॥
ತಿಳಿದಿನಿಮಿಷದೊಳರಬಿಬಂದುಬಿಂನ್ತೈಸಲ್ಲಿ
ಫಲುಗುಣಾಂತ್ರಿಯುಮ್ಮವೃಷ್ಣಿಸೆತುವನುಸಾಲ್ವಿ
ಸಲಿಯಪಾವನಾಶ್ವನೀಲಧ್ವಜರವೃಷರಂಹೂಡಿಸೊಂದ್ಯೈತಂದರು॥ ||೧೩||
ವೆಸ್ತಳಿಸಲಿನಚಂದ್ರವಿವನಸಿಖಿಪಾರ್ಜುನ್ನ
ಬೊಗ್ಗಿಹಾರುವೈರಮಿಲ್ಲದೆನಿಖಿಳಮೃಗಪಕ್ಷಿ
ಮೊಗ್ಗಲಗಾಸ್ಯಗ್ಯಲಿಗಳ್ಯಂಬೀಯುವೆಂದೆಂದುಮೆಲ್ಲಾತರುಗಳು॥
ಸಗ್ಗದವರಂತೆಬೇಡಿದನೀವುದಾವಗಂ
ಸುಗ್ಗಿಯಾಗಹಾವಾಋತುಗಳುಂಸಲೆಸೊತ್ತು
ವಗ್ಗಳಿಸೊಸ್ಗಸುಖದುಃಖಂಗಳಿಗೆಯದಾಶ್ರಮವೊಂದು ಮುಂದೆಸೆದುದು॥ ೧೪॥
ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಮಸ್ಮೃತಿಪುರಾಣಾವಳಿಯ
ನೋದಿಸುವಸಿಶುಜಮಮ್ಮುಷ್ಟುಫಲಮೂಲವ
ಸ್ವಾದಿಗಳನೊದವಿಸುವಬಿವತಪಸ್ವಿನಾಗ್ನಿಹೋತ್ರವಿಧವೆಳಗಳನು॥

ಸಾಧುಸಂಗವಿನಮಸ್ಕಾರಪಾಠಪರಸಮಾ
ರಾಧನೆಗಳಂ ಮಾಡುವ ತಿಥಿಗಳನರ್ಥಿಯಿಂ
ಬಾಧಕದಯೋಗಮಾರ್ಗದೊಳಿನಿವಮುನಿಗಳಾಶ್ರಮದೆಡೆಯೊಳಿರುತಿರ್ದರು॥ ॥೧೫॥
ಮುದದಿರ್ದಪಾವಕನೊಳಿಬಿಲ್ಲುನ್ನಾವಿಯೊಳಂ
ಒದಿದಿರದಚಂದ್ರಮನೊವಿಷ್ಣುನಿರಸಾಗದಿಷಾ
ಮೃದುನೊರಜಮಂ ಪೊರ್ದದಂಬುಜಾಸನನೊಳಗೆತಲ್ಪನಲ್ಲದೆವಿಷ್ಣುವು॥
ನದುತ್ತೆಜದೊಬ್ಬುಯೊಶಾಂತಿಯನಿಜಾಗಾರ
ದೊಡಲಾತ್ಮೈಯಂಬನಾಶ್ರಮುನಿಪನಾಶ್ರಮದ
ಸದುವೆಪಳ್ಳಿದುರ್ಮುಖಿಯೊಗದೊಳಿರಲ್ಕೆನಡೆತಂದರ್ಜುನನಂದನನು॥ ॥೧೬॥
ಬಂದುಪುಷ್ಪಂಗದಿಂದಶ್ವಾಷ್ಟಕಮುನಿಯ
ಮುಂದೆಕೈಮುಗಿದುನಿಜಲಾಪಾರ್ಥಸಂಭ್ರಮಿತಿ
ಯಿಂದವೃತ್ತಾಸನಕ್ಕವಂಗನಿಜರ್ಕೆಕೆಯ್ಮುಗಿಬರವಾಯಿತೆನಲು॥
ಅಂದುಕುಲಾಶ್ರಮಂಕಾಣದವಾಮಂಮೊಗ
ತಂದಪ್ಪಮಿಥಮಂತೊಡಾಯೆಂನಂಧರ್ಮ
ನಂದನಂಕೃಪಾಭರಂಪಾಯರಕ್ಕೆಗದಗೊದನೆಬರೆಬಂದುಕಡುಶಿತೆಯೊಳು॥ ॥೧೭॥
ಯೆಲೆಮುನೀಶ್ವರತವಾಮೃತಪಾದೊಳಲ್ಲದಿ
ಶಿತೆಯೊಳಿಂದದಪಾಯಂಬಿಡುವದಂಕಾಣಿನಿ
ಸುಗಪಚೆಕೆಂದೆನಗಲಜರ್ನಿನಮೊಗನೊದಿನಸುತನಾತುರಸುದಿದನು॥
ತಿಳುಪಿದಂ ಬಂತೆಭಾರತಯುದ್ಧಮಧ್ಯದೊ
ಳ್ಳಿನಾಗಂನಿನಗೆಮತ್ತೆಯುಮಹಾಂಗರ
ಮಳಿದುದಿಲ್ಲಕಟಜನದೊಳ್ಗುರ್ಗಣಾರ್ಯ್ದುಗಾಬೆಲ್ಲಮುಸುರೆಂದನು॥ ॥೧೮॥
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿರೆಮುಂದೆವಂಶಮಂಕಾಂಡೆನೆಂ
ಬೀಸತ್ವದಿಂಘಾತಕಂಬಹುದೆನಿಂನೊಲ್ಲ
ದಾಕ್ಷ್ಮಾನಿಧಿಯನಾಂನಿಧ್ಯಮಿರುತಿರಲಾಗಿವಾಜಿಮೇಧಂಬೆಪಾದೆ॥
ಅಸ್ಸ್ಥಾಂತಜನರುದಿಲ್ಲಲಾಗದೊ
ಶ್ರೀನತಲತೆರದಿಂದಪಾಮನೆಯೊಳಿರದರ್
ಪ್ರಾಣ್ಯತಿಯಪಾಯೊದನೆಬಂದೆಸುರಭೂಪಾಲಮರೆಶಾಲ್ತಿಯನಸಮವಂತೆ॥ ॥೧೯॥
ಕಾಳ್ಬಗೆಯಕಾಮಧೇನುವನೊಲ್ಲದರ್ಥಿಯಿಂ
ಕಲ್ಪದ್ರುಮಲಿಯನರಸಿಕರೆಯಲ್ಕಾದೆಯ
ಕಲ್ಪವಯಲಾಪುರಗಮೇಧಮೈತ್ರಿವುದಾಪಾಯುಮನಾನಿಧ್ಯಮಿರಲು॥
ಪಾಟ್ಟಿತಿಲ್ಲವೆನಿನಗೆರಾಧರ್ಮಸೂನುವಮಿ
ಗೆಟ್ಟಪಾನಶಿವಶಿವವೃಥಾಸ್ವಶ್ರಮಗಾನಿವ
ಗಟ್ಟಿತೆಂದಮರೆಂದ್ರನಾಮಪಂಚರದಾನಾಕ್ಷಾರಸುದಿದೊದಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೦॥

ಹಾಯುವಮಳೆದಾವುಬದುಕುವರಲ್ಲಚಿತ್ತದೊ
ಳ್ಪ್ರಕೃತನಾಗಿಹನಾವಗಂಧಮರ್ದನುಮರ
ದಿಸನಾಮಾರಾಯನರಾಜಪದಿಂತೊಡಗಿಮಾಡುವನೀಮಹಾಕ್ರತುವನು॥
ತರಳತೆಯಮರವೆಗಳವನುಪದೇಶಿಪದೆಶಿಷ್ಯ
ಗುರುಗಳಲ್ಲವೆನಾವುಧನ್ಯರಾದವೆನಿಂಮ
ಕರುಣದಿಂದೀಕ್ಷಿತೆಯೊಳಾಂಪಿಡಿದತುರಂಗಮಂಬಿಡಿಸಿಕಾದಬೇಕೆಂದನು॥ ೨೧॥
ಯೆಂನುಚಿಂತಿಸದೆಕೃಷ್ಣಸ್ಮರಣೆಯಂಮಾಡಿ
ನಿಂನಹಸ್ತಸ್ಪರ್ಶನಂಗೈದೊಡಾಬದಕೆ
ಮುಂನಿನಂತವನಿಯೊಳ್ಪಡೆದಮದುವೆಗುನೀನೆಂದುಪಾತ್ರರಿಸುದಿಯಲು॥
ತಂನೊಳಗೆತಾನೆವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಪಾರ್ಥನಿದ
ರಂನತಿಯಮದಿಮೊದಲನರುಪೆನಲ್ಪ್ಲಾನಸಂ
ಪಂನಹಾಗಕನಜುರ್ನಂಗೆವಿಸ್ತರಿಸಿದಂಮತ್ತೆಮಾಗ್ತಾಹರವನು॥ ೨೨॥
ಆಗಿಶಕ್ರನಮುಂನವಿಪ್ರಸಂಘೋತ್ರನು
ದ್ದಾಲಕಾಖ್ಯಂತಿಳಿದನವ್ರಿಯಶಾಪಂಗಳಂ
ಮೋಟವೃವಹಾದಿಪ್ಪಧುವಾದಳಂತಂಗೆತಂದಿಯಂಬಾಕೆಬಳಿಕಾ॥
ಕಾಲಕಾಲದಲವನುಷ್ಠಾನಪೂಜೆಗಳ
ಗಾಲಸ್ಯಮಂಮಾಡದೆಂನಪರಿಚರ್ಯಕನು
ಕಾಲಯೊಳಗದರ್ಮನೆವಾರ್ತೆಯಂನಾಗಿಮಡನೀನೆಂದೊಡಿಂತೆಂದಳು॥ ೨೩॥
ಯೆಳ್ಳನಿತುನಿಂನಮಾತಂಕೇಳ್ದುಬೆಂದೊಗೆ
ಗಾಳ್ಪುದಿರ್ಪರಿಚರ್ಯಮನೆವಾರ್ತೆಯಿಂದೆಂಬ
ತಳ್ಳಿಯುವಳ್ಳನೀನೆಂದುದಂಮಾಡೆನೆಂದಾಚಂಡಿಚಂಡಿಗಾಳಿಯಲು॥
ಮುಳ್ಳಿದಿದಮಾರನೀಶರಂತಾದುದಿಹಪರ
ದೊಳ್ಳಿತಾದಪುದೆಬಂದುದುತಪೋಹಾನಿಯಂ
ದಳ್ಳೆಯೊಳ್ಗಾಳ್ಗಂಡತೆರದಲುದ್ದಾಲಕಂಚಿಂತಿಪಂಪ್ರತಿದಿನದೊಳು॥ ೨೪॥
ಯಿಂತಿರುತಿರಲ್ಕೆಕಾಂಡಿಣ್ಯನೆಂಬಾರ್ವಮುನಿ
ಕಂತಂನಮನೆಗೆಬಾರಲಾತನಂಸತ್ಕರಿಸಿ
ಚಿಂತೆವೆತ್ತಿರಲವನಿದೇನೆಂದುಬೆಸಗಾಂಡದವಳ್ಪ್ರತಿಕೂಲತೆಯನು॥
ಅಂತರಿಸದೆಲ್ಲಮಂಪೇಳ್ದುದವನಿದಕೆನೀಂ
ಮುಂತೆವಿಪರೀತಮಂಮಾಡಲಾದಪುದೆಂದು
ಪಂತಾಪಮಂಬಿಡಿಸಿಬಿಳ್ಕೊಂಡವಂತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೈದಿದನತ್ತಲು॥ ೨೫॥
ಉದ್ದಾಲಕಂಬಳಿಕತಂನಮಂದಿರದೊಳಿರು
ತಿಪ್ಪಸಮಯಕೆಬತ್ತೆಶ್ರಾದ್ಧದಿವಸಂಬಂದ
ಡೆಪ್ಪಚಂಡಿಯೊಳಿಂತೆಗೆನಾಳೆಪಿತೃತ್ವಕಮದಾನಾಡಿದಲ್ಲದೆಮಾಡೆನು॥

ಕದ್ದುತಹೆನಥಮಧಾನ್ಯಭಿಕ್ಷಾನ್ನಮಂ
ಕೊಡ್ಡಳಿಯ್ಯಂಶುದ್ಧವಸ್ತ್ರಗಳನೊಂದುವಂ
ತದ್ದಿನಕೆಮರುದಿವಸದೊಳ್ಬೈಸ್ಟುಬಹೆನವಾತ್ರಂಗೆಂದೊಡಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೨೬॥
ನಾಳೆಮಾಡಿಸುವೆನಾಂಪೈತೃಕವನುತ್ತಮದ
ಶಾಲಿಧಾನ್ಯಭಿಕ್ಷಾನ್ನಮಂಕಾಂಡುಬಹೆ
ನಾಲಯವನತಿಶುದ್ಧಮಾಡುವಸ್ತುಗಳನಲ್ಲದೆಮಾಡೆನರ್ಥಿಯಿಂದಾ॥ (ನಾಲಯದೊಳಿದ್ದ)
ಕೇಳಿಸುವೆನಂದಿನದಿನದಮೊದಲರಾತ್ರಿಯೆವಿ
ಶಾಲಗುಣಸಂಪನ್ನವೇದಪಾರಗವಸು
ಶೀಲರಪ್ಪಸಪ್ಪ್ರುತ್ತದವನಿಯಮರರ್ಗೆನಪ್ರುಂದಿಗವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೭॥
ಬಾದೊದೆನುತುಪಕಾಲಮಂಬಿಡುವೆನರ್ತನೆಯೊ
ಳಾದರಿಸೆನಾಂಬಂದವಿಪ್ರರಂವಾಕದನ
ವೇದನಸುವಾಯನಸುದಾಲ್ಪುಮಧುತ್ತೈಲಮೃದುವಿಕ್ಕೃತ್ವಿತೀಲಿದ್ಯದಿಗಳನು॥
ಸ್ವಾಯುಫಲಶರ್ಕರೆವಿನುತಕ್ಷ್ಯುನಿರ್ಮಲವ
ಯೊದಧಿಗಳಂಸಮಪ್ಪಿತಮಾನದಂತೆಸಂ
ಪಾದಿಸಿಪಿತೃಶ್ರಾದ್ಧಮಂಮಾಡಿವಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳಂನೀಡೆನೆಂದನು॥ ॥೨೮॥
ಯೆಂದೊದೆನುತುಪಕಾಲಮಂಮಿರಳ್ಳಿಯ್ಯನಾಂ
ಬಂದವಿಪ್ರರನಾದರಿಸಿಪೂಜೆಗೈಸದಿರೆ
ನಿಂದೊಲ್ಲೆನೆಂದುವಪ್ಪ್ರುಗಳಿಬದಿನತಲ್ಲಮರನಂಪಾದಪದೆಮಾಗಿಸನು॥
ತಂದಮಲವಸ್ತ್ರತಾಂಬೂಲವರದಕ್ಷಿಣೆಗ
ಳಿಂದವನ್ನಶ್ರೀರಗಳುಹಸದೆಬಿಡೆನೆನುತನಲ
ವಿಂದೊದವಿಪದಳಳಗಸುಕ್ಷ್ಮೃಮಂಬಳಿಕಚಂದಿಪಾಕಂಗೈದಳು॥ ॥೨೯॥
ಕಂದನೀತೆರನನುಡ್ಡಾಲಕಂಸುಂಪಕಾ
ಗಾಂಡುಮನದೊಳುಮೊರಗೆತಾನೊಪ್ಪುದವನಾಗ
ಚಂದವೆಳ್ಳಿದವೊಲಶ್ರಾದ್ಧಮಂಮಾಡಿಸಲ್ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವರ್ತಿತದಾ॥
ತೊಂದುತೊಳೆನಂಮರದುಕಮನ್ಗಮಾಣರ್
ಖಂದಮಂತೆಗದುಮದುವಿನೊಳಪಾಯ್ಯೊಂದೊದು
ಡ್ಡಂದದಿಂದೆತ್ತಿಬೀದಿನಬಿಸುದಲಾದ್ವಿಜಂಕೋಪಪ್ರತಿಷ್ಣಾನಾದನು॥ ॥೩೦॥
ಯೆಲೆಗೆನಿಸೊಡನೆನಾನೊಪಾಯಯೆಪಾಕರುವಂ
ಫಲತವಕೆಳಿಸಿದೆಸ್ವರಿಯಾಗಿಪೊಕ್ಕನೆಂದು
ಖಳೆಮುಳಿಯಕ್ಷಾಪಮಂಕಾಣ್ಣುಕಾದುಗ್ರದಿಂದಾದ್ವಿಜಂಸಾಡೆತಿಳಿದು॥
ಕೆಲವುಕಾಲಕೆನಿಂನೊಳಧ್ವರಾಯಂಬಂದು
ನಿಲಲಜ್ಜೆನಂಬಿಡಿಸಿದೊಡೆಮೋಕ್ಷಮಹುದೆಂದು
ಮಲಗಿದುರಸನ್ನಾಸನವನತ್ತಲವನಿಯೊಳ್ಬೂಸ್ಡಾದಳಿವಾಸ್ತ್ರಿತಲು॥ ॥೩೧॥

ಮೆಚ್ಚನೆಮಪನದಾಗಿ ಬಂದಿಗೆ ಕಾವ ಮಾಸಧುಪ
ಸಾಕ್ಷಿಗೈತಂದು ನಿಂದುದು ಪಾಯಂ ನೀಮುಖ್ಯ
ಲೀಸ್ತೋಗ್ರಧೋಪೃಷ್ಠ ಪೋಳದಸುದು ಪೋಳಿಂಸ ಮುಂದಾಗಸ್ಥಪರ್ಬಲಿಪಚರಂ॥
ಚನ್ನನಾರಾಯನೆ ಮರೆಯದಿರೆಂದು ಸಾತ್ವಿಕರಿ
ಕ್ಷಿತ್ತಿಖಸ್ತವಾವಲಾಸನದಿಂದ ವಾಸವಪ
ಪುತ್ರನಸುಮಾರನಂಕಪುಷಾಲನತನಾಗಿ ವಿನಯದಿಂ ಬಿಟ್ಟುದನು॥ ॥೨೨॥
ತದನಂತರದೊಳರ್ಜುನಂ ಬಂದು ಸುದತಿಯಂ
ಮುದದಿಂದ ಮುಳ್ಳಲದು ಬಿಟ್ಟುನದೆಯುದು ಮುಂದ
ಸಾದರಸಾಳುವೆಧ್ವನರನಸಂದು ಬಂದಿತಪಸಾಗಿ ಕಪುಟಿಬಸಾಂದಪು॥
ಪೊಡವಿಡನಮಸ್ತಜನಮಾಗವಿಸ್ಮಿತಮಾದು
ದುದುರಿತುಸುಮಮವೃಷ್ಟಿಬಳಿಕದಕ್ಷಿಣಕೆನಡೆ
ದುದುವಾಜಿ ಚಂಪಸಾಮರಸಂದುಹಿಂದೆ ಬಳಾವಡಿಸಹಿತ ವಹಿಲದಿಂದಾ॥ ॥೨೩॥
ಘನಘೋಷದಿಂದ ವಾಹಿನಿಗೈತರುತಿರ
ಲ್ಪನಧಿ ಮೇರೆಯ ನತಿಕ್ರಮಿಸಬಂದಮಾಡಿಂದು
ಮುನಿದುಪ್ರಮಾಮಂಡಲಮರಡಿನಕ್ಷತ್ರದಿ ಪೊಳವಂತಿ ಧಾತ್ರಿಯ ತಿರಲು॥
ಲನನಾತ್ಪನಾತ್ಮಕ್ರಿಷ್ಣಸ್ಮಯತಾವನಾತ್ಮನ
ತನಯ ವೃಷಕೇತು ನೀಲಧ್ವಜರ ಸೈನ್ಯ
ಮನುಪಮಿತಮಾಗಿ ನಡೆಯುದು ಬಂಪಸಾನನಗೆಸರ್ಜನನ ಪಾಯದಪಾಡೆ॥ ॥೨೪॥
ತವೆಸರ್ವಮಂಗಳಾಸ್ಪದಮಾದುದಂ ವರಾ
ತ್ಮವಯುಕ್ತಮಾಗಿರ್ಪದಿಂದು ಶೈಲಾನೀಕ
ಲವನತುಲಲಕ್ಷ್ಮೀನಿಲಯ ಮಾದುದಂ ತ್ರಿತಂಗಸಹಿತ ಮಾಗಿರ್ಪದಿಂದು॥
ಲವಿರಳಪವಯ್ಯಾವಧಿಯನಸ್ತಪಾನಮಂ ಮಾ
ದುಪ್ಪೊಲಿದುರ್ದಿದಾ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನಾದ ಸೋಂಕಿನಗ
ಧವಳಿಮಸುಧಾಕ್ಷೀರಾರ್ಣವಚಿತ್ರಸೊಂಪೊಳಗೆ ಸಾಧುವಜನನಸರ್ಧಿ ವೆಗ್ಗನಾ॥ ॥೨೫॥
ಯುದುಮಡಕ್ತ್ರಿಯ ಮಗಳಿಕಾಂಚೀವಲಯ ಮೊಪ್ಪುಸ
ಸುದತಿಯ ಕಾರಂಪ್ರತಿಭಾಳಿ ಪರಕ್ವಮಾ ಲಿಸೆಯ
ತ್ರಿದಶಪತಿ ವಿಗಸ್ಪಂದಿವಂದುವೆಗದುದು ವೆಸೆಂಕು ವರುಮವಸುಧಿಪದಾ॥
ಮೊದಲುವೆಳಗಳಗಿಳ್ಳುದು ವಜ್ರಮಯ ಮಾಗಿನಿಂ
ದುದೊಲಿಮಲಕಿತಿರ್ಬಲದ್ರಿಕೆಯ ಪಡಮವನಗ
ರದರಾಜಮಂಡಲದ ಪಗಡೆಕ್ಷಮೊಳಕೊಳ್ಳನಗ್ರಾಂಬಕೆರಂಗ್ರಿಸಿದುದಾ॥ ॥೨೬॥
ಲಾನಗರದರಸು ಪುಂಸದ್ವಜಂ ಕೇಳ್ವನಿ
ಸ್ಸಿಲೆಸೆಪಾರ್ಜುನಂ ವರಮುಖ್ಯಮಾರಂಗರ
ಕ್ಷೆಂಬಿ ಮಿತ್ರರಂ ಬಂದುನಿಸೆಮೆಯಂ ಪೊಸ್ತದಂದು ಮಾತಮುಖದಿಂದ ಬಳಿಗಾ॥

ಧ್ಯಾನಿಸಿದನೊಂದೆರಡುಘಳಿಗೆತಂನಾತ್ಮದೊಳ್
ಧ್ಯಾನಗಳ್ನಿಲ್ಲದಂತೆರೋಮಾಂಚವಡೆದೊಳ್ಳಿ
ಧ್ಯಾನಿಸಿನುಡಿದನಂದುತ್ತಪ್ಪಳುಸುಮತ್ತಪ್ಪಮತಿಯೆಂಬಮುಂತ್ರಿಗಳ್ಗೆ॥ ॥೩೭॥
ಯಾದವಂಜಯನತುರಗವನೀಗಕಟ್ಟಿಹೊಡೆದೆ
ಮಾಧವಂತಾನೆಯ್ದೆಮೋರುವನೆಮಗೆಕೃಷ್ಣ
ನೇಧರೆಯೊಳ್ರುಚಿರಧರ್ಮನಿಂದೆಗರ್ಚಂದುದಿಲ್ಲಚ್ಯುತನಮಾರುತಿಯನು॥
ಬಾಧಿಸುವದೇದೇಹಮಂನರರೆರೆಗಳಿಂದು
ಸಾಧಿಸುವದೇನಸುರಗಮಬಂದುತಂನೊಳ್
ಶೋಧಿಸಿದೊಡಿನತರಂದಳ್ದೊಡೆನುಳ್ದೊಡೆನೆಂದನಾತ್ಮವತಿಸಗುತಾ॥ ॥೩೮॥
ಆನರಾಧಿಪತಿನೆಚ್ಚಿಸಿದಂಶದನನಮಂ
ಪ್ರಮಾಣಾರ್ಥರ್ಕೇಳ್ವನವಶಕ್ಕಳ್ಗೆಯನೆಲ್ಲಮಂ
ಶಾನ್ತ್ಯದೇಳದೊಸ್ತಂನವನದೊಳ್ಗೆನವತ್ಮಿಪ್ರತಿಮೊಳ್ಳದೊಡೆ॥
ದಾನವಾರಿಯಮಾಜ್ಞೆಗೈಯ್ಯದೊಡೆನಂತರಂ
ದಾನಧರ್ಮಂಗಳಂಮಾಡಿದೊಡೆಗತಿಗೆಟ್ಟು
ಹೀನಜಾತಿಗಳೊಂದನುದ್ದಿದೊಡೆಸ್ವರ್ಗಸಂಪರ್ವಾರದೊಳ್ಳುಜೆಯೊಳ್ಳು॥ ॥೩೯॥
ಅಂತುಮದರಿಂದೆಲ್ಲರೆನವಕ್ಷಿಪ್ತರ
ನಂತರಮಾಚಾರತನೊಳ್ಸ್ತಾಗ್ಯಸಂಯುತ
ಸ್ವಂತತಮಲಂಕಾರಮಂತುತನೆರ್ತಿರಲ್ಪಿಸ್ಥಿತಿವಿಚಾರಸ್ಥರು॥
ತಂತುರಂಗದಜೆಗೆತಿಮರ್ದಲಾಳ್ಪಿವಜನೆ
ಸ್ವಂತೋಷ್ಯಪ್ರಾಪ್ತತನಸ್ಥಿರಗಾವಿಪ್ರಮಾಖಿತ
ಶ್ರಂತತಫಲಾಗತಸರ್ಕಲಪ್ರಾಗಾಪ್ತತರ್ಕವಾದೊಳ್ಳುಜೆಯೊಳ್ಳು॥ ॥೪೦॥
ಆಶ್ರಿತರಮಿತ್ರರೂಪರಿದುಯತಂತ್ರಕಮಲಂ
ಮಾಡಾಂತರೆಂಬರವಲಂಕಾರಮಾಶ್ಯಂರು.
ಪ್ರಾಕಾರನಾಳೊಗ್ಗೃಪಟುಕರಗಾನಿರ್ಮಲನೈತವಂಬಲವಂತನು॥
ಪ್ರತಿಸರವರತ್ತ್ರಮವಿಚಾರಧಂನಂಗರವಿ
ವೇಶಯೆಂಬನಿತುಸುಗಾಮೋನ್ವಸ್ಸೋರಲ್ಲವನ
ನೇಕರೆಡುವಂನಮವನಲ್ಲದರನುಳವನಂತೆಲ್ಲಕೇತೆರದಾಸರರು॥ ॥೪೧॥
ಉಗಾಲುದ್ದಲ್ಗಾದಲೀಯ್ಯಲಿರಲ್ಪೈದಲುಂಬಾಗ
ದಗಿಡಿಮದಲಂಕಾರಮಾಜ್ಯದಿಂಪತ್ರಿಕೆ
ಷಗಂಧಮಾಲ್ಯಾನುಲೇಪನಂಗಳ್ಪರಮಗಂಗಳಿಂಸೊಗಸುವರ್ದು॥
ಸೆಗಸುಗಳಬಿರಿದುಗಳ್ಮೆಚ್ಚಿರ್ಮಿದೊಡುಗಳ್
ಮೊಗಗಿಳಿಗಳ್ತಡುಗಳ್ಪಿತನದರಿಮುಗಳ್
ರಗಾದವರದಿದುಗಾವ್ಯತಮುದುರಾಂನವ್ಯಜನವರವಾರಮನುದಿನದೊಳ್॥ ಮುಡಿವು ॥೪೨॥

ಹೇಮಮಯವರೂಥಮಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಸಾವಿರಂ
ಗಾನತೆಗಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಸಾವಿರಗಜಂತುರಗ
ಹೇಷಿಸುವಕೆಲ್ಲಂಪದಾತಿಸಾಸಿರಮುಗಿಯೆಲಕ್ಷಮೊಂದನಿಬುಗಿಯೊಳು॥
ಗಣಿತಕಮಿನಿತುಬಲಮಿನಿತುಬಲದಿಂದವೆಂ
ತಣಿಸುವರ್ಪದಿಗವಕಗಳಿಪ್ಪತ್ತುಮಂದಿನಂ
ದಣಿಸಿಬರುತಹುದುಹಂಸಧ್ವಜನೃಪಾಲಕನಮೋಹರಮಳ್ಳುನದೆವೆದೆಯೊಳು॥ ॥೪೩॥
ಆತನೆಧನಬಲಂಚತುರ್ಥಸೇನಂಚತುರ್ಥ
ಕೇತುವರಚತುರ್ಥವೇದಂವಿದ್ಯಾರತನಾವಿ
ಖ್ಯಾತನಃಗಾಧರ್ಮವಿಚಾರಂನ್ಯಾಯವರ್ತಿಯೆಂಬವರನುಜರೆನಿಪುಮಂದಿ॥
ಜಾತಸುದರ್ಶನಸುಧನ್ವನುಮನಸುರಥಕಿಂ
ಬೀತಗಳುನಾಲ್ವರೆಲ್ಲರ್ಸಮರ್ಥರ್ಮ
ಹಾತಿಬಲರಮಲಧರ್ಮಿಷ್ಠರಪ್ರತಿಮಪರಾಕ್ರಮಯುತವೀರರು॥ ॥೪೪॥
ವರಶಂಖಲಿಖಿತರೆಂಬವರಂಗಾತಂಮಂ
ದಿರವರೊಳಾಲಿಖಿತನಾತ್ಮಜಶಂಖನೈ
ತರುತಪಸ್ವಿಗದೆಬಿದ್ವಜಂಗಾನಾಸ್ತಿಕಸಪ್ತರದವರಮೌನಿಯೆಂದು॥
ಅರಮನೆಗೆತಂದುಮೊಳ್ಪುಸಲ್ಲುಷ್ಟಪರರವ
ನರಯಿತ್ತೆಮತ್ತೆಲಿಖಿತಂತಮೊಬುಬಲದಿಂದ
ಮರಳಿನೈಯ್ಯಂಪಡೆದವನಾಶಂಖನವನೃಪನುಂಪುರೋಹಿತರವಂಗೆ॥ ॥೪೫॥
ಆಶಂಖಲಿಖಿತರೆಂದಪ್ಪೊಲಾತನರ್ಪನಿ
ಧೇಶನೃಪವನದಿಂನೊಂದುಮಕ್ಕಳೆಯಂದು
ಶಾಶನಪ್ಪಾಲೆಯಿಂದಾಯ್ತುಪ್ಪವೆಂಗೆಗೊಪ್ಪುಕೆಯೊಪ್ಪಂಸಮರಕೆ॥
ಆಶುವಿಂಮೋರಮಡುವಡುಂಡುಬಿಯರಂನೆಯಮ
ಹಾರಬ್ಧಮಂಶೇಷ್ಯುಹಿಂದುಗಿದಪ್ಪಟನಂತ್ರ
ವೇಶಮಂಮಾಡಿಸುವನಲ್ಲಮೊದಲತಂನಶ್ರಾಷೆಗೆಶ್ಪತಂಗಮೂಗಮರ್ಪಿ॥ ॥೪೬॥
ಬಳಿಕನಿಬರೆಲ್ಲರಂಕರೆಸಿಹಂಸಧ್ವಜಂ
ಕಲಿಪಾರ್ಥಫಲುಗುಣನತುರಗಮಂಬಿಡಿಸಂದು
ಮೊಗಲಗಗೆಕ್ಕಬೆನೆಂದುಸಾರಿಸಿದಂಗಾರದೊಳಯಿಸಿಮೋರಮಾಡುತಿರೆ॥
ಮೊಗದಪ್ಪುಮೆಲ್ಲೆನಿಪ್ಪುರಂಗಕಾಹಾವಕೆ
ದಗದುಗಿಸಿತಾಗನುಷ್ಪಟುತ್ತತೆತೆಮೋಡಿಸಿತ
ಖಾಗರಕಥಾಷ್ಟುಮಲಮೋವಗತಹಪಾತಿಸುಂನಾದಿಂದಷ್ಟ್ಪಾದೊಳು॥ ॥೪೭॥
ನೂರದಸುತನೆಂಬವ್ಪರೆಕೆಧನಂಜಯನಮೆ
ಕೀರದಿಮುಗಿದೆದ್ದುಮೊಹುಲತ್ರಗೆಳಬಗ್ಗಮಿನೆ
ಕರಘುಷ್ಟಿಕಗ್ನಿದವ್ರತಂನಮಗನಂಕಾಂಪನೆಂದುಸವನಮೊತ್ತನಿತ್ತು॥

ತರಣಿತನೂಜನೆ ನಿಜಾಸನಕಾಭಿಗಳನೆನೆ
ತೆರಳಿದವುಮಾನಿಮಯವರೂಪಂಗಳೃದಯೊ
ಧರೆಮಂಡಿಸುವಕಿರಣನೆನೆನಡೆಯುವಾಹಾವಶೆಯುರವಾರಮಾನ್ನಪತಿಯಾ॥ ॥೪೮॥
ಶಂಸಾರಬಾರದೆನಲಗೆನೊಳುವನಲ್ಲ
ಹಂಸಧ್ವಜಂಧರ್ಮೊಳಂಮಕ್ಕಳನರ್ಕ
ನಂಸುಲಕ್ಷಮೆಲ್ಲಗೆಸಂದೆಪುಮಲ್ಲದೆಹುಮನಾಂತುಜನಿಬಾ॥
ಸಂಸಾರಕಮನಸಫಲಮಹುದೆಂಮುಮರತೊಳು
ಖಂಸಮಾರ್ಕ್ಯಮತರ್ಯ್ಯಮಸಕಲವಟುತ್ತಟರ
ದಂಸತಿಯರ್ಕೃತ್ಸ್ಪಿದರುಷ್ಪುರಗೆಗಳಮೆಲಿನೆಯರನಾದರಿಸಿಕಳುಹಾ॥ ॥೪೯॥
ಅಳಿಲಾದನಿಯಬಳಳಿದಮುಖಿಯಸೊವ್ಯಾದ
ತಿಲಕದಕೆದರ್ಶಣಿಮಿಗೆಯಬೆಮರದಮ್ಯಯ್ಯ
ಮುಳಕದವಯವದಕೆಂಬಾಸುಗೆರಗಳುಮರದುತಿಮನದತೊಡಾಕದಾ॥
ಗಳದಹಾರದಕೆಂಮುಗದಪಿದಧರದನುಖಿಯ
ಕಳಕಳದಕದಿಗಂಗಾಕೆಂಬೊಗಕದಮುಗಳ
ಕರೆಯಕಾಮತೆಯರನೆಯಕ್ಕಿಂಕಳುಬನೆಲಿವಾದವನದುದರ್ಕಿಂದು॥ ॥೫೦॥
ಯಿಂತುಮಖಿನಿಷ್ಕೃಟಿಯಾದನೆಸಂಗರಕೆನಂ
ಪಂತವಟುತ್ತಟಬೊದಗಷಾಯವದೆಯದಮುಂತ
ನಿಂತಧರಕೆಂಪಾದುದಬಲೆಸ್ಫೃತದಮೆಗ್ಗೆಂದಬಿಯಳೊಗ್ಗಿ॥
ಕಂತೆಮತ್ತ್ರಿಳಗಿದೆತ್ಸೊದವಗೆಂದಳಿತೆ
ಪಂತಗಸುವೆಗಾಕ್ಷ್ಣಂತಮಿಲ್ಲದವದನ
ಮುಂತಿಸಪ್ಪಲಕೆನರಿಯೆಂಬುದಂನಿನರಿಯದಕಟಮರುಗಾದೆಯೆಂದು॥ ॥೫೧॥
ಒದಗದಿಂನಾಮುಗರಿಯಸಮರಮಖಿನನ
ಕದನತ್ರಿವಿತೆನೆದುತ್ರಿಷ್ಮ್ಯನಾಹಾವಂ
ಮೊದಲೆತಲೆಮೊರತಂತುರಿಗೆಂದೊಳಗ್ಗಿಮೊಸವಾರ್ತೆಯಂಪೇಳಲು॥
ಚದುರೆಮತ್ತ್ರಿಳಗಿಮುಜಗದೊಳಿಷ್ಟರಿಯೆಹಾರೆ
ಯದರ್ಕ್ಯೆಮುಂಚುವದುವರಸಂಗರಂಜಿತವ
ಹುದುವತೆಮಾನದೊಳಿಜನಜನಿತಮಿಲ್ಲಿನೂತನದಮಾತೆಗೆಂದಳು॥ ॥೫೨॥
ಯಿಂದುಮಂಡಲದಸರಿಯಂಸೂರೆಯಾಡಿದ
ಸ್ಟಂದುವಿಷಯದೊಳಾರುಗಳನಾದರ್ಕೊತ್ತ್ರಯ
ಖಿಂದುಗರ್ಗಳಲ್ಯಕಾಂಡಬಿಂದಗದಸೆಳೆಸಿರೆಗಾತುರದೊಳು॥ (ಸೂರೆ)
ಮುಂದುವರದಕಾವೆರದರಗನರಮುತ್ತಟ
ಕೆಂದುಪೊನವಾರ್ತೆಯಂಕೇಳ್ದೆಯೊಳ್ಗಾಳವೆ
ಬಂದುಬಾಲೆಯರಾಕೆಯಂಜರದರನಲ್ಲವೆಕೆಲ್ಬುದೆಂದುನಗುತಾ॥ ॥೫೩॥

ವಿಮಲದಧಿಲಾಜೆಯವಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂತಳಿದು
ಕ್ರಮದೊಳಾರತಿಗಳಿಂ ತಂತ್ರಿತ್ರಯಸ್ವರ
ಸ್ವರದವಿಳಾಸದ ಸುಮಹಾಂಬೂಲಮಂ ಕಾಣ್ಕೆವಡಿಸಿ ನೆಗಳ್ದನಿಳ್ದು॥
ರಮಣರಂತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ರುಕ್ಮವಾಸ್ತವಿಂ
ಸಮರಸ್ತಮಿಗೆ ಸುಖಾಸತಿಯ ಸುರತಸ್ಥರ
ಕ್ಷಿಮದಮಾಧ್ವಂಗಳಂ ನಡ್ಸರ್ದುವಿಜಯ ರಮ್ಯನಾಂ ತನಂ ನೋಡಲು॥ ॥೩೪॥
ದಶಮಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ— ಅಂತುಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ್ಯಂ ೩೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೧೧. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಹಿಂದುಳಿದನಾಮೇಧ್ಯಹಯಮಂ ಹಂಸಧ್ವಜಂ
ನಂದನನನಂಗಾದಿಸಿದನಾ ಪುರಿಗೆಯೊ
ಳ್ಗಂದು ಕೇಳ್ದು ಹಿಸಲ್ಬ್ರುತನಧ್ಯಾನದಿಂ ತಂದವದಿರ್ದನವನಚ್ಚರಿಯೆನೆ॥

ಪದ್ಯಂ

ಶ್ರೀಮಹೀತಳಚಕ್ರೇಶ್ವರ ಧರೆಯದೇವಮಖ್ಯನಾಥ
ರಾಮಾವನೀಶ ರಮ್ಯಬಲ ಹಂಸಧ್ವಜನ
ಮೋಹಾದಸುಮಾರಂಸುಧನ್ವನಾಯತಮಾಗಿ ಬಂದು ನಿಜಮಾತೆಯಡಿಗೆ॥
ಬಾಹುಯುಗಮಂ ನೀಡಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಮೆರಗಿಸುತ
ವಾಹನಸಮೂಹಯಂ ಬಿಡದು ಶಕ್ತಿ ಕದನದೊ
ಳ್ಸಾಹಸಂಮಾಳ್ಪೆನೆಂ ನಂಪರಸಿ ಕಳುಹೆಂದು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧॥
ಕಂದ ಕೇಳ್ಪುಲುಸುಗಂ ಪಾಳಿಪಂ ನಾಳ್ದ ಡಿಯ
ದೊಂದುಮಾರಿಯಂ ನಿನಗದಾರಿಬಿಂತೆ ಬೇಡಿಸಾ
ನಂದದಿಂ ಪಾರ್ಥನಂ ರಕ್ಷಿಸುವ ಹರಿಯನೀಕ್ಷಿಸುವ ಬುದ್ಧಿಯನೆ ಮಾಡು॥
ಹಿಂದೆ ನಾರದಮುನಿಯ ಮುಖದಿಂದ ಕೇಳ್ದಿಂದು
ಮುಂದನವಿಶಾಲಲೀಲಾಮಾಲೆಯಂ ಕೃಷ್ಣ
ನಿಂದು ಮೈದೋರಿ ದೊರೆಕಂಗಾರಿ ಕಾಗಬಹುದೆಂದೊಡವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨॥
ತಾಯೆ ಚಿತ್ರೈ ನಾ ದೊಡ್ಡಿ ಸ್ವಾಮಿಯಂ ಕೃಷ್ಣ
ರಾಯನಂ ತಂನೆಡೆಗೆ ಬರಿಸಿ ಕಾಂಬುದನೆಂದು
ಪಾಯಮಂ ಬಲ್ಲೆ ನಾಂ ಕೈಯ್ಯಂ ಬಿಡಿದೊಡೆ ಮೈ ತಾನೆ ಬಹುದಿಂತ್ರಿಜನನು॥
ಮೋಯಿಸಿದೊಡಗಧರಂ ಬಾರದಿರನಾನತರ (ಅಧ್ಯಾಹಾರಂ)
ಪಾಯಮಂ ಪೈರಸಂಬ್ರಾಕತೋರುವೆನಂಬು
ಜಾಯತಾಕ್ಷನಮುಂದೆ ತಂನ ಪೌರುಷವನೆನಲಾ ಕೆಮಗು ಭಂತೆಂದಳು॥ ॥೩॥
ಕರುವನೆಗೆ ಗಂಡಿ ತಾನರಸಿ ಕಾಂದ್ಯೈತಪ್ಪು
ತೆರದಿಂದ ಬಂದಪಂ ಮುರಹರಂ ಪಾರ್ಥನೆಡೆ
ಗರುವೆನಿದು ನಿಶ್ಚಯಂ ಮಗನೆ ನೀನಾ ಹರಿಗೆ ಮುಖ್ಯನಾದೊಡೆ ತಂನನು॥

ಜರಿವರಣ್ಣೆಲರಬಂಧುಗಳಿಂನುಸಮಾರದೊ
ಳ್ಗಿರ್ಕೆಕೃಷ್ಣನಂಗೆಲ್ಲುರುಂಟೆನಿಸೆಂಸೊಡಲ
ಮರುಕಮಂಬಿಚ್ಚೆನವವನಂಕಂದಬಳಿಕಹಿಂಮೆಚ್ಚದಿಮೊರ್ಕೆಗೆಂದಳ್ಳು॥ ॥೪॥
ಯಿಂದೊಡೆಲೆತಾಯೆನ್ನೆಳ್ಪತ್ತಿಗೆವಿಷಮುಖನಾಗಿ
ಬಂದೆನಾದೊಡೆನಿಂನಗರ್ವದಿಂದುದಯಿಸಿದ
ನಂದನನೆಪಾಂಸಧ್ವಜನಸುಮಾರನೆಮ್ಮಾಱುಹಾರಿಕಂಕರನೆವಿರನ್ನೆ॥
ಕಾಂದಪಿಂಪಾರ್ಥನಿಷದಾಕಿನಿಯನವನಧಟ
ನಂದಗೆಧಿನುವೆನೆಂನವಿಕ್ರಮವನಚ್ಚುತನ
ಮುಂದೆತೋರಿಸುವೆನನಿತರಮೇಲೆಸೊಲ್ಲಗೆಲವದುಮುಗ್ಧವಶಮೆಂದನು॥ ॥೫॥
ಅನಿತರೊಳ್ಳವಳೆಯಂಬವಳ್ಳಾರ್ವಶ್ಯಾನುಧ
ಸ್ವನಪಕ್ಷಿಣಿದಾಕತಂದಭಾರತಿಯನನುಜನ್ಮೆ
ಭನುವರದೊಳಿಂದುಕೆಳಗೆವಿಮುಖನಾಗಿನ್ನಿಂಬಂದೆಯಾದೊಡೆಮಾವನ॥
ಮನೆಯೊಳಾಂತಲೆಯೆತ್ತಿನಡೆಯೆನಾನದರಿಂದ
ವನಜಾಕ್ಷನಂಮೆಚ್ಚಿನಾಥವದೊಳೆಂದುಬಂ
ದನದನುಂಬಿಚ್ಚುಕರ್ಮಿರದವಿಳೆಯಂಗಾಳ್ಗುಕಭುಜಾದಳ್ಳಿನೆದಳಿದನು॥ ॥೬॥
ಅರಸನೆಳ್ಳಾಮುಧನ್ವಂಬಳಿಕಜನನಿಸೊ
ದರಿಯರಂಬಿಚ್ಚೊಂದುಮೊರಮಳ್ಗುತಂನಮಂ
ದಿರದಮೊರಕೃತರತ್ನದಿರಾಗಿಮೊಂದಚ್ಚಿಯೊಳ್ಳಂಪಗೆಯಪೂವನು॥
ಪರಪರಿಮಳಗಂಧಕಮೊರ್ಡಿಮೆಳೈಯವ
ನಿರಿಸಿಕಾಂದೊಲವಂದಬಂದಳಂಗಜನಜಯ
ಸಿರಿತಾನೆಭದ್ರಾವತಿಯೆನಿಪ್ಪವನರಾಗಿಸುತ್ತಿಳಾಗಿಪಸಿರಿಮೆಳ್ಗಾಳ್ಗೆ॥ ॥೭॥
ಚಂದ್ರಮಂಡಲಸಧ್ರುಶವದನದೆಳೆನಗೆಯನವ
ಚಂದ್ರಿಕೆಯೆನಲ್ಮೆಲುದಿನದುಹಾಲಂಮೆರೆಯೆ
ಚಂದ್ರತಿಲಕದರಾಗಮಂಚಿತ್ರದನುರಾಗಮಂಸೂಚಿಪಂತೆಸೊಗಸ್ಸೆ॥
ಇಂದ್ರನೀಲದಮಣಿಯಮಿರುಗುವಲಿಪಕಾಂತಿ
ಸಾಂದ್ರಮಾದವ್ಯೋಳೆಸೆವಳಕಪಾಶದಿಂನಯ
ನೇಂದ್ರಿಯವನುರೆಕಟ್ಟಿಕೆದಪದಿರಳೆಂಬಿನಿಂರಂಜಿಸಿದಳ್ಳಮೃಗಾಕ್ಷಿ॥ ॥೮॥
ಸ್ಫುರಿಸುವ್ಯೋಳ್ಗಾದೆಯಬೆದಗನನಡೆಯನಿರಿಯಸಿಂ
ಗರದುಡಿಯತೆಳ್ಗಾದಪಿಯಮೊಡೆಯಚೆಲ್ವದಳೆ
ದುರದೆಡೆಯನಿಂಬುಗಾಂಡಿಚ್ಚೆಡೆಯಬಲ್ಗಾಲೆಯಮೊಳೆವಕಂಗಾಲರಕದೆಯ॥
ತ್ವರಿತಪ್ರತುಜವಲ್ಲರಿಯತೊಡವುಗಳಮೈಸಿರಿಯ
ಬಿರಿಮುಗುಳ್ಗಕಬರಿಯಲರಿಗಳಿದಿದಸಾಂದರಿಯ (ಕಲೆಗಳಿದಿದ)
ದರಸಿನಿಜಪತಿಯಮುಂದಚ್ಚರಿಯಬಗೆಗಾರದಳ್ಗಂದುಚೆಳೊಂದುಪರಿಯ॥ ॥೯॥

ಮುದಿಯ ಪೊಸಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಸೂಸುವೆಳನಗೆಯ ಸವಿ
ಸುದತಿಯ ಬಾಯ್ದೆರೆಯ ಪೆಸಾಳ್ಪೆಸಾಳ್ವದಶನದ ಮೇಳವ
ಕದೆಗಂಗಾ ತೊಳಗುವವಸ್ಥಾವಳಿಯ ಥಳಥಳಿಪ ಕಂಠಮಾಲೆಯ ಮುತ್ತಿನಾ॥
ತೊದವುಗಳ್ಗಳ ವನಿಲದ ಸುತೀವವದಸಂಗ
ಮ ದಿದು ಕಾಲದ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳ್ನ ಸಲಾಂಗದೊ
ಳ್ಳದವೆಸರಸೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತದಿಂ ವಿಮರ್ಸಿದ ಮತ್ತಳಿಯೊಳಲವೆಳಿಸಿದಳು॥ ॥೧೦॥
ಕರಯುಗದೊಳ್ಪಾಂತ ಮೊಂದಚ್ಛೆಯ ನದರ ಮೇಲೆ
ಕರಪಿದ ಸಂಪಗೆಯ ಸೂಸಳುಂತಂ ನಮ್ಮ
ಯೊಳೆಗೆಸಯಾದವವೆ ನೋಡೆಂದು ತಾಸಂತೆ ಕಾಂಡು ಬಂದಿದಿಳೆ ನಿಂದಾ॥
ತರಳೆಯಂ ಕದೆಗಂಗಾಮೋಳ್ಪಾಯ್ದು ನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಗುತ
ಸರಸಿಜಮುಖ ನವ್ಯುತುಸುಮಂಗಳಂ ಕಾಂಡು
ಪ್ರತರದಿಂದ ಕಾಳುಗುಳ್ಕೆ ಮೋಹಮದುವಗಮನದಿಂ ಕಾಂತೆಗವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೧॥
ಕಾಂತೆ ಕೇಳ್ವಿಂದು ಸಮರದೊಳರ್ಜುನಂಗೆಮಾ
ರಾಂತವನ ಬಿಂಕಮಂ ಮುರಿವೆ ನಾಹಾರಬಕನ
ರಾಂತ ಕಂಬಂದೊದಾತನ ಮುಂದೆ ತೋರಿಸುವೆ ನೆಂನಪ್ರುಜವಿತ್ರಮವನು॥
ನಾಂತಳವೆ ನಾಳ್ಸಿಂದ ವಿಜಯಮಂ ಮಾಡೊದಿವ
ಪಾಂತರವನ್ನೈದಿಸದ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಸುದದಳಿಂ
ನಿಂತಳವಳಿಸದಿರೆಂದಿ ನೆಯಳುಂಸಂತೈಸಿ ಮೋಹಮದ್ರಾದಿದೆಂದಳು॥ ॥೧೨॥
ಯುತ್ತಮಲ್ಲಿದುರಮಗಾನಿನಗೆತ್ಕ್ಯಾದುವಾ
ಸತ್ಕಿಯುಂ ಚಕ್ರಿಗೆತ್ತಿಮುಖಿ ವಾದಬಳಿಕಲ್ಲಿ
ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಜಯಮುಂಟೆ ಜನನದು ವಿವೇಕಸಂತತಿ ನಿಂನೊಳು॥
ವೃತ್ತದಿಂ ತನಗೊಂದ ಪತ್ಯಮುದಯಿಸದೊದವಿ
ರ್ತ್ತಿಯುಂನೈವಲ್ಯಮಾದ ಪುದೆ ಸಮರಕು
ದ್ಯುಕ್ತನಪ್ಪುವಂಗೆ ಸಂತಾನಮಲ್ಲದಿರಲಪ್ಪುದೇ ಹೇಳೆಂದಳು॥ ॥೧೩॥
ಲದರಿಂದಲಾತ್ಮಜ ವಿವೇಕಮಿಲ್ಲದೊಡೆನಿನ
ಗಿದು ವಿಜಲದೋದಯ ದರ್ಶತುನ ಮಯ ಮಿದರೊ
ಳುದುಭವಿಸುವದು ನಿಂನಪ್ರಮಯಿಯೊಳ್ವಿಜಮಂ ಬಿತ್ತಿದೊಡೆ ಬೆಳೆ ಬಾಳ್ಗೆಗೆ॥
ಕದನಕ್ಕೈದುವವ್ವೇಳೆಯಲ್ಲೆನಲು ವಂ ಮುಂದೆ
ಚೆದೆಗಾಲ ಮುಂಟೆಂದು ದವಳೆಗಾಸಿ ಮಳೆಗಳಿಂ
ತುದಿವಿಶಾಖೆಗೆ ಬಂದುದಿಂನು ಮೇಲಂಸುರಪಾಲರಿಯದೆ ನಲಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೪॥
ರಮಣಿ ನೀನೆಂಬುದನು ನಯಮೊಪ್ಪುದಾದೊಡಂ
ಸಮಯಮಲ್ಲಿದು ಮೋಳಗು ಪಿಡೆದ್ಪತೇರಿ ಪೋಗಮಲ್ಲು
ಸಮರಕ್ಕೈಯ್ದುಂ ಪೋಪುದನುಳಿದೆ ನಾದೊಡೆ ತಾಂ ತನಾಜ್ಞೆಗಾಳಗಾಗದಿರೆನು॥

—೨೬—

ಕ್ರಮವನರಿಯದಳೆಳ್ಪೆನೆನಗೆಸ್ಮರಶಲಾಕವೆ
ಗಮನಕನುಕೂಲೆಯಾಗೆನುತಗಲ್ಲಂಬಿಡಿದು
ಕಮಲಾಕ್ಷಿಯಂ ಮುದ್ದುಗೈದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಬಿನಂಗಜಾತರತಿ ಮೇಳೈಸುತಿರ್ದನು॥ ॥೧೫॥
ಅಂಗಮಿಲ್ಲದನ ಸಮರಂಗಮಂ ಹೊಗಲಂಜಿ
ತುಂಗವಿಕ್ರಮ ವಿಜಯಸಂಗರಕ್ಕೆಳಸುವೆನೆಂ
ಬಂಗವಡೆಯಂತುಟೆಂದಂಗನೆ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂ ಘನಸುಖತರ್ಪಯವನು॥
ಸಂಘಟಿಸುವಂತಾರ್ಪನಂಗಾಧಿಪತಿರದಾ (ತಪ್ಪು)
ಲಿಂಗನಂಗೈದು ಕುದಿಗಂಡಳಿಂದವನ ಜೋಗ
ದಿಂಗಿತವನಾಸ್ವವಶೃಂಗಾರಚೇಷ್ಟೆಯ ಬೆಡಂಗನದನೇವೇಳ್ವೆನು॥ ॥೧೬॥
ಮಿಡಿದಡದವಂತಮೃತರಸದಿಂದನೆರವಹೊಂ
ಗಾಢಮೊಲೆಯನವನವಕ್ಷಃಸ್ಥಳದೊಳಿಟ್ಟಾತೆ
ತೊಡೆಯೊಳಿಡಿದೊಳಗಾತನಸುಧೆಯೊಳರಿ ತೊಳ್ತಿದುವ ಬಿಂದುಗಳನಾರಮನದಲಾ॥
ಕಡಿಕಿಪೂದೊಗುವಮುತ್ತುಗಳಹಾರದಮಣಿಗ (ಕಡೆಗೆ)
ಳೆಡೆವಿಡದೆ ಸೂಸುತಿರೆ ಸೊಸ್ಮತಕ್ಕೆ ಸೊಗಸು
ವಡೆದಳಾಕಾಂತೆ ಪ್ರಿಯನಂಗದೊಳ್ ಪ್ರಕಟಸಂಸ್ಪರ್ಶಂಗದೊಳ್ ಬೆಗಾಳುತಿರೆ॥ ॥೧೭॥
ಪ್ರಿಯನತನುಚಂದನಮಹೀಜಮಂ ಸುತ್ತಿರ್ದ
ಳಳಿಯೊ ವಲ್ಲಿಕಾಂಗದಾಲಿಸ್ತಂಭಮಂತೊಡ
ಸ್ಥಯುಗಸ್ಮರಕರಿಯ ಶುಂಡಾಲಾಕಾಂತಕರಿಯಮಂ ಬಂಧಿಸಿದ ಮದನನಾ॥
ಜಯಪಾಶಮೋ ಕಮನಾದೇಶನಲ್ಪಧರ್ಮಾ
ಶ್ರಿಯದಕೋಮಲಲತೆಯೊ ಹೊಸತಾದುದೆಂಬಂತೆ
ನೆಯನಪ್ಪಿದಳಾಗಾಳಾಚನೆಯ ನಳಿತೋಳ್ಗಳಿಂದವತಿಗಾಢದಿಂದಾ॥ ॥೧೮॥
ಕಾಲ್ಗೆರಗುತರಿಸಿ ಮುಡಿಹೂಗಳಂ ಸೂಡಿ
ಮೊಗಂ ಬೇರೊಂದು ಪರಿಯಾಗೆ ನುಡಿದೈಸ್ವ
ಮಗಳ್ಕೈಕ್ರಿಯನಪ್ಪರದೊಳ್ಗೆನೆಯ ಕೈಕಲೆಗಳಂ ಸೋಂಕೆ ಮೈಮುಳ್ಗಳಿಂದಾ॥
ಮೊಗ್ಗೆ ಮದನಾತುರಂ ತಲೆದೋರೆ ಮೇಲುದಂ
ಬಿಗಿದಿರ್ದ ಗಂಟನವಿಸಿ ನೀರಿಯ ಬಿಗಿಪ್ಪ ಸಡಿಸೆ
ಪೆಗ್ಗೆಂಚದಂಚೆಡುಪ್ಪಳವಾಸನೆಳದೊಳ್ಗಳಿನೆಯನಂ ಬಪ್ಪಿನಿಂದಾ॥ ॥೧೯॥
ಸತಿಗೆಷ್ಟಾದಶದಸ್ರತುಸಮಯಮೇಕಾದಶಿ
ವ್ರತಮಲಂಘ್ಯಮಾರ್ಧ್ರಮನಿತೊಂದು ದಿನಮೆಸಂ
ಗತಮಾದುದೆಂತು ಕರ್ತವ್ಯಮೆನೆ ಪೈಕ್ತಕದೇಶಿಕಾಗ್ರಂ ಸಮಾಪ್ತಿಗೆ ಪಸಿಸೆ॥
ಕ್ರತುಶಿಕ್ಷ್ಯಮಾದಮದುನಮುವಿರುಚ್ಛಿದಾವ
ನಿತೆಯ ನೊಡನೊಡಬಿಸುದದರಿಂದಧರ್ಮಿಕವ
ಕ್ಷಿತಿಯನಿಕ್ಷಿಪ್ತಲಿವಳ ನಿಂದುಮಾರುವದುಮತವಲ್ಲೆಂದವಂ ತಿಳಿದನು॥ ॥೨೦॥

ತಾವನಾಜ್ಞೆಯನಱಿಯುಕಷ್ಣದಱುಕನಸ್ತ್ರೈದ
ದೀತರಳೆಗಿಂದುಕೃಷ್ಣಕಾನಮುಂ ಮಾಡುದೊದೆ
ಪಾತಕಂ ತನಗಲ್ಲಮೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿಬಳಿಕಾಸುಧನ್ವಂ ಮನದೊಳು॥
ಪ್ರೀತಿಯಂ ತೋರದುಕಾಂತೆಯಕಾದರಿಸಿದಂ
ಖ್ಯಾತಿಯಿಂದು ಸುರೋತ್ತಮರ ಪದುಂಬನಲ್ಲಲ್ಲೆ
ವಾತುಗಳರವನೇಮಗಲೆತಾದುನಪ್ರೀತಿಬಂಧನನ್ಯೋನ್ಯನದೊಳು॥ [ಬಗೆಯೊಳ್ ಕೆನೆ ಪ್ರಿಯ ದ್ದು ೧]॥
ನಾಗ್ರಿಸುತಳಿಯದುವಯವಭಿತೇದಮಂಮಾರದು
ಜಾಗ್ರೆಗಳಬಂಧಂಗಳಾಭ್ಯಸಿಸೊಗಯಿಸುವ
ಗಾಢ್ಯಾಲ್ಯಾಗನಿಂಬರಂಗಳನಿಸಗಮೊನೆವಲ್ಲಕಪ್ರಿಯಕ ಸುಸುರೋತ್ತಗಳನು॥
ಮಾಗಾಸ್ಯಾನೆನಲ್ತೈಗಾಳಿಸಿಲಲ್ಲೆಗೈದೊಲವ
ನಾಗ್ರಂಗೆಕಾಗಿಸಿದಳವಳೆಂದುನೆನೆಮಾಮೆಯ॥೧
ಮೆಗ್ರಾನ್ನನಿನಗೆ ಮದನಕಲೆಗಳಂ ತೋರಿಸಿದ ನವನಂದು ಸಮರತಿಯೊಳು॥ ॥೨೨॥
ವೃದುವದಸೊಬಗಿನಶೃಂಗಾರದಾಹರದವೀ
ರದಲ್ಲಿಲ್ಲೆವಾಶಿನಕರುಗಾದನಗೆಮೊಗದವರಾ
ಸ್ಪದನಪ್ರಿಷ್ಟದರೆಪ್ರಿಕ ಹುರದಪ್ರಿಯದುಬೆಮರೊಗೆದನ್ವಿತಪ್ರಿಶಿಸ್ತನಾ॥
ಮದಿದಯೋಮಾಂಚನಾದ್ಯುತದುಸೊಗಸಿನಮೋಹ
ನದಶಾಂತವೆನಿಸುವನವರಸದೊಳ್ಳೆಯದುಸುರ
ತದನವರಸವನುರೆಸವದುಗ್ರೊಹ್ಮೈಮರದರಂದುನ್ಯೋನ್ಯತಾವದಿಂದಾ॥ ॥೨೩॥
ಹಾಯುನುಗನ್ನೆಗೆಯಸೂತ್ರಬಂಧದೊಳಿಸಿದ
ಮೋರಮೊಲೆಗಳನುಂಪ್ರತಿಸಂಸ್ಥಾನಸಂಸ್ಥೈದು
ಚಾಯುತರಗಳರವದುಮಂತ್ರದಿಂಯೋಮಾಂಚನದುಕಾರ್ಯಂಗಳಿಂದಾ॥
ವೀರರತಿನಾಮ್ರಾಜ್ಯವಯ್ಯದೊಳ್ವೈಮರ್ದನಿಯ
ವಾಸನೆಚಿನದಿಂದಕೃತಕೃತ್ಯರಾದಂತೆ
ರಾರಾಜಿಸಿದರೊಂಮೆಮೆಲ್ಲಾಸಿಸೊಳ್ಳೆವಮುಗಿಮಂಚದುವರಾಜನದೊಳು॥ ॥೨೪॥
ಪ್ರಕಟಿಸಿದಕಟಿತಟ್ಟುವಕ್ಕೆಬೆಂದಾದಮೈ
ಸುಕಲೆಗಳನಾಂತಮೊಲೆಕರದರ್ಕೆಲೆವನಂ
ವಿಕಸಿತಬೆಮರ್ಸಿದೊಳದ್ದಯೋಮಾಂಚಮಸವಳಿದಸ್ವೈಮಸುಖ್ಯ॥
ಮಕರಪತ್ರದಕದಮುಮಾಗ್ರರವದೊಳ್ಗಾದ
ಲ್ಯುಪುಳಿತವಿಲಾಸಚಿನಂನರಸಾಗ್ರಿಮಿದರ್ಕೆನಾ
ಬಿಕಮಳಿದತಿಲಕಂಮರದಸುರುಗ್ರಾನ್ವಿತದರ್ಹರಮೊಚ್ಚುವಾಕರಂತೆಗೆ॥ ॥೨೫॥
ಮನ್ಮಾದರ್ದ್ವಿಗಳನುಮತಮಿದೆಂದರದಾಸು
ಧನ್ವಂಕೃತಾರ್ಥತೆಯಂ ಮಾರದೊದಗಾದಿ
ತನ್ನಿಯಂಬಿಟ್ಟಂದುಸಮರಕನುವಾಗುತಿರಲಿತ್ತಪುರುಷುಲದನೃಪರಾ॥

ಅನ್ವಯಕೆತೊಡವಾದನರನಹಯಮಂಕಳ್ದು
ವನ್ಹಿಪುರದೊಳಿಹಾವಕೆನದಿವುತತಿಬಲನ
ಮನ್ವಿತಕುಮಾರನಂಸೇನೆಯೊಳ್ಪುಗದೆಕರ್ಪುಂಮಾಳ್ಪರೆತಾ॥ ॥೨೬॥
ಹೊರೆಯೊಳಿಹಸಚಿವರಂನೋಡುವವರೊಳ್ಸುಮತಿ
ಗರಪಂನಿರೂಪಸಲವಂಗದುಗಡಿಗಗಾದ
ಚರರನಟ್ಟಿದಡವರ್ಬಂದೆಳೆದುನಗುತಿಹಸುಧನ್ವನಂತುದುಕಿಬಿಡಿದು॥
ಕರಯುಗಳಮಂನೇಣ್ಗಳಿಂಬಿಗಿದುತಂದರತಿ
ಭರದಿಂದರಾಯನಿದ್ದೆಡೆಗಾಗಪಾರಜನ
ಹಾಜನಂಬೆರಗಾಗೆನದ್ದಾತನಂಕಂಡುಬಪ್ಪುಂತೆನಿಷ್ಠುರದೊಳು॥ ॥೨೭॥
ಕಟ್ಟುವಡೆದಾಸುಧನ್ವಂತಾತನಡಿಗೆಹೊಡ
ಮಟ್ಟಿದೆಕೆಳಕ್ಕೆಒಪ್ಪುಮಾದಾತ್ಮನಿಸೆಂನ
ಕಟ್ಟಳೆಯನಾದುಕೃಷ್ಣನದೀಕ್ಷೆಯಂಮರದುರಗಾದುತಪ್ಪಹವನೆತೋರದು॥
ಹಟ್ಟಗಾದೊಳ್ಕೆನೆತಳುವಿದೆಯೆಂದುಕುವರನಂ
ಧಟ್ಟಿಸಿಮರಾಳಧ್ವಜಂಕೇಳ್ದುದಡಿಗಟ್ಟಿ
ದಿಟ್ಟಿಯಿಂದಂಜುತೊಯ್ಯನೆಲಜ್ಜೆವೆರಸಿಬಿಂನೈಸಿದನವಂಪಿತಂಗೆ॥ ॥೨೮॥
ಪತಿಸಂತತಿಗೆಬಯಸಿದಿನಗಳಿದುದಿಂನಿಲ್ಲ
ಋತುಸಮಯಮೆಂದೆನಗೆಪೇಳ್ದುದಲ್ಲದೆನಿನೆ
ಕೃತಕಮಿದುನಾಕಿತನಂಕೃಷ್ಣದರುಶನದಕಾಲಮೊದಗಿರಲಿತ್ತಲು॥
ಇತರಧರ್ಮದಮೇಲೆಗದತನಗೆಕರೆಮುಟ್ಟೆ
ಪಿತಶಂಖಲಿಖಿತರಂಬೆಸಗಾಂಬೆವಿದಕೆನಿ
ಕ್ಷತ್ರಿಯನೆನಲರಸನಾಜ್ಞೆಯೊಳವರಮೊರಗೆಚರರೈತಂದದಂಪೇಳ್ದರು॥ ॥೨೯॥
ಆಚರರನುಡಿಗೇಳ್ದುಶಂಖಲಿಖಿತರ್ಬಂದು
ವಾಚಿಪದರಲೀಹಂಸಕೇತುನಿನ್ನೆನನಾ
ಳೀಚಿಸುವೆನಿಂನತನಯನಮೇಲಗಾತೆಯುಪ್ಪಿತಾಂತೆತಪ್ಪಿದೆಯಾದೊಡೆ॥
ಯಾಚಿಂಪಕಾಮರದೊಳಿಪ್ಪುದಿಲ್ಲನಾವುಪ
ತ್ಯಾಚರಗಳೆಗಾನಯನ್ನಾಂಗದಪಾಕಸ್ತಂಭ
ಪ್ರಾಚತ್ರಪಾಲನಾತ್ಮಜರಮೊಗನೋಡಿದರೆಪೋಪೆಂದುನುಡಿದರವರು॥ ॥೩೦॥
ಬಳಿಕರಸನಾಸುಮತಿಯಂಕರೆದುಪೇಳ್ದನಿ
ವಳನಂಕಟಾಹಮೊಳುತತ್ತಕ್ಷತೈಲದೊ
ಳ್ಕುದಿಸಿನಲವನೊಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯಂಮೀರದಾತನಪ್ಪೆಗಳಂಕಳ್ಕಿಸು॥
ಥಳಥಳನೆಕುದಿವೆಣ್ಣೆಗಾಪ್ರಾಂಗೆಕಾಯ್ದಲ್ಲಿ
ಗೆಳತನದಿಹೊತ್ತುವ್ಯೊಳುರಿಪೊಗಾರ್ದಿರದಗಳ
ನಳವಳಿಸಳಳಿಸುವಿಪಸುಧನ್ವಂಗೆಮರುಗುತಸಚಿವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೧॥

ತಾತನಿನಗಿಂತಾಗಬಸವಡೆಲಾಕೈಶವಿ
ಖ್ಯಾತನಸ್ತಿಮಾನಿಹಾರಿಸಿಸವಶಂಸೊಂದಂ
ಮಾತಾಪಿತೃಪ್ರಿಯಂಕಾಸವಿದಂಕಾಸಮಲಂಸುವಿಸಲಸಜ್ಜನಸುಖಿ॥
ಸೀತಿವಿಧನಾಧಾರನಂದನಸುತ್ರಮಂ
ದಾತನೆಂಬಿಸುಗುಣಾಮುಖ್ಯಸುವರಂನಿಂನ
ನಿತಪ್ರತ್ಯಲಭೋಳೆಂತಕಟಬಿಭಿಸುವನೆಂದೊಡವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೨॥
ಶಿಂಜಿದೆಬಲಿಸುಮತಿನಿನಿಗಳಿದಕೆಮನ
ಮಂಜರಿವಿಡುವನಲ್ಲಾನಿಂನೆಗಂಧಮಿ
ಮಂಜುಡಿಡುನಡೆದುಬಿಲ್ಲಾಹಾವಡೊಳ್ಮಾತಕೊಳ್ಳುವುದುದಿಮದಿವೊಡಲಿದು॥
ಕಂಜದಳಾಕ್ಷಿಪ್ರಭುದೊಂಬಾಂದುಕಯ ಮಿಹುದಾದೊ
ದಂಡನಾರ್ದನನಂಕಕಗ್ರಾಗುವೆನಭಕದಿಂ
ನಂಜನಕನಾಶ್ಕೆಯಂತಪ್ಪುದಿಹಾಯ್ತನಲಮಂತೆಗಡಿತ್ರಿಬಿಸುಡಿಸಿದನು॥ ॥೩೩॥
ಶೋಯೆಂದುದಕ್ಷಿಣಪರವಾರಮದಿಗದಿಗೆಹಾ
ಹಾಯೆಂದುಮರುಗಿದುದನಿನಿಂತಳಿವೆರಾ
ತಾಯೆಂದುಮೊರಬ್ಬುದೊಡೆತನಕೆಬಿಸುತ್ತುಸುತ್ತುಯೆಂದುಸ್ತ್ರೀಗೆದುವರು॥
ವಾಯಕಿಂತಕಟಸುಕುಮಾರನಂಕಾಂದನಿ
ರಾಯನರವಂನೆರೆಸುದಲಿರಂಷ್ಠಿಲಿಖಿತರಿಂ
ಬಿಯಮೊಸವಮಕ್ಕೆಕಟನಿಸಿದರೊಹಾಸುರರೊಳೆಂದುಮೊರೆಯಿಡುತಿದುರ್ಧಿ॥೩೪॥
ಹಿಂದೆಪ್ರಹ್ಲಾದನಲಪಾಲಿಸಿದಗದ್ದದದ
ನಂದನೆಯಮಾನಮಂಕಾಯ್ದಿಗಮತ್ತಗೆ
ಬಂದೊದಗನಾವಗಂಬರಹಾರವಿಗಡಿದಿವನಿಂನಂಪೆಸರ್ಗೊಂಡುದಿ॥
ಯಿಂದುಮೊರೆಯೊಗುವದಾರಣಾಗಿಸೆಕಟಸಿ
ವಿಂದನಿಸಲ್ಲಡೆವಿಡಾರಸುವರಿಲ್ಲಸಲ
ಕೆಂದವಂಚಿತ್ರಮೊರ್ಕೃಷ್ಣನಂಧ್ಯಾವಿಸುತನಿರ್ಭಯದೊಳಿರುತರ್ಜುನು॥ ॥೩೫॥
ಜಯಜಯಜನಾರ್ದನಮುಕುಂದಮುರಮರ್ದನವಿ
ಜಯಮಿತ್ರಸಿವಿಂದಕ್ಷಿಪಾಹಾನಕಮಲ
ನಯನನಿತಾಂಬರಧನಶ್ಯಾಮಹಾರಕೃಷ್ಣವೈಕುಂಠನಾರಾಯಣಾ॥
ಶ್ರಯರಹಿತರಮಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನತಜನಾ
ಶ್ರಯಧೆಸುಕೃತವಸ್ತುಲಕ್ಷ್ಮಾರಮಹಾ
ಶ್ರಯನಿವಾರಣಾನ್ಯಸಿಂಹತ್ರಾಹಿಯೆನುತರ್ಜುನಾಸುಧನ್ವಂಮರೆಯಾದ॥ ॥೩೬॥
ಕರಕಮಲ್ಗಾಕ್ಷೃಮಂನೊದಲಿವಿಕಿವೊ
ಬಿರಗಾಂಡಾಕಡಾಕಾಯ್ದುಧಗಘಗನಿಕದಿಮುಕ್ತಿ
ಮೊರೆವಕಟಹಪ್ರಲಂಮೈಗೆಸೊಗಯಿಡುವಬಾವಂನದುಂಡಾಗಲೆ॥

—೦—

ಕೊರಗಿದಾತನರಿ ಮವದಗವಂಗದ ಸೊಂದು
ತಾರಥತುಲನಿಯದಂದಿ ಬಾದಮಮುದಿದವಾಗ
ಭರಿಪಂದವರಕ್ಷುದಮಸುಧನ್ವನಮುಖ್ಯಂ ಮಿಥ್ರಿಯದವಲಮಲದಂತೆ॥ ॥೩೭॥
ಕಂದು ಬರೆಗಾದುದೆಲ್ಲಾ ಜನಂ ಸ್ತುತಿಸಿದ
ಭ್ಯಂದರಿಸಾಷ್ಣಸಂಬಳಿಸಿ ಭ್ರತಂಘ್ರಾತಿ
ಗೊಂದಿವಂ ಬಲ್ಲವಗ್ನಿ ಸ್ತುಂಭ್ರವಮಂನಾರಿಕೆ ಥಂಗಥಂತರಸಿನೆ॥
ಕೊಂದು ಬಂದವೆಲೈವಿ ಗರ್ಥಂ ಸುರಿಯಲುರಿನಕ್ಷೋ
ಮಂದಲವನಪ್ಪು ಭಿಸಿಪೊಡೆದುದುಮರಿ ಪಾತರ
ಗಂದಕ್ಷಥಂಗಥಂಪಿಡಿದೊಡ್ಡಳರಯುಂನಾಸ ತರ್ದನಾಸುವರನು॥ ॥೩೮॥
ನಿರ್ಕುಳಪ್ರದಯನಾಗಿ ವಿಷ್ಣುನಾ ಮಂಗಳಮ
ನಷ್ಟರಾಶಿಯುಂದವಂ ಸುಭ್ರಮೊಳಿರು ತರಿಕಂದು
ಶಿಷ್ಟಾಪ್ತಿವಿರದಿಂದಾರೆನೊಂದು ಮಾರಿಕರಿಗಳು ಪೊಮಂಮಾಡಿದಾ॥
ದುಷ್ಟನಿತಳಾವುದಂ ನಿಷ್ಠುರಗಳಿಲ್ಲಂಬ
ನಿಷ್ಟುಮದೊಳಗಮರ್ಮಾಂತವೆತನಗಿಲ್ಲ
ಯಜ್ಞತ್ತಮೆಂದಾರಚಾಪಾದೊಪ್ಪುದಿ ವೆಂಗಾಸಿಯೊಳ್ ಭದ್ರಪಾಲಿಲಿತನು॥ ॥೩೯॥
ಅಾತ್ಪತ್ರೈಲದಶಚಾಪಾದೆದೆ ವಿಭಾವಂಗೆ
ಕಿರಿತದ್ಸ್ಕರಮಾದುದಾ ಸುಧನ್ವನಸಂಗ
ಮೆ ತರತಿರಯವೊಪಾರ್ಪತ್ರರಂ ನಾರ್ದಂಗೆ ತಾವಮರ್ದಮದೆಬಳಿತ॥
ಅಾತಗಪ್ಪುದಿ ವೆಂಗಾಸಿ ಯೊಪ್ಪನುಭ್ರಮೊಳಿರಿಪಾಂಸ
ನೆತುವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಬಂದು
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವರ ವರ್ಗರಂತೆಗಿದು ತತ್ತ್ವನಿದಂ ಸುತಮರಿ ಪಾತರನು॥ ॥೪೦॥
ವಂನಿ ಕಮಿಂದುದಿವ್ಯಾಂಬರವನುಟ್ಟು ಬಾ
ವಂನದಿಗುರಂಗೆಲ್ಲು ಕಮಲಗರ್ಥಂ ಸೂಡಿ
ಸಂನುತನು ಯಕ್ಷವರ್ದಮವನನುಕರಿಸಿ ಕತ್ತುರಿತಿಲಕವಿಟ್ಟು ಬಾಸಿಗೆ॥
ರಂನದೊದವುಗಳನುಕರಿಸಿ ವಿಧಿಯ ಗೊಂದು
ತಂನನುಭಪಾದದೆ ವಮರದಲ್ಲಿ ವತಿಗು
ನಿಂನ ಕಂದವ್ಪನೆಂಬುಪಾರು ಪಡಿದುಕೈಯೆ ಮೆರದಂ ಸುಧನ್ವನಂದು॥ ॥೪೧॥
ಅಹಿನಾದರ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೯೬೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೨೩. ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಅವರಿಮಿತಸೈನ್ಯಸಂನಾಹದಿಂದರ್ಜುನನ
ಬವಲಾಯಮಂ ಮಾರಿಥಪ್ಪುಜಂಪಿದಿಯಕ್ಷೆ
ತವನಸುತನಂದನ ಸುಧನ್ವನೆ ಕಾಥಗಂ ಸಾಗ್ಗುದಾದಂಬರದೊಳು॥

ಪದ್ಯಂ.

ಯಿಂಸಮೇಳಗಾನಕೆಯನಾಲಿಸಲೆತ್ತರತಸಲ
ರಂಸಜಸಮೇಳಜಯಸುಧನ್ವಂಕಟಾಪಾದುಶ
ಯಂನಾರಸಿಂಹಾಜವದಿಂಜಯಸಿಲಿತ್ಯಾವನೆಸಗಿದವೈಷ್ಣವಬ್ರೋಪಾಕೆ॥
ತಂಸಾವಸುರಜರದುಕಾಂಡಸುದೂರವೆನೆಂದು
ಸಂನಿಯಿಂದಾತೈಲದೊಳ್ಳಿಳಲವಗೆಳಿಂ
ಮಂನಿಸಿಸ್ವಹಂತೆಗಹಲಾಹುಯೋಳಿತನವನಿಪತಿಗೆಬಳಿಕಂತಂದನು॥ ॥೧॥
ಶ್ರೀನಾಥನೇಳ್ಳಿಂನಸುತನದೆಸೆಯಿಂದನಂ
ಮಾನಿಲಂತ್ರಜೈನಾಡುಬೀಡುಗುರುಪರಿವಾರ
ಮಾನಿಸುದರಿಗಳಿದ್ದಹಸುಪತ್ನಿಮೃಗಕೀಟತರುಸುಲ್ತಾತೆಗಳೆಲ್ಲ॥
ಯಿನಿಯುದ್ಧಕೆಧನ್ಯಣಾದರೇಸ್ತೃತರೊತಾಂ
ಶ್ರೀನುರಕ್ಷಿಸೆಂದೆರಯದನುಗೆಯವ್ಯೋಲ
ಜ್ಞಾನಿದ್ವಿಜಾಧಮಂತಾನಾಡೆನಿಟ್ರೋಹಕರಂದುತಿಳ್ವಿತಂನುಡಿದನು॥ ॥೨॥
ಬಳಿಕಾತನಂಸುಂಮನಾಲಿಸಿಸುಡಿದಂಶಂಖ
ನೆಲೆಮಹಾವಾಲಹಾರಶರಾಗಿದಿಗಳಿ
ತಳದುಬೆಳದಿಂಗಳ್ಳಬೆಮರುಂಟೆಬೇಸಿಗೆಯೊಳಿವನನಿಜಮಂಕಾಗಾದೆ॥
ಬಳಿಸಿದವ್ಯಮುಂಪ್ರತೆಯನಾಮರುಳರಾದೆವಿಂ
ನುಳಿದಮಾತುಗಳಿಗೆನಾಕೇಸುಧನ್ವನಂ
ಕಳುಹುಕಾಳಗಕೆನಲ್ಪ್ರಷನವನಂತೆಗದುಬಗಯಪ್ಪದಂಮುದದೊಳು॥ ॥೩॥
ತಂದೆಯಚರಣಕೆರಗಿಶಂಖಲಿಖಿತರಪದಕೆ
ವಂದಿಸಿಪರಕೆಗಾಂಡುನಾರಥಿಯನಾದರಿಸಿ
ಮೊಂದೇರನಳವಡಿಸಿತುರಗಂಗಳಂಹೂಡಿಸಿಂಧಮಂನೀಡುಮಾಡಿ॥
ಗಾಂಢಾರದಝಲ್ಲಿಗಳಕನಕಮಾಲೆಗಳ್ತೂ
ಕ್ತದನವಿಶ್ರಮಾಷ್ಯಗಾವಳಿಗಳಿಂಸಿಂಗರಿಸಿ
ಬಂದದರ್ದಂಜಯರವದೊಳಾಸುಧನ್ವಂತಿರಸ್ಕೃತಸುಮಧನ್ವನು॥ ॥೪॥
ಕೇಳಯುಗಮಗ್ಗಿಯೆಧರಣಿವಾದ್ಯಾಯೆತಂನಮಗ
ನೇಳ್ಗೆಯಂಕಂಡುಬ್ಬಿದಂಮರಳಧ್ವಜಂ
ಸೂಳ್ಳಿದವಾಗಹಂಬಟಪ್ಪತ್ತೇಳಿನಿಸ್ಸಾಳಕಹಳಾದಿವಾದ್ಯಂಗಳು॥
ತಾಳ್ಗೆಳ್ಳುತಾದುರ್ಗಂಮಾನದಿಂಪಟುಪ್ಪಟ
ದ್ಯೋಳ್ಳಿಂದುಕುದಿವುತಿರ್ದರುಸಾರ್ದಯೊಳಜನದೊ
ಳಾಳ್ಪಜತುರಂಗರಥವಿಕ್ಷ್ಯಗಾಸಿನಡೆದುದುತ್ಸಾಹದಿಂಪರನಮೇಲೆ॥ ॥೫॥
ಬೆರಬೆರಸುತ್ರಾತ್ತಿದಿದುಮುಂದೆಪ್ಪರದಿಂದನಡೆ
ವರನರಸುಗಳಕಂಠಮಾಲೆಗಳತೋರಮು
ತ್ತಾರಸೂರಸುಮಗೆಪರಿದವರಸಾಸುರಂಬುಲದಪಡೆಂನೆಲದಮೇಲಾಕ್ಷರೆ॥

ಮೆರೆದಸಂಧ್ಯಾರಾಗದಗಗನಮಂಡಲದೊಳಂ
ಸುರಿಸಿದುದುಮಗ್ಗದಂತೆರಂಜಿಸುತದೆಸೆದೆಸೆಗೆ
ಪರಿಮಳದಲೆವರಿದುದಗರುಚಂದನಯಕ್ಷಕರ್ದಮದಮೊಗವಾಸದಾ॥ ॥೬॥
ಪಡೆಯೊಳಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಸಂಘರ್ಷಣದೊಳೊಗೆವ ಹೊಂ
ಡೊದವುಗಳರೇಣುಗಳುಮೈಗಳುಂಸೋಂಕೆ
ಕುಡಿವಡೆದಕುಂಕುಮಸುಗಂಧಲೇಪನದಚೂರ್ಣಗಳುಬಿದಧೂಳಿಗೆ॥
ಹೊದವಿಯುಂದರದೇಹ್ಯರಾಶಜಂಗಳು ತೆಳಿದು
ಸುಡಿಯಬಾರದೆಂಬವಿಂಮೇರುವಿನಬಂಗಾರಮಂ
ಬಿಡಿದಡವಿಷ್ಣುಗಮಂಜನವನೆಚ್ಚರಿಸುಂತೆರೆಂಧೂಳಿಮುಸುಕಿತಾಗ॥ ॥೭॥
ಮೊಗದಶ್ವೆಯುಂತಮೊದಲನೀರನಾವೆಗ
ಭ್ರಗೆದುಚೆಲ್ಲಲಾಪ್ಪನಪ್ಪರದಮದುಗಳಕೆಸರೊ
ಭೂಗೆದನ್ನುಖಮಂಡಲದಾ ನಕ್ಷತ್ರರಾಶಿಗಳತರುಗಾತವಮೊಳದಾರ್॥
ಮಿಗೆಸುರಿವನಾಪರಂಗಳುಜಾಂನಾವ
ಳಿಗಳನಂಬರಮಂಕೆಳೆಗಾಂಡಬೆಳ್ಗಾವ
ನೆಗಳೆಸಾಂತಿಗಳಂತೆಪಡೆಯೊಳೆಸೆದವುತಳ್ಳಿದಪತ್ತಿಗೆಯಸಾಲ್ಗಳು॥ ॥೮॥
ಮುಂಕೊಂಬಮಂದಿಸುಧರೆಗೆಧರಾಮಂಡಲಂ
ಸಂಕುಲದವಾಧೃಷ್ಟನಿಗದಿಶಾಮಂಡಲಂ
ಸಂಖ್ಯೆಯಿಲ್ಲದಸಿಂಧುಸುರಪತಾಕೆಗಳಿಂದಾಮಂಡಲಂಮೀರಿದಾ॥
ಬಿಂಕದಿಂದಿರಿವಸಾಲಿತನಕರಾಮಂಡಲಂ
ಸಂಕೋಚಮೆನೆಬಂದುಬಿಡಿದುಪಾರ್ಥನಿಹರಗ
ಮಂಕಳ್ಳಿಬಳಸಿಪದ್ಮವ್ಯೂಹಮಾಗಿನಿಂದಾದುರ್ದಾನ್ಯನೆನಲಿದಾ॥ ॥೯॥
ಸುತ್ತಿಪದ್ಮವ್ಯೂಹಮಂರಚಿಸಿನದುವೆನರ
ಸುತ್ತಮತುರಂಗಮಂಕಳ್ಳಿಕಾಳಗಕೆಕ್ಷಾಟ
ಕೊತ್ತಾಗನಿಂದುದರವೀರರಂಬರಮೋಕ್ಷನುತ್ತರಸನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾ॥
ಯುತ್ತಪಾರ್ಥನೆಚರರೈತಂದುನುಡಿದರೀ
ವೃತ್ತಾಂತಮಂಬಳಿಕಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಕರೆಸಿ
ಮತ್ತೆಬಂದುದುವಿಷ್ಣುಮಿದಕಿಂನುಪಾಯಮೇನೆಂದೊದವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೦॥
ನಿಂನಂಕಭುಜುವಂದುಕಾಯದಮೇಲಾಳ್ವೆನೆ
ಗಂನವನಳ್ಳಿದನಲಾಬಿತನಾತನಾಜ್ಞೆಯಂ
ಮಂನಿಸುವನಾಲಮಲ್ಲವೆತನಗೆನೀನಿದಕ್ಕೆನಾಳೆಗಾಳಿಬಹುದೆಬರಿದೆ॥
ತಂನತ್ರಿಭುಜಬಲದಿಂದಬಿಡಿಸಿತಂದಪೆನಶ್ವ
ಮಂನೊಡುನಾನೆನುತಪಾರ್ಥನಿಂಬಳ್ಳಿಗ್ಗಿಂದು
ಪಂನಗಾರಿಧ್ವಜನತನಯನೈದಿದನಹಿತಮೋಹರಕೆಸೇನೆಸಹಿತ॥ ॥೧೧॥

ಅಟಕಟಿಸಿ ತಾಗಿದಾ ವೃಕನಾಂಬರ ಕೃತವರ್ಮ
ಶತನಿಶಾತನನಿರುದ್ಧಗದ ಮುಖ್ಯರಾದವರು
ಶತಬರಿತ ಯಾದವ ಚತುರ್ಬಲಂ ಜೋಡಿಸಿತು ಸಬಲಸೇನಾಪಥದಿಂದಾ॥
ಧಟರ್ಮಿಂದವರ ದಷ್ಟ ಮೊದೆಯದಿರದೆಂಬಿನಂ
ಸಟಲಾಪದಿಂ ದಿಮದಾದೆ ಪ್ರತ್ಯನೀಕಸ್ಥಿತಂ
ಬಟಮುರಜ ಧನ್ನೆದ ಮುರುಗನಾಂಬು ರಪ್ಪಬೆಗಳ್ ಬಹಳರವಮಳ್ಕಿರಿದುದಾ॥ ॥೧೨॥
ಮೊಗದುದಾ ಬಲವನನುಸಾಲ್ವನ ಸೇನೆಯೊಳ್
ಮೊಗದೊಳ್ ಕರಿಯು ಹದಶ್ಯಾಶ್ವನುರದಂ ತೆರಳದವರ
ಮೊಗದೊಡಗಿ ತಂಬುಧಿಯ ತೆರೆಯಂತೆಯತಾವನಾಶ್ವನಸೈನ್ಯಮೊಂದೆಸೆಯೊಳು॥
ಯುಗದಂ ವೃದಪ್ರದಂ ತೆದ್ದು ದೂರವ್ಯಾಪಿಸಲು
ಯುಗಕೆ ನಾಲ್ದಸ್ಸುಜನಸೈನಸಂ ಬಳಿಕಾರ
ಯುಗಳಮಂ ಮುಗಿದು ಸಾಲ್ವತಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ಬಿನ್ನೈಸಿದರ್ಸಾರ್ಥನ್ಸುಮನಾ॥ ॥೧೩॥
ತಾತ ಚಿತ್ತೈಸು ಗಾಂಪೃದಲ್ಲಿ ಕೆಪುರದ ಗೃಹದ
ದೇತಕೆ ಪ್ರಕ್ಷೇಮಂ ದಿಸುದರಿಯಂ ನೋಡಿ ಯಿಸದ
ರಾತಗಳ ನೆಲ್ಲರಂ ತೆಗೆಸಿ ನಗೆ ಪಿಂದಿನಾಶ್ವಮಂ ಪಲಬಲವನು॥
ಘಾತಿಸಿ ತುರಂಗಮಂ ತಾರದೊದೆ ಬಳಿಕರವಿ
ಜಾತನಸುಮಾರನನೆ ನೋಡುನಾನೆನುತ ವೃಷ
ಕೇತುವಾರ್ಥನ ಬೆಸಂಬಾದೆ ದುರದ ಧ್ವಜದ ದಂ ಮಿಸಿ ದಸರಾದ್ರುಮದೊಳು॥ ॥೧೪॥
ತಾರಕಾಸುರನನಿಬಿಡದೆ ಗೆಲ್ದ ದೊರೆವಹ
ಮಾರನಂತಾ ನವ್ಯಕುಮಾರ ದೊಳ್ಪ ನವಮುಂ
ಗಾರಮಿಂತೆಂತೆಂಬ ನಹಿಂದೇರದೆಲರ ಕೆರಸುವತನಿಯಂ ತಂನಘಾತಿ॥
ಬೀರದ ವಿಸ್ಮೃದುವರದವಾಣಿಯಂ ತರನಪ್ಪ
ಚಾರಣನೆಸಗಾನದುವಗಲರವಿಯಂ ತವನ
ವೀರಪ್ರತಾಪಮುಂ ತೆರಸ್ತಾ ಸೆವೃಷಕೇತುರಮುನ್ನೆನ್ನಮಂ ಪೊತ್ತನು॥ ॥೧೫॥
ದೂರದೊಳ್ಕಂದಂ ಸುಧನ್ವ ನಾತನಬರವ
ನಾರವಂ ಪಾರ್ಥನಾದೊಡೆ ನಿಖಿಲ ಮಿಹದು
ದಾರವೃಷ್ಣಿಕುಲಂ ತದಕೇಮದಂ ದದ ನುಪಾಲನಾವನೊ ಪಾಂಡವರೊಳು॥
ವೀರನಹನೆನುತ ಬಂದಿದಾಗಿ ನಿಂದಿರ
ವಾರಮಂ ತೆಗಸಿ ಬಿಲ್ದಿರುವನೋದರಸು ತನ್ನೆ
ವಾರಸುತನನುವನುತ ಬಾಗಮಂ ತೂಸುತಿನ ಸುತಜನಂ ಬೆಸಗೊಂಡನಾ॥ ॥೧೬॥
ಯೆಲವೃನೀನಾಸಿಂಸ ಪೆಸರದೇನಾವೆಕ್ಷಿ
ಕುಲದವಂ ನಿಂನ ಪಿತನಾವಾತನೆಂಬುದಂ
ತಿಳುಪೆನಗೆ ತಾನಗವೀರಹಂ ಸ್ಫುಟ ನೃಪನ ಕುಮಾರ ತಂನನು॥

ಇಳೆಯೊಳ್ಸುಧನ್ವನೆಂಬರ್ಧುಷಂಡಮನಿ
ತಿಳಿಸಲಿಂದಾಯ್ತೆಂಮವಂಶಮೆನೆ ಕರ್ಣಜಂ
ಬಳಿಕನಸುನಗೆಯೊಳ್ದೈತ್ಯಾರಿ ದಂಡಮಂ ತಿರುಗಿಸುತಲಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೭॥
ಸಾಧುಮಾಗದೆಲರಪಾಮರ್ಪಂ ತ್ರಿಶಂಕುವದೆ
ರಾಧಿಸದವಂಶವನ್ಸುರಮಂ ಸ್ವಾರುಷ್ಟದ
ಮೋದಿಯಿಂದಾಯಬಾರದೆನಮರನಾಥನಮದರೊಳ್ಪುಣುಜನನಗಾದುದು॥
ಮಾಧವೆಳ್ಕೃಷ್ಣನನುಳವೆಂಮದೆಂಬರಾ
ರಾಧನಾಸಾದನಮಾಗಿಯತನೆಯನಾಹವ
ಪ್ರಾಧ್ವರ್ನನಸುತಂ ಪೆಸರೆನಗೆ ವೃಷಕೇತುವೆಂದೊದವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೮॥
ಕರ್ಣಸುತನಾದೊಡೊಳ್ಳಿತು ವೀರನಹುದು ನೀ
ನಿನ್ನೈಸಬಳ್ಳೆರಗಾರರ ಮಂ ಮಾಧವಾವ
ವರ್ಣಿಸದ ಮಾತುನಗೆನಾಯೆವೆನು ತೆಚ್ಚಂ ಸುಧನ್ವನಾತನ ಸರಳಿ॥
ಸ್ವರ್ಣ ಮುಂಪುದರಾರಿಗೆತ್ಯೈದಿದವು ಮಿಂಚಿನವೊ
ಗರ್ಣಭಾನುಮಂಡಲವನಂದಡೆಯಲತ್ಸರಂ
ದುರ್ಣಿರೀಕ್ಷ್ಯಮಾಗಲಿಡೆಯೊಳವನೆಲ್ಲಮಂ ತರಿದವಂ ಕಾಲ್ಗರದನು॥ ॥೧೯॥
ಬರಸಿಡಿಲ್ವಸರದಿಂದ ಮಿಂಚಿನ ಸೊಂಪಿನಂದ
ಬಿರುವಳೆಗೆ ಭೋತ್ತೆಂದರ್ಕಜಂ ಕಾರ್ಮುಗಂ
ಕರವುತಿರೆ ನಡುವೆ ಖಂಡಿಸಿದಂ ಸುಧನ್ವನಾತನ ಸರಳ್ ಸೆಡೆಯೊಳ್॥
ತರದಂ ವೃಷಧ್ವಜಂ ಬಳಿಕವನ ಕೊಳ್ಗಳಂ
ಬರಿದೈದನಾಮರಾಳ ಧ್ವಜನಸುತನಿಂತು
ತೆಗಹುಗುವದೊನರ್ರಿಳಿವರ್ರಿಮೆತ್ರಿಮುಳಿದು ಜರದೆಚ್ಚಾಡಿದರ್ಧುರದೊಳ್॥ ॥೨೦॥
ಕಾಣಿಗೆ ಸುಧನ್ವತಾನರೆನಿಂ ಸುಧನ್ವನಿ
ಮಾಣಸುವೆನಿ ಪೆಸರನಿಷ್ಕಾರದೊಳಿಂದುಶೋಷ
ಬಾಣಿಯಲಗಳ ಸರಳ್ಗಳಿ ಶ್ವಕರ್ಣಜಂ ಮೊಗ್ಗಳವನ ಮೈಯೊಳ್॥
ಕಾಣಿಸಿ ಕರಳ್ಳಿಲವೊ ಮೇದಿನಿಗೆ ಸುಮವಂತ
ಬಾಣವೃಷಕೇತು ತಾನರಾಳವೃಷಕೇತು
ಮೇಣುಂಬಿಕೊಳ್ಳಿಸುತಮಾರ್ಗಣೆಗಳದವನತನುವನುಚ್ಚಳಿಸುವಂತೆ॥ ॥೨೧॥
ತಿಮಗಿಮಿಗಳಸೆ ಕಾರ್ಮುಕಮಾದಿಗೆಯ ಕೊಳ್ಗಳಂ
ತೆಗತೆಗದು ಕರ್ಣತನಯಂ ಸುಧನ್ವನಾಧದ
ಬಗೆಬಗೆಯೊಳ್ಮದೆಸುವಷಡತ್ರಿಚಾಮರ ಬಂಧುರಸ್ಯಂದನದ ತುರಗಗಳ॥
ಮೊಗಮೊಗಸಿ ಮುಂ ಬರಿವ ಸಾರಥಿಗಳಂ
ಝಗಝಗಿಸುವ ಛತ್ರ ಮಂತಾನಕೆಯಂ ನಡುವೆ
ತಗತಗವ ಕೊಳ್ಗಳಂ ತರಿದವನಬಿಲ್ಲನಿಕ್ಕಡಿಗೈದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥ ॥೨೨॥

ತಂದಣಾಗಳೆಸುಧನ್ವಂಗೆಮಗ್ಗಾಮಯದವು
ತ್ರೋಂದುರಥಮಂಬಳಿಕಬಿಲ್ಲಿದಿದುಚ್ಛೈನ್ಯದು
ನಿಂದುನಿಡುಸಗ್ಗೆಗಳಂತೆಗದೆಚ್ಚರ್ಜನರ್ನೈಮೆನಿಂಮಿಸಿಲಾಗಲು॥
ಸ್ಯಂದನತುರಂಗಸಾರಥಿಗಳಂಕವಚಮಂ
ಸಿಂಧಸಿಗುರಿಛತ್ರಚಾಮರಪತಾಕೆಗಳ
ಸಂದುಕತ್ತರಿಸಿವೃಷಕೇತುವಿನಸರದಸೋದಂಡಮಂತುಂಡಿಸಿದನು॥ ॥೨೩॥
ವಿರಥನಾದೊಡೆಕರ್ಣಸೂನನೈಗೆದುದೆಸಂ
ಗರದೊಳಸಿಮುದ್ಗರಮುಸುಂಡಿತೋಮರಪಟ್ಟ
ಪರಶುಗದೆಚಕ್ರದೊಳಗಾಸಂತಶೂಲವಜ್ರಸಬಿಂಡಿವಾಳ್ಪತ್ತಿ॥
ಸುರಗಿಮೊದಲಾಗಿರ್ದನ್ಯಾಯುಧಂಗಳನದಿಯೊ
ಳುರುವಣಿಸಿಹೊಯ್ವಂಸುಧನ್ವನಂಮತ್ತವನ
ಹೊರೆಯವರವಾರಮಂನಾನಾಪ್ರಹಾರದಿಂದೈದೆಘಾತಿಸುತಿರ್ದನು॥ ॥೨೪॥
ಅತ್ತಲಂತಿರಲಿತ್ತಲಿವನಸಾರಥಿವೇಗ
ಮತ್ತೊಂದುರಥಮಂತರಲ್ಕದನಮದರ್ಮಿಸಿ
ಪೆತ್ತಹಾಗರ್ಗಳಂಕರ್ಣಜಂತೆಗದೆಚ್ಚದಾಸುಧನ್ವನಮೈಯೊಳ್ಪಳು॥
ತ್ತೆತ್ತಿಸಿದವಂಬಾದಲಾಗಿದಿದೆತನಿವಿರರಜ
ಮೊತ್ತರಿಸಿಮೈಯ್ಯುಕ್ಕುವಂದದಿಂಬಿಸಿವಬಿಸಿ
ನೆತ್ತರೆಸದರೆಕರಪ್ಪೆಚ್ಚದಾಸೋಲ್ಗಳಂತರವುತ್ತಲಿವನೆಚ್ಚನು॥ ॥೨೫॥
ನಿಷ್ಪಕಸುಪ್ಪರಿಸಿನೆಲಕೆಪಾಯ್ದುದುಬಲಕೆಮರದು
ರಪ್ಪಸದಿಂದಾದೊರ್ಣವರ್ಗೋವರ್ಗಂಮಾದೊರ್ದಿಗ
ವಿಪ್ಪವದಿಂದಪಾಳ್ಪತ್ತಿಗಳಿಂಬಿಸಿಮವಕ್ಷಮಸೋಲುಗೆಲವುಗಳಿಲ್ಲದೆ॥
ತ್ರಿಪ್ಪುವನಸಿಗ್ಗರಂತದೊಳ್ಪತ್ತಸಟನರ್ದನವ
ನಪ್ಪಿಕೈಪುವಂತೆಲಾಷವದೃಷ್ಟಿಮುಷ್ಟಿಗಳಿಂ
ಕುಪ್ಪಕಯವಿಶಖಿರ್ತೆಯೊಳ್ಪಟ್ಟಾದಿದರ್ಕರ್ಣನಂದನಸುಧನ್ವರಂದು॥ ॥೨೬॥
ಪೊತ್ತುವರೆಸವರೆಚ್ಚಕಾಸೆಗಳನಕಾಸೆಗಳಂ
ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಸುಡುವಬೆರ್ಸುಕಾದಲಾಗಿದಿದಂಬ
ಕೆತ್ತುಮೆತ್ತುವರಪ್ಪಗ್ಗರಯಂವಾರರ್ಯಂತೋಳ್ದೊಡನಿಕವಳಗಾಂದು॥
ಮತ್ತೆಸೈಗೆದುದಾದರ್ಬಾಪ್ಪುದುವಗ್ರತೆರದೊ
ಳಿತ್ತಂದದಗ್ನಿಳಿನೆಸಮವಾನೆಬ್ರತಿಯೊಳ್ಗೆಂ
ಸ್ತ್ರತ್ತುನಾಣಾಚಡಿಂದಾಸುಧನ್ವಂಕರ್ಣತನಯನಂಘಾತಿಸಿದನು॥ ॥೨೭॥
ರಾಯಕೇಳ್ಗಾಗಮಾರಾಯಘಾಯದೊಳ್ಪತ್ತು
ತೋಯದಿಂದವಯವಂತೋಯಲ್ಪವಳ್ದುರಾ
ಧೇಯಜಂಬಟಬಾಧೆಯನಾಗಲ್ಪವನಸಾರಥಿರಥವತಿದುಗಾನೆ॥

ಜೇಯನೆನಿಸಿ ಬಿಲ್ಲಜೇಯಹರಿಸೂನುಸಹ
ಸಾಯತಿಕೆಯಿಂದ ನಿಜನಾಯಕನ ವಾನಿವುತದ (ತಿರುಷು)
ಹಾಯಿದಂಕರಬಿಸಾಳ್ಪಹಾಯಿಗಳನೆನುತಕದುಗಲಿಸುಧನ್ವನಸಾಕಸನೆ॥ ॥೧೮॥
ಲಿರಿದನಚ್ಯುತನಸುತನೆಂಬುದಂತಕ್ಕೆಯದ
ಕುರುಬಂದನುಡಿದವೆನಿಲ್ಲನಿನಗಬಲೆಯರ (ನವನಲ್ಲಿ)
ಮರೆಯಿಲ್ಲನಿಂನೆಸುಗೆಗಳುಚುವವಾರೆನುತಕಲಿಸುಧನ್ವಂಕಣೆಗಳಂ॥
ಬಿರುವಳೆಗರೆಯಲಿಡೆಯೊಳರಿದೆಲ್ವಿಸಾಂಗರದೊ
ಭರುವಜಯವಧುತಂನನ್ನುಮುಜರೊಳೆಹಳನುತಕಂ
ಗರಿಯಬಾಣಂಗಳಿಂವುಸುಕಿದಂಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನವನರಥದೆಸ್ಸೈನಿಯೊಳು॥ ॥೧೯॥
ಲಸಮನಾಯಕನೆಂದು ಬಾಣಾವಳಿಂನವಿಂ
ದಸಮನಾಯಕನಾಸುನೀನೊಸೊಡೆನುತ
ಹೊಸಮಸೆಯವಿಶಿಖಂಗಳಂಸುರದಂಸುಧನ್ವನಾತನಸಾಗೆಗಳಂಖಂಡಿಸಿ॥
ವಸುಮತಿಗೆವಿರಸಿನಸಮನಾಯಕನಾದೊ
ದುಸುರೆನನೆಯಸಮನಾಯಕರಪ್ರದ್ಯೋಕದೊ
ಭ್ಯುಸಿಯಬೇದೆನುತಸೂರಂಬುಗಳನಂಬರಕೆ ತುಂಬಿದಂ ಶಂಬರಾರಿ॥ ॥೨೦॥
ಬರಿಯಹಾಗೋಲಿಸುಗೆಯಲ್ಲದಾಹವದೊಳುಂ
ಕಿರಿದುಶರಸಂಧಾನಮುಂಟಿಲ್ಲನಿನಗೆಂದು
ಜರದೆಂಟುಬಾಣದಿಂದೆಚ್ಚಂಸುಧನ್ವನಾತನಸೋಲ್ಪಳಂ ತವೆಸ್ವೈರಿಸಿ॥
ಬಿಯಸರಳನಾರದಿಂದವನಸವಾಂಗಮಂ
ತುರುಗದಂಕವಚಸೀಸಕಬಾಹುರಕ್ಷೆಗ
ಳ್ಳಿರಿವನಿಂಕೆಂನೀಗರ್ಭೆಯರವನಿಂನೊಂದುಮೈಮರವನಿಂಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನು॥ ॥೨೧॥
ಕೃಷ್ಣಸುತನೆಂದಿಂನೆಗಂಸ್ಪೈರಿಸಿದೊಡೇನಿ
ನ್ನಷ್ಟಮುಳ್ಳವನಾದೆತಂನಬಾಣಾವಳಿಯ
ತೃಷ್ಣೆಗಯಣಾಂಬುವಂ ನಿಂನೊಡಲಾಳೂಡಿಸದೆಬಿಡುವನೆನೆಮ್ಮೋಗ್ರಸುಭಟನು॥
ಉಷ್ಣಮಂಮಾಡಿಸದೆಮಾಣ್ಬನೆಸಾಕಿಂನು (ಮಾಣಿಸದೆ)
ಜಿಷ್ಣುವಣಕೆಸುತೊಲಗೆನುತೊಂದುಶರದಿಂದ
ವೃಷ್ಣಿಕುಲತಿಲಕನಕುಮಾರಕನಧನುವನೆಚ್ಚುಂಡಾಗಿಖಂಡಿಸಿದನು॥ ॥೨೨॥
ಬಿಲ್ಲುರಿಯೆಕಾಳಿಷ್ಣುಕೋಪದಿಂದಾನ್ಯಾಂ
ಬಿಲ್ಲುರವುತಸಿವಲಗೆವಿಡಿದವನನೊಲೆನಡೆ
ಯಲ್ಲಿಂದಕದಹಾಯ್ದನರಿಯಲಾಗಖೊರಪ್ರಕಮರ್ಸ್ವತವಮಗೆನನು॥
ಬಲ್ಲೆಯುಳ್ಳವನಹೆವೃಷ್ಣಿಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ
ಕೊಲ್ಲುಹಾವಿರಲಿಲ್ಲವರೊಳಾಸ್ವಾದೆನಿ
ನಿಲ್ಲದಿಯಾಸ್ತ್ರವಿಸ್ತಾರಮಂನೊಡೆನುತತೆಗೆದೆಚ್ಚುಬಾಣ್ಬಿಂದದನು॥ ॥೨೩॥

ಆನೆಯದಟಿಗಯಾದವರೊಳಗೆ ಕೃತವರ್ಮ
ನೇಸಮರ್ಥಂಕಣಾ ಬಳಸುದುಕಾಳಗದೊಳೆನೆ
ಆಸುಧನ್ವಂ ತೆಗೆದೆಸುತ್ತವನ ಕಣೆಗಳಂ ಕಡಿದವಂ ಮಗುಳೆಚ್ಚನೈ॥
ಆಸಬ್ಬನವಂ ತರಿದು ಪತ್ತುಂಬಿನಿಂ
ಘಾಸಿಮಾಡಿದೊಡಿವಂ ಪದಿನೈದುಮಾರ್ಗಣದೊ
ಳಾಸರಿಸದವನಸುವಾರ್ಗಮಂ ಕೆಡಿಸದನದುಗಾಳಿಯೊರೆತೆಮನಸನೆ॥ ॥೨೪॥
ಹಾರ್ದಿಕ್ಯನೆಸುಗೆಯಿಂದರೆಮೊಂದು ಕೋಪದಿಂ
ದಾದಾರ್ಸುಧನ್ವನಿಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕಂಬಿನಿಂ
ತೇರ್ದೆಗವಸುದರೆಗಳ ಕಾಲ್ಗಳಂ ಹಾಯಿಗಳ ಕಾಲ್ಗಳಂ ಮುರಿದೆಸೆಯನು॥
ಮಾರ್ದನಿ ವಚಾಪಮಂ ಸಾರಥಿಯ ಕರಮಂಸ್ಥ
ಗಾರ್ದಿದೊಳ್ಪಡಿಯೆ ಕೃತವರ್ಮನೆಳವಳಿದು ಕೆಲ
ಸಾರ್ದೊಡಾಪಥದೊಳನುಸಾಲ್ವನಿದಿರಾದನತಿವೇಗದಿಂದವನರಥಕೆ॥ ॥೨೫॥
ಸಾಲ್ವಾನುಜಂ ಕಣಾ ತಾನೆಂ ಮೊಳಗಿವನೆ
ಮೇಲ್ವಾಯ್ದ ಧನುಷಮಸುಕೆಂದ್ರನಮಹಾತ್ಮನೆ
ಸೋಲ್ತಿನ್ನೆ ತಂಸೆಳ್ಪುಗಾರ್ದನಾಯದೆ ಧರ್ಮರಾಜನವರಂ ಕಾಪುದು॥
ತೋಲ್ದುದುರಗಾತ್ರದಿಂದಲ್ಲದೊಡು ಪುಮೆನೆಸುತ
ಕೋಲ್ವಳಗೆ ಗರೆದನವಂ ಪ್ರಳಯಜೀಮೂತಮಂ
ಸೋಲ್ತಿನಿಂ ಮುಸುಕಿತು ಸುಧನ್ವನ ವರೂಥಮಂ ಬಹಳಶರಯೂಥಮಂದು॥ ॥೨೬॥
ಬಲ್ಲೆನನುಸಾಲ್ವನೆಂದಳವಿಯಂ ಬಿಟ್ಟುದಾಂ
ಬಿಲ್ಲಾಳ್ಪೆಕ್ಕ ಧರ್ಮರಾಜನವರಂ ಕಾಪ್ಪು
ನಲ್ಲ ಕಾಣಿಸುವೆನೀಗಳೆ ಮಧರ್ಮರಾಜನವರಂ ತರಹರಿಸು ನಿಂನನು॥
ಯೆಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವಗ್ರಿಗಪಪಳದ ಬಲ್ಮೆಯಂ
ಕಾಲ್ಲಬೆಗಾದೊಡದಿಕ್ಕವೆನೆನುತ ಕೋಲ್ಗಳಂ
ಚೆಲ್ಲಿದಂ ಹಂಸಧ್ವಜನ ಸುತಂ ಕಾಶಿರಾಜನಸುತಂ ಹಾಸಿಯಾಗೆ॥ ॥೨೭॥
ಘಡಘಡಲವೆಲವೊ ತೊಲತೊಲಗೆನುತ ರೋಷದಿಂ
ಘುಡಿಘುಡಿಸಿ ಕೋಪದುವ್ವಾಯದಿಂದನುಸಾಲ್ವ
ನೊಡನೊಡನೆ ಮೊಳ್ಮೊಳವ ಮೊಸಮಸೆಯನಿಡುನಿಡು ಸರಳ್ಗಳಂ ತೆಗೆದೆಸುತಿರೆ॥
ಯೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳಡಿಗಡಿಗೆ ಹಂಸಧ್ವಜಾತ್ಮಜಂ
ಕಡಿಕಡಿದು ಮಾರ್ದವರಾತ್ಮಮದೊಳ್ಮಗನಂ
ಬಿಡುಬಿಡದೆ ಹಾತಿಸಿದನಿಪ್ಪತ್ತುಬಾಣದಿಂ ಬಿಸಿಬಿಸಿಯನೆತ್ತರೊಸರೆ॥ ॥೨೮॥
ಮತ್ತೆ ಕೆಡಿಯುಡೆ ಕೋಪಮನುಸಾಲ್ವನಬ್ಬೆಯಂ
ಪುತ್ರಗಾಂ ಬುರಿಗೆ ಸರಯದೊಂದು ಬಾಣಮಂ
ಕಿತ್ತುಪಾಡಿದನಿದಂ ತರಹರಿಸಿಕಾಳ್ಕನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ಬಾಬ್ಬೆರಿಯಲು॥

ಕತ್ತರಿಸುವೆಡೆಗಣೆಗಳುಂ ಮಾಱಿನದುವೆಡೆಯ
ಸುತ್ತಱಿಸಿ ಪೊತ್ತಱದಗಿತವನಿಯೊಳಾಗ
ಮುತ್ತವೊಗುವಱಯಂತೆ ಬಳಿಕಮೈಮಱದಂ ಸುಧನ್ವನದನೇವೇಳ್ವೆನು॥ ॥೩೯॥
ಯೆಲೆಲೆಕವಿಕವಿಯೆ ನುತ್ತವನಬಲಕಂಡುಖಂ
ಕಲೆಗಡಿದಮುಗಿಲಂತೆವನಮೇಲೆಸೈದುಗಳ
ಮಳೆಗಱವುತಿಳ್ದಾಗಿ ಖನಾಕಲನಾಲ್ಪುಂಕನಲ್ಕುಖಗದಳಿವಿನಂದೂ॥
ಸುಳಿವಬಿರುಗಾಳಿಯಂ ಸೋಲಿಸುವನಿದುಸಱ
ಸ್ಸಳಗಾಯತ್ತಿಕಾರದನಲಘಾತದಿಂ ಬಯಲಾದ
ದಳವಿಯೆನಲೆಸುಗೆಯಂ ಸೈಕಾಂಡುಸವಱದಂ ಬಂದರಿಸು ಮೋಹಱವನು॥ ॥೪೦॥
ಕಂಡೆರಡುಕಂದಂ ಸುಧನ್ವ ಬಳಿಕಾಗಳಿತಿ
ಯಿಂದ ಕೋದಂಡಮಂ ಕೊಂಡೆಲೆವೊಸೆಲಿಯಾಗ
ನಿಂದಿದಂ ಸ್ಪೈರಿಸಿದೆಯಾದೊಡಂ ನಿನವುದಿಲ್ಲವು ಪೋಗೆನುತ ಮೊದಗೆ॥
ಪೊಂದುವರಳುಂ ಪೂದಿಕವಿವರೆಗೆ ತೆಗದೆಚ್ಚ
ಡಂದು ನಾಲ್ಪಾನುಜನವೇರುರವನುಚ್ಚಳಿಸೆ
ನೊಂದಳಿಗುರುಳ್ವನಾದುದು ಮಾರ್ಫಮೊಸ್ಕನುರುವಾಗಿ ಪಾರ್ಥನ ಬಲವನು॥ ॥೪೧॥
ಪೂಗಿಪೊಸ್ಸವನಿನವಬಾಗಂಗಳಿ ತ್ರಿಕಟರ
ಗೋಗನರುಚ್ಚಳಿಸಿ ಮಾಗದೆಗಗನಕ್ಕಳ್ಳ
ಶ್ರೀಗಳತದಧಾರೆಗಳು ಸ್ತ್ರಾಗ್ರಕದಂತಿರೆ ಸ್ತ್ರೀಗಳ ದ್ವಿಸ್ತ್ಯಗಳ್ಳೆ॥
ಕಾಗಿಸದು ದಾಲಿಸ್ಸಿ ಸ್ವೋಗಿವ ಸುಧನ್ವನ
ಸ್ಯೋಗ ವಿಕ್ರಮಶಿಖಿಯ ಚೂಗಿಯ ಮಹಾಜ್ವಾಲೆ
ಕೆಗಿಗಾಂಡರಬಲಶ್ರೀಯಂ ಬಾಂದಡವಿದಾಗಮಂ ಪೊಸ್ತಾತಿರೆ॥ ॥೪೨॥
ಸಂದಾಗಿಸಿದಂ ತಿಗಳ್ಕಟಿಗಸ್ತ್ರ ತರಸತ್ರೈ
ಸಂದಾಗಿಸಿದಂ ಸರಳನಾರದಿಂ ಕೆದಱಿದಂ
ಕಾಂಡನುರವಾಗಿಸಿ ಕಾಲಾಳ್ಗಳುಂ ಮುಳಿದು ಬಳಿಕಾಂಡನುಳಿಯದೆರಗಿದೊಳು॥
ಬಂದವಾಜಿಗಳನಾನಳವಿಯೊಳ್ಗಾಗಿನೆಂ
ಬಂದವಾಗಲ್ಕೈತಡೆಗಡಿದು ಮೆಡೆನೆಡಱಿದಂ
ಮುಂದಿಳ್ಕಿಗಿಸಿಬಿದ್ದು ದಾಗರಥಕಪ್ರತಿಮುಂದಿಳ್ಕನಿಸುಗೆಯಿಂದಾ॥ ॥೪೩॥
ಕೆಡದೊಡದಸೀಳಿಂದ ಕಡಿವಡದ ತೋಳಿಂದ
ತೊಡೆಯುಡಿದ ತುಂಡಿಂದ ನೆಗಾವನಿಯ ಜಾಂಡಿಂದ
ಬಿಡುಮಡುಳ ತುಂಡದಿಂ ತಂಡದಿಂ ರುಂಡದಿಂ ಮುಂಡದಿಂ ಪಿಂಡದಿಂದಾ॥
ಲಡುಗುಗಳತಿರುಳಿಂದ ನಿಡುನರದ ಕರುಳಿಂದ (ಸರದ)
ಕೆಡವಿಡುವ ನೆತ್ತರಿಂ ದೆಡೆವಿಡದೆ ಸುತ್ತರಿಂ
ಡಿಡಿದಿದರ್ದಾರಗಾದಲಾರಗಾದ ಮಾರಗಾದ ಕಾರಗಾದ ಪೂರಗಾದೊಳು॥ ॥೪೪॥

ಕನಕರತ್ನಪ್ರಭಾಮಯಮಪ್ಪಂತತಿಗಳಿಂ
ದಾಳಿವಿಳಸಿತವೇಣುಚ್ಛತ್ರಾತಪತ್ರಗಳಿಂ
ಭೇರಿಕರಡೆಗಳಿಂ ಬಿರುದಪಾಠಕರಿಂದಗಣಿತ ವಾದ್ಯಂಗಳಿಂ ಮಂಗಳಂಗಳು॥
ಅಗ್ರದೊಳ್ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ ಮುಂದಣ ಕ್ಷಿತಿಯಿಂ
ದೊಸರಿಸಿದ ನೂರಾಳು ನೆಂಬ ವಿನಿಂದ್ರನೈತಂದು
ದಾಗಳಂ ಕೆಂಬಳಿದಮಾಂಸದರ್ಪ ಮರುಧರನೆಗಾವನೆ ಮಡುಳ್ಳಿಂದಾ॥ ॥೪೫॥
ನೋಡಿದರನಾ ನೃಪಸುಧನ್ವನಾಟೋಪಮಂ
ಮಾಡಿದಂ ಬದ್ಧ ಪ್ರತಿಕೂಟದಿಂ ದಹೋಪವಮಂ
ತೋಡಿದಂ ತಿರುವನೇರಿಸಿ ಮಡಿದು ಚಾಪಮಂ ತಾಗದನವನ ರಥವನು॥
ಊಡಿದಂ ನಿಜನಾಮಧೇಯಪತ್ರಿಶಾಪಮಂ
ಮಾಡಿದಂ ತೆಗದಂಬ ನೆಚ್ಚುರಾಯ ಮೋಹಮಂ (ನೆಚ್ಚುಯ ಮೋಹ)
ತೋಡಿದಂ ಮೂವತ್ತು ಬಾಣದಿಂ ಚಾಪಮಂ ಸುರಸುವಂತವನೊದಲಾಗು॥ ॥೪೬॥
ಘಾಯವಡದೆಸ್ಕಲವತೆರದಿಂ ನೆರಪ್ಪುಸ್ಸೆ
ನೀಯವಂ ಮಗುಳೆ ಮೂವತ್ತೈದು ಕಾಣ್ಕೆಯಿಂ
ನೋಯಿಸಿದನಾ ಸುಧನ್ವಂ ಬಳಿಕ ನಾಪ್ಪಳಿ ಪಕ್ಷಿ ಸಂಚ್ಛಿದ್ಯತಮಾದಾ॥
ನಾಯಕದೊಳಾತನವರೂಥವ ಸಾರಥಿಯ
ಗಾಯತದ್ವಜಛತ್ರಚಮರಮಂ ತರಿದೊದವ
ನಾಯುಧವನತೆರ ಮರಿಮುರಿಯತೀವ್ರದುಂ ವರಥದಾದೊರ್ಘದೊಳು॥ ॥೪೭॥
ನಿಂದುದಾದೊಡೊಂಮೆಸ್ತೈದುಸ್ತೈದುಗಳೊಪ್ಪೆ
ತಂದುದಾದೊಡೊಂಮೆ ಮತ್ತೆ ಮೊನೆ ತೆಗೆದೆಳಿಂ
ಬಂದುದಾದೊಡೊಂಮೆ ಕಾದಿತಮತಮಸೊದಗಿದೆದಬಲದ ಪದಿಬಲವನು॥
ಕೊಂದುದಾದೊಡೊಂಮೆ ಶರಶರದಶಾತಿಗಳಿಂ
ನೊಂದುದಾದೊಡೊಂಮೆ ತನ್ನ ಬಳಿಕೆಯಿಂದಸಾಲೆ
ಸಂದುದಾದೊಡೊಂಮೆ ನಾಪ್ಪಳಿ ಸುಧನ್ವಗೊಂಡೊರ್ಜುನಗೆ ಸೋಮಿಗನೆಳೆದೆನೆ॥ ॥೪೮॥
ಬವರದಾವರ್ಗೆ ನೆರೆಯಾಗೆ ಕದನಗಾಳಿಪದಿಂ
ದವಷದಿಸಿದಂ ಸುಧನ್ವಂ ಬಳಿಕ ನಾಪ್ಪಳಿಯ
ನವಗಣ್ಣನೆ ಕಾಬತ್ತುಳಿಕೆ ಸಿಂಧಪಲೂ ಸುರಚಾಪ್ರಚಾಮರವನು॥
ನವರನಾರಥಿಯಂ ವರೂಥಹಯವತ್ತ್ರಮಂ
ಕವಲಂಬುಗಳೊಳೆಚ್ಚು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕರದಚಾ
ಪವನೈದು ಕಡಿಯಾಗಮಾಡಿ ಪೇರುರಕೆ ಮೊನೆಗಣೆಗಳಂ ಮೋಹಿಸಿದನು॥ ॥೪೯॥
ನಪ್ಪಕನುತಂಗೆ ಪಾರ್ಥನವನಾಗೆ ಬಿಹುಚಬಲದೊ
ಳ್ಪುಧಿಕಯಾವನಾಶ್ವಜತದ್ವಜಗದಾ
ದಿಪ್ಪಶಾಪನಾಮುಕರ ನಿಕರನ್ನು ತವಮರ್ಗನಾಂಬಾಸಸಾಭ್ರಮಾಯುಧಾ॥

ಪ್ರತ್ಯೇಕವೀರರನಿವೆಲ್ಲರುಂ ಪದೆದೆಸಬಾವ
ಸಪ್ಪವಿತ್ತಮಸುಧನ್ವನಂ ಮುಖ್ಯಕನದೆವ
ಕೃಷ್ಣಮಂಕಂದರ್ಜುನಂ ಕೇಳ್ವದಿಂದ ಕಾಳಗಕೆತಾನನುವಾದನು ॥ ॥೫೦॥
ಮುಂಚಿಲಗನಳವಡಿಸಿ ವೀರಪಳಿಯಂಬಿಗರು
ರಂಜಿಪತನುತ್ರನಿಸ್ಕವನಾಂತಮರಗ
ಕಂಜುಳಿಯನೆತ್ತಿಪಳವಿಗೆಯಬಾನುಮಂಗೆರಗಿ ಬಲವಂದು ಮುಗ್ಧರಥವನು ॥
ಮಂಜುಳಧ್ವಜಯಂಗಳಂ ಬೋಳ್ಪಿಮಹಾಯತೇ
ರಂಜಯನನಾದದಿಂ ಧೋರದಂ ಸಮರಕೆಧ
ನಂಜಯಂ ಧ್ಯಾನಸುತಮನದೊಳಗೆ ದೇವಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯನು ॥ ॥೫೧॥
ದ್ವಾದಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೬೧೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ ॥ ಶ್ರೀ ॥

೧೩. ಸಂಧಿ

॥ಸೂಚನೆ॥ ಹಂಸಧ್ವಜನಸುತನ ಸಮರಮಾಡಲಾಗಿಬರೆ
ಕಂಸಾರಿಬಂದು ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ನರನಶರ
ದಿಂಸುಧನ್ವನಶಿರವನರಿದಂ ಮೇಳಿಸುರಗ ಮೈದೆಗೊಂಡಾಡಲು ॥

ಪದ್ಯಂ

ಕೇಳ್ ಭೂಪಾಲಕುಲಮೌಳಿ ಬಳಿಕರ್ಜುನಂ
ಕಾಳಗಕೆ ನಡವುತ್ತಿರಲ್ ನಿಲಿಸಿ ಮುಂದುವರಿ
ವಾಳುವಡೆಯಂತೆಗಳ ಭಕ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಂಕಲಿಸುಧನ್ವನಸಂಸೆ ॥
ಗಾಳಿಯಜವಂಮೊದವಳಿದಲಗರ್ಜಿಸಿರವಿಯ
ಮೇಳಮುಂದಾಪ್ತಿಯಾಯಿತೋಷಮಂ ತಳೆದ
ಕಾಲಾಟಂಪಾದಿಸೊಂಡೊಂದು ಹಾದವ್ವೆತ್ರ್ಯಪಸುವರಥವನು ॥ ॥೧॥
ಸುದರೆಗಳ ಭುರಸುಬಣ್ಣನಿನಿಜವರೂಥದ
ತ್ರಿದರವಂದೇವದತ್ತದ ಘೋಷಮೆಸೆವನಿಂ
ಧರಮುದಿಯಕಬಿಯಬ್ಬರದಿಂ ಧನುರ್ಜ್ಯಾಕಾರಮೊಂದಾಗಿ ವೈರಿರದೊಳು ॥
ಪದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಮಂ ಬೆದರಿಸುತ್ತಿರು ನರನ
ಕದನದಾಟೋಪಮಂ ದೊರದಿಂ ಬಿಜಾನನಂ
ಮೊದಲಾದ ನಿಜರ್ಸಿರ್ತಿಮತ ಪಾಸುಪವನೆವಿಮಾನದಿಂ ದೈತಂದರು ॥ ॥೨॥
ವಾನರನಮುಂ ನತರ್ಥುಜವರೂಥದೊಳಿರ್ದು
ವಾನರನಮರವಾರವನಂದು ಕಾಳಗಕೆನಾ
ವಾನರಸಮರ್ಥನೆಂದರ್ಜುನಂ ಬಪ್ಪಸೆಂದು ನಿಜಸಾರಥಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ ॥
ದಾನವವಧರುನಿಮಿಷರೊಳ್ಪೆನೆಸ್ತಟನಪ್ಪಿನ
ದಾನವನನೇಕಮುಖದಿಂ ಕೇಳ್ದು ಸಂಗ್ರಾಮ
ದಾನವರರಬಂದೆನೆಂದೆಣ್ಣ ಸುಧನ್ವ ಪಾರ್ಥನಂ ಘೋರದೊಳು ॥ ॥೩॥

ಕೃಷ್ಣನಾ ಧನಂಜಯನಿದೇತಕೆಂ ಮೊದಲೆ
ಯುದ್ಧವನಶ್ವೀನ್ನುವಶಿವಶಿವಾನೀನತ್ರಿ
ಬುದ್ಧನಲ್ಲವೆದೇವದೈತ್ಯನಾಶನವರೊಳ್ಪದಿಯವೈರದೊಳ್ಬಾಲ್ಗೆ ॥
ಉದ್ಧವಪರಾಕ್ರಮಿಗಳುಂಟೆಸಂಗರಕೆಸಂ
ನದ್ಧರಾದಿನಸುತರ್ಗೆಗಾಂಡೀವಿಗೆ
ಸಿದ್ಧಪಾಶುಪತನಾದರಾಯಲಾಪರುಳಿದೆಗೆಯಿಸುಪೇಳ್ವೆನಾಪಾರ್ಥನಂ ॥ ॥೪॥
ಸಾರಥಿಯಬಲ್ಪಿಂದಕೌರವನಬಲದೊಳಿ
ವೀರರಂಗೆಲ್ದೆಯಲ್ಲದೆನಿಂನಸಾಧನೆಯೊ
ಭಾರಿವರಕಟನಿಂಕೃಷ್ಣನಂಕರೆಸಿಕಾಂಡವವನಾಡುಬಳಿಕೆಂಸೊಲು ॥
ಸೇರಂನೆಗಂಬರದೆಬಳಲಬೇಡೆಂಮಲ್ಲಿ
ಪಾರ್ಥನದಿರ್ದೆಯವನೆನುತೆಚ್ಚದುರ್ಜನನ
ತೇರದೆತಿರ್ರನೆಬಗುರಿಯಂತೆತಿರುಗಿತದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ॥ ॥೫॥
ಮಾತುಳಸುಧನ್ವನಸ್ತ್ರಾತಿಶಯದಿಂಭವಿ
ಖ್ಯಾತನಹಮತ್ತಕ್ಷವನಿತೆರದೊಳೆಸೆವರಂ
ಪಾತಾಳಸುರನಿಲಯವೈಸುಧಾತಳದಕಟುವಿತಟಪ್ರದೆಡೊಳ್ಳುಗೈನಿಂದನು ॥
ನೀತರಳನಕಟಬರಿದೇತಕಳದಪೆನಿಂನ
ತಾತನಂಬರಕ್ಷ್ಮೋಣೆಭಾತಿಸುವರಲ್ಲಾ
ವಾತುರಗಮಂಬಿಡದೆಧಾತುಗೆಡಬೇಡೆನುತಲಾತನಂನರನೆಚ್ಚನು ॥ ॥೬॥
ಬಂಧುಗಳಮಂಬಿಡುವನಲ್ಲನಿವನೆಂದುಮಾ
ತಂನಳಿನನಾಭನನುಸಾರಾಯಮಲ್ಲದೆಬರಿದೆ
ತಂನನನುಕರಿಸಲರಿಯೆನ್ಕೃತಿಗೆಚೋದನದೆಕಾಕುನಾಯರನೆವೆಗಳಿ ॥
ಸಂನುತತುರಂಗಮೇಧಾಧ್ವರಕೆದೀಕ್ಷೆಗಾಂ
ಬಂದೆನಿಂದ್ರದತ್ತಾನಿವಾರ್ಥಿಗೆಬಳಿಕ
ನಿಂನವಿಕ್ರಮದಿಂದಜಯಸುತ್ವಮಂದರವನೆನುತಪಾಂತೆಗಡೆಚ್ಚನು ॥ ॥೭॥
ಯಾತಾವಮಾಬಾಗಿಮಿದಿವ್ಯರಥಮಾವ
ನೇಚರಧ್ವಜವಾಮಹೊಣ್ಲಿಂಗಳಾಕ್ಷವ
ನಾಚಿತ್ತಮಾಧ್ವವಧರ್ತ್ರಶಂಭುಂತನಗೆದೇಸೆನಿಂನಂಜಯಸದೆ ॥
ಯಾಚತುದರ್ಶಿಜಗವನಗುವೆಂದರಿಯೆನಕಟ
ಸಾರಥಿವೆನಿನ್ನನಗೆಘಡಯೆನುತತೆಗದುನಾ
ರಾಚವೆನ್ನೂರನೆಚ್ಚಂಸುಧನ್ವನಮೇಲೆಪಾರ್ಥನೋಗ್ರೆಸೈಸಂಬವೆ ॥ ॥೮॥
ದಿವ್ಯರಥಪಾಯಬಾಪರಶರಕೇತುಶಂಬುಗ
ಳ್ವನಾಚಿತ್ತಮಿವುನಿನಗಾವಕಾದವುರಣಾದೊ
ಳ್ವಯರನಾರಥ್ಯಮಂಮಾಡಲಿಂನಿಜಯಮಹುದೆಪಾಲುಸೂತನಿಂದಾ ॥

ತಪ್ಪುವಾಹನಸಹಿತಂ ತೊಲಗಿಸುವ ಬಹಳಮೇ
ಕಪ್ಪುಟಸಂಘಾತದೊಡ್ಡವಣೆ ಮುರಿವುದೆತ್ತ
ತಪ್ಪುಜನವಾತದಿಂ ದೂಳಿ ಮರುಳ್ಗೊಳ್ಗನಿಸುತವಂ ಶಿರೋಭಿತಿಯನೆತ್ತನು॥ ॥೯॥
ಪಾಂಡವಂ ಬಳಿಕ ಬೇಸಗೆಯ ನಡುವಗಲ ಮಾ
ರ್ತಾಂಡನಂ ತೆಗಳಲಿ ಸುಧನ್ವನಂ ಕಂಡು ಮನೆ
ಕಾಂಡವದರಾಳಿಯಿಂ ಮುಚ್ಚಿದೆಯೊಳಗ್ನಿಯ ಮಾರ್ಗಣವನುಗಿದು॥
ಗಾಂಡೀವಕಳವಡಿಸಿ ತೆಗದಿನಂ ಬಾಣೆಯ
ಜಾಂಡಮಂ ತೀವಿದುದು ಕಾದವು ಕಾಲಾಗ್ನಿಗೆ
ಜ್ವಾಂಡಜವಲದಂದದಿಂ ಸುಡಿದುಕ್ಕಿದುದು ಕದಳ್ವಿಗಳ ಪೀನಧ್ವಜವನು॥ ॥೧೦॥
ಆವಗಂ ಪೂರ್ವದಿಶೆ ನಗೆಂದು ತೀರದ
ಹಾವಾಗ್ನಿ ಜಲವನೊಂದೇ ಸೇರಸು ಕಾಂಬ
ದಾವರದೊಳಿದ್ದವದು ಬಾಣ್ಯಯೊ ವಿಲಯರುದ್ರನ ಹಣೆಯ ಕಣ್ಣಿಚ್ಚಿಯೊ॥
ಭಾವಿಸುವದಾರಿದೆಂ ಬಾಲಾದುದು ಧನಂಜಯನ
ಪಾವಕಾಸ್ತ್ರಂ ಬಳಿಕ ತೆಗದು ಬಾಬ್ಬರದು ಕಾಂ
ದೀವದಿಂ ಪಾರಿಸಿದೊಡಾ ಸುಧನ್ವನ ಸರಿಸಕದು ತಾರಕದು ಭೈರವದೊಳು॥ ॥೧೧॥
ತೆಕ್ಕೆವರಿದೇಳ್ವಗ್ನಿ ಬಾಣೆಯ ಪೋರಳ್ಗಳ ದಶ
ದಿಕ್ಕುಗಳ್ಗನಪ್ಪಳಿಸೀ ಸುರಿಯ ಜ್ಜಾಲೆಗಳ
ಬಿಕ್ಕುಸುಸುವ ತಾರುಗಿಡಿಗಳ್ಗಳ ಕಾಳ್ಗಳ್ಗಳ ಕಿಂಡುವಹೊತ್ತಿಗೆಗಳು॥
ಸೊಕ್ಕಿಸು ತೊಸುವ ತನಗೆಂದದಿಂದೆಗಳನಲಿ
ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ ಮೊಗವ ಪೇರ್ಚಿತ್ತಗಳವೆಂತೆಮೇ
ಲಿಕ್ಕಿದುದು ಪಾಂಸಧ್ವಜನಸೇನೆ ಬೆಂದು ಬೇಸುದಿಕಾಂದು ದಾಸ್ಯಗಾಡೊಳು॥ ॥೧೨॥
ಕಾದವು ಭಟರಶ್ವಗಳ ಬ್ರಿಡಿಯಲರಡಿನ
ಲ್ಗಾದವು ಕರಾಸ್ಯಗಾಮು ಶಿರಬಜಪಯಾದಿಗ
ಳ್ಗಾದವು ಧನಂಜಯನ ಮುಂದೆಂಮ ಬಲಮೆಂದು ಕಲಿಸುಧನ್ವಂ ಕೆರಳ್ದು॥
ಕಾದಂದದ ಶತವೇಗದೊಳ್ಗಾದು ಗಾಣಮಂ
ಕಾದಂದಲೆವಹಿಸಿ ಜ್ವಾಲೆಯಂ ನಿಲಿಸಲಿದ
ಕೋದಂಡದೆಂದೊಳೆ ಸುಹಾದು ತೆಗೆದೆಚ್ಚು ಮರಿನಂದಿ ಜಲಮಯ ಮಾಗಲು॥ ॥೧೩॥
ನಾದವು ಸಮುದ್ರಬಲ ಮಘ್ನಿಳಾದ್ಯಂಗಳನಿ
ನಾದವು ಮಗತು ನವದು ಗಜವಾಜಿ ನಿಕರಮೇ
ನಾದವುದಕದೊಳ್ಗೆಂಬುದಂ ಕಾಣಿನಾ ಸುಧನ್ವನ ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂದಾ॥
ತೋದಳವಳ್ದರೆಲ್ಲರಂ ಬುಧಾರಿಗಳಡೆಂ
ತೋದಳವ ನೋಡಿ ಸುಖಲುಸುಗಾಂ ಬೆರಗಾವೆ
ತ್ತೋದಳವದದವಟುವಿನಂತಿರ್ದನಾ ಹಾವದೊಳ್ಗಸಕ್ಕೃತು ಕವನು॥ ॥೧೪॥

ಬಳಿಕವಾಯವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದಶೋಷಿಸಿದನಾ
ಜಲವನರ್ಜುನನಗ್ನಿಬಾಣಮಂ ಮಾಡಿದಂ
ಕಲಿಸುಧನ್ವಂ ಮೊಳ್ಪಿನೊಳಿಂದ್ರಶರಮಂ ಪಳುಸುಗಾಂ ತಿಮಿರನಾಯಕನವನು॥
ನೆಳಲಂ ಮಾಳ್ಪುದ್ಧಜನಸುತಂ ತೆಗೆದನು
ಜ್ವಲಿತವಾಸ್ಕಂಬಮಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರತತ್ತ್ವತುಮುಕದಂ
ಮುಳಿದವಂ ಗರುಡವಿಶಿಖವನುಗಿದನಾತಂ ಗಾರುಡಶಿಲೀಮುಖವನು॥ ॥೧೫॥
ಯಿಂತೆರಡುಭಟರೊಳ್ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳೆಸುಗೆಗಳ್
ಚಾತುರ್ಯದಿಂದೊಂದರೊಂದರಂ ಗೆಲ್ದುವು
ಅತಿಶಯದಿಂದಕಾದಿದರಾಸುಧನ್ವಾರ್ಜುನರ್ಬಲ್ಪುಕೌಶಲದಿಂದಾ॥
ಪ್ರೀತಿಗಾಳ್ಮಾಜನಂ ತೆಗೆದು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಮಂ
ಶ್ವೇತವಾಹನನಾದರ್ಶಿಸಲ್ಕಪಂ ಸದ್ಧುಜನ
ಜಾತಂ ಪ್ರತೀಕಾರಕಾಚಿತಂ ಮಹಾಶರವನೆಚ್ಚೊಡನೆ ಬಾಚ್ಚಿರದನು॥ ॥೧೬॥
ಆವರಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಮೆರಡುಂ ಮೊಗಾದ್ದಿಕ
ಆವಿಜಯ ತಾನೆಸೆಗಾಂಢೀವವಂ ಗೆಲ್ಪುಬಗೆ
ಯಾವುದೆಂದುಗದು ಮಾಡಿದನಸ್ತ್ರಯುಕ್ತಮಂ ತಂನರಥಕವನತೇರ್ದ॥
ತೀವಿದವುಬಾಣಂಗಳ್ ಕಾಶಮಂ ಕಾಗೆ
ನೀವಸುಧೆಯತ್ತಗಾದುಶರವಿಸುಜಾದ್ರಿತಾ
ರಾವಳಿಗಳೇನಾದವೇಶ್ಚೈನೆಯನರುವಾರಂ ಬಲಂ ಕ್ರೈಸ್ತೈದನು॥ ॥೧೭॥
ಯಿಚ್ಚಾನಾಂದುನರನೆಚ್ಚಶಂಗರಕಾಳ
ಬಚ್ಚಳೆಯಶೋಸಮನೆಯ ನಿಚ್ಚಳದನಿದುಸರ
ಕೈಚ್ಚಿದವುನಿಮಿಷದೊಳ್ಪುಚ್ಚಿದವುಗಗನಮಂ ಕಾಚ್ಚಿದವುಶರಬಲವನು॥
ಬಚ್ಚಿದವುಕವಚಮಂ ಕಚ್ಚಿದವುಬಿಂದಮಂ
ಚುಚ್ಚಿದವುಸಾದಿಧಳ್ಪುಚ್ಚಿದವುಸೀಳ್ಪಾಗಿ
ಪಚ್ಚಿದವುಮೈಯೊಳ್ಪುಗೆಸೋಚ್ಚಿದವುಸೂರಗಳುಸುಮುಚ್ಚಿದವುನೆಗಾವಸೆಯನು॥ ॥೧೮॥
ನಾಯರಸನಸಾದೆಕಾಡಿದವರಾಕ್ರಮದ
ಸಾರಂಭಮನಿ ತುಲಿನಿವಾತಕವಾತರನಿರದ
ನಾರವಮಿದೀಗಲೆಳ್ಳಿತೀಕ್ಷ್ಣವರ್ಧಿತಿಗಾಮಾದ್ರುಷತಿಮೊದಲಾಗಿಸಾ॥
ಕಾರವಬಲದೊಳ್ಪುಳ್ಪವೀರವ್ರತದರಂಗೆಲ್ದ
ಸಾರುಷಮನಿತೆನಾಸುಬರದೆಬಳ್ಪಳಿಸಬೇಡ
ಕೌರಯಂಕರಸಿನುತನ್ಪಾಸಿಗಳಂಕದಿದೆಚ್ಚನಾಸುಧನ್ವಂ ನರನನು॥ ॥೧೯॥
ಕೇಳ್ವನನಾಲಕಸುಧನ್ವನೆಸುವೆಸುಗೆಯಿಂ
ಪೇಳ್ಪರಯಿಂ ತಿರುಗುತಿರ್ದುದುವರೂಥಂ ಕು
ಆಲಚಕ್ರದಪೋಲಸವಳಿದಂಕಬೃಸ್ವರಸ್ತ್ರಮಾಕಾಯಿಂದ್ಧುಜದಮೇಲೆ॥

ಕಾಲಾಟವಡಗದವುಸದರೆಗಳ್ಸೂತನಂ
ಕಾಲನೊಯ್ದಂಧನಂಜಯನೊದಲಾಗಂಬುಗ
ಕೀಲಿಸಿದವಸ್ತ್ರಾದಿಶಕ್ತಿಯಂಸವರಿದವುಮೊನೆಗಳೊಸವರ್ಮಾಸ್ತ್ರಗಳೆಗಳು॥ ೨೦॥
ಪೃಥುಸಿದಂಘಾಯದಿಂಸೂತನಳಿಯಲ್ಕಿನಾ
ರಥತನವನುಂತಾನೆಮಾಡುತಿದಿರಾದನತಿ
ರಥರೊಳಗ್ಗಳೆಯರ್ಜುನನಾನುಧನ್ವಂಗೆಬಳಿಕಿತನಂಧುರದೊಳು॥
ಮಥಿಸರಿದೋರ್ದಿತಂನನೇನೆಸದರಥೊಬಾರದೆ
ಪೃಥ್ವಿನೆಲನೆಮೊರೆಯಾಗಶಿವಶಿವಾಬಂದುದೆ
ಪೃಥ್ವಿವಿಸನಮನುತ್ತಿದಾರಕಚೆನುತಮನದೊಳಗೆಕೃಷ್ಣನಂಧ್ಯಾನಿಸಿದನು॥ ೨೧॥
ಅರಸನೀಳ್ಗರ್ಜನಂಧ್ಯಾನಿಸಲ್ಕಾಗಳತ್ತ
ಮುರರೊಳ್ಗರದಂಮುರಧ್ವಂಸಿತೂಂಸಧ್ವಜನ
ಧುರಮಂಸುಧನ್ವನಪರಾಕ್ರಮವನೆಚ್ಚರಿಸಿದಮರ್ತನಯಾದಗಳ್ಕೆ॥
ತೆರಳ್ದುಶೀಘ್ರಗಾಮಿವವೆಂದುವಕಾಲದಿಂ
ಗರುಡವಾಹನನಾಗಿಬಂದನಲ್ಲಾಗಳಲ್ಲಿ
ಗರವಿಂದನಾಭನಾನತರನೆನಲ್ಕಂಗೆನಿತ್ಯನೆಂಬುದಂತೋರುವಂತೆ॥ ೨೨॥
ನೃಪಸವಶಿಕ್ಷಾದಿಪರಮಗುರುಭಿಮುಖ್ಯರಾ
ಅಪ್ಪಮಿಲ್ಲದೆಮಾಡುವಧ್ಯಾನಕಾಂಮೆಯುಂ
ದೃಷ್ಟಿಮಿಲ್ಲದಚಿನ್ಮಯನಂದರೂಪಸ್ವರೂಪಂತಿಳಿಯಮಾರ್ಗಕೆ॥
ವಪ್ಪನಾಗಸಾನೆಂತೊಶಿವಶಿವಾನೀಲಮೇ
ಘಪ್ಯಮಲನಲಿಲೆಮೊಸತಂದುಸುರರರಿಯೆ
ಸ್ವಷ್ಟಾಲಕನರಥಾಗ್ರಕೆಸುಪರ್ಣಸ್ಕಂಧದಿಂದಮುರಹರನಿಳಿದನು॥ ೨೩॥
ಮೊಳಗಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಕಾಹಳೆಗಳ್ಗುಗಾನ
ದೊಳಗೊಳಗೆತನತನಗೆರಸುತಿರ್ದುದ್ವವದ
ಅಳಿಮಸಗಿಕಳಕಳದಬಾಪ್ಪಯಿಂಮಸ್ತುಧುರಭ್ರತಸಮಚ್ಛಿಕೋತ್ಸವನು॥
ಬಳಿಕವಸುನಸುತಚರಣಗೆಮಣಿದಪಾರ್ಥನಂ
ಸೆಳದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಮೈದಡವಿಬಾಳ್ಪೈಸಿರಥ
ದೊಳಗೆಸುಳ್ಳುದ್ಧನಲವಿಂದಮುರರಿಪುಸುದರೆಗಳವಾಘೆಯಂಕಾಂಡನು॥ ೨೪॥
ಖಿನತೆಲ್ಲಮಂನೊಡುಪಿದರ್ಸುಧನ್ವನನು
ದಿನಮಂತರಂಗದೊಳ್ಧ್ಯಾನಿಸುವನಿರ್ಮಲಾ
ತ್ಮನದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಂಪಾರ್ಥನರಥಾಗ್ರದೊಳ್ಕಂಡುಮುಳಕಾಗ್ರಮದೊಳು॥
ತನುವನೀಡಾಡಿನಾಷ್ಟಾಂಗನಮ್ರಗ್ಗಿಮದಿಂ
ಮನದೊಳಗೆಖಾಕ್ಷಿತಂನಾಳ್ಪನೆನೆನೆದನು
ಮನದೆಗೆನಿಕ್ಕೆನೈನಾರ್ದದಿಂದುಕಾತ್ಸ್ತರೆಯದಚ್ಯುತನಂನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದನು॥ ೨೫॥

ಅತಸೀಕುಸುಮಗಾತ್ರನಂಕಮಲನೇತ್ರನಂ
ಸ್ಮಿತರುಚಿರಕುಂದರದನನಂಚಾರುವದನನಂ
ಕೃತಮೃಗಮದೋಲಸತ್ಫುಲಲಾಟನಂಮಣಿಕಿರೀಟನಂಕಂಬುಗಳದಾ॥
ಅತುಲತುಲಸೀಮಾಲನಂರಮಾಲೋಲನಂ
ಧೃತಕೌಸ್ತುಭಾಭೋದ್ಭಾಸನಂಪೀತವಾಸನಂ
ನುತಸಮಸ್ತಾಭರಣನಂಮುಖ್ಯಾಭರಣನಂಕಲಿಸುಧನ್ವಂಕಂಡನು॥ ॥೨೬॥
ಜಯಚತುರ್ಮುಖಜನಕಜಯಚಾರುಚಾರಿತ್ರ
ಜಯಚಿದಾನಂದಜಯಚೀರಾಂಬರಾಕ್ಷಯ
ಜಯಾಚ್ಯುತವಿದೂರಜಯಚೂಡಬರ್ಹಶೋಭಿತಜಯಚೇತನಸ್ವರೂಪಾ॥
ಜಯಚೈದ್ಯಮಥನಜಯಚೋದಿತಾಶ್ವಾಳಿಕಲಾಕ
ಜಯಚಾರ್ವ್ಯಕೃತಲೀಲಜಯಚಂದಶತಕಿರಣ
ಜಯಚಕ್ರಧರಯೆಂದುಕೃಷ್ಣನಂಕಲಿಸುಧನ್ವಂಪೊಗಳ್ದಂಮನದೊಳು॥ ॥೨೭॥
ಭಕ್ತಯಭಕ್ತರಿಂತನ್ನಸ್ತುತಿಯಿಂಪ್ರಭುವಿಬುಧನಾಜಗ
ನ್ನಯನಂಬಳಿಕದೇವಕೀಕೃಷ್ಣಂನಸರ್ವಜ್ಞ
ತೆಯನೆನಗೆತೋರಿಸಿದೆಲೇನಾಯ್ತುನಿಂನಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದೊಡೆಪಾಂಡವರ್ಗೆ॥
ಜಯಮೆತ್ತಣದುಲೋಕದೊಳ್ಸಕಲದಂತಿರಲಿ
ಬಯಲಭಿಸಂಜನೆಬೇಡಮಾದಲಾಂದುಪ್ರತಿ
ಜ್ಞೆಯನರ್ಜುನಂನಿಂನಮುಂದೆಂನಮೇಲೆಂದಾಸುಧನ್ವಂನುಡಿದನು॥ ॥೨೮॥
ಅರ್ಜುನಂಕೇಳ್ದುನೆಲೆಮರುಳೆನೋಡಾದೊಡಿಂ
ನಾರ್ಜಿಸಿದಸುಕೃತಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲದಿಪ್ಪಮುಗ್ಧ (ನುರ್ಜಿಸಿದ)
ವರ್ಜಿತನಲೋಕವಾಗಲಿತನಗೆನಿಂನತಲೆಯಂಮೂರುಬಾಣದಿಂದಾ॥
ನಿರ್ಜರರ್ಮೆಚ್ಚಲರಿಯದೊಡೆಂದುನುಡಿಯಲ್ಕೆ
ದುರ್ಜಯನಿವಂನಿನಗೆಸಾಧ್ಯನಲ್ಲೆಂದುಹರಿ (ಮಲ್ಲೆಂದು)
ಗರ್ಜಿಸಿದನಾಪಾರ್ಥನಂಬಳಿಕಹಂಸಧ್ವಜನತನಯನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೯॥
ಗರ್ವದಿಂನುಡಿದೆಲಾಪಾರ್ಥಕೃಷ್ಣನಮುಂದೆ
ಗೀರ್ವಾಣರೆಲ್ಲರುಂನೋಡುತಿರಲೀಗನೀಂ
ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯೊಳೆಸೆವಮೂರುಬಾಣಂಗಳಂನಡುವೆಖಂಡಿಸದಿರ್ದೊಡೆ॥
ಉರ್ವಿಯೊಳಪುತ್ರಕರ್ಗಾಗದಪರಗತಿಗ
ದವೆನೆಂದಾಸುಧನ್ವಂಬಳಿಕಮೇದಿನಿಯ
ದುರ್ವಿನಿಂತೆಗೆದೆಚ್ಚಡರ್ಜುನನತೇರೊಂದುಪಜ್ಜುಮಾತ್ರಂಪೊಲಗಿಲು॥ ॥೩೦॥
ತೇಮಗಿಸುಳ್ಳಳಿಯಂತೊಲಗಿಬೆಂದಾಗನಾ
ನಾಮೆರ್ಭಂಪೋಗಲ್ಕೈತಲೆದೂಗಿಮುರಹರಂ
ಕಾಮೆರ್ಭಗುವಂತಿರೆಸುಧನ್ವನಂಕಾಂಡಾದಿನೋಡಿಪಾರ್ಥನೊಗವನು॥

ಘೂರ್ಮಿಸಿದನಂದಿನಜಯದ್ರಥನಕಥೆಬಂದು
ದಾಮರ್ಛಿದೊಡಂಮಗನವನಲ್ಲಮೇಗನವನೊಡನೆ
ಮಾಮರ್ಲೆವರಿಲ್ಲನೀನೆಂಸೋಗಭೋಗಚಿಸದೆಸುಡಿದೆಭ್ರಾತೃಯನೆಂದನು॥ ॥೩೧॥
ಯುವನೇಶವಕ್ಷಿಪ್ರತಕ್ಷನಾಗಪುದರಿಂ
ತವೆತಾತನಾಜ್ಞೆಯಂಪಾಲಿಸುತಬಪುದರಿಂ
ಸವತಿಲ್ಲದೆಂಮನಚರ್ಪಿತ್ರತ್ತನಪುದರಿಂದಜನ್ನತವಸುರೇಶ್ವರಗರ್ಗೆ॥
ಬವರದೊಳ್ನಾಗವನಲ್ಲಂನಿಂನಶೌರ್ಯಮಂ (ನಲ್ಲಿಂನಿವನ)
ಜವಗೆಡಿಸಿನಂಮನುರೆಬಳಲಿಸುವಧೈರ್ಯಮಂ
ಭುವನತ್ರಯವನಂಜಿಸುವವಿಪುಲವೀರ್ಯಮಂನೋಡೆಂದುಪಾರನುಡಿದನು॥ ॥೩೨॥
ಅನಿತರೊಳ್ಗಳಿಸುಧನ್ವಂಕೇಳ್ದುನುಡಿದನಿತೆ
ವನಜಾಕ್ಷಬೆಳ್ಳಮಂಕಾಡೆವಿಡಿದುಬಳ್ಳಿಯಂ
ವನೆಯರೀಯದವ್ಯಾಲಿಪಾರ್ಥನಂರಕ್ಷಿಸುವೆನಿಂನ್ನಶೆಯೊಳಾವುಬರಿದೇ॥
ತೊನದದೇನಪುದಿಂಮರಗಾಡೊಳ್ದೇಪಮಂ
ನಿನಗೊಪ್ಪುಸದೆಬಿಡೆಂನಾಕದಂತಿರಲಾಂಮೆ
ಮುನಿದುನೋಡಲುಕಿಮೊಡೆನಿಂನಕಿಂಕರನಲ್ಲನುತರಥವನೊಡೆಯೆಚ್ಚನು॥ ॥೩೩॥
ಸುತ್ರನೆಸುಳಿದುಸುತ್ರಿಬೆಂಡಾಗಿಸುದರೆಗಲ್ಕೆ
ಕತ್ರನೆಕಪ್ಪೇಶ್ವರಂಪತ್ರಿಂದುಚೀರತ್ರೆ
ಕತ್ರನೆಕವಿಯೆಕಣ್ಗೆಕತ್ತಲೆಕಿರೋಣ್ತಿತ್ರಮಗಾಬೆಯಿಂತ್ಸಕ್ಷಪಲುಸುಗಾಗೆರ್ದ॥
ಘತ್ರನೆಮೊರಳ್ದುಘೂಲಿಗಳ್ಪೆಧರಗಾಯಿಂ
ತಿತ್ರನೆತಿರುಸುವಸುಂಟುರಗಾಳಿಯಂದದಿಂ
ಸತ್ರನೆಸರಿದುದುಬಂದುಕರಥಂಮತ್ತವನಸುರಾರಿಬಂಗಾಸಿದನು॥ ॥೩೪॥
ಪೊಡವಿಪತಿಕೆಳ್ಬಿಕಣ್ಗೆಂದದಂತಾಗೆ
ಸುಡಿಪುಬ್ಬುಧೂಮಲತೆಯಂಬಾಲಿಕೆಪುಂಕಾರ
ದೊಡನೆನಿಶ್ವಾಸಮಂಬಿಡುವನಾನಾಮುಟಂಜ್ವಾಲೆಯಂದದೊಳೊಪ್ಪಿರೆ॥
ಕಡಿಯಿದುವಕಾಪಮಂತಾಳ್ದಂಧನಂಜಯಂ
ಕಡೆಗಾಲದಂದದಿನಧನಂಜಯಂತಾನೆನ
ಲ್ಪಡೆನದುನೆಬಾಬ್ಬರದುಪಾಡಿದಂಬಾಗಮಂಸೆಳೆದುನಿಜಕಾಮುರ್ಕವನು॥ ॥೩೫॥
ಭ್ರತಿಯಿಂದಫಲುಗುಣಂಸೂಡಿದಮಪ್ಪಾಸ್ತ್ರಮಂ
ಶತಪತ್ರಲೋಚನಂಕಂಡದಕೆಮುಂನವಾ
ನತುಲಗಾವರ್ಧನವನಾಂತುಗಾಸುಲವನೋವದುಸ್ವತ್ತಫಲವನಿತ್ತು॥
ಅತಿಶಯದಶಕ್ತಿಯಂನೆಲಗಾಳಿಬಚೇಗದಿಂ
ಪ್ರತಿಭಟನಶಿರವನಿಳುಹಿಂನೆಂದುಬೆಸಸಲುಂ (ನಿಳುಹೆಂದು)
ನತಪರಾಕ್ರಮಿಧನಂಜಯನಾಮರ್ಕಿವಿವರೆಗೆತೆಗದೆಚ್ಚನಾಶರವನು॥ ॥೩೬॥

ಅಹಹಮುರಹರಪಾರ್ಥನಿಸವಬಾಣಕೆನಿಂದ
ಬಹಳಸುಕೃತವನಿತ್ತೆಲೆನ್ನಾಡುದಿದನರಿಯ
ಬಹುದೆನ್ನೊವಿಲ್ಲಅನಲನೆನುತತ್ರಿದಿಂಹೊರಳ್ದರಸನಕೆಂಪಕ್ಷದಹ್ಯ॥
ಬಹಳರಥನೆಚ್ಚಿನಮಹಾರ್ಘ್ಯದೊಳ್ಪುದಿದ
ಗಹಗಹಿಸುವಸುಧನ್ವನಂಕಂಡವನಸೈನ್ಯದೊ
ಳ್ಮಹಿಗೆಭರ್ಪ್ಯೈದಮೆರ್ಚ್ಚಿದರ್ವಿಜಯರಥ್ಥತಂಬೆರಗಾದನು॥ ॥೩೭॥
ಮುರುಬಾಣದೊಳವನತಲೆಯನರಿದವೆನೆಂದು
ತೋರಿಯಾದಿದತ್ತಿತ್ತಿಯನದಹೊಸೊಂದು
ಮೀರಿಮೋಡುದುರೋಳರಡರಿಂದರಿಪುಶಿರವನಿಳುಹಾವೆನೆನುತನರನು॥
ಯೋರಿಸಿದನಂಬಂಶರಾಸನನೆಬಳ್ಕದೆ
ಹೀರಿದಂತಾತಂನಕೃಷ್ಣನವತಾರದೊ
ಳ್ಭೂರಿಧರೆಯಂಪೊರೆದಪುಣ್ಯಮಂಮೇಲೆಫಲಿಸುಗಾಣಚ್ಚನಾಸೆಯಸು॥ ॥೩೮॥
ಆಗಲತಿರೋಷದಿಂದಾತಿಗಸ್ಕೈರಿಸಿದರ
ಶೀಗಲರ್ಜುನನಬಾಣಕೆನಂನಮಣ್ಯಮಂ
ನೀಗಿದೆಯಲಾದೇವನೋದುಬಹಾದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂಕತ್ತರಿಸಿದಿರ್ದನು॥
ಪ್ರೋಗದೊಳ್ಕರುಂಧತಿಯನಾದಿಪಾವಕಿಸ್ತ್ರನಂ
ಪೋಗಿನಾಂದವನದುರ್ಗತಿಗೆತಾನಿಳ್ವೆನೆನು
ತಾಗಸದೊಳ್ಕರ್ನಂತ್ರೈತಬ್ಬಿಸರಳಂಸುಧನ್ವನಸ್ತ್ರದಿಸೈದನು॥ ॥೩೯॥
ಹಾದೆಮೊಳ್ಗಡದವನಿನ್ನುಳಂಗಸ್ಟೈದೆಹೊಂ
ದಾಡಿದರ್ನೆರವ್ರೃತ್ತದೊಳ್ಭಳ್ಕಕೃಷ್ಣನಂ
ನೋಡಿನುಡಿದಂಪಾರ್ಥನೆರದಂಬುಮುರಿದುದಿಂನೊಂದರೊಳವನಶಿರವನು॥
ಹಾಡಿಯಿಂದರಿಯದೊಡೆಹಾರಹಾರವಿಪ್ರತಿರದಮಂ
ಮಾಡಿನಿಂದಿಸಿದವನಗತಿಯಾಗಲೆನುತವಂ
ಹೂಡಿದಂಮತ್ತೆಕಾಳದಂಡದೊಳ್ಪಾಗಮಂಸ್ಮರಿಸಿತಿಕ್ಕಳ್ದುತವನು॥ ॥೪೦॥
ಆಹಾದಿದರ್ಜುನನಮಾರ್ಗಣದಮೊದಲಾಗ
ವಾಹನಂನೈದುಕಮಲಜನಂನಿಲಿಸುವೃತ್ತದಿ
ವಾಹನನಕಾಳ್ದುದಿಗೆತಂದಿಂಸಿನಾಯಕದನದುವೆತಾನೆವ್ಯಾಪಿಸಿ॥
ಕಾಮನಗಳನೆರೆಬಲಿದುದಾಮಾವತಾರದೊ
ಳ್ಭೀಮಮುಖ್ಯನತುಂಡಿನಮಾರ್ಚಿಸಿದಮಣ್ಯಮಂ
ರಾಮನಾಗಿಸಿಮೋಕ್ಷಮುತ್ತೆಯಂನೆಲೆಗಾಳಿಸಿಮುರಹರಂತೋಳ್ಪಾಯ್ದನು॥ ॥೪೧॥
ಹೊಳೆಸಿದಲಾಂಮೆಗಳ್ಕಸುವೊಳುಂದಿದನಾನಿ
ಶಾಟದಲ್ಲಾನಸುಳಿಪಾಂಚಾಳನೃಪನಾಕೆ
ಕಾಟಿಸಿದಿದಂಧೇವದತ್ತಮಂಸಪ್ರಾಚ್ಛಿರಾಶ್ವತರಮೊಬ್ಬುಳಿಸುವಂತೆ॥

ಮೀಟಾಡಿಸಿತು ಭೂಮಿಯಂ ಮೇರುಶೈಲಮಂ
ದೂಟಾಡಿಸಿತು ರಾಶಿ ತಾರಾಗ್ರಹಂಗಳಂ
ತಾಟಾಡಿಸಿತು ಪವನಮನಬ್ಧಿಗಳನಲ್ಲೆವರೆ ಮೊಳಗಿದವು ನಿಜಬಲದೊಳು॥ ॥೪೦॥
ಕಂದನೀಂ ತೆರಸಂ ಸುಧನ್ವನನಿಂತೆಂದನೆಲೆ
ಮಂದರಾಸ್ತ್ರನಿಂನಯ ಮುಖ್ಯಮಂಸುರ
ಗಾಂಡೀವಂ ತಾ ಮೊಧನಂಜಯನೊಳುಸಿಯದುಸುರೆನನೆ ಸೋಕಿಂಸು ಬರದೆ॥
ಕೊಂಡಾಡಬೇಡ ಬಡಿಸಂ ಬನದನೆಡೆಯೊಳಾಂ
ತುಂಡಿಸದೊಡೆಂ ನಾಬಗನೆಂಬಳೆ ಮಾತೆಸತಿ
ಗಂಡನೆಂದೆಣಿಸುವಳೆ ಸುತನೆ ತಾತಂಗೆ ತಾಂ ಕೇಳ್ವುದಿಲ್ಲೆಯನೆಂದನು॥ ॥೪೨॥
ತ್ರಾಣಸುರಬಿಂದು ನಾಸಿಯೊಳೆನೆವ ಮಗಕಿರ್ಗ
ಕಾಸವಿಲದೊಳ್ಗಿಂದು ಶಸ್ತ್ರವಿಧಿಯಿಂದಲುವ
ವಾಸವಂ ಮಾಡಿ ಶಿವರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಗರಚಿಸಿದ ವಿಶ್ವೇಶ ಮಾಚೆಗಳನು॥
ಕೇಸದೆಡಗಾಲಿಂದ ಮಾಕಿದಾ ತನಯೊಳ್ಗೆ
ಮಾನಿಯರವನೆಡೆಯೊಳರಿಯದರಣಗಲೆಂ
ದಾಸುಧನ್ವಂ ತಂನ ನಿತುಜಬಲದೊಳಾರ್ದನಿಜಧನುವ ನೊದರಿಸು ತಿರ್ದನು॥ ॥೪೪॥
ಲವನತ್ಯುಗ್ರಮೂರ್ತಿಗಳದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂ
ವಿನುತರಾಮಾವತಾರದ ಮುಖ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂ
ದನುಪಮಧನುರ್ವೇದದುರು ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಿಂ ತೀವಿದ ಮಹಾಶರವನು॥
ತನಗೆ ನಿತುಜಬಲದೊಳುಂಟಾದ ನಿಜಶಕ್ತಿಯಿಂ
ಕನಲಿ ಕವಿವರೆಗೆತೆಗದಾರ್ದು ಘಲುಗಾನೆಚ್ಚ
ನೆನಿತು ಸಪ್ತಾಧಕನೊಕಲಿ ಸುಧನ್ವಂ ಧರೆಯೊಳೆನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು॥ ॥೪೬॥
ಕೆದರಿತು ಪತಯದಸೀನೆಕೆದರಿತು ಸುರಸ್ತ್ರೀಮ
ಮೊದರಿ ತಿನಮಂಡಲಂ ಬೆದರಿತು ಜಗತ್ರಯಂ
ಬಿದಿರಿತು ಕುಲಾದ್ರಿಚಯ ಮುದುರಿತು ದುಸಂಧ್ಯೋಘಮದರಿತಿಳೆತತ್ತ್ವಗಾದೊಳು॥
ಕದಡಿತು ಮಹಾರ್ಣವಂ ಕದಲಿದಂ ಕಷ್ಟಪಂ
ಮಡುಗಿತೀಗ್ರಕ್ಕೆನೆಯಾನೆ ಪಡುಗಿದಂ ವ್ಯಾಗಿನಂ
ಗದಗದಿಸಿತಾನಾಯ ಕದಬೇಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮದನೇನ ಬಂಣಿಸುವೆನು॥ ॥೪೮॥
ಬೆಚ್ಚದನೆ ಬೆದರದನೆ ಚಿತ್ರದೊಳ್ಬರೆತನದ
ಕೆಚ್ಚುಕೆರಗಿತೆ ಬಹಮಹಾಶರವನಾಗಳಾ
ಕೃಷ್ಣಂ ಸುಧನ್ವನಿಕ್ಕೆಡಿಯಾದುದಂ ಬುಬಿದ್ದುದುಹಂದನಾರ್ದು ಮಿಳೆಗೆ॥
ಉಚ್ಚಳಿಸಿ ಬಂದು ಕೋರ್ಬುಡಿಯ ಪವನಕಂತಮಂ
ಕಾಚ್ಚಿಸಮುಸ್ತತಲಾದುದಮೇದಿನಿಯೊಳಗ
ಅಚ್ಚುತಮುರಾರಿ ಕೇಶವರಾಮಯೆನುತಿರ್ದ ದಾತಲೆಚಿಗಿದು ನವದೊಳು॥ ॥೫೦॥

ಕಂದುಕಂಧಿಲ್ಲದಸುವೃತ್ತದಿಂದೆಸೆವತನ
ಗಾಂದುಭಾರಿಯುಮಂನುಖರಪ್ರಿಯದೇಳ್ವಲ್ಲ
ಮೆಂದುನಿಜವೈರಮಂಬಿಟ್ಟುಕಮಲಂಗಳಂಸಂತೈಸೆಗಗನದಿಂದಾ॥
ಬಂದಪನೊಸಂಖ್ಯಾಕರ್ಕಶಲೆಗಳಿಂದಾರಾಜಿ
ಬಂದುವೆನೆಕೃಷ್ಣನಪದಾಂಬುಜಯುಗಳಕ್ಕೆ
ತಂದುಬಿಟ್ಟುದುಸುಧನ್ವನಶಿರಂಹಾರಿಯನಾಮಾವಳಿಯನುಚ್ಚರಿಸುತಾ॥ ॥೪೮॥
ತಪ್ಪದನಲಾಚಕ್ರಿಪಾಯೆಂದುಸುರರುಲಿಯೆ
ಉಪ್ಪರಿಸಿತಲೆಚಿಗಿಯಲವನಟ್ಟೆತೋಳ್ಗಳಿಂ
ಚಪ್ಪಳಿಸಿಕೊಂಡೆದ್ದುಬಂದುರಣರಂಗದೊಳ್ಪುರುತಿರುಗಿಹಾರಿವರಿದು॥
ಅಪ್ಪಳಿಸೆಪಾಯ್ದೆಳ್ದುಸದದಿಕ್ಕೊರಬೆಟ್ಟಿ
ಸೊಪ್ಪಿಸಿಮೊರಳ್ದುರುಳ್ದುತೆವರಿರ್ದಳೆಯಟ್ಟಿ
ಚಿಪ್ಪುಚಿಗುರಾಗಿಸಿದುಸನಲಾಪಾರಮಂಮುರಹರಂಬೆರಗಾಗಲು॥ ॥೪೯॥
ಕೊಳ್ವವಕಂಡಲದನದವನಮುರಿದೆಸೆವಮಾಸೆ
ಗಳನಗೆಮೊಗದರದನಪಂಕ್ತಿಗಳಬಿಟ್ಟಕಂ
ಗಳಬಿಗಿದುಹುಬ್ಬುಗಳ್ಬೆರೆನೊಸಲತಿಲಕದನವಿಲಸನ್ನಾಸಿಕಾಂತಿಯಿಂದಾ॥
ಕಳಕಳಿವೆತನವಿಂದ್ರರಸದುರುಳಿಯಂತೆತೊಳ್
ತೊಳಗುವಸುಧನ್ವನಶಿರವನೆರಡುಕೈಗಳಿಂ
ನಳಿನದಳಲೋಚನಂಪಿಡಿದೆತ್ತಿಕೊಂಡುನೋಡಿದನವನದೇಂಸುಕೃತಿಯೋ॥ ॥೫೦॥
ಕೈದಳೆದೊಳೆಸೆವತಲೆಯಂನಾಸಿಕಾಗ್ರದೆಡೆ
ಗಾಯ್ದುಮುರಮಥನನಾಘ್ರಾಣಿಸಿದನಾತನಿ
ಕೈದನೆಂಬುದನಚ್ಚುತನೆಬಲ್ಲನಾಗಳಾಮೊಗದಿಂದತಂನಮೊಗಕೆ॥
ಯ್ದಿದವನಾತ್ಮತೇಜದಿಂಬಳಿಕಮರ
ರ್ಕೈದೆಬಂಣಿಸಿದರಾಶಿರವನಸುರಾಂತಕಂ
ಮೈದುನಂಸುರೆತೋರ್ಪೊಂಸಧ್ವಜನಮುಂದಕಿದಲಕ್ಕೆಬಿಟ್ಟುದಿಳೆಗೆ॥ ॥೫೧॥
ಪ್ರಮಾದದಿಂಕೆಳ್ಗಳ್ದುತಿರ್ದಂಸುಧನ್ವನಾ
ಹಾವವಮಂತಲೆಪಾರ್ಥನಸ್ತ್ರದಿಂಹಾರಿಯೆಹಾ
ತಾವದಿಂಮರುಗುತಿಳೆಯೊಳ್ಪೊರಳ್ವನಹಾಶಿರಂತಂನಬಳಿಗೆಬರಲು॥
ಹಾಮತ್ರಿಯೆನುತೆತ್ತಿಕೊಂಡುಮುಂದಾದಿಪಾಶೆ
ಗಾವಗೆಯನೊಂದಿಸಿಮೋಸದುಚಿತ್ತದುರ್ಬಿಪಾಲ್ತಿ
ಲಾಪದಿಯಳ್ಕೆಂಮರಾಳ್ವಜಂಬೊರೆಯಕಣ್ಣರಂಕರಗುವಂತೆ॥ ॥೫೨॥
ಬಿಳ್ದನೊಕ್ಕೈಲಾಗ್ರದಿಂದಕಂಮದುವಿನೊಳ್
ಗಾಳ್ದನೊಂನಿಂನನಿಕ್ಕಿಪತಂಸಕಂಗಳಂ
ಕೀಳ್ದನೊಪುರಸಿಪದಮೊದಲನುರೆಬಿಳ್ದನೊನಿಂನನುದಿಗಳನೆಂದಿಗೆ॥

ಕೇಳ್ದನೊ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರದೊಳಾದೊಡಂ
ಪೇಳ್ದನೊ ನಿನಗೆ ಬೆಸನಂ ಮಗನೆ ಕೋಪಮಂ
ತಾಳ್ದನೊ ತಾನೆಂದೊಳುಸುರಲಾಗದೆ ಮಾನಮೇಕಟ ನಿನಗೆಂದನು॥ ॥೫೩॥
ಕೊಳುಗುಳಕೆ ನಡೆತಂದೆ ಬಿಲ್ಲಿದಿವುದೈತಂದೆ
ಫಲುಗುಣನೊಡನೆ ಕೆಣಕಿ ಜಯಸಬೇಡವೆ ತಂದೆ
ಕಲಿತನದೊಳುಂಕಂದದಾತನಾನೆಂಕಂದವಳಿದೆರಗಾದೊಳಗೆಕಂದಾ॥
ನಿಲಯಕಾನ್ನೆಮಾಯೆ ಪೊಳಿದು ನಿಂನನು ಮಾಯೆ (ನೆಂಮೊಗವೆ ಮುಳಿದು ನಿಂನನು ಮಗುವೆ)
ಸಲಹುವಾನಂ ಮೈಯ್ಯ ಮಾತಾಡುದಂ ಮೈಯ್ಯ
ಬಳಲಿಸದಿರ್ದೈತಂ ಮನೊಂದೆ ನಿನ್ನೊಡ್ಡೈತಂ ಮನೆಂದಳಲಾಳವನಾಳ್ದನು॥ ॥೫೪॥
ಮೋಹಮುಳ್ಳಡೆ ತನ್ನ ತೈಲಪೂರಿತ ಘನಕ
ಟಾಹದೊಳ್ ಕುದಿಸುವೆನೆ ತಂದೆ ತನಯನಂ
ಬಾಹಿರಂಗದ ಶೋಕಮೆಂದು ಜರೆಯದೆಲೋಕಮಾಗಳು ಬಿಟ್ಟಂನನು॥
ದ್ರೋಹಮಂ ಮಾಡಿದೆಂ ನಿನಗೆಂನ ಮೇಲೆ ಮುಳಿ
ದಾಹವದೊಳಿರ್ದ್ದು ಸುಧನ್ವ ಕಾದೆಂಗಳಿಯೊ
ಸ್ನೇಹಮಂ ಕಾಯ್ವ ಕೃಷ್ಣಂ ಕಾದಲೀತನೇಕಾದನೈ ನಿನಗೆಂದನು॥ ॥೫೫॥
ಅಂಗಾದೇವಂ ಕದನಮಂ ಜಯಿಸಿ ಬಪ್ಪನೆಂದು
ಬಂಗಾದಸೊದರ್ಗಳ್ ಕೈಗೈಸುವನುಜೆಯಂ
ಸಂಗಮೆಯಶರಿಯಂದದಾಸ್ಯದೊಳ್ ನಗೆಯೊಳ್ಕೈತಪ ನಿಂನವಲ್ಲತೆಯನು॥
ಪಂಗಾಬಿದುತ್ಸಾಹಮಂ ಕೇಳ್ಕುತಂ ನೊಡಲೊಳಗೆ
ತಂಗಾಸಂತಪ್ಪುಬಹಾ ನಿಂನ ನಿಜಮಾತೆಯಂ
ಕಂಗಾಳಕಾಣ್ದೆ ನೆಂತಕಟ ವಿಪರೀತಮಾದೊಡೆ ತನಯ ಪೇಳೆಂದನು॥ ॥೫೬॥
ತಾತನಲ್ಲವೆ ನಿನಗೆ ತಾನೆಂನೊಳಿಂತಕಟ
ಮಾತಾಡದಿಹರೆ ನಿಂನಂ ಪಡೆದಳಂ ವೀರ
ಮಾತೆಯಂ ಬರ್ಕಳ್ಳು ನರನಹಯಮಂ ಕಾದುನಡೆ ಕೃಷ್ಣ ಫಲುಗುಣರೊಳು॥
ಯೇತಕೆ ಬಂದೆ ಸುಂಮನಿಪೋಕರಣಮಾತೆಯೊ
ಸ್ಖಾತಿನಾಯಕರತ್ನಮಂತೆನಗೆ ಬಾಸುಟಂತೆ
ಘಾತುಗೆಲ್ವರೆ ತಂನ ಬಲಮೆಂದು ಹಾಲು ಬಿದಂ ಧರೆಯೊಳ್ ಪ್ರಾಣ್ಯಮರುಗಿ॥ ॥೫೭॥
ಲಂಬಿಸಿದನತಿಶೋಕಸ್ರಾಣದಿಂ ಮೊಗಮಿಟ್ಟು
ಚುಂಬಿಸಿದನದಿನದಿಗೆನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ
ಪಂಬಲಿಸಿ ಸುತನ ಗುಣಶೀಲಂಗಳಂ ನೆನೆದು ಹಾಳವಳಿಸಿದಂ ಮೇಚ್ಛಿದಾ॥
ಕಂಬನಿಯ ಕದಳೊಳಗೆ ದಾವರಿಸವದ ಬಳಿಕ್ಕ
ಯೆಂಬ ನಿಂಕಾಗಿಸುವದಲ್ಲಿ ಚ್ಚಗವನೊಡಲ
ನಿಂಬುಗಾಳ್ಕಂ ಮರುಗುತಿರ್ದ್ದುದುಸಮಸ್ತ ಪರಿವಾರಮಾತನ ಸುತ್ತಲು॥ ॥೫೮॥

ಕಾಳಗದೆ ಮುಂಕೊಂಡು ನಡೆವರಾರಿಂನು ಹೆಮ
ಸೂಳಿಗವನಿತ್ತು ಬಿಸಸುವರುಂಟೆ ನೀನೆ ಕೆ
ಟ್ಟಾಳ್ಗಂ ಬಿಸ್ತಗಳಿಂ ತಳ್ಪಿದ ಪರಿದು ಪಾರವಿರಸುಕುಮಾರಧೀರಾ॥
ಕಾಳ್ಗಾಯುದಕಟ ಚಂಪಕನಗರದರಸುಗಳ (ಚಂಪಕಾ)
ಬಾಳುವೆಮನಾದೈವದಾಯೆಂದೊರಲ್ದು ಪದೆ
ಕಾಲ್ಗೆರಗಿದಾನೆಸುದರ ಕೆಗಪಾರವ ಕಂಬನಿ ಬಳ್ಗೃಲ್ಲಿವಿಗಳಂ ಜೋಲ್ದ್ವಾ॥ ॥೫೯॥
ಬಳಿಕ ಸುಧನ್ವನ ಸಹೋದರಂ ಸುರಥಂ ಬ
ಹಳ ಶೋಕನಿರ್ಭಾರಮಂ ತಳೆದಿರ್ದವಂ ಪಾದೆ
ತಿಳಿದು ಕಡುಗೋಪದಿಂ ಬಿಲ್ಗೊಂಡು ನಡೆದನೆಳೆಪಾತಕ್ಕೆ ಗ್ರೀತನಿಂದು॥
ಸಲೆ ನರನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡ್ದಿ
ಕಾಳು ಸುಳ್ಳು ಮೊಳ್ಳಾದನಿದರಿಂ ಸದುಃಖಿಸರೇವ
ಕಳಲದಿರ್ದು ಸಿದ್ಧಾಂತಂ ನಾಟಾಪಕಮಂ ಸೋಧಿಸನ್ಯುರನ ನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೬೦॥
ಉಂಟು ಕೃಷ್ಣನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡ್ದಿ
ಪೆಂತಗಾಸಿದೊದಳಂ ತೋರದು ಮುತ್ತರಾಜ್ಯಮಂ
ವೆಂತಗಾಬಿಸ್ತಾಂದು ಸುಧನ್ವನದಕಾಗದೃತ್ತಿಗೆಟ್ಟಿಂತಳಲ್ದುದಿಲ್ಲ॥
ಕಂತಮಂತ್ರ್ಯರಸಲಾಶಿರಂ ತಂನೆದೆಗೆ
ಬಂಟುಗೆದದ್ವಿದಿ ಡೊಡೆತೆಗದತ್ತಿಕಾಂಡುವೈ
ಕುಂತನಿಕ್ಷಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಬಿಸುಟನೆಂಬುದಕೆ ಮರುಗುವೆನೆಂದು ಡಿಂತೆಂದನು॥ ॥೬೧॥
ಪಾತಚಿತ್ತ್ಯೈಸಿದರೊಳ್ಗನಪ್ಪುದು ತಿರುಗಬೀಸು
ಧೀವತಲೆಯನಸುರಾಂತಕನ ಚರಣದೆಡೆಗೆನಪು
ಜಾತನಂಕಾಂಡತನಂ ಕಾಲ್ತಿನೆಂದು ಸುರಥಂ ರಥಕದರ್ಬಳ್ಗೆ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಶಿರವನಾ ಮರಾಳ್ಧ್ವಜಂ
ಪೀತಾಂಬರನ ಪೊರೆಗೆ ಪಾಯ್ದುಲಾ ಮುರಹರಂ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತೆಗೆದು ನಪ್ರಾಕದಲದಂ ಯುದ್ಧಮಾಲೆಯೊಳ್ಗಾಂತನಲ್ಲಿ ಶಿವನು॥ ॥೬೨॥
ಅದುಗ ತಾಶಿರಮಲ್ಲಿ ಪಾಂಸಧ್ವಜಂ ತಂನ
ಪದೆದ ಸಹಿತನಿಂದನಾಪವಕೆಸಂನಾಪದಿಂ
ದೊದವುಬ್ಬಿದಂ ಮಡಿದ ಲ್ಗಲ್ಲೆ ಸುರಥಂ ರಥಕದರ್ಬೆನಿಜಕಾಮುಗಿವನು॥
ಮಿಡಿದು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಪಾದಕ್ಕೆರಗಲವನ
ಕಡುಶೌರ್ಯಮಂ ಕಂಡು ಶಂಕೆಯಿಂದೇವಪುರ
ದೊಡೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀವರಂ ಮಾಡಿದಂ ತಂನ ಮೃಡನ ಸೋಪಾನ ಪೋಚನೆಯನು॥ ॥೬೩॥
ತ್ರಯೋದಶಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಅಂತು ಸಂಧಿಗಳ್ ೧೩ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೭೦೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೧೪. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಚಂಡಸುರಥನ ಶಿರವನಸುರಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂ

ಕೊಂದುಗರುಡಂಪ್ರಯಾಗವನೈದಲೀಶ್ವರಂ
ಕಂದುವೃಷರಾಜನಂಕಳುಹಿತರಿಬಿಡದನದರುಂಡಮಾಲೆಯತೊಡವಿಗೆ॥

ಪದ್ಯಂ

ಕೇಳ್ವನೃಪಾಲಕಸುಧನ್ವನಗ್ಗಳಿಕೆಯಂ
ಪೇಳ್ವೆಂನಿಮಗಾಲಿಪುದುಸುರಥನಕಮಂ
ತಾಳ್ದನತಿರೋಷಮಂರಥವೇರಿವಿನುತಕೋದಂಡಮಂಜೇಗೈವುತಾ॥
ಬಾಳ್ದಪನೆಫಲುಗುಣಂಮೊಳಗಿಗಾಮಂಡಲವ
ನಾಳ್ದಪನೆಧರ್ಮಜಂಕಾಗಬಹುದಿಂದೆನ
ತೋಳ್ದಟೆಯಂಕಳವೆನೆನುತಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರಸಾಸಕೈವರುತಿರ್ದನಾ॥ ॥೧॥
ಸುರತನ್ವೆತಪಾರ್ಗಾಂತ್ಪರಮಂಕಂಡುಪಾರಿ
ನರನೊಳ್ಭೋಜಬಿಸುದಿದನಿವಂಧರೆಯೊಳ್
ಭರಸದಿಪಾಮುಗ್ಧರ್ಮಕಗಳೊಂದಿಲ್ಲವಂಮರದಾಡೊದಂಮಾಡಿದಾ॥
ದುರಿತಲವಮಂಕಾಗ್ಗೆನಾರ್ಜಯಿಪರೀತನಂ
ನರಿನಡೊಳ್ಗೆಂದವಾಡೊದಬಕ್ಷುದನವಗೀಗ
ಪರಿಶಿವಂಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಮೊದಲಾದವಖುವೀರಭಟಕಗ್ರದಲಿವನೊದನೆಂದನಾ॥ ॥೨॥
ರಾಜೀವನೇತ್ರನಿಂತೆನಲಂಧಕವೃಷ್ಣಿ
ಪ್ರಾಜರೆನಿಪಖಿಳಯಾದವಸುಲದವೀರಭಟರ
ಮಾಜಮಂಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೊದನೆಸುರಥನರಥಕ್ಕೈದೆಯೊಡ್ಡಿನರನರಥದಾ॥
ವಾಜಿಗಳ್ವಾಷೆಯಂತಿರುಹಿಹಾಂದಕೆಮಾರು
ಯೋಜನದೊಳ್ಕೃಷಿನಿಂದುಗರ್ಜಿಸುವಸೀ
ನಾಜಲಧಿಮಧ್ಯದೊಳ್ಗುಂದುನಿಂದರೆನೆಲೆಯಸುಯಿಧಾನಮಂಬಲಿದನಾ॥ ॥೩॥
ಯುತ್ತಲಾಪಾವಕೆಮುಂಕೊಂದುಬಳಸುರಥನಂ
ತೆತ್ತಿಬಿದನಂಬಿನಿಂಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾತನಂ
ಮತ್ತೆರನವಂಬಾಣದಿಂವಾರ್ಥನೆತ್ತಕಾರದನಿಗೆಶೌಕಸಖಿತಾ॥
ಮತ್ತಗಜದಗ್ಗಳಿಕೆಮಸ್ತಕದೊಳ್ಗಾಸುರುಗದ
ಮುತ್ತಿದವೃಕರತುರಗರಥವದಾತಿಗಳ್ಗಳ್ಲಿ
ಕೈತ್ತಗಳ್ವರಸುಧನ್ವನಸಾರಿಬವಲ್ಲನುತತೆಗಡಿಚ್ಚನಾವೀರಭಟರನಾ॥ ॥೪॥
ತವಕದಿಂಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಂನೆಲ್ಲನಾತ್ಯಕಿಯ
ನವಘಡಿಸಿಕೃತವರ್ಮನಾಂಬಾನುನಾಕ್ರೂರಂ
ಜವಗೆದಿಸಿಕಲಿಯತಾವನಾಪ್ತನಂಸದದುನಿಂಲಕ್ಷ್ಯಜನಮರಕಾತಿಸಿ॥
ರವಿಸುತನಸೂನುವಂವರಿಶ್ರಿತವಿಸಿನಿಲಿಯಾ
ದವಸುವೀರಬರಂಜಯಿಸಿಚತುರಂಗಸೈನ್ಯಮಂ
ನವರಿಪಮರಥಮಪಾರಧರನೊಂದೇರಥದೊಳ್ಸುರಥನೊದಮುಳಿದನಾ॥ ॥೫॥

ಸೊಣ್ಣನೆ ಮೊಣ್ಣನಾ ನೀಳಮಂ ಕಲಿಸುವಂ
ತನ್ನಬಡಿಯೊಳ್ ತನ್ನಲಿಸ್ಕದ ನಿಬಿಳ ಸೈನ್ಯಮಂ
ಮಿನ್ನದೊಂದಿನ್ನಲಂ ಬೀದಿವರಿದಟ್ಟುವಂ ತೋಡಿಸಿದ ನತಿಬಲಾರನು ॥
ತನ್ನಸದೊಳ್ ತನ್ನಮುಳ್ಳಿವಂದವೀರರಂ
ಮುನ್ನರಿ ತನ್ನನೆದಿಸಿದ ನಾರ್ಗಕಾಪ್ರಮೊ
ಪೈನ್ನಳಿಸಿದುನ್ನದದಧಟಿಂದ ಸೂರ್ಯನ ಸಬಸಿದ ನಚ್ಯುತಾರ್ಜುನರನು ॥ ॥೬॥
ಘೋರರಸಂಸಾರದೊಳ್ ಸುಕರ್ದಮರವೆಯನಿ
ವಾರಿಸಿ ಮಹಾಯೋಗಿ ಜೀವವರ ಮಾತ್ರರವಿ
ಚಾರಿಸುವ ತೆರದಿಂದ ರಾಮೋಹಾರದೊಳ್ ತ್ರಿವಿವೃತಟರಂಗಾಸದೆ ॥
ವೀರಸುರಥಂ ಕೃಷ್ಣಫಲುಗುಣರ ನರಿದನು
ದಾರಚಿತ್ರಮಹಾಜ್ಞಾನದಿಂದೆದಬಲವ
ನಾರ್ಯೈಯ್ಯದೇಶದುಚಿತ್ರದಿಂ ವಸುಮತೀಕಾಂತನೀ ಧ್ರುತವನು ॥ ॥೭॥
ಅದ್ಭುತವಹಾತ್ರಮದೊಳ್ ನಿಬಿಳ ಸೇನೆಗೆಮ
ಸದ್ಧ್ಯಯವಬೀರುತ್ತೆ ತಹಸುರಥನಂ ಕಾಯ
ಶುದ್ಧವಿಸಿತರ್ಜುನಂಗತಿರೋಷಮೆಂದನಸುರಾಂತಕನೊಳ್ ವನಜಯಕೇ ॥
ತ್ವದ್ಧಾವದೊಳ್ ರದೇಳಿಕೆಯೊನೆಲೆದೇವ
ಮದ್ಧುಜದೊಳ್ ಬಾಣಮಿದರ್ಪಿಸಲಹಿ
ದದ್ಧದಯಕಮಮನೋಧುವೆನೆನುತಬಿಟ್ಟಿರುವನೊದರಿ ನರನಿಬಿಡಾದನು ॥ ॥೮॥
ಯೆರವೊಸೋದರನಳಿದಫಲ್ಗುಣನಂ ಮೊದನೆ
ಕಲಹಾನ್ನೈದುವನಿಂನಕಾಲುವದನುಚಿತಮೆಂದು
ತೋಳಗದೊದೆನೀನರದುಬಲ್ಲಲಾತಲೆಬಲ್ಲಿತೆಂದು ಕಲ್ಲಂಪಾಯ್ದೆಲಾ ॥
ಕಲೆಯಾಗನಿಂದು ನೀಂಸಮರದೊಳ್ ಪಾದದೊಡೆ
ನೆಲವಹುದೆಮರುಳ್ ಪಾಸಬೇದಹಾಯಮಂಬಿಟ್ಟು
ನೆಲದೆರೆಯಧರ್ಮಸುತನಂ ಕಂಡುಬದುಕುವದುಲ್ಲೇಸೆಂದು ನರನೆಚ್ಚನು ॥ ॥೯॥
ಗಣ್ಯವೇ ಮಸ್ತಕಾವಂಗೆನೀಂ ಪಾರಪಾರಾ
ರಣ್ಯಗಣ್ಯರ್ದಿಗಭ್ಯಭೃದರಭಿದವನೆಕಾ
ಪುಣ್ಯದಿಂ ನಿಂನಮದ್ಧಾಸಲೆಂದಚ್ಚುತಂ ಕಾಪ್ಯತಂ ನವತಾರದಾ ॥
ಪುಣ್ಯದಿಂ ಮಡಿದುಮುಕ್ತಿಗೆಸಂದನದಕಿನಿ
ಶ್ಲಾಘ್ಯಗಹುದಿಲ್ಲನಾವಿಂನು ಹಾಯಮಂಬಿಡಲು
ರಣ್ಯವಾಸಿಗಳ್ ಪಲ್ಲನೋಡೆ ಮನಿಹಾಸವನೆನುತೆಚ್ಚನಾಸುರಥನು ॥ ॥೧೦॥
ಯೆಸಲುಚ್ಚಳಿಸಿಪಾಯ್ದುಸುರಥನಂ ಬನಗರಿಯ
ಬಿಸಿಯಗಾಳಿಯಬಾಧೆಯಿಂದಾರದುವಿತಾಗಿಲೆಂದು
ಮಸಗದತಿಶಯದಯೋಕಶಜ್ಞಾಲೆಯಿಂ ಧನಂಜಯನಾದನೀಸಾಸನೆನೈ ॥

ಧರೆಯಾವುದಿಳೆಯಾವುದಿನಬಿಂಬಮಾವುದಾ
ಗಗನಮಾವುದೆಂಬಿನಂ ಘೋಷಮಸೆಯಲಿಶಿಖಮಂ
ಮುಸುಕಿದಂ ಸಾರಥಿಧ್ವಜಹಯಗಳೆದೆಗೆಡಿಯೆ ಸುರಥಂ ವಿರಥನಾಗಲು॥ ॥೧೧॥
ಕಾಡೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮೋಹರಥವನಳವಡಿಸಿದಾಂ
ಡಿಂಡಿರದನಂಬಿನಿಂ ಪಾರ್ಥನವರೂಥಮಂ
ಕಾಡೆಬಿಲ್ಲಾಗಸ್ತ್ಯನಾಯಬಲ್ಲಂ ತರಕೆ ಮೋಹದಾನಂಗರದೊಳು॥
ಮಾಡಿದಂ ಕೃಷ್ಣನ ಶರೀರದೊಳ್ ಘಾಯಮಂ
ತೋಡಿದಂ ಸುದರೆಗಳಿಂದಸ್ತ್ರ್ಯಂ ನರನಾವಿ
ಪ್ರಾಡಿಬಿಡದಾ ಸುರಥನೊಂದು ಶತವತದೊಳೈಸವುದದಯೊಳೈಸಪುದೆಂದನು॥ ॥೧೨॥
ಶತವತಮೇನುಂಟಿದಕೆ ನಿನನಾಂ ಕಾಲ್ಗೊಡೆ (ಮೋಕದಕಂನು)
ವಿಪುಳವಿಾತಕರಾಶಿತನಗೆ ಸಂಘಟಿಸದಿ
ಕ್ಷಮದೆನೈಸುತತೆಗದೆಚ್ಚದಾ ಬಾಣಮಂ ಸುರಥಂ ನಡುವೆಖಂಡಿಸಿ॥
ಲವಪಾಸದಿಂದಿಳೆಗೆ ನಿಂದನಿರಥದಿಂದ
ನವತನಂ ನೈಯ್ಯುಡೊಡೆತನಗೆ ಪರಲಾಗದೊ
ಭ್ರುವರಿವಗತಿಯಾಗದಿರ್ದಮದೆನೈಸಿಂದು ತೆಗದೆಚ್ಚು ಬಾಚ್ಚಿರಿದನು॥ ॥೧೩॥
ಸುರಥನೆಸುಗೆಯೊಳರ್ಜುನಿಂ ನೊಂದು ಮುಂಗಾಣ
ದಿರೆಮುರಾಂತಕನವನ ತೋಳ್ಬಳಂ ಬೇಗಕ
ತ್ತರಿಸು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ಮಾಡೆಂದು ತಾಂ ಪಾಂಚಜನ್ಯಮಂ ಮೊಳಗಿಸಲು॥
ಸರನಾಸುದಿಗೆ ಮುಂನಲೆಚ್ಚಕೆದುಬಿಡದಾತ
ನುರುಭುಜವನ್ನೆಡೆಡೆಯ ಭುಜಗೇಂದ್ರನಂದದಿಂ
ಧರೆಯೊಳ್ಬೀಳ್ಬರ್ಕುರುಳ್ದುರೆ ಮೊಯ್ದರದು ಕಾಂಡದಾತಾಂ ಸುರಬಲವನು॥ ॥೧೪॥
ಪುತ್ರ್ಯೋಗಸುತ್ರಾಸಲಾತ್ಯೋಗಸತ್ವದಿಂ
ಮತ್ತಿನಸುರವರ್ಗಿಸುಮತ್ತದಂತಿಯತೆರದಿ
ಮುತ್ತಿಕ್ಕರದಿಂ ಪಾರ್ಥನೊತ್ತಿಗೈತರೆ ಕಂಡು ಹಾರಿ ವಿಜಯನಂಜರೆಯಲು॥
ತತ್ತಳಂ ಸೋಳದೆಚ್ಚು ತತ್ತಳವಿನ್ನೊದವನ
ನೆತ್ತಲ್ಲುಜವನೆಯೆನೆತ್ತಗಾಸನಕೆಡೆ
ಮಿತ್ತರಗಾದೋಸುಳಿಯ ಮಿತ್ತವಿನಶಿಸೋಳಿಯಸುಬ್ಬಸಿ ಪಾರ್ಥಳಂತೆ॥ ॥೧೫॥
ತೋಳ್ಬಳದುಂಕತ್ತರಿಸಬೀಳೆಮತ್ತೆಕ
ಥಾಳ್ಬಳಕೆಯೊಮಗೆ ಸುರಥನಾಕಿರೀಟಿಯಂ
ಕಾಲ್ಗಳಿಂದೊಡೆದು ಕೆಡಹುವೆನೆಂಬ ಗರ್ವದಿಂ ದಬಾಬ್ಬಿರಿ ಪುತ್ತೈತರಲ್ಕೆ॥
ಕೋಲ್ಗಳಿಂ ತೊಡೆಗಳಂ ಕತ್ತರಿಸೆ ನಾದದವ
ಧಾಳ್ಬಳನುಗಾಂಬುವಿಂ ದಡೆಯೊಳ್ಕೆವಳ್ಬಳಯ
ಪೋಲ್ಗೊಂಡುಗಲಿ ಧನಂಜಯನ ಸಮ್ಮುಖಕೆ ಮೊಗ್ದಾಯ್ದ ನೋಡೈನು॥ ॥೧೬॥

ಆಗಮುರಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆಚ್ಚಭಯಸುಗ್ರಂ
ಬೇಗಸುರಥನಶಿರವನರಿಯಲಾತಲೆಬಂದು
ತಾಗಿತಕ್ಷಿಪ್ರದಿಂದವನನವಕ್ಷವನೆದಬ್ಬಿ ತಾವಲಾಘಾತ್ರದಿಂದಾ॥
ನೀಗಿದಂ ಮರವೆಯಿಂದಾ ವಂಧನಂಜಯಂ
ಮೇಗೆಸ್ವಜನಬರಗಾಸ್ವೆತಂದುಬಿದ್ದನಾ
ರಾಘವಜನಾರ್ದನಮುಕುಂದಯೆನುತಿರ್ದನಾಶಿರಮತಿವಿಕಾಸದಿಂದಾ॥ ॥೧೭॥
ಶ್ರೀಕಂಠಬುಜಯುಗ್ಮದಿಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡುಕರ
ಅನಂತನಾಶಿರವನಿತ್ತಿಶಿಕರಯುಗದಿಂದ
ಆಕಾಶದೆಡೆಯೊಳ್ಪಗರುಡನಂಕರೆದಿತ್ತುಬವದಿಂದ್ರಯಾಗಸ್ವೈದಿ॥
ಯಾಕಪಾಲವನಲ್ಲಿಹಾಯ್ಕೊಂಡುಬೆಸಸಲದ
ನಾಥಗೇಶ್ವರನೊಯ್ಯುತಿರೆಗಗನಪಥದೊಳ್
ನಾಕಕಂದಾತಲೆಯನರ್ಥಿಯಿಂಕಟುಬಾದಂಪ್ರತ್ತಂಗೀಶನಂ ಮುದದೊಳು॥ ॥೧೮॥
ಯೆಲ್ಲಿಗಾಯ್ತುಯ್ದಪೆ ನೀಗ ಸುರಥನವತಲೆಯ ಗರುಡ
ನಿಲ್ಲಿಮುದು ರುಂಡಮಾಲೆಯೊಳ್ಪವನನೋದರನ
ಸಲ್ಲಲಿತಶಿರಮದರಸಂಗದಕೆಹೊಂದುಬಾಯೆಂದುಮದನಾರಿಬೆಸಸೆ॥
ನಿಲ್ಲದೈತಂದುನ್ನತಂಗೀಶ್ವರಂಬೇಡೆಸಾಗ
ವಲ್ಲನ್ನತಂಪತಿನಿರಾಪವನೊಂಮೆಯುಂ ಮಾರ್ಪ
ನಲ್ಲೆಂದಾಕ್ಷಮಿಬನಡೆಯಲಾಪಕ್ಷಘಾತದೊಳ್ಪಾತನಲ್ಪವೆಳದನು॥ ॥೧೯॥
ಗರುಡನಗರಿಯಗಾಳಿಯೊಳ್ನುತ್ತಿಬಂದಾಗ
ತಿರುಗಿಬಂದನ್ನತವಂಗೆನ್ನತ್ತಂಗಿ ಪಂಬಿಂನ್ನೊಯು
ತಿರೆಕೈಯ್ಯುಗಿರಿಜೆ ನಸುನಗುತಪಾರಿವಾಹನನಬಲ್ಮೆಯಂನೆಗೆಹೊಗಳ್ದು॥
ಖರದಾತನಂಜರಿಯೆತಲೆವಾಗಿಲಜ್ಜಿಸ
ಲ್ಪುರಹರಂಕೃತೆಯೊಳ್ಪವನಬಲಮತ್ತೆಸಂಪೈಸಿ
ಕರೆದುವೃಷಭಾಜಂಗೆಬೆಸಸೆಬೆಂಬತ್ತಿದಂಪಕ್ಷಿಂದ್ರನಂನಡೆತದೊಳು॥ ॥೨೦॥
ಬೇಗದಿಂದೈದಿನಂದೀಶ್ವರಂಗರುಡನಂ
ಪೋಗದಿರೆಲೆಯನಾಳ್ದರಾಜ್ಞೆತಾರೆಂದು
ನಾಗನಿಕರುಷಗ್ರಾನಳ್ಕಿದಂತಂ ನನಿಯ್ಯುದೊಡೆನಿನಗೆಬಹುದುಪಪತಿಯೆನೆ॥
ಆಗಲದನೇನಸುರಮರ್ದನನಬೆಸದಿಂದ್ರ
ಯಾಗದೊಳ್ಪಿದುವೆನೀಶಿರಮಂಬರಿದೆಘಾಬ
ಯಾಗದಿತಿರುಗುನೀನೆಂದು ವಿನತಾಸುತಂಸ್ಪೈವರದನಾಗನದೊಳು॥ ॥೨೧॥
ತ್ರಿಭುವನವನಲ್ಲಾಡಿಸುವಗರಿಯಗಾಳಿಗಳ್
ರಭಸದಿಂದೈದುವಸುಪರ್ಣನಂಪಾಂದೆಬಾಪ್ಪ
ಫಣಿರಾಜನುಶ್ವಾಸನಿಶ್ವಾಸಮಾರುತಂ ತಡದತ್ತಲಿತ್ತಲೆಳೆಯೆ॥

ಪಕ್ಷದೊಳೊಯ್ಯುಯ್ಯಲಾಯಸದಿಂ ಶೋಣಿತದ
ಸ್ಪಷ್ಟವೆನಿಸುವಮಲಪ್ರಯಾಗದೊಳ್ಮುಳುಗದೊ
ಳಕ್ಷಿತೇಶೋಕ್ಷಿಸುವಸುರಧುನಿಶಿರವನಾಗೋಪಿಸಿತೆಕೊಂಡವೊಲ್ಬಿಸುಟಂಗದನ॥ ॥೨೨॥
ಲಾಗರುಡನಾಶಿರವನಾಪ್ರಯಾಗದಜಲದೊ
ಳಾಗಗನದಿಂದಬಿಸುಟಾಕೃಷ್ಣನಿದ್ದಬಳಿ
ಗಾಗಿತಿರುಗಿದನಾಗಳಾತಲೆಯನಲ್ಲಿಂದಲಾಪ್ರಷ್ಟಿಕನೆತ್ತಿಕೊಂಡು॥
ಆಗಳಿಕ್ಷನಾಜಿಮಾಸನ್ನಿಕೆಗೊಂಡುಸಾದ
ಆಗಾಳಿಬತಿಯಮೆಚ್ಚುತಾರುಂಡವಾಲೆಗದ
ನಾಗಾರಕಾಂಡದಾಲಾನಂದದಿಂದನಲಿದಾಶಂಕರಂತಾಳ್ದನು॥ ॥೨೩॥
ಯುತ್ತಲರ್ಜುನಕೃಷ್ಣರಿಂದಸುರಥಂಮಡಿದ
ವೃತ್ತಾಂತಮಂಕಂಡುಹಂಸಧ್ವಜಂತನ್ನ
ಚಿತ್ತದೊಳ್ಬರೆದುನೊಂದುಭಕ್ತಿಮಿಗೆಮರಳಮಂನಿಶ್ಚೈಸಿಶೋಕದಿಂದಾ॥
ತತ್ತರದೊಳ್ಬಾದಿಮುರವೈರಂಮೆಚ್ಚಲಾ
ಸುತ್ತಮದಗತಿವಡೆದವೆಂದುರಥವೇರಿಬಾ
ಗತ್ತಿನಿಜಬಾಹಮಂಚೇಗೈದುಪಡೆಸಹಿತಫಲುಗುಣಂಗಿದಿರಾದನು॥ ॥೨೪॥
ಮುಳಿದುಹಂಸಧ್ವಜಂಕಾಳಗಕ್ಕೆನಿಲಲಾಗ
ನಳಿನಸಖನಪುತ್ರದಂಡಕ್ಕೆಸ್ಪರ್ಧಿಗೆಮತ್ತೆ
ಬಳಲಬೇಕೆಂದುರವಿಮಂದಲಂನಡುಗಿತೊಡನೈದುವತಳಿಗಪರಸ್ಥಿತಕ್ಕೆ॥
ಪ್ರಳಯಮಿಂದಹುದೆಂದುಕಂಪಿತಧರೆಸಗ್ಗ
ಹೊಳಲಾಗಿತೆರಬಲ್ಲೆವೆಂದುಗಜಬಜಿಸಿಸುರ
ಕುಲಮೈದೆಕಂಗೆಟ್ಟುದಸುರಾರಿಚಿಂತಿಸಿದನರಜನೊಳ್ಪುತ್ತವನು॥ ॥೨೫॥
ಹಂಸಧ್ವಜಂಕಾದಲೆಂತಹುದೊಯೆನುತಲಾ
ಕಂಸಾಂತಕಂನಭದಿನಿಬಿಡೊಂದುಶಕ್ತಿಸುತ
ಸಂಸ್ಥೈರಚಿಸುತಕುದುರೆಗಳವಾಘೆಯನಿಡಿಸಿಜಸುಪ್ಪುಶಾಂಬರವನು॥
ಅಂಕದೊಳ್ಪಾರ್ಥತವರಾಧಮನಿಳಿದುನಿಂತ
ಮಂಸೋಳಿಸುವಗತಿಯೊಳ್ಬೈತಂದನಾಗತಂ
ಸಂಸ್ಥಿವಿಟಗೆಸ್ಸೆವಕನೆಂಬುದಂತೋರುತಾತನಸಮಾಪ್ತನಾದಂ॥ ॥೨೬॥
ಮಸುವಮುಕುಟದನೊಸಲತಿಲಕದಿಂದಲಕದಿಂ
ದೆಸಗುಗಂಗಳತೊಳಗಸಿದಪಿನಿಂಬದಪಿನಿಂ
ಪಸರಿಸುವನಸುನಗೆಯವದನದಿಂರದನದಿಂಹೊಳವಚುಬುಕಾಗ್ರದಿಂದಾ॥
ತ್ರಿಸರದಾಸ್ರುಕಸುಕೆಯಾರದಿಂಹಾರದಿಂ
ದೊಸದುಳ್ಳಹೊಂಬಾಳ್ಳೆಯುಡಿಗೆಯಿಂತೊಡಿಗೆಯಿಂ
ದೆಸೆವನೀಲೋತ್ಪಲಶ್ಯಾಮಲಂಕೋಮಲಂಬರುತಿರ್ದನವನಿಧರರೊಳು॥ ॥೨೭॥

ರಥದಿಂದಳಿದು ಫಲನಗದಿರಾಗಬಹಾದನುಜ
ಮಥನನಂ ಕಾಣುತ ಮರಾಳಧ್ವಜಂ ಮನೋ
ವ್ಯಥೆಯಲ್ಲಮಂ ಮರೆದು ಪಾರ್ಥನಿಂ ಬದಿದ ಶರಥನುಗಳಂ ಕೆಲದೊಳಿರಿಸಿ॥
ಪೃಥ್ವಿವಿಗೆ ವರೂಥದಿಂದುಂ ಮುಕ್ತಿಪುರಿಯಮುಂ
ಪಥಮೊಳದೆಗೆದವು ತೆಲೆದೇವ ಬಿಜಯಂಗೈದ
ಕಥನವನೆವನಗೆ ನಿರೂಪಿಸಬೇಹುದೆಂದಾತನೆದ್ದು ಕೈಗಳ ಮುಗಿದನು॥ ॥೨೮॥
ಆಮಹೀಪತಿಯನುದಿಗ ಮುರಾರಿ ನಗುತ ಸಂ
ಗ್ರಾಮದೊಳ್ ಪಾರ್ಥನಂ ಗೆಲ್ದೆನೆಂಬೀ ಕ್ಷಾತ್ರ
ತಾಮಸಮಿದೇಕೆ ವಿಜಯಂ ಗಾವು ಮಾಡುವನುಪಾಯಮಂ ಕಂಡು ಕಂಡು॥
ನೀಮಸ್ತ್ರಂ ಬರದೆ ಕಾಲಿಬ ಕೆದಿಬದೆ ನಾವು
ಭಾಮಿತ್ರಭಾವದಿಂದೆಂ ಮನಾಲಿಂಗಿಸುವ
ಥಾಮನೋವೃಥೆ ಬೇದ ತುರಗಮಂ ಬಿಡು ಯಜ್ಞಕನುಕೂಲವಾಗೆಂದನು॥ ॥೨೯॥
ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಬಿರುದಿನಪಾಯಂ ಬರಲ್ಕದದೆಧ
ರಿತ್ರಿಯವದೆಂ ಪಾರ್ಕ್ಷಪಂ ಬಳಿಕ ಗೆಲ್ದಾದಂ
ಶತ್ರುವಿಂದಳಿದೊದಂ ಕೇದಾವುದಾತಂಗೆ ಸಾಕದಂ ತಿರತಿನಿಂವು॥
ಮಿತ್ರಭಾವದೊಳಪ್ಪುದೊದೆ ಮೇಲೆತವನಗಿಂನು
ಪುತ್ರಶೋಕಾದಿಗಳ್ ದುಃಖಂಗಳಿದರ್ಪವೆ
ಚಿತ್ರಮಿದು ಜಾಹ್ನವಿಯೊಳಾಳ್ವಂಗೆದಾಪಾಮಿತ್ರಗಾದೆವನೆ ಚೆಪಸೆಂದನು॥ ॥೩೦॥
ಆದೊಡೆಲೆ ನೃಪ ಸಸ್ಯದಿಂದೆಂಮ ನೀಗನೀ
ನಾದರಿಪಿ ಪಾರ್ಥನಂ ಕಂಡು ಧರ್ಮಜನ ಪಾಯ
ಮೇಧಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಳ್ಪುದೆಂದು ಕೃಷ್ಣನವನಂ ತೆಗದುತ್ತೈಸಲು॥
ಕಾಡಿಮದಿದಾಕ್ತಜರಶೋಕಮಂ ಮರದು ಮಧು
ಸೂದನಂಗೆರಗಿನೋಡೆ ಮಗುಳ್ಪ್ಪುಸಂಸೈನ
ತಾದಯಾಂಬುಧಿ ವಿಜಯನಂ ಕರೆದು ಮೈತ್ರಿಯಿಂದಾತನಂ ಕೂಡಿಸಿದನು॥ ॥೩೧॥
ಅರಸನೆಳ್ಪಾರಿಸುಳಿದ ಸೇನೆಯಂ ಸುತಸಹೋ
ದರಬಂಧುವರ್ಗಮಂ ಸಚಿವನಿವಂತರಂ
ಸುರುಸುರೋಹಿತರಂ ಚಮೂಪರಂ ಚತುರಂಗದಗ್ಗಳೆಯ ಪಟುಭಿತ್ತಟರನು॥
ಕರೆದು ಪಾರ್ಥರಂಗಾಣಿಸಿದನಗರದಿಂ
ತರಿಸಿದಂ ವಿವಿಧವಿತ್ತಂದಾರದಾರ್ಥಂಗಳಂ
ಪಾರ್ಪರಿಯ ವಸ್ತುಗಳ ನಿಚಿತಪಾಯ ವರೂಥಮಂ ಗಾಮಹಿಷಿಯುವತಿಯರನು॥ ॥೩೨॥
ಕಡೆಯ ಮಾತೇನವಂ ಸಪುತ್ರಪ್ಪತಿಗಳಂ
ಪಡೆಯದೆಲ್ಲವನವರ್ಗಾಪ್ಪಿಸಿದನಾವರ
ಡೆಡೆಯೊಳ್ ಕೈದಾರುಳಿದರ್ ಪಾಪದ್ಧಜಂ ಸಹಿತ ಪಾರ್ಥನ ಮರಂಗದೊಡನೆ॥

ಪಡೆಯಸಂನಾಹದಿಂಕುಶನುಮುಂದಕೆಪಾಯಂ
ನಡೆಯಲಲ್ಲಿಯವಸ್ತುಗಳ್ಗೆರಸಿದೇವಪುರ
ದೊಡೆಯಲಕ್ಷ್ಮೀವರಂಗಜನಗರಕೈತಂದುಭೀಮಪಾಲನಂಕಂಡನು॥ ॥೩೩॥

ಚತುರ್ದಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ೧೪ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೬೩೩ಕ್ಕಮಂಗಳಂ॥ಶ್ರೀ॥

೧೫. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಪನ್ನಿದಿರನನ್ವಯದಪಾರ್ಥನತುರಂಗಮದು
ಪೆಣ್ಣುದರೆಯಾಗಿಪೆರ್ಬುಲಿಯಾಗಿಪಳೆಯಂತೆ
ಕಣ್ಣಾಗಿಸುತಮಲ್ತೆಮಾನುತಾಕ್ಷ್ಯದಿಂಸ್ತ್ರೀರಾಜ್ಯಮಂಪೊಕ್ಕುದು॥

ಪದ್ಯಂ

ವಿಸ್ತರಿಪೆನಿಂನುಮೆಲ್ಕಥೆಯನಾಲಿಸುನೃಪರ
ಮಸ್ತಕದಮಾಣಿಜನಮೇಜಯಧರಾನಾಥ (ಮಸ್ತಕದಮಣಿ)
ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆಬಂದಪುರಾರಿಪ್ರಸನ್ನದ್ವಿಜನದೇಶದಿಂದತಂದಾ॥
ವಸ್ತುಗಳನವನಿಪತಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದನಲ್ಲಿಯಸ
ಮಸ್ತವೃತ್ತಾಂತಮಂವಿಚಾರಿಸಿದನಿತ್ತಲುತ್ತ
ಲಸ್ತ್ಯಮಸಹಿತಪಾರ್ಥನಂಬಿಡುಗಮುಂತಾಗಿಪೆರಗದಂತುರಗದೊದನೆ॥ ॥೧॥

ಅಲ್ಲಿಂದಮುಂದೆನಡೆದುದುಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲದೊ
ಳ್ಪುಲ್ಲಳಿವವಾಜಿಪಾರಿಪ್ಲವಕೆಭೀಮಾತಳದೊ
ಳೆಲ್ಲಿಯುಂಕೆರೆತೊರೆಗಳೊರತೆಬರತುದುನೀರ್ಗೆಳಲ್ಲಳನರಸಿಪಾಂಥರು॥
ಘಲ್ಲಿಸುವಬೇಸಗೆಯಬಿಸಿಲಿಂದಮೂಜಗಂ
ತಲ್ಲಣಿಸಿತಿಳೆಯುಕಾಹಿಳಿದುಪಾತಾಳದಹಿ (ಕಾಹೇರಿದುದು)
ವಲ್ಲಭನಸಿಡಿದವುಡಿಯರುಚಿಗಳ್ತಪಿಪುದಂತೆಗ್ಗಣಿಸದೆಮಾಗಿವೆನಲು॥ ॥೨॥

ಪೊಂದುಕಡೆಯೊಳ್ಪ್ಪವಲೆಂದುಕಡೆಯೊಳ್ಪುಮಕೆ
ನಿಂದುಮರೆಯಾಗಿಪ್ಪುದಿಂನಿದಂಕರಗಿಸುವೆ
ನೆಂದುಕನಕಾಚಲವನುರುಪುವನೊತರಣಿಕಿರಣದೊಳ್ಪೆನೆಬಿಸಿಲ್ಗರೆಯಲು॥
ಬೆಂದುಬೆಂಡಾಗಿಸುಲಕ್ಷ್ಯಲಂಗಳಾನಂ
ಕಂದರದಮೊಗದಿಂದಬಿಡುವಬಿಸುಸುಯ್ಯಲ
ಕ್ಚಂದಮೆನೆನತ್ತೈಜಳದಿಂದಬಿದಿಬೀಸುತಿರ್ದುದುಗಾಳಿಬೇಸಗೆಯೊಳು॥ ॥೩॥

ಅವನಿಯೊಳ್ಸಕಲಭೂಸ್ತ್ರೀಸ್ಥಲದಸೀಮೆಗಳ
ನವಘದಿಸಿಮೊಷ್ಟನಿಚ್ಛೈಳಶ್ರೀಗಳ್ಗೆತಾ
ಪವಮೊದಗಿಸುವದುರ್ಧರಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲಂನೆಗಳ್ಚೆತುರಂಗಮೆನಲು॥
ರವಿಯಕಡುಗಾಯ್ಪುಗಳ್ಗೆಳೆಯನಾತ್ರರಿಸಿ
ಕವಿದವುಬಿಸಿಲ್ಗುದರೆಗಳ್ಪುಮರಿಕರಗ
ಳವಧಿಯಿಲ್ಲದೆಮುಸುಕಿದವುಬಿಸಿಳತರುಗಳ್ಗೆತಲೆಗಳಿಂಗಳ್ಗದವು॥ ॥೪॥

ಅರವಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಿರ್ದನೀರೆರೆವತರಳೆಯರ
ಬರಿಬೇಟಕೆಳಸಿತಳಿಸುವಪಥಿಕರಂಬಯ
ಲ್ದಾರೆಗಾಹೆಯಿಂಪರಿದುಬಳಲುವಮೃಗಂಗಳಂಕರುವಾದದೊಳ್ಪಿಡಿದರು॥
ಉರುವಸಾಂತೆಯರನಾಟದಸೊಸ್ಮದಸ್ತೈಯೊ
ಳ್ಗಿರುಗುವಧರಾಮೃತವನೀಂಟಿಸೊಗಸುವಸುಭಗ
ಪುರಜನವತನಿವೇಸಗೆಯದಿನದೊಳಧ್ವರಾಸ್ಪದಸಾದೆಪಡೆದಿರ್ದುದು॥ ॥೫॥
ಅನುಸಾಲ್ವಪ್ರದ್ಯುಮ್ನವೃಷಕೇತುಯವನಾ
ಶ್ವನತನಯನೀಲಧ್ವಜನಸೆಂಗಿವರ್ತ್ರಿವ
ರನುವರ್ತಿಗಳ್ಪರಿಕರಂಸಹ್ಸ್ರಜನಸಖ್ಯಮಾದುದದರಿಂಮುದಿಯೆನೆ॥
ತನತನಗೆಮುಂಕೊಂಡುನಡೆದುದಾತುರಗದೊಡ
ನನಿಬರಚತುರ್ಬಲಂಬಹಳಗಿರಿಪುರದೇಶ
ವನಪಳ್ಳಕಾಳ್ಗಂಗಳಂಮುಳಿದುನಗ್ರದಘಳ್ಳಿಗೆಯಂತೆಸಮಮಾಗಲು॥ ॥೬॥
ಹಯಮುತ್ತರಾಭಿಮುಖಮಾಗಿಪೋಕಲ್ಪವದಧ
ರೆಯೊಳ್ಗಿತರೆಕ್ಕೆಯಗ್ದದೇವಾಗಿಮಹಿಯಾಗಿವಿ
ಸ್ಮಯದಿಂದಪಾರ್ಥನಂಬೆರಸಿಮುರಾರಿಯಮಹಿಮೆಯಿಂದಮುಂದಿನಂತೆ॥
ನಿಯಮಿತಮಖಾಶ್ವಮಾದಂತೆನಾಗಸಂ
ಶಯದಿಂದಜನಮೇಜಯಂಮುನಿಪತಿಯುಮನಿ
ಶ್ಚಯವನೀತುರಗಮಂತಾದನಧನವನೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡದಿಂತೆಂದನು॥ ॥೭॥
ಧರಣಿಪತಿಕೇಳಾದೊಡಿಂಸಮರ್ಪದೊಳಿಂದು
ಧರನಂಮನೋಜ್ಞಾವದಿಂದರ್ಚಿಸುವೆನೆಂದು
ಸಿರಿತನುಜೆತವಕೆಮಗ್ಗಾಭರಣ್ಗಳಮಾಪುದೆಂದರಸಿಕೊಂಡೈತರಲ್ಕೆ॥
ಪುರಶೋಭಿತೆಬಿಸುಮುಂದೆಪೋಂಪಸರಂದಮಧು
ಕರಕಾಳಿಮಧುರಮೃದುತರಕಲಪ್ವನಮದೊ
ಷ್ಮರಕಮಲತುಪವಲಯಪಾಷಿತಕ್ಕಿಂಗಳಂಪಡ್ಗಕರಂಚೆತ್ರೈನೆ॥ ॥೮॥
ಲನದಮಲರತ್ನಶೋಭೆಯಿಂನದಿಂಮಾನದಿಂ
ಬಿಸವನಾಸ್ವಾದಿಸುವಚತ್ರದಿಂನೆತ್ರದಿಂ
ದೆಸೆದೆಸೆಗೆಬೀರ್ವತನಿಗಂಪಿನಿಂತಂಪಿನಿಂತೋಳ್ಪಹಾಮಸರಕಾಂತದಾ॥
ಮೊಸಸಂಗ್ರಹಿಸಿಯೊಳಿರ್ದಮುಳಿನದಿಂನಳಿನದಿಂ
ದೊಸದುಬಿನದಿಪಪುಂಸಕೇಳಿಯಿಂದೋಳಿಯಿಂ
ದೆಸೆವವನಿವರ್ತ್ತಿಗಳಸಂಗದಿಂಸ್ವರಂಗದಿಂದಾಕಾಳಂಕಣ್ಣೈಸಿದುದು॥ ॥೯॥
ತಳದೊಳ್ವಾಪ್ಪುವಪಸುರೆಸಳಗೋಪಿಯಿಂನಡುವೆ
ಮೊಳಪನೆಂದಳದಬಿಧಿಯಿಂದಮೇಲೆಸಂ
ಗಳಿಪಸೊಂಗೇಸರದಕಾಂತಿಯಿಂದೆರಗುವಸಿತಾಳಿಯಮಾಲಿಕೆಯಿಂದ॥

ಪೊಳಪೊಳವಶಾಕ್ಷಿನದಪಂಕ್ತಿಗಳಬಂಗಾರಮು
ಜ್ಜ್ವಳದಿಂಪ್ರಭಾಪದಾಗಾರಮಂಸಂತತಂ
ಪೊಳೆವಂತೆಕಾಳ್ಪಯೊಳ್ರಾಜಿಸಿತುತುಹಿನಗಿರಿರಾಜನಂದನೆಯಕಣ್ಗೆ॥ ॥೧೦॥
ನಿರುತಂಕುಮುದಶೋಭಿನೈರೃತ್ಯದಂತೆವಾ
ನರಸೈನ್ಯದಂತೆಕಮಳೋದರೋದ್ಭಾಸಿತಾ
ಸುರಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದಂತೆಹಿತಲ್ಪದಂತೆಕವಿಸೇವಿತಂಗಗನದಂತೆ॥
ಧರಣೀಪಾಲಯದಂತೆಸುಮನೋಹರಂನಿಶಾ
ಚರವಂಶದಂತೆಮಾಲಾಕಾರಜನದಂತೆ
ಪಾರಿಜನ್ಯಶ್ರೀಮನೋಹರದಂತೆವನದಂತೆತತ್ಪುರಂಕಂಗೊಳಿಸಿತು॥ ॥೧೧॥
ವನಮಾಲಿಯಂದದಿಂಪದ್ಮಪದ್ಮಿನಿಯವೊಲ್ತ
ವನಕೃಷ್ಣನವನಕೃಷ್ಣೆಯತೆರದಿಪಾಂಸಲಾ
ಘನಶೋಣಿತಪಾಂಸಲಾಘನಶೋಣಿಯಂತೆವರಚಿತ್ರವರಚಿತ್ರೆಯವೊಲು॥
ಅನಿಮಿಷಾಕ್ಷಿಯಮೂರ್ತಿಯನಿಮಿಷಾಕ್ಷಿಯಮೂರ್ತಿ
ಯೆನೆಕುವಲಯಾಧಾರಿಕುವಲಯಾಧಾರಿಯೊ
ಳ್ವನಮಾಲಿಯಂತೆರಂಜಿಸುವಕಾಂತಾರಮಂಸರ್ವಮಂಗಳೆಕಂಡಳು॥ ॥೧೨॥
ಅಳಿಯವರ್ಗವನಾದರಿಸುತಮಿತ್ರಸ್ನೇಹ
ದೊಳೆಸಂದುಸುತರಂಗಲೀಲೆಯಂತಾಳಿಸುತ
ಕುಲಸದೃಶಹೃದಯಮಂಸೆಳೆವೈಯ್ಯಕಾಂತಾಸುಕುಳರಮಣಿಯ್ಯವಾಗ॥
ಅಳಿತಲಕ್ಷ್ಮೀನಿವಾಸಸ್ಥಾನಮೆನಿಸಿಮಂ
ಗಳವಿಕ್ಷಿವಕೆಡೆಗಾಡ್ಡುಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ
ತಳೆದಪಂಪಾಸರನತೆರದಿಂದವಿಮಲಪದ್ಮಾಕರಂಕಣ್ಗೆಚೆಲ್ವಾದುದು॥ ॥೧೩॥
ಕಲಹಂಸಮಾಕೀರ್ಣಮಾಗಿರ್ದಕಾಳಗದ
ಕಳನಲ್ಲವಿಷಶ್ರಿತರಿತಮಾಗಿರ್ದಸರ್ಪಸಂ
ಕುಲಮಲ್ಲಕುಮುದಯುತಮಾಗಿರ್ದಕ್ಷಿಗರಂತರಂಗದಾಗಾಪಮಲ್ಲ॥
ಅಳಿದಳದುತ್ತುಂಗಮಯಮಾಗಿರ್ದಮೊದಲ್ಪ
ದಳಮಲ್ಲಬಹುವಿಚಾರಸ್ಥಾನಮಾಗಿರ್ದ
ತಿಳಿಯಲ್ಕುಪತ್ರಪಕ್ಷಮಲ್ಲಮೆನಿಸಿರ್ದವಿಮಲಸರಸಿಕಣ್ಗೆ॥ ॥೧೪॥
ಅಸರಸ್ತಟದಲ್ಲಿಕಲ್ಪಿಸಿದಳಶ್ರಮವಿ
ವಾಸಮಂನಿಕ್ಷಿತ್ರಿಯಂಚಿತ್ರಜಿಸಿದಳಗ್ನಿಂಪ್ರಭೆಸು
ಧಾಸೂತಿಮಾಳಿಯಂಮೆಚ್ಚಿದಂಕಂಡುತುವರಮಂಕಾಡ್ಡುನಿಲ್ಲಿನಂನಾ॥
ಮಾಸಲತಪಸ್ಸೈದಬಾರಿದಿರಲೆಂದುಬಳಿ
ಕಾಸಿರಿಸದಲ್ಲಿಚರಕಾಲಮಿರುತಿರ್ದಳು
ಲ್ಲಾಸದಿಂಧೂರ್ಜಟಿಯರಾಣಿಯೊಗಿಣಿಯೊತಾನೆಂಬತೆರದಿಂಬನದೊಳು॥ ॥೧೫॥

ಇಂದುವತಾಳಿಯಪದಧ್ಯಾನಮಂಮಾಡುವಾ
ನಂದಮಂನೀತರತಿಶಯಮೊಳಿವನರಿಮ್ಯೆಯ್ಯು
ಬಂದಿರ್ದಪಾಪ್ಯುಮಂಮಾರದುಪಾವರ್ತಿತಪಸ್ವಿನಿಯಾಗಿತಳೆಗಾಳ್ದೊಳ್॥
ಮಂದಮತಿನಂಜಪಪತಪಸಮಾಧಿನಿಯಮಂಗ
ಳಿಂದಧ್ಯಾಬಾಧದಂತರಾತ್ಮನಾಸಕಲಸುರ
ವೃಂದವಂದಿತಪಾದಪದ್ಮನಂಸುಜ್ಞಾನಸದ್ಮನಂಕಾಣನನದೊಳ್॥ ॥೧೬॥
ಬೀಸದುಬಿರುಸುಗಾಳಿಬಿಸಿಯಬಿಸಿಲವನಿಯಂ
ಕಾಸದುದವಾಗ್ನಿಮುಳ್ಳುಗೊಳ್ಗೊಂದನಾದೊಡಂ
ಚೇಸದುಮುನೀಳ್ಗಳತಿಪ್ಪರದಿಂಬದಿರ್ಚಿಂಚುಗಳ್ಮಾಡೆಮೋಮರ್ಗಿಯನಾ॥
ಸೂಸದುದಳದಮಾದಳಗರ್ಗಿಂಬನಸೊಂಮ
ಮಾಸದುತರುಗಳಲ್ಲಿಪುಷ್ಪಾಯುಳ್ಳಂಬೀಯ
ಲೀಸದುನಮಸ್ತ್ರಾಯುತುಸಮಯಂಗಳ್ಚಲ್ತ್ಯಂತ್ರತನುಚೆತಪಮಿರೆಬನದೊಳ್॥೧೭॥
ಅಂಚೆಗಳ್ಪುಲಗವಾಮಳೆಗಾಲದೊಳ್ಪೋಗಿ
ಲಿಂಚರವನುಳಿದರವುಮಾಗಿಯೊಳ್ಚೈಸುಗೆಯೊ
ಘಂಚಗುರಿದೆಳೆವುಲ್ಲ್ಮಗಂಗಳಿಗೆಬೀಯದಗಲದುಚಕ್ರವಾಕಮಿರುಳ್॥
ಕೊಂಚದುಪಗಲ್ಗೆನೆಸಂಬಗೆಯಲಗರ್ಲಂ
ಚಂಚರೀಕಂಗಳ್ದರದಿಮಾಡದೆನಿವಕಮ
ಲಂಚಂದ್ರಮುದಯಕುತ್ತುಲಮನವಕರಗಾನೆಬಾಡದುಬನದೊಳುಮೆಯ್ರತ್ನೆ॥ ॥೧೮॥
ಕಾಡಾನೆಗಳ್ಸಿಂಹಗಳಮರಿಗಳ್ಮೊಲೆ (ಕೇಸರಿಯ)
ಯುಂಡುವವುಹುಲಿಗಳೊಳ್ಪಿದೆಹುಲಿಗಳ್ಪುರಸ
ಮಾಡುವವುಪಾವುಮುಂಗುಲಿಗಳೊಡಗೂಡುವವುಮೂಷಕಂಮೇಲಿಬಿದ್ದು॥
ಕಾಡುವದುಮಾರ್ಜಾಲಮಂಮೊಲಂತೋಳನಂ
ಬೇಡುವವುಮೇವುಗಳ್ನೊಂದುಬಳಿಯೊಳ್ಪುದು
ಮಾಡುವವುಪದ್ಧತಿಗೆಗಳೆಂತುನಾಪ್ತಿಕಮಪೂರ್ವಯತಮೊಳ್ಬನದೊಳ್॥ ॥೧೯॥
ಪಂಚರಯಮಂಮಾಡುವವುಕಾದಗಂಗಳ್
ಸ್ಪರೆಗಿಳಿಗಳಾಡುವವುಕಾಡೆಸರಸ್ತ್ರೋತ್ರಿಯಿಂ
ಬರಿಸ್ಟೈಗಳಂನೀಡಿಪ್ರಾಜ್ಞಯ್ಯಳಂಮಾಗಳಂದಂತಗಳ್ಪ್ರುದುತಿರ್ಪವು॥
ಬರಿದುಬಯಸಿದವಸ್ತುಗಳನಿತ್ತಪವುಕಲ್ಪ
ತರುಗಳೆದೆಯಾದದಾನರ್ಗಳಂಕಳದಪವು
ಪರಿಮಳದಲರ್ಗಳಗಳೆಯತಮೊಳ್ವನದೊಳ್ಪಾಸಮಾಗಿರ್ಪವೆರ್ಗೆ॥ ॥೨೦॥
ಲಕ್ಷ್ಮಯೋಗಾಗಿಯರಗಾವಾದಿಗಳ್ಸುತಚಿತಾ
ಕ್ಷುಬ್ಧಕಲೆಗಳ್ಪುಪ್ಪಮಾತ್ರಕೆಗಳ್ಪುಗದೊಳು
ತೃಪ್ತ್ರಸದಿಗಳ್ಸಮಾತ್ರಿಗಳ್ಸಿಧಿತಾರಕಾಪ್ಸುಪೋವಸಬಂಗಳ್॥ (ತಿಥಿವಾರ)

ಭಕ್ತಿದಯೆ ಮುಕ್ತಿ ಧೃತಿ ಮತಿ ಶಾಂತಿ ದಾಂತಿ ಕ್ಷಾಂತಿ
ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಳ್ಗಾಲಯಂ ಮಂತ್ರವರಶಕ್ತಿಕ
ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಮಸ್ತಸ್ತುತಿಮಾನದೇವತೆಯಾದ್ಯದೇವಿಯಂ ನೋಡಿದಂ॥ ॥೨೧॥
ಆವನದೊಳನಿಕದಳ್ಪುವನಚರಿತ್ರನಕ್ಕೆ
ಪಾವನಧಿಯಂ ವಿಶ್ವಕ್ಕಾವನನನ್ನುತ್ತನಂ
ಜೀವವನತ್ರಿಜಗಮಂ ಕಾವನ ಸುಪಾಂಥಿತವನೀವನ ಹಿಮಾಂಶುಧರನಾ॥
ದೇವನರನಾಗದೈತ್ಯಾವನತಪಾದರಾ
ಜೀವನಪ್ರತಪಾಂಬೋಧಿನಾವನ ದುರಿತವಿಪಿನ
ದಾವನ ಕಲಿತವಿಷ್ಣುಗ್ರೀವನ ಶಿವನ ಮಹಾದೇವನ ಪ್ರಕಟನೆನಗನಳೆ॥ (ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ॥೨೨॥
ನಿಜನಿರ್ಮಲಿತರೂಪನಂ ಪೂರ್ವಪೂರ್ವನಂ
ಗಜದಾನವಧ್ವಂಸಿಯಂ ಕಾಲಕಾಲನಂ
ರಜನೀಶಕೋಟೀರನಂ ಭಕ್ತಭಕ್ತನಂ ಬಹುಳತೇಜೋಮಯನನು॥
ಅಜನಾಂಬರನನಖಿಳದಿಕ್ಪಾಲಪಾಲನಂ
ಭುಜಗಧರನಂ ಸಖೀಕೃತರಾಜರಾಜನಂ
ಸುಜನರಕ್ಷಾಶೀಲನಂ ದೇವದೇವನಂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಳ್ಗಳೆ ಬಳದೊಳು॥ ॥೨೩॥
ಅಗರುಚಂದನಸುಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯ ಪರಿಮಳದ.
ಬಗೆಬಗೆಯ ಬಿರಿಮುಗುಳ ಮಂಜರಿಯ ಸುಗಂಧದ
ಹೊಗೆಯ ಧೂಪದ ಬಹಳ ವರ್ತಿಗಳ ಕರ್ಪೂರ ನೀರಾಜನದ ಕಂಪಿನಾ॥
ಪೊಸಮಿಗೆಯ ವಿವಿಧೋಪಹಾರದ ಸುವಾಸಿತದ
ಮೊಗವಾಸದಮಲತಾಂಬೂಲದ ಪವಿತ್ರಮದ
ಸೊಗಸಿನಸ್ತೋತ್ರಪ್ರಚಾರಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿದಳ್ ಪ್ರಭವನಂ ಕಾತ್ಯಾಯನಿ॥ ॥೨೪॥
ಮೋಕ್ಷದಾಯಕಿ ಸಕಲಮಂತ್ರನಾಯಕಿ ಮಾಯೆ
ಸಾಕ್ಷಾಜ್ಜಗನ್ಮಾತೆ ನಿಜಶಕ್ತಿ ತಾನೆಂಬ
ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಗೆ ತಲೆಮಿದೇಕೆಂದು ಪಂಕಜಭವಾದಿ ನಿರ್ಜರಮುನಿಪರು॥
ಆಕ್ಷೇಪಿಸಲ್ಕೆ ವಿಪಿನದೊಳಿಂತು ಬಿದ್ದಿರ್ಪಳಾ
ಪಕ್ಷನಂಧ್ವನಿಸುತಗಿರಿಜೆಯುರು ತಿರಲ್ಕೆವರ್
ರಾಕ್ಷಸಂ ಕಾಂತಾರಮಂ ತಿರುಗುತೈತಂದು ಕಂಡನಾ ಪಾರ್ವತಿಯನು॥ ॥೨೫॥
ಪ್ರೇಮವತಿಯಂ ಕಾಣುತಕ್ಕಿ ವಂದಿಸದೆ ಖಳಂ
ಸ್ತ್ರೈಮಾಡುವಂಗಜನ ಮಾರ್ಗೋಲಘಾಯದಿಂ
ಮೈಮರೆದು ಕಾತರಿಸಿ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟದೆಯಾರಿ ಚೇಟದತಿಕಟಕಿಯಿಂದಾ॥
ಲ್ವೈಮೊಗನರಾಣಿಯಂ ನುಡಿಸಿ ದೊಡೆಪ್ಪಾಪಕೆ
ಪ್ರೈಮುಳಿದು ನೋಡಿದಳ್ ಸ್ವವನ ಮಾತೆಯ ನೀತಿಯ
ವೈಮನಸ್ಯದೊಳುಳಿವನಾರಸುರನುರಿದು ಮೋದಂ ಕಾದೆ ಬಾಧಿಯಾಗ॥

ಬೆಂದುಪೋದಂದಾನವಂಬಳಿಕದೇವಿಖ್ಯಾತಿ
ಯಿಂದಮಿದಱಶಾಪಯಾಪದಿಂ ಜೀವನ
ಕ್ಕೆಂದುಮೊದಲಾಗಿಮುರುಹರಿಪ್ರಿಯರಿಗೆಲ್ಲರ್ಗ್ಗೆಸುದಾಗತಿಪ್ರಾಪ್ತಮಪ್ಪೆ॥
ಬಂದುಹಮನಸತಿತಪ್ಸಾಕ್ಷಿತಪ್ಪುದೆನಡೆಯ
ಲೆಂದುಸಕಲಸ್ಥಾವರಾದಿದೇವತೆಯಹೊದ
ನಂದುನಾರದಳ್ಳಿಚಿರಕಾಲಮಿರ್ದುಮಾರ್ಕಂಡೇಯಪ್ರಶ್ನೆಪ್ರೀತಮನು॥ ॥೧೭॥
ತಂನನಚರ್ಗಬಿದರ್ಗೆಭಿಕ್ಷಮಂಹೊಡುವನು
ಪಂನೆವರಗಾರತಪದಿಂದೊಱೆಸಱೀಶಂಪ್ರ
ಪಂನನಾದಂಕೆಲವುಕಾಲದಿಂಮೇಲೆಬಜಯಂಸೈದಳುಪ್ಪನದೊಳು॥
ಉಂನತದಸೈಲಾಸಗಿರಿಶಿಖರಕಂದುಮೊದ
ಲಿಂನುಮಾವನಕೆಮೋಕ್ಷದೆಗಂದುಪೆಂಗಾಹುದು
ಪಂನಗಮೃಗಾದಿಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳ್ಜಂತಾದಜಂತುಜಾಲಂಗಳೆಲ್ಲಾ॥ ॥೧೮॥
ರಾಜೇಂದ್ರಕೇಳಾಗಲಾವನಕೆಮೋಕ್ಷಲ್ಲಿ
ರಾಜಿಸುವತಿಳಗಾಳದನೀರ್ಗುದಿದುಫಲುಸುಗಾನ
ವಾಜಿಮೊರಮಜ್ಜುಬಂದಾಗಳುದುವೆಗ್ಬುದರೆಯಾಗದುರ್ದ್ದೇವೇಲ್ಲೆನು॥
ಸೋಜಿಗಮಿದೆಂದುಸೈವೆರಗಾಸುತಿರ್ದ್ದ
ಲ್ಲಾಜನಂಪಾಂಡವಂಕಂದುಶಿವಶಿವಮೊಸತೆ
ಲಾಜಗದೊಳ್ಕಥನಮೆಂದುವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಕೃಷ್ಣನಂಧ್ಯಾನಿಸಿದನು॥ ॥೧೯॥
ಯೆಗ್ಗಿಕೆಗಾಳುತಿರ್ದನಾಪಾರ್ಥನಂದಿತ್ತಹಿಂ
ದ್ಗ್ಗಾಕೃತಯುಗದಮೊದಲಕಾಲದೊಳ್ಸಲಧಾ
ರುಣಿಯತೀರ್ಥಂಗಳಂಬಳಸಿಬರುತಕೃತ್ತವ್ಯಾಪ್ರುಮಾಸುರನೊರ್ವನು॥
ಪ್ರಾಬಾತಸಲಲಿಸ್ನಾನಕಾಂದುಸುರಕೆಳದುವಾ
ರ್ಣಮಂತ್ರಮಂವಾರಿಯೊಳ್ಪಟಿಸುತಿರ್ದನಾ
ಕ್ಷಾಣದೊಳ್ವನಂಪ್ಸುಯಂಬಂದುಪಿಡಿದುದುನೆಗಳ್ಗಿಗುದುದಂತಂಗಳಿಂದಾ॥ ॥೨೦॥
ತಂನಕಾಲ್ಪಿಡಿದುನದುನೀರ್ಗೆಳವಜಂತುವಿದು
ಪಂನಗನೊ ಮೀಗಾಸುರಮಾಯಾಮಯಮೊಜಲಾ
ಪ್ಪಂನಮತ್ಸ್ಯಮೋಮಹಾಗ್ರಹವೊ ಶಿವಶಿವಾದುಷ್ಟಪ್ರಾಪಿತಮಾಯ್ತಲಾ॥
ಯಿಂನಿದಕುಪಾಯಮೇನೆಂದುಚಿಂತಿಸಿವಿಪ್ರ
ನುಂನತತಪೋಬಲದೊಳಂಪ್ಸುಯಂಬಿದಿರಲ್ಲೆ
ಬ್ರಿಂನಪಡೆಬಿಗಿದಿರ್ದಬಿಲ್ಲೆಗಳದಂತಂಗಳುದಿದವದನೇನೆಂಬೆನು॥ ॥೨೧॥
ಮದುವನೊಳುಮಿದಿವಿಡಿದನೆಗಳಂಬಲ್ಲಾತ್ತರದಿ
ಬಿದಿಖಕೊಂಡೊದೆಮುಕಿದುತದಿಗದಱಿಕಾಳಪದಿಂ
ನುಡಿದನುದಕಸ್ಥಮಾಗಿದರ್ದೇವತೆಗಳೆಗೆದುಪ್ತಪ್ರಾಪದಜಲಮಿದು॥

ಶರಮುಕ್ತಯಂ ಶರದಿಂದವನ ಗೆಲಿಸಿ ತೋರಿಸಿದರಿಂದ
ಮೊದಲಿಗನೆನಿಪ್ಪ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಮಾಡುವಂ ಕಲ್ಲಿ ನ್ನು
ಗ್ಗದಿದಪ್ಪ ವಿಗಳಿಂ ನುಮಲಿಯಾಗಲಿಂದು ಮೊದಲೆಂದು ಮುನಿಪಾಲಿಸಿದನು॥ ॥೨೨॥
ಯೆಂದಾದುದಾಕ್ಷತ ತ್ರಿಗಾಂಶವ ಮಾನಸರಿ
ಗಂದು ಮೊದಲಾಗಿನ್ನೆಸರಮೆನಿಸು ತರ್ಪದಿಳೆ
ಗಾಂದುಟ್ಟಿವಿನಳುದಶಮನ್ನೋಲ್ಲವದಯೊಳು ಕ್ರವ್ಯಾಭ್ಯುಕ್ತಿ ಮಹ್ಯನಿತಯಶೆ॥
ಅಂದು ಪೆಣ್ಣುದರೆಯಾಗಿದರ್ವಿಜಯನವಾಜಿ
ಬಂದುಕಾಳನಂ ಮೊಸ್ಸನರ್ದಿದುಮುಲಿಯಾಗಿ
ಮುಂದುಗೆದಿಪಿತುಮತ್ತೆ ಫಲುಗುಣಂ ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದನು॥ ॥೨೩॥
ಸ್ವಪ್ನದಾಯಮೇಧಮಿಂ ನೆಂತಪುದೊ ಮಾಜಗದೊ
ಳುಪತನಾನಶದೆಯಾದು ದಾರಶಾಪದಫಲವೊ
ವಿಪರೀತಮಿದು ಶಿವಶಿವಾಯೆನುತನದನದುಗಿ ಪಾರ್ಥನ ಚಿನ್ನೆ ತಿಯುಲದು॥
ಕವಟದೊಳ್ಪಂತೆ ದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳೆನಗಿ
ದುಪಹುತಿಗಳಂತೆಗಲಿತಲೆಗಾಯ್ದಲ್ಲೆ ಕೃಷ್ಣ
ಕೃಷ್ಣೆ ಮಾದಬೇಹುದೆನಗೆಂದು ಮುರವೈರಿಯಂ ನೆನದು ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನು॥ ॥೨೪॥
ತ್ರಿತಯನಿವಾರಣನಶಲಕೃಷ್ಣ ಕಾರಣಾಜಗ
ನ್ಮಯ ಜನಾರ್ದನದುಷ್ಕೃತ ಪೃತ್ಯಮರ್ದನನಪಾ
ಶ್ರಯಧರಾಧರ ಕಮಲಸಂಭವ ಪ್ರೋದರ ಘನಶ್ಯಾಮ ಯದುಕುಲಲಲಾಮ॥
ಲಯವಿವರ್ಜಿತ ಪುಣ್ಯನಾಮ ನಿರ್ಜಿತ ದುರಿತ
ಚಯ ವಿರಾಜಿತ ಸರ್ವಲೋಕಪೂಜಿತಪದ
ದ್ವಯ ಕೃಪಾಕರ ಕೃಷ್ಣ ಬಿದಿಸು ನಿನ್ನಿರವನೆಂದಭಿನಿವಂಶೋಭಿಸಿದನು॥ ॥೨೫॥
ಮುಷ್ಕರಗದಾಶಂಖ ಚಕ್ರ ಶೋಭಿತ ಕರದ
ಮುಷ್ಟಿಯಿಂ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ತ್ರಿಕೋಟಿಕರಾಗದಿಂ
ವಕ್ಷಸ್ಥಳಂ ಕೌಸ್ತುಭ ಮಂಡಲ ಸದೃಶ ವದನದಿಂ ನವಪೀತವಾಸದಿಂದ॥
ಮುಷ್ಕಲಜ್ಯೋಮಹೋಮಲಿರಾಮರ್ಗಿಯಕವ
ಮುಷ್ಟಿಂತಿಯಿಂದೆಸೆವನಿಂನರೂಪದೆಯೊಳಿರೆ
ದುಷ್ಟಂ ಬಕದತ್ತೆಯೆನಗದೇಕೆಲೆದೇವ ಸಲಹೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥನು॥ ॥೨೬॥
ನಿಂನೊಂದು ಪೆಸರ ಸ್ಮೃತಿಯೊಳೊಂದು ಸಾಮಿಭಂ
ತಂನಪಾತಕಕೋಟಿಯಂ ಪರಿಹರಿಸುವಂದು
ನಿಂನುವನೆಂದು ನಂಬಿರ್ದ ನಿಜಶರಣಗೆ ಕ್ಷಿತಿಯ ಮುಂಚೆಮಾಜಗದೊಳು॥
ಯೆಂನಕೀರ್ತಿಯ ನೀಗಬಿಡಿಸುವುದೆ ಕೃಷ್ಣೆಯೊಳ್ಪು
ಸಂನನಾಗಚ್ಯುತ ಮುಕುಂದ ಕೇಶವ ಕೃಷ್ಣ
ಪಂನಗಾರಿಧ್ವಜನೆಯೆನುತ ನರಹರಿಯ ನಾಮಂಗಳಂ ವಾಚಿಸಿದನು॥ ॥೨೭॥

ಲಬ್ಧತವ್ಯಾಘ್ರಮಾದತ್ತಮಂಕಾಗುತಮ
ಮೂರ್ಧ್ನಿಯದೊಳ್ಸಾರಯಂಪಾರ್ಥನಿಂತಿಂತು
ಸದ್ಧ್ವವದಿಂದ್ರಾರ್ಥಿಸಿಂನೆಗಂಧ್ಯವವಶದಿಂತಂನತಾನೆಬಳಿಗಾ॥
ಉದ್ಧತಿಖತಾಹಯಕೆಮುಂನಿನಾಶಾರ್ಮಾ
ಪದ್ಧತಿಪಾಂಡವರ್ಗೆತ್ತುಗಾದುಮುರರಖುಸು
ಶುದ್ಧಗಮಂಸ್ಫುರಸುವನ್ನೆಮತಕಾಟಕದಮುಂದಿಕಾಂಡಾದರು॥ ॥೩೮॥
ಲಾಟನಿಕನೊಂದೊಂದುಬಹುರೂಪಮಂತಾಳ್ದು
ನಾಟಕವನಾದಿಮುಂನಿನತಂನರೂಪಮುಂ (ತಂನವೇಷಮುಂ)
ನೋಟಕರಕಾಣ್ಕೆಗಾಗಿಸುವಂತೆವೆಗ್ಗಳದರೆಯಾಗಿಮತಿಯಾಗಿಮತ್ತೆ॥
ಘೋಟಕಾತ್ರವಮಾದುದೆಂದಿನಂದದೊಳಾನಿ
ಶಾಟದಲ್ಲಿಗನಂಮೊಗಸ್ಸುದಲ್ಲಾಜನಂ
ಕಾಟಿಸಂತೈಯೊಳ್ಗಾದಾದವುನಿಖಿಳ್ವಾದ್ಯಂಗಳುತ್ಸವದವೊಳಯದೊಳ್॥ ॥೩೯॥
ಸೇವ್ಯಮಾಗದೆದಿಂದಿನಪ್ಸುಬ್ರರಂಗಂಮ
ಪಾವ್ಯಖ್ಯಾರೂಪದಗತಸುರಾತ್ಮತತ್ತ್ವರ
ಸ್ಯಾಪ್ಯನಿಯೆಂಬುದಂಕಾಗಿಬಿದಸದಿಗದಿಗೆಕಟಕದಸಮಸ್ತಜನರು॥
ಯಾವ್ಯಳರಾಜಶಾಯಿಗೆಸ್ಸಿತಿಂನಬಂಧನಾ
ನಾವೃಥೆಯವಪಶುಬಿಪಾಂಡುಸುತರಂಮೊರೆವ
ದೇವ್ಯವಪಾರಗಾಣೆಯೆಂದುಕೃಷ್ಣನಂಕಾಂಡಾದಲುಚ್ಚೈಗದರಂಪಾರ್ಥನು॥ ॥೪೦॥
ಬಳಿಕವಾಲ್ಗವಧರಿತ್ರಿಯುಂದಾಹಯಂ
ಕಳೆದುದತಿವೇಗದಿಂಬಳಿಯೊಳ್ದೇಶಂಗಳಂ
ಕಳಕಳದುಬಂಯವನಿತಾಮಯದರಾಜ್ಯದೊಳ್ಕಾಮಿನಿಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದ॥
ಘಲುಸುಗಾವಳ್ನೆವದೆದುಧ್ವಾಡಪ್ಸಾರದಿಂ
ದಿಳೆಮುಂದಕಾಗಸ್ಸೆಗಾಬಿಮುಕ್ತಲಾಂದಿಸೆಯೊಳು
ಬ್ಬುಳಿಕದವುರಕಗಜತುರಗಮೆಂಬತೆರದಿಂದಸಂದಗಾಬಿತೇವೀಪ್ರೈಸು॥ ॥೪೧॥
ರಾಯಕೇಗಗಾಣಿದುದೊಳ್ಪುರಯನಾಗಯ
ಶ್ರಯತೆಯರಾಗತುಧೂಮಾವಮತ್ತೆಯರಾಗ
ಕಾಯಜನರುತೋವಿದೆಯರಾಗಿಗಾಖಾವನ್ನವಿಲಸಿತೆಯರಾಗ॥
ಗೇಯನವಕನಿವೇಗಾವಿಗಾವಿಸೋದರಮ
ಗಾಯಜ್ಞಾಗತಾಸ್ತಿತೆಯರಾಗಮತ್ತದಹೋಗ
ಶ್ರೀಯೊಳ್ಪವಿಭರನಾಗಿರಸ್ತ್ರಾವಳಿಕೆಗಾಗಬದುಕುವತ್ಸ್ವಾರ್ಗ್ಯರಾಗ॥ ॥೪೨॥
ಅಲ್ಲಿಗೈದಿದಖುರುಷಶೋವರ್ಗಿಯುಂಬೀವಿಸುವ
ದಲ್ಲಬಂದಾತನಂಕಂಡುಲಲಿತಾಂಗಿಯ
ಕ್ಷಲ್ಲೆಗಂಗಳ್ಮೋಟ್ಟಮಂಬೀರಖವಿವೇಟಮಂತೋರಿಮಿಗೆಸೊಗಸುವಾ॥

ಪೆಸ್ಸುಗಳ್ಬೆಸಾರ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತೀರೆ
ಅಲ್ಲೆಸೈವುತಮೀರೆ ಬಲ್ಲಾಳ್ತೆಗಳುಂತೀರೆ
ಪುಲ್ಲಶರಕೇಳಿಯೊಳ್ಬದವೇರೆ ಸುವರದ ಮರಿಯಳ್ಪಾವೋಲವುಜಾರೆ॥ ॥೪೩॥
ಸಮರತಿಯೊಳ್ಗಾಂಮೆಬೆರಸಿದಬಳ್ಕೆವಿಷಯದ
ಶ್ರಮೆಯಿಂದಮಗ್ನನಾಗಿಹನಾಪುರುಷನಲ್ಲಿ
ರಮಿಸುವರವನಸಾಡೆನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಾಪಂಕರುಹಮುಖಿಯರು॥
ಶ್ರಮದೊಳ್ಗೆ ತೆರದಿಸುತ್ತಿಸುವರೊಂದು ತಿಂಗಳು
ತ್ರಮಸುಗಂಧಾನುಲೇಪನದಿಂದಮೊಗವಾಸ
ದಮಲತಾಂಬೂಲದಿಂ ಮಧುರಮಧುಪಾನದಿಂದೆಸೆವಸಂಯೋಗದಿಂದ॥ ॥೪೪॥
ವಿಧವಿಧದೊಳೆಸೆವಸುಸುಮೋತ್ತರದಪರಿಮಳದ
ಮಧುರಾಸವಕೆ ತಂಮ ಮುಖವಾಸದೊಳ್ಕಂಪಿ
ನಧರದಿನದಂಬೆರಸುವಂತೆಮೊಗಮಳ್ಕುಮೊಂಬಳ್ಕೆಲಾಳ್ವವಿದುಮಿತ್ತು॥
ಮಧುವಂ ಮಧುರನೇತ್ರದಿಂನೋಡಿನಸುನಗೆಯ
ಸುಧೆಯನೊಯ್ಯನೆಸೂಸಿಸರಸದಿಂದಾದರಿಸಿ
ವಿಧುಬಿಂಬವದನೆಯಕಾರ್ಲ್ಕುರುಳಿಂಬುವಮೊಗಸಿಗೆಳಸದವರಾರ್ಗೆಯೊಳು॥ ॥೪೫॥
ಮೊಂಬಳ್ಕೆಲಾಳ್ವವಿದಾಸವಿದರುಚಿಕಾರ್ವ
ರುಂಬಿದದೆಮೊಗಮಳ್ಕಿರತ್ನದಹೊಳೆಸೆವಪ್ರತಿ
ಬಿಂಬದಾನನದಪ್ರಾವಂಗಳಂಕಾಣುತನ್ಯೋನ್ಯಸಂಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ॥
ತುಂಬಿರ್ದಚಷಕಮಧುತೀರಿತ್ತೆಬಯಲಪ್ಪು
ದೆಂಬಶಂಕೆಯೊಳ್ಗೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನಾಸ್ವಾದಿಸಿ
ಗಂಬಮಂಮಾಡುವರದೆಂತೊ ಪುರುಷಸ್ತ್ರೀಯರೊಂದಾಗಿಸವಿವಮೊಗಸು॥ ॥೪೬॥
ಕವಿಸುವಮೊರ್ಗ್ಗನವನೆಸೆವರತಿಕೇಳಿಯೊ
ಳ್ಪವಿಸುವಚೆಂದುಟಿಯತನಿರಸವನಾಸರಂ
ತವಿಸುವಬಲ್ಗಾಳ್ತೆಯೊಳ್ಪೊತ್ತೆಬಗೆಯಪ್ಪುಧನಸ್ತ್ರೈವಪಾರವದರತಿಕೆ॥
ರವಿಸುವಕಿಂಕದೊಳ್ಪಂಥಗಳುಬಗೆಯನನು
ಭವಿಸುವಪಾರ್ಟಿದೊಳ್ಪನಮುಗುಗಸಾಳ್ವುದಿಂ
ಶ್ರವಿಸುವಕಾರ್ಮಶತಿಯರಿದಂಗನೆಯರಲ್ಲಿದೊರಕಾಂದಪುರುಷರೊಡನೆ॥ ॥೪೭॥
ಮರಗಾಮಪುದೆಂದರಿವಮುರಿದವಲ್ಲಿತನ
ಚರಗಾಕರಸುವರೊಡಂಬಡಿಸುವರ್ತೈನ್ವದಿಂ
ಕರಗಾಪ್ತಾವಂಗಳಂತೋರುವಮಾರ್ಗದೊಡೆಚತ್ರುವಘಾರ್ತಿಸುವರು॥
ಅರುಣಾಧರದಚುಂಬನವನಿತ್ತುಕರಜಕ್ಷ
ತರಗಾದಿಂಕಲೆಗಳಂತುದುಕಿಮೊಗಸಂಬಳಿದು
ಪಾರಗಾಮಳಿವಲ್ಲಿಪಾಯಂತರಂಬಿದರವನಸಲ್ಲಿಯವಿಷ್ಣಾಂಗನೆಯರು॥ ॥೪೮॥

ಲಚ್ಚೆಸಾಂಬಗೆಯಲಗೆಗಿಗದಾರದಿಯಂತೆ
ಮೆಚ್ಚಿಮದಿವಂ ಮಾನದೊಳ್ಪೂಭವನಸಾದೆ
ಇಚ್ಚೆನೋಳ್ಪುಗುವಳವಳಲ್ಲದೊಡೆ ಗರ್ವಮಂ ಧಾರಿಪೆಂಗಾಂಪುದೆವಳು॥
ಪೆಚ್ಚಿಪರಿಂತಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಬರ್ಗಿಸಬಂ
ದಚ್ಚರಿಯನರ್ಜುನಂ ನೋಳ್ಪಾಗತಂನಪುದೆ
ಗೆಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿಪುರ್ದಿಂದೊಡರಸಾದೆವೊಳ್ಪಯದೊಳ್ಪಗೆನಾರಿಪಿದನು॥ ॥೬೯॥
ವಿಷ್ಣುಶಂ ನಿಶೆಯರಿವರ್ಗೆಂದಮಿತ್ರದೊಳ್ಗ
ರುಷ್ಣಾಮಂ ಮಾಡುವಬೆರ್ಗಿಸಿದೊಡೆಪುರುಷನಾ
ಯುಷವನಪಹರಿಪರುನಿಶ್ಚಯಂ ನಿಲ್ಲಿಮರದಾದೊಡಂ ಮನದೊಳು॥
ವಿಷಯನೊಳ್ಪನದೆಬುದ್ಧಿಮಂತರಾಗಿಪುದೆಂದು
ವೃಷಕೇತುಮೊದಲಾದ ವೀರರ್ಗೆ ಸುಧಿದನಿ
ಮಿಷನಗರದೊಡೆಯಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಯಮ್ಮೆದುನಂದನರೊಡನೆ ಪೊಗಳಿಸಿದನು॥ ॥೭೦॥
ಪಂಚದಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕೆ ಪದ್ಯಂ ೧೦೩೫ ಮಂಗಳಂ ॥ಶ್ರೀ॥

೧೬. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಶ್ರೀರಾಘವನ ಪುತ್ರಮಾತೆಯನೊಡಂಬಡಿಸಿ ವಿ
ಸ್ತಾರಮಾಗರ್ಚಿಪುದೇಶಂಗಳಂ ತೋಳಲಿ
ಘೋರಪತ್ರಿಶತ್ರುಘ್ನನಂ ಮುರಿದು ಫಲುಗುಣಂ ಮಾಳ್ಪರಸಿನೆಡೆತಂದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ನೀಲಪವನಿಪಾಲಕುಲತಿಲಕ ತುರಗದಸಾದೆ
ಪಾಲಯಂತೆರಳಿ ಬಂದಲ್ಲಿಬಿಟ್ಟರ್ಜುನಂ
ಪೇಳಿದಂ ತಿರುತಿರುಗಿದಂ ನೆಗಂಪುದರೆ ತಂನಿಷ್ಟೆಯಿಂದ್ಭದೆಕಂದಾ॥
ಶ್ರೀಲಪಬ್ಬದ ಲೇಖನವನೋದಿಕಾಂದುನೀ
ಲಾಳಿಯರಾಗನಡೆತಂದುಸೈಮುಗಿದುಪ್ರ
ಮಾಲೆಯೆಂಬರನಾಗಪುತ್ರಶಿರೋಮಣಿಗೆಸತ್ಕೃತಮದೊಳ್ಪಿಂತೆಂದರು॥ ॥೧॥
ಶಶಿಕುಲಾಂಬುಧ್ವಯಧರ್ಮಸ್ಥಿರನ್ಪಪನಸುದರೆಗದ
ವಸುಧೆಯೊಳಿದಂಬಲ್ಲದನ ನಿಟ್ಟೆಸೆದಪದ
ದೆಸೆಯೊಳಿದಕರ್ಜುನನಿಪನೃಪನಿಗದಪಿದಿದರೆಬಿಡಿಪಿಕಾಂಬರುಗದಾ॥
ಘೋಷವತಲಾನಪಗೆಂದುನಾರಾಯರ್ಗಿನ್ನೆನಿ
ವಸುವಗುತಲಾಯದ್ಯೂತ್ಪಪ್ಪಿಪಿದಪಾಪಾಯವ
ನೆನೆವಪ್ರತಾಪನವನಿಯುಸಂಗ್ರಾಮಕ್ಕೆಘೋರಮಪ್ಪಪಾಪ್ರಮೊಳೆ॥ ॥೨॥
ಕಂಗಾಪೆನಾಳ್ಪಿನಚಪಲೆಯರಸುದರೆಲಕ್ಷ್ಮದಿಂ
ತಿಂಗಾಮೊಲೆಯಲಸಗವನೆಯಾನಲಕ್ಷ್ಮದಿಂ
ಪುಂಗಾಮೆಯಶಶಿಯಂತೆನೆವಬಟ್ಟಮೊಗದನಿಳೆಯರರಥಲಕ್ಷ್ಮದಿಂದಾ॥

ಪಂಗಾನದುಪಿನಸೊಸ್ತುಜವ್ವನದಸೊನಮಿಸುನಿ
ವಂಗಾದಂಗದಬಾಳೆಯಮಾಗಿರಲಸ್ತದಿಂ
ಶೆಂಗಾದಳವ್ಮೈದೆಜೋದಿಬಿತುವಾರ್ಥನಸವಾರಶಾಘಿಮಾಲೆಯಸುತ್ತಲು॥ ॥೩॥
ತೆಗಿದುಳ್ಳಚಲ್ಲಣಾದಬಿಗಿದಮೊಲೆಸಳ್ಳುಗಳ
ಮೊಗದೊಗುವವೇಣಿಗಳವ್ಯತ್ನಮದದಬಾಳ್ಳುಗಳ
ತಿಗುರದನುಲೆಪನದಮಘಮಘಿಪಸಂಘುಗಳಝುಗಝುಗಿಸುವಾಭರಣದ॥
ನಗೆಮೊಗದಮಿಂಚುಗಳದೃಗುಯುಗದಸಾಂತಿಗಳ
ಮಿಗೆತೊಳಗುವಂಜ್ಯುಗಳಸೊಗಯಿಸುವಬಾಷುಗಳ
ಬಗೆಬಗೆಯಸ್ತೈದುಗಳವಿಗಡೆಯನೆರೆದಾಳಗಸೆಮುಂದಾಳುತಿರ್ದರು॥ ॥೪॥
ಮಂದಗತಿಯಿಂದನಳಿತೊಳಿಂದಸಂಪಾಸುಚ
ದಿಂದಜವ್ವನದಮದದಿಂದವ್ಧತದ್ರಿಸಾರ
ದಿಂದನವಸನಸಮಗ್ರಬಂಧನಗಳಿಂದವ್ಧತಂಗಾಳಸಂಗಳಿಂದಾ॥
ಸಿಂಧೂರದಂದವಾರಾಜಿಸುವಸಿಮಂತ
ದಿಂದಮಂಜುಳಸಿಂಗಿಗಳಸಾಂಚಿದಾಮ
ದಿಂದೆಸೆವಪೆಣ್ಣಾನೆಗಳಮೇಲೆಬರುತಿರ್ದರವರಾಯತಂಗಳಿಂದಾ॥ ॥೫॥
ಸ್ಫುರದುತ್ತಟಾಸ್ತದಿಂಲಲಿತೋರುಯುಗ್ಮದಿಂ
ಗುರುಪಯೋಧರವಿಜಿತಚಕ್ರಕೋಶಿತದಿಂದ
ಪರಿಲುಳಿತಚಾಪಲತೆಯಿಂಭ್ರೂಯಸಲತಾದೋಳಗಲ್ಲಿನೆಯರಂಜಯಿಸುವಾ॥
ವರಮನೋರಥದೊಳ್ಳೈದುವಸಾಮನಿಯರಂಗ
ನರನಸಂಗರಸೆಸೊಂದೇಗರ್ಳನದದರ್ಬರು
ತಿರಳ್ಚಿತ್ರಮೆಂದುನಲಿನೋದುತಿರ್ದುದುನಸಲಪರಿವಾರದೊಳ್ಳಿರದು॥ ॥೬॥
ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿಯರಥಳಥಳಿಪಸದಿಗಂಗಾಸುದಿ
ಮಿಂಚುಗಳದರ್ತೇಜಗಳದುವ್ವಾಳಿಯಂ
ಮುಂಚಿದವುನಳಿತೊಳ್ಪಿಂಜದಿದುಝಳಪಿಸುವಸ್ತೈದುಗಳಧೀಧಿತಿಗಳು॥
ಪೊಂಚಿದವುವಜ್ರಮಯಭೂಷಣಗದಸಾಂತಿಯಂ
ಪಂಚಬಾಣಪ್ರಯೋಗದೊಳನೆಸಾಸ್ತ್ರ
ಸಂಚದುಗಿವೆನಿಪಸಿಂಗಾದಿಗಳಸವರಮಾಚಿನದಾದಿಗಳಸ್ತ್ರಸ್ತ್ರ॥ ॥೭॥
ಲೀಲೆಮಿಗೆಪೆಣ್ಣಳಂಬಂದುವಿಜಯನಪದೆಯ
ಮೇಲೆಬಿದ್ದುದುಸರಿತುರಗರಥಪದಾತಿಗಳ
ಸಾಲೆಸೆಯೆಸಂದಣಿಸಿನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂಸೈದುಗಳಮಳೆಗರೆವುತಾ॥
ಬಾಲಾರ್ಕಬಿಂಬಮುಂಶಶಿಮಂದಲಮುಮೇಕ
ಕಾಲದೊಳ್ಳುದಿಬಪ್ಪಂತೆಸೊಂದೇಸುಪ್ಪು
ಮಾಲೆಮುಖಿಸಾಂತೆಸಳಸಳಿನೆನಡೆತರುತಿರ್ದಳರಸುಮೋಹನದನದುವೆ॥ ॥೮॥

ಬಳಿಕಾಪ್ರಮೀಳೆಪಾರ್ಥನಮೋಹರಕೆತಂದ
ದಳಪಜಾತನದೆತಂದುಕಂಡಳಂನತದಕಪಿ
ಪಳವಿಗೆಯಮಗುರಿರಥದೊಳೊಪ್ಪುವಕಿರೀಟಿಯಂನಸುನಗುತಮಾತಾಡಿಸಿದಳು॥
ಫಲುಗುಣಂನೀನೆನಿಂನಸ್ತ್ರಮಂತಡದೆನಾಂ
ಫಲವೂವಿನಯವೂಬಿಡಿಸಿಕಾಂಬಬಗೆಯಾವುದಿಂ
ನಳವಿಯೊಳ್ಗಾಬವುದೆನುತಬಿತ್ತಿಗದುಪ್ಪೇಗೆಯ್ವನರನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೯॥
ನಾರಿಯೊಳ್ಮೃಗವೆತನಗೆಕಟಕದುಗಮದ
ನಾರಿಯೊಳ್ಬಿದುಗ್ಗದದನಿಜಕಾಮುಗಿದ
ನಾರಿಯೊಳ್ಮಾಳೆಯಂತೊಡುಕೆನೆಂತೊಳಿವಶಿವಾಪರ್ಬ್ಯಂಕಮಂನಾಡೊರ್ದೆ॥
ಮಿರುಜಶರಾಪಾವದೊಳಾಡುವದೆಕದುಚದುರೆ
ನೀರಗಾದೊಳಾಳ್ವನವನೆಂನೊದನೆತೋರದೊದೆ
ನೀರಸವೆನಿಪದೆಪೇಳ್ಗೆಂದುಕುಂತೀಸುತಂನುಡಿದೊದವಳಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೧೦॥
ಹರಿಯಂಕಮಂನಾಡೊರ್ದಿಂಗಜಾಪಾವದೊಳಗ
ಹರಿಮಿತಸುಭಾವಪಾದನುರತವಂತ್ರದಕಲೆಯ
ಹರಿವಿದಿಗಳಂತೋರಿಸುವೆನೀಗಳೆಂನಂವರಿಪಿದೊಡಲ್ಲದೊಡೆನಿಂನಾ॥
ತುರಗಮಂಬಿಡುವದಿಲ್ಲಧಟೆಂದಕಾಡುವಾ
ತುರಮುಳ್ಳಿದಿದಿರಾಗನೋಡುನಾಕೆಂನೊಳೆನು
ತುರವಾಗಿಸುತವಳೆಚ್ಚದಜುರ್ನಂಸ್ಸೈರಸುತ್ತೆಳೆನಗೆಯೊಳಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೧॥
ವಿಷಯೋಪಭೋಗಮಂಬಯಸಿನಿನಗಾನೊಲಿಯೆ
ವಿಷಯೋಗಮಾಗದಿದರ್ಮಿದೆಕೇಳ್ಪುರುಷರ್ಗೆ
ವಿಷಯೋದ್ಧತಸ್ತ್ರೀಯರಂಬೆರಸಿಬಾಳ್ವವರೆನಾಕದಂತಿರಲಿನಿನಗೆ॥
ವೃಷನಿಶಾಯತದೊಳಾಂತನ್ನಿಹಟರೊಳ್ಪಳಂಚುವಪು
ರುಷನಿತಾಳತವನಬಲೆನಿಂನೊಳಾಡುವದುತ್ತ
ರುಷನಿಶಾವಮದಲ್ಲಬಿಡುವಾಜಿಯಂಪೆಣ್ಗಳಗಳುಕುವೆಂತಾನೆಂದನು॥ ॥೧೨॥
ಕಾದಲಂಬಿಂದಕಾಂದಪೆನೀನಳ್ಳದೊಡೆ
ಕಾದಲಂನಿನಗಾಗಿಸುರತಮೋಹನಕೆಪ
ತ್ಕಾದಲಂಬನಸಾಳ್ಪಮಂತಳೆದಬಳಿಕಪುರುಷಾರ್ಥತಪ್ಪದೆಂತುಮಳಿವು॥
ನಾದರದೊಳೆಂನೊದನೆರಮಿಸುವಧುನಿನಗೆನೊಗ
ನಾದರನುಕರಿಸುಮ್ಮಾನಪಾಪೇಚೆಕೇಳೆ (ಕಲಹಸ್ತ್ರತ್ರಕಮೇಳೆ)
ನಾದರಧಟಂತೋರಸೆಂದಾಪ್ರಮೀಳೆಪಾರ್ಥನಮೇಲೆಕಾಸಿಗರದಳು॥ ॥೧೩॥
ಹಿಂದೆಪಾರ್ಥನಿಭಲಸ್ತ್ರಾನನಂದಲೆದುಪಾಡೆ
ದಂದಮಂನೆನೆದವಳನೀಕ್ಷ್ಯಾವೆಭ್ರಂತಿಸುವೆ
ನೆಂದುಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವನುಗಿಡುಗಾಂಡೀವದೊಳ್ಪೂಡಿಪಾರ್ಥನೆಸಲು॥

ಮಂದಸ್ಮಿತದೊಳಾದಂ ಕಡಿದು ಬಿಲ್ದಿರುವನೆ
ಚ್ಚಿಂದು ಮುನಿ ಶಕ್ರಸುತನಂ ನೋಯಿಸುತ್ತೈಮ
ತ್ತೊಂದು ಕೆಡೆಯಂ ಚಾಪಕ್ಕೊಡಿಸಿ ಸರಂ ಮಾಡಿದಂ ದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣವನು॥ ॥೧೪॥
ಅಸನಮಂ ಪದೊಳ್ಪಡಿದುದು ದಶಕೋಟಿವಾಸ್ತ್ರಮಾ
ಕಾಶದೊಳ್ಗೈದು ಬೇಡೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಪೋಂಗಾಲಿನೆ
ಕೋಪದೆ ಮಹಾಸ್ತ್ರಮಂ ತೊಡು ವೆನ್ನಂ ಮುಳಿದಯುತ ವರುಷಮಂ ತಿವಳ್ಕಾಡೆ॥
ಬೆಸರದೇಂ ದಿದರೆ ತೀರಲರಿಯದು ಮನದ
ವಾಸಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಪರಸೇನೆಯಂ ಪತಿಯಾನ
ಲೇಸೆನುದು ಮುಂದೆ ನಿನಗೆಂದು ನಿಜಸರದಿಂದ ಸಕಲ ಜನಮಂ ಕೆಲ್ಲೆಯುಲು॥ ॥೧೫॥
ಆಳಿಸಿದನ ಶರೀರವಾಣಿಯಂ ಮಾಡಿದರ್
ಕೋಳು ನೊಯ್ಯನೆ ಶಾಸನದಿಂದ ಲಿಖಿಸಿದಂ
ಮ್ಯೋಲಗ ವಿಚಾರಮಂ ಚಿತ್ರದೊಳ್ ಬರೆದ ನಾಯೋಜಿಸಿದನಾತ್ರಯೋದನ್ನೆ॥
ಆಲಿಲನೆಯಂ ತಂನೆಡೆಗೆ ಬರಿಸಿ ಕೊಂಡು ತೆ
ತ್ತಾಲಾಬಿತದೊಳಾದಂ ಬದಿಸಿಸ್ತೈ ವಿದಿದನನು
ಕಾಲೆಯಾಗಿಸಿ ಬಳಿಕ ನಸುನಗುತ ವಿನಯದಿಂ ಕಲಿಪಾರ್ಥನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೬॥
ಕಂಗಾಳ ವಿದಲ್ಲ ಬಲೆಕೆಳ್ಳಿಸ್ಸೆ ಗಾಂಡಿವರ್
ನಂಗಾಧ್ಯವಂ ತಾನುಮಂ ನೆಗಂಪ್ರತಿಯಾಗಿ
ಕೆಂಗಾಳ್ಪೆರೆಯೆ ನೆಂದು ಮೊರಮಟ್ಟೆ ನಶ್ವರಕ್ಕೆನೆ ಮುಂದೆ ನಜಮಾರದೊಳು॥
ಶಂಗು ವರ್ಧರಕೆ ನೀಂ ಬಂದು ಕಂಸ್ವೈದಲೆಯ
ಬಂಗಾದ ಮುರಾರಿಯಂ ಕಂಡು ವಿಷವಧು ತನದ
ತಿಂಗಮಂ ಕಳೆದೆಂ ನೋಳ್ಪೊಡಗೂಡು ಸಾಖ್ಯಮನು ದಲ್ಲಿಗೈತರುವೆಂದನು॥ ॥೧೭॥
ಯೆನಲಾಪ್ರಮೀಲೆ ಪಾರ್ಥನ ಮಾತಿಗಾಸ್ಪುಕರ
ವನಜಮಂ ನೀಡಿನಂ ಬುಗೆಗಂಡು ಕುದರೆಯಂ
ಮನೆಯಿಂ ತರಿಸಿ ಕಾಟ್ಟು ತಂನಾಲಯದೊಳಿರ್ದ ವಿವಿಧ ರತ್ನಾಳಿಗಳನು॥
ಜನಪದದೊಳಿರ್ದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಕೊಂಡು
ವನಿತೆಯರ ಮೋಹರಂ ವೆರಸಿ ಮೊರಮಟ್ಟುಯವ
ತನಯನಂ ಕಾಣ್ಬೆ ಕದು ತವಕದಿಂ ಬಂದಳಿತ್ತ ನಗಾಗತಿ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥ ॥೧೮॥
ಗಜನಗಾನಾಕೆಯಂ ಕಳುಹಿ ಕುದರೆಯ ಕಾಡೆ
ವಿಜಯನೈತರೆ ಮುಂದೆ ದೇಶಂಗಳಿರ್ದವಜ
ಗಜಗಾತ್ರಮಹಿಪಾದಿನಿಕರಂಗಳಿಂದಮಾರತಮಾಗಿ ಕಂಗಾಳಿಸಿಲು॥
ಕುಜಕು ಜಂಗಳ ಮೊದರೊಳತಿಸೂತ್ರ ಜೀವರಂ
ಬುಜಮಿತ್ರಸುದಯ ಕುತ್ತುವಿಸಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊ
ಳ್ಪಿಜದ ಜಪ್ಪನದಿಂದ ಬಾಸ್ಕರಪ್ರಮಯ ಕಳಿವುತಿರೆ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದನು॥ ॥೧೯॥

ಮತ್ತೆಮುಂದೈದುವತುರಂಗಮದಹಾದಿವಿಡಿದೆ
ವೃತ್ತಬರಿದೊಗಲುದಿಗೆಯವರವಕ್ತ್ರಂಗಳ
ನೆತ್ತಿಗಳವರನೊಂದುಕಾಲವರನೊಂದುಕಂಗಳವರಮೂರಡಿಗಳವರಾ॥
ಉತ್ತುಂಗನಾಸಿಕದವರಮೂರುಕಂಗಳವರ
ನೆತ್ತಿಕೋಡೆರಡುಳ್ಳವರನೊಂದುಕಾಲವರ
ಕತ್ತೆಮೊಗಕುದುರೆಮೊಗದವರದೇಶಂಗಳಂಕಂಡನಾಕಲಿಪಾರ್ಥನು॥ ೨೦॥
ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆತುರಂಗದಹಾದಿಕಾಂತೆಯ
ನಿಲ್ಲದಿಲ್ಲದಚಿತ್ರಮಂನೋಡುತೈತರ
ಲ್ಲೆಲ್ಲಮಲ್ಲನೆಹಯಂಪೊಯ್ಯುಭೀಷಣನೆಂಬಸುರನಮರಕದಬೊಳವನಾ॥
ಸೊಲ್ಲುಸೊಲ್ಲಿಗೆಕೃಷ್ಣಮಾಧವೆನುತವನಿಯೊ
ಳುಲ್ಲಸಲ್ಲದಕೃತ್ಯಮೆಲ್ಲಮಂನೆರೆಮಾಡ
ಬಲ್ಲಬಲ್ಲಿದರಕ್ಕಸರ್ಮಾರ್ಕೋಟಿತಳ್ತಿರ್ಪುದತಿಭಯಂಕರದೊಳು॥ ೨೧॥
ರಕ್ಕಸರನಿಬರೆಲ್ಲರುಂದೀರ್ಘದೇಹಿಗ
ಳುಕ್ಕುಸದಕೋಪಿಗಳ್ಕೈಲಿಮುರುಷ್ಠಾಧಮ
ರ್ಕ್ಕಸದಮುಸುಡವಬಸಿರ್ಗಳಮಾಯಾವಿಗಳ್ದರ್ಯಿಯರ್ಕಾರ್ಲಿಗದಿಕರು॥
ಹೊಕ್ಕಸಮರಕ್ಕೆಹಿಂಮೆಟ್ಟರುನ್ನತ್ತರೆನೆ
ಮಿಕ್ಕಸದಳವನದೇವೇಷ್ಠೆನರ್ಜುನನಹಯ
ಮೆಕ್ಕಸರದೊಳ್ಪೊಂದುಹೊಕ್ಕುದವನೀಶಕೇಳಿಂನುಮಹಾದದ್ಭುತವನು॥ ೨೨॥
ಲಾಷಾರಕದವಿಯಂತೊಳಲಿಬರುತಿರ್ದ್ದಮೋ
ಭೀಷಣಾತನೆಂಬದಾನವೇಂದ್ರಂಗೆಪಾ
ಕೋಶಿತ್ವಮಂಮಾಡುವಂಬ್ರಿಶಿರಾಕ್ಷನುಂಕಂಡುಪಾರ್ಥನಹಯವನು॥
ಊಹಿಸಿದನಿದುಯಜ್ಞತುರಗಮಾದಳಿಮಿದರ
ಕಾಹಿನದುಮೋಗಿದನೆಕರ್ತನರನೆಂದದು
ಬಾಹುವಂಚಪ್ಪರಿಸಿಕಾಂದುಪ್ಪವದೊಳಸುರನೋಲಗಕೆವಾಜಿತಂದನು॥ ೨೩॥
ನರವಿನುಪವೀತದಿಂಕಂಗಾಳಿಗಳ್ಬೀದ
ಕಾರಳತಾವದದಿಂದನರರತಲೆಗಳ್ಜಪದ
ಸರದಿಂದಪಸಿದೊಗಲಧೋತ್ರದಿಂದೊಂಟೆಯೆಲುಗಳ್ಕುಂಡಲಂಗಳಿಂದಾ॥
ಕಾಶಿರದದೊಗಲೆಯಸಲಿಲದಕಮಂಡಲದಿಂದ
ಉರುನಖದಚೆಂನಸ್ತಿಯಜ್ಞಿಯುಂಸಲೆಭಾತಯಂ
ಕರಯೂಪನಾದಮೇಧೋಷಿಕಾತನೃತಂದದಿದಿರೆದ್ದನಸುರೇಂದ್ರನು॥ ೨೪॥
ಯೇನಬಿಜಯಂಗೈದರೆನಲುಬಹುಮಾನದಿಂ
ದಾನವಂಗೆಂದನೇತಕೆಸುಂಮನಿದರ್ಪಿನಿ
ಘಾನವನೆದುಪಿಕಂಡವೋಲಾಯ್ತುನಿಂಮೈಯ್ಯುಬಕನಂಕಾಂದಪ್ರೀತಿಮನೆಂಬಾ॥

ಮಾನವನ ತಂಮನರ್ಜುನನೀಗ ಬಂದನಿದ
ಕೋನಿಂನ ಸೋಲಿಸೀ ಮೇಗಾತನಂ ಪಿಡಿತಂದು
ನೀನುರುವ ನರಮೇಧಮಂ ಮಾಡೆನಲ್ಕವಂ ಗಸುರೇಂದ್ರನಿಂತೆಂದನು ॥ ॥೨೫॥
ಮತ್ಪಿತನಂ ಕೊಂದವನ ತಂಮನಂ ಪಿಡಿದು
ಮತ್ಪಿತನಂ ಪಡೆದವನ ಪಾಳೆಗೆ ಬಂದ
ಮತ್ಪಿತನಂ ಶೀಘ್ರನಂತಿರಲಿ ನೀವೆಂನೊಳೆಂದ ಯಜ್ಞದವಹುವಿಗೆ ॥
ಸತ್ಪಿತನಾದವನೆಳೆ ಗ್ರಾಸುನಿಂನಿಂದ
ಸತ್ಪಿತನಾದವನವಂ ನಿಂನನುದಿಗೆಬೇ
ಸತ್ಪಿತನಾದಪಿನೆನಾ ನಕಟ ನೋಡೆನುತಕ್ಷಿತೀಕ್ಷರಂಗಳಿಸಿದನು ॥ ॥೨೬॥
ರಾಕ್ಷಸೋತ್ತಮರೊಳ್ಪಿರಿತೆನರಮೇಧಮಕ್ಕೆ
ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ರಾದರೆರುತ್ತಿಜರಾರ
ಪೇಕ್ಷಿತವದೇ ನಾರ್ಣಿತುಕ್ಕಿವೆಯ್ದೆಂದುತ್ತಿತೀಕ್ಷರಂ ಬೆಸಗಾಧ್ಯಕ್ಷ ॥
ರಕ್ಷವದನವನವಂತೆರದಕ್ಕರಾನದಿಂ
ದಾಕ್ಷಿಪಿಸುತನುದಿದವೆಲೆ ಮರುಳೆರಾವ್ಹಾಂ
ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲವೆ ತತ್ತ್ವತುವನೆಸಗಿ ಮೂಜಗವನ್ನೈದೆ ಗೆಲ್ವುದರೆಂದನು ॥ ॥೨೭॥
ಸುರೆನೆತ್ರರಿಂದ ಬಾತುವಾರ್ಗಿಮಂ ಕಳೆದ
ಹಿರಿಯರಿದೆ ಮಾನೋಪವಾಸಿಗಳ ತಲೆಮಿದುಳ
ನುರು ತರಶ್ರವಣ್ಗಾಸ್ತ್ವದಗಿ ಪಾರದೆಯತಿ ಮಾಂಸಮಂ ಶ್ರೋತ್ರಿಯರೆಬಿದರದೆ ॥
ಮೊರೆಯುಸುವಂದೆವರಾಕ್ಷಿಜನೆಲದೆಮುದಿಯವರ
ಕರುಳನಚಿರ್ಮುವಾದೆ ತಿರ್ಸ್ತೈಸ್ತೈವೆಗ್ಗ
ಭರದ ಗುಂಡಿಗೆಯನರಸುವ ಮಹಾವ್ರತಿಗಳಿದೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸರೆಂದನು ॥ ॥೨೮॥
ಋಣನು ಮಿವರಲ್ಲದೆ ಮಹಾಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ
ರ್ಗ್ಗಣಿನಯುಗಂಗಳವಾರಿರ್ದೆ ಪರ್ಕಿರಿಯರ್
ಮುಣನತವಟದ್ರುಮ ನಿವಾಸಿಗಳ ನಿನ್ನ ಸೂನುಘಾತಕರಿರ್ದರಿರ್ದರಿಗಳು ॥
ನಿಂನ ನರಮೇಧಕಾರ್ತ್ವಿಜ್ಯಮಂ ಮಾಳ್ಪರಿದ
ಕೆಂನನಾಚಾರ್ಯನಾಗಿಯೆ ವರಿಸು ತದ್ಭಾಗ
ಮಂನೆಗಳ್ಳರ್ಗೆ ತುಷ್ಟಿಯಪ್ಪುದು ಜಯಂ ನಿನಗೆ ಸಮನಿಸುದೆಂದನು ॥ ॥೨೯॥
ದಾನವರ ದಂಪತಿ ಸಹಸ್ರಮಂ ಪ್ರತಿದಿನಂ
ಮಾನವರ ಮಾಂಸನೈವೋಜನದಿಂದ ತಣಿಸಬೇ
ಕಾನವರನುಪಚರಿಪೆನದರವನೆಸಗು ನೀಂ ಮಂಟಪವನಿಲ್ಲಿರಚಿಸು ॥
ಸೇನೆ ಸಹಿತಾ ಪಾರ್ಥನಂ ಪಿಡಿದು ತಂದೋಡೆನ
ಮಾನಮಿಲ್ಲಸುರರೊಳ್ಗಿನಗೆನಡೆದಪುದು ವಹ್ನಿ
ಮೇನೆಂಬೆನಿದರುಪ್ಪವನೆನೆ ಮರ್ಯೋಪಿತಂ ತಾದ್ವೈಕ್ಷ್ಯನಿಂತೆಂದನು ॥ ॥೩೦॥

ಪೊಕ್ಕಪಡೆಯೊಳ್ಜಯವನಂಬಿದುದು ನರಮೇಧ
ದಶ್ವವೆಂಬೀಗಳಲ್ಲಿಸುಮಂಟಪವನೆಂದು
ಪೆಕ್ಕಳದೊಳಾತನಂ ಬಿಟ್ಟುದುಶ್ಶೀಘ್ರಂ ಮುಳಿದೆಯ್ದಿ ನಡೆವುತಿರಲು॥
ಮುಕ್ಕಣ್ಣರಕ್ಕಸನ ಮೊಗಮಳ್ಕುದವನಸ
ದಕ್ಕರಿಂ ಜಗವನೊಂದೆ ವ್ರತಾಶ್ರಿತ ಭೂತವ
ತಕ್ಕೆ ಬಹುರೂಪಮಂ ತಾಳ್ದನೊಲ್ ಕ್ಷೈರವನೆಂಬ ತೆರನಾಗಲು॥ ॥೨೧॥
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಡನೆ ಮೂರ್ಕೋಟಿ ದೈತ್ಯೇಯರತಿ
ರೋಷದಿಂದೈದುತಿರ್ದುದು ಕಾಳಗಕೆ ಘೋರ
ವೇಷದ ಮಹಾರಕ್ಕಸಿಯರಂದು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ರುಧಿರಮಾಂಸಂಗಳಿಂದಾ॥
ಪೋಷಿಸುವ ತವಕದಿಂ ಘೋರಮಳ್ಕು ಬಂದುಸಿಂ
ತೋಷದಿಂ ಬೆಳ್ಕುದಿಗಳನದರಿಕಂದರು
ದ್ವೇಷದ ಮಹಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಜೀವಂತೆವಡೆದು ಬಹ ಪಾರ್ಥನ ಪಡೆ ತಾಕಿನಿಯರು॥ ॥೨೨॥
ಆಗಸ್ಸಿಯೊಳ್ ಪೋರ್ವ ಭೂಧರನಂ ಜಯನಡೊಂ
ದೇರಪಳಗನೆದುದಿಯ ಹಾನುಮಂ ತನಂ ಕಂಡು
ದೂರಕ್ಕಿದಿರ್ವಂದು ಜಂಗಿಣಿಯನೊದೆದು ಕಾದಗಮೆಂದು ಮತ್ತೊರ್ವಳು॥
ವೀರಂಕುದುವುದೆಂದು ತಂನಪದನದಪಳರ
ನಾಸ್ತಿವುದಕ್ಕೆ ಮೋದಲ್ಕುಸುಜೆ ಮತ್ತೊರ್ವ
ಘೋರಂತೆಗಾಸಿಕಾಂದಳ್ಕನಲ್ಲನೆಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸ್ತ್ರೀರಸದೆಂದು ಸ್ತ್ರೀವರದಳು॥ ॥೨೩॥
ಆಗಸಕೆ ಬೆಳೆದುರವಿಯಂ ತುಡುಕಿದಂ ಕಿಳ್ಕು
ಸಾಗರಕೆ ಪೈತೆಯಂ ಕಂಡು ಬನಮಂ ಕಿತ್ತು
ತಾಗಿದ ನಿಶಾಚರಂ ಸದೆದು ಲಂಕೆಯನುರುಹಿ ದಶವದನನಂ ಭ್ರತಂಗಿಸಿ॥
ಪೋಗಿ ಪಾತಾಳದಸುರರನೊತ್ತಿ ಕೆಡಹಿ
ದಾಗಿ ಬೆಳ್ಗಂಗಳಂ ಪೊತ್ತು ಮಾರಿದ ಕಪಿಯ
ನೀಗನಿಳ್ಪಿಸಿ ಬೆದರದಿರ್ದವನದೆಂತುಟೆಂದೊರ್ವ ರಕ್ಕಸಿ ನುಡಿದಳು॥ ॥೨೪॥
ಬೆದರದಿರಿ ಬರಿದೆ ನೀವಿವೊಡೆಯಂ ತನ
ತುದಿಮೊಲೆಗಳಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿ ನರನ ಸೈನ್ಯಮಂ
ಸದೆದು ಕೆಡಹುವೆನೆಂದು ಯೋಜನಸ್ತನಿಯೆಂಬ ರಕ್ಕಸಿ ನುಡಿಯೆ ಲಾಲಿಸಿ॥
ಗದಗದಿಸಬೇಡ ಪೇರೊಡಲಾಳ್ದ ಹುವೆನಿನಿತು
ಪಡೆಗಳಂ ನೋಡು ತಿರಿಸಾಕೆಂದು ಕೋಪದಿಂ
ಮೊದರಿದಳು ಮತ್ತೊರ್ವಳಸುರೆ ಲಂಬೋದರಿ ನಿಶಾಚರಿ ಭಯಂಕರಕರಿ॥ ॥೨೫॥
ಬಳಿಕುಳಿದ ರಕ್ಕಸಿಯರೆಲ್ಲರುಂ ಫಲುಗುಣನ
ಬಲಮಂ ಕೊಂದುದು ನುಂಗಲೆಂದು ಬಾಯ್ದೆರೆದು ಕಿಡಿ
ಗಳನುಗುಳುತಾರ್ದ ದಿಸುತ್ತೈದಿದರ್ ಪಿಡಿಲಂಬೋದರಿ ನರನ ಪಡೆಯನು॥

ಸೆಳೆದೊಡಲ್ಗದಬಿಸೊಳುತರ್ದೆಳೆದನೊದನೆಬಾಂ
ದಳಕದಡ್ಡೆಕ್ಕಿನಿದುಮೊಲೆಗಳಿಂಬಲವನ
ಪ್ಪುಳಿಬಿದ್ದುರುತರುಣಿಬ್ರುಸುತ್ತಯೋಜನಪ್ರವಿಕಸಲ್ಲಾಷ್ಠಾದೊಳ್॥ ॥೩೬॥
ಅಸುರನಾಚಿತ್ರಯದೊದನೆಬಂದುಪ್ರತೀಕ್ಷ್ಣಾಂ
ಮುಸುಕಿದಂತ್ಯೈದುಗಳಮಳೆಗಳಂಕರೆವುತ
ಮಸಗಿದುರ್ಕೊಗೆಬಿದಿರ್ಪಿಂಚುತತ್ತತೆಗಾಳಿಮುಗಿಲಾದ್ದುಧೂಳ್ಯಿಂದಾ॥
ದೆಸೆಗೆದಸುತಬಾಬಿಂಪಾಶರವ್ರಾತಗಜಪತ್ತೆರುಂದ
ಪಬಿದಮಲಿಪಂದಿವ್ಯಶಸ್ತ್ರಪ್ರವೃತ್ತಂಗಳಾಗಿಗ
ಕ್ಷಿಸುತುರ್ಗಪ್ರತಂಗಳಾಗಿಬಾಯ್ದೆರದಬ್ಬರಿಸುತಪಾರ್ಥನಪಡೆಯನು॥ ॥೩೭॥
ಮಸಗಿದಂಬಳಿಕರಾಕ್ಷಸೀಕ್ಷ್ಣಾಂಪ್ರತೀಕ್ಷ್ಣಾಂ
ವಸುಮತಿಗೆರಾಲಂತಕೋಪಮಂಕೋಪಮಂ
ಪಸರಿಸಿದನಾದಂನಿಧಾನವಂದಾನವಂಘಳುಗಾನಮುಂದೆನಿಂದು॥
ಪೊಸದೆಂನನ್ನೃದೆವೆತ್ರಾತನಂತಾತನಂ
ಘಸರಿದರಿದನಿಲಜನತಂಮನೋತಂಮನೋ
ಗಸುತಬಪನಿನ್ನಪಾದನಾವುಧ್ಯನಾವುಧೃತ್ಯಾರ್ಗಲ್ಲದಿರೆವೆಂದನು॥ ॥೩೮॥
ಯಾಗಳದಱಿಂದನಿಂನಂಬಿದಿದುವರಮೇಧ
ಯಾಗಕ್ಕೆಪಶುಮಾಳ್ಪೆನೆಂದುಫಲುಗಾನರಥ
ಕಾಗಿಪ್ರತೀಕ್ಷ್ಣನೆರಗಲರ್ಜುನಂನಸುತರಕ್ಷ್ಮಾಕ್ಷ್ಮಾಬಾಣವನೆಪೂಡಿ॥
ಬೇಗದಿಂದೆಸಲಸುರನಳವಳಿದನವನಪಡೆ
ಬೀಗಿದುದುಬಿರುಗಾಳಿಬೀಸಿದೊಡೆಬಾಳ್ವಿದಿರ
ಮೇಘಸಂಕುಲಮಿರದೆಪರಿವಂತೆಶರಘಾತಿಗಾಸ್ಟ್ಗದೆದುಕಂದಕದೆಗೆ॥ ॥೩೯॥
ಮಡಿದವರ್ಕೆಲರಂಗವಿತಂಗದಿಂಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ
ಘುಡಿದವರ್ಕೆಲರೆಚ್ಚಮಾರ್ಗಗಳವಯವದೊ
ಳಿಡಿದವರ್ಕೆಲರೆಳ್ಬೆಳಂದವೇದನೆಗಳಂ ಸೈರಿಸದೆಕಳೆದಸುವನು॥
ಬಿಡಿದವರ್ಕೆಲರಲ್ಲಿಗಿದುಮರನನೆಡೆಗಾಂಡು
ಬಿದಿದವರ್ಕೆಲರೋಡಿಬದುಕಿದೆವುತಾವೆಂದು
ನುಡಿದವರ್ಕೆಲರಾದರರ್ಜುನನಸುಗೆಯಿಂದಲಾಸ್ತ್ರಾಂದಾಸ್ತ್ರಸದೊಳ್॥ ॥೪೦॥
ಪೊಡಿಸಿಬಲಾಂಕ್ಷಮಂಬೀಸಿಬಿರುಮೊಲೆಗಳಿಂ
ತಾಡಿಸುವಯೋಜನಪ್ರನಿಯಮುರೆಬಾಯ್ದೆರದು
ನಾದಪಡೆಯಂತುತ್ತುಗಾಂಬಲಂಬೋದರಯನುಳಿದಸುರೆಯರಕ್ತಪ್ಪವಾ॥
ಸೋದಿವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಪಾರ್ಥಮಂನೆನೆದುಕಾಂ
ದಾದಿನನುನಗುತದೆನೆದೆಸೆಗೆವಾಲ್ಗ್ರಮಂ
ನೋಡಿತೆಗತೆಗದಿಳೆಯೊಳಪ್ಪುಳಿಸಾಂದನವರೆಲ್ಲರಂಕಲಿಪಾನುಮನು॥ ॥೪೧॥

ನರನಶರಜಾಲದಿಂಕಡಿವಡೆದುವೀರವಾ
ನರನಲಾಂಗೂಲದಿಂಬಡಿವಡೆದುದುರಸ್ವರ
ನೆರವಿಹೇರಾಳದಿಂಮುಡಿವಡೆದುಬಯಲಾಗೆಕೌತುಕಂಪುಟ್ಟಿತೇತೆಗೆಂದು॥
ವಿರಚಿಸಿದನೊಂದುಮಾಯಾಂತರವನಲ್ಲಿಮೈ
ಗರೆದನಾಗಳೆಮಾಯದಿಂದಮುನಿಯಾದನದು
ಸುರನದಿಯತೀರಮಾದುದುಕಣ್ಗೆಶೋಭಿಸಿತುಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಂಪೊಸತೆನೆ॥ ॥೪೨॥
ಯೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡೆಗಂಗಾಪ್ರವಾಹದಸಲಿಲ
ವೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡೆಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಕುಟೀರಂಗ
ಳೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡೆನಿಬಿಡದ್ರುಮಚ್ಛಾಯೆಗಳ್ಸುಮಫಲಮೂಲಂಗಳು॥
ಯೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡೆಶುಕಪಿಕಮಯೂರಧ್ವನಿಗ
ಳೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡೆಸಾತ್ವಿಕಮಾದಮೃಗನಿಕರ
ವೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡೆಸಂಚರಿಪತಾಪಸವಟುಗಳೆಸೆದುದರ್ಜುನನಕಣ್ಗೆ॥ ॥೪೩॥
ಲಾದ್ಯೈತ್ಯಋಷಿಗಳಾಶ್ರಮದಿಂದಲಾವೃದ್ಧಮುನಿ
ಸಾದರದೊಳೈತಂದುಫಲಕುಸುಮವಮುಂದೆನಿಂ
ದೀಧನುಜರಕಾಂಡೊಡ್ಡೆನಫಲುದುಪರಹಿಂಸೆಲೇಸಲ್ಲಬಲ್ಲವರ್ಗೆ॥
ಮಾಧವಮಹೇಶ್ವರಾರ್ಚನೆಗಳಂಜಪತಪದ
ಮಾಧಿಸದನುತ್ತಮಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಗತಿಗಳಂ
ಸಾಧಿಸುವಡಿದೆಪುಣ್ಯನದಿಗಂಗೆಶುದ್ಧಕ್ಷೇತ್ರದೇಶಮಿದುನಿನಗೆಂದನು॥ ॥೪೪॥
ಬೆರಗಾದನರ್ಜುನಂದಾನವನಕೃತ್ರಿಮಂ
ದರಿದುಮುನಿಯಾಗಿರ್ದವನಕುದುಕಲಾಮಾಯೆ
ಬರತುಮುಂದಿನಸಾಹಸಾಕೃತಿಗೆನಿಲಲಾಗಿಸಿದಿದಾಶ್ರಮಿಪಮನೆಯೊಳು॥
ತುರುಗಿರ್ದಸಕಲಭೂಷಣವಿವಿಧಮಣಿಗಳಂ
ತೆರತೆರದವಸ್ತ್ರಗಳನುತ್ತಮಗಜಂಗಳಂ
ಮಿರುಪಹಯರಥಂಗಳಂಕಂಡುದೈತ್ಯರಂದೆಸೆಗೆಡಿಸಿದಂಪಾರ್ಥನು॥ ॥೪೫॥
ಸೋಭಾದವೆಮುಂತಾಗಿತರುಣಿದಂಫಲ್ಗುಣಂ
ಮೇಲೆನಡೆದುದುಸುದರ್ಶನರಥದೆಸೆಗಾದನೆಕಂ
ಘೂರ್ಣಿದುತಬಹ್ವಬಲಸಹಿತಲತಿವೇಗದಲಿಮಣಿಪೂರವೆಂಬಪುರಕೆ॥
ಹೇಳ್ಪತೇನರ್ಜುನನಸುತಬಭ್ರುವಾಹನಂ
ಪಾಲಿಸುವನಾಪೊಳಲನೀನರಂಬಂದುದಂ
ಕೇಳ್ದತೇನೈದಪನೊದೇವಪುರನಿಲಯಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಮೈದುನಂಗೆ॥ ॥೪೬॥
ಷೋಡಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ— ಅಂತುಸಂಧಿ೧೬ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೮೬ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥ಶ್ರೀ॥

೧೭. ಸಂಧಿ

॥ಸೂಚನೆ॥ ವಿನಯದಿಂದೈತಂದುಕಾಣ್ಕೆಯಂಬಭ್ರುವಾ

ಪಾವನಂ ಜರದು ನರಂ ನೂಕಿ ದೂಡೆ ಬಳಿಕವಂ
ಕನಲಿ ಪಾರ್ಥನ ಚಾತುರಂಗದೊಳ್ಪೊಕ್ಕು ಕಲ್ಕೆಸೆವ ಸುಭಟದಿರಾದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಧೀನು ಸುಜಲಲಾಮಕ್ಕೆ ಭಿಂದ್ರತನಯನ ತುರಗ
ಮಾನಿಕಿಥ್ಯಾನಸೀಮೆಯಂ ಕಳೆದು ಬರೆ ಮುಂದೆ
ಶೋಣಿತಬಿತು ವರುಷಾಗಮಂ ಧರೆಯ ಬೇಸಿಗೆಯ ಬೇಸರಂತವೆತ ವಿಸುತಾ॥
ಆಣಿಕೆಸುವಚಾತಕಭ್ರಿತಿಯಂ ಕಂಡನಾ
ಯಾನಿತರವ ನಂಚೆಗಳು ಬಳಾರದೆ ಘನ
ಸ್ಥಾನದಿಂ ದೋಡಿದವು ಪರಸಿರಿಯಂ ಸ್ಯೋರಿಸದ ವಿಜಾತಿಯ ಜನಮೆನೆ॥ ॥೧॥
ಯೆದ್ದವು ಮುಗಿಲ್ಗಳೇಗ್ಗೈಸಿದ ಭಾಸ್ಕರ ಕರದೊ
ಳಿದ್ದವು ಗಿರಿಗಳಂತೆ ಮಿಂಚಿದವು ದಿಕ್ತಟದ
ಳುದ್ದಂಡದಿಂದ ಪರ್ಜನ್ಯನಂ ಸೇಗಿ ಸುನ್ನೊಡುವ ಚಲಾಪಾಂಗದಂತೆ॥
ಸದ್ದಾತ್ತವಾಗಿ ತಂನ ವ್ಯಾವಿರದಲಿಯುತಿಯಂ
ಗದ್ದಿಸುವ ತೆರದಿಂದ ಮೊಳಗಿದವು ಹಾಂಸಾಳಿ
ಸಾರ್ದೆ ಪಾಗದ ಕೆಚಾತಕ ದ್ವಿಜ ಸ್ತೋಕ ಶಿಖಿಗಳ್ಗೆ ಮುದಮೊದವೊಳು॥ ॥೨॥
ವರನೀಲಕಂಠ ನೃತ್ಯದ ನಂದಕಾಸುರನ
ಧರಣಿಯಂ ಸುವಲಯಾನಂದಕರಮಾದ ಘನ
ಪರಿಶೋಭಿತೆಯಿಂದ ಚಂದ್ರೋದಯವನಾಲೋಕಚಂಚಲೋದ್ಯೋತದಿಂದಾ॥
ತರುಣಿಯ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ರಾಜಹಂಸ ಪ್ರಿಯಾ
ಪರಿಣಾದಿಂ ಪರಮರಾಮ ಪ್ರತಾಪ ವನಧಿ
ತರವಾಹಿನಿ ಘೋಷದಿಂ ನೃಪಯಾತ್ರೆಯಂ ಪೋಲ್ದು ಕಾರ್ ಸೆಸಿದರ್ದು॥ ॥೩॥
ಜಾತನವಶಾದ್ವಲದ ಸೊಂಪಿಡಿದ ಸೆವನೆಲದ
ಮೂತೆಸೆವ ಜಾಜಿಗಳ ವರಮುಟಜ ರಾಜಿಗಳ (ಪರಮಮುಟ)
ಕೇತಕಿಯ ಧೂಳಿಗಳ ಕೆದರುತಿಹ ಗಾಳಿಗಳ ಲಾಸದಿಂ ಪ್ರಗಾಢಚಯದಾ॥
ಕಾತೆಳೆಯ ಮಾವುಗಳ ಬನಬನದ ಹೂವುಗಳ
ನೂತನಸುವಾರಿಗಳ ನೆಡೆಗೊಂಡದಾರಿಗಳ
ಧೀತರದ ಸಿರಿ ಮೆರೆಯೆ ಮುಗಿಲ್ಪೈದೆ ಮಳೆಗರೆಯೆ ವರುಷಾಯುತು ಚೆಲ್ವಾದುದು॥ ॥೪॥
ತುಂಗನವ ಚಿತ್ರಮಯ ಸುಪ್ರಿಜ್ಞಾಸುರ ಕಾಮುರ್
ಕಂಗಳಿಂ ಸುರಕಾಮುರ್ಕಂಗಳಿಂ ವಿವಿಧವಾ
ದ್ಯಂಗಳ ನಿಶಿರಘನ ಘೋಷಂಗಳಿಂ ಘನಘೋಷಂಗಳಿಂ ನೆಗಳ್ದ॥
ಸಂಗತ ನೃಪಾಲವಾಹಿನಿಗಳಿಂ ವಾಹಿನಿಗ
ಳಂ ಗೆಲ್ದುವೀರಪಾಂಡವ ನೃಪನಾಗರಂ (ಸೈನ್ಯಜಾಲಂ)
ಕಂಗೊಳಿಪ ಕಾರ್ಗಾಲದಂತೆ ಸೆಯೆ ವಾಜಿಮಖಮುರಕಾಗ ನಡೆತಂದುದು॥ ॥೫॥

ಸ್ತ್ರೀಗಿಂ ಕ್ರೀಡೆಯುಳ್ಳ ನವಕನ್ನೆ ಮಣಿಪುರಂ
ಗಾಣಿಸುತ ನವರಚಿತದ ಸೊಂಪಿನ ತೋತ್ತುಳದ
ಮಾಣಿಕದ ವಜ್ರ ವೈಡೂರ್ಯಗಳ ಮೇದಿನಿದ ಮಣಿಯಿಂದ್ರಾಗ್ದಿ ಯನೆಂದ್ನಲ್ಗೆ॥
ಶೋಭಿಪ್ರಮಾಣ ಮಾರುತಿಯ ತೋರಣದ
ಭಾಗಿ ಮುತ್ತುಗಳ ತೋರಣಗಳ ಪುರದ ಬಿಂ
ನಾನಾದ ಸುಚಿತ್ರ ಪತ್ರದ ಕುಸುಮ ರದಿಸರದಿಂ ಮೆರೆವ ಬಾಗಿಲ್ಗಳಿಂದಾ॥ ॥೬॥
ಪಗಲದೆ ನೆಗಳು ಕಪರದಿರ್ದ ಬೆಳದಿಂಗಳ್
ನಗರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ವೆಂಠಣಿಸಿ ಮಾರ್ಮಲೆವುತಿರೆ
ಮನೆಮನೆಗಳಿಂ ಬಂದು ಮುತ್ತಿನೆಯ ನಿಕ್ಕಿ ಪೊಂದಿಪೆರ್ಪಿ ವಿಸಿಲ್ಗಳಲಾ॥
ಗಗನವನಡರ್ದ ಧ್ವಜಂಗಳ ಮರೀಚಿಯಿಂ
ಮೊಗದೊಳು ವಪೊತ್ತು ಪೊಸ ಪೊಂನ ಕಾಂತೆಗಳ ಕಾಂ
ತಿಗಳ್ಪಡೆಮ ಸುಕರಾಂಡಿಸದಿರ್ದ ವಿಬುಧನವಕನ್ನೆಗೆ ತುಕಮಾಗಲು॥ ॥೭॥
ಮೇರುಗಿರಿಯಂ ಬಳಸವಂತನದ ಗೋಪುರಂ
ತೋರಮುತ್ತಿನ ಜಮಾರ್ಗಿಂ ಬಾಪುಲತೆನ್ನಪ
ಗಾರಂ ಮುಕ್ತಾಂಬುಜಂ ಚಿತ್ರಿತೆ ಪತಾಕೆಗಳ್ಗುಲಿಸುವಳ್ಗಾವಳಿಗಳ್॥
ತೋರಣಂ ಮಣಿಹಾರಮೆನಿಪ ಕಾಂಚಾವಳಿಯ
ಮಾಣಿಕಂ ಬರಂ ಪರಿಪ ಮೇಳಿತಿನ್ನಪ್ಪಸು
ಧಾರೋಚಿದರ ಪಾನಮಾಗಲಾ ನಗರಿ ನಾರಿಯ ಚೆಲ್ವಿನಂ ತಿರ್ದುದಾ॥ ॥೮॥
ಕಾಂಚೆಗಾವಲ್ಗಿರಿ ವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳ
ಪಾಟರಕ್ಷೆಯ ಬಲದ ನಂನಾಪಾನಾಥನದ
ಕೂಟದತಿಭೀಕರದ ದುರ್ಗದ ಕ್ಷಿತಿಮಾನದೇವತೆ ನಕಲ್ಗಿತಾವಳಿಯಕೆ॥
ಮಾಟಿನಸುವಾತನಿಕ್ಷೆಯಲ್ಗಾಲ್ಗೆನಿಸಿ
ಘಾಟಿಕೆಯೊಳಿಂದು ಚರಚಿತ್ರಿ ತೋರಿಸುವಂತೆ
ನೋಟಕರ ಕಣ್ಗೆ ಕಾಣಿಸುತ ನಿಂದೆಸೆವ ದೆಂಕಣಿಯ ಪಳವಿಗೆಗಳು॥ ॥೯॥
ತಂದ ತಂದದೊಳ್ ಪೊಳಲ್ವುವ ಪೊರಮಡುವ
ಕುಂದಾಲವಾಜಿಗಳ ಪುರಜನದ ಪುರಜನದ
ಮಂದಲಾಧಿಪರೆನಿಪ ಬಂಪದ್ಧಿಜಾದಿಗಳ್ತುಜನ ದಿನಂ ತಪ್ಪದೇ॥
ಕಾಂಡು ಬಂದೀವ ಕಣ್ಗಳೆಯ ಕಪ್ಪದ ಪೊಂನ
ಕ್ಷಿತಂದಿಗಳ ನಾವರದ ನಂದಣಿಯ ಕಾಣಿಬನ
ಕಂಡು ಮರಳುವ ಮಂನೆಯರ ಮಹಾವಿಭವಂಗಳೆಸೆದವಾ ನಗರದೊಳಗೆ॥ ॥೧೦॥
ನೆಳ್ಳನೆಸಯಂ ಪೋಗಿ ವಹಿಲದಿಂ ಪೊಕ್ಕುದಾ
ಪಟ್ಟಣವನದರೊಡನೆ ನಡೆತಂದು ವಾಳೆಯಂ
ಬಿಟ್ಟುದು ಪುರೋದ್ಯಾನವೀಧಿಗಳೊಳಾರ್ಜುನಂ ನಗರಮಂ ನೋಡಿದನು ತಾ॥

ಕಟ್ಟೆನಕದಿಂದಕಂಗಾಳಿಸುತಿದೆ ಪೊಳಲಿದಂ
ಮುಟ್ಟಿಪಾಲಿಪವೀರನಾವವಂ ಸುಧರೆಯುಂ (ಪಾಲಿಸುವನೃಪ)
ಕಟ್ಟುವನೆಪೇಳೆಂದು ಪಾಂಸಧ್ವಜಕ್ಷಿತಿಪನಂ ಕೇಳ್ದುದವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೧॥
ನೀನರಿಯದಿಲ್ಲಲೈ ಪಾರ್ಥ ಮಗಧಪುರಮೆಂಬ
ದೀನನಗರಮಂ ಬಲ್ಲೈ ಪಾಪನಂ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತ
ಧ್ವಜನಾಥನಲ್ಲಿಗರಸವನವನಿಪರೊಳಗ್ಗಳೆಯನವನಬುದ್ಧಾಯಕಾಗಿ॥
ಯೇನೆಂಬೆನೊಂದುನಾವರಚಿತಂ ದಿಕನಕಮಂ
ಸ್ನಾನಮಿಲ್ಲದೆತೆತ್ತುಬಹೆವುನಾವೆಲ್ಲರುಂ
ಪಾನಮಾಡದೆದಂಡಿಸುವನೆಂಬಖ್ಯಾತಿಯುಂ ಶ್ರುತಿದಿನದೊಳುಂತಪ್ಪದೇ॥ ॥೧೨॥
ಯಾತಂಗೆಸಚಿವಂಸುಬುದ್ಧಿಯಂಬವನೊರ್ವ
ನಾತನೇಪಾಲಿಸುವನವನಧ್ರಾತಳಮಂ ನಿ
ಜಾತಿಶಯಧರ್ಮದಿಂದೆಳ್ಳನಿತುದೋಷಮಿಲ್ಲದೆಸಾವಧಾನದಿಂದಾ॥
ನೀತಿಪಥಮಂ ಬಿಡದೆವಿವಿಧವರ್ಣಾಶ್ರಮದ
ಜಾತಿವ್ರಾತದವರದುಸಂತತಂ ಶ್ರುತಿಗಳಂ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂಪೊರಡುಪುರಜನಕೆಪಡುಗಿನಾಗಿಧರ್ಮಪನಂಪೋಷಿಸುವನು॥ ॥೧೩॥
ಪೊಂದುಕಾದಕೆಯಕಪ್ಪನಿಂದೆಸವತೇಜಿಗಳ
ಕುಂದೊಂದುಧವಳಾಂಗದಾನೆಗಳಮಗ್ಗಮಯದ
ಪೊಂದೇರ್ಗಳೆನಿತೆಂದಾಯರಿವನಕರಗ್ರಾಸಮಕ್ಷೌರಥಕರಿಘಟೆಗಳು॥
ಮಂದಿಸುದರೆಯಪವಗ್ಗನರವರಾಭ್ರಾರ್ಕಪಾಲ
ವೃಂದದೊಳ್ಪದಿಯುಂಟೆಬಲ್ಲವಮಾಂಗೆಕದು
ಪೊಂದಿದತಿಶಯವೀರನಾತುರಗಮಂ ಕಟ್ಟಿದಿರ್ದಪನೆಪೇಳೆಂದನು॥ ॥೧೪॥
ಯಾಪುರದೊಳಿರ್ದಮಾನವರೆಲ್ಲರುಂ ಸದಾ
ಶ್ರೀಪತಿಯಪೂಜನೆಯಲ್ಲದೆಪೆರತಾರಿಯರತಿದ (ಪೆರತನರಿಯ)
ಯಾಪರವೇದಾರ್ಥಕೋವಿದರ್ಸ್ಮೃತಿಪ್ರೋತಾಚಾರಸಂಪನ್ನರು॥
ಕಾಪುವರ್ಜಿತರಪಾಂಸಾಮತೆಗಳಾತ್ಮಜ್ಞ
ರೂಪಜ್ಞರತಿಬಲರಾದೇನೆಗಕ್ಷುಚಿತಗಪ್ಪ
ತಾಪಿಗಳ್ಬೇರ್ಗಳಾನಪುಗಾರವಸಾಯರಘುಶಶಿಶ್ರೀಧರಗ॥ ॥೧೫॥
ಯೋಗಿಜನದಂತೆಮುಕ್ತಾಪಾರದಿಂಪೂಜ್ಯ
ಮಾಗಿಪುದುಪಾತಾಳನಿಲಯದಂತಾವಗಂ
ಭೋಗಿಪವಿಲಾಸಮಂತಳೆದಿಪುದುಸಂತತಂಗಾಂಧರ್ವಶಾಸ್ತ್ರದಿಂತೆ॥
ರಾಗಾನುಬಂಧಮೋಹನಮಧುರಕಾಲಂಬ
ಮಾಗಿಪುದುಪಾರ್ಥಕೇಳ್ಪುರದನಕಲನಾ
ಗಗ್ಗಂಮೇಗಂತುಮಲ್ಲದೆಪತಿವ್ರತಾಶೀಲಮಂತಾಳ್ದಿರ್ಪುದು॥ ॥೧೬॥

ಯಿಲ್ಲಿಪುರುಷಸ್ತ್ರೀಯರೋರ್ವರುಂಪಾತಕಿಗ
ಳಲ್ಲದಿಪ್ಪರಾರುಂನಾಂನಿಧ್ಯದಿಂರಮಾ
ವಲ್ಲಭಂಪೊರೆವನೀನಗರಮಂತನಗಿದೆರಡನೆಯವೈಕುಂಠಮೆಂದು॥
ನಿಲ್ಲದೆತುರಂಗಮದುಪೋಗಿಪೊಕ್ಕುದುಬಳಿಕ
ಬಲ್ಲರಂಕಾಣೆನಾಂಫಲುಗುಣಮುಖಾಂತಕನ
ಮೆಲ್ಲಡಿಯಕರುಣಮಂತಿಳುಪುದೆಂದಾಯೆನೆಂದನಾಪಾಂಡುಕೇತುನೃಪನು॥ ॥೧೭॥
ಫಾಲ್ಗುಣಂಕೇಳ್ದಾಭಕ್ತಜನಮಾತನಿಂ
ತಾಳಿಸುವಪಾರ್ಥನಕಿರೀಟಾಗ್ರದೊಳ್ಬಂದು
ಕಾಲೂರಿನಿಂದಿರ್ದುದೊಂದುಪಕ್ಷಿಯೆಂಬೆನುತ್ತಾತದದ್ಭುತವನು॥
ನೀಲಧ್ವಜಾದಿನೃಪರೆಲ್ಲರುಂತಮತಮಗೆ
ಮೇಳಣಾಪಜಯದಸೂಚನೆಯಲಾನರಗಳ
ಕಾಲಗತಿಯಂತಿಳುಹುದೊಶಿವಶಿವಾಯೆನುತಮನವಳುಕಿಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದರು॥ ॥೧೮॥
ಯಿತ್ತಲೀತೆರದೊಳಿರುತಿರಲತ್ತಲಾಪುರದೊ
ಳುತ್ತಮಹಯಾಗಮನಕಾಡನೆಬಂದಿಪ್ಪನೃಪರ
ವೃತ್ತಾಂತಮಂಬಿತ್ತರಿಪಪಾಪನಂಕೇಳ್ದುಶಿಬರಂಕಳುಹಿತೊಳತೊಳಗುವಾ॥
ಮುತ್ತುಗಳಮಾಲೆಯಿಂಕನಕದಾಭರಣದಿಂ
ಚಿತ್ತರದಗಂಧಮಾಲ್ಯಕ್ಷತೆಗಳಿಂಪೂಜೆ
ವೆತ್ತಿನಿವತುರಗಮಂತರಿಸಿಕಟ್ಟಿದನೋದಿಕಾಂಡುಪಟ್ಟದರಾಣಿಯನು॥ ॥೧೯॥
ಲಗಪಕೇಳಾದುದನವರೊಳಸ್ತಮಯಸಮಯ
ಮರವಿಂದದಲಗರ್ಭೊಳ್ಳಿರೆಯಾದವಾರಧಿಗ
ಳರದೆಸಂದವುಬಿಸಿಲಬೀಡುಗಳ್ಕೂಡುಗೊಂದವುಪೂಡೆಪಕ್ಷಿಜಾತಿ॥
ಪಿರಿದೆನಿಪನಕ್ಷತ್ರಲೆಯರಾಶಿಯಂಪೊತ್ತಿಕಾಂ
ಡುರಿವವೆಂಕಿಯಕಡೆಯಲುಳಿದಕೆಂಗೆಂಡಮೆನೆ
ತರಣಿಮಂಡಲಮೆಸೆದುದಪರದಿಗ್ಭಾಗದೊಳ್ಬೆರಗಾದವುಕೋಕಂಗಳು॥ ॥೨೦॥
ಸುಲಲಿತಾಂಬರಮಣಿವಿಭ್ರಮಾಸ್ಯಗಾವನುಳಿದುಮಂ
ಗಳರಾಗಮಂತಾಳ್ದುತಾರಾಭ್ರಕರಣವನಾಂ
ತಳೆಸಂಜೆವೆಂಗಾಸೆನಲ್ಕೆಂಪಿಡಿದುದುಗಗನಂಗಳೆಸೆದವಾಗಸದೊಳು॥
ನಳನಾಳನಾಳನಳಿಸುಲಿಕೇರವಪರಪ
ಮಳನಾರಮಧುವೆಂಬಬಾಗಿಲ್ಗಳಂಪೂದಿ
ಕಾಳುತಿಪ್ಪೆವೆಂಬಂತೆಮುಗಿವುತಿರ್ದುದುಪೂಡೆತೀವಿದವುಕತ್ತಲೆಗಳು॥ ॥೨೧॥
ಯೀವೆಂಬನಪುನಿಶಕಟಕಮಿರ್ದುದುಮಹಾಂ
ಭಿತಾಗ್ನಿಯನುಕದಿಂಪೊಳಲಪೊರವಳೆಯದು
ಧ್ಯಾನವೀಧಿಗಳೊಳ್ತ್ತಲಬಿತ್ತರಪಾಪನಂನಗರದೊಳೆಗೆಣಿಕೆಗಾಳ್ದಿ॥

ತಾನಮಲಸಂಧ್ಯಾದಿ ವಿಧಿಯನಾಚರಿಸುತಂ
ಮಾನದಿಂ ಪುತ್ರನಾವರಕಂಭ್ರತದೆಸಕದಾ
ಸ್ನಾನಮಂ ಬಳಿಕೆ ಬಂದೋಲಗಂಗಾಳ್ಪನತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳಂದಿರುಳ್॥ ೨೨॥
ಪಳಿಕುಗಳ ನೆಲೆಗಟ್ಟು ಮರಕತಂಗಳ ಜಗಲಿ
ಪೊಳೆವನೀಲದ ಭಿತ್ತಿ ಬಜ್ಜರದ ಕಂಭತಮುರೆ
ತೊಳಪ ವೈಡೂರ್ಯದ ಮದನಸೈಮಿರುಪ ಗೋಮೇಧಿಕದ ಬಾಗಿಲ್ಗಳುಂ॥
ಸಲೆ ಪುಷ್ಯರಾಗದ ತೊಲೆಗಳೆಸೆವ ಮಾಣಿಕಂ
ಗಳ ಲೋವೆ ಮುತ್ತುಗಳ ಸೂಸಕಂ ಮಿನುಗುವ ಪ
ವಳದ ಪುತ್ಥಳಿಮೊನೆ ಪೊದೆರಂಜಿಸುತು ಚಾವಡಿಯ ಬಾಗಿಲೆಡೆಯೊಳ್॥ ೨೩॥
ಸಜ್ಜಕಂ ಮುಡಿವ ತಿಲಕಮನಿಡುವ ಮೊಗಮುರಿವ
ಕಜ್ಜಳಂ ಬರೆವ ಕಂಪಡಿಯನಿಟ್ಟಿಪ ಪಾಡು
ವುಜ್ಜುಗಳ ನರ್ತನದ ಕಾಮಿನಿಗಳಿಂಗಾದಿ ವಾದ್ಯಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸುವಾ॥
ಕಜ್ಜದಪಲವು ಕಲೆಗಳಂ ತೋರುವ ಪ್ರಿನವದ
ಸಜ್ಜೀವಮಾಗಿರ್ದ ಪುತ್ಥಳಿಗಳವಯವದ
ಪಜ್ಜಳಿಪ ನವರತ್ನಭೂಷಣದ ಕಾಂತಿಗಳ್ಕ್ಷೈಸೆದವಾಸಭೆಯೊಳ್॥ ೨೪॥
ಅಂಚೆಗಳ್ಳುಳರ್ಕ್ಷಿಗಳ್ಳಾಂ ನವಕ್ಕಿಗ
ಳ್ಕೊಂಚೆಗಳ್ಳಿಗಳ್ಗಿಳಿವಕ್ಕಿಗಳ್ಳುರಮೆಗ
ಳ್ಳಾಂಚೆಗಳ್ಳಾಗಿಲೆಗಳ್ಗಲ್ಲಲ್ಲಿರಂಜಿಸುವ ಸಜ್ಜೀವಭಾವದಿಂದಾ॥
ಪಂಚಾನನಾದಿ ಮೃಗತತಿಗಜಹಯಾವಳಿವಿ
ರಂಚಿಸೃಷ್ಟಿಯೊಳುಳ್ಳ ಮೂಜಗದ ನಾನಾಪ್ರ
ಪಂಚಗಳ ಚಿತ್ರಪತ್ರಂಗಳೆಸೆದಿರ್ದವಾಸಭೆಯೊಳ್ಮನೋಹರಮೆನೆ॥ ೨೫॥
ನೀಲಮಣಿಕಾಂತಿಗಳ ಕತ್ತಲೆಯ ಮುತ್ತುಗಳ
ಧಾಳಗಳ ಕೌಮುದಿಯ ಮಾಣಿಕದ ರಶ್ಮಿಗಳ
ಬಾಲಾತಪದ ವಿಭ್ರಮದ ವಿಯುಸಂಜೆಗೆಂಬನವಗತಿರುಳ್ಪಗಲ್ಲೀ॥
ತೇಲದಿಹವಲ್ಲದೆ ದಿವಾರಾತ್ರಿಯುಂಟೆಂಬ
ಕಾಲಜ್ಞತೆಯವನರಿಯದಾ ಮಹಾಸಭೆ ಸುರಪ
ನೋಲಗದ ಮಂಟಪದ ಸೌಭಾಗ್ಯಕಂಟುಮದಿಯಾಗದುರ್ದಿಪ್ಪುರಿಯೆನೆ॥ ೨೬॥
ಕಸ್ತುರಿಜವಾದಿಗಳ ನಾರಗಿಯ ಕುಂಕುಮದ
ಶಸ್ತ್ರಗಾದಗರುಚಂದನಧೂಪವಾಸಿತದ
ವಿಸ್ತರದ ಕರ್ಪೂರತೈಲದಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸುರಿವ ಬೊಂಬಾಳಂಗಳಾ॥
ಶಸ್ತರತ್ನಪ್ರದೀಪಜ್ವಾಲೆಗಳ ನಡುವೆ ಸ
ಮಸ್ತಸಾಮಂತನೃಪರಿಂದೊಪ್ಪುತಿರಲಾಗಳಾ
ಪ್ತಸ್ತೋಮಸಹಿತ ಬಂದಾ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನೋಲಗದೊಳ್॥ ೨೭॥

ಪೊಳಲಗಸೆಬಂದನೃಪಸಾಹಸಿಗಳೊಡನೆ
ಕಾಲಾಳ್ ಕಾದುಮುಸುಕಿತು ತನ್ನಿಜಾಮಗನ
ಜ್ಞಾತಿಗಳನೆರೆಕಂಡು ಮುನಿವ ನುಡಿತೋರಸಂಘ ಸಂಘರ್ಷದೊಳು॥
ತೇಜಿಕಟ್ಟಿದ ಕಂಠಮಾಲೆಗಳ ಗಳಿತಮು
ಕ್ತಾಳಿಗಳ ಗಳಿಸೆ ಪಾಡದೆ ಸೆಯೆ ಮುತ್ತಿನ ರಂಗ
ವಾಲಿಗಳನಿಟ್ಟ ಹೊದರಾಶನೋತ್ಸವಕೆ ಬಂತೆರನಾದುದಾಸ್ಥಳದೊಳು॥ ॥೨೮॥
ಮಿತ್ರಾಚಿತದರಾಜ ಮಿತ್ರಮಂಡಲ ವಶಂ
ದತ್ತ ದಳ್ಳಿಯರಾಜ ಮಂಡಲಂ ತನಗೆಂನು
ವಿಕ್ರಮದ ವೃತ್ತಮಂ ಕಂಡು ಲಜ್ಜಿಸಿ ನೀಳ್ದುತೆರದಿಂದ ಕಂಗಾಳ್ನವಾ॥
ಶತ್ರುಕಾಮಗಮಂ ನಿಮಿರ್ದು ಚುಂಬಿಸಿ ದರ್ಪ
ಉಕ್ತಮರಸುಂತಳದಕಮಲದಳನೇತ್ರೆಯ
ಬಭ್ರುವಾಹನಮಹೀಪಾಲಕನ ಕೆಲಬಲದೊಳಂದಿನಯಯಾದ್ವೀಪಗದೊಳು॥ ॥೨೯॥
ಬಳಿಕಾ ಮಹಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ
ನಲವಿಂದ ಸುಬುದ್ಧಿನಿಗುತಸಭಾಮಂಡಲ
ಸ್ಥಳದಿಂದ ಬಂದರಾಯರಯಜ್ಞ ತುರಗಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಂದೆವು ಮನೆಯೊಳು॥
ಕಾಳಗಕೆ ಮಿದು ಸುಬ್ಬನಾಗೆ ನಾವಿಹಿಂ
ದೂಳಿಯ ಬಾರದು ಕದನಕನು ವಾಸರಲಿವಾಯ
ದಳವೆಂದು ನುಡಿದಂ ಸುಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾಗಿಹ ಶಿರಃ ಪ್ರಧಾನಿಗಳ ಸೂಡೆ॥ ॥೩೦॥
ಯಿಂತಿಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತಂಗಳಂ ಕೇಳ್ದು
ಭಂತಃಪುರದೊಳರ್ಜುನನ ಸುಗಣಾವಳಿಗಳಂ
ಸಂತತಂ ನೆನೆದು ಚಿಂತಿಪ ಬಭ್ರುವಾಹನನ ನಿಜಮಾತೆ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆ॥
ಸಂತೋಷಮಂ ತಾಳ್ದು ತನಯನೋಲಗಕೆ ಸಾರ
ದಿಂ ತಳದಿರ್ದಿರೆ ಕುವರನಂ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ
ಕುಂತೀಕುಮಾರಕನ ವಾಜಿಯಂ ಕಟ್ಟಿದೈ ಲೇಸು ಮಾಡಿದೆಯೆಂದಳು॥ ॥೩೧॥
ಕ್ಷುದ್ರಬುದ್ಧಿಯನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೆ ನೀಂ ನೀಪರಿಗ
ರುದ್ರೋಪಕಂ ತೊಡರ್ದು ನಿಂನಮನ ಮಾಕಟ
ಮದ್ರಮಣನಾಗಮಂ ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಮಾದುದಾತನುದರದೊಳ್ ಜನಿಸಿ॥
ಲಜ್ಜೆ ಸದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದೆಯಲಾ ತುರಗಮಂ
ವಿಕ್ರಮಾದುದು ರಾಜಕಾರ್ಯಮಿಂದಮೃತಕೆನೆ
ಮುದ್ರಮಂ ಮಥಿಸೆ ವಿಷಮುದ್ಭವಿಸಿದೋಲ್ ಪ್ರಾಯದಿಂ ಸಟ್ಟವಂ ತನಗೆಂದಳು॥ ॥೩೨॥
ಮಾತೆಯನುಡಿಗೆ ನಡುನಡುಗಿ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ
ಭೀತಿಯಿಂದಡಿಗೆರಗಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಪಂಥದಿಂ
ದಾತನ ತುರಂಗಮಂ ಕಟ್ಟಿದೆಂ ನಿಂ ಮಚಿತ್ತಕೆ ಬಾರದಿರ್ದೊಡೆ ಬಳಿಕ॥

ನೀತಿಯಾದುದು ದೈವನಗಿಂದು ನಿಂಮಡಿಗೆ ಸಂ
ಪ್ರೀತಿಯಂ ತಾಳ್ದಮುದದಿಂ ಬೆಸಸಿದೊಡೆ ಮಾಳ್ಪೆ
ನೀತನೀಪುರಮೆಂದು ಕೈಮುಗಿದೊಡಾಗ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆ ನರಾಧಿಪನೊಳು॥ ॥೨೨॥
ಮಗನೆನ್ನೊಳೆಂನನಂದರ್ಜುನಂ ಬಿಟ್ಟು ನಿಜ
ನಗರಿಗೈದಿದನಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ತಾನವನ
ನಗಲ್ದು ಸಂತಾಪದಿಂ ತಪಿಸುತಿರ್ದೆಂ ಪುಣ್ಯವಶದಿಂದ ಬಂದನಿಂದು॥
ಬಗೆಯದಿರ್ದಪೆನೆಂತು ತೊಗಾಂತನಂ ನೀನಿಂದು
ಮೊಗದೋರಿ ನಿಂನ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ತಾತನಂ
ಪ್ಪುಗೆಸಮರ್ಪಿಸಿದೊಡಾಂ ಮಾಡಿದ ತಪೋನಿಷ್ಠೆ ಸಫಲಮಾದುದೆಂದಳು॥ ॥೨೩॥
ಕಂದನೀನಿಂದು ನಿಂನಳಿಯ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳಂ
ತಂದೆಗಾಪ್ಪುಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ನೃಪನ ವೈರಿಗಳ
ಮುಂದೆ ತೋರಿಸು ನಿನ ಶೌರ್ಯಮಂ ತನುಧನಪ್ರಾಣಂಗಳವರದಾಗಿ॥
ನಿಂದೆಗಾಳಾಗದಿರು ದುಸ್ಸಂತಾನದಂ
ತೊಂದಿಸದರಗತಿಯಂ ತಂಸಾಪಿತೃ
ಕೆಂದು ಸೂನುಗೆ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿ ಪಾರ್ಥನ ಬರವಿಸುಬ್ಬಿದಳ್ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆ॥ ॥೨೪॥
ಜನನಿಯಂ ಮನೆಗೆ ಮಂನಿಸಿ ಕಳುಹಿ ಬಭ್ರುವಾ
ಹನನಾ ಸುಬುದ್ಧಿಯಂ ನೋಡಿ ಪಿತನಂ ಕಾಣ್ಬು
ದನುಚಿತಮೊ ಮೇಣುಚಿತಮಾದುದೊ ಪೇಳ್ದರ ನಿಶ್ಚಯವನೀಗಳೆನಲು॥
ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ವೆ ವೇದಮೊದಲರಿಯದಾದೆವು ಧರ್ಮ
ತನಯಂಗೆ ನಿಂಮೈಯ್ಯನನುಜನಾತನ ರಕ್ಷೆ
ವಿನುತಹಯಮಿದನಿಂನು ಕಲಿತನದಿ ಕಟ್ಟುವುದು ನೀತಿಪಥಮಲ್ಲೆಂದನು॥ ॥೨೫॥
ಯಿಂನು ಕಟ್ಟಿರ್ಪುದು ದಿಗಳಂ ಬೇಗ ಬಿಟ್ಟಾಗಳೆ
ನಿಂನಖಿಳರಾಜ್ಯಪದವಿಯ ನೊಪ್ಪಿಸೈಯ್ಯಂಗೆ
ಮಂನೆಯ ಚಾರ್ತುರಂಗದ ಸೇನೆ ನಾಗರಿಕಜನಮೆಲ್ಲಂ ಕಾಣಿಸೊಳ್ಪತಿ॥
ಕಂನೆಯರ್ಪಿಡಿದ ಧೂಪಾರ್ತಿಗಳಿಂದ
ಕಂನಡಿಕಲಶವಿಡಿದು ಬರಲಿ ಸಂದರು ಕನಕ
ಸಂನುತ ಸುವಸ್ತುಗಳನೆಲ್ಲಮಂ ತೆಗಸು ತದುವೇಕೆಂದನಾ ಸುಬುದ್ಧಿ॥ ॥೨೬॥
ವರಸುಬುದ್ಧಿಯ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಕೇಳ್ದನಾ ಪಾರ್ಥ
ಘೂರೆಘೂರೆಗಳೆಲ್ಲರಂ ಕಳುಹಿದಂ ಮನೆಗಳ್ಗೆ
ಪುರದೊಳಗೆ ದಂಗುರಂ ಪೊಯ್ಸಿದಂ ತೆಗಸಿದಂ ಕಾಣಿಕೆದಸುವಸ್ತುಗಳನು॥
ತರಿಸಿದಂ ಕನಕಮಾಣಿಕ್ಯಶಕಲನಿಕರಮಂ
ತುರುಗಳಂ ಮಹಿಷಿ ಮದಕುಂಜರ ತುರಂಗಮಗಳ
ವರಚಿತ್ರರಥಂಗಳಂ ಕಾಂಚನಮಯದ ಛತ್ರಾಂದೋಳಂಗಳನು॥ ॥೨೭॥

ನವ್ಯಚಿತ್ರಾಂಬರಾಭರಣಂಗಳಂ ವಿವಿಧ
ದಿವ್ಯರತ್ನಂಗಳಂ ತೆರತೆರದ ಪರಿಮಳ
ದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಕನಕಪಟ್ಟಯುತದ ಹಂಸತೂಲದ ಮೃದುಲತಲ್ಪಂಗಳನು॥
ಸುವ್ಯಜನ ಚಾಮರ ಸಿತಾತಪತ್ರಂಗಳಂ
ನವ್ಯನಾಟಕಿಯರಾಗಿನೆನೆ ತರಿಸಿದಂದುಕ
ಭವ್ಯದಿಂ ಜಾಹ್ನವಿಜನಾಬನ್ತ್ರವಾಹನನಂದಿನಿಯರುಳ್ಳ ವಸ್ತುಗಳನು॥ ॥೩೯॥
ಸ್ಥಿರನೃಪವನಿತೆಯೊಳ್ಪರಿಣಾಯುಧಂ ಜಾತಿ
ಯರಮನೆಂಬೆಚ್ಚಿದುದು ಮೂದದೆಸೆ ಬೆಳಗದುದಾವ
ಸಂಬಿತು ತಂಗಾಳಿ ಭ್ರಗನಿಕರ ಮುಳಿದೆತ್ತ ವರಳಿದವು ತಾವರೆಗಳು॥
ಮೊರದವಾಡದನೆರದವೆಗೆ ವಿಸ್ತಾರಗ
ಳ್ಪುರದವಿದಿದರ್ ಕತ್ತಲೆ ತಾಲಗತುತ್ತಲಂ
ಕಾರಗದುದು ಜನರಹಂಗುವಿದೆರದುದೊದರದವುದೆ ಸುಲಲದವಾಧ್ಯಂಗಳು॥ ॥೪೦॥
ಅಲ್ಪಶೋಭಾಂಬರಛಾಯೆ ಗಳದುದರ್ ವಿನೆ
ತ್ವರದಿಂದ ಕತ್ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಹರವಿಯರಥ
ತುರಗಖುರಮುಟದಿಂದ ಲೇಪ್ಸೆಂಧೂಳ್ಳಿನೆ ಪ್ರಾಚೀನಿತಂಬವತಿಗೆ॥
ಸರಸದಿಂ ತರಗಾಶಿಯೊಳ್ದಿರವ ಸಮಯದೊಳಾದ
ಕರರುಹಾಸ್ತದ ಕಿಸುಬಾಸುಳ್ಳನೆ ನವಿ
ಸ್ತರದ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗಮೈದಿರಂಜಿಸು ತಿದ್ದುದಿಂದು ಮೂದಗಾದೆಸೆಯೊಳು॥ ॥೪೧॥
ಜಿತತಮಂ ತ್ರಿಭುವನಮಧ್ಯಪ್ರಕಾಶಂ ವಿಶಾ
ಜಿತವಣಾಪಸ್ತ್ರೀಧರಂ ಪಂಚಮುಖಮೂರ್ತಿ
ಸುತಕಾವ್ಯಪಂಚಾಜತೇಜಾಕರಂ ದಾಕ್ಷಾಯಣೀಗಾಕುಲಜಾತನು॥
ಲತಿಕಾಂತಿಶೋಭಿತದಿಗಂಬರಂ ಕಲಿತಾಪ
ಹೃತಸುವಲಯಂ ಚಕ್ರಿಯವತಾರದಶಕದಂ
ನತಿಗಳಂ ತಳೆದೆನೆ ವದನಪಸುಧಯಂ ನೈದನಂದು ಮಾರ್ಗದೊಳು॥ ॥೪೨॥
ಪೊಂದು ಮಾರ್ಗದೊಳ್ನಡೆಯದೆ ಸದಾ ದ್ವಿಜನಿಕರ
ದಂದಮಂ ಕೆಡಿಸಿ ಸುರುಬುಧಮಂಗಳ್ ಪೊಂಸತಿಗೆ
ಕುಂದನಿತ್ತುದರಿಂದ ನಾರಧಿಪೊಳ್ಪವನಾದ ನಾತ್ಮಜಂ ಲೋಕಮರಿಯೆ॥
ಮಂದನಾದಂ ನಿಂನಪತಿಗೆಂದು ಪದ್ಮಿನಿಯ
ಮುಂದೆ ನಗುವಸಿತೋತ್ಪಲಂಗಳ್ ನಸುದಯದೊ
ಳ್ಪಂದಿದವು ಹರನಿಂದೆ ನೈದಿಲೆ ಸಿರಿಕ್ಷವಂಶ್ಯೆಯೊದನೆ ತೋರದಿಹುದೆ॥ ॥೪೩॥
ಲಾಧಿಪ್ಯನುದಯದೊಳ್ಕುಲು ಸುಗಾನಸುಸುಸಂ
ಧ್ಯಾದಿಗಳ್ ನಾಚರಿಸಿ ವಸ್ತುಗಳ ನೈದೆಸಂ
ಪಾದಿಸಿ ಕಿರೀಟಿಯಂ ಕಾಣಲು ಸುವಾದನ ಜಗನ್ನಿತ್ತ ಮಾಳ್ಪಯದೊಳು॥

ಸಾಧಿಸಿದನಖಿಳನೃಪಸತ್ರಮಂಮಾಡಿಮಧು
ಸೂದನನಚರಣಮಂನೆನೆದುವೃಷ್ಣೇಯಮೋದ
ಉದವೀರರ್ಗೆಂಕರೆಸಿದಂಕಯಮಂಬಿಡಿಸಿಕಾಂಬಿಕವ್ಯಕದಿಂದ॥ ॥೪೪॥
ಲವನಿಂಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದವರಚತುರಂಗ
ಮಿನಸುತನಸೂನುವಿನಮೋಹಕರಯೌವನಾ
ಶ್ವನಮಾಯಬಲಮತುಲಸಾಂಗಸಹಿತುವಿನಾಳದೆನೀಲಧ್ವಜನಮಾಹಿನಿ॥
ದನುಜಾರಿನಂದನನನೇಮದಿಂಸಂಗ್ರಾಮ
ಕನುವಾಗಮೊರವಲ್ಲುದಾಗಸಂನಾಹದಿಂ
ಘನವಾದ್ಯರವದಿಂದರ್ಜುನಂಬಂದುನಿಂದಂಮುಂದೆಧೊರೆಗಳಾದನೆ॥ ॥೪೫॥
ಅನುಮಯದೊಳ್ಬಭ್ರುವಾಹನಂಮೊರಮಲ್ಲ
ನಾಸುಬುದ್ಧಿಪ್ರಮುಖಮಂತ್ರಿಗಳಗಡಣದಿಂ
ದಾಸಕಲವಸ್ತುಸಹಿತಾಸುದರೆಯಂಕಾಂಡುನಿಜಭುಜತುರಂಗದೊಡನೆ॥
ಪ್ರಾಸುರದಕಲಶರಂನದಿವಿದಿದುನಡೆತಹಾವಿ
ಉಸಿನಿಯರೊಳ್ಗಿನಿಂಸಂದಣಿಯಪುರಜನದ
ಪ್ರಾಸುರಸ್ತೋಮದಿಂಸುದಿತೋರಣಾವಳಿಯಪಿಂಗರದಸಾಲಿನಿಂದ॥ ॥೪೬॥
ಯೆಲ್ಲಿಕಾಂತೆಯವಿರ್ದವನಲ್ಲಿನಾಗಿನಿಂದಲ್ಲಿ
ನಿಲ್ಲದೆಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ನೈದೆನಡೆತಂದುಮೈ
ಪುಲ್ಲಿವಿನೆಮಾರುತ್ವದಿಂಪಾರ್ಥನಂಕಂಡುನಿಜವತಾಳಿಯಂತೆಗದುವರನಾ॥
ಮೆಲ್ಲಧಿಗನಪ್ಪುರಿತ್ತಂನಗಂಸೂಡುಕರ
ಪಲ್ಲವದ್ವಿತಿಯಮಂಮುಗಿದುಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಯಿಂ
ಚೆಲ್ಲಿದನೊದವಲನಿಳೆಯೊಳ್ಬಭ್ರುವಾಹನಂನೀಡಿನಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದ॥ ॥೪೭॥
ಅರಸನೀಬಭ್ರುವಾಹನನೊದನೊಂದ
ಪರಿವಾರಮಾಮರಜನಂಗಳಾನಮಿಸಿಯ
ರರಳಮಳೆಮುತ್ತುಫಲಂಗಳಂಸುರಿದರರ್ಜುನನಮಸ್ತಕದಮೇಲೆ॥
ವರಸುಬುದ್ಧಿಪ್ರಮುಖಮಂತ್ರಿಗಳ್ವಂದರೊ
ತ್ತರಿಸಿಗಳಿಗೆಗಾಂಡುಬಳಿಕವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ
ನರನೆರ್ಲ್ಲಹಾಲವಿಸಾರಸಿಪುತ್ರವನೆಯ್ದುವ್ಯೈಮುಗಿವುತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೮॥
ತಾತಚಿತ್ರೈಸುನಿಂನಾಸ್ಥಳಂತಾನೆಂಬ
ಮಾತೆಚಿತ್ರಾಂಗದೆಸಲುಹಾದಳುಲುಹಿಸಿ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿವಗಾದರಂಬಿಯವರ್ಕಿನಂದುತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆಬಂದಿರೆ॥
ಜಾತನಾದಂಬಭ್ರುವಾಹನಂತಾನೀಗ
ರೀತಿರಗಮಂಬಿಡಿದುನಲ್ಲಿತಪ್ಪಿದೆಸುಗಾ
ತೇತವಮಂಕ್ಷಮಿಸೆಂದುಮನುಳೆಂಗಳುಪಾರ್ಥನಧಿಗವಪ್ರೀತಿಯಿಂದ॥ ॥೪೯॥

ಮರುಳೆ ಮರುಳಾದೆಗೆಲಿನ ಕ್ಷತ್ರಿಯಪ್ರತಾಪ ತನ್ನಿತ್ತಿಯಂ
ಮಗನೆ ಬೇಡಿಕೊಳುತ ಕಾಲ್ಪಿಡಿದಿಪ್ಪ ತನಯನಂ
ಮೊಗನೋಡಿ ಮಾತಾಡಿಸದೆ ಭೈಗಳದ ನುಡಿಯುತ್ತೆ ತ್ರಾಂಡಿಹ ವಿಜಯನಾ॥
ಬಗೆಯನರಿತ್ತೈಸುಬಂಧಕೇಸನಾರುದ್ಧಿಣಾ
ದಿನಪೆಲ್ಲಾಸದ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬಂತಬರ
ಕನದೆರೆತಕರು ಕಾಣಸನ್ನಾವದಿಂದೆ ನೆಂಬಿನಪತೃತದಸಾಸವನಾ॥ ॥೫೦॥
ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಶಂಭು ಸದ್ದು ಜ್ಞಾನಗಳು ಬಿಡದೆ
ಸದ್ಯೋಗ ಮತಿ ಪಾರ್ಥನಂ ನತನ ಪ್ರವನಿತ
ಸದ್ಯಪ್ಪರಾಕ್ರಮ ಮಹಾವೃತ್ತ ತಲ್ಲಾಪ್ಪನ ಚ್ಛಿತ್ರ ಮಾಡಿಮಾನ್ಯನಿರ್ಗೆ॥
ಪ್ರದ್ಯೋತನ ನಿಪ್ಪಂ ನಿಂನ ಕಂಟಕ ಬೆಳೆಯನರ
ವದ್ಯರಾಹಂ ಪದಾವನತನಾಗಿ ದರ್ಪಂ
ಸ್ವಾಧ್ಯನವನರಹಾಕ್ರಹಿಸಿ ಮಂ ನಿಸಮೇಕ ಸಂ ಮನದರಿಯೆಂದರಾ॥ ॥೫೧॥
ಕೃಷ್ಣನೇಕಾವರಂತೆ ಪತ್ನಿಗೆ ಬಳಿಕ ಘರ್ಜನಂ
ಕೋಪದಿಂ ದವನ ನಿಟ್ಟಿಸು ತೆರದನಾಗ ತಲೆ
ಕೋಪದ ಕಿಚ್ಚಂ ನಕಾಲ್ಬಾಗೆಯೆಂಬ ಧರೆಯ ಸಾಗ್ನಿದಿತ ಪ್ರದಾಯದನಯಾ॥
ಭಾಮಿನಿ ನಿಕಾ ಬಜ್ಞ ವಾಹನನ ನೊಡದೆಲೆ ವೊ
ನೀ ಪಂಡೆಲಾನೆ ದುರ್ಯೋಧನನ ಸಂಪತ್ತವಸಿದವ
ನೀ ಪಾಲೊಯೊಳು ಬಂಜುವನೆ ಮಾಡಲಿಷ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟುಮತ್ತೆಕಾದದೆ ಬಿಡುವನೇ॥ ॥೫೨॥
ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಗೆ ವೈಷ್ಣವಿಂದಸಂಪ್ರತವಿಸಿದ
ಪುತ್ರನಲ್ಲದೆ ಪನಗೆ ಜನಿಸಿದೊಡೆ ಬಿಡುವೆಯಾ
ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮತವ ಮಂಪುತ್ರಗಿಂ ನಿಂದು ದಯಿಸಿದ ಚಿತ್ತ ಮನ್ಯಾಪಾನೊಬ್ಬನೇ॥
ಶತ್ರುಗಳ ವನದು ಚಿತ್ರವ್ಯಾಪಾದಲ್ಲಿನೆಧ
ರಿತ್ರೀಕನಾ ಮಾನದ ದರ್ಪಂ ಕ್ರಮದೊಳ
ಮಿತ್ರನಪರಂ ಗೆಲ್ವುದನಾತನಲ್ಲದಾ ಸ್ವಭುಯಂತಿತನನೆಂದನಾ॥ ॥೫೩॥
ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕಂ ಜನನಿ ಪುದಿಸಿಂಗದುದರದೊಳಕಲ
ಕೊಂಬೇಡಿ ನೀನೆಲವೊ ಸಲಗೇಡಿ ತಂನ ಬಸು
ರಂಬಂದವನೆ ಪ್ರಾಭೃತದರೆಯಂ ಕಾದದೇತಕೆ ತಂದೆ ಪಂಡೆ ನಿನಗೇ॥
ಡೊಂಬನಂತೆ ತನು ಬಲಿಮಿಡೇಕೆ ಪ್ರಮಾಪಾದಾ
ದಂಬರದ ಛತ್ರ ಚಮರಂಗಳೇತಕೆ ಬಯಲ
ಡಂಬಕದ ಸೈದುಗಳು ವೇಕೆ ಸುಡು ಸುಡು ನಿಂನ ಜೀವದಾಸೆಯನೆಂದನಾ॥ ॥೫೪॥
ಅಹಹ ನತ ಕಣಿಯ ಪಾಗಂಧರ್ವನಾಯಕನ
ದುಹಿತ್ರುವಲ್ಲ ನಿಂನ ಮಾತೆ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯು
ವಿಹಿತಮಿದು ನಿನಗೆ ಪ್ರಮಾಣಂ ಕರವೇಕ್ಷ್ಮಮಂ ತಳೆದನಾಚಕದರ ಚತನೇ॥

ಬಹಳ ಪರುಷವಾದುದಿಂದು ಹೃದಯಮಂತದೆದ
ರಭಸಾರಾಯರಮುಂದೆ ಕೊಂಡುದುಷ್ಟತಿಯ
ಕುಹಕದಿಂ ತೃಪ್ತಿದುಪ್ಪತಿನಿಜಪರದನಾಪ್ತಜನರ್ಕೋಪದಿಂದಾ॥ ॥೫೫॥
ಬರುತ ದಿಗಳಿಂತಂನಮೋಗನೋಡದ ಬರ್ಕೆನಂ
ಜರದೋದಾತನ ಬಗೆಯನಾಸು ಬುದ್ಧಿಗೆ ತೋರು
ತಕೆ ನಸ್ತಿರದೆ ದೃಷ್ಟಬಳಿದಲಾಮಾತೆಯಂ ಕಸನೆ ಹಿಸೆವರಿಸಿದೆಯೆಲಾ॥
ಅರಿಯಬಹುದಿಂ ಸುತೇಳ್ವಿಂ ನವತಲೆಗೆ ದಹಾದೊಡೆ
ಕುರುಹಾಳ್ವುನೀನಾದಿದಿನಿವೆಲ್ಲಮಂ ಧಟಿಂ
ಮರೆಯದಿರ್ದೆಂದು ತಿರುಗಿದಂ ಬಭ್ರುವಾಹನನಂದು ಕದರೆ ಸಹಿತಾ॥ ॥೫೬॥
ತೆಗಸಿದಂ ತಂದಪ್ಪಿಳವಸ್ತ್ರವಂ ಕದರೆಯಂ
ಬಿಗಿಸಿದಂ ಆಯದೋಳ್ಪುರಜನಸ್ತ್ರೀಯರಂ
ಹೊಗಿಸಿದಂ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಕರೆಸಿದಂ ಸಚಿವರಂ ಸೇನಾಧನಾಯಕರನು॥
ಬತಿಗಿಸಿದಂ ಚತುರಂಗಮಂ ನೆರಹಿ ಧಾತ್ರಿಯಂ
ಮಿಗಿಸಿದಂ ವಾದ್ಯರವದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಘೋಷಮಂ
ಮುಗಿಸಿದಂ ತಾವರೆಯನಾಬಭ್ರುವಾಹನಂ ಧೂಳ್ಪಳನಂ ಮುಕುಕರು॥ ॥೫೭॥
ಕೇಳ್ದತಿನ್ನೃಪಾಲಕುಲತಿಲಕಮುಂದಣಾದ್ಭುತಕ
ಧಾಳಿಪಮಂ ಬಳಿಕ ಮಾಡಿದುದುಕರ್ಣಿಕದ
ಕಾಳಗಂ ಸಪ್ತನಾಚಿನೆ ಬಭ್ರುವಾಹನನ ಮಾಡೆ ಮಹಾದಾಹವದೊಳು॥
ಹೋಳಲೇನಂದು ಕರ್ಣಂಗೆ ಪಾರ್ಥನೋಳಾದ
ಕೋಳಾಹಳದ ಕದನ ದಂತೆ ಮುಂನಧ್ವರದ
ಬೇಳ್ಪಂಬದಿಂದ ರಾಮಂಗೆ ಕುಶಲವರೊಡನೆ ಬಂದ ಸಂಗ್ರಾಮದಂತೆ॥ ॥೫೮॥
ಅಾಲಿಸಿದನಲ್ಲಿ ಹರಿಯಂ ತಜನಮೇಜಯಂ
ಮೇಲಾಸಕಥೆಯ ನೊಲಿದು ಬೆಸಗೊಂಡನೆಲೆ ಮುನಿಪ
ಕೋಲಿಸುದಿದೆ ಕರ್ಣಕಲುಷಾರಸಮರಮಂ ಕೇಳ್ವೆನದನಾನಿಂ ನೋಳು॥
ಕೇಳ್ವ ಬೇಕಾದುದಾಪವಂಗೆ ಸುತರೊಡನಾದ
ಕಾಳಗದ ಸಂಗತಿಯನೆನಗೆಂದೆನಲ್ಕೆ ಮುನಿ
ಪಾಲಂಗೆ ವಿರಚಿಸಿದನೀತೆರದೊಳಾ ಪಯೋನಿಧಿ ಬಳಿಕ ಸಂತಸದೊಳು॥ ॥೫೯॥
ಕ್ಷೇಮದಿಂ ದ್ವೈತದೆ ವಿಸರ್ಜಿಸಿದಂ ಸ್ವಪಕ್ಷಗಳಾ
ಧ್ಯಾಮಜನಮೇಜಯಂ ಬೆಸಗೊಳಲ್ ಜೈಮಿನಿಮ
ಹಾಮುನಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನ ಕೋಮಲಾಂಘ್ರಿಗಳ ಕೊಂಡಾಡಿ ಹರುಷಮಾಗಲ್ಕೆ॥
ರಾಮಾವತಾರದೊಳ್ಕೇವಲ ರನಿಲಯಲಿ
ಕ್ಷೇಮಸೋಂವಲ್ಲಭನ ತಂನಸುತರೊಡನೆಸಂ
ಗ್ರಾಮದೊಳ್ಕಾದಿದ ಕಥಾಮೃತವನದರ ಕಾರಣವ ನಹಿತತು ದಿಮಾದಲನು॥ ॥೬೦॥

ಸಪ್ತದಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ- ಅಂತುಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೮೮೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ॥

೧೮. ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ತಾಳ್ದ ಸಿವನಾಥ ತೇಜಸ್ವಿನಂ
ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ ತರೆ ವಿಜಾಜಿಸು ವರ್ಷ
ತಾಮ್ರಧ್ವಜೆಯನಾಜಿ ಮಂತ್ರಮಗ್ರಿ ಬಾಣರ ಮಾಗ ಕಾರ್ಮಂ ತಾಳ್ದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಭೂಪಾಲಕೇಳ್ ಪಾರ್ಥನಿಂ ಸಹಾರ್ದೊಳವನಿ
ಪಾಲತಿಯ ಬಲವರಸಂಗರದ ಕಾತುರದ
ನಾಪಲಿತಸೋರವೆನಿಪ್ಪುದು ಮೊದಲಾದರವಿಕಲದನ್ನು ಪರೆಕೈಗಳನು॥
ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಸಂತಸದ ನೆಲೆವನೆಯ ನಪ್ಪಯೋ
ಧ್ಯಾಪುರದೊಳವತರಿಸಿದಂ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿ
ರೂಪದಿಂ ರಾಮಚಂದ್ರಾಖ್ಯನದೊಳ್ ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿಯಿಂ ದಶರಥಂಗೆ॥ ॥೧॥
ತೊಳೆದು ಜನನಿಯ ಜಠರಮಂ ಜನಿಸಿದ ವನದೊ
ಳ್ಕೆಳೆದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರೊಡನಾಡಿ
ತಳೆದು ಕೌಶಿಕನ ಮಖಮಂ ಕಾಯ್ದು ತಾಟಕಿಯ ಸೋರಬಿ ಮುನಿಸತಿಯ ಘನವನು॥
ಕಳೆದು ಮಿಥಿಳೆಗೆ ಪೋಗಿ ಭಾರ್ಗವನ ಗರ್ವಮಂ
ಸೆಳೆದು ಹರಚಾಪಮಂ ಮುರಿದೊಲಿಸಿ ಸೀತೆಯಂ
ತಳೆದುತ್ಸವದೊಳಯೋಧ್ಯಾಪುರಕೆ ದಶರಥನೊಡನೆ ರಾಘವಂ ಬಂದನು॥ ॥೨॥
ವರ್ಧಿಸುವ ರಾಮಂಗೆ ಭೂಮಾತ್ಯರಂ ಬಳಿಕ
ಮುರ್ಧಾಭಿಷೇಚನಂ ಮಾಡಲನುಗೈಯ್ಯೆ ನೃಪ
ನರ್ಧಾಂಗಿ ತದಯಿ ಕೈಕೆಯಿ ಪಬ್ಬನಸ್ತೆದೆನಲವ ತಿಮತ್ರಿಪೋಗದಿಂದಾ॥
ಸ್ಪರ್ಧಿಸದರಿಕೆ ಭರತನ್ನಿರತನಂ ಕಳುಹಿ
ದಂರ್ಧಿದರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿದು
ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವದನುಜರಂ ಮುರಿದು ಮುನಿಗಳನೋವಲನತಿಸಹಿತಕಾನನಕ್ಕನು॥ ॥೩॥
ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳ್ ರಕ್ಕಸಿ ಶೂರ್ಪನಖಿಬಂ
ದಂಡಲೆಯಲಾನೆಯಂ ಖರಗಳಿ ವಿರಾಧ್ಯರಂ
ಖಂಡಿಸಿ ಕನಕಮೃಗವ್ಯಾಜದಿಂ ದೈತ್ಯದಲ್ಪಗ್ನಾನಗಲಿಕ ಸಬಟದಿಂದಾ॥
ಕಾಣದೊಯ್ದ ರಾವಣಂ ಸೀತೆಯಂ ಕಾನದೊಳ್
ಬೆಂದಾಗಿ ಪರಿತಾಪದಿಂ ಬಡ್ಡಿ ಜಟಾಯುವಂ
ಕಂಡುಮಾಲಿಂಗಿ ಕೈಲ್ಗೊಂಡು ಸಂತೈಸಿದಂ ಮುಂದೆ ರಘುನಾಥನು॥ ॥೪॥
ಪಥದೊಳ್ ಕಬಂಧನಂ ಕೊಂದು ಶಬರಿಯ ಮನೋ
ರಥಮಂ ಸಲಿಸಿ ಕರುಣದಿಂದಂ ಜನಸ್ಯಯನಂ
ಪ್ರಥಮದೊಳ್ ಕಂಡು ಸುಗ್ರೀವಂಗೆ ಕೈಗಾಲ್ ವಾಲಿಯಂ ಭಗ್ಗದಿಂದಾ॥

ಮಥಿಸಿದಾವಾಗ್ನಿಯೋಲ್ಗರಾಜಕಾರಿಯದ
ಕಥನಕಾಳೋಚಿಸಿಕರದಿಕಲಿಗಳಂನೆರೆಸಿ
ಪೃಥ್ವಿವಿಜಯನರಸಲ್ಕೆವೀರವಾನುಮಂತನಂಕಳುಹಿದಂಕಾದುಪ್ಪೃಥನು॥ ॥೫॥
ಧಂಕಿಟ್ಟುಶರಧಿಯಂದಾಂಟಿಮೇದಿನಿಯಸುತೆ
ಗಂಕಿತದಮುದ್ರಿಯಂನಿತ್ತುಬೀಳ್ಕೊಂಡುನಿ
ಶ್ಶಂಕೆಯಲಶೋಕವನಮಂಕಿತ್ತುದನುಜರಂಬಡಿದಕ್ಷನಂಮರ್ದಿಸಿ॥
ಲಂಕದೊಳ್ಪುರಿಕಂದ್ರಜಿತುವಿನಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ
ದಂಕೆಯೊಳ್ಕಿಂದುವಾಲಧಿಕಿಚ್ಚುರಿಯಿಂದ
ಲಂಕೆಯಂಸುಟ್ಟುಬಂದವನಿಗೆಪೇಳ್ದನಿಲಜನನಸುರಾರಿಮನ್ನಿಸಿದನು॥ ॥೬॥
ಗಾನೆಯಿಲ್ಲದಕಪಿಗಳಂಕೂಡಿಕೊಂಡುತಂ
ಕಾನಕದಲತೀರದೊಳ್ಪುಬಂದೊದೆವಿಭೀ
ಷಣನಂಬರಿಸಿಲಂಕಾಧಿಪತ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುಜಲಧಿಯನಿಕ್ಕೆ॥
ಚಾಮೊಳ್ಸುರರಸೆಲದಪಿಸರುಳಿಯದಂತೆರಾ
ವಣಸುತಕುಂಭಕರ್ಣಮೊದಲಾದರಕ್ಕಸರನಾಲೆ
ಶಾಸದವಾಡಿದನುರುವಣಿಸಿಧಾಳಿಕಾಲೆತೆಯಂಕಂಡನಾರಘುವೀರನು॥ ॥೭॥
ರಾವಣನಪದಮಂವಿಭೀಷಣಂಗಾಯ್ದಿತ್ತು
ದೇವಕಳಂಮೊರೆದುನೆರೆಯಿರ್ದಸೀತೆಯಂ
ಪಾವಕನಮುಖದಿಂಪರೀಕ್ಷಿಸಿಮೂಜಗಂಮೆಚ್ಚೆವಿಜಯೋತ್ಸವದೊಳು॥
ಭೂಮವರಂಸೌಮಿತ್ರಿದಶವದನನನುಜಸು
ಗ್ರೀವಾದಿನಳಗದಿಗಾದಿಂದಯೋಧ್ಯಾಪುರಿಗೆ
ದಾವಳಿಸಿದನಮಲಮಗಳಿಸುಪ್ತರದಮೇಳತ್ರಿಸಿರತನಂವಾಲಿಸುತ್ತೆ॥ ॥೮॥
ವರಮಷ್ಟಕವನಿಳಿದುಪ್ರಸರವಶತ್ತುಪ್ಪರಂ
ಕರುಣದಿಂತೆಗದಪ್ಪುಕಂಸಿಕವಶಿಷ್ಠಾದಿ
ಸುರುಗಳಂತಪ್ಪಿಸಿಸ್ತೈನೆಮೊದಲಾದರ್ಮಾತೃಜನಕೈದೆನಮಿಸಿ॥
ಅರಮನೆಯಸತಿಯರಂಸಚಿವರಂಪ್ರಜೆಗಳಂ
ಸರಿಜನತ್ರಿಸೃತಿಗಳನಿರದೆಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು
ಬರವನೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೈಸಿಕಶ್ರೆಯಾದಕಾಸಲೆಗೆಮನನಿತವಂದಿಸಿದನು॥ ॥೯॥
ಕೈದುಳದೊಳೋಯ್ದುನ್ನುಯ್ಯನೆಷಾನಕ್ಕೇಷಯು
ಮೈದುನದವಿತನಯನಂತಕ್ಕೈಸಿಮುಂದಾದಿ
ನೈದುಗಳಷಾಯಮಂಕಂಡುಕರಸುವಮಗನೆನಿಂನಕಾಲಮಲತನುವನು॥
ಕೊಯ್ದವರದಾಸಲೆಬೆಂದುದೆಂನೊದಲೆಂದು
ಸುಯ್ದುಮುಗ್ಧಾವಿಭಾವದಿಂತಂನಸವತಿಯಂ
ಚೈದುಮರುನುವಮಾತೆಯಂನೋಡಿನಗುತನಂಪೈಸಿದರಾವಣಾರಿ॥ ॥೧೦॥

ಮೈತ್ರಿ ತಾಳ್ದಂ ಶರಣಾಗತಮುಪಾರ್ತರ್ದೊಳ್ಪಾರನಿಧಿ
ಮೈತ್ರಿಯಾದವನಿಯಂ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆತ್ತಿ ಕ್ಷೋಣಿಪನದ
ಕಾಲದೊಳ್ಪಂದದುರುಮತ್ಸ್ಯಮುನಿನಿಗ್ರಹನರನಾಗದನುಜರಂದಾ॥
ಮಲೆಗಾಳ್ದಮೃತದಿಂದಾಡಿ ಬಳಿಕ ಸುಪರ್ವರಂ
ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರ್ದನೊಂ ಶ್ರೀಶತ್ರುಘ್ನಾವಿರವಯಷ
ಮೊತ್ರೈಸಿದುದು ರಾಘವೇಂದ್ರನಂ ನಿಖಿಳತ್ರಿಜಗುತ್ರಜಚಯಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ॥ ॥೧೧॥
ಯಾವಮಯಮಾಯ್ತು ಧರೆಯೆಲ್ಲಮುಂ ವರಜಾತ
ರೂಪಮಯಮಾಯ್ತು ಮನೆಯೆಲ್ಲಮುಂ ಶುಕಪಿಕರ
ಲಾಪಮಯಮಾಯ್ತು ವನಮೆಲ್ಲಮುಂ ವರ್ಧಿಪಪ್ರಜೆಗಳುಂ ಸಂತಸನಿವಾ॥
ಗೋಪಮಯಮಾಯ್ತು ಗಿರಿಯೆಲ್ಲಮುಂ ರತ್ನದ್ರಿ
ದೀಪಮಯಮಾಯ್ತು ತಮಮೆಲ್ಲಮುಂ ರಘುಜದ್ರಿ
ತಾಪಮಯಮಾಯ್ತು ಮೂಜಗಮೆಲ್ಲಮುಂ ದಾಶರಥಿರಾಜ್ಯಮಂ ಪಾಲಿಸೆ॥ ॥೧೨॥
ವಸ್ತ್ರಾಯಿಮಾದಳ ಬೀರ್ತವರು ಲತೆಯಿಲ್ಲ
ಪಾಪಗಳಂ ಕೆರೆಕಾಲುವೆಗಳಿಲ್ಲದಿಳೆಯಿಲ್ಲ
ಪಿಸ್ತೂಡುಗಳೊಳ್ಗಾರ್ವರುಂ ನಿಜಾಚಾರವಿರಹಿತರಾಗಿನಡೆವರಿಲ್ಲ॥
ಬಿಸ್ಕಿತ್ತಲಿಸ್ತ್ರಕಾದವಾಲ್ಗರೆಯದಾವಿಲ್ಲ
ಮಸ್ತಾದಿವೆತ್ತಿರದಪಶುಪಕ್ಷಿಮೃಗಮಿಲ್ಲ
ಕಸ್ತ್ರಳಿಪರಾಮರಾಜ್ಯದೊಳ್ಕಾಲದಮರಣಮಿಲ್ಲಖಿಳಜೀವಿಗಳ್ಗೆ॥ ॥೧೩॥
ಕಾಳಿಂದಿಸುರನದಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ಮೃತಾಬ್ಧಿಗಳ
ಕಾಳಿವಾಣಿಗೆ ಕಳಂಕಿಂದು ಮಂದಲಿಕೆ ಪರ
ಕಾಳಿಸಾವಾಲಿಗೆ ಮದಂ ದೇವಗಜಕೆ ನಂ ಜಾಹ್ನವಿತಿಗೆ ತೊದವಾಗಿರೆ॥
ಕಾಳಿ ಮದಹೂಟಮೆನಗಿಲ್ಲೆಂಬ ಮುನಿಸಾತಿ ವಿ
ಕಾಳಿಸುಲ ಮಲಿಕೆ ತಿರ್ಗಾಂ ತೆಕೊರಮಲ್ಲಾಗಾ
ಕಾಳಿಯಂ ತೆರುಸುವಳೆ ನಕ್ಷತ್ರಮನಯಶೋವಿಸ್ತರವನೇತೊಗಲ್ಕೆ ನೃಪ॥ ॥೧೪॥
ಸರ್ವಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಗಳಿಂ ಸ್ವಧರ್ಮದಿಂ
ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಾಗಿ ಸಕಲಪ್ರಕೃತಿಜಾತಿಚಾ
ತುರ್ವರ್ಣ್ಯಮಂ ಬಿಡದೆ ಮೆರೆವಲ್ಲಿ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಗೆ ಪಳಿಪೊರಸದೆ॥
ಉರ್ವಿಯಂ ನವಸಹಸ್ರಾಬ್ದಮಂ ಪಾಲಿಸಿದ
ಸುರ್ವಸಂತಾನಮಂ ಕಾಗಾದಿಕ್ಕಾಮಸುಕಲ
ನಿರ್ವಾಣಮಂ ನೆನದು ರಘುವರಂ ಸುಧಿದನೇಕಾಂತದೊಳ್ವಾಜ್ಞಾಸಯೊಳು॥ ॥೧೫॥
ಶಾಂತಿಕೆಗೆ ಕಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶಮೆನಲ್ಲಿಬಂ
ಧಾಂತದಿಲ್ಲಿಂದ ಸಂತತಿ ನಡೆಯದಿರ್ದೊಡಿಕು
ಲಾಂತಕಂ ತಾನಾದ ಕೆಂಡಸಾರದಂ ತಿರಲಿ ಮನುಜರ್ಗೆ ಸಂಸಾರದಾ॥

ಭ್ರಾಂತಿಯಂ ಬಿಡಿಸುವುದಪತ್ಯದೊಳ್ಮೆಗಳ್ವಿ
ಭ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲದೆ ಪೆರತದೇನುಂಟು ಮುಂದೆ ಮ
ಭ್ರಾಂತರವಸ್ಥೆದದರ್ಶಿನೆಂತೊ ಪೇಳೆಂದು ದಾಶರಥಿ ಬೆಸಸೂಯ್ಯನಾ॥ ॥೧೬॥
ಸಂತಾನಮಂದಾರದೊಳ್ಪುದಿದ ಮುಳ್ವಿತ್ತವ
ಮಂತಳೆದು ನಂದನೋತ್ಸವದಮೃತಪಾನದ
ಶ್ಚಾತಸಾಳ್ಪುಮನೈದಿದೇವೇಂದ್ರನಂತೆ ಸಂಮಾನಮಾಗದೆ ಬಂದದೇ॥
ಸಂತತಂ ಜಾತರೂಪವನೆ ಸಾಗರದೆ ತಾವ
ದಿಂತೋಳರಿ ಬಳಲುವದರಿಂದ್ರನಂದದೊಳೈದೆ
ಚಿಂತಿಸುವ ಸಂಸಾರಮೋಕೆ ಮಾನವಜನ್ಮಕೆಂದು ರಘುಪತಿ ನುಡಿದನು॥ ॥೧೭॥
ನೀರದಸಾಸಾರಕರವಿಂದ ಮಲ್ಲದೊಡೆ
ತಾರಕಗಳಿಂದೆ ಗಗನಕೆ ಚಂದ್ರನಿಲ್ಲದೊಡೆ
ಚಾರುಯಾವನಮದರ್ಪೆಗ್ನೆಯ ನಿಲ್ಲದೊಡೆ ಸಂಸುತಪ್ರಶಕೆಗಳಿಂದೆ॥
ಧಾರುಣಿಗೆ ಧರ್ಮದರಸಿಲ್ಲದೊಡೆ ಸಿರಿಯಿಂದೆ
ದಾರವಂಶಕೆ ಸುವರನಿಲ್ಲದೊಡೆ ಮೆರವುದೆ
ನಾರಿಪೇಳ್ಕೆನಲಜ್ಜೆಯಿಂ ತಲೆವಾಗಿ ನಿಜಪತಿಗೆ ಜಾನಕಿ ನುಡಿದಳು॥ ॥೧೮॥
ಕಾಂತನಿಂ ಪೇಳ್ದುದೇಂ ಪುತ್ರವತಿಯರು ಮೃಚ
ನ್ಮಾಂತರದ ಮುಗ್ಧಮೈಸಲೆ ಪೆಣ್ಣೆ ಮುಂನತಾಂ
ನೋಂತದಲ್ಲದೆ ಬಂದಪುದೆ ಬರದೆ ಬಯಸಿದೊಡೆ ಸುಕುಮಾರಸಂಪದವುದು॥
ಕಾಂತೋಳಗೆ ಮದುಗರ್ಭಪರಿಮಳದೊಳಾಳ್ವುದಲ
ತಾಂತಸುಟ್ಟಿದಂತೆ ವರಗರ್ಭಕೊಂಭನದ
ಕಾಂತಿಯಂ ತಳೆವುದಂಗನೆಯರೆಲ್ಲರ್ಗೆ ದೊರವುದೆ ಮೇದಿನಿಯೊಳೆಂದಳು॥ ॥೧೯॥
ಕಂದನಾಡುವ ಬಾಲಲೀಲೆಯಂ ನೋಡಿ ತೊದ
ಲ್ನುಡಿದ ನಿವಾತನುರೆ ಕೇಳ್ದ ಮುದ್ದಿನ ಮುದ್ದೆ
ಯಂದದಂಗವನೆತ್ತಿ ಕಾಂಡು ನಲಿ ತಾಳ್ಳೆಂದಪ್ಪಿಕೆಂ ಸುಯಳ್ಳೆಸೆವ॥
ಮುಂದಲೆಯ ಕಂಪನಾಘ್ರಾಣಿಸಿ ತೊರದೊಳ್ಳೆ
ಕೆಂದುಟಿಯ ಬಾಯ್ದೆರೆಯನೈದೆ ಚುಂಬಿಸಿ ಸೊಗಸ
ನುಂದದಾಯೆಂದು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಪ್ರೀತಿಯಂ ಪಡೆವರಂ ನಾವಕೃತರೋ॥ ॥೨೦॥
ತೇಲ್ವಾಸಿರಿಸಿ ಮೇಲುದಂ ಸೆಳೆವ ಕಮಲಮಂ
ಮೋಲ್ದಕಣ್ಣಾನೆಯಿಂದ ತಾಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಳ್ಪ
ಕಾಲ್ದುದಿಗಳಿಂ ಬಡಿರಿವದವರ ಸಿಸ್ವೆವದಿವ ಬಾಲಂಗೆ ಮೋಹದಿಂದಾ॥
ಜೋಲ್ವಾಲವಸಾರಮಂ ಸಾದುಮೇಲುದನಾಚೆ
ಪಾಲ್ದರದ ಮೊಲೆಯೂಡಿ ಸಾಮದೆ ತಾಳ್ದಿ ಬಾಳ್ವ
ನಾಲ್ಕನ್ನೆಪಿಂದ ಜಾಗುಳ್ವಾದಿ ಪಾಸುವಳದೇಂ ಸುಕೃತಿಯೋ ಧರೆಯೊಳು॥ ॥೨೧॥

ಯಿಂತು ಸುತರಿಲ್ಲದಾಸರೊಳವರ್ಗಳಿರ್ವರ್ಯಿಂ
ಚಿಂತಿಸುವಸಮಯಕೆ ವಶಿಷ್ಠಮುನಿಪತಿಬಂದು
ಸಂತಾನದಭ್ಯುದಯಮಾದಪುದು ಮುಂದೆ ನಿಮಗೆಂದು ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ॥
ಸಂತೈಸೆ ಬಳಿಕ ರಘುಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮನ
ಸ್ವಂತಪರುಷನಾಗಿರಲ್ಕೆ ತಳೆದೋರಿತು ವ
ಸಂತಕಾಲಂ ವಿರಾಜಿತರಸಾಲಂ ವಿರಹಿಹೃದಯಶೂಲಂ ತಾನೆಸೆದೆ॥ ೨೨॥
ಅರಸಂಚೆ ಸರಸಿಯಂ ಕಲಪಿಕಂ ತಳಿತಮಾ
ಮರನಂ ಚಕೋರತತಿ ಚಂದ್ರಿಕೆಯನಳಿಕುಲಂ
ಬಿರಿಮುಗುಳನರಗಳಿಬನಂಗಳಂ ವಿರಹಿಗಳ್ ಸ್ಮರನಂ ಸಾರ್ದೆಸೆಯಲು॥
ಧರೆಯೊಳೆಸೆಗಾಳಿಯಂತ್ರೆ ತಳೆದವಾರಿಯಂ
ತರುಗಳನೆಳಲ್ಗಳಂ ನೀರ್ತಾದುದಗತುಳನಂ
ಪರಿವೃತವಸಂತಕಾಲದೊಳಿಂತಿರಲ್ಬಳಿಕ ಸೀತೆ ಋತುಮತಿಯಾದಳು॥ ೨೩॥
ಮಲ್ಲಿಕಾಸ್ಮಿತರುಚಿರೆ ಕುಂದಕುಟ್ಮಲರದನೆ
ಪಲ್ಲವಾಧರೆ ಸ್ವರ್ಣಗಸಂಪಗೆಕುಸುಮಗಂಧಿ
ಸಲ್ಲಲಿತಕೋಕಿಲಾಲಾಪೆ ಚಂಪಕವರ್ಣೆ ಮೃದುಮಧುರಕೀರವಾಣಿ॥
ಫುಲ್ಲಲೋಚನೆ ಚಾರುಚಂದ್ರಬಿಂಬಾನನೆ
ಸಲ್ಲಲಿತಗಾತ್ರೆ ಜಾನಕಿ ವಿರಾಜಿಸಲ್
ಮುಲ್ಲಸದಿಂ ಪುಷ್ಪವತಿಯಾಗಿ ಪಡೆದಳ್ ತವಸಂತಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ತೆರದೊಳು॥ ೨೪॥
ಮೊದವಿ ಮೂದಿದ ಮೊಗಂ ಸೊಗದುಗಂ ಮೊಗದ ಮೈ
ಪೊದವು ನಳತಾದರಿಲ್ಲದವಯವಂ ಪೂಗಳಂ
ಮುದಿಯದ ಬಳಲ್ಕುರುಳು ನಿಟ್ಟೆಳದ ಕಂಗಳ್ಗಳ ವಿವಾಮಿಯುಪಕರದಮಾ॥
ಕದುಬಿಗ್ಗಿದ ದಕುಚಂ ಮಾದವೀಲತೆಯ ಸೆಳೆ
ವಿದಿದವೈನರಿಯಳಿದ ನಸುಮಾಸಿದಂಬರಂ
ಕುದಿವರವಲಕ್ಷ್ಮಿಸಂಗರಕೆ ಮಿಗಿಲಾಯ್ತವನಿಸುತೆಗೆ ಋತುಮತಿಯಾಗಲು॥ ೨೫॥
ಸಮುಚಿತಪ್ರಿಯಧರ್ಮದಿಂದಾತ್ಮನೆಯದಿನ
ದಮಲಮಜ್ಜನದಲಂಕಾರದೊಳೆಸೆದಳಂದು
ನಿಮಿಷದೊಳ್ಪಿಜಗಮಂ ಗೆಲ್ವೆನೆಂದಂಗಜಂ ಮಸೆದಲಾಯುಧವೊ ಮೇಣಾ॥
ಕ್ರಮದಿಂದ ಮನ್ಮಥಂ ಕಲುಷಮಂ ಶೋಧಿಸಿದ
ರಮಣೀಯಪ್ರಸಾದದರದನಾರಮೋಹನರನಿರು
ಪಮಶಯಃ ಶ್ರೀಯನಾಕಾರಮೋ ಪೇಳೆನಲ್ಕೀತೆರದಿ ಭುವನಕಾಂತೆ॥ ೨೬॥
ಸ್ಫುರದುತ್ತಮಾಸ್ಯಚಂಚಲದಿಂದ ಚಾರುಪಿಕ
ವರವಯೋಧರದಿಂದ ಪೂರ್ವತಸುಮೇಖಲಾ
ವರಳಕಿಂ ಕೋಕನಯನದಿಂದಲಾರಾಜಿಸುವ ಕಂಕಣಾಂಗಳಿಂದಾ॥

ಸರಸತರಲಾವಣ್ಯಸಾರಪ್ರವಾಹದಿಂ
ಭರಿತತರಬಿಂಬಕ್ಕೆ ತೆಪ್ಪೆಯಿಂ ಮಳೆಗಾಲ
ದಿರವನೆಚ್ಚರಿಸಲುಸಿಯಂಕಂದುರಮನದಮನದಿಹತಕಂಸಲಿದುದು॥ ॥೧೭॥
ಮಂದಗಮನೆಯ ಮಂದಹಾಸದ ವಿಲಾಸಮಂ
ಕುಂದರದನೆಯ ಕುಂದದವಯವದ ಸೊಂದಪ್ಪ
ದಂದಮಂ ವಕ್ತ್ರಕುಂತಳೆಯ ವಕ್ತ್ರವಲ್ಲಕಿನದದ ಭಾವದ ಬಗೆಯನು॥
ಚಂದನಸುಗಂಧಿನಿಯ ಚಂದ್ರಸ್ಪದೆನಕಮಂ
ಬಂದುಗೆಯದುಟಿಯ ಬಂಧುರದ ಸಿಂಗರವನೆ
ನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಬಹುದು ರಾಮಣೀಯ್ಯಕವಾದ ರಾಮನಮದದಿಯೊಳವನು॥ ॥೧೮॥
ಸೊಸಲಕಾಂತಾಳಿಸುವ ತಿಲಕದಿಂದಲಕದಿಂ
ಮಿಸುಪ ಮೈಸಿರಿಯ ದುರ್ವಾಸನದಿಂದ ಶವದಿಂ
ಪಸರಿಸಿಳೆಸನೆಯ ತೆಳ್ಪದಪನಿಂಪದಪನಿಂದಮರ್ದಳೊಂದೊದಿಗೆಯಿಂದಾ॥
ಲಸಿವೆರಳೊಳಗೆಸೆವ ಪುಸುಗರ್ಛಿಂ ತಿಸುಗರ್ಛಿಂ
ಮೊಸತೆನಿಪ ಕುಂಕುಮದಗಂಧದಿಂ ದಿಂಬಿನಿಂ
ತ್ರಿಸರದೊಳ್ಸರವಸುರುಕುಚದಿಂದ ಕಚದಿಂದ ಕಾಂತೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ದಳು॥ ॥೧೯॥
ಬಜ್ಜರದ ರತ್ನಪ್ರದೀಪಂಗಳಿಂದ ಮೊಸ
ಬಜ್ಜರದ ಮಣಿಮಂಚದಿಂದಂಚೆದುಪ್ಪಳಿಂ
ಸಜ್ಜೆಕದರಸ್ಸಳಿಂದೆಸೆವ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿನಿಂ ರಾಜಾತ್ಯಭೋಗಮಾದಾ॥
ಸಜ್ಜೆವನೆಯೊಳ್ಸರಾಜಿಪ ಕಾಂತನದೆಗೆನಸು
ಲಜ್ಜೆಮಂದಸ್ಮಿತಂ ಕಿರುಬೆಮರ್ ಕಾರ್ತರಂ
ಸಜ್ಜೆದೊರಲ್ವೊಗದೊಳ್ಳಿತಂದು ಸಾರ್ದಳ್ ಭೋಯ್ಯನೆ ಮತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿ॥ ॥೨೦॥
ಬೆಂಗಾಡದದೆಮೋಸಪಟ್ಟೋಗದೆ ತವಕಮುದುಗನಾರೆ
ಹಿಂಗದೆ ವಿಘಾತಿಗಳುಕದೆ ತೈಮರೆಯದೆ ಬೆಚದು
ಶಿಂಗದೆ ನೆಗಳ್ದಸುಖಕಂಜದೆ ತಪ್ಪನೆ ದನಗದಲ್ಪಿಸಿಕೆದೊಳ್ಪರದೆ॥
ಲಿಂಗಜಕ್ರಮವನಿಟ್ಟಿಸದೆ ಸಲೆರಂಜಿಸುವ
ಸಂಗರಸದಾಟಾಪದಿಂ ದೆಸೆದರೊಂದಿನಿಸು
ಭಂಗಮಿಲ್ಲದೆ ವಿರಹಿತಬರೊದಸುವಂತೆ ಸಮರತಿಯೊಳಾದಂಪತಿಗಳು॥ ॥೨೧॥
ನಾಗರದನದುವೆಷಗಳಿ ತಪ್ಪುದೊಳ್ಪಿನಯೊದನೆ
ಭೋಗಿಸುವ ತೆರಬಿಂದ ಮಧುಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವ ತೆಯಸಂ
ಭೋಗದಿಂ ರಾಘುಕುಲಲಾಮನೆಸೆದಂ ಮನುಬಲೀಲೆಗಿದು ಸಾಂಗಮೆನಲು॥
ನಾಗರಸದಿಂದಮಳಕಂಮೋಗ್ಗೆನರಿದುಮದ
ನಾಗಮಹೋಧಿಯಿಂ ಸಕಲರತಿಕಲೆಗಳಿಂ
ಮಾಗಲ್ಪುರಸ್ವರವಿಚಾರಮಂ ಮರೆದೈಸ್ಸಭಾವದಿಂ ಸೊಗಸುಗಾಳಿಸಿ॥ ॥೨೨॥

ಯಿಂತೆಸೆವಸಮರತಿಯಸೊಬಗಿಂದಲವರೀರ್ವ
ರಂತೋಳ್ಪುತಿರೆಬಳಿಕವರವಿಷ್ಣುನಕ್ಷತ್ರ
ದಂತದೊಳ್ವೈದೇಹಿಗಾಯ್ತುಗರ್ಭಾಧಾನಮದರಫಲಮಂನೋಡಲು॥
ಯೆಂತಾದೊಡಂತನಗೆಸಂತತನನಗಲ್ಬಿಸಿ
ಮಂತಿನಿಪರತ್ನದೊಳ್ಭುಜಗಶಯನದೆದೆದಳ
ದಂತಿರ್ಪಿಯದುಸ್ವಪ್ನದೊಳ್ದರ್ಪಕಾಂತೆಬಸುರಾದಳಾಂಘನವನಾಂತು॥ ॥೨೩॥
ಸಂಗ್ರಾನದುಬೆಳೆಯೆತ್ರಿವಳಿಗಳಡಗೆತೆಳುವಾಸೆ
ಸಂಗ್ರಾನೆಮೊಗವೊಗ್ಗೆಯೆಬಾಬೆಸದಸಮ್ಮುಗ್ಧೆ
ತಿಂಗ್ರಾಮೊತ್ತಬಿಗ್ಗುದರೆಕಾಲ್ಮಂದಗತಿಗಲಸೆನಗೆಮೊಗಂಬಗ್ಗುದೊಗಳೆ॥
ಕಂಗ್ರಾಪೆಯಮುಬಿರ್ನಿನವಮರ್ಗಿಂಚದಳೆಯೆತನು
ತಂಗ್ರಾಸದೊಳ್ಸೆಯೆಮೊಸಗಾಢಿವೆತ್ತಿರ್ದಳ್
ವಂಗ್ರಾಸುವೆಸಲ್ಲಸತ್ವಂಚನಲತಾಂಗಿಸುತಲಾಂಘನದಗರ್ಭದಿಂದಾ॥ ॥೨೪॥
ಬೆಳ್ಳಾವರೆಯೊಳ್ಸೆರಗದಳ್ಕುಲಂಗಗನಾಕ್ರ
ದೊಳ್ನದಿನಕೆಬೆಳ್ವಚಂದ್ರಕಲೆಕನಕಾದ್ರಿ
ಯೊಳ್ಬಗೆಗಾಳಿಸುವಬಿತಾಂಬುಜಂದರಾಜಿಸುವತೆರದೊಳ್ಕಾಂತೆಯಾ॥
ಪೊಳ್ಳಳದಚೆಲ್ವಿನಾನನದೊಳುರೆಮಿರುಗುವಕು
ರುಳ್ಗಳಂಗಲಬಿನದುವಿನೊಳ್ಪುಳೆವಗರ್ಭಕೆಂನೆ
ಗಳ್ಗುಚದೊಳ್ನುಪಚಾಚಕದಕಪ್ಪುಚೆಲ್ವಿಂದಕಾಣ್ಗೆಸೆದಿದುರ್ದಿಯಾ॥ ॥೨೫॥
ಚಂದ್ರಮುಖಿಯಾದವೈದೇಹಿಯಜಠರಮೆಂಬ
ಚಂದ್ರಕಾಂತದಮಗ್ರಿಯಮಧ್ಯದೊಳ್ತಿವೆರಾಮ
ಚಂದ್ರನೆಂಬಗ್ನಿಕಲಾಕಾನಂದಕರಮಾದಸಂಯೋಗಕಳೆಗಳ್ಬ್ಬ॥
ಚಂದ್ರನವಿರಾಜಿಸುವಪ್ರತಿಬಿಂಬಮಾಗಿರ್ದ
ಚಂದ್ರನೆನೆಶಿಶುಗರ್ಭದೊಳ್ಪೊಳೆಗೆಸೆದಿರ್ದ
ಚಂದ್ರಿಕೆಯೊಳ್ಪಂಗರುಚಿಬೆಳ್ಪುದರಲಾಳ್ಪಿನಿಂದೊಪ್ಪಿರ್ದಳುತ್ಪಲಾಕ್ಷಿ॥ ॥೨೬॥
ಕಾಂಚನಲತಾಕೋಮಲಾಂಗಿಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ
ಲಾಂಛನವನಿನಕುಲಾಧೀಶ್ವರಂಕಂಡುರೋ
ಮಾಂಚನದಹರುಷದಿಂನಾತ್ಮನೆಯತಿಂಗಳ್ಪೊಳ್ಪಿತವದಿಂಭೂಸುರರ್ಗೆ॥
ವಾಂಛಿತವನಿತ್ತುಪುಂಸವನಸೀಮಂತಮಂ
ತಾಂಚಾರುಲಾಂಛನೆಗೆವಿಪ್ರರಿಂದಂಚಿತ್ತ
ಚಾಂಚಲ್ಯಮಿಲ್ಲದೆವಶಿಷ್ಠವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರುಕ್ತದಿಂಮಾಡಿಸಲ್ಕೆ॥ ॥೨೭॥
ಯೋಜನತ್ರಯದಗಲದುತ್ಸವದಶಾಲೆಯಂ
ರಾಜಿಸಲ್ಕೆನೃಪಬಳಿಕಲ್ಲಿನೆರೆದನಾ
ನಾಜನಕೆದಿವಿಜಗೆಸುಧೆಯವಮೊದಲಾದಕಬಗಳ್ಭೂಸುರರ್ಗೆ॥

ರಾಜಿವಗನ್ನೆವಿಭ್ರಾಜಿಗಾಮುಖ್ಯದೈತ್ಯರ್
ಭೋಜನಸುಗಂಧತಾಂಬೂಲಮಷ್ಟಾಕ್ಷತೆಯ
ಮಾಜೆವಸ್ತ್ರಾಭರಣಾದುದನಾರೆಗಳ್ ಕಾಣ್ಬರಾಸುವಂ ಮನ್ನಿಸಿದನು॥ ॥೩೮॥
ಉತ್ಸವಕೆ ಬಂದನಿಬರೆಲ್ಲರಂ ಶರಣಜನ
ವತ್ಸಲಂ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ರಾಜಸಂ
ಪತ್ಸಹಿತದೊಳ್ ಬರ್ದಿನಿತರೊಳ್ಪೊಕ್ಕು ನಿಜಕಾಂತೆಯೇಕಾಂತದೈದಿ॥
ಕುತ್ಸಿತಂ ಮೊದ್ದದಾಶ್ರಮಕೆ ಋಷಿಪತ್ನಿಯರ
ಸತ್ಸಂಗದೊಳ್ ಸಬೇಸರಂ ತವಿಸುವೆನಿ
ದುತ್ಸವಂ ತವಗದರಿನಿಂ ಮೊಮ್ಮೆ ಬನಕೆ ತಂನಂ ಕಳುಹುವೇಕೆಂದಳು॥ ॥೩೯॥
ಲಾಕ್ಷಿತಳೆ ಬಯಕೆಯಂ ಬಿನ್ನೈಸೆ ಕೇಳ್ದು ನಗು
ತಾಕ್ಷೇಪದಿಂದ ಕಳುಹುವನಾಗಿ ಸಂತೈಸಿ
ರಾತ್ರಿಸಾಂತಕನಿರಲ್ಕಿಂದಿರುಳ್ಗನಸ ಕಂಡೇಳುತ ವಸಿಷ್ಠನೊಡನೆ॥
ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿಸುತೆ ಗಂಗೆಯಂ ಕೆಳದು ಸಾದೊಳ್
ಪಾತ್ರಿಗೆಯಾಗಿದೇಸಿಗರಂತೆ ದೆಸೆದೆಸೆಯ
ನಿಕ್ಷಿಸುತ ಮರುಸುತಳುತಿ ದುರ್ದಿಂ ಕಾಣ್ಬೆನಿದುಲ್ತೇನಹುದೆಸ್ಸೇಳೆಂದನು॥ ॥೪೦॥
ಯೆನೆಕನಸಿದೊಳ್ಬತ್ಲೆಂದದಕೆ ಶಾಂತಿಯಂ
ಮುನಿವರ ವಸಿಷ್ಠಂ ನೆಗಳ್ದುದಂ ಬಳಿಕ ಮನ
ದನುತಾಪದಿಂ ಪ್ರಜೆಯನಾರೈವುದಂ ಮರದು ಮೂರೆರಡು ದಿವಸಮಿರ್ದು॥
ಜನಮಲಿಸಿದಪುದೆಂದು ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಪುರಮಳ್ಕು
ದಿನಪಕುಲತಿಲಕನೇಕಾಂತದೊಳ್ ನಗರಶೋ
ಧನೆಯ ಚರರೊಳ್ ಪೋರ್ದಿನಂ ಕರೆಸಿ ಕೇಳ್ದನಿಂತೆಂದು ವಿನಯೋಕ್ತಿಯಿಂದಾ॥ ॥೪೧॥
ನಿಂದಿಸರೆಲೇ ಪ್ರಜೆಗಳೆಂನೆನಂ ತಂನವರ್
ಕಾಂದಿಸರೆಲೇ ಭುವನಮಂ ತರಕೆ ಕೀರ್ತಿಯಂ
ಕಂದಿಸರೆಲೇ ದಾಸರಿಂದ ಪುತ್ರ ವಿಜಯಪ್ರತಾಪತೇಜ ವನಿಳೆಯೊಳು॥
ನಂದಿಸರೆಲೇ ಜರಿದು ನಿಜವಂಶದೇಳ್ಗೆಯಂ
ಕುಂದಿಸರೆಲೇ ನ್ಯಾಯದಿ ಗಳೆದು ವರ್ತಮಾನದೊ
ಳ್ಬಂಧಿಸರೆಲೇ ಕಾಂತುಕಾರವೆಗಳನೆಂದವನನಸುರಾರಿ ಬೆಸಗೊಂಡನು॥ ॥೪೨॥
ದೇವನಿಂ ನಂ ಬೆಸಸಿ ಬಿದೊಡಿ ಶನಾದವಂ
ಸೇವಿಸಿದವಂ ಚತುಮರ್ಕಿನಾಗಳುಳ್ಳವಂ
ಕಾವುದೆಂದ್ವೆದೆಮೊರೆಯೊಚ್ಚವಂ ಜಗದೊಳುಂ ಚಂದ್ರಾರ್ಕಮಾಗಿ ಬಾಳ್ಗು॥
ಶ್ರೀವಿಭಿಕವದಿಂ ಶತ್ರುಪದವಿಯಂ ಪದದವಂ
ಭೂವಲಯದೊಳ್ಗಿಂದಿಸುವರುಂಟೆ ತರಣಿಯಂ
ಕಾವಳಂ ಮುಸುಕದೋರ್ದೇನಾದುದೆಂದವಂ ಬಿನ್ನೈಸಿತ್ಯಮಗಿದನು॥ ॥೪೩॥

ಯೇನಾದೊಡಂ ಕಟಕಿಯಾಗಿ ನುಡಿದೊಡೆ ಮಾತು
ಭ್ರಾತೃವಂಶಾವಳಿಂ ಮುಸುಕಲೇನೆಸಲೆಂತ
ಧೀನವಾದರು ತನಗೆ ಪುದಾರ್ಗೆಯ ಮಂಬರೆಂದು ರಘುಪತಿ ಕೇಳ್ದನು॥
ನೀನೆವಾವನ ರೂಪವೆಂಬುದಂ ಮುನಿಯ ವಧು
ತಾನೆ ತೋರಿಸಳೆಲ್ಲ ಸದಜನಕಜಗಡೊಳ್
ಜ್ಞಾನಿಗಳ್ ನುಡಿದವಂದೆಯನು ನೂರಲಂ ಮೇನೆಂದವನೆರಳದಂ ಪದದೊಳ್॥ ೪೪॥
ಯೆಲ್ಲಂ ಜಟೆಯಿಂದ ಮಾಜದಿರ್ಕೆಂನಾಗೆ
ಪೆಳ್ದೆಂದು ರಘುಕುಲಲಲಾಮ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಿಂ
ಕೇಳ್ದಲವನೆಂದನವಧರಿಸು ಪರ್ಣರಜಕಂ ಮಲಿನಮಂ ತೊಳೆವನಾಗೆ॥
ಕಾಳ್ಗೆದದಂ ಜ್ಞಿಯ್ಯನಪ್ಪ್ಗಾಚರಿತ್ರನಾ
ಪಾಳಿಯ ಜಗಮಂ ಪುನೀತಮಂ ಮಾಳ್ಪನಿಂ
ನೇಳಿಗೆಯ ನವನೇತ್ರ ಬಲ್ಲನೆನಲೇನೆಂದನೆಲವಾತನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೫॥
ಪೆಂದವಿ ತವ ಮನೆಗೆ ಮುಳಿದು ಪೇಳ್ದದೆ ಪೋದ
ಚಂಡಿತನ ಸವಳ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ್ ಪ್ರಹಾರಿಂ
ದಂಡಲೆದೊಡಿಂ ನೊಲ್ಲೆನಗಲಿರ್ದ ಮದದಿಯಂ ಮತ್ತೆ ರಘುನಾಥನಂತೇ॥
ಕಾಂಡಾಳವ ವನಲ್ಲ ತಾನೆಂದು ರಜಕನು
ದ್ದಂಡದೊಳ್ನುಡಿಯೆ ಕಿವಿ ಮುಚ್ಚಿ ಕಾಂಡಂದೇವ
ಖಂಡಿತದ ಮಂತ್ರ ಪೂರಿತ ಪಾಪಿಯ ನರೆದೆಂಜಲಿಸು ದೇವಾಗಸಮೆಂದನು॥ ೪೬॥
ಯೆಂದು ಚಿಂತ್ಯನೆ ಕೇಳ್ದ ತನಂಕಳು ಕಾರಘು
ನಂದನಂ ಬಂಧನಸ್ನೇಳ್ಗಾದ ಮತ್ತಗಜ
ದಂದದಿಂ ನಿಜಶಿರವನೊಲದು ಮಾಗಿನಮೇಲೆ ಚೇಳ್ಗು ಮಾನದಿಂದ॥
ನಿಂದುಪ್ಪ್ಯವರ ನಾಗನೆನನೆನದು ಚಿತ್ರದೊ
ಳ್ಗಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಕಮಳಿಯ ಶಾತರಜಾಕಳೆ
ಸುಂದಿದುಂ ಮಾನದಿಂ ಕೊಸ್ತನಂತಃಪುರಕೆ ಮತ್ತ ಪೊಗುವ ಪಾವನಂತೇ॥ ॥೪೭॥
ಪೋಲಗಂ ನಾದದೆ ಪಾಗಿತ್ತೆ ಬಂದ ಪ್ರಾಳ್ಪ್ಪರಾ
ಪಾಲರಂಕರೆ ಬಿಸಾಗ್ರಾಪಿಸಾಳ್ದೊಳ್ಗೆ ಚಿಂ
ತಾಲತಾಂ ನೃಪ ನೇಳ್ದೆಡೆ ಗಾಳ್ಯುದೇಂ ಶತ್ರುನಿರೆಕೇಳ್ವು ಶ್ರಿತೆಯಿಂದಾ॥
ಲಾಲಸ್ಯಾಗ್ರಾದಿಗಳ್ಪ್ರ್ಯಸ್ಥರಂ ತಃಪುರವ
ನಾಲಿಂಗಿಸಿದ ಪಾದ್ಯದಿಂ ಧಜಜದವ ಯುವತ
ನೀಳಾಂಗನಂ ಕಂದು ಶಾಸ್ತ್ರರಾಗಿ ನುಡಿನಲಂ ಮದಿಸುಂ ಮನಿಮುತಿರ್ದರು॥ ॥೪೮॥
ಯೆದ್ದು ಪುಳ್ದು ಪನಿರುತ್ತಾಳ್ಗಳ ಬಲ್ಲಹಂ
ಮುದ್ದುಗೈದನು ಜರಂಕರೆದಿಳೆಯೊಳಿಂದೆನಗೆ
ಪೊದ್ದಿದಪವಾದಮಂ ನೀವರಿದುದಿಲ್ಲ ಕಟನಾಕಿಂನು ನೆರವಿಗಳ್ಪೋಳ್ದು॥

ಕಣ್ದಸಳ್ದನವೊಲ್ಪದಿಬಿಸಾಳ್ದಲರೆನೊಡ
ಲಿರ್ದಲ್ಲಿ ನಿಂದೆಗಾಳ್ದಗಾಗಬಡುವವನಲ್ಲ
ತಿರ್ದಿತೀರದವಿಲಗಕಂಜುವೆನುಸೀತೆಯಂಬಿಟ್ಟಲ್ಲದಿರೆನೆಂದನು॥ ॥೪೯॥
ಯುವಳಯೋಳಿಜೆರೂಪುಗುಣಶೀಲಸಂಪನ್ನೆ
ಭುವನಪಾವನೆಯುಗ್ರಚರಿತೆಮಂಗಳಮಹಿಮ್
ನ್ವವೆಪತಿವ್ರತೆಯೆಂಬುದಂಬಲ್ಲೆನಾದೊಡಂ ನಿಂದೆಗಾಳ್ದಾದಬಳಿಕಾ॥
ಲವನಿಸುತೆಯಂತನಗೆಬಿಡುವುದೇನಿಶ್ಚಯಂ
ರವಿಕುಲದರಾಯರಪಕೀರ್ತಿಯಂತಾಳ್ದಪರೆ
ಕುವರನಾಗಿರ್ದತಂನಂತಾತನುಳ್ದುದಿಲ್ಲವೆನಸ್ಪೃಹಾಳ್ವಿಗಾಗಿ॥ ॥೫೦॥
ಕಲಿಯುಗದಪಿತೃಗಾಚಾರಮಂಬಿಡುವಂತೆ
ಫಲವುಮಾತೇನಿಂನುಸೀತೆಯಂಬಿಟ್ಟೆನೆನೆ
ಬಲುಗರಮಿದ್ರೆತ್ತಗಾದೊಡಾರುಗ್ರನಿಧಿಗೆಮತನದನದುಗಿಕೀತಿಯಿಂದಾ॥
ನೆಲೆಗಾಂಡವೇದಮಂಧರೆಯಪಾಷಂಡಿಗ
ಳ್ದಲೆನಿಂದಿಪುದೊಡದಂ ಮಾಣ್ದಪರೆದ್ವಿಜರಕಲ
ಕುಲವರ್ಧನಿಯನೆಂತುಬಿಡುವೆನಿಂಗೆಂದರನುಜಾತರ್ಗಜಂಗೆ॥ ॥೫೧॥
ಭ್ರಾತಯಶೋಕದಿಂದಗದ್ಗದಿಸೆಕಂತದೊಳ್ದತ್ರು
ನಯನದ್ದುಳ್ಳಳ್ದುಕೆಭರತಂಕರವಕಬಿತೆಯಂ
ನಯವಿದರ್ಥಗಿಂದದವಿಗಳ್ದುವರೆವಾಪಕನೊಳ್ದರಬಿಯಂಮೊಗಸಿದಂದಾ॥
ಪ್ರಿಯೆನಿನಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧೆಕುಲಕೆ ಮಂಗಳೆಸುತೆ
ದಯನೆನಿಮಗಿತವನಗೆಗತಿಗಾದುವನೊಸಯೆಂದು
ಬಯಸಿದೊಡೆಬಂಧ್ವಯ್ಯನಾದನೆಸುರಾಸುರರಮುಂದೆಕಟಿಕಟಕಮರಯ್॥ ॥೫೨॥
ಲದನೆಲ್ಲಮಂಮರದುಕಾಲುಮಸುಜರಜಕನಾ
ದಿರದಾಪರಂನೆನದುಕುಲಪತ್ನಿಯಂಬಿಡುವ
ಹಾದನಾವುದಕಟಗುರುಲಘುವಿನಂತರವನೆಗಾಸದೆಬರಿದೆಮಾಧರಂತೆ॥
ಯೆದೆಗೆಳ್ದುದೇವಿಯಂದೋಷಿಯಂಬರಿಜೀಯ್ಯ
ಪದುಳವಿಹುದೆಂದುವಿನಯದೊಳ್ದರ್ಗ್ರಜಾತನಂ
ಕದುಬಿನುದಿದಂಭ್ರತರತನಾತನಂ ನೋಡುತೊಯ್ಯನೆಭ್ರಾಪನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೩॥
ತಂಮನೀನಾದಿದಂತವನಿಸುತೆನಿರಜೆಯಹು
ದುಂಮಳಿಸಬೇಡನ್ನೆರಿಸಲಾರೆನೀದೂಪ
ರಂಮಹಿಯೊಳ್ದುಳ್ದರೆಪ್ಪ್ರಪುರಾರವಪಾರಕ್ಷದಿನರಪತಿಗಳು॥
ಸುಂಮನಪಕೀರ್ತಿಗಾಳ್ದಗಾಗಲ್ಕೆತನೆಮಮತೆ
ಯಂಮಾಹಾಯೋಗಿಬಿಡುವಂತಿವಳನುಳಿವೆನೆನೆ
ಹಂಮೈಸಿಲಕ್ಷ್ಮಣಂಕಂಬಿಸುತಕಿವಿಮುಚ್ಚುತಗ್ರಜಂಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೪॥

ಕಾಯಸುಖಕೋಸುಗಂ ಧರ್ಮಸೂತ್ರಮಂ ಬಿಡುವೆ
ಆಯತಾಕ್ಷಿಯ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಂ ತಿಳಿದಿರ್ದು
ವಾಯದಪವಾದಕಂ ತರಳೆಯಂ ತೊರೆಯಬೇಕೆಂಬರೇ ನಿಷ್ಠುರಗಾದೆ॥
ಜೀಯ ತುಂಬಿದಬಸುರ್ವೆಸಲಾದ ದೇವಿಯಂ
ಪ್ರಿಯದಿಂದಾರೈದು ಸಲಹಬೇಕೆಂದು ರಘು
ರಾಯಂಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಬಿನ್ನೈಸೆ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಶತ್ರುಘ್ನನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೫॥
ಬಿಡುವರೆಂತಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದವರರಸಿಯಂ
ನುಡಿವರೆಂತಿಳೆಯೊಳಾರಾದೊಡಂ ದೂಷಣಂ
ಪಡೆವರೆಂತಮಲ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಂ ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ವುದಕಾಡೆಯುಕ್ತವಾಗೆ॥
ಕಡಿವರೆಂತೇಳ್ಗೆಯಂ ಪೆಂಗಳ್ತ್ವೆಂಕಿಯುಂ
ಸುಡುವರೆಂತನ್ವಯದ ಬಾಳ್ಕೆಯನ್ನಿದಕಿವಿ
ಗೊಡುವರೆಂತೀಗ ತಂ ನೋಡಪಾತ್ರಿದವರೆನುತ ಶತ್ರುಘ್ನನುಸಿರ್ದನು॥ ॥೫೬॥
ಭರತನೀಗಳು ಜರಾಡಿದನು ಮಡಿಗೆ ತಲೆವಾಗಿ
ತರಣಿಕುಲತಿಲಕ ನೋಯ್ವನೆ ವೈಸ್ವಭಾವದಿಂ
ಪರಮಾಚಾರದಪವಾದಪಾಪಮಂ ತನಗೆ ಜಾನಕಿಯನುಳಿದು॥
ಕೆರೆಯೊಚರ್ದರಗನಂ ತಿರ್ದಪೆಂಸಾಕು ನಿಮ
ಗಾರದೊಡೇನಪುದೆಂದು ಬೇಸರೊಳ್ಪನೆಗಳ್ಳೆ
ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರಂ ಕಳುಹಿ ತೇಕಾಂತದೊಳ್ ಸೌಮಿತ್ರಿಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೭॥
ತಮ್ಮ ಬಾನೀನಿಂದುವರೆಗೆ ತಾನೆಂದುದಮಾ
ತಂ ಮೀರಿದವನಲ್ಲ ನೆಲಬಲವನಾರೈವು
ತಂ ಮರುಗದಿರು ತಂನಕಾರಳಿಗದೆ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲದೊಡೀಗಳಾನಕಿಯನು॥
ಉಂಮಳಿಸದೊಯ್ದು ಗಂಗೆಯ ತಡಿಯರಣ್ಯದೊ
ಳ್ಸುಮನೆ ಕಳುಹಿ ಬಪ್ಪುದವಳೆಂ ನೋಡಿದರ್ದ
ಳೊಂಮೆ ಕಾನನಕ್ಕೈದಬೇಕೆಂದು ಬಯಕೆಯಿಂದದೇನೆಸಂ ನಿನಗೆಂದನು॥ ॥೫೮॥
ಯೆನೆ ರಾಘವೇಂದ್ರನಂನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀರಲ್ಕೆ
ತನಗೆ ಕಾರವಮಪ್ಪುದೆಂದುದಂ ಮಾಡಲ್ಕೆ
ಜನನಿಯಂ ಕಾಂಡುಗ್ರಗತಿಯಪ್ಪುದೇಗೈವೆನೆಂದು ಕಡುಶೋಕದಿಂದಾ॥
ತನುಜ್ಞೊಂ ಬಸಿತ್ತ್ಯನೆರೆಬಿಗಿದುಕಂಬನಿಯಿಂದ
ನನದಳಲ್ಪಾರೆಯೊಳಾಳ್ವನುಜನಂ ಘೂರ್ಮಿಸುತ
ನಿನಗೆ ದೋಷಮೆ ತಾನಿರಲ್ಕೆ ನಡೆಕಳುಹೆಂದ ನರಪನೆಂದಯದೊರದನೋ॥ ॥೫೯॥
ಲಂಗಾದೇವನೋಳಿದಿದವಾಸ್ವಲ್ಪಮೆಂಬಬ
ಲ್ಲಂಗಾಸಿ ಯೊಳ್ಳಕ್ಷುವಡೆದಲ್ಲೆಂಸಲರಯದೆನಿ
ಲ್ಲಿಂಗ್ರಾಭಾವದೊಳ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ತುರಗಸಾರಥಿಕೇಪನಂ ಕಳ್ಬಿಂದಾ॥

ಸಿಂಗರದವರೂಥಮಂ ತರಿಸಿ ಪೊರೆಗಳಿಸಿ ನೆಲೆ
ವೆಂಗುವ ಮಗಳಿರುತಿರ್ದ ರಾಜಮಂದಿರಕ್ಕೈದಿ
ಕಂಗಳೊಳ್ನೀಕ್ಷಿಸದೆ ತಲೆವಾಗಿ ದೂರದೊಳ್ನಿಂದಾಸೀತೆಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೬೦॥
ತಾಯೆ ನೀನೇತಕೆಳಸಿದೆ ನಿಂನ ನೀಗರಸು
ರಾಯಂ ತಪೋವನಕೆ ಕಳುಹಿ ಬರಪೇಳ್ದಂ
ಪ್ರೀಯಮುಖ್ಯಾದರಥಂ ಪಂಗಾಳಿ ಬಂದಿದೆ ಕಾಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದು ಮರುಗೆ॥
ಘಾಯೆಗಾಣಿಸಿ ಸುಮಿತ್ರಾತ್ಮಜಂ ನುಡಿದುದಕೆ
ಪ್ರಾಯಮಂ ತಿಳಿಯದತಿಸಂತೃಪ್ತೆ ಮಾನೈತೆಯಾದ
ಗಾಯತ್ರಾಂಬಿಕೆ ತಂನ ವ್ರತಿಕ್ಕಮಂ ಸಲಿಸುವಂ ಕಾಂತನೆಂಬುತ್ಸವದೊಳು॥ ॥೬೧॥
ಅಂಬುಜಾನನೆ ಬಳಿಕ ಬಯಕೆಗಳಮಂ ನಿಕ್ಕೈಸಿ
ಸಂಬದರವೃತ್ತಿಮಂ ಸಲಿಸುವ ತ್ಸಪಾಳು ತಾ
ನೆಂಬುದಂ ಕಾಣಿಸಿದನಿಂದೆಂನ ಕಾಂತನೆನಗೆಂದು ಸಂತಸಲೆಗೆ ಪೇಳ್ದು॥
ಮುಂಬರಿದೊಡಂ ಬಡಿಸಿ ಬಳಿವಂದು ಕಾಲ್ಗೆರಗಿ
ತುಂಬಿದ ಪರಕೆವೆತ್ತು ಕೈಕಯಾದೇವಿಗೆಶಿ
ರಂಬಾಗಿ ವರಸುಮಿತ್ರೆಗೆ ನಮಿಸಿ ಸನ್ನಿಯರಂ ಸಂತೈಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡಳು॥ ॥೬೨॥
ಮಿಗೆ ತಪೋವನದ ಋಷಿಯರ್ಗೆ ಮುನಿಪತ್ನಿಯ
ರ್ಗಗರು ಚಂದನ ಕುಂಕುಮಾನುಲೇಪನಗಳಂ
ಬಗೆಬಗೆಯ ದಿವ್ಯಾಂಬರಂಗಳಂ ವಿವಿಧಮಣಿಭೂಷಣಾಸುವಸ್ತುಗಳನು॥
ತೆಗದುಕಳ್ಳಿಸಿ ರಥದೊಳಂಬಿಕೆ ರಾಮನಂ
ಶ್ರೀಗಳ ಚೆಂಬೊಂನ ಪಾವುಗೆಗಳಂ ತರಿಸಿ ಕಾಂ
ದೊಗುಮಗೆಯ ಪಾರುಷದೊಳಿರ್ದರ್ಭಂಗನೆ ಮಣಿವರೂಥಮಂ ನಿಜಮಿದೆಂದು॥೬೩॥
ಅಗ್ರಜಂ ತರಿಸಂದು ತಂನೊಳಾದಿದಕ್ಕೆ
ದುಗ್ರಮಂ ಬನಕೆ ಪೋದಪೆನೆಂಬ ದೇವಿಯನ
ಮಗ್ರಜಂ ತೋಷಮಂ ಕಂಡು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮನದೊಳ್ಕೊರಗಿ ಕಂಬನಿಯನು॥
ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾರಥಿಗೆ ಸೂಚನೆಗೈದು
ವ್ಯಗ್ರದಿಂದೈದಿಸದ ಸಾರಥಿ ವನಾಗದೆ
ವಗ್ರಾಮನಿಲಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಸುಂಸುಟದೊಳಗೆದಮಲಜಾಹ್ನವಿಯ ತಡಿಗೆ॥ ॥೬೪॥
ಅಷ್ಟಾದಶಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ_ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೧೧೨೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ಶ್ರೀ॥

೧೯. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ರಮಣಂ ತೊರೆದನೆಂಬುದಂ ಕೇಳ್ದು ಶೋಕದಿಂ
ಭ್ರಮಿಸುತಡವಿಯೊಳಿರಲ್ಕಂದು ವಾಲ್ಮೀಕಿಯಾ
ಶ್ರಮಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಮಿಥುಳೇಂದ್ರಸುತೆ ಸುತರಂ ಪಡೆದು ಪದುಳದೊಳಿರ್ದಳು॥

ಪದ್ಯಂ

ಅರಸ ಕೇಳ್ ಸೌಮಿತ್ರಿ ವೈದೇಹಿಯಂ ಕೊಂಡು
ತೆರಳ್ದು ವರರಥಾಗ್ರದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುವ ಸಪತಾಕೆರಷು
ಪರನಂಗನೆಯನುಳಿದ ನಹುಷನೆಂದದಿಗದಿಗೆ ತಲೆನಾದವಸುವಂ ತೆರಳ್ಚೆ॥
ಪರಮದಾರುಣಮಿದೆಂದಯೋಧ್ಯಾಪುರದ ನೆರವಿ
ನೆರವಿಯ ಜನಂ ಸುಜುಸುಜಿ ಬಿಕ್ಕೋಗದಿಂ ಕರಗಿ
ತರಿಸು ತಿರೆವರಿ ಬಿದಂ ಕಾಣ್ಬ ಕೈಗೆ ಗಾಂಧವನಿಲವೇಗದಿಂ ದಾರಥವನು॥ ॥೧॥
ಧುರದೊಳ್ ಗಂತರನಿರಿದು ಮೆರೆಯಲೇರುವ ರಥಂ
ತರಳೆಯಂ ಕಾನನಕೆ ಕೊಳ್ ಕಳುಹಲ್ ದವರ್ಗಂ ತಾಯ್ತು
ಧರೆಯೊಳ್ ಭಾರ್ಗರ ನೈದಿರಕ್ಷಿಸುವ ಬುದ್ಧಿ ಕಾಮತಿಯ ಕಾಲಗೆಲಸ ಕಾಯ್ತು॥
ಕರುಣಮಿಲ್ಲದೆ ಮೊರೆವ ಪಾರಗಮಂ ಸುಡಲಿ ನಿ
ಷ್ಠುರದೊಳ್ ಕೃಷ್ಣೆ ಕೆಂತೆ ನಸುಗುವೆನೊರಾಷವೇ
ಶ್ವರನಿಂತಿದಕೆ ಬೆಸಸಿದನೊ ತನಗೆನುತ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮರುಗುತ ನಡೆದನು॥ ॥೨॥
ಬಳ್ಳಾರಲ್ಲುದು ಮುಂದೆ ಮಾರ್ಗಮಂ ದಾಂಟಿದುದು
ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಮೃಗ ಮೆದ್ದು ಬಲದ ಕಣ್ಬೈದರೆ ಕಂ
ದಳ್ಳಿದೆಯೊಳ್ ಭವನಿಸುತೆ ನೋಡಲಕ್ಷಣಮದು ನಿಮಿತ್ತಂಗಳಂ ಪಥದೊಳು॥
ದಿಳ್ಳಮಾದಪುದೇವೆ ನೆಂದಮನ ಮಿದಕೆ ಮುಂ
ದೊಳ್ಳಿತಾಗಲಿ ರಾಮನಾಯುಷ್ಯಮೈಶ್ವರ್ಯ
ಕುಳ್ಳಿತು ಬಲ ಕಸುರರಂಗೆಲ್ದ ರಾಘವಂ ನಂಮಂ ಸಲಹಲೆಂದಳು॥ ॥೩॥
ಅಂನೆಗಂ ಜಾನಕಿಯ ಕಣ್ಗೆ ತೋರಿತು ಮುಂದೆ
ಸಂನುತ ರಘೂದ್ವಹನ ಕೀರ್ತಿಯೆನೆ ಮೂವಳ್ಳೆ
ಯಂ ನಡೆದು ಮುಕ್ತ್ಯಂಗನಂ ಸಾಧ್ಯಮೂಜಗದಪಾಪಮಂ ಮುರಿದು ಮುಕ್ಕೈ॥
ಮುಂನೀರು ಮುಂತಾಗಿ ಮೂದೇವರೊಳಗಾದ
ಮುಂನುಳ್ಳ ಮೂವತ್ತು ಮೂಕೋಟಿ ವಿಬುಧರಂ
ತಂನೊಳ್ ಗುಣದ ರಾಗದ ಪೆಂಪೊದವಿ ಪರಿವ ಬೆಳ್ಗಾಸಲ್ಪಿವಿಜನದಿಯು॥ ॥೪॥
ತೆರೆತೆರದ ಕಲ್ಲೋಲಮಾಲೆಗಳ ಲೀಲೆಗಳ
ಬೆರೆಬೆರೆವ ರಾಜಹಂಸಾಳಿಗಳ ಕೇಳಿಗಳ
ಪರಿಪರಿಯ ನೀರ್ವನಿ ಕಗ್ಗರದ ಬಿನದರ ದನೊರೆಯ ಬಾಲ್ಬುಳಿಯ ಸುಳಿಯ॥
ಮೊರೆಮೊರೆದು ಘೂರ್ಮಿಸುವ ಸರಿವುಗಳ ಮುರಿವುಗಳ
ತಿರುತಿರುಗಿ ಸುಳಿವ ಜಲಜಂತುಗಳ ಗಂತುಗಳ
ನೆರನೆರದು ಮುನಿಜನಂ ಸೇವಿಸುವ ತೀರ್ಥವೆನಿಸುವ ಗಂಗೆ ಸವನಿಜೆ ಬಂದಳು॥ ॥೫॥
ತೆಂಗೆಳಸವುಂಗು ಪನಸ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಜಂಬುನಾ
ರಂಗ ಜಂಬೀರ ಖರ್ಜೂರ ಕಿತ್ತಳೆ ಮಾತು
ಳಂಗ ತಿಂತ್ರಿಣೀ ಚೂತ ನೆಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಪ ಕಪಿತ್ಥಮೆಂಬ ನಾನಾ ತರುಗಳು॥

ತೊಂಗುವಫಲಾವಳಿಯಭಾರಂಗಳಾವಗಂ
ಪಿಂಗದಿವನಿಳೆಗಿಳಿಪಬೇಕೆಂದುಬಾಗಿಬಂ
ದಂಗನೆಯಕಣ್ಗೆಸೆದವಿಷ್ಣುಪದದೊಳ್ಜಾಹ್ನವಿಯತಡಿಯಬನದೊಳು॥ ॥೬॥
ಯಿಳಿದುರಥದಿಂದಮಂದಾಕಿನಿಗೆಪೊಡಮಟ್ಟು
ಬಳಿಕನಾವಿಕರೊಡನೆನಾವದೊಳ್ಗಂಗೆಯಂ
ಕಳೆದುನಿರ್ಮಲತೀರ್ಥದೊಳ್ಮಿಂದುಸೌಮಿತ್ರಿಮತ್ತೆಭೂಜಾತೆಸಹಿತಾ॥
ಪೊಳಲಾಳ್ಗೆಮರುಗಿಬಿಸುಸುಯ್ದುಚಿಂತಿಸುತಮುಂ
ದಳೆದುಗ್ರಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಣದಿಂದಘೂರ್ಮಿಸುವ
ಪಾಳುವಮಂಪೊಕ್ಕನದಿಯುದುವದನದಳಮೆಂಬಕರ್ಕಶದಮಾರ್ಗದಿಂದಾ॥ ॥೭॥
ಶಕುನಿಚಿತ್ರಕಘೋರಕ್ಷಗ್ರಾಮಯಂತ್ರಾಣಮಯಂ
ವಿಕಿರಾದುಪಲಾಳಿಕರ್ಕಶಮಯಂಶಶಮಯಂ
ಪ್ರಕಟಕಂಟಕಶೀರ್ಣತರುಮಯಂಯುರುಮಯಂವಿವಿಧೋಗ್ರಜಂತುಮಯವು॥
ನಕುಲಮೂಷಕಸರೀಸೃಪಮಯಂದ್ವಿಪಮಯಂ
ಸಕಲಭೀಮವಿಷಮಸಂಕುಲಮಯಂಬಿಲಮಯಂ
ವೃಕಸೂಕರವ್ಯಾಘ್ರಚಯಮಯಂಭಯಮಯಂತಾನೆನಿಖಿಳಾದರ್ದಿಯೊ॥ ॥೮॥
ಯಿರುಳಂತೆಪಗಲಂತೆಮಬ್ಬಾದಂತೆದಿವಿಯಂತೆ
ವರಪಯೋನಿಧಿಯಂತೆಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಂತೆ
ನಿರುತಮುಂಸೋಮಾರ್ಕಶಿಖಿಸಹಿತಕೃಷ್ಣಾರಿಸುತಶಿವಾವಾಸಮಾಗಿ॥
ಘುರದಂತೆಕಾಳ್ಪದಂತೆಕದಳಂತೆನಸ್ತದಂತೆ
ಶರಮಂದಿರೋಕವಿಭ್ರಮವೃಕ್ಷಮಯದೊಳಿದಿ
ದಿರುತಿರ್ದುದಾಮಹಾಟವಿಜಾನಕಿಯಕಣ್ಗೆಘೋರತರಮಾಗಿಮುಂದೆ॥ ॥೯॥
ಅಟವಿಯಮಹಾಘೋರಗಂಭೀರಂಮುಂದೆದು
ಕ್ಷಟಮಾಗೆನದನದುಗಿಕ್ಕಿತಿಯಿಂಸೀತೆಸಂ
ಕಟದಿಂದರಾಮನಾಮಂಗಳಂಜಪಿಸುತೆಲೆಸೌಮಿತ್ರಿಕಾನನಮಿದು॥
ಲಟಕನಸದಳಮಪ್ಪುದಿಲ್ಲಿಮುಗ್ಧಾತ್ರಿಮದ
ಜಟಿಗಳಂವಲ್ಕಲವನುಟ್ಟಮುನಿವಧುಗಳಂ
ವಟುಗಳಂಶ್ರುತಿಘೋಷಹೋಮಧೂಮಂಗಳಂಕಾಣೆನೆಂದಳವಳಿದಳು॥ ॥೧೦॥
ಯೆಲ್ಲಿಮುನಿಪೋತ್ತಮರಪಾವನದವನದೆಡೆಗ (ಮುನಿಪಸ್ತೋಮ)
ಳೆಲ್ಲಿಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮಂಗಳಮಂಗಳಸ್ಥಳಗ
ಳೆಲ್ಲಿಸುಹವಿಗಳಂಕಂಪೊಗೆದಹೋಗೆದಳೆದಗ್ನಿಹೋತ್ರದಕುಟೀರಂಗಳು॥
ಯೆಲ್ಲಿಪರಿಚಿತವಾದವೇದಶಾಸ್ತ್ರಧ್ವನಿಗ
ಳಲ್ಲಿಗಾಯೃಷದೆದಾರುಮಿಲ್ಲದಿಹಕಲ್ಪದವಿ (ದಾರುಧಾರಗಾದ)
ನಿಲ್ಲಿಗೇಕೈತಂದೆತಂದೆಸೌಮಿತ್ರಿಪೇಳೆಂದುಜಾನಕಿನುಡಿದಳು॥ ॥೧೧॥

ಪಾವನಕೆ ಪಾವನಂ ಮಂಗಳಕೆ ಮಂಗಳಮ
ದಾವನಚರಿತ್ರನಾಮಂಗಳಾರ್ಘವನೆ
ಜೀವದೊಡೆಯನಾಗರಚ್ಯುತನಂಘ್ರಿಯನಗಲ್ದುನಾಂ ಬಂದ ಬಳಿಕಾ॥
ಯಾವವನದೊಳಿಂನಮಗಾಶ್ರಮಂಗಾಪಚರಿಪು
ದೇವನಪದರಳನುಳಿದಾರಡಿಗೆ ಬಾಳ್ಬುಳಿಯ
ಪಾವನೊಳ್ನಧ್ರುವಂ ಚೆಸಾ ಮಿತ್ರಿಹೊಳ್ಳಿಂದು ಸೀತೆಮೊದಲಳಿಗಾಂದಳು॥ ॥೧೨॥
ಸಾನಾಥನೀಳ್ವನಿಸುತೆನುಡಿದ ಮಾತಿಗು
ತ್ತರವನಾದಡೆಮನದೊಳುರೆನೊಂದಾಘವೇ
ಶ್ವರನೆಂದನಕ್ಕಮಂಜೀಳ್ಪವೆನೊ ಮೇಗುಸುರದಿದರ್ಪವೆನೊ ನಿಷ್ಠುರದೊಳು॥
ತರಗಿಸಲನಾರ್ವನ್ನಿತ್ತಾ ಮನರಾಗಿಯಂಬನದೊ
ಳಿಂಬಿಸೋದಲಿನೆಂತೊ ಮರಳಿದಿರ್ದಪೆನೊ
ದರನಡೇನಂದವನೊ ಪಾಯೆಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಬೆಂದು ಬೇಸುದಿಗಾಂದನು॥ ॥೧೩॥
ಪುಷ್ಪದವುಸಂಬನಿಗಳಧರೋಷ್ಠಮದರಿತಲ
ಗಿಸ್ತಿರುಬಿದೊಲಾಯಿತೊದಲಾಳಿದೆವರಿಯದಾಸು
ಕೊಷ್ಟದುರಿಸಂಬಡುದವಯವಂಸರಗಿತೆದೆಸ್ವೈರಗಾಸಿಸಮತೆಗಳ್ಬುದಾ॥
ಬಿಷ್ಠದವುಸಂತದೊಳ್ನಮಗಳ್ನರೆ ವಿದಿದು
ಮಿಷ್ಟಮಾರುವಶೋಕದಿಂದ ಬೆಂದಾಗಿಸದು
ಗಷ್ಟಸದಸಿಲಸಮನುಸುರಲರಿಯದವನೊಯ್ಯನವನಿಸುತೆಗಂತೆಂದನು॥ ॥೧೪॥
ದೇವಿನಿನಗಿಂನೆಗಂಪೇಳ್ವದಿಲ್ಲವಾದ
ಮಾವರಿಪೆನಂನನೊಲ್ಲದೆರಘುಕುಲಾಧಿತ್ಯಂ
ಪೀವರಿಬಿಟ್ಟುಕಾಂತಾರಕ್ಕೆಕಳುಹಾಯೆಂದೆನಗೆನೇಮಿಸಿದೊಡೇ॥
ಈ ವಿಪಿನವನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀರಲರಿಯದೆ ಮೆಲ್ಲ
ನೀವಿಪಿನಕೊದಗಾಂದು ಬಂದೆನಿಂನೊಯ್ಯೊಯ್ಯ
ನಾವಲ್ಲಿಗಾದೊಡಂ ಪೋಗೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಬಾಷ್ಪಲೋಚನನಾದನು॥ ॥೧೫॥
ಬರುಗಾಳಿಸೊಡೆಯಲ್ಪತ್ತಂಬಿಸಿಪತಿತವಳಿ
ಮುರಿದಿಳೆಗಾಗಸುವಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮಾತುಕಿವಿ
ಹೊರೆಗೆ ಬೀಳ್ವರಮುನಿಪಾಂಮೈಬಿದ್ದಳಂಗನೆ ಧರೆಗೆ ನಡನಡುಗುತಾ॥
ಮರದಳಂಗಾರ್ತೆಯಂದ ಮಂಬಳಿಕಸಾ ಮಿತ್ರಿ
ಮರುಗಿತಂಗಾರ್ದಳಿದು ಪತ್ರದೊಳ್ಗಾದೆವಿದಿದು
ಬೆರಗಿಂದ ಬೀಸಿಸಾಮನಸೀವೆಸಂದುದೇತನಗೆಂದು ಚೋದಿಸಿದನು॥ ॥೧೬॥
ಪೊಯ್ಯನರೆಷಳಿಗೆಯೊಳ್ಳಾಸ್ಥರದು ಧೈನ್ಯದಿಂ
ಕುಯ್ಯಲರಮರೆನಾನೆಸಾ ಮಿತ್ರಯಂನೋದಿ
ಹೊಯ್ಯಲಾಳ್ದದೆಕಾರಳನಿಂತು ತಂನಂಬಿದಲ್ಲಾದಿದ ಪರಾಧಮುಂಟೇ॥

ಕೈಯ್ಯರೆ ಬಿದ್ದಮಂ ಕಾಳ್ಪು ತಂನ ಸುತಿಯಂ
ಕೊಯ್ಯೆಂದು ಪೇಳ್ದದವನೆಗೆ ಭುಜಾಯೆಂದ
ನಯ್ಯಯ್ಯೋ ರಾಘವಂ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯೆಂದಳ್ತ್ತಳಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ॥೧೭॥
ಬಿಟ್ಟನೆ ರಘುದ್ವಹಂ ನೆಂನನನಗಟಗಟ ತಾ
ಮುಟ್ಟನೆನೆಗಟ್ಟು ಬಾಳ್ಕೆಗೆ ಸಂಚಕಾರಮಂ
ಕಾಟ್ಟನೆಸು ಮಿತ್ರಿತನುಜ ಕಟ್ಟರಣ್ಯದೊಳ್ ಭುಜಾಯೆಂದು ನಿನಗೆ ॥
ಕಾಟ್ಟನೆ ನಿರೂಪಮಂ ತಾನಿಂನು ಕಾಣ್ಬುಕೈ
ಗೆಟ್ಟೆನೆ ಮನ್ನೋವಲ್ಲಭನ ನಗಲ್ದವಯೊ
ಕೈಕೊಟ್ಟನೆ ಬಾಳ್ಪದವ್ಯೋ ತಂ ತಿಳಿನೊ ಕೆಟ್ಟೆನಲ್ಲಾಯೆಂದೊರಲ್ದಳಬಲೆ ॥ ॥೧೮॥
ಯೆಂದು ಕಾಳಿಕ ಮುನಿಪನೊದನೆ ಮಧುಸ್ಯಾಮರಕೆ
ಬಂದು ಪಾರಥನುವ ಮುಂದೆಂನಂ ಮದುವೆಯಾದ
ನಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ರಘುಜದನೆಂಮೊಳ್ ನಗಲ್ದುದೆ ತಾಂ ನವದನಲ್ಲದೆ ॥
ವೊಂದಿದ ನಿಸಾಭ್ಯಮಂ ರಾಮನೆನಗಾಗಿಕಬಿ
ಪ್ಪಂದಮಂ ನೆರಬೇಡಲಂಕಟ್ಟಿ ದೈತ್ಯರಂ
ಕೊಂದಗ್ನಿಮುಖದೊಳ್ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದನೆಂ ನೊಳ್ ಪರಾಧಮಂ ಕಾಣಿಸಿದನೆ ॥ ॥೧೯॥
ಕಲ್ಲ್ಪಿದಿರ ಕಾಡೊಳ್ಗಂ ದೆಂನ ನುಪಚರಿಸಿ
ಪಲ್ಲರದು ಗಳಿಗೆ ಬಿರಾಧನಂ ಮಧಿಸಿದೆ
ಬಲ್ಲೆಯಿಂ ನಾಂ ಕಟ್ಟು ಹಿಡಿದ ಜನಸ್ಥಾನದಿಂ ಮೋದೆ ರಾಘವನ ಬಳಿಗೆ ॥
ನಲ್ಲೆಯಂ ಮರದಿಲೆನೆಕಾ ಮಿತ್ರಿನಿ ನಲ್ಲ
ಕೊಲ್ಲದು ನನೆತನಗೆ ಕಾನನದೊಳ್ಂ ನನಿಲಿ
ನಲ್ಲನಂ ಬಂದಮದೆ ತಂದೆ ನನಗೆಂದು ಕಂಬನಿ ಮಿಡಿದಳಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ॥೨೦॥
ತೊಳಲಿ ಬನಾ ಬಸದ ಸುಣ್ಣದ ಮನಗಳ ಮೊಳೆ ಪಕರ
ಗಳ ತುರುಗಿದ ವೆಯ ನಿದು ಮುಬ್ಬಿಗಳ ಶಿರೆ ನೊಸಲ
ಥಳಥಳಿಪ ಮಸುಟದ ಕಿವಿಯ ಮಕರ ಕುಂಡಲದ ಕೋಮಲಿತ ಭುಜ ಕಾಂತಿದಾ ॥
ಲಲಿತಾರುಣಾಧರದ ಮಿರುಗುವ ರದನಪಙ್ಕ್ತಿ
ಗಳ ನೂಸುವೆಳನಗೆಯ ಮೋಹನದ ಚೆಲ್ವಿನೊ
ಬ್ಬುಳಿಯೆನಿಪ ರಾಘವನ ಬೀರಮೊಗವನೆಂತು ನೋದದೆ ಮಾಣ್ಬೆನಕಟೆಂದಳು ॥ ॥೨೧॥
ರಾಮನಂ ಭೀಮ ವನಾಭಿರಾಮನಂ ಸುಗಾರತ್ನ
ಧಾಮನಂ ರಘುಕುಲಾಬ್ಧಿಸೋಮನಂ ರಾಜಿವ
ಕಾಮನಂ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಕಾಮನಂ ಶರ್ಣಜನವಾರ್ಧಿಯಂ ಮರೆವೆ ಪೇಳಿ ॥
ಸೋಮನಂ ಕಲ್ಯಾಣ್ಯ ಸೋಮನಂ ಕುವಲಯ
ಶ್ಯಾಮನಂ ನಿಜತನುಶ್ಯಾಮನಂ ಘನಪಣ್ಯ
ನಾಮನಂ ಸಂತತಂ ನಾ ಮನಂದಣಿಯೆ ರಮಿಸದೆ ಬಾಳ್ಪೆನೆಂತೆಂದಳು ॥ ॥೨೨॥

ರಾಯಕೇಳಿಂತೆಂತು ರಾಘವೇಶ್ವರ ಪರಮ
ಗೇಯಸುಗುಣಮಾಲೆಯಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಹಂಬಲಿಸು
ತಾಯ ತಾಂ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಮೈಮರವುತೆಚ್ಚರುತ ಹಾವಗಿದಪಸುಳಿಯೊಳಿರೆ॥
ತಾಯೆ ನಿಂನಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗಲಾರೆನು ಪೋಗ
ದೀಯವಸ್ಥೆಯೊಳಿರ್ದೊಡಂ ನಾನೇಗೈದಪೆನೊ
ಪೋಯೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಶೋಕಗದ್ಗದನಾಗೆ ಸೀತೆ ಮಗುಳಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೨೩॥
ತಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಿಂನೊಳೆಂದೊಡಂ ನೇಹಮುದು
ಖಂಡಗಾಢಸ್ನೇಹದಂದದೊಳ್ ಪ್ರೀತಿ ನೀಂ
ಕಂಡುಕಾಂಬರೆ ತಂನ ಬೆಂದೊಡಲಾಳ್ದ ಬಸುರದಂದುಗಂ ಕಾನನದೊಳು॥
ಬಂದುದಂ ಕಾಣ್ಬೆನಾನೆಂದು ಕೌಸಲೆಯಡಿಗೆ
ವಂದಿಸಿದೆನಪರಾಧಮೊಂದುಮಲ್ಲದೆ ತಂನ
ಕಂದನೆಂನಂ ತೊರೆದುದಂ ದೈವಿಕಾರವು ದೆನು ತಂದಳ್ಗಳ್ಗಾತ್ರಿ॥ ॥೨೪॥
ಯೇಕೆ ನಿಂದಪೆ ಪೋಗು ಸ್ವಾಮಿತ್ರಕಾಪಿಸನನೆ
ಕಾಕುತ್ಸ್ಥನಿಲ್ಲಿ ತಳುವಿದೊಡೆ ನೆರವುಂಟು ತನ
ಗೀಕಾಡೊಳುಗ್ರಜಂತುಗಳಿಲ್ಲಿ ರಘುನಾಥನೇಕಾಕಿಯಾಗಿರ್ಪನು॥
ಆಕರದರನೆಯ್ದೊಡಂ ತಂನ ಕಿಂಕರ
ಕೈಕುಬೇಡೆಂದು ಪೇಳ್ದೆ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನ
ರೀಕೆಲಸ ಕಾಣ್ಬುದರೆ ಹನುಮಂತನಿರ್ದಪನೆ ಪೇಳೆಂದಳಳ್ತು ಬಳಲ್ದು॥ ॥೨೫॥
ಆದುರ್ದೈನ್ಯ ವಾರದು ತಂನ ಮರುಳಾಟ
ಮಾರಾವಗಾನತಂಮನೈಸಲೆ ವಿಭೀಷಣಂ
ಭೀರುಗಳನಾದಪನೆ ಸೋದರಂಗುರೆ ಮುಳಿದ ಸುಗ್ರೀವನೆಂಬವಂಗೆ॥
ಕಾರುಣ್ಯಮಿರ್ದೊಡೆ ಮತ್ತುಳಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳ
ದಾರುಂಟು ಪೇಳುವರೆ ಕಾಮಿತ್ರನೇನೊಲ್ವು
ಘೋರಾಟವಿಗೆ ಕಾಂದು ಬಂದೆಕಳುಮವದಿಂ ನೂರಲ್ವಾದೇನಪುದೆಂದಳು॥ ॥೨೬॥
ಕಡೆಗೆ ಕರುಣಾಳು ರಾಘವನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ
ಕಡುಪಾತಕಂಗೈದು ಪೆಣ್ಗಾಗಿ ಜನಿಸಿತಂ
ನೊಡಲಿಂ ಪೊರೆವುದೆಂನೊಳಪರಾಧಮುಂಟು ನಾಕಿಲ್ಲ ರಘ್ವೇಡ ನೀನು॥
ನಡೆ ಪೋಗು ನಿಲ್ಲದಿರ್ ನನಗೆ ಮಾರ್ಗದೊಳಾಗ
ಲಡಿಗಡಿಗೆ ಸುಖಮೆಂದು ಸೀತೆ ಕಂಬನಿಗಳಂ
ಮಿಡಿದಾತೆರ್ಯಾಗರಲಕ್ಷ್ಮಣನುಡಿದನಾವಿಬವದತಿಮಾನಗಳ್ಳೈ॥ ॥೨೭॥
ಯೆಲೆವನಸ್ಥಳಗಳಿರ್ ವೃಕ್ಷಂಗಳಿರ ಮೃಗಂ
ಗಳಿರ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಂಗಳಿರ ಪಕ್ಷಿಗಳಿರ ಲತೆ
ಗಳಿರ ತೃಣಗುಲ್ಮಂಗಳಿರ ಪಂಚಭೂತಂಗಳಿರ ದೆಸೆಗಳಿರ ಕಾವುದು॥

ಯೆಲೆಧರ್ಮದೇವತೆಜಗಜ್ಜನನಿಜಾಹ್ನವಿಯೆ
ಸಲಹಲಾರಂಬುದುತಂನಮಾತೆಯಂಜಾನಕಿಯ
ನೆಲೆತಾಯೆಭೂದೇವಿನಿಂನಮಗಳ್ಪಳಿಂದುಸಾವಿತ್ರಿಸೈಮುಗಿದನು॥ ॥೧೮॥
ಪಾಳ್ಗೆಯಿಂನಾವುದಿಕ್ಕಿಲ್ಲಿಯಾಗಿತಂನೊಡಲ
ಬಿಳ್ಗೆದಪಛೇದವೇಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ಪುಷ್ಕರದ
ಬಾಳ್ಗೆಯಂಸುಡುಲೆನುತದೇವಿಯಂಬಲಿವಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣಂನಮಿಸಿಬಳಿಕಾ॥
ಬೀಳ್ಕೊಂಡುನಡೆಯಲ್ಕೆಹಾಂದಹಾಂದೆಸೆಮನಂ
ನೀಳ್ಕೊಳಿಗಾಳಗ್ಗಂದುಮಗುಳ್ದಂಗನೆಸಡೆಗೆ
ಘಾಳ್ಗಯದೊಳ್ಬತ್ತಿಕೊರಳ್ಗೈತೆಯಸಡೆಗೆತಾಸಾಯ್ತುಲೆಯೊಳಾದನು॥ ॥೧೯॥
ನಡೆಗಾಳ್ಗಂದುಬಾಯಾರ್ದಳಂಚೀರ್ದಳಂ
ಕದಲಿದುವಸಂಬನಿಯೊಳಾಳ್ದಳಂಬೀಳ್ದಳಂ
ಮುದಿಯೊಳ್ಪುರಳ್ದುಬಸವಳಿವಳಂಸುಳಿವಳಂಪ್ರತರಸಾವರಜನಗಳ್ದು॥
ಉದಿಗಡಿಗೆತಿರುತಿರುಗಿನೋಡುವಂಬಾಡುವಂ
ಬಿಡದೆಬಿಸುಸುಯ್ದುಬೆಂಡಾದಳಂಕೋಡಳಂ
ಮೊಡೆಮರಳ್ದುಂನಿಲ್ಲದಳಲುವಂಬಳಲುವಂಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ಗೆಟ್ಟಿನೆಟ್ಟು॥ ॥೨೦॥
ತಾಯನೆಳೆಗರುಬಿಟ್ಟುವಂತೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನ
ತ್ಪಾಯದಿಂದಗಲ್ದುಮರನಡಿಯಂದಾಂಟಿ
ರಾಯನೈಪುಃಪ್ರಾರ್ತಿನಾಗಿಸಾಮಿತ್ರಿಸಾಗಿದನತ್ತಲಿವಳಿತ್ತಲು॥
ಬಾಯಾರಿಕಂಗೆಟ್ಟುಲಕ್ಷ್ಮಣನತಲೆಮಸುಳ
ಲಾಯೆಂದುರುಳ್ದುಪತಯಶೋಕದಿಂದನವಳಿದು
ಕಾಯಮಂಮರೆದವನಿಗೊರಗಿದಳ್ಪೂಲಮಂಕಾಯ್ದೆಳೆಯಬಳ್ಳಿಯಂತೆ॥ ॥೨೧॥
ಅರಸಕೇಳಲ್ಲಿರ್ದಪಕ್ಷಿಮೃಗಜಂತುಗ
ಳ್ಗರಗಾಸುತೆಯಂಬಳಲಿವಂದುಮೈಯ್ಯುಡಿಗಿಜಾ
ಕ್ತಿರದೆಕಂಬನಿಗರೆದುನಿಜವೈರಮಂಮರೆದುಮುತ್ತೈವುಗಳನೆತೊರೆದು॥
ಕಾರಗುತಿರ್ದವುಮಾಡೆವೃಕ್ಷಲತೆಗಳುಬಾಡಿ
ಸೊರಗುತಿರ್ದವುಶೋಕಭಾರದಿಂಕಲ್ಲುಗ
ಳ್ಕರಗುತಿರ್ದವುಜಗದೊಳುತ್ತಮರಪಾನಿಯಂಕಂಡುಸೈರಿಸುವರುಂಟೆ॥ ॥೨೨॥
ಮೊರೆಯಲೊಲ್ಲವುತುಂಬಿಕೂಗಿಯಲೊಲ್ಲವುನವಿ
ಲ್ಪೆರೆಯಲೊಲ್ಲವುಕಾಳಿನಡೆಯಲೊಲ್ಲವುಹಂಸೆ
ಕರೆಯಲೊಲ್ಲವುಪಿಕಂನುಡಿಯಲೊಲ್ಲವುಶುಕಂನಲಿಯಲೊಲ್ಲವುಚಕೋರಿ॥
ನೆರೆಯಲೊಲ್ಲವುಹರಿಣಿಯೊಲೆಯಲೊಲ್ಲವುಸಾರಂಗ
ಕೊರೆಯಲೊಲ್ಲವುಚಮರಿಮೆರೆಯಲೊಲ್ಲವುಸಿಂಗ
ಮರರೆಜಾನಕಿಯಶೋಕಂತಳಮಳದಿಂದಾಕೆಯಂಗಮಂನೋಡಿನೋಡಿ॥ ॥೨೩॥

ಬೀಸಿದವುಬಾಲದೊಳ್ಚಮರಿಗಳ್ಚಮರಮಂ
ಹಾಸಿದವುಕರಿಗಳ್ಬಿದಿರ್ಮುತ್ತುಗಳುಮಂ
ಸೂಸಿದವುನೀರಣಗಗ್ಗಳ್ಮಗರಿಗಳ್ತೋರ್ದುತಂದಂಬುಗಳನು॥
ಆಸಿರಿಮೊಗಕ್ಕೆಬಿಸಿಲಾಗದಂತಾಗಸದೊ
ಳೋಸರಿಸದಂಬೆಗಲ್ಕೆತ್ತಿಯವನಗತ್ತಿನೆಳ
ಲಾಶೆಗೈದವುರಾಘವನರಾಣಿದುಃಖಸಂತಪ್ತೆಯಾಗಿರುತ್ತಿರಲ್ಕೆ॥ ॥೩೪॥
ಸುರನದಿಯತೆರೆತೆರೆಯನಡನಡುವೆಬಿದ್ದೆದ್ದು
ಬರಲಾರದಿರ್ದುದಂಮತ್ತೆಗಂಗೆಯೊಳಲ
ರವಿಂದಗಂಧದತಿಭಾರಮಂಪೊರಲಾರದಿರ್ದುದಂಧರಣಿಸುತೆಯಾ॥
ಪರಿತಾಪಮಂತವಿಸದಿರಬಾರದೆಂದುತರ
ಹರದೊಳ್ಭೋಯ್ಯಯ್ಯನೈತಂದುಬೀಸಿತುಸುಖ (ಭೋಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ)
ಸ್ಪರುಶವಾತಂಜಗದೊಳುಪಾವನರಾಯಾದವಂತಂನನೋವಂನೊಳ್ಪನೆ॥ ॥೩೫॥
ಪೃಥಿವಿಯಾತ್ಮಜೆಬಳಿಕಚೇತರಿಸಿತನಗಿಂನು
ಪಥಮಾವುದೆಂದುದೆಸೆದೆಸೆಗಳಂನೋಡಿಸಲೆ
ಶಿಥಿಲಮಾದವಯವದಧೂಳಿದಿದಮೈಯ್ಯಬಿಡುಮುಡಿಯವಿಸ್ಮೃತಿಯನೇನೆಸದೆ॥
ಮಿಥುಳೇಂದ್ರವಂಶದೊಳ್ಜನಿಸಿರಘುಕುಲದರಸ
ರಥನೃಪನಸೊಸೆಯಾಗಿತನಗೆಕಷ್ಟದವಿಯೊ
ಳ್ಪೃಥಕಸುವಂತಾಂಯ್ಯಾಕೆವಿಧಿಯೆಂದುಹಲುಬಿದಳ್ಪತ್ತುರಂಕರಗುವಂತೆ॥ ॥೩೬॥
ಕೇಗ್ರಾಮಂಬಿಟ್ಟಾಪ್ತಪ್ರಾತರದೊಳಿಕ್ಕೆಗಾಂ
ಪ್ರಾಣಮಂತೊರೆದಪನೆಬಂದಪುದಗರ್ಭದಿಂ
ಭ್ರೂಣಹತ್ಯದೋಷಮೇಗೈವೆನಾನೋರ್ವೆನೆಂದೊಯ್ಯನೆದ್ದುಬಳಿಕಾ॥
ಮೇಣಾಕ್ಷಿನಡೆದಳಡವಿಯೊಳುಪಲಕಂಟಕ
ಶ್ರೇಣಿಗಳ್ಪುಂಚಿಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಿಂಬಸಿವನವ
ಶ್ರೋಣಿತಂನೆಲದೊಳ್ಪುನಲ್ಲುರಿಯಲರಸಕೇಳ್ಕೆಂಗಾದತ್ತಿದಿಯಬಹುದೆ॥ ॥೩೭॥
ಅಂನೆಗಂಮಖಕೆಯೂಪವನರಸುತಾಬನಕೆ
ಸಂನುತತಪೋಧನಂವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿವರಂ
ತಂನಶಿಷ್ಯವೆರಸಿನಡೆತಂದುಕಾಡೊಳ್ಭೋರ್ಗರೆದುಮೊಗವ್ರೆನೆಗಾಡೆ॥
ಬಂನದಿಂಬಗೆಗೆಟ್ಟುಮಾಡುಳಿದುಕೀಕ್ಷ್ಯಾಯುತ
ವಿಂನವದಕಾಂತಾರದಧಿದೇವಿತಾನೆನ
ಲ್ಪಂನಗದ್ಗದಕಂಠೆಯಾಗಿರೋದಿಸುತಿರ್ದವೈದೇಹಿಯಂಕಂಡನು॥ ॥೩೮॥
ಆರಿವಳ್ದೇವತೆಗಳ್ದವಳ್ವನಾಂತರದೊ
ಳ್ಯಾರ್ಗೈವೆನಿದನೆಂದುನಡೆತಂದುಕರುಣದಿಂ
ದಾರಕ್ಷಿಸುದಿಸಿದನೆಲೆತಾಯೆನೀನಾವಳಾಕಂದಮುರುಮಾಗಿರ್ಪುದು॥

ಘೋರತರಗಹನಕೋರ್ವಳೆ ಬಂದೆಯೆಂತಕಟ
ಭೀರುಹೋಗಾಬೆದರಬೇಡವಾಲ್ಮೀಕಿನಾಂ
ಭೂರಿಶೋಕಾರ್ತೆಯಾಗದಿರಂಜದಿರುಮನೆಮೊಹದಲ್ಲೆಂದನು॥ ॥೩೯॥
ಹುಯ್ಯಲ್ಮೊತ್ತರಿಸಿದುದುಶೋಕದಿಂಮಡಿಸಿದುದು
ಬೆರಸಿದುದುಲಜ್ಜೆಭಾಮಿನಿಗಂದುಗದ್ಗದ
ಸ್ವರದಿಂದಸೀತೆತಾಂಲೋಕಾಪವಾದಕಪರಾಧಿಯಲ್ಲದತಂನನು॥
ವರರಾಘವಲಸಂಭ್ರಮಂಬಿಟ್ಟನಂದೀವನದೊ
ಳಿರಿಸಿಪೋದಂಸುಮಿತ್ರಾತ್ಮಜಂಜೀವಮಂ
ತೊರೆಯವೇಳ್ಪುದೆಗರ್ಭಮಾದಪುದರಿಂದೇವೆನೆಂದೆರಗಿದಳ್ಮುನಿಪದಪೊಳು॥ ॥೪೦॥
ದೇವಿಬಿಡುಶೋಕಮಂಪುತ್ರಯುಗಮಂಪಡೆವೆ
ಭಾವಿಸದಿರಂಸಂದೇಹಮಂಜನಕಂಗೆ
ನಾವಸ್ಯರಲ್ಲನಂಮಾತ್ರಮಕೆಬಂದುನೀಂಸುಖದೊಳಿರ್ದಪೆಯೆಂದನು॥
ಲಾವಾವಬಯಕೆಯುಂಟೆಲ್ಲಮಂಸಲಿಸಿತಾ
ನೋವಿಕಾಂಡದಿಕೆನಂಜದಿರೆಂದುಸಂತೈಸಿ
ರಾವಣಾರಿಯರಾಣಿಯಂನಿಜತಪೋವನಕೆವಾಲ್ಮೀಕಿಕರೆತಂದನು॥ ॥೪೧॥
ಚಿತ್ರಮಯಮಾಗಕಟ್ಟಿತುಪರ್ಣಶಾಲೆಕತ
ಪತ್ರಲೋಚನೆಗೆಬಳಿಕಲ್ಲಿಋಷಿಪತ್ನಿಯರ
ಮಿತ್ರತ್ವಮಂತಳೆದುವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಪನಾಜ್ಞೆಯಿಂಸೀತೆತಂನಾ॥
ಪುತ್ರೋದಯದಕಾಲಮಂನೋಡುತಿರ್ದಳ್ಕ
ಳತ್ರಿಯೊಳ್ಪಧಪತಿವ್ರತೆಯರ್ಗೆನಿರ್ಮಲಚ
ರಿತ್ರೆಮೆಂತಾದೊಡಂವಿಪರೀತಮಾದಪುದೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದನು॥ ॥೪೨॥
ಜಾತಿವೈರಂಗಳಿಲ್ಲದಪಕ್ಷಿಮೃಗದಸಂ
ಘಾತದಿಂಋತುಭೇದಮಿಲ್ಲದಲತಾದ್ರುಮ
ವ್ರಾತದಿಂಪಗಲಿರುಳಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದಮಾನೋಭಂಗಳವಿಕಾಸದಿಂದಾ॥
ಶೀತೋಷ್ಣದಾಸರಿಲ್ಲದಸುಸ್ಥಳಂಗಳಿಂ
ಪ್ರೀತಿವಿರಚಿತದುಃಖಸುಖದಜಂಜಡಮಿಲ್ಲ
ದಾತಪೋವನದೊಳಗೆಋಷಿವಧುಗಳೊಡನಾಡಿವೈದೇಹಿಪೊಱಮಳಿಸಿದಳು॥ ॥೪೩॥
ಮುನಿವಟುಗಳೆದೆಯಾದಿಪರಿಚರಿಯಮಂಮಾಳ್ಪ
ರಿನಿದಾದವಸ್ತುವಂಋಷಿವಧುಗಳಿತ್ತಪ
ತ್ಯನತನಗೆಸತ್ಕರಿಸುವರ್ತಪಸ್ವೋತ್ತಮವಾಲ್ಮೀಕಿಸಾದರದೊಳು॥
ದಿನದಿನಕೆಬೇಕಾದಬಯಕೆಯಂಸಲಿಸುವಂ
ಬನದೊಳಿಂತಿರುತಿರ್ದಳವನಿಸುತೆರಾಘವಂ
ಧ್ರುವಚರಣಾನಮಲಮಂಧ್ಯಾನಿಸುತಮರದ

ಅವನಿಜೆಯಗರ್ಭಂತುಂಬಿದುದುನವಮಾಸ
ದವಧಿಬಳಿಕೊಂದಿರುಳುಶುಭಲಗ್ನದೊಳ್ಪಡೆದ
ಳವಳಿಮಕ್ಕಳನುಚಿತಸೇವಿದಗ್ಧಾಂಗನೆಯರಾಸೂತಿಕಾಗೃಹದೊಳು॥
ತವಕದಿಂದೈತಂದುಮುನಿವಟುಗಳುಸುರಲು
ತ್ಸವದಿಂದವಾಲ್ಮೀಕಿಋಷಿಬಂದುನೋಡಿಕುಶ
ಲವದಿಂದಶೋಧನಂಗೈದುಕುಶಲವರೆಂದುಪೆಸರಿಟ್ಟನರ್ಭಕರ್ಗೆ॥ ॥೪೫॥
ದಿನದಿನಕ್ಕಸ್ತಿಸಂತತಿಯೊಳೆಸೆದವಾಗನದೊಳುದು
ವಿಸರಂಗಳಾಪ್ಪುದವುಮಾನಸಂಬಿಡಿದುಗಾಳಿ
ಪಸರಿಸುತಿವೆಸುಗ್ರದಸ್ವಾದೊಳುರಂದುದಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಕದಳುತ್ತಿತು॥
ವಸುಧೆನಡಿದುದುತಿಳಿದುಬಾರದವುನದಿಗಳಂದು
ಶಶಿರಷಿಗಳುದಯಿಸಿದರೇಕಕಾಲದೊಳೆನೆ
ತ್ರಿಭುವನಗಳಾಶ್ರಮದಮುನಿಗಳಕಣ್ಣೆಕಾಣಿಸಿದರೊಸಗೆಮೂಜಗಕಾಗಲು॥ ॥೪೬॥
ಬಾಲದೊಡಿಗೆಗಳೆಲ್ಲಮಂತಾಡಿಸಿನೋಡುವಂ
ಬಾಲಲೀಲೆಗಳನಾಡಿಸಿಮುದ್ದುಮಾಡುವಂ
ಬಾಲಕರ್ಗೆವಿದ್ಯಾದವಸ್ತುವಂಕೂಡುವಂತನ್ನತೊಡೆಮಡಿಲೊಳಿಟ್ಟು॥
ಲಾಲಿಸುವನಾವಗಂಜಪತಪಸಮಾಧಿಗಳ
ಕಾಲಮಂಬಗೆಯದೆಮುನೀಶ್ವರಂಕುಶಲವರ
ಮೇಲಣ್ಕರೊಳಿರ್ದನಾಶ್ರಮದೊಳುತ್ಸವಂಪೆರ್ಚಿದುದುದಿನದಿನದೊಳು॥ ॥೪೭॥
ದಶರಥನೃಪಾಲಸುತನರಮನೆಯಬೆಳವಿಗೆಯ
ಶಿಶುಗಳ್ಗೆಕಾಂತಾರವಾಸದೊಳ್ಕವಕ
ಕೃಶಮಿದೆತ್ತಣಾದೆಂದುಮಿಥುಳೇಂದ್ರಸಂಭವಾತೆಚಿತ್ತದೊಳ್ಕೊರಗದಂತೆ॥
ವಿಶದಮಾನಸನಾಗಿವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿವರಂ
ಕುಶಲವರನೋವಿದಂವಿವಿಧವೃತ್ತಿತವದಿಂದ
ಶಶಧರನಕಳೆಯತೆರದೊಳುಗಾಣಿಷಾಪ್ಪಜಿರ್ದನದಿನಕೆವರ್ಧಿಸಿದರು॥ ॥೪೮॥
ಚೆಲ್ವರದುರೂಪಾಯ್ತುವಿಮಲತೇಕವಲ್ಲದೊ
ಗೆಲ್ಪುದೆಸೆಗೆಳೆಗಾಂಡದರ್ಪಮೊಕಾಂತೆಯಮ
ದಲ್ಪಸುಧೆಯೊಳ್ಪಿವಿಧಾಸ್ಕೃತಿಯಾಯ್ತುಸಂತಸದಬೆಳಸಿನಬೆಳದವಸುನೆಯೊ॥
ಸಲ್ಪುಕಲದೇಳ್ಬೆಯಸಿಯಕೋಡಮೋಹನದ
ಬಲ್ಪನಲಸವಡಿಯೊನೊನಗಿನವಳಿಯಫಲವೊ
ಸೊಪ್ಪಿದಲಾವಣ್ಯತೆನಲ್ಪುಶಲವರ್ಕೆಶಲದಿಂಕಣ್ಗೆಸೆದರಾಶ್ರಮದೊಳು॥ ॥೪೯॥
ತೊಟ್ಟಿಲೊಳ್ಗಳವನೆವಮಿಲ್ಲದೆನಗುವಬಾಯ್ಗೆ
ಬಾಟ್ಟಿಕ್ಕೆಸೋರ್ವಪಸಿದರೆಚೋರ್ವಮೊಲೆಯುಂಬ
ವಟ್ಟಿಕಸೆಮೊಗಳ್ಗುಂಬೆಗಾಲಿಡುವಮೊಳೆವಲ್ಲುಜಾಲ್ಲೊಗೆತೊದಳಿಸುದಿವಾ॥

ದಟ್ಟಡಿಯಿಡುವನಿಲ್ವೋಡುವಬೀಳುವಪರಿವ
ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ಕೊರಗುವಕಾಡುವಪುಸಿವಲೀಲೆಯಂ
ನೆಟ್ಟನೆಕುಮಾರಕರ್ತೋರ್ಚಿದರ್ಜಾನಕಿಗೆವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿವರಂಗೆ॥ ॥೫೦॥
ಬಿಡದೆಷಾಣ್ಮಾಸವುದಂತರಾಳದೊಳಗೆಮತ್ತೆ
ಭೋಜನೆಧಾರಾಚಮೊದಲಾದಲೀಲೆಗಳವರ
ವಿಧಿಯಿಂದೆಸೆವಕುಮಾರಕರ್ಗೆಮುನಿಪತಿಚೌಲಕರ್ಮಂಗಳಂಮಾಡಿಸಿ॥
ತೊಡಗಿಬಿಡದಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸಮಂಬಳಿಕನಡೆ
ನುಡಿಯಜ್ಞಾಗ್ನೇಯಕಲೆಯರಾಜಲಕ್ಷಣದಚೆ
ಲ್ವಿಡಿದಲಲಿತಾಂಗದಿಂಕುಶಲವರ್ಕಳವರ್ಧನಾನಂದಿಸಿದರು॥ ॥೫೧॥
ಶ್ರೀಮಾಧವನಮನೋಹರದಸೌಂದರ್ಯಮಂ
ಕಾಮಜನಕನಕಮನೀಯಲಾವಣ್ಯಮಂ
ರಾಮಚಂದ್ರನಸಾಮರ್ಥ್ಯದರೂಪಮಂತಾಳ್ದಿರ್ದಸುಕುಮಾರರು॥
ಕೋಮಲಾಂಗದಸೊಬಗನಭಿವರ್ಣಿಸುವರುಂಟೆ
ಭೂಮಿಯೊಳ್ಪುಟ್ಟಿಗೆವಸಂತನಂಮದನನಂ
ಸೋಮನಂಪಡಿಯಿಡಲ್ಬನಯುತ್ತಮಪ್ಪುದೆನೆಕುಶಲವರ್ಶೋಭಿಸಿದರು॥ ॥೫೨॥
ದ್ವಾದಶಾಬ್ದದಮೇಲೆಮುನಿಪಂಕುಮಾರರ್ಗೆ
ವೇದೋಕ್ತದಿಂದಲುಪನಯನಂಗಳಂಮಾಡಿ
ಭೂದೇವನಿಕರಕೆವಶಿಷ್ಠನೊಬ್ಬರಕಾಮಧೇನುವಂಬೇಡಿತಂದು॥
ಲಾದರಿಸೆಭೋಜನಸುಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದ
ಲಾದುದತಿವಿಭವದಿಂದುತ್ಸವಂಬಳಿಕತರು
ಣಾದಿತ್ಯಸಂನಿಭತೋರ್ಪಿದರ್ಜಾನಕಿಯಚಿತ್ತಕಾನಂದಮಾಗೆ॥ ॥೫೩॥
ಸರ್ವಕರ್ಮದವಿಧಿಯನಖಿಳನಿಗಮದಕಡೆಯ
ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರದಬಗೆಯನುಡಿದಧರ್ಮದನೆಲೆಯ
ಸುವಿವೇಕನೀತಿಗಳನಿಶ್ಚಯವನೈದೆಸಾಂಗೋಪಾಂಗಮಾಗಿಬಳಸಿ॥
ತರ್ವಿಯೊಳ್ಕುಮಾರರ್ಗೆಮುನಿನಾಥಂಧ
ನುರ್ವೇದಮಂಶಿಕ್ಷೆಗೈದುರಾಮಾಯಣವ
ನೀರ್ವರುಂಪಾಡುವಂತೋದಿಸಿದನತಿಮಧುರಭಾವದಿಂತುದಿಮೊದಲ್ಗೆ॥ ॥೫೪॥
ಸೀತೆನಲಿವಂತೆವಾಲ್ಮೀಕಿಮೆಚ್ಚುವತೆರದೊ
ಳಾತಪೋವನದಮುನಿಗಣಮೈದೆಕೊಂಡಾಡ
ಲಾತರುಣರೀರ್ವರುಂಮಧುರವೀಣೆಗಳಮೇಳಾಪದಾಲಾಪಂಗಳಾ॥
ಗೀತದೊಳ್ಪುಂಶ್ರೀಗರ್ಶುದ್ಧಸಾಂಗದಿಂಲ
ಯಾತಿಶಯಮೆನೆಪಾಡುವರ್ದೇವನನರಿಯನಿ
ಕೇತನಶ್ರೀಪತಿಯಚಾರಿತ್ರಮಪ್ಪರಾಮಾಯಣವನನುದಿನದೊಳು॥ ॥೫೫॥

ನವದಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ- ಅಂತುಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೧೨೮೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥

೨೦. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ರಘುವರನ ತುರಗಮೇಧಾಧ್ವರದ ಹದನರಿಯದ
ಲಘುಶರಾಶ್ರಮಿ ಲವಂ ತರಳತನದಿಂ ಕಟ್ಟಿ
ಲಘುಜಿತಮೆನಿಸಿ ಶತ್ರುಘ್ನಲಕ್ಷ್ಮೀಕರ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಸಿಕಾಳಗವ॥

ಪದ್ಯಂ

ಹಿಮಕರಕುಲೇಂದ್ರ ಕೇಳ್ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಪನಾ
ಶ್ರಮದೊಳ್ ಸಮಸ್ತಕಲೆಗಳನರಿದು ಕೌಶಲ
ಕ್ಷಮನಾಂತು ಜಾನಕಿಯ ಸುತನೆಯೊರ್ವಂದು ಋಷಿಯ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದು॥
ಯಮಳರೆನಂದು ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತಾಪಸೋ
ತ್ತಮನಿತ್ತನಘುಚಾಪಚರ್ಮಾದ್ಯಂಗಳಂ
ರಮಣೀಯಶ್ರವಣಕುಂಡಲಕಿರೀಟಂಗಳಂ ತನಯತಮರ್ ಬಲದೊಳು॥ ॥೧॥
ಲವಗಳಿಂತಿರಲಯೋಧ್ಯಾಪುರದೊಳತ್ತಲಾ
ಘವನಿಳಾಧರಣಿಯಂ ಪಾಲಿಸುತ ಸಾಧ್ವಿಯನು
ತ್ಯವದೊಳಾಂದಿದಶವಾಗನವಧಿಯೊಳಂದು ಬಂದಾಶ್ರುಪ್ರಾತಿತಂನನು॥
ಲವಘದಿನಲದಕೆ ನಿಷ್ಕೃತಿಯಾವುದೆಂದುದಾ
ಭುವನಿಗಮದರ್ಥಮಂ ತಿಳಿದು ಹಯಮೇಧಮಂ
ತವೆನೆಗಳ್ದುವನಾಗನಿಶ್ಚೈಸಿ ಕರೆಸಿದಂ ವರವಶಿಷ್ಠಾದಿಗಳನು॥ ॥೨॥
ವಾಮದೇವಾತ್ರಿಗಾಲವಸುರುವಶಿಷ್ಠಾವಿ
ಶ್ವಾಮಿತ್ರರಂ ಕರೆಸಿ ಹಯಮೇಧಲಕ್ಷ್ಯಾವ
ನಾಮುನಿಗಳಂ ಕೇಳ್ದು ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳಲವರದಕೆ ನಿಜಪತ್ನಿವೇಳ್ದು ದೇವನುಂ॥
ಹೇಮನಿರ್ಮಿತಮಾದ ಜಾನಕಿಯ ನಿರಿಸಿಕಾಂ
ದೀಮಹಾಯಜ್ಞಮಂ ನಡೆಸುವೆಂ ತಾನೆಂದು
ರಾಮಚಂದ್ರಂ ನಿಖಿಳಋಷಿಗಳನೊಡಂಬಡಿಸಿ ಶಾಲೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿದನು॥ ॥೩॥
ಬಳಿಕವೇದೋಕ್ತಪ್ರಕಾರದಿಂ ದೀಕ್ಷೆಯಂ
ತಳೆದು ರಘುನಾಥಂ ತುರಂಗಮಂ ಪೂಜೆಗೈ
ದಿಳೆಯೊಳುತ್ತಿನಲದರ ಫಾಳಿಗೆ ತನ್ನಕ್ಕಳಿಕೆಯಂ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯನು॥
ಅಳವಡಿಸಿ ಹೂಡಿ ಮೂರಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ಮೂಲ
ಬಲಸಹಿತ ವೀರಶತ್ರುಘ್ನನಂ ಕಾವತ್ತೆ
ಕಳುಹಿ ಬಿಡಲಾ ಹಯಂ ತಿರುಗುತಿರ್ದುದು ಧರೆಯ ಮೇಲಖಿಳದೆಸೆದೆಸೆಯೊಳು॥ ೪॥
ಬಳ್ಳಿಯ್ಯನ್ನಪಾರಂ ಜಿತದೆಯದೆ ರಘೂದ್ವಹನ
ಸೊಕ್ಕಿನನಮಿಸಲಿಳೆಯೊಳ್ತಿರುಸುತಧ್ವರದ
ನಳ್ಳದರೆ ಬಂದು ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ನಿಜಾಶ್ರಮದ ವನಿಯೊಳ್ಗಡುಪವನದೊಳು॥

ಮಲ್ಲಳಿಸುತೆರ್ಳಿಸಿ ಮುಷ್ಟದಾ ತೋಳುಗಳ
ವಲ್ಲಿತಂ ಮೊದನಾದಿಗಳ ಹಾದಿ ಲೀಲೆ ಮಿಗೆ
ಬಲ್ಲಾಂದುನಡೆತಂದವರಂದನಚರ್ಸುತ ವಾಜಿಯಂ ವೀರಲವನು॥ ॥೫॥
ಯೆತ್ತಣ ತುರಗಮಿದು ಮುನ್ಪ್ರಮಾ ದೋಳಿಮಂ
ಪುತ್ತಳಿದುಳಿವುದು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿನಾಥನೇ
ಪುತ್ತು ಮಾಳ್ಪುದೆಂದೆನಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಪೋದನಚ್ಛಿ ಸಂಗರ ಸಲಾಗ॥
ಮೆತ್ತವರು ಗಾನಲೋಕದಿಂ ಬಂದು ಮುಳಿದವನೆ
ಸುತ್ತಣಯದೆಡೆಗೆ ನಡೆತಂದು ನೋಡಲ್ಕದರ
ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ಬರೆವ ಪಟ್ಟದಲಿಖಿತಮಂ ಕಂಡು ಲವನೋದಿ ಹೊಳು ತಿರ್ದನು॥ ॥೬॥
ಉರ್ವಿಯೊಳ್ಕ್ಷತ್ರಿಪಡೆದ ಕುವರಂ ರಾಮ
ನೊರ್ವನೇ ವೀರನಾತನ ಯಜ್ಞತುರಗಮಿದು
ನಿರ್ವಹಿಸಲಾರ್ಪರಾ ರೊಡಂ ತಡೆಯಲೆಂದಿರ್ದಲಿಖಿನವನೋದಿ॥
ಗರ್ವಮಂ ಬಿಡಿಸದಿರ್ದೊಡೆ ತಂನ ಮಾತೆಯಂ
ಸರ್ವಜನಮುಂ ಬಂಜೆಯೆಂನದಿರ್ದಪರೆ ತನ
ಸುರ್ವಿ ತೋಳ್ಬಳಿವೇತಕೆಂದು ಸತಿವಾಜಿಯಂ ತೊಳ್ಳುಲವನುರೆ ಕೆರ್ದನು॥ ॥೭॥
ತೆಗದು ತ್ತರೀಯಮಂ ಮುರಿದು ಕುದರೆಯಗಳೆ
ಬಿಗಿದಾದಳಿಂ ದ್ರುಮಕೆ ಕಟ್ಟುತ್ತೆ ಮುನಿಸುತ
ರ್ಕೆಗೆ ನಡುಗಬೇಡಬೇಡರಸುಗಳ ವಾಜಿಯಂ ಬಿಡು ಬಿಡಿವರೆಂಮನೆನಲು॥
ನಗುತ ಪಾರ್ಥಿವ ಮತ್ಸ್ಯಗಂಜಿದರೆ ಜಾನಕಿಯ
ಮಗನಿದಕೆ ಬೆದರುವನೆ ಪೋಗಿನೀವೆಂದು ಲವ
ನಗದು ತನದಿಂದ ಬಿಲ್ಲಿರುವನೇರಿಸಿ ತೀಡಿ ಜೇಗೈದು ನಿಂದಿರ್ದನು॥ ॥೮॥
ಕುದರೆಗಾವಲ ಸುಭಟರನಿತರೊಳ್ಪೊದಗಿ ಬಂದು
ಕದಳೀದ್ರುಮಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ತುರಗಮಂ ಕಂಡು
ಸದಮಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳ ನಾರ್ಥದಿಸಿ ವಾಜಿಯನೇಕೆ ಬಿಗಿದಿರೆನಲು॥
ಬೆದರಿ ನಾವಲ್ಲಿವಂ ಬೇಡ ಬೇಡೆನೆ ಬಂಧಿ
ಸಿದನೆಂದು ಲವನಂ ಕರಾಗ್ರದಿಂ ತೋರಿಸಿದ
ರಧಟರೀತಂ ತರಳನಾರಯದೆ ಸಗಿದನೆಂದು ಬಿಡಹೋಳಿಗರ್ಜಿಸಿದರು॥ ॥೯॥
ಪತ್ತಿಮಿದೇಕೆ ಬಿಡೆ ನಶ್ವಮಂ ಮೋಸ್ತಿದಲು
ಪತ್ತಿಮಿಸಿದ ವರ್ಗಳಿಕರವ ನಾವೆ ನೆನಲವರ
ತೆತ್ತಿಮಿಸಿ ವಾಜಿಯಂ ಬಿಡಿಸಲ್ಕೆ ತರಲವರ ಕೈಗಳಂ ಕೋಪದಿಂದಾ॥
ಪತ್ತಿಮಲ್ಲದೆ ಕಾಳ್ಗಳಿಂದೆ ಚ್ಛುಕದಿ ಮೊದನೆ
ಕತ್ತರಿಯ ಮೇಲೆ ಮಳೆಗರೆವಾಲ್ಸ್ಪ್ರನ್ನ
ಚತ್ತಮಂ ಮುಸುಕಿದಂ ವೀರಲವನಾಸ್ತ್ರಗಾ ಡೊಳಿನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು॥ ॥೧೦॥

ಬಾಲಕನಮೇಲೆಕವಿದುದುಬಳಿಕಮುಳಿದುಪಾಯ
ಪಾಲಕಬಲಂಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿಗಳ
ಜಾಲಕವನೋರ್ವನೆಸೆಂನದೆಬಾಣವರುಷತೋಮರಶಕ್ತಿಮುದ್ಗರಗಳಿಂ॥
ಕಾಲಕೂಳಾಗಿಸಕಳನೈದೆಸಂಹರಿಸಿ
ಶೂಲಧರನೆನಲವಂಕಾಲುತರ್ದನನಿಬರಂ
ಕಾಲಕದುವಳಿಗರದುಮನಿಪನಿತ್ತಸ್ಥಿಯನಿಷಂಗಮೆರದಿರೆಬೆಂನೊಳು॥ ॥೧೧॥
ಸಂಖ್ಯೆಯಿಲ್ಲದೆಮೇಲೆಬೀಳ್ವಸೈದುಗಳೆಲ್ಲ
ಮಂಖುಂದಿಸುತ್ತೈದನೆಮುತ್ತಿದಾಚತುರಂಗ
ಮಂಖಾತಿಯಿಂದಸಂಹರಿಸುತೊಂದೊಂದುರಿಪುಬಾಣಸೈದಂಬುಗಳನು॥
ಪುಂಖಾನುಪುಂಖದಿಂದೆಸೆವಬಾಲಕನೆಸುಗೆ
ಯಿಂಖೀಲರಪಯಮಾಗರ್ದನಿಜಬಲಜಾಲ
ಮಂಖಾಂತಕನನುಜನೀಕ್ಷಿಸಿಕನಲ್ಕ್ರೋಧದಂಮಗೆಮಯರಥವನು॥ ॥೧೨॥
ದುಂತಗಾಮಿದರ್ಪದಶಾತಮಿಯೋಳ್ಗಂಗೆ
ಪರಮಯೋಗಿಗೆಕೃವದಬಂಧನಂಬಂದಮದೆ
ಪರಕೈನೃದುಯಬೆರಷುಕುಲಜಗೆತ್ತೋರಿಪುದೆಕೇಳ್ವವನಿಪಾಲತಿಲಕಾ॥
ತರಳನಾದೊಡೆಲವಂಬೆದರುವನೆನಿಮಿಷದೊ
ಳ್ಪರೆಗದಿದನನಿತುಚತುರಂಗಮಂಕತ್ತೃಷ್ಣ
ನುರುವಗಿಸೆತದೆದನೆರನುವಬದಿಲಗರ್ಜನೆಗೆಮಲೆವಮರಿಸಿಂಗದಂತೆ॥೧೩॥
ಮುತ್ತಿಬಹಶರತತ್ಕ್ಷನುರುಬೆಗೆಲವಂತಂನ
ಚಿತ್ತದೊಳ್ಕೃಷ್ಣಮಂತ್ರಮಂಸ್ಮರಿಸುತ
ಮತ್ತೆನಿರ್ಭಯನಾಗಿಮಾರಾಂತಡಾತನೆಲವೆಲವೊನೀಂಪಸುಳೆನಿನಗೆ॥
ತೆತ್ತಿಗರದಾರಕಟನಾಯದಿಪೋಗೆನುತ
ಮತ್ತಶರದಿಂದೆಚ್ಚದವನಬಾಣಂಗಳಂ
ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಡಿಭರತಾನುಜನಕಾರ್ಮುಕದಹೆದೆಯನಿಕ್ಕಡಿಗೈದನು॥ ॥೧೪॥
ತರಳನಪರಾಕ್ರಮಕೆಮೆಚ್ಚಿದಂಮತ್ತೊಂದು
ಧಿರುವನಳವಡಿಸಿದಂಕಾರ್ಮುಕಕೆಶತ್ರುಘ್ನ
ನಿರದೆಕಣೆಮೂರಂಬಾಲಕನಫಣೆಯನೆಚ್ಚಡೆನಸುತಪರಿಮಳಿಸಿದಾ॥
ವಿರಹಿಗಳನಂಜಿಸುವಪೂಸರಲ್ಗಳಾಯ್ತುನಿಂ
ನುರುವಣಿಯಬಾಣಂಗಳೆನುತಭರತಾನುಜನ
ತುರಗಸಾರಥಿವರೂಥಧ್ವಜಶರಾಸನಂಗಳನವಂತಡೆಗಡಿದನು॥ ॥೧೫॥
ಕೋಪದಿಂಮೊಸರಥಕಡರ್ದುಶತ್ರುಘ್ನನುರು
ಚಾಪಮಂಕೊಂಡುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದೆಸುತಬರ
ಲಾಪತಧದೊಳ್ಗಗನಕೈದುಂಗಾನಂಮಾತೆಯಂನೆನೆದುಮನದೊಳ್ಕರಗುತಾ॥

ಆವನುಳಿಮತ್ತೆಕದನಧೈರ್ಯಮಂತವೆತಾಳ್ದಿ
ನೋಡಿಮದೊಳೈದುವವಗೆಯಶರವನೆದೆಯೊಳ್ಪು
ತಾಪದಿಂಶತ್ರುಘ್ನನೆದಹಾಲ್ಕೆಬಯಲಾಯ್ತುಸಾಟನಾಕ್ಷಿಯಸಿರಿಯೊಲು॥ ॥೧೬॥
ವಿಸ್ಮಯಾನ್ವಿತನಾದನಂದುಶತ್ರುಘ್ನನಾ
ಕಸ್ಮಿಕದಶಿಶುವಿನಪರಾಕ್ರಮಕೆಬಳಿಕವಿಲ
ಯಸ್ಮರಾಂತಕನಪಿನಾಕಂಗೊಂಡಘೋರಮದುವಧಿಲ್ಕುರಿಯತೆರದೊಳೆಸೆವಾ॥
ರಸ್ತ್ರಗಳನುಗುಳ್ವಮೋಘದಬಾಣಮಂಪೂಡು
ತಸ್ತ್ರದಿಷುಘಾತಮಂನೋಡೆನುತೆಸಾಲ್ಕೆಮಂ
ದಸ್ತ್ರದೊಳಾಸರಳನೆಚ್ಚುಲವನೆದೆಯೊಳ್ತ್ರಿಶಿತನೆನೆದನೇವೇಳ್ವೆನು॥ ॥೧೭॥
ಅರಸನೇಳಾಶರದೊಳರ್ಧಮವನಿಗೆಕೆದರು
ದರದೆಮೇಲ್ಪಾಯ್ದರ್ಧಮಾಲವನಕಾಮುರ್ಕವ
ನರಿದುಕಾಂಡದೆದೆಯನುಚ್ಚಳಿಸಿಮೃಡನರದೊರಗಿದಂಪಸುಳೆಮೂರ್ಛೆಯಿಂದಾ॥
ಪುರುಷದಿಂದಾದುರ್ಗೆಯದರಿಬಲಂನಡೆತಂದು
ಕರುಣದಿಂತರಳನಂನೋಡಿರಾಮಸ್ವತಿಯೊ
ಳಿರೆಮೋಹದಿಂತಂನರಥದಮೇಲಿರಿಸಿಕಾಂಡ್ಯೈದಿದಂಶತ್ರುಘ್ನನು॥ ॥೧೮॥
ಕದಳಿಯೊಳ್ಪೆಚ್ಚಿದರ್ಸಿದರೆಯಂಬಿಡಿಸಿನಗ
ರದಕಡೆಗೆಪಡೆವೆರಸಿತೆರಳಿದಂಶತ್ರುಘ್ನ
ನುದಧಿಘೋಷದೊಳುತ್ತಲಾಡಿದತಾರ್ಕಿಪನವಟುಗಳವನಸುತೆಯಪೊರಗೆ॥
ಕದನದೊಳ್ದೆದವೃತ್ತಾಂತಮಂಪೇಳಲ್ಕೆ
ರುದಿತದಿಂಶೈವರಳ್ಳಿನೊತ್ತಿಕಾಳುತನಿಜ
ಸದನಮಂಘೋರಮಳ್ಪುಹಾಲುಬಿದಳ್ಪ್ಲುತನನುಗಾಶೀಲರೂಪುನಳನೆಗ್ಗೆಸಿ॥ ॥೧೯॥
ಪೊಸರರುಪುಕಂಬನಿಗಳಂಗಲತೆಕಂಪಿಸಿತು
ಘೂಸದಲಾದಲಂಸಾದೆಸಾದೆನುತಮೋಹದಿಂ
ದಸವಳಿದುಕಂದನೆಲ್ಲಿರ್ದಪಂಕಾದದನೆಪಗೆಯಸ್ಮೈನಾಳಗಾದನೆ॥
ಪಸುಳೆಗೇನಾಯ್ತೊಮಗನೆಂತುನೊಂದನೊತರಳ
ನಸುವಿಡಿದಹನೋಬಾಲಕನಮುದ್ದುಮೊಗಮೆಂತ
ಡಸಿತೆಸ್ಸೈರಿಸದೊಡ್ಡಿಪಿಸಿಕಳ್ತೆನೆಂದುಹಾಲುಬಿದಳಂಬುಜಾಕ್ಷಿಮರುಗಿ॥ ॥೨೦॥
ಅಂನೆಗಂಬಂದನಸ್ಥದಸುಮಿತ್ರಾತ್ಮಜಂಗ
ಳಂನೆತ್ತಿಯೊಳ್ಪಾತ್ತುಕಾಂಡುಕುಶನಳುವಿರ್ಪ
ತಂನತಾಯಂಕಂಡಿದೇನದ್ಭುತತಶ್ರುಗಳಿವಂನಿನಗೆಪೇಳೆಸಾಲ್ಕೆ॥
ಬಂನಮಂಕೇಳ್ದಗನೆಬಾಯಮೊಂದುಬರಲದಂ
ನಿಂನತಂಮಂಕಟ್ಟಲರಸುನಳ್ವಿದಿಪೊಯ್ದ
ರಿಂನೇವೆನೆಂದುಜಾನಕಿಸುದಿಯೊಳ್ಪಿದಿಂದಾಕುವರನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೧॥

ಕೋಪಮೇಕಿದಕೆಹಾರಗಾವನೊಯ್ದುದಂತವನ
ರೂಪಮಂನುಡಿವೆನಲ್ಲಹುದೆಂದದಟಹರಿಬ
ನಾಕಿಗಳನುರುಹುವೆಂಮಿತ್ರರನುಗರನುಗಳಪಾಡಾವುದೀಗಿತನಗೆ॥
ಆಕವಚಬದ್ಧಧನುಶರಕಿರೀಟಂಗಳಂ
ತಾಕಳವಳಿಸದಿರೆಂದವನಿಜೆಗೆನುಡಿದೊಡವ
ಗಾಕುಶಂನಾಳಗಣಿಬಿಡಂಗಿಯಂತಂದಳವಡಿಸಿಪರಸಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಳು॥ ೨೧॥
ರಾಯಶತ್ರುಘ್ನನವಿಕ್ರಮವನತಿವರ್ತಿಸಲು
ವಾಯುವುಳ್ಳನ್ನೆಗಂತವಗೆತೀರದುಬಳಿಕ
ತಾಯಂಮ್ರ್ಯಗೆರಗಿಬಿಲ್ಲುಂಡುಸಾರ್ದನಸ್ವೈರಿದೆಸೆಗೆಸುತಾನ್ವಯದವಂತೆ॥
ವಾಯುವೇಗದೊಳಾತನಿರ್ವರಗ್ರತನುಜನ
ಪಾಯದಳಮಂಪೊಗಬೇಡಬೇಡೆನುತನಲೆ
ಸಾಯಕದಮಳೆಗಳಂಕರೆಯುತ್ತೆತಡೆಗಡಿದುಮುತ್ತೆಶತ್ರುಘ್ನಸೇನೆ॥ ೨೩॥
ಪದ್ಮರಾಗದವುತ್ತಟರಮಂಡೆಗಳಮೇಲುದಿದು
ಬಿದ್ದವುಚಲದ್ಧ್ವಜಪತಾಕೆಗಳ್ಗುದೆಘಾ
ಬಿದ್ದುಬರುಗಾಳಿಬೀಸಿದುದುಕಂಬನಿಗರದವಂದಾನೆಸುದಕೆಗಳ್ಗೆ॥
ಮದ್ದುಮತ್ತಾವನಿತಯಕಾಬಲಂಗಜಬಜಿಸು
ತಿದ್ದದೀಚೆಯೊಳೀಕುಶಂಪೊಗದಿರಿನಿಲ್ಲಿ
ಕದ್ದಿದುವರೆತುರಗಸಹಿತಲವನಂಬಿಟ್ಟುನಡೆಯಲೀವೆನುತೆಚ್ಚನಾ॥ ೨೪॥
ಆಬಾಲಕನಬಾಣಘಾತದಿಂದಳವಳಿದ
ದೀಬಲದಮಂದಿಮತ್ತೇಗಳಿವನೊರ್ವನಿದ
ಕಾಬಂದನೆಂದೆನುವಚನೆಗಳ್ದೆಸೆಗೆಟ್ಟುಸೇನೆಗಳ್ಬಜಿಸೆಕಂದಾ॥
ಶಾಬಮೃಗಮಂಜಿಹುದುಗಡಮತಿಯನೆನುತಮ
ಪೂಬಾಣಶತ್ರುಘ್ನನಾಗನಿಜದಳಪತಿಯ
ನೇಚೇಗಕಳುಹಿದೊಡವಂಸಕಲಸೇನಾಸಹಿತೈದಿದಂಕುಶನಮೇಲೆತ್ತು॥ ೨೫॥
ಬಳಿಕಶತ್ರುಘ್ನನನಿರೂಪದಿಂತಿರುಗಿದಂ
ದಳಪತಿಸಮಸ್ತಬಲಸಹಿತಾಕುಮಾರನಂ
ಬಳಸಿದುದುತಮತಮಗೆವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳಂಜಳಪಿಸುತವಹಿಲದಿಂದಾ॥
ಲಳವಿಯೊಳ್ವಿದಾರ್ಪುದರೆತೇರಾನೆಗ
ಳ್ಗಳುಗುಳದೊಳನಿತುಮಂಕುಪಸೇನಾನಿಯಂ
ಕಳುಹಿದಂಜವನೊಳಗ್ಗವನನಿಳರಥರಥಾಕ್ಷಂವರುವಿರಕುಶನಾ॥ ೨೬॥
ಆದಳಪತಿಯತಂಮಮೋರ್ವನಗನೆಂಬವಂ
ಕಾದಿಮಡಿದಂಗಾನಂಕಾಲಾತ್ರುಭತಿಯಿಂಮ
ಪಾದಂತಿಯಂಕುಶನಮೇಲೆಯಂಕುಶದಿಂದಿರಿದುನೂಕಿದಂಕುಶಲದಾ॥

ಜಾಳಧಗಾಳಗದಿಂದಬಳಿಕೆರಡುಸೀಳಾಗಿ
ಮೇದಿನಿಗೆಬೀಳ್ಗುಂತಿಳ್ತಿಕವನೆಚ್ಚನವನಧನು
ಘೋರಮಂಮಾಡಲಾತಂಫಲಗೆಖಡ್ಗಮಂಕೊಂಡವಂಗಿದಿರಾದನು॥ ೨೭
ಕಿತ್ತದಾಯುಧದೊಳೈದುವನನಘನಪ್ರಸ್ರಮಂ
ಶತ್ರುಸಲೆದಗ್ರಯೊಳೊಂದುಗದೆಯಂಕೊಂಡು
ಮತ್ತೆಮೇಲ್ವಾಯ್ದದಾಕರವನಂಕಡಿಯೆಬಾಹುಗಳಿಂದಹೊಯ್ದನೆಂದು॥
ಪ್ರೌತ್ರನದಿತರಲೆರಡುಮೋಲ್ಗುಂಬಾಗೆಯೊ
ಪುತ್ರಕನೆಕಾಲ್ಗಳಿಂದೊದೆದುಕೆಡಹುವಚ್ಚರದೊ
ಪೌತ್ರಕಲಾತೊದೆಜಾನುವಾದಂಗಳಂಕಡಿಯೆಚ್ಚುತುಂಡಿಸಿದನು॥ ೨೮
ಬಾಹುಯುಗಮೂರುದ್ವಯಂಮೇದಕಾಯದಿಂ
ನಾಹನಂಗೈದವಂಮೇಲ್ವಾಯ್ದುಚಂದ್ರಂಗೆ
ರಾಹುವಂಪೋಲ್ವನವಂತುರುವಾಜಿನೆಕಡನಳುಕದೆಚ್ಚನತಲೆಯನಾಯೆ॥
ಸಾಮೋಕ್ಷರಾತ್ಮಕಾದೊಳ್ಗೆರದುದಾಶಿರಂ
ಕಾಮುರದಕವರನಧಟಂಕಂಡುಭಾವಿಸಿಯುಂ
ದಾಮವಕೆಬಿಲ್ಗುದಿಕೆತರಳನಂಕೆಗಾಕೆದಂಬಂದುಕಲಿಶತ್ರುಘ್ನನು॥ ೨೯
ಕಡುಮುಳಿದುಶತ್ರುಘ್ನನೊಂಬತ್ತುಬಾಣದಿಂ
ಬಿಡದೆಚ್ಚಡಾಕಶಂಕಾಪದಿಂದವನತೇ
ರ್ಪುದಿಯಾಗೆಸಾರಥಿರಥಾಶ್ವಂಗಳ್ಪುಡಿಗೆಡೆಯೆಬಿಲ್ಲುದಿಯೆಕೇಯುರದೊಳು॥
ನಿಡುಸರಳ್ಗಳಿಸಲ್ವರದನಂಬುಗಳನೊದ
ನೊದನೆಸೂರ್ಗೊಳಿಸಿಗಳಾರಂಮತ್ತೆವಕ್ಷದೊ
ಳ್ಪುದಿಸಿದಂಮಕರನದರಘಾತಿಗೆವರೂಥದಿಂಶತ್ರುತಾನುಜಂಬಿದ್ದನು॥ ॥೩೦॥
ಗಿರಿತಟದೊಳೊಂದೊಂದರೊಳ್ಳಗಿಸೋಲ್ಗಮದ
ಕರಿಘಟೆಗುರುಳ್ವಂತೆಮಾಯಾಯಘಾಯದಿಂ
ದರದೆಶತ್ರುಘ್ನಂಮಹೋಗ್ರಕರಥದಿಂದಬೀಳ್ವನಿತರೊಳ್ಗುದೆಯೊಳು॥
ಘೊರೆಘೊರೆಗಳೆಲ್ಲರುಂಕೈಕೊಂಡುಕಾದಿಸಂ
ಗರದೊಳ್ವತಿತರಾದರಾಕಶನಬಾಣದಿಂ
ಖರಿದುಕನ್ಯಪತ್ರಯಂಗೈದುಜೀವಸಾವಮಾನವನಬತ್ತಗೊಳ್ಗುಂತೇ॥ ॥೩೧॥
ಬಹುದುರಂತಮಂಧರ್ಮದಿಂದೊರಸುವಂತೆಕುಶ
ನಹಿತರಂತಂನನ್ನತುಜಬಲದಿಂದನವರಿದಂ
ಮಹಾದಾಹವದಮಾರ್ಗೆತಿಳಿದನಿತರೊಳ್ಗುಂದನಂಗಾನಂಬಳಿಕಲವನು॥
ಸಮಾಜಾತಂಪರ್ಯಿಂಮಾಡಿದಪರ್ವನಮಾತ
ವಹರಂತೆಮತ್ತೆಜಯಮಂಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುವಿ
ಗ್ರಹಕೆನಿಲಲುರಸನಲ್ಲಿಗೆದಾತರಂಕಳುಹಿದರ್ಬಲದೊಳುಳಿದವ್ರತಟರು॥ ॥೩೨॥

ಚರುಪುರೋಡಾಶತಂಡುಲತಿಲವ್ರೀಹಿಘೃತ
ದುರುಪವಿಧೂರ್ಮದಿಂದರುಣಲೋಚನನಾಗಿ
ಪರಿಮೇಖಲಾಶೃಂಗಮೃಗಚರ್ಮಧರನಾಗಿನವನೀತವಿಲಿಪ್ತನಾಗಿ॥
ಪರಮಮುನಿಗಳ್ಗೆರಸಿಕನಕಜಾವನಿಸಹಿತ
ಭರತಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡನೆಕ್ರತುಯಜ್ಞಶಾಲೆಯೊ
ಳ್ಗರದೀಕ್ಷೆಯಿಂದಕುಳ್ಳಿರ್ದನಾರಾಮನಂಕಂಡುಚರರಿಂತೆಂದರು॥ ॥೨೩॥
ಅವಧರಿಸುಜೀಯನಿಂನಧ್ವರದಚಾರುಹಯ
ಮವನಿಯೊಳ್ವಿಘ್ನದಿಂತಿರುಗಬಂದುದುಬಳಿಕ
ಲವನೆಂಬಬಾಲಕಂಕಟ್ಟಿದಂಕದುಗಿದೊಡೆಬಲಮೆಲ್ಲಮಂಕೊಂದನು॥
ಬವರದೊಳ್ಶತ್ರುಘ್ನನಾತನಂಪಿಡಿತಂದೊ
ದುವನಬಳಿವಿಡಿದೋರ್ವನೈತಂದುನಿಂನನುಜ
ನವನಡಿಸೆನೆಡೆಯೆಚ್ಚುಬೀಳ್ದುದಂಪೇಳ್ಬಲಂಬುವೆವೆಂದುಕೈಮುಗಿದರು॥ ॥೨೪॥
ಕೇಳುತನವತ್ಥಿಲವುಶತ್ರುಘ್ನನಂಜಯಸು
ವಾಳುಂತೆಲೋಕದೊಳ್ಪ್ಯುಗವಮರುಳರಂ
ದಾಳ್ವಾದವಕ್ಷ್ಮೀಯನಿಂಮದಿನಳ್ಗಾಸಿಮಬಡೊದೆಂದುಮತ್ತೆಚರರು॥
ಪೇಳ್ವಳೈಬರಗಾಗಿಮರುಗಿಲವಾನಾಮರಂ
ಕಾಳಗದೊಳ್ತನಿಂದಳ್ದನಾಬಾಲಕರ
ತೋಳಬಲ್ಪಿಂತೊಲಕ್ಷ್ಮಣನ್ಕೆಸತಿತನದೆಯೆಂದುರಘುಪತಿನುಡಿದನು॥೨೫॥
ಬಳಿಕರಾಘವನಲ್ಲಿಗೆಗಕಳುಹಿಸಿಕಾಂಡು
ತಳತಂತ್ರಸಂನಾಹದಿಂಕಾಲಜಿತುವೆಂಬ
ದಳಪತಿಸಹಿತಸುಮಿತ್ರಾತ್ಮಜಂನಡರಮಂಶೂರಮಳ್ಗನದೆವತ್ತರಕೆ॥
ಇಳೆಗವದುದೇಳ್ಕೆಂಧೂಳ್ಗಳಿಂದಂಬರ
ಸ್ಥಳಮೈದೆಉಪ್ಪಾಕಾಢ್ವಜಂಗಳ್ದಿ
ಸ್ಥಲಯಮಿಂಬಿಲ್ಲಿಪೋಳ್ಗುದುವವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗೆಮೊಸತಿದೆಂಬಂತಾಗಲು॥ ॥೨೬॥
ಮೊದವಿಯಗಲದೊಳ್ಕೈದುವಾನೆಗಳ್ಸೇನೆಗಳ್
ಕದುಗಿಮುಂಬರಿವರಥಗಾಜಿಗಳ್ತೇಜಿಗಳ್
ಬಿಡದೆಗಗನದೊಳ್ಡಿದಸತ್ತಿಗೆಯಮುತ್ತಿಗೆಯಧಾಳಿನುವಚವಮರಂಗಳ್॥
ನಿಡುಪತಾಕೆಯವಿವಿಧಧಾಮಗಳ್ಕೇತುಗಳ್
ಜಡಿವಸೈದುಗಳ್ಮೊಸಯೋಚಿಗಳ್ವೀಚಿಗಳ್
ಮೊಡೆವತಂಬಟಪಟಪಾತ್ರೆಧೋರಿಗಳ್ಭೂರಿಗಳ್ಪಡಬಿಂದವಡೆನಡೆದುದು॥ ॥೨೭॥
ಪ್ರಾಗಮಿಲ್ಲದೆಚೇತರಿಸಿಕಾಲ್ಭಟ್ರನುವಿನೊ
ಘ್ರಾಗಮಿಲ್ಲದೆನೊಂದಘಾಯದಿಂಮರವೆಯಂ
ಕೇಗಾಂಡೊರಗಿಶತ್ರುಘ್ನನಳ್ದುಳ್ದಬಲದೊಡನೆರಾಘವಗ್ರಸ್ತದಾ॥

ಯೋಗಾಧರನಂತಿರಲ್ಪುದೆ ಸಖಾತಲಕ್ಷ್ಮಾಗಂ
ಷ್ಯೋಗಿಪತಿಕೇಳ್ದುಂದುಕಂದುಪ್ಟೈಬಳ್ಕಿಂಸು
ಶಾಗಾಬಹುದೆನುತಸ್ಸ್ಟೈವೀಷಿದಂಕಾಲಜಿತುಮುಖ್ಯಸೇನಾನಿಗಳನು॥ ॥೩೮॥
ಕಂದರ್ಪಚೆಯೊಳಗ್‌ಬಲವ್ಯೂಹಮಂಬರೆದಿ
ಘಂದಿಸುವೆವೆಂದೋರ್ವರೋರ್ವರೊಳಗ್ರತಾದಿ
ಕಾಂದರದರೊಳ್ಗಂನಬಿಲ್ಮುರಿದುದಾಷವದೊಳ್ಗಂದುಲವನಶ್ರುಜಂಗೆ॥
ಚಂದಮುನಿಪತಿಮಾಡಿದುಪದೇಶದಿಂದಶೋ
ದಂದಮಂಪದವೆನ್ನಾದ್ಯೊಳಗಂದೊರದುರವಿ
ಮಂಡಲವನೀಕ್ಷಿಸುತತರಣಿಯಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನನುಪಮಸ್ತುತಿಗಳಿಂದಾ॥ ॥೩೯॥
ಮಿತ್ರಾಯಸೂರ್ಯಾಯಪಾಂಸಾಯಮಾತ್ತಯೆನ
ವಿಶ್ವೈಜಗಚ್ಚಕ್ಷುಷೇಚಂಡಮರೀಚಯೆಸ
ಪತ್ರಾಯಪಂಗಾಯಮರುಷಾಯಜ್ಞಾನವೇಜಾತಿಷೇಪ್ರಾಸ್ಕರಾಯ॥
ಸತ್ವೈಕರೂಪಾಯವಿಮಲಾಯವಿಶ್ವಸಾಕ್ಷಿಣೇ (ಸತ್ವಸ್ವರೂಪಾಯ)
ನೈತ್ರಾಸಪಾಪ್ರಕರ್ಮಾಯರವಯೆಮಂದ
ಪತ್ರಿದಿವಾಕರಾಯಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುರುದ್ರಾತ್ಮನೆತುಭ್ಯಂನಮಃ॥ ॥೪೦॥
ಜಗಕೆನೀನೊಂದುಕಂಗಾಗಿರ್ಪೆಮೇಗಾರದು
ಬಗೆಯಪಥದೊಳ್ದವೆತೇರೆಯಶ್ವಮೂರುಮೂ
ರಿಗಳನೊಳಗಾಂದಿಪ್ಪೆಸಲಿಸಂದನಾಭ್ಯುದಂಗಳೊದಲಾಗಿತೋರ್ಪೆ॥
ಲಗಲಧ್ವೈದಂಗದೊಳ್ಕಾಗಿಸುವೆಪಾಂಪೆಯೊ
ಘೋಗೆದಾರುಣ್ಯತುಗಳೊಳ್ಪತಿರ್ಸುವೆಸಂತತಂ
ನಗನಕೇಳ್ಕಿತ್ತುಮಂಕಾಂದೇಳ್ವೆದೇವಬಿಲ್ಗಾಳ್ಗುಳ್ಭಪಾಚೇಕೆಂದನು॥ ॥೪೧॥
ಪತ್ರುದೆಸೆಯಂಬೆಳಗಿಸುವೆಪಂನೆರದುರಾಶಿ
ಗಾತ್ರಕೆಯಾಗಿರ್ಪೆಶತಪತ್ರಮಿತ್ರನೆಸೊ
ಮತ್ತೆಸಾಂಬರಕರಗಾದಿಂದೆಸಿಪೆವಲಕ್ಷಯೋಜನದಳತೆಯೊಳ್ಪರಿಗಸುವೆ॥
ಬಿತ್ತರದನಂತದೊಳ್ಪುಂಚಾರಿಪೆದೇವನಿಂ
ನುತ್ತಮನುಗಾವಳಿಯನೆಗಿಸಲೆಂನಳವೆಬಿ
ನ್ನೈತ್ರಭಪಾಚೇಕೆಂದುದಿನಮಣಿಯನಾಲವಂನುತಿಸಿದಂಭ್ರಿತ್ತಿಯಿಂದಾ॥ ॥೪೨॥
ಲವನೀಶಕೇಳ್ದುಗಿಕಲವನವಿಮಲಸ್ತುತಿಗೆ
ರವಿಮೆಚ್ಚಿಕಾಣ್ಬನಾತನಸ್ತೆಗೆದಿವ್ಯಚಾ
ಪವನದಂಕಾಂಡಪ್ರಹಂಗೆತೋರಿಸಿಮುನಿಪವಾತ್ಮೈಕಿಬಾಳ್ಗನೆಸುತಾ॥
ಪವಗಾನಾಶೈಯುಬಿಲ್ದಿರುವನೊದರಿಸಿದನು
ತ್ವಪದಿಂದಸುರನುಗ್ರಕೋದಂಡಮಂಬಿದಿರ
ರವಾರ್ವರಿಂಮತ್ತೆಪವನಪಾವಕರಂತೆಮೊಸ್ತರಂಬಲವನೆಸುತಾ॥ ॥೪೩॥

ಸಾಲ್ಗೊಂಡುಬಹಯ ಮಿರುತಿರ್ಪದಾಹಯಂ
ನೂರ್ಕಿರು ತಿಪ್ಪುದು ಮೇಘಗೊಂಡುರಥಸಾರಥಂ
ನೂರ್ಕಿನ್ನತಮೊಂದಮರ್ದಿಂ ತಿನ್ನತಸಹಸ್ರಮಿರೆ ಕ್ರಮಯೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು॥
ಮೀರಿಯೋಜನದಳತೆಯೊಳ್ ಕ್ಷಮೆಗಳೀರ್ದ್ವೆದು
ಸಾರಿಟ್ಟಗೆಸಿನದೆದು ಬಂದೊದಾಸ್ಯೆನೆಯಂ
ತಾರುತಟ್ಟಗಿಕೆದಹಾದರೊಂದುನಿಮಿಷದೊಳ್ ಕ್ಷಶಲವರದ್ದೇ ವೇಳ್ಗೆಸಾ॥ ॥೪೪॥
ಹೂಗೆಕಿನಾಸ್ತ್ರೈಸುತ ಬಾಲಕರ್ಸ್ಸೆದೆಲಕ್ಷ್ಮಗಂ
ಕಾಗುತಿದಿರಾದಂ ಕುಶಂ ಗಳ್ಳಿಳವಾಹಿನೀ
ಶ್ರೀಗೆಸಹಿತುರುಬಿದಂ ಕಾಲಚಿತು ಪಾಲವನಮೇಲೆವದ ಬಾಗ್ನಿಯದೆಸೆ॥
ವಾಗಾದೆರಸುವಕದಲಜಲದಂತೆಕವಿದು ದುಕ್ಕ
ಪೇಗತೋಮರ ಪರಶು ಕುಂತಮುದ್ಗರ ಚಕ್ರ
ಬಾಣಶಕ್ತಿಗಳಭಿಂಡಿವಾಲಪ್ರಕರಂಗಳಿಂದಾ ಶಲಿಸೇನೆ ಮುಳಿದು॥ ॥೪೫॥
ಯೇನು ನ್ನಿತಟರಂಬುಗಳ ನೆಸುವನ್ನೆಸಂಬುಗಳ
ನಾನು ನ್ನಿತಟರಂಗದೊಳ್ಗೆಸಿದನಾ ಬಲದೊ
ಳೇನು ಕೈದುಗಳ್ಗೊಳ್ಗೊದಗಿದವ್ವೆಸು ಕೈದುಗಳನೆಲ್ಲಮಂ ತಡೆಗಡಿದನು॥
ಯೇನಾನೆಕುದುರೆಗಳ್ಪಾಯಲ್ವೆಸಂಖ್ಯೆ
ನೇನು ತೇರವಾಸಲ್ವೆಸರಥಿಕಂ ಮುರಿದ
ನೇನು ಮಂದಿಗಳುರುಬಿತ್ತೆಸು ಮಂಕಾಂಡದಿಂ ನೇನು ನಾಲಾಬಲಿಯೊಲವನು॥ ॥೪೬॥
ಜಾನಕಿಯ ಸುತನ ಬಾಣಾವಳಿಯ ಪಾವಳಿಯ
ನೇನೆಂಬೆನ ಹಿತರಂಕವದವು ನವಾದವು
ಬಾನಡೆಯೊಳಿಟ್ಟಗೆಸಿಪಾರಿದವು ತಾರಿದವು ಕೊಂದವಾರಿದವು ಪರಿದವು॥
ಲಾನೆ ಕುದುರೆಗಳ ಮುರಿಸೀಳಿದವು ತೂಳಿದವು
ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ ಕೆದಹಿದವು ಕಾದಹಿದವು
ಸೇನೆಯೊಳ್ ಪೊದಳ್ಗಳಂ ಪೊಚ್ಚಿದವು ಕಾಚ್ಚಿದವು ತಲೆಗಳಂ ತತ್ತ್ವಣದೊಳು॥ ॥೪೭॥
ಪ್ರತಾಂಬಾಗದೊಳಹಿತ ಸೇನೆಯೊಳ್ಪಳ್ಳಿರುಪ
ತ್ತಾರಿಂಶದನುಪಮ ಶಕ್ರ ಮಿಗಳಂ ತಡೆಗಡಿದು
ವೀರಲವನಲ್ಲಿ ಕುಶನಂಕಾಗದೆದ ಬಲದೊಳ್ ರಸೆರುಧಿರಾಕ್ಷನೆಂಬ॥
ಘೋರಾಸುರಂ ಲವಣ ದಾನವನ ಮಾತುಲಂ
ಶ್ರೀರಾಮಚರಣಾಶರಣಾಗತಂ ಬಿತಾ ಕ
ಮಾರಕನ ಕದನದಕಾಳಿಡುಂದಮಂ ತುಡುಕಿದಂ ಮೊಳ್ಗ್ರಯ್ಯು ಹಾಕ್ಷದಿಂದ॥ ॥೪೮॥
ಕರದ ಬಿಲ್ಲಂ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡೋಡುವಸುರನಂ
ಶಿಕರದಿಂದ ಬೆಂಬತ್ತಿಪೋಗದಿ ಪೋಗದಿ
ತಿರು ನೆನುತ ವಾತ್ಮೀಕಿ ಮುನಿಪನಿತ್ತ ಗ್ನಿ ಮಂತ್ರ ಧ್ಯಾನಮಂ ಮಾಡಲು॥

ತೊಱಗೊಂಡುದೊಂದು ಚಕ್ರಂ ಬಳಿಕಲವನದಂ
ಧರಿಸಿ ಚಕ್ರಾಯುಧಂ ತಾನೆನಲ್ಕಂಗೊಳಿಸು
ತುರವಗಾಸಿಸಿರುಧಾಶ್ವನಂಗಗನದೊಳ್ಪುದಿಯೆಸಂದವನವದೆಸೆವಿದುದು॥ ॥೪೯॥
ಮತ್ತುರುಚಿದನಿತು ಬಲಮಂ ಸರದ ಚಕ್ರದಿಂ
ಸತ್ತರಿದರಿದಾಶ್ವಸ್ಯಂದನಂ ಬಿದದೆಲವ (ತತ್ತರಿದು)
ನೊತ್ತಾಯಮಂ ಮಾದುವಿರೆಸಂದುದಶರಥನೃಪತಿಯಮಂತ್ರಿಯುತನುಜರು॥
ಪುತ್ರಮಂದಿಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರಧಾನಿಗಳಾಗ
ಪುತ್ರಪುತ್ರಂ ಬಗಳಸೋಕರೊಲ್ವರೆಚ್ಚುಸದಿ
ಪುತ್ರಪುತ್ರನೆಬಾಲಕನವಾಯುಂ ಬಳಿಯನಾಶ್ವಾಂಘ್ರಿಂದಿಸಿದರು॥ ॥೫೦॥
ಸರದ ಚಕ್ರಂ ಮೊಗೆ ಪರಿಘಮಂ ಸಾಂದುಲವ
ನುರವಗಾಸಿಸಿ ಯೆಸ್ವುಸಿಬರಂ ಕೆದಪ್ರೆಮತ್ತೆ ಬಂ
ದುರುಗದಾದಂಡಮಂ ಕೊಂಡುರುಧಿರಾಶ್ವನೀತನ ಪುಗಿಯನಪ್ಪಳಿಸಲು॥
ಉರದೆ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬಾಲಕಂ ಸಾದೆ ಚೇ
ತರಿಸಿ ಕೊಂಡೆದ್ದು ಸಂತದೊಳ್ ಮಹಾಸುರನ
ಶಿರವನಾ ದಾಧಿಷ್ಟ್ರನಿತ್ತನಿಜ ಚಾಪಮಂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಂ ಘರದೊಳು॥ ॥೫೧॥
ಬಿದದೆ ರುಧಿರಾಶ್ವರಾಕ್ಷಸನರಗಾಸ್ತ್ರದೊ
ಳ್ಪುದಿವಿ ನಿಜಚಾಪಬಾಣ ಲಪುಸ್ತ್ರನಾಗಿಲವ
ನದಸಿದಾಚತುರ ಚತುರಂಗಮಂ ಸಂಹಾರಿಸ ತೊಡಗಿದಂ ಮತ್ತೆ ಮುಳಿದು॥
ತೊದವುಗಳಗಸಾಯಸಾಯತಮಾದ ಚಾಪದಗ
ಳ್ಪುದಿಯೆ ಸುಗಾಪತ್ನೆಪತ್ನೆಗಳಾಗೆ ಪಟುಭಟಮೊಡೆ
ಗೆದದರಾ ನರಾನ ದೊಳಮರನಾರಿಯತೆಕ್ಸೈಸಲಂ ಬರದೊಳು॥ ॥೫೨॥
ಪಡೆ ಮಡಿವುದರ್ಧಿದುಳ್ವಾಪ್ತದಿಂ ದಿತ್ತ ಸುತ
ನೊದನೆಸಾ ಮಿತ್ರಿನಂದುದು ಯುದ್ಧಮಾಗ ಸಿವಿ
ಗಡೆಗೆ ತೆಗದೆಚ್ಚನೈದಂಬುಗಳನಿದರಾಗಿ ಶ್ವಮಿಚೆಯ ಸುತನಮೇಲೆ॥
ಸದುಗಿಸ್ತಾತಿಯೊಳ್ತನೊಂದು ಸಲಂ ಮಾದಿ
ಬಿದಲಾ ಮಿರ್ಗಾವಲ್ಲಭನ ತೇರೆರದುಪಳಿಗೆ
ಬಿದದೆ ತಿರುಗಿಮುತ್ತಿಕವಗಾಗಿ ಗಾಂಡುರಥವಾಜಿಗಳ್ಪುದಿಗೆದದವೇಸೆಂಬೆನು॥ ॥೫೩॥
ಮೆಚ್ಚಿದಂ ಬಾಲಕನ ವಿಕ್ರಮಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ
ಪೆಚ್ಚಿದವಿರೋಧದಿಂ ಮತ್ತೊಂದು ರಥಕೆ ಸದ
ಸ್ಪೆಚ್ಚನೆರದಂ ಬಿಸಿಂದಿತನ ಸಿಬಮಂ ಕವಚಮಂ ಪುಡಿಗೊಂಡ॥
ಕೊಚ್ಚಿಕೆದಪಿದನಾಗ ಚಾನಕಿಯ ಸೂನುಪರೆ
ಯುಚ್ಚಿದಪಿಪತಿಯಂ ತೆಶಾರ್ಘವಿಂ ಮದಿಸಿನಸು
ತುಚ್ಚಿಸಿದಂ ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕ ದೊಳಗಜಕೆ ಬಾಣಘಾನುಜಂಗೆ॥ ॥೫೪॥

ಧುರದೊಳ್ಕಿರೀಟಿ ಕವಚದಮೊರೆಯಿದೇನೆಂದು
ಪರಿಹರಿಸಿದುಪಕಾರಕಪಕಾರಮಂಮಾಡೆ
ನುರುಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಮಂ ನಿನಗೆಬಿಡಿಸುವೆನೀಗನೋಡಾದೊಡೆನುತಕುಶನು॥
ವರವಹ್ನಿಸೂತ್ರದೊಳ್ಧರ್ವಿಗಮಂತ್ರಿದಮನ
ಕ್ಷರಗಣೆಯಿಂದನಲಾಸ್ತ್ರಮಂ ಪೂಡಿತೆಗೆದೆಸ
ಲ್ಕುರಿದುದುಚತುರ್ಬಲಮಕಾಲದೊಳ್ಪುರಹರಂಪುರಗಳ್ಗೆರೆದನಲನಂತೆ॥ ॥೫೫॥
ಬಲಮೆಲ್ಲಮಂಸುಡುವಪಾವಕಜ್ವಾಲೆಯಂ
ಕಲಿಲವಂಕಂಡುವರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂದದಂ
ನಿಲಿಸಲ್ಕೆಬಾಲಕರಮತ್ತೆನಸುನಗುತವಾಯವ್ಯಮಾರ್ಗಣವನೆಸೆಯಲು॥
ಕುಲಶೈಲಮಂಕಿತ್ತುಬಿಸುಡುವಂದದಗಾಳಿ
ಸಲೆಬಡಿದುಪಡೆಗಳಂಕೆದಹುತಿರೆನದೆಕಂಡು
ಸೆಲವುಗೊಂಡೂರ್ಮಿಭೋಗಾಂತನಂಪರಗಿಕ್ಕಾಲಚಿತುವಿಡಿರಾದನು॥ ॥೫೬॥
ಶಿಶುಜಬಲಕೆವಾದಲ್ಲತರಳನೆಂದುಳುಹಿದರೆ
ವಿಜಯನಾದಕೆಬೇಡಪೆನೀಗೆಲವೊಕಾಯಗ್ನಿ
ರುಜುವಲ್ಲತಾನೆನುತಕಾಲಜಿತುವೆಚ್ಚದಾತನಬಾಣಮಂಖಂಡಿಸಿ॥
ಲಜಗಳ್ಗನದಂತೆನವನಿಂನಪೌರುಷಂ
ನಿಜವಾದೊಡಾಂಸೈರಿಸುವೆನಲ್ಲದಿರ್ದೊಡಾ
ರಜದಿಂದಮುಖವೆಳ್ಕನಾಲಿಗೆಯನಾವೆನೆಂದಾಕುಶಂಕಾಳ್ಗರದನು॥ ॥೫೭॥
ಯೆಸುಗೆಯಿಂತುಟುಮೊಕುಶನಕಾರ್ಮುಕದೊಳಾದುಗೆ
ಕ್ಷಿಸುವನಾಲಿಗೆಯನರಿದುದುಬಳಿಕವತಾನದಿಂ
ಮನಗಿಯೊಳ್ಪದೊಳ್ಗುಬ್ಬಿಕಾಲಜಿತುವೆಚ್ಚದಾಜಾನಕಿಯಸೂನುನಗುತಾ॥
ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರದಿಂದದೈತ್ಯಾಸ್ತ್ರಲೆಗಳಂಕೂಡೆ
ಕುಸುಬಿದರಿಯಲ್ಕಂದುಭ್ರುತಿಯಿಂದಲಕ್ಷ್ಯಗಾಂ
ಮುನುಕದಂಕಾಳ್ಗಳಂಬಾಲಕನಮೇಲೆಮಾಲಾಳಿಕದಾಲಾಕಮದಗೆ॥ ॥೫೮॥
ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಣನೆನವಕುಮಾರಂಬನೆಲ್ಲಮಂ
ವಾರುವಂನಾಲ್ಕುಮಂತೇರಂಸುಕೇತುವಂ
ನಾರಿಯಂಚಾಪತೂಣೀರಂಗಳಂಕೆಲದಚಾಮರಂಸಾರಥಿಯನು॥
ಚಾರುಕವಚವನಿಷ್ಟುಧಾರುಣಿಗೆಕೆದಹಲ್ಕೆ
ತೋರಗದೆಗೊಂಡುಮಿರ್ಭಾರಮಾಗನ್ವೈತರ
ಧೀರನಪ್ಪೀಸೀತಾಕುಮಾರಕಂಸಾಯಕದಸಾರದಿಂಖುದಿಸೈದನು॥ ॥೫೯॥
ಚರ್ಮಖಡ್ಗಂಗಳಿಂವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳಿಂ
ದುರ್ಮಿಭೋಗಾಂತನೊದಗಿದೊದನಿತನೆಲ್ಲಮಂ
ನಿರ್ಮಲಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂಕತ್ತರಿಸಿವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿವರಂತನನೆಕಾಲ್ವನು॥

ಪವನ್ತ್ರಿತೇದಗಳಾದಪೃದಂಬುಗಳನೆನೆ
ಶ್ರವರ್ಣಶಿಧರಾತಳಕೆನಿತ್ತದಿಂದುರುಳ್ವಂತೆ
ಪವನರವೆಗಾಂಡುಬಿಳ್ದುನಿತರೊಳ್ಬೊಳ್ಬೋಯ್ದುಕುಶನಾದರ್ಪಬಾಬ್ಬರದನು॥ ॥೬೨॥
ಲಾಘವೋತ್ತರದಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ಪಾನೆಚ್ಚ
ಮೋಘಮಾಗದರ್ಮುನಿಶಾಸ್ತ್ರದಪ್ರಾಪ್ತಿದವ
ಪಾಘಾತಿಯಿಂದನೊಂದುಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿಬಿದ್ದನಿತಾಹವದಮೇಳೆ॥
ರಾಘವಾನುಜನಿರೆಸುಶಂಬಳಿಕನಿಜಪುತ್ರ
ಲಾಘವದೊಳಲ್ಲದೆರ್ಗಿಂಸದೆದುಲವನಂಬ
ಲಾಘವಮೊತ್ತ್ರಯದಿಂಮುಕ್ತಿಕಾಂಡದರ್ಕಾಲಾಪಾಲವನಾಲಿಸಿದನು॥ ॥೬೩॥
ಶರಚಾಪವತಮರ್ಪಿತ್ಥಂಗಳಂಕಾಂಡುಕುಶ
ನಿರದೆಲವನಿದ್ದೆಡೆಗೆಚಿತಿಗದನಲ್ಲಿಂಪುಗೆ
ಶೂರನಂತೆರಗಿದನದೇವೇಳ್ಕೆನಳಿದುಳಿದರಿಸುವಾಹಾನಿತ್ರಮಿಗಳು॥
ಪರದುದೇಳ್ವೆಸೆಗಳ್ದಿಸೀವಾಸುಮಾರನ
ತ್ರಿರುಗಿದಪುರಗಮಿಜಾಬನನಾಗಿದೇವಖರ
ದರನಲಕ್ಷ್ಮಿಶರಾಘವನಲ್ಲಿಗೈದಿದರ್ಪತರತಿವೇಗದಿಂದಾ॥ ॥೬೪॥
ವಿಂಶತಿಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ೨೦ಕ್ಕಂಪದ್ಯ೧೧೫೪ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥ಶ್ರೀ॥

೨೧. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ತನೆಯರೊಳ್ಬಾದಿಮೂರ್ಛಿತನಾದರಾಮನಂ
ಮುನಿಪವಾಳ್ಮೀಕಿಬಂದುಸಂತೈಸುತ್ತೆ
ವಿನುತಾಶ್ವಮೇಧಮಂಪೂರೈಸಿಸೀತೆಸಹಿತವನಿಯಂಪಾಲಿಸಿದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಅರಸಕೇಳ್ಬಾನ್ತವಿಯತೀರದೊಳ್ಬೆತ್ತೆಗಾಂ
ದಿರುತಿರ್ದರಾಘವಂಚಿತ್ರದನುಭಾವದಿಂ
ಪ್ರಾರತನಂಕರೆದುಶತ್ರುಘ್ನನೇನೈದನೆಂಬುದನುಸುವರ್ಣಯಮೆನಗೆ॥
ತರಳರಂಬಿದಿದಪನೊಕಾಂದಪನೊಲಕ್ಷ್ಮಣಂ
ಧುರದೊಳ್ಬಳಲ್ದಪನೊಗೆಲ್ದಪನೊಸೋಲ್ದಪನೊ
ತುರಗಮಂಬಿಡಿಸಿತಂದಪನೊತಾನರಿಯೆನೆಂದುಮರಾರಿಚಿಂತಿಸಿದನು॥ ॥೧॥
ಕನಸಿನೊಳ್ಬಿನ್ನಿಲ್ದುದಿಲ್ಲಗೆರ್ಯಿಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂ
ವನಚಾರಬಾಲಕರಪಾದಾವುದೀಗಮುಳಿ
ದನುವರದೊಳ್ಬರ್ರಂಘಾತಿಸದಿಸಸ್ಮೀಪವಾಸ್ತ್ರದೊಳ್ಸರವೆಗಾಳ್ಬಿಸಿ॥
ಜನಗೆತಂದೊಪ್ಪಿಸುವತೆರದೊಳ್ಬತಿಬಲಚರರ
ನನುಜನೆಡೆಗಟ್ಟೆಂದುರಾಘವಂಪ್ರತಿರತನೊದ
ನೆನಲುವಂದಾಪರಂಕ್ಷುಪಾಲವರಂದುಬಂದವನಿಪತಿಗೆಂತೆಂದರು॥ ॥೨॥

ದೇವ ಬಿಡು ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕಾದುವಡೆ ಕುಶನೊಳ್
ಹಾವೀರನಾತನಾಲವನಿಂದ ಬಲ್ಲಿದಂ
ಜೀವಸಂದೇಹಮಾಗಿರ್ದು ಶತ್ರುಘ್ನಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಣಿಗಳ್ ಸೇನೆ॥
ಭಾವಿಸೆ ತವಾಶ್ವತತಿಯ ಬಾಲಕರ ದೆಸೆಯಿಂದ
ಗೋವರ್ಧನಂಗೆ ಮೊಲೆಗಾಲ್ವ ಮಾತನಯೊಳ್
ಯೆಂತೇಳ್ವೆನೆಂದು ದೂತರ್ನುಡಿಯೆ ರಾಘವಂಶೋದ್ಭವಂ ಮೂರ್ಛಿತನಾದನು॥ ॥೩॥
ಬಳಿಕವೈತಂದುಪಚಾರಂಗಳಿಂ ಭರತನಿನ
ಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮನಂ ಸಂತೈಸುತಿರೆ ಮೂರ್ಛೆ
ತಿಳಿದೆದ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನದಾವೆಡೆಯೊಳೆನ್ನ ಸೊಲ್ಲಾಲಿಸುವನದಾವೆಡೆಯೊಳು॥
ಹಾಳುವದುರ್ಮ್ಮತನಗಾಂಗನವದನುಜನಾವೆಡೆಯೊ
ಳಳಿದನೆನ್ನಾ ಮಿತ್ರಹಾ ತಮ್ಮ ಹಾಯೆನುತ
ಹಲವು ಬಗೆ ಬಸುಸುಯ್ದು ಹಲುಬಿ ಮರುಗಿದನಂದು ರಾಘವಂ ಶೋಕದಿಂದಾ॥ ॥೪॥
ಜಾನಕಿಯನಂದು ಬೋರಮಡಿಸಿದನ್ಯಾಯದಿಂ
ಭಾನುಕುಲಸಂಭವಂಗಾದಪಾತಕದೆರದ
ಹಾನಿಗಳ್ ಮಿತ್ರಿಶತ್ರುಘ್ನರಂ ಜಯಿಸುವಗ್ಗಳೆಯರಾರ್ ಜಗದೊಳು॥
ಕಾನನದ ಮುನಿಸುತರ್ಗೆ ಧಟ್ಟಿತ್ರಾದುರಾಮ
ಸೂನುಗರ್ಭಸ್ಥಪುದಾಸ್ತ್ರತಿಗಳಂ ನೋದಲನು
ಮಾನಮೇನೆಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುದೆಲ್ಲಾ ಜನಂ ರಾಘವಂ ಕೇಳ್ವಂತೆ॥ ॥೫॥
ಸೀತಾವದನಚನ್ದ್ರಮಂ ನಂಗದಾಸಾರ
ಮಾತಾಪನಾ ಭರ್ಗಕೊಳ್ದರ್ಪಮದುಗಡಪದದ
ಮಾತೆಯೆತ್ತಿದರ್ಪಭೋಗದರೆಯಂ ಕಟ್ಟಿವಧಚಿತ್ರಾದಿವರ್ಗೆಂಬುದಾ॥
ದೂತರಂ ಕರೆ ಕೇಳ್ವೆವಿಂನೊಮ್ಮೆ ಶಿಶುಗಳಂ
ಘಾತಿಸದೆ ದಯೆಗೈದು ತಾನೇರ್ವದುದನೊಮ್ಮೆ
ಗಾಂತರಭರತಿಬಲರೋಷಾ ಮಿತ್ರಿಬದ್ಧನೇನೆಂದು ರಘುಪತಿ ಸುಯ್ದನು॥ ॥೬॥
ಯಿಂತಿಂತು ಹಲುಬಿ ಬಿಸುಸುಯ್ದುದನೆ ರಾಘ
ವಂ ತನ್ನನುಜರಸುಗಾರಗಳಂ ನೆನೆನೆನೆದು
ಚಿಂತಿಸುತಿರಲ್ಕತ್ತಸುಶಕಶರಘಾತಿಯಿಂದುರೆ ನೊಂದು ಕ್ಷಿತಿಗಾಂದುದಾ॥
ಸಂತಪ್ತರಾಗಿವರಿ ತಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊದಲ್
ಭಂತರಸಲಿಯದೆಸುಮಡಿದುದು ಸೈನ್ಯ
ಮಂತಿಹಾಸೊ ಶತ್ರುಘ್ನಮೇನೆ ದೀಕ್ಷೆಯಿದೆಂದು ಚರರ್ಸ್ಯಡಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು॥ ॥೭॥
ಮೊರೆವೇಳ್ದು ದೂತರಂಗರ್ಗೆಸುತ ರಾಘವಂ
ಸೆರಗಸೈ ಮುಗಿದು ಭರತಯ ವಿಪ್ಲಲಬಾರ್ಗರಾವ
ರಾದಪರೆಶಾ ಮಿತ್ರಿಶತ್ರುಘ್ನರಾಪವದಕ್ರಮದಿಂದ ತನುಮನವನು॥

ಮರದರಲ್ಲದೆ ಮರಗಾಮೆತ್ತಗಾದು ನಾಕಿಂನು
ಬರಿದೆ ಕಂಬಿಸಬೇಧದಾಂ ಮೋಗಿ ಬಾಲಕರ
ಮರುಕಮಂ ಬದಿಸಿ ತಪೆನಶ್ವಮಂ ಕಳುಹೆಂನನೆಂದು ಭರತಂ ನುಡಿದನು॥ ॥೮॥
ಬಳಿಕ ಜಾಂಬವ ಸುಷೇಣಾಂಗದರ್ಹನುಮಂತ
ನಳ ನೀಲ ಕುಮುದ ಶತಬಲಿ ಗವಯರೆಂಬ ಕಪಿ
ಗಳು ಪಡೆಯನೆಲ್ಲಮಂ ಬಲದೊಳು ನಿಲಿದಭಿಳ ಚತುರಂಗಮಂ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ॥
ಕಳುಹ ತಿನಕುಲನಾರ್ಯ ಭರತಾಮನಂಬಿಸ್ಸಂದು
ತಳೆದು ಸುರನದಿಯ ತೀರದೊಳಾಂಜನೇಯನಂ
ಕಾಳುಸುಳದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಕಂಡು ಬಂದೊರವುದೆಂದು ಭರತಂ ಪೇಳ್ದನು॥ ॥೯॥
ಧಿಂಕಿಟ್ಟನಲ್ಲಿಂದ ಕಲಿಹನುಮನಾಗಳದೊ
ಳುಂಕಿತದ ಕುಶನ ಬಾಣಂಗಳಿಂ ಮಡಿದ ಬಲ
ಸಂಕುಲವನೀಕ್ಷಿಸುತ ನಂದನಂ ನಿಂತಸುತ ಸೀತೆಯಂ ಬಳಿಕ ನಂದು॥
ಕಾಂಕದಿ ಸೈರಿಸುವರೆಂದೈದೆ ಭೂದೇವಿ
ಯಂಕಾವಮಂ ಮಾಗಿ ಸತ್ಪ್ರಿದಿಕಾಂಬ ತೆರ
ದಿಂಕೆದದು ಮೈಮರದು ಮಲಗಿರ್ದ ಶತ್ರುಘ್ನರಂ ಕಂಡನು॥ ॥೧೦॥
ಕಂಡು ಕಪಿವೀರನವರೀರ್ವರಂ ತೆಗೆದೆತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಭರತನ ಮೊರಗೆ ತರಲವಂ ಬಳಿಕ ಮಾಗಿ
ಮಂದಿತ ವರಾಥದೊಳವಗಳಿಂ ಪಟ್ಟಿಂಬಿಸಾಯ ಮಂಕದುಲ್ಲಿಕಳ್ಳಿ॥
ಚಂಡಶರಚಾಪಮಾಗಿ ಸಗಾಗಿ ತೋಳಸುವ
ದ್ದಂಡ ಕುಶಲವರೀರ್ವರಿಪುರ್ದಂಕೇಳ್ದು ಕೋ
ದಂಡಮಂ ಜೇನ್ಕೃದು ಪದೆ ಪೆರಬಿಸಾಕಿದಂ ಮುಳಿದು ಬಾಲಕರ ಮೇಲೆ॥ ॥೧೧॥
ಲಂಗಾತಂ ಮಂದಿರೀರ್ವರು ಮರಿಚತುರ್ಬಲಂ
ಪಂಗಾಬರೆ ಕಂಡು ಬಲ್ಲಾಂದೆದ್ದು ಕಾಪಪದಿಂ
ದಂಗಿಕಲ್ಲಾದಿದರ್ಪಿಬಭಿಕಟರ ತಲೆಗಳಂ ಬಾಗಿಸ್ರಯೋಗದಿಂದ॥
ಬಂಗಿ ಸಲ್ಲುಪಾಗಿ ಯೋಜನದಗಲಮೆಲ್ಲಿಯುಂ
ಕಂಗಿವೆಯಲುಸುವನಿತರೊಳ್ಪರಳಮಯಮಾಗೆ
ಚಿಂಗಾರಂಗದಮೇಲೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಗಳಂ ಕರೆದರಮರರ್ಬೋಗಿಳುತ॥ ॥೧೨॥
ಚಾಪಟಂಕಾರಂ ಜಗತ್ರಯದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂ
ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿಪ್ಪುದಾದವಸ್ಥಾದಿಗ್ದಂತಿಗ
ಳ್ಸ್ತಾಪಯೋಧಿಗಳೊಡೆ ಪೆರಬಿದಪ್ಪ ಕುಲಾದ್ರಿಗಳ್ಕರದ ವಹಿಕಂಬಿಸಿದನು॥
ಚಾಪದಿಂ ಮೊದೆ ಮರಳ್ದ ಹೂಮರ್ನಿಶಿರವಿಯ
ರೂಪದಗಿ ತೆಸುವ ಬಾಣಾಂಧಕಾರದೊಳಂದು
ದೀಪಮಿಲ್ಲದ ಮನೆಯೊಲಾದುದು ರಣಾಂಗಣಂ ಕಾದುವರದೆಂತೊ ಭಟರು॥ ॥೧೩॥

ಕೋಲ್ಗರೆಯಲಾನೆಗಳಸುಂಡಿಲ್ಗಳುಂಪಾಯದ
ಕಾಲ್ಗಳುಂರಾವುತರಜಾಂಘರಶಿರಂಗಳುಂ
ಮೇಲ್ವಾಯ್ವರಥಿಕರಧನುರ್ದಂಡಮುಂಕೈದುವಿಡಿದವಾಗಿಗಳಮೆಯ್ಗೆ॥
ಸಾಲ್ಗೊಂಡುರುಳ್ವೊಡಗಿದಕಟಿಗಳಂಗಡೊ
ಬೀಳ್ಗಳಂಬಲಿದಂತೆನಾಂಟಿದವುಪರಬಲಂ
ಸೋಲ್ಗುಮಲ್ಲದೆಕುಶಲವರಮುಂದೆನಿಲ್ವಭಟರಂಕಾಣೆನಾಹವದೊಳು॥ ॥೧೪॥
ಸೇನೆಯಂನಿಮಿಷದೊಳ್ಪುದಿಗೆಡಿಯೆಕಂಡುಪವ
ಮಾನಜಂನಡೆತಂದುಬಾಲಕರವಿಗ್ರಹಂ
ಭಾನುಕುಲತಿಲಕನಾಸ್ತಿಯೊಳಿದೆನೋಡೆಂದುಭರತಂಗೆತೋರಿಸಲ್ಕೆ॥
ಸಾನುರಾಗದೊಳತುಲಚಾಪಮಂಮಿದಿದುದಾ
ಮಾನುಜಂಕುಶನಸುಂಮುಟ್ಟೈದಿನುಡಿಸಿದಂ
ಸೂನುಗಳಮೊಗಮಂನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಘನಸ್ನೇಹದಿಂದಮುಳುಕಂಮೊಗ್ಗಲಾ॥ ॥೧೫॥
ವತ್ಸನೀನಾರವಂನಿನಗೀತನೇನಪ್ಪಂ
ಮತ್ಸರೋದ್ಧರರನುರೆಘಾತಿಸಿದಿರೆಂಮಯಮ
ಪತ್ನಿಸ್ವಮಂಕಾಂದಿರಂನಾದೊದಂಕುದುರೆಯಂಬಿಟ್ಟುಮೋಗಿಬರಿದೆ॥
ಮತ್ಸರಸಬೇಡದಿಂಮಂವಡೆದತಾಯಬಳಿ
ಸುತ್ತವದೊಳೈದಿಸುಖಿಮಪ್ಪುದೆಂದುಭರತನೆನ
ಉತ್ಸವದೊಳಾಕುಶಂನಸುನಗುತನುಡಿದನಿಂತಾಭಾಪವಾನುಜಂಗೆ॥ ॥೧೬॥
ಕಟ್ಟಿದತುರಂಗಮಂಬಿಡುವಡಿಲ್ಲೀತನೊಡ
ಹುಟ್ಟಿದಂತನಗೆವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿವರನವ
ಕೈಟ್ಟನೆರಗಾಸ್ತ್ರದೊಳ್ಗಂನಮಂನಿಂನಮುಜರಂತೆಘಾತಿಸಿದಬಳಿಕ॥
ಮುಟ್ಟಿದುತ್ಸವದಿಂದತಾಯಬಳಿಗೈದಿಮೊದ
ಮಟ್ಟಿಲ್ಲಸುಖದೊಳಿರ್ದಪೆವೆಂದುಕಾಗಿಗಳಂ
ತೊಟ್ಟಿತಾನೀಗಕುಶನಾಡುಕಾಳ್ಗಿನತೆಚ್ಚನಾಭರತನಂಧುರದೊಳು॥ ॥೧೭॥
ಭರತನಂಗಾಸಿಪಡಿಸುತಿರೆಕಂಡುಮತ್ತೆಕಂ
ತುರಗರಥಪಾಯದಳಮೊತ್ತೆಯುದುಹೂಡಿವಾ
ರಣಂಗಳ್ನಿಕರಮುಮುಕರದಿಗಳಬಲವೈದೆಮುತ್ತಿದುದುಬಳಿಕಕುಶನಾ॥
ಕರೆದುಕುದುರೆಯಬಳಿಗೆತಮ್ಮನಂಕಳುಹಿಬಿ
ಲ್ಲಿರುವಿಂದುರುಳ್ದಂಕಾಗಿಗಳಂವೈರಮೋ
ಪಾರದತಲೆವಾಗಿಗಳಖನೆಗಳದಿವಾಗಿಗಳಕಾಗಿಗಳಿಂತತ್ತ್ವಗಾದೊಳು॥ ॥೧೮॥
ಪಾತ್ರಭರತನಮೇಲೆನಳನಮೇಲೆಂಟುಮಾ
ವತ್ರಪನುಮನಮೇಲೆಜಾಂಬವನಮೇಲೆನಾ
ಲ್ವತ್ತಂಗದನಮೇಲೆತೊಂಬತ್ತುನೀಲಕುಮುದರಮೇಲೆನೂರುನೂರಾ॥

ಉತ್ತುಂಗಗವಯಶತಬಲಿಸುಕ್ಕೇಗಾರವ್ಮೇಲೆ (ಬಲಿಗವಾಕ್ಷರ)
ಛತ್ರಛತ್ರಂಬಾದಲ್ಜಾಗಲೆಚ್ಚನನಿಬರಂ
ಮತ್ತೆಘಾತಿಸಿಹುದೆರಾಮಾನುಜನಮೇಲೆಹಾರ್ಗಿಗಳುಂಕರದನು॥ ॥೧೯॥
ಯೆಲ್ಲಿಹುಕನಂಬುನ್ಮೊಂಕಿದವಲ್ಲಿಮಾರ್ಘಮಳಿ
ವಲ್ಲದುಳಿವಲ್ಲವದೆಯಲ್ಲಮುಂಟಲ್ಲಗಿಸಿ
ಚೆಲ್ಲಿದುದುದೆಸೆಗಸೆಗೆಬಲ್ಲಿದಕಬಿಕ್ಷರಕೈಗಿಳ್ವುಮೈಮರೆದರು॥
ನಿಲ್ಲದೋಡಿತುದೊದ್ಧಘಲ್ಲಗಿಯನಾಂತುನಿಂ
ದಲ್ಲಿನಾರಧಿಕುದರೆಗಳ್ಕಡಿದುತೈರ್ನ್ನರಿದು
ಬಿಲ್ಲುದಿದುಭರತನಂಗಾವಾಂಗದಲ್ಲಿನಾಂಟಿದವುಮೋಸಮನೆಗೆಗಭೂ॥ ॥೨೦॥
ಜಗದೊಳ್ಪುಶಾತ್ರುಘ್ನನಶ್ನೆಮ್ಮೆಗಾಳ್ಯವಂ
ಮಗೆವಡೆತನಾಗದಿರ್ದವನೆಮೇಳಂಬಿನಿಂ
ವಿಗತಚೇತನನಾಗಿಭರತಂಮಹಿತಳಕೆಬಿದ್ದುಮಾರ್ತೆಯೊಳಿರಲ್ಕೆ॥
ವಿಗದಹನುಮಂಕಂಡುಶತ್ರುಮೇಚೆಲ್ವಮಂ
ನೆಗಪಿತಂದರ್ಘಿಸನಮ್ಮಲ್ಲಿದಲ್ಲಿಬವೆಂದು
ಬಗೆಯದೆವಿಭಿಶಾದಿಸಿದನಾತನಂಕಗಿ ಯೆಚ್ಚನಸುತಜಾನಕಿಯಸುತನು॥ ॥೨೧॥
ಕಡೆಯಮಾತೇನಭಿಭವನೇನೆಯಂಭರತನಂ
ಕೆಡಹಿಸುಕನಲ್ಲಿಂದತುರಗಮದೆಡೆಗೆಬಂ
ದೊಡವುಳ್ಳಿದಂವೆರಸಿನಿಲ್ಲಿನಿಂದೂತರಿತೆರನಂರಘುದ್ವಹಾಂಗೆ॥
ಕಡುವೇಗದಿಂಮೋಗಿಬಿಂನ್ನಸಿಕೆಳ್ವಳ
ಲ್ಲಿದಿದವರಿತಾಪದಿಂದುರೆನೊಂದುವಿಸ್ಮಯಂ
ಬಡುತೆದ್ದುಸುಗ್ರೀವವರವಿಭಿಕ್ಷುಗಳೆದಬಾಲದೊಳ್ಪುದೆಮೊರಮಕ್ಕಳು॥ ॥೨೨॥
ಬಂದರಂಥಾಯಾಧವಾಕರಗಾರಂಗದೊ
ಳ್ಕಿಂದುಮೈಮರದೊರಗಿದಮಜರಂಮಡಿದಬಲ
ವೃಂದಮಂಸುದರೆಯಂಕಳ್ವಿಕಾಂದಿದಾಗಚಿಲ್ಲಿದಿದುಕಾಳ್ಗಕ್ಕೆ॥
ನಿಂದಿರ್ದೆಯಮಧುರಂಕಂಡುಚೆಗಗಾರಘು
ನಂದನಂವಿನಯದಿಂತಾನೆಚೆನಗಾಂದನಿಂ
ತೆಂದುಘನಗಂಭೀರವಾಕ್ಯದಿಂದತಿಮನೋಹರಮಾದಸುಸ್ವರದೊಳು॥ ॥೨೩॥
ಯೆಲೆವಸುಳೆಗಳಿರನಿಮಗಾಧನುರ್ವೇದಮಂ
ಕಲಿಸಿದವನಾವನಾವುದುನಿಮಾಸ್ಥಳಂ
ಕಳುಹಿದವನಾವನಂತಾಯಾರುತಂದ್ಯರುಲಕ್ಷ್ಮಮಂಕಳ್ವುವಿನಿತು॥
ಘಲಮಿದೇತಕೆನಂಮನೇನೆಯುಬಜಯಾಸುವಿ
ಬಲಮೇವತರಿಂದಾದುಡೆಂದುವಿನಯದಿಂರಘು
ಕುಲತಿಲಕಮಂಕೇಳ್ದುದಾಕುಶಂನಸುನಗುತಮಾರುತ್ತರಂಗಾಳ್ಯನು॥ ॥೨೪॥

ರಾಜೇಂದ್ರ ನೀನೆಂಮೊಳಾಸೆ ಬಲ್ಲೊಂದು
ವಾಜಿಯಂ ಬಿಡಿಸಿ ಕಾಳಗದೊಳೆಮ್ಮರುಹಿದ
ಯೋಜನದಮಾತಿದೇತಕೆ ನಿರುಪಸ್ತ್ರಪಾರ್ಯಕ್ಷವನುಳಿದು ಬರಿದೇ॥
ಸೋಜಿಗದೊಳೆಂಮ ಜನನಸ್ಥಿತಿಗಳಂ ಕೇಳ್ದು
ದೀಜಗಂ ಮೆಚ್ಚದೆಚ್ಚಾದಿ ನೋಡೆನುತ ಕುಶ
ನಾಜಲಜಮಿತ್ರಕುಲತಿಲಕನಂ ಬಗೆಯದೆ ನುಡಿದೊಡಾತನಿಂತೆಂದನು॥ ೨೪॥
ಶಿಶುಗಳಾಗಳ ನಿಂಮೊಳಿವಗೆ ಕಾಳಗವೆಸರ
ವಶರಾಗಿ ಬದ್ಧನುಪರಂಕಂದುಖಿತಿಯೊಳಾಂ
ವಿಶಿಖಮಂ ತೊಡುವೆನೆಂದೊಡೆವನ ಮೊದಂ ಬಡದು ನಿಂಮ ಜನನಸ್ಥಿತಿಗಳಾ॥
ವಿಶದವೃತ್ತಾಂತವನುರದೊಡೆ ನೋಡಿ ಕಾಂಬೆನೆನೆ
ಕುಶನೆಂದನಿಂತು ಲೋಕಾನಂದಕರಮಾದ
ನಿಶಿತವಾಕ್ಯಂಗಳಂ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ ಕೇಳಾರಸುಧ್ದುಷಾಂಗೇ॥ ೨೫॥
ಯಾತಮೋವನದೊಳೆಂ ಮಾರ್ಕರನವಳಿಯಾಗಿ
ಸೀತೆಯೋರ್ವಳೆ ಪಡೆದಳನುದಿನದೊಳಾರೈದು
ಜಾತೋಪನಯನಾದಿಕರ್ಮಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ನಿಗಮಾಗಮಸ್ಮೃತಿಗಳಾ॥
ವ್ರಾತಮಂ ಬರಿಸಿ ಕಾರ್ಮುಕವೇದಮಂ ಕಲಿಸಿ
ನೀತಿಗಳನರುಪಿ ರಾಮಾಯಣವನೋದಿಸಿದ
ಖ್ಯಾತಿಬಲರೆನಿಸಿದಂ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಪನೆಂದೊರೆದು ಮನುಳಿಂತೆಂದನು॥ ೨೬॥
ರಾಮಚಾರಿತ್ರಪಠನಾಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿಂ
ಕ್ಷೇಮಂ ಸುಮನ್ನಿ ನಿಶ್ಚಲಮತಿ ನಿರಾಲಸ್ಯ
ಮಾಮಹಾಸ್ತ್ರವ್ಯಮಂ ಗೆಲ್ದು ಧಟುತಮಗಾದುದೆಂದು ಸುಶಸುಸುರ ಕೇಳ್ದು॥
ಪ್ರೇಮದಿಂ ತಂನಸುತರೆಂದಾದು ಸೀತೆಯೆಂ
ಬೀಮಾತು ಕಿವಿದಾಗಿದೊಡೆ ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಛೆವೆ
ತ್ತಾಮಹೀಶಂ ಸಾದೆ ಚೇತನಂ ಬಡೆದು ಸುಗ್ರೀವನೊಡನಿಂತೆಂದನು॥ ೨೭॥
ಕಪಿರಾಜ ಕೇಳ್ವೆ ಕುಮಾರಕರನುದಿನಗಳಂ
ನಿಮಗರಿವರಾದಮರುಘಂಗೆ ಸಂಭ್ರಮವಿಸದ
ಕೃಪಿಸಬಾರಗಳಿಂ ನೊಂಮೆನಿಂ ಚೆಸಗಾಳಿ ನಿವನು ನಗುತ ಸುಗ್ರೀವನು॥
ತಪನಕುಲಜಾತ ಧ್ಯಾನಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ
ವಿಮಲಸಂತತಿಗಳಿವರಿಕ್ಕೆ ಪಡೆದೇವನಿಂ
ನುಪಮಾಪಮಾನಮರ್ದಲ್ಲದೊಡಿವರ ನಿಮುಸಪ್ತಮೆತ್ತಾದೆಂದನು॥ ೨೮॥
ಸುಗ್ರೀವನಾಡುವಮಾತಾಡುವನಿತರೊಳ
ಭೃತ್ಯಸಿಕಾಂ ದಿರ್ದಸುದರೆಯಂ ಬಿದುವದ
ನ್ಯಾಪ್ತಮುಖ್ಯವನಾಗನಿಲನ್ವೆತರೆಸಂಕೋಪದಿಂ ದಾನವಗಳಾ॥

ಉಗ್ರಾಯನೆಚ್ಚುಕೆದಱಿದೊಡವನ ರುಧಿರದಿಂ
ದುಗ್ರಶರದೊಳೆದ್ದುದಾ ನೀಲಶತಕಾಟಕ
ಭುಗ್ನವಾಗೆರದು ಮುಳಿದು ಮರಕಾಂಬೆ ಬೆಳ್ಳಕಲ್ಲುಂ ದುರ್ಗಾಂ ದಲ್ಲಿದಿಯೊಳು॥ ॥೨೦॥
ನೀಲವಾನರನೃಪನೃದೂತ್ರಾಯ ಮಗಿಕಂದು
ಮೇಲೆಸೆವರವಿಯನಾಧಿಪಸುಶಂ ಮಹಾ
ಸ್ಥೂಲಕಾಯದಕಪಿಗಳಂ ಗೆಲಲ್ಕಾಂಡುವಶೆಯೊಳುಜನದಳತೆಯಗಲದಾ॥
ಕಾಲಘಾಯದನೆತ್ತರೊಸರಲ್ಕೆಯದವ್ವೊಲು (ಯೊಸರವಲ್ಲದವರವ)
ಬಾಲಕಂ ತಾದುವದಳವದುವತೆರನಾದರು
ಬಾಲಕನದಳಮೆನಿಸಿಮಾದಲಕ್ಷ್ಯಯವಾದಬಾಣಂಗಳಂ ಬದದನು॥ ॥೨೧॥
ಆ ಮಹಾಬಾಣಂಗಳಂ ಮಾದಿತೆಗದೆಚ್ಚು
ತಾಂ ಮವಿಕ್ರಮಮಸುಶಂಕೆದಬಾದನಬಾತಕಬ
ಸ್ತೋಮಮಂ ಬಳಿಸುರುಳ್ದನಾದಿ ನೀಲನಂ ಸುಗ್ರೀವಮುಖ್ಯರಾದಾ॥
ಕಾಮರೂಪದನಕಲವಾನರಚಮೂಪರಂ
ಭೀಮಯೊಳ್ಪ್ರತ್ಯರ್ಥಿಗಾಂಡೂಗಸಿವಿಕ್ರಮಾಗನ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ನಲಿಸಿಮತ್ತವನಬಲಮಂ ಮೊರಳ್ದುದಂ ಸಂಗರದೊಳು॥ ॥೨೨॥
ನರವಾಜಿದಂತಿಮುಖುಕರಧಿಸಂಗಗಾಕವಾ
ನರದಾನವರೊಳಿದಿದಸ್ಯೆನೆಯೊಳ್ನೋಡಲ್
ಸ್ಥಿರುಮಿಲ್ಲದೆಲ್ಲರುಂ ಬಿದ್ದುತಾನೋರ್ವನೆಸರ್ದಿಕಂದುಭ್ರಾಂತಿಗಾಂಡು॥
ನರಪನವರ್ತಿಸಿರಮೇಲೆಚ್ಚಂ ರಘುದ್ವಹಂ
ಧರೆಯೊಳ್ಕ್ಷತ್ರಿಯರಮನದವಾಸಿಗಳಂತೊ
ತರಹರಿಸಬಾರದಹರಾಮಬಾಣಂಗಳ್ಸೈದಿದವುಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೆ॥ ॥೨೩॥
ಬಚ್ಚೆನ್ನೋಗದರಾಮಬಾಣಂಗಳಂ ನದುವೆ
ನುಚ್ಚುನೂರಾಗೆಕತ್ತರಿಸಿರಘುನಾಥನಂ
ಮುಚ್ಚಿದರ್ಗಳೆಗಳಿಂ ಮತ್ತೆಕಾಸುಪ್ತಂ ಕೆರಳ್ದುಸುಶಲವರಮೇಲೆ॥
ಯೆಚ್ಚದಾಕಾಳಗಂ ಬಾಲಕಮರ್ಧಿದೊ
ಭ್ರಾಚ್ಚೆರಾವಣರಿಮುವಿನಂಗಮಂ ನೋಯಿಸಿದ
ರಚ್ಚರಿಯನಾಳ್ಗಂ ತಂದೆ ಮತ್ಸ್ಯಗೆ ನಡೆದುದುಸುರಚರ್ರಗಾನಲು॥ ॥೨೪॥
ಕಸ್ಸನದೊಳಂದುರಾವಣಸುಂಭ್ರಶೆಕಗ್ಗಾರ್ದಿ
ರಕ್ಕಸರತಲೆಗಳನರಿದುವಿರುಗಿಬಹಾಕಗ್ಗೆಗ
ಳಿಕ್ಕಿದಿಗಳ್ಗಿಬಿದ್ದವುಧರೆಗೆಕೂಡೆಬಾಲಕರೆಸುಗೆತಂನೆಸುಗೆಗೆ॥
ಮಿಕ್ಕುಬರೆಚೆರಗಾಗಿರಾಘವಂಸುಂಮನಿರೆ
ಮೊಕ್ಕವಂಬುಗಳಾದಲಾಳಾಕ್ಕಯರಮೇಲೆವನ
ಗಕ್ಕರುಂ ಬಿಟ್ಟೆಂಬುದಂನೋಳ್ಪವೆಂಬವೋಲ್ತ್ರೀಪಕೈಲ್ಲ್ಯತುಸವನು॥ ॥೨೫॥

ಪಲ್ಲವಿತನವಚೂತತರುಚೇಸಗೆಯರುಚಿಗೆ
ನಿಲ್ಲದಸವಿದುಜಾಗ್ರಂತೆಕೋಮಲಕಾಯ
ದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳುಂನಾಂಟಿದಂಬುಗಳುರುಧರಪ್ರವಾಹದಿಂದುರೆಬಳಲ್ದು॥
ಮೆಲ್ಲನೆವರೂಥಮೊಳ್ಸಾರಥಿವೆರಸಿಧರಾ
ವಲ್ಲಭಂಮೈಮರದುಪವಡಿಸಿದನನಿಮಿಷ
ಕೈಲ್ಲಿದಮಾರ್ವೆಲ್ಗಳಂಮೊಳಗಿದವುದೇವದುಂದುಭಿಗಳಂಬರದೊಳು॥ ॥೩೬॥
ಲವಕುಮಾರಬಳಿಕಶರಘಾತಿಗೆಮೈಮರೆದ
ನಾಕುಶ್ಯನಲ್ಲಿನೈತಂದುರಾಜೇಂದ್ರನಿಸು
ಶ್ರಾಕಾರಮಂನೋಡಿಬಳಿಮೊಗದಮಾಣಿಕಂದುಲಂಗಳಂಕಂಬುಗಳದಾ॥
ಯೇಕಾವಳಿಯಹಾರಮಂತೆಗೆದುಕೊಂಡೂರ್ವಿ
ಪಾಕಾಂತನಾರವಶತೃಷ್ಣರವಿಶ್ರಮಾಷ್ಣಗಾ
ನೀಕಮಂಕಳೆದೊಂದುವನನದೊಳ್ಬಿಟ್ಟುಮಕನೋಡನಿಲವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೭॥
ಅಗ್ರಜನವಕ್ಷಿಪವರೊಳ್ಪೊಂದುರಥಮಂಬಿತ್ತಿ
ವಿಗ್ರಹದೊಳಿಷ್ಟಕಾನರ್ದೆವೀರರಿಳ
ಚಗ್ರಹಗ್ರಾಮಂಮಾಡಿಕಾಂಡುಬಹೆನೆನುತಲಶ್ವಗಳಮೊಂದೇರ್ದದರ್॥
ವ್ಯಗ್ರದಿಂಲವನೈತರಳ್ಪಿಕನಕರಪ್ರತಿಯ
ನಿಗ್ರಹಿಸ್ಸ್ಯಗಾನಮಾಡ್ದೆಯಿಲ್ಲದಿಕೆಬಿಗ
ಭಗ್ರಾಗ್ಯಗಳುಭಗ್ನದಿರ್ವರಿರದರೊಳ್ಪೊಂಬವನೊಳ್ಪೆಂದುನಾಮಸುಮನು॥ ॥೩೮॥
ಕಂದಿರೇಜೂಂಬವರೆರಾಮಾದಿವೀರರಂ
ದಿಂದುಗೆದುಬಿದಬಳಿಕರಗಾದೊಳುಸುರರ್ದೆರಂ
ಮಂಡೆವಿದಿದೆಳದೊಯ್ದನೆಂದುಹಿತಾಸುತಂಬಂದಪುಂನಾವಿವನೊಳು॥
ದಂದಿಗಾರೆವುನಂಮನೀಬಾಲಕಂಬದಿದು
ಕಾಂದುಮೋಗತಿಜಾನಕಿಯಮೊರೆಗೆದೇವಿಸ್ತಲೆ
ಯಿಂದಿಂನರಿಗರೆಂದುಮಾಲಿಸಲಿಮೀಗಾಳಿಯತೆಂದನಾಮಸುಮಂತನು॥ ॥೩೯॥
ಕೆದದಿರ್ದೆಲ್ಲರಂನೋಡಿರಗಾಬಂಗದೊ
ಳ್ದುಕಿಮಾತಾದುವಿವರಂಕಂದುಲೀತೆಯಿಂ
ಬದಿದುಲವನೆಳತಂದುಕಾತುಕದಕಲಗಳ್ಪಂದಂಗ್ಗಂಗತೋರಿಸಲ್ಕೆ॥
ಕದುಮೆಚ್ಚಿತಂಮನಂಕುಶನಪ್ಪಿದಂಬಳಿಕ
ಪಡೆದತಾಯಂಕಾಣಲಾಪ್ಲವಗಪತಿಗಳಂ
ಬಿಡದನಿಬಲಾಶ್ರಮಗ್ರಾಮನಿತುಮಂಕಾಂಡೀರ್ವರುಂಬಂದರಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ॥ ॥೪೦॥
ಯೇನಾದರೊತನಯರೆಂದುಚಿಂತಿಸುತಿರ್ಪ
ಜಾನಕಿಗೆರಾಮಾದಿಗಳ್ಪ್ರತಾಪಗಂಗಳಂ
ಕಾನನದಬೇಂಟೆಯೊಳ್ಪಿಡಿದುಸೀರಗಾಂಬಮ್ಮಗಮೊತಕಂಗಳಂತೆ॥

ಮಾನದಿಂ ಮೈಯುಬ್ಬಿದಿಗೆ ನೊಂದೆಳೆತಟಕೆ ಬಿದ್ದ
ವಾನರೇಶ್ವರಂ ತಂದಿತ್ತ ಚರರಾದೊ
ಭೂನುತಗೆ ಬೀಳ್ದುದ ಮರುತ್ಸುತನ ದೇಹವ ದುರಿತವಂದನರ್ಗಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೪೧॥
ತಾರುಣ್ಯಮರಿಯದ ಪೊಳಲಿನಾಶನದೊಳಿರ್ದೆನಾಂ
ಧಾರುಣೀಶರ ಸೈನ್ಯಮಂ ಗೆಲ್ದ ಮಕ್ಕಳ್ ತನಗೆ
ವೀರಶಬರಶರವರ್ಗದೊಳ್ ಸೈತಿಮಾನವ ಸ್ತ್ರೀಗಮೇಕಾಂತಿ ವರ್ಗೆ॥
ಘೋರ ಸಮರಂಗಳಂ ಮಾಡಿದಿರಿ ಮತ್ತಿರ
ದಾರಿದಪ್ಪುದಿರಿಂ ಸುವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿವರಂ
ಬಾರದಿರನೀ ಕಳೆಬರಂಗಳೊಳಿವರ ನಿರಿಬಬಸುದೆಂದಳವನಿಜೆ ಲವಂಗೆ॥ ॥೪೨॥
ವೈದೇಹಿ ನುಡಿದುದಂ ಕೈಸಾಂದು ಲವನವರ
ನೈದುರಗಮಪ್ಪುದೊಳ್ಳಿಗಳಿಂ ಬಂದನದ
ನೈದೆನಾರದನಿಂದ ಕೇಳ್ದು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿಪ ಪಾತಾಳಲೋಕದಿಂದಾ॥
ಮೈದೋರಲಾಶ್ರಮದ್ವಾರದೊಳ್ಕಂಡು ಮೇ
ಲ್ವೈದುಪ್ಪುವಾನಂದರಸದಿಂದ ವಂದನಂ
ಗೈದಳವನಿಜೆ ಮಗಾಡದಲ್ಲರುಂ ಜಾನಕಿಯ ಸುತರಿರ್ದಡವರದೊಳು॥ ॥೪೩॥
ಶರವೇಧಮೂರ್ತಿಗಳ ತೆರದಿಂದ ರಾಜಿಸುವ
ತರಳರಂ ಮಗಾದೆತ್ತಿ ಮತ್ತುರನಿಮಗೆ ರಥ
ವರಸೇನೆಯೊಳಾಯುಗದ ಸಲಹಮೇನೆ ತೊಡಗಿತು ತೋಳಬಿನಿಂ ಮಹಾದ್ಭುತ॥
ಧುರಕೆ ಬಂದೆಚ್ಚಾದಿ ಬಿದ್ದ ಕಾರಾಮ್ಮೈಯೊ
ಳರಗಳಂ ಬಿನಹಾಯ ಮಿಲ್ಲದೆತ್ತಾ ಬಲಾ
ತ್ತರದೆಳ್ಳೆ ಕೇಳ್ದುದೆನೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿ ಕುಂಗವಂಗೆ ಕುಶನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೪॥
ತಂದೆ ನೀನಿರಲಿ ಮಗೆ ಸುಖ್ಯೋಮಕರಮಪ್ಪುದೆಂ
ದೆಂದು ನಿಜ ಮಡಿಂ ನಿಂಮಡಿಗಳ ಸಾದ್ಯೇಶ
ದಿಂದರಿಗಳಂ ಗೆಲ್ದೆವೀನಂ ಮಹಾಶ್ರಮದೊಳಾಯುಧನೂತನೆಂಬೆ॥
ಬಂದುದೊಂದಶ್ವಮದನೀಲವಂ ಕಟ್ಟಿದಂ
ಮಂದಿ ಸವಿದುದು ಮೇಳೆ ಶತ್ರುಘ್ನ ಸುರುಬಿದಂ
ಸಂಧಿ ಬಿಡದೆ ನಾಂ ಬಳಿಕ ಸಾಮಿತ್ರಿ ಭರತರಾಮಾದಿಗಳ್ ಬಂದೆ ತಂದರು॥ ॥೪೫॥
ಕದೆಯ ಮಾತೇನಿಂಸು ಘೋರ ಘೋರಗಳೆಲ್ಲರಂ
ಸದೆಯೊಳ್ಕಿಶಾಟಕಸಿ ನರಬಾತುರಂಗಮಂ
ಕೆದಕಾಡಲವೆ ನಸ್ಮಿತನ ಮುಡಿಗೆ ನೈವೇರಗಾಗಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿ ಮನದೊಳು॥
ಕದುಮೊಂದನ ಸಕಟಕಟ ತಪ್ಪಾದುದೆನುತ ನದ
ನದು ಗುಪಿಷ್ಟ ಸೀತೆಯ ರಾಸಂ ವೈಸಿ ಸಹಿಕಳದಿಂ
ನಡೆತಂದನೊದನದರ್ಗೆ ತಾಪಸ ವಿತತ ಶಿಷ್ಯ ಸಹಿತ ಸಂಗ್ರಾಮ ಭೂಮಿಗಾಗ॥ ॥೪೬॥

ಶರಧಿಯಂಕಟ್ಟುವಂದಾರಾಘವೇಶ್ವರಂ
ಧರೆಯೊಳಿಟ್ಟಿರಿಸಿರ್ದಬೆಟ್ಟಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ
ತರಿಸಿದಂಭಿತ್ತಿಮಿಗಾಧಾರಮಿಲ್ಲದೆಮೋಹಿದೆಂದವನತನುಜಾತರು॥
ಗಿರಿಗಳಂಪ್ರತಿಯಾಗಿತಂದಿಳೆಯಮೇಲಿಂನು
ಶರಪದರೊಪ್ಪೇಳ್ವನಲ್ಪುದೆಗೆದದುಬಿದ್ದಿರ್ದ
ಕರಘಟೆಗಳೆಚ್ಚೆಗಸ್ತ್ಯಗಿರಿಸಿದವರಗಾದೊಳಿತಮ್ಮೋನಿಧಿಯಕಣ್ಗೆ॥(ಘೃತಚಿತ್ರರಂಗಸ್ತು)॥೪೭॥
ಧಟ್ಟುಗೆದಹಿದವಾಜಿವಾರಣಾವರೂಥದಿಂ
ದಿಟ್ಟಿಗಿಸಿಬಿದ್ದಾನ್ತಸಮನುಜಕಟಕಗಳಿಂ
ಧಟ್ಟಿನಗಲಕೆಚೆಲ್ಲಿರುವಛತ್ರಚಾಮರಪತಾಕೆಗಳಮೆದೆಗಳಿಂದಾ॥
ಪೊಟ್ಟಾಳ್ಕೆಲಾಗಿಸೂಸಿದಪಲವುಕೈದುಗಳ
ಬೆಟ್ಟಂಗಳಿಂಮದುಳ್ಳಿಗಾವನೆಕರುಳ್ಗಳಿಂ
ಕಟ್ಟುಗ್ರಮಾದರಣರಂಗದೊಳ್ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿರಾಮನಂಕಂಡದನು॥ ॥೪೮॥
ಲಂದುಮರಪೂತವೈರಿಯಸರ್ಪಶರದಿಂದ
ಬಂದಿದಸಮಸ್ತಬಲಸಖಿತಬಿದ್ದಿರ್ಪ್ಪರಳಿ
ದಂದದಿಂನಸುಮನುಳ್ಳಾನನದನಿಶಿಯತಾವರೆಯೊಲಾಗಿಮುಕ್ಕಳ್ಗಳ॥
ಕಂದಿದವಯವದಕಾಂತಿಗಳಕರಪಂಕರುಹ
ದಿಂದಕೆಲಕೋಸರಿಸಿಬಿದ್ದಬಿಲ್ಲಂಬುಗಳ
ನೊಂದಪೂಯದನೇತ್ರಯೊರತೆಗಳರಾಮನಂಕಂಡುಮುನಿಬೆರಗಾದನು॥ ॥೪೯॥
ಈಕ್ಷಿಸಿಕಮಂಡಲೋದಕದಿಂದಮುನಿವರಂ
ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿದೊಡುರಗವಲ್ಪುದೊಳುಪ್ಪವಡಿಸುವ
ಪ್ಲಾಕ್ಷನಪ್ಪುದೆಂಬಂತೆಕಂಗ್ಮ್ಮಿರಡುವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಗವತಿನಮಿಸಲು॥
ಸಾಕ್ಷಾಜ್ಜಗನ್ನಾಥನವರ್ಣಾರಣಾರಕ್ಷ
ರಾಕ್ಷಸಾಂತಕನಿತ್ತವಸ್ಥಲಕ್ಷ್ಮೀಪುನರ
ಪೇಕ್ಷರಾಘವರಾಮಚಿತ್ತಾವಧಾನಮೆಂದಾಮುನಿಮೊಗಳುತಿರ್ದನು॥ ॥೫೦॥
ಬಳಿಕರಾಘವನಸಿರಮುಡಿಗೆನಪ್ರಿತದಿಂದಮಾ
ವಳೆಗರಡುದುಪ್ಪವರೊಳಮರಡುಂದುಭಿಗಳರೆ
ಮೊಳಗಿದವುಪುಷ್ಪಮಂತ್ರೆಸೂತಜಲದಿಂದನಿತರರ್ತಾದಿಗಳ್ಗೆವಿಸಿದರು॥
ತಳೆದರನಿಮಿಷರಮೃತಮಂಬಿದ್ದಪಡೆಯಮೇ
ಲುಳಿಯದೆಸಮಸ್ತನೈನಿಕಮೆದ್ದುದಾಗಳೆರೆ
ಸೆಳೆದಘಾಗಿಕುಲದಂತೆನಲಿದುದುಚತುರ್ಬಲಂಮೇಳಮೇಳನಕ್ಷತ್ರಿಯನು॥ ॥೫೧॥
ಬಳಿಸಿದಂದಿನಮುನಾರಥೇನುವಂವಾಲ್ಮೀಕಿ
ಶರಮನಂದ್ರೀತಿಯಿಂಚೇದಿದಪದಾರ್ಥಮಂ
ವರಿಸಿದರಮಾಸ್ಥಾನಿಷೇಕಮಂಮಾಡಿಸಿದನಾರಾಘವೇಶ್ವರಂಗೆ॥

—೫೨.

ಭರತಾದಿಗಳ್ಗೆರಸಿಕನಾಗಿರ್ದಬಳಿಕವತಿ
ಕರಸಿದಾಕುಸ್ತಸಂಕಾಂಡಾದಿನೇಮದಿಂ
ಕರೆಸಿಕುಶಲವರಂಬರಾಬ್ದದೊಳ್ದಹಿಮುನಿವರನೊಯ್ಯನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೨॥
ರಾಜೇಂದ್ರಸ್ಕಾಯವಮಂಮಾಡದಿನಿಂನಂಸ್ಕ
ಪಾಜಲಧಿಯೆಂದುಮೊರೆಯೊಸ್ವರಂಕಾವನಂ
ದೀಜನಂಬಂಗಿಮುದುನಂವತನುಸಂಭ್ರತವಜಾರ್ನಿಸಿಯಮಸ್ತ್ರವರು॥
ಪೋಜೆದಪ್ಪುದರಾತ್ರಮದೊಳಿದ್ದದಿಲ್ಲಮಖ
ಯಾಜನಕೆವರುಗಂಕರೆಸಲಾಗಮೋದಿನಿ
ವ್ಯಾಜಮಂತಾನರಿಯೆನವಧಮೆನತುಳ್ಳಾದಂಸ್ಪರಿಸುವುದೆಂದನು॥ ॥೫೩॥
ಜಾತಂವನೀತನಾಗರಿಧಾರ್ತನಾಗರರಿ
ತಾತಂಗೆವಿರಚಿತವಮಾದದೀಬಾಲಕರ
ತೀತಮಂಸ್ತಮಸಂದುವಾಲ್ಮೀಕಿಮುದಿಯೊಪ್ಪವನುಮೃಗಾಪತಿಯನು॥
ಸೀತೆಸುತರಂಪದೆದಳಂತನೆತವಾಜಿಯಂ
ಕ್ಷೈತನದಿಯಂದಾಂಟಿಮಾರ್ಗಗಳ್ವಿಯೊದ
ಭೂತನುಜೆಯಂಕಾನನದೊಳರಿಬಂದೆನಲ್ಲದೆಮುಂದರಿಯೆನೆಂದನು॥ ॥೫೪॥
ಯಿಂತೆಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣಂನುಡಿಯೆವಾಲ್ಮೀಕಿಸವ
ನಂತರದೊಳೇಕಾಕಿಯಾಗಿಜಾನಕಿವಿರಹ
ಸಂತಾಪದಿಂದಡವಿಯೊಳ್ಬಳಲಿತಿರ್ದಿರ್ದಂಕಂಡುತಂನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ॥
ಸಂತೈಸಿತಂದಿರ್ಕಾಂಡ್ಯದುದಂಬಳಿಕಲ್ಲಿ
ಸಂತತಿಗಳಾದುದಂತಾನವರ್ಗಳ್ಲಿಶರಿ
ಯಂತರಂಮಾಡಿಸಿದಕೃಪ್ಯಂಗಳೆಲ್ಲಮಂಪೇಳ್ದಂರಘುದ್ವಹಂಗೆ॥ ॥೫೫॥
ಬಳಿಕವಾಲ್ಮೀಕಿನಿಜಶಿಷ್ಯರಂಕರೆದವರ್ಗೆ
ಕಳುಹಿತರಿಸಿದನಮಲವಲ್ಲಕಿಗಳಂತನ
ಬಳಿಯೊಳ್ರಾಮಾಯಣಮಂಮಾಡಿಸಿದರಾಮಚಾರಿತ್ರಮಂಮುದಿಮೊದಲ್ಗೆ॥
ಲಲಿತಸಾಳಂಗನಾವೇರಿಸುಜ್ಜರಿಗಳ
ಪಳಮಂಜರಿಗಳಿಂಬವಿವಿಧರಾಗಂಗಳಿಂ
ಬಳಸಿಪಾಡಿಸಿದನೆರಡನೆಯತುಂಬುರನಾರದರೋಳಿರೆಕುಶಲವರನು॥ ॥೫೬॥
ವೀಣೆಯಂಶ್ರೀರಾಮಬಾಲಕರವದನದೊ
ಳ್ಗಾಣಿತಾಂನೆಲಸಿದಳೋಗಾನದೇವತೆಯವೊಲ್
ಗಾಣಿಕೆಯೊಮೋಹನದತನಿರಸಪೋಷಗಯುಸುವಕಸರ್ಮೃತವೃಷ್ಟಿಯೆನೆ॥
ಜಾಣಾಗ್ರಣಿಕೋಣೆಯಂತೀರಿತಿವಾಳ್ದ (ಯಂಜತಿರಿತಿ)
ಮಾಣಸಂಪತಮಾರ್ಪೆಸ್ವರವಾದುಬೇಡಗುಬಿ
ನ್ಯಾಗಾಲಯಮಾಪತಿತ್ರಿವ್ಯಾಪತ್ತಕವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳನರಿದುಪಾಡ್ವರವರು॥ ॥೫೭॥

ಸ್ಥಾಯಿಸಂಚಾರಿಸ್ಥಸಾಗಮವಿಡಿದನಿಸ್ವರ
ದಾಯವರಿದಶುದ್ಧಸಂಕೀರ್ಣಸಾಳಗದಮಾ
ರಾಯಕಟದನುತಾನಂಗಳಂತಾರಮಧ್ಯಮಂದರದಿಂದಸೊಗಸುಗಾಳ್ಗಿಸಿ॥
ಗೇಯರಸಮೊಸರವಾಡಿದರವರ್ಗೆಸುತರಾ
ಮಾಯಣದಸುಶ್ಲೋಕಮಾಲಿಯಂಕೇಳ್ದುರಘು
ರಾಯನರೆಮೆಚ್ಚಿಸಾಂದಾದಿನಸುನಗೆಯಿಂದಸೌಮಿತ್ರಿಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೮॥
ಶ್ರಾವಿಸಿಲೆಸೌಮಿತ್ರಿಬಾಲಕರಸುಲಲಿತವ
ಭಾವವಿಲಾಸಂಗಳಂಸ್ವರದಿಂದರೂಪಿಂದ
ಲಾವಣ್ಯದಿಂದಗತಿಯಿಂದಚೆಲ್ವಿಕೆಗಳಿಂದಸೀತೆಯಂಸೆನಯಿಸುವದು॥
ದೇವಿಯನಗಲ್ದವಿರಹಾಗ್ನಿಸುತದಹನದ
ಜೀವನದೊಳುರೆನಂದಿತಾಡುದಿನಕುಲದೀಪ್ತಿ
ಪ್ರಾವಲಯದೊಳ್ಳಂಸಬಾಣಾಮಂಬಂಚಿಸೈದಪರೆಮೊರಬ್ಬಿಗರೆಂದನು॥ ॥೫೯॥
ರಾಯನಾಡಿದನುಡಿಗೆನಸುನಸುತಲಕ್ಷ್ಮಣಂ
ಜೀಯನಿಂನಂಬುಗಳಮೋಘವಾದಮದೆಪರ
ಸಾಯಕದೊಳಿವರಳ್ಳಿಂನಸುತರದರಿಂದನೆಲೆಗಾಂದುದಾತ್ಪತ್ತೀ॥
ಬಾಯಮಳರಂಪುರಾಣನೆಂದೊದಾಕಾನ
ಶ್ರೇಯನತಿಧನ್ಯರಾವೆಂದುವಾಲ್ಮೀಕಿಯಂ
ಪ್ರೀಯಿತ್ತಿಯಿಂದಕಾಂದಾಡಿಸುಕುಮಾರರಂಕರೆದಾಗಳಿಂತೆಂದನು॥ ॥೬೦॥
ಲಾಲಿತನುಜಾತರೆಲೆಮಕ್ಕಳಿರನಿಮಗಿನಿತು
ವೀರತ್ವಮೆತ್ತಣದುಪೇಳ್ವುದೆಂದಾಕ್ಷಿಜರ
ನಾಲಾಪವಂಕೇಳ್ದೊಡವರಾವುಜಾನಕಿಯಗರ್ಭಸಂಭವರೆಂದನು॥
ಲಾಲೈದುವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಸಲಹಿಸಕಲವಿ
ದ್ಯಾಳಿಯಂಕಲಿಸಿದಂದೇವನಿಂನಪದ
ವಾಲಿಚೆಕೆಪ್ರೋಹಮಂಮಾಡಿದೆವುನ್ಯಾಸುವುದೆಂದೆರಗಿದರ್ವೆದದೊಳು॥ ॥೬೧॥
ತನಯರಂತೆಗದುಮುಂದಾಡಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ
ಘನತರದಸುಸ್ನೇಹದಿಂಶಿರವನಾಘ್ರಾಣಿಸಿವ
ದನವನೋಡಿನೋಡಿನೆಚುಂಬಿಸಿಮತ್ತೆಮತ್ತೆವಾಲ್ಮೀಕಿಯಂಮಿಗೆಪೊಗಳುತಾ॥
ಲನುಜರಿಂದೊಡಗೂಡಿರಘುವರಂಸಂತೋಷ
ವನಧಿಯೊಳ್ಮುಳುಗಿದಂಸುಕುಮಾರರಂಕಾಂದು
ಕಾನನಕ್ಕಸಮಸ್ತಪರಿವಾರಮುತ್ಸವದಿಂದಮೊಳಗಿದವುವಾದ್ಯಂಗಳು॥ ॥೬೨॥
ಬಳಿಕವಾಲ್ಮೀಕಿಯಂಸಂತೈಸಿಸೀತೆವೆರಸಾ
ತಳವಾಯೆಪರಿಶುದ್ಧೆಲಾನಾವವಾಡಿಸ್ಬೆ
ಕಳದಿನೆಂತಾದೊಡಂಪುತ್ರರಂಪಡೆದಳಿಂನರರಾರಸಿಂದೆಂನಬಳಿಗೆ॥

ಕುಶಹೊಂದುಬಿಟ್ಟೆಂದುಸುತನಶೋಕದರೋದನೆ
ದಳವಳಿತಪುಯವರಂಬೆರಸಿನಿಜಪುರಕೆಬಂ
ದುಳಿದರ್ಯಜ್ಞಮಂನಡಸಿದಂಮಾಳಗಂಮೊಗಸ್ತೈರಘುನಾಥನು॥ ॥೬೩॥
ಪುತ್ರನಿಜತನುಜರಂಕುಶಲವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿ
ಮೊತ್ರಮಂಬರಲಾಶ್ರಮದ್ವಾರದೊಳ್ಕಂಡು
ಚಿತ್ರದೊಳ್ಬರೆದಂತೆನಾದರೆಲೆತಾತಕುಶಲವರೊದಲ್ಪಿದವೆಸೆಂತೊ॥
ಪಿತ್ರಂದುಮೊದಲಾಗಪತಿವಿರಹಮಂಮರೆದು
ಮೊತ್ರಿದರ್ನಿಜ್ಯೋಷಮಂತಂನಸುತರನಾ
ಶ್ಲಿಪ್ರನಿನ್ನೆತಂದೆತಂದೆತ್ತೆಂದುಜಾನಕಿಬಿದ್ದಳಂಘ್ರಿಗಳ್ಗೆ॥ ॥೬೪॥
ಮಗಳೆದೆತ್ರಿಸೀತೆಯಂಸಂತೈಸಿಮಗಳಿನಂ
ನಗರಂತಂಮತಾತಂಕಾದಿಕಾಂಡೊಯ್ದ
ನೆಗಳ್ಕೆಬೇದಿದಶರಂನನಂನಮಂಕಾಂತನಲ್ಲಿಗೆಕುಶಬಿಟ್ಟನೆಂದು॥
ಸುಗಾದಿಂದೊದಂಬದಿಸಿವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿವರಂ
ಮಗಳರಥವನೇರಿಸಿಸಮಸ್ತವೈಭವದಿಂದಧ
ರಗಳಜೆಯತಂದಯೋಧ್ಯಾಪುರದೊಳಿರಿಸಿರಘುರಾಯನಂಕಾಣಿಸಿದನು॥ ॥೬೫॥
ಮೇಲೆಜಾನಕಿಸಹಿತರಾಘವಂನಿರ್ಮೃಜ್ಯ
ಲಾಲನಾಗದರ್ನಿಲಿಜನಮೇಜಯನೃಪತಿ
ಪಾಲನೇಳ್ದುಕುಶಲವರೊದನೆರಾಮಂಗೆಬಂದಕದನದಕಥೆಯನು॥
ಮೂಲೊಕೇಕದುಮನ್ಯಮತಿರಮ್ಯಮಾಗಿರ್ಪ
ಡಾಲಿವಗಾರ್ಯುರಾರೋನೃಪಮೃಕ್ಷದ್ಗಂವಿ
ಶಾಲಮತಿಸತ್ಕೀರ್ತಿವಿಮಲಸಂತತಿಸುಗತಿದೊರಕೊಂಬುದಿಹಪರದೊಳು॥ ॥೬೬॥
ಲರಸನೀಂಬೆನಗಾಳಪ್ರೀಳ್ವೆನಾನುಶರಾಘ
ವರಯುದ್ಧಮಂಕರ್ನಫಲುಸುಗಾಕಶಾಳಗವ
ನೊರೆಯಲೇಕಂನಕೇಳ್ಕಾವಲ್ರೈಬಿತ್ತಿಪಾಪನವಾರ್ಧರಾಘವನು॥
ವಿರಚಿಸುವೆನೆಂದಾಲಿನೆಂದುಜೈಮಿನಿಮುನೀ
ಶ್ವರನಿಂದುಸಲಲಿತಲಕಜನಮೇಜಯಂಗೆವಿ
ಸ್ತರಿಸಿದಂದೇವಶಾರನಿಲಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಂಚಿತ್ರದೊಳ್ಬಾನಿಸುತಿರೆ॥ ॥೬೭॥
ಅಥವಿಂಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ-೨೦ ಅಂತುಸಂಧಿ೨೦ಕ್ಕಂಪದ್ಯ೧೨೨೬ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥ಶ್ರೀ॥

೨೧. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ಸ್ತದಿಂದೊದಗಿದರ್ಕಮವಮಾಗರ್ಗಾನಂತ
ಸಪ್ತದಿಂಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಮೊದಲಾದವಬಿಟ್ಟಕ
ಸ್ವಸ್ಥರದೊಳ್ಬಿಟ್ಟಾದಿದರ್ಬಿತ್ತಿಪಾಪನವಂಜಯರ್ಪಂಗರದೊಳು॥

ಪದ್ಯಂ

ಲಾಸಕೇಳರ್ಜುನಂ ಬೈದುಮಾತಿದಬಳಿಕ
ತರಿಸಿದನು ವಸ್ತುಗಳನಧ್ವರದ ತುರಗಮಂ
ತಿರುಗಿನಿಜನಗರಿಗೆಳಸಿಬಳ್ಳಿವಾಹನಂ ಸಮರಸನ್ನಾಗಿನಿಲಲು॥
ಧರಣಿಮಂಡಲಮಂ ಚತುರ್ಬಲಂಗಳ್ಸ್ವಾಗ
ಸರಣಿಮಂಡಲಮಂಧ್ವಜಛತ್ರಚಾಮರಂ
ತರಣಿಮಂಡಲಮಂ ಚಮೂಪದಹತೋದ್ಧೂಳಿ ತಾರುಗಣಂಗಳ್ಮುಸುಕಲು॥ ॥೧॥
ಅಬ್ಬರಿದಗಜಂ ಪತ್ತುಸಾಸಿರ ವರೂಥಮೆರ
ಡಬ್ಬರಿದ ತುರಂಗಮಂ ನಾಲ್ವದಳದಾತಿಮೂ
ರಬ್ಬರಿದಂ ಜೋಡಿಸಿದುದಾಹವಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾದನೃಪಕರು॥
ಸಬ್ಬಿಸಂನಾಹದಿಂ ಮೊತ್ತರಿಸಿ ತೆತ್ತಗಿಚ
ತುಬ್ಬಿಲಮೊಗಮಲಜನಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಧೃಷ್ಟಮೆನೆ
ಬಬ್ಬಿದುದು ನೆಲದಗಲ್ಕೆ ಬತ್ತಿ ವಾಹನಂ ತರಿಸಿದಂ ಮಣಿರಥವನು॥ ॥೨॥
ಚಿತ್ರಕೋಣಿತಮಾದ ಮಣಿಮಯ ವರೂಥಮಂ
ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯ ತನೂಭವನದರ್ಕಂ ಸಾದೆ
ಚಿತ್ರಮಾದುದು ಸಮರಮೆರಡು ಧಟ್ಟಿನ ಚಮೂಣಿ ಸಂದಣಿಸಿ ತುರವಣಿಯೊಳು॥
ಮಿತ್ರಮಂಡಲವನೊಡದೈದುವತಿಭರದಿಂದ
ಮಿತ್ರಕಟರಂ ತಾಗಿದರ್ಕದುಗದಿಗಳಾಗ
ಮಿತ್ರಭಾವದನೇಹದಿಂದ ಮರುಗದೆ ಮಾಣದಂಭತೋರುಹಾಂಗಳೆನಲು॥ ॥೩॥
ಭೇರವಂ ಗಡದ ಡಬ್ಬಾರವಂ ಗಜದ ಘಂ
ಟಾರವಂ ಹಯದ ಹೇಷಾರವಂ ನದೆವನೇ
ನಾರವಂ ವಾದ್ಯದ ಮಹಾರವಂ ಬಹಳಶಂಖಾರವಂ ಸಂಗಡಿಸಿದು॥
ಜ್ಯಾರವಂ ಭಟರ ಬಾಹಾರವಂ ದಳದಬಂ
ಭಾರವಂ ರಣಕಲಕಲಾರವಂ ಪಟಹಾದ
ಘ್ಯಾರವಂ ಹುದಿದ ನಾನಾರವಂ ದಿವಿಗತಿಶಘೋರಮಂ ತೀವಿ ತಂದು॥ ॥೪॥
ಸಿಂಧುಸಿಂಗಣಿ ಛತ್ರಚಾಮರ ಪತಾಕೆಗ
ಳ್ಬಂಧದಿಂ ಸಿಗಗನಮಂ ಮುಸುಕಲ್ಕೆ ತವೆ ಮಾಡಿ
ದಂಧಕಾರಂಗಳಂ ಕೆದಿಸಿದವು ರತ್ನಭೂಷಣಕಾಂತಿಗಳ್ ತ್ರುಹರಾ॥
ಸಿಂಧೂಳದಡರ್ಕೆ ನಭತಮಂ ಮುಸುಕಿ ತಾಗಸುರ
ಸಿಂಧುಭವಾಹ ಮುತ್ತುಂಗ ಕೋಣಾಚಲದ
ಬಂಧುರ ತಟಪ್ರದೇಶದೊಳಿರ್ಪುವಜ್ಜರದ ನಿಧಿಯೆಂಬ ತೆರನಾಗಲು॥ ॥೫॥
ಚಮೂಣಿಯೊಳ್ಬೆರಸಿ ಮೊಳ್ಹಾದಿದರ್ಕೆ ಮಿತ್ತಮನೆ
ಚಾಣತೋಮಣವರಹಬತ್ತಿಪಸಿಮುಧ್ಧರಕ್ಕ
ಪಾಣದೊಂಕಣಿಸಂ ತನುರಗಶಲ್ಯಹಸ್ತ ಮೊದಲಾದ ಕೈದುಗಳ ಭೋಂಕು॥

ಕೇಗಾಮಿಲ್ಲದೆಪಾರಿಪಳಕಪಾಳ್ಗೆಯಪಡು
ರ್ವಾಗಿಲಾಘವಪಂಥವಾದುಗಳನಾಂದುಬಿಂ
ನಾಗಾದಿಂಥಾಯಗಾಗಿಸಿದರತಿಬಳರಲ್ಲಿನಾನಾಪ್ರಯೋಗಾರದಿಂದಾ॥ ॥೬॥
ತೂಳಿಸಿದರಾನೆಯಂಜೀಳ್ದರುರವಣಿಸಿದ
ಫಾಳಿಸಿದರುಬ್ಬೆದ್ದುರಾವುತರ್ತೇಜಿಯಂ
ಕೇಳಿಸಿದರಾಹವದನಾಟ್ಯಮಂರಂಗದೊಳ್ಪಟುಳಪಟುಭಟರಥಿಕರಾ॥
ಯೇಳಿಸಿದರಾಬ್ಬನದಪಂಥಮಂಕಾಳಿವ
ಸ್ಫಾಳಿಸಿದರೆಣಿಕರಂಮೊಯ್ದಾಡಿವತಲೆಯಂನಿ
ವಾಳಿಸಿದರಾಳ್ಗಳ್ಗೆಕೈದುಗಳಪಿಣಿಗಳತೆಯಭಾಗಿಕತೆಯರ್ಭಟನದಿಂದಾ॥ ॥೭॥
ಕಾರ್ಮುಕಗಳುಲಿದಿಲರವದಂದಮಾಗಿಶರದ
ಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ಧ್ವನಿಮಿಂಚಿನಂತೆಮೊಳಗೊಳಗಮೊಂ
ದೋರ್ಮಿಗಿರಿಯೆಶರವರುಷಮಂಕರವುತರ್ಜುನನಬಂಮುಸುಕಿಬಂದುದಿಂದಾ॥
ಮಾರ್ಮಲೆಯಬಾರದೈಯ್ಯನೊಳೆಂದುಕಂದುನಾಂ
ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದೆರಗಿದೊಡೆವಳಿದೆಲಾರ್ಗಾದೊಳೆಂ (ದೊಡೆಬೆರದೆಲಾ)
ನಾರ್ಮೊಗದಬಂಜೈಸಿದೊಡೆನಿಂನನುತನಲ್ಲೆನುತಪಾರ್ಥತಿಗದೆಚ್ಚನೂ॥ ॥೮॥
ಪಾರ್ಥವರಪಂಥಮಲ್ಲೆಂದುಪೇಳ್ದತ್ತೈದು
ಸಾರ್ಥಮಂಮಾಳ್ಪೆನಾನಿಂನಪೌರುಷವನೂ
ಕೀರ್ತಿಗಂಜುವನಲ್ಲಪಿತನಂಪಡಾರಿಸುವೆಮತ್ತೆಕಾಳಗಕೆಬಂದೂ॥
ಧೂರ್ತನೆಣಿನೆನುತನನುನಗೆಯೊಳಿದಿರಾಗಿ
ಪಾರ್ಥನಪಕೋರನಂಘಾತಿಸಿದನೊಂತ್ರತತು
ಕಾತರಿಸ್ಸಿರಾಂತಿತನುಮುಂಚ್ಚಿದಂದೆಸೆವಬಾಗಾಂಗಳಿಂದನುಸಾಳ್ವನೂ॥ ॥೯॥
ಸೈತವಕದೆನುಗೆಯೊಳಿಂನಸಾಹಸಮನಿತೊ
ಮೈತಲೆಗಲಿಸಿಬಂದುದಾಹವಕೆಮೊಸತೆನುತ
ಸೈತವಕದಿಂದೆಚ್ಚನನುಸಾಳ್ವನಂನೂರುಬಾಗಾದಿಂಪಾರ್ಥನೂನೂ॥
ಲೈತರಲವಂಮಧ್ಯಮಾರ್ಗದೊಳ್ಪಡೆಗಡಿದು
ಕೈತೆಯರಾಜಂಕನಲ್ಪಾನಬರಸಿದಿಲು
ಪೋಗ್ಯತೆನಿಂಮಡಿಯಾದಕಗಾತಗಳಂಕವಿಸಿದಂಬಣ್ಣಿತವಾಹನನಮೇಲೆ॥ ॥೧೦॥
ಪುಚ್ಚಿದುದುಮೈರೋಷದಿಂದಗಂಡೆತ್ತಿದವು
ಮುಖ್ಯುಗಳ್ವಿತ್ತವಾಹಂಗೆತೆಗತೆಗದೆಸುತ
ಬಾಚ್ಚಿರದನನುಸಾಳ್ವನಂಮುನುಕಿದವುಕಾಲಿಟಿಸಂಪೈಯಪೊಗರ್ಗಳೆಸೆಗೂ॥
ಲಿಬ್ಬಿರಿಸಿದೈತ್ಯನದಕಂಮದಿಸಿಕಾಲ್ಕರದನೊ
ಬಾಬ್ಬರಂಜಯನುವಾತುರದೊಳೆಚ್ಚಾದ
ಲಿಬ್ಬರಂಗದೊಳಿದಿದವಂಬುಗಳ್ಪರಿದವರುಗಾಂಬುಗಳ್ಪಂಗದೊಳ್ಗಳೂ॥ ॥೧೧॥

ಬಾಣದೊಳ್ಬಾಣವೆಯ್ದೊಳ್ಮೆಯ್ಗಾರತನದಬಿಂ
ಸಾಣದೊಳ್ಬಿಂಕದೊಳ್ಬಳಕೆಯೊಳುರುತರ
ತ್ರಾಣದೊಳ್ಬಯದೊಳ್ಮತ್ತತಿಯೊಳುಧಟಿನೊಳ್ಬರಕೊಳ್ತ್ರಾರಣವೆಯೊಳು॥
ಪ್ರಾಣಿಲಾಘವದೊಳ್ಪರಾಕ್ರಮದಬಂಧದೊ
ಳ್ಕಾಣನವರೀರ್ವರ್ಗೆ ಸಮವಾದಕಲಿಗಳುಂ
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳ್ಗಳಬಭ್ರುವಾಹನನಸಾಲ್ವಬೆಚ್ಚಿದಸಂಗರದೊಳು॥ ॥೧೨॥
ಕಾಳಗಂ ಸಮಮಾಗಿ ಬಳೆಕೆಳ್ಬಸಾಲ್ವ
ನೇಳುಂಬಿನಿಂ ಪಾರ್ಥಸುತನಬತ್ತಳಿಕೆಯಂ
ಕಾಲಿಂದಬಂದಶಿಕ್ಷೆಯವನಿಗೆಳುಮಾರ್ಗಣದಿಂದಕಾಮಕೆಲವನು॥ (ಪಾಕೈದು)
ಬೀಳ್ಕಳಿಸ್ಯದಿಯಾಗಕತ್ತರಿಸಿಕವಚವಂ
ಸೀಳ್ಬದಂಕೈಯೊದನೆನಾವಿರಸರಳ್ಗಳಿಂ
ಪೊಳ್ದದಂ ತುರಗಸಾರಥಿವರೂಥಂಗಳಂ ಕಿಲೀಳ್ಮಹೋತ್ತದಿಂದಾ॥ ॥೧೩॥
ಕ್ಷಣದೊಳಾಗಲೆಬಭ್ರುವಾಹನಂ ಮತ್ತೊಂದು
ಮಣಿವರೂಥವನಡರ್ದೆಸುತೆರ್ದೆನಿತ್ತಲುರು
ವಣಿಸುವಸಾಲ್ವಂ ವಿರಥನಾಗಿಕಾಂದನುಯುಗದೆಯಸೀಪಾರ್ಥಸುತನ॥
ಕಣಿಚಮತ್ಕಾರಮಂ ತುಡೊತಂನಮೇಲಕ್ಕೆ
ಕ್ಷಣಿಸಿಬಹದಾನವನನೆಚ್ಚದುಚ್ಚಳಿಸಿ
ಕ್ಷಣಿಗಳುದಗದವಿಳೆಯೊಳ್ಸುರೇಂದ್ರನಸವಳಿದುವಸುಧೆಯಂ ಪಸೈದನು॥ ॥೧೪॥
ಅಸಾಲ್ವನಳವಳಿಯೆ ಬಾಣಮಂ ಜೈಸಿದು
ದನುಜಾರಿತನಯನಿದಿರಾಗಿನಿಲ್ಲಲ್ವೊ ತಂ
ನನೆಮೊದಲೆವಂದಿಸದೆಪಾರ್ಥನಂ ಕಂಡುಕೆದಿಸಿದೆರಾಜಕಾರಿಯವನು॥
ತನುವಸುಕೆಮೋಯಿಸೆಂ ಮೈದುನನಲಾಸರಸ
ಕನುವರದೊಳೆಚ್ಚಾದಿಮೋಡುವೆವ್ಯಕಂಗೆದದ
ಕೆನುತವಾಲ್ವೈದು ಬಾಣಂಗಳಂ ಬೀರಿದಂ ಬಭ್ರುವಾಹನನ ಮೇಲೆ॥ ॥೧೫॥
ಸರಸಭಾವದೊಳ್ಭಾವನೆಭಾವನವರಿಗದು
ವಿರಸವಾಗದೆಮಾಣದಿಗಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್
ಸರಸಸಾಮರ್ಕಮಿಲ್ಲಸರಸಸಿಂಚಿನಿಯಿಲ್ಲಸರಸಬಾಣಂಗಳಿಲ್ಲ॥
ಸರಸಯುವತಿಯಕಟಾಕ್ಷದನೆಂಮುಗಿಗಳಿಲ್ಲ
ಪರುಷಮಾಗದೆಮೋಡುರಣವೆನುತಪತ್ತುಸಾ
ವಿರಕಾಳ್ಗಳಂ ಮುಮುಕ್ಷಾರಿತನಯನಂ ಧಿಟಕನಂಗನೆನಿಸಿದನರ್ಜುನಂ॥ ॥೧೬॥
ಮುಮುಕ್ಷದಸರಳ್ಗಳಂ ಸುಕಾರಿದರಿದಾಸಾದೆ
ದೆನೆನಗಳೀನಾದವಾಗಸುಮತ್ತಲದುಗಿದುದು
ನಮುಮತಿಯದೆಲ್ಲಿಹುದುಶಕ್ತಿರವಿಗಳಿದೆಯಾಟದೆನಸಂಗಳಾವೆದೆಯೊಳು॥

ಅಸುರರೊಳ್ಗೀರ್ವಾಣರೊಳ್ಮನುಜರೊ
ಳ್ಪೆಸರುಳ್ಳವರನಮರದೆನುಗೆಯೊಳ್ಗಾಣೆನಿದು
ಪೊಸತೆಂಬತೆರನಾಗೆವಿಶಿಖಮಂಕೆದರಿದಂಬಿಸರುಹಾಕ್ಷನತನಯನು॥ ॥೧೭॥
ಕರ್ಕಶದೊಳಾಕೃಷ್ಣಾತ್ಮಜನಬಾಣಸಂ
ಪರ್ಕದಿಂದಾದಕತ್ತಲೆಯಕೆದಿಬಿದವನು
ರರ್ಕನುಹಾದೆನೆಸವ್ಯಸಾಚಿಯತನುಜನಪೊಸಮಸೆಯವಿಶಿಖಪ್ರತತಿಗಳ್॥
ಅರ್ಕರಶ್ಮಿಗಳಂಧಕಾರಂಗಳದಿಗದಿಗೆ
ತರ್ಕಮಂಮಾಳ್ಪಂತೆಕಂಗಳಿಸಲಾಗವೀ
ರರ್ಕಳಿಚ್ಚಾಡಿದರ್ಬಭ್ರುವಾಹನರುಕ್ಮಿಣೀಸುತರ್ಸಂಗರದೊಳು॥ ॥೧೮॥
ಅಚ್ಚರಿಯನಂಮುಜನಮೇಜಯನರೇಂದ್ರಕೇಳ್
ಳಚ್ಚುತನಸುತನಬಾಣಂಗಳಂನಡುವೆಮುರಿ
ಯೆಚ್ಚನಾತನಮಣಿವರೂಥಧ್ವಜವನಂಬಿನಂಬುಧಿಯವೀಚಿಯಿಂದಾ॥
ಮುಚ್ಚಿದಂಹಾದೆಸರನಂಗದೊಳ್ಗಣೆಗಳಂ
ಕೊಚ್ಚಿದಂಕೆಲಬಲದೊಳಿದಿರಿಸುಸೇನೆಯಂ
ಪಚ್ಚಿದಂಕಾಂದನಗಣಿತಬಲವನಾಬಭ್ರುವಾಹನಂಕಾಳಗದೊಳು॥ ॥೧೯॥
ಕಂದುರೆಕನಲ್ದಾತನೆಸುವೆಸುವಕಾಣ್ಗಳಂ
ಪೊಂದಿಸುತಮಿದುಕದಂತವನತೇರೊಡನೊಡನೆ
ಚಂದಶರಜಾಲಮಂಸೈಗರೆವುತುಚ್ಚಳಿಸಿಮತ್ತೆರಿಪುಬಲದಮೇಲೆ॥
ಬಂದುಗಣೆಯಂಕವಿಸಿಮಂದಿಯಂಕೊಲುತಿರ್ದ
ನಂದಲೆದುಮೂಜಗವನೈದುಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರದಿಂ
ದಿಂದುರುಳ್ಚುವಮನ್ಮಥಂಸಿದಿಬಾರೆನಲ್ಪಿಂದುರುಕ್ಮಿಣೀಸೂನು॥ ॥೨೦॥
ಕಡಿಯೊರಾವುತರತಲೆನೆಲಕುದರೆಕುದರೆಗ
ಳ್ಪಡಿಯೆಜೋಧರ್ಕೆಡಿಯಲಾನೆಗಳ್ಗಳ್ಗರಾ
ಡಿಡೆಯೊಳ್ಪೊರಳೆಕೆರಂಪರಿಯಲ್ಕೆಸಾರಥಿಯರಥಿಯತನುಬೀಳ್ಗಳಂಗೆ॥
ಕಡುಪಿಂತಕಾಲಾಳ್ಗಳಾದಳಿಯೆಲಳಿಯೆದ್ದ
ಪಡೆಯನುರೆಕಾಂದವುಶರಧಿಭವನಭವನಮೊಗ
ರಿದಿದಂಬುಗಳ್ಪೃಥೆಯಶತಕೋಟಿಯಂಮೋಲ್ದುದಾಗಸಂಗರದೊಳು॥ ॥೨೧॥
ಧರಣಿತಳದಂತೆನವಪುಂಡಮಯಮಾಗೆಯಮ
ಪುರದಂತೆಬಹುನರಕಪಾಲಮಯಮಾಗೆಸಾ
ಗರದಂತೆಭೂರಿಜೀವನಭಂಗಮಯಮಾಗೆಸಂಸಾರಚಕ್ರದಂತೆ॥
ಭರಿತಪಾತಕಭಂಗಮಯಮಾಗೆಕೈಲಾಸ
ಗಿರಿಯಂತೆಶಿವಗಣವಿಲಾಸಮಯಮಾಗೆವಿ
ಸ್ತರದನೈಮಿಷದಂತೆವ್ರತವಿರಕ್ತಮಯಮಾಗೆರಣಮೆಸೆದಿರ್ದುದು॥ ॥೨೨॥

ಪೆಣ್ಮಯಂ ತೋರಮೆದೆಗೆದದಿರ್ದಾಳಿವಾ
ರಣ್ಮಯಂ ಬಿದದೆಕ್ಕೆಸಿದಾದುವಳ್ಪೆಗಳಿಂ
ಗಣ್ಮಯಂ ನಿಡುಗರುಳ್ತಂಡಮಿಡುಕಿದ ಸುಸುಂಟಿಗೆಮಜ್ಜೆಮಾಂಸಂಗಳಾ॥
ನೆಣ್ಮಯಂ ಪರಿವ ನೆತ್ತರ ಬಸೆಯ ಜಿಗಿಯದಾ
ರುಣ್ಮಯಂ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಭೂತಬೇತಾಳ
ಗಣ್ಮಯಂ ಸಲೆ ತ್ರಿತಯಂ ಕರಮಾದುದಂದು ರಣರಂಗದೊಳ್ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾ॥ ೨೩॥
ಅರಿದಸುಂಡಿಲಿಕಶಾಳ್ಕೆ ವಿದಿರೂದಿದಾ ಕೆಲವು
ಕರಿಯರದನಂಗಳ್ಕೆ ತಲೆಯೊಡೆದು ಸೋರೆಗಳ್ಬಿ
ಸರದ ಜಂತ್ರಂ ಮೂದಿದಂದಿಗೆ ವಿದಿರ್ದು ಪೋದಿದವು ಕೆಲವು ತುರಗಂಗಳಾ॥
ಖುರಮಂ ಪಿದಿದು ತಾಳ್ವ ವಿಶ್ಚಿದವು ಕೆಲವು ಕುಂ
ಜರ ಶಿರದ ಮುರಜಂಗಳಂ ಬಾರಿಸಿದವು ಕೆಲ
ವರದೆಕ್ಕೆಸಿದಾದಿದವು ಮರುಳ್ಗಳಾ ರಣರಂಗದೊಳ್ ನೃತ್ಯರಚನೆ ಮೆರೆಯೆ॥ ೨೪॥
ಪುರಸುತಂ ತನ್ನ ಮೋಹರವನಿಂತೈದೆ ಸಂ
ಹರಿಸುತಂ ತಕ್ಕಸೊಲ್ಲರಿಕೆ ಗಾಣದ ವರೂಥಮಂ
ಪುರಸುತಂ ದಾಬಿತ್ತ ಪಾಪನಂ ಚಿಂತೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಕರ್ಣಕನರವುತಾ॥
ಪೊರದಳವನೊಳ್ ಶೋಭ್ರ ಸುತಶಟರಂ ಸದೆದು ಸೊ
ಪ್ಪುರದಳವಳಸಲಾಗ ಶ್ರೀವಿಯುಂ ಡೆಸೆದೆಸೆಗೆ
ಪರದಳವ ಡಿಬದರ್ಪದಾಯನವನತಿಬಲ ಪಾರ್ಥನಾತ್ಮಜಾತನಿಯೊಳು॥ ೨೫॥
ಕೆಡದಶರಗಳ್ ಬೆಟ್ಟವಳಿಯ ಸುಂದುಗಳೊಳಗೆ
ಮಡಿದಕುದುರೆಗಳ್ ಕೊಡ್ಡಲ್ಲ ಕೋಟೆಗಳೊಳಗೆ
ಕಡಿದಸ್ವೈನಾಲನರರಟ್ಟೆಗಳ್ ತುಂಡುಗಳ್ ಮರಮಟ್ಟೆಗಳ್ ನೆಳವುತಾ॥
ಪೊಡದತಲೆಯೊಡುಗಳ್ ಡೊಣೆಗಳಂತಡಿಗೈ
ದಿಡಿದನೆಣವಸೆ ಮಿಡುಳ್ಗಳ್ ಕರ್ದಮಂಗಳಿಂ
ಬಿಡದೆ ರುಧಿರಪ್ರವಾಹಂ ಪರಿಯೆ ಸವರಿದಂ ಪಾರ್ಥಜಂ ಪರಬಲವನು॥ ೨೬॥
ಶತ್ರುತನಯನ ಸಂಹಾರವಂ ಬಳಿಕ ರೋಷದಿಂ
ಚಿತ್ರಾಯುಧನ ಸುತನನೂತನಂ ಕುದುರೆಯಂ
ಸತ್ರಧ್ವಜವನತುಳಚಾಪಮಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ವಿರಥನಂ ಮಾಡುತಿರಲು॥
ವಿಕ್ರಮದೊಳಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹಾರಥದಿಂದು
ವಕ್ರಮಿಸಿದಂ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನಂದನನ
ಚಿತ್ರಮಿಸಿ ಮನುಜಾ ವರೂಥಮಂ ತಡೆಗೆಡಿದನಾ ಪಾರ್ಥನಾಳುಸುಳದೊಳು॥ ೨೭॥
ಪೊಸರಥವನಳವಡಿಸಿ ತಂದು ಹರಿಸೂನುಬಂ
ದೆಸವನಾ ತೇರನೊದನೊದನೆ ಪಾರ್ಥನ ಸುತಂ
ಮುಸುಕಿ ಬರಿದಂ ಧುರದೊಳಿಂತು ಬಯಲಾದುದು ವರೂಥಮೆಪ್ಪತ್ತು ಬಳಿಕಾ॥

ಅಹವರದನಾಬಲ್ಲೆನಾಪಾವನಬಾಣದಿಂ
ದನುಜಾರಿನಂದನಂಸಾದೆನಂತೈಸಲಾಂ
ದನುಮಬಲನೊಳ್ಪುಗಂಬಿದನಾನಳಿಗರ್ಭಮನೆದುದಂಕಂಪಿತಿಯೊಳ್॥ ॥೨೮॥
ಯಿದ್ದನಪ್ಪದೊಳ್ಪುಗಂಚುವರೊಂಮೆಸ್ವಾತಳದೊ
ಳದ್ದಪ್ಪುಣುವರೊಂಮೆಬಳಿಬಮಂಡಲದಿಂದ
ಪೊದ್ದುಪೊರುವರೊಂಮೆತನುಪುಮನುಬಾಗಿತಾಗುವರೊಂಮೆನಲಬರಿಯನಾ॥
ತಿದ್ದುತುದುವರೊಂಮೆಬಾಣಾಂಬುಧಿಯತೆರೆಯೊ
ಳದ್ದುತೊರುವರೊಂಮೆಮಾಫರ್ಯದಿಂಮೈಮರದು
ಬಿದ್ದುಚೇತರಿಸಾದುವರೊಂಮೆಕೃಷ್ಣಪಾರ್ಥರವನಯರಾಹವದೊಳ್॥ ॥೨೯॥
ಧೃತಬಾವಬಾಕಲಶಸ್ತ್ರಸೀಮಣಂ
ನವನವನವರದರ್ಪಸೃಷ್ಟರಚ್ಚೇಯರ
ಪ್ರತಿನಮರನಮರಘನಾರ್ಭಟನನಳಿವರಿಂಗಗನಗಮನದವಿರರು॥
ಧೃತಿಮಾನಮಾನನರ್ಪಿತಮುಖನರ್ಗಿ
ರ್ತಿತತರಣತರಣನರ್ತಿಂದದ್ವಿಪಬಲಯುತ
ಕೃತಕಾಲ್ವರ್ಕಾಲ್ವರ್ಕಿಶೃದುಬಿಂದಸಾದದಬೆಪರದೆನಂತರದೊಳು॥ ॥೩೦॥
ಯೆಸುವಬಿರುಸುವಮುರ್ಧಿತೆಯನುದಿನಲು
ಕೊಸುವಕೆರುಸುವನಾರಿಂಚಿದಶರಂಗಳು
ಕಸುವತರ್ಧಸುವಧುರ್ಯಯಮಾಂವಿಕ್ರಮನ್ನತೆವನೆಯೊದಲಪಾವಿಯನು॥
ಬೆಸುವಬಾರ್ಸುವವಿರನಿಬಿರಯಂತಳಿದು
ಬಿಸುವತಾರ್ಸುವರಗಲ್ಯಯಿಂದರುಣಾಜದೊ
ಘಸುವಮಾರ್ಸುವಶಾರ್ಲುಗಿಂದಪಾತರಂಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಪಾರ್ಥಸುತರು॥ ॥೩೧॥
ಯಿಂತೊರ್ವರೊರ್ವರಿಗೆಸೋಲದೆನುವರ್ಗಿನು
ಮಂತರಸದನದಂತೆಧರೆಯೊಳಿಪ್ಪಣದರ್ಮೆ
ಣಂತರಿಕ್ಷವನದದರ್ಶೆಪೆಣಗದಬರೆಸರುನ್ನಾಸಿಯುನ್ನತವಾದ॥
ತಂತುವಂತ್ರದಅರ್ಜುನಿಯಮೇಲೆಗದೆ
ಯಂತೆಗದಿದಲ್ಲವನದಂನದುವೆಸದಿಸೈಯ್ಯ
ಲೆಂಶೊದಗಿದನೊಮತ್ತೆಬಿಟ್ಟಿದಿದುಪಾರಸೂನುಪಾರ್ಥಯಂತೆಗದೆಚಿಣ್ಣನು॥೩೨॥
ಶೊದವಿಗಧನಾಧನೆಸ್ಪೃಪೆಸಿವರಿಂಗಗನ
ಸದಾನಿಜಪಥದಿಂದನೆಪ್ಪುನ್ನಮಾಡಿರ್ದ
ಪ್ಲಿದಿಲರಪ್ಪಿತನದೊಳ್ಗಂಬಿನಗಪ್ರನಲುಪ್ತಯವಿರಕಾರ್ಶಮಾತ್ರಕಾಗ॥
ನಿಡಿದಂತರಿಕ್ಷದಿಂಧಾರುಣಿಗೆಪೆರ್ನೆಮೊದೆ
ಗೆದದರಾಪ್ನಾಮೊಳ್ಪುರಂದರನವಜ್ರದಿಂ
ಕಡಿವಡೆದುಮೇದಿನಿಗೆಬಿಳ್ವಕುಲಗಿರಿವೊಲ್ತೊಬ್ಬಬ್ಬರೊಂದಕಡೆಗೆ॥ ॥೩೩॥

ಸಾಹಸಮದೆಂತೊ ಭ್ರಮಾತಳನೆ ಬೀಳುತಬಳಿಕ
ವಾಹನಂ ತರಹರಿಸಿ ತೆತ್ತಾಗೆ ಗುಂದದೆಮ
ಹಾಹವಕೆ ಬೇರೊಂದು ಮಣಿವರೂಥವನಡರ್ದಾಗತಂ ನಿಮಿಷದೊಳು॥
ಆಹರಿಕುಮಾರನಂ ಕಾಣದೆ ಧನಂಜಯನ
ಮೋಹರವನೈದಿದಂ ಪಸಿದ ಪೆರ್ಬುಲಿ ಮೃಗದ
ಮೂಹಮಂ ಹೊಗುವಂತೆ ಕಾದಾನೆ ಕದಳಿಗಳ ತುರುಗಲಂ ತುಡುಕುವಂತೆ॥ ॥೨೪॥
ಕವಿದರಾಂತವರ್ಂದುರುಳಿದವರ್ ತೆರಳಿದ
ತಿವಿದರೆಚ್ಚರ್ ಪೊಯ್ದುಗೊತ್ತಿದರ್ ಮುತ್ತಿದ
ರ್ವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳಂ ಬೀರಿದರ್ ಮಾರಿದರ್ ವಿಕ್ರಮಾವೇಶದಿಂದಾ॥
ತವೆ ತಾಗಿದರ್ ತೆಗೆದರೆಳೆದರ್ ತೂರ್ದರೊರೆದ
ರ್ತವಕದಿಂ ತಮತಮಗೆ ಕಾದಿದರ್ ಪೋರ್ದಿದ
ರ್ಬವರದೊಳ್ ಪಾರ್ಥನಂ ಬಳಸಿದರ್ ಬೆಳಸಿದರ್ ಅರಿಸೇನೆಯ ಸುಭಟರು॥ ॥೨೫॥
ಪುತ್ರಂ ಬಿಸಿಲುಗುಣಿನ ಸೂನವಂ ಭಾನುವಂ
ಮುತ್ತಿದುದು ಚಾತುರಂಗಾಳಿಯಿಂ ಧೂಳಿಯಿಂ
ಚಿತ್ರರಥ ಮಣಿಪುರದ ಸ್ವಾಮಿಯಂ ಭಾಮಿಯಂ ಸುಲಿಮುಸುಕಿತಾಕ್ಷಣದೊಳು॥
ಮುತ್ತದ ಶರಾವಳಿಯ ಸೋನೆಯಿಂ ಸೇನೆಯಿಂ
ಮತ್ತೆ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯ ಜಾತನಂ ಧಾತನಂ
ಸುತ್ತಿಪಾರಿದುದು ಬಲಮಶೇಷಮುಂ ಘೋಷಮುಂ ಘೋರತರ ಸಂಗರದೊಳು॥ ॥೨೬॥
ರಿಪುಬಲದ ಮುತ್ತಿಗೆಯ ಕಾಳಾಹಿಲಂಗಳಂ
ವಿಮಲಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಯೋಗಂಗಳುರುಬೆಯಂ
ಸಪದಿ ಪ್ರಹಾರದಾಯುಧಸಮೂಹಂಗಳಂ ಕಂಡು ಫಲುಗುಣನ ಸೂನು॥
ಕುಪಿತ ಬದ್ಧಭ್ರುಕುಟಿ ಮುಖನಾಗಿ ವಹಿಲದಿಂ
ದ್ವಿಪಹಯವರೂಥಪತ್ತಿಗಳೆನಿತು ಕವಿದವನಿ
ತಪರಮಿತ ಬಾಣಮಂ ಸುರಿದನರಿದಂ ಮೊರದನಂತರ ಮುರದ ಹಿರಿಯನು॥ ॥೨೭॥
ಅರಸನೆಚ್ಚಸ್ತ್ರಮಂ ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥಜನ
ಶರವರುಷದೊಳ್ಪನೆಯದವರಿಲ್ಲ ಪಾಂಡವನ
ಪರಿವಾರದೊಳ್ ತುರಗರಥಪಾಳಿಯದೊಳರ್ದಜನಜಂಗುಳಿಯೊಳು॥
ಅರರೆ ಬಿಲ್ಲಾಳ್ತನದೇಳ್ಗೆಯೆಂತು ಜಗ
ದ್ಧರಿತನಾಗಿಪ ವಿಷ್ಣುಮಾಯಾಪ್ರಭಾವದಂ
ತಿರೆ ಬಭ್ರುವಾಹನನ ಬಾಣಂಗಳೆಲ್ಲರಂ ಮುಸುಕಿ ಮೋಹಿಸುತೆ ಪರ್ದವು॥ ॥೨೮॥
ರಂಭಾದಿಗಳ ಕುಚದ ಕುಂಕುಮದ ಹೊಳಪಾ
ರಂಭಾರಿಯಂಗದೊಳ್ಪುದಿದ ವಿಭ್ರಾಂಗಪರಿ
ರಂಭಾತಿಶಯ ಸಮ್ಮರ್ದನದೊಳ್ ಪ್ರಾಣಂಬರಿದು ಸೂಸುವ ತೆರದೊಳು॥

ಸಂತತಿ ಸಂತತದನು ಮುಕ್ತಾಫಲಂಗಳಾತ
ಸಂತತ ಚಿತ್ರಿತ ಮಾರ್ಗದೊಳು ಚರಿಸುವವರ
ಸಂತಸಗೆ ಬೀಳ್ವ ತಿರ್ದ ಛತ್ರವಾಹನನ ತಿಳಿದು ಸೇನೆಯಿಂದಂ॥ ॥೪೯॥
ಮುರಿದವರ ನಿಂತರ ಧುರದೊಳು ಗಲ್ಲಿಗೆ
ಬ್ಬರದವನುವಂ ಮಡಿದವನ ಗಲ್ಲಿನೆಗ
ಬ್ಬರದೊಳ್ ... ಯೋಧರೊಳ್ ... ಸಂದವನ ಮುಂದೆ॥
ಯಿರದು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂದ ಸರ್ವರಂ ಸರ್ವರಿಂ
ನೆರೆ ಗೆಲ್ಲನ ತುಳಿ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ರಣದಿಂದ
ಮೊರೆದೆಸಗದು ಸಂದ ಸದೆ ಗಾಢಿದ ಸೇನೆ [illegible] ॥೫೦॥
ತಾಗಿದಂ ಧುರ ಗಾಂಡೀವನ ಸಾಲ್ವ ಸಂಚೈಸಿ
ಬೀಗಿದಂ ಸರ್ಪಂ ಸಂಸರ್ವ ಜಂತೆಗಾಗಿ
ನೀಗಿದಂ ಮಾನವ ಮಾಯತಾತನಾಸ್ತ್ರಂ ತಡೆದು ಸೋಲ್ದ ಸುವೇಗನಾಂತಂ॥
ಸಾಗಿದಂ ಧುರದಿಂದ ಬಿತ್ತರಿಸುತ ಸೇನೆಯ ಬಿತ್ತರೆ
ದೂಗಿದಂ ಶರ ಸಿತವಸ್ತ್ರನರ ಬದ್ಧನರದಳಿಗೆ
ಬಾಗಿದಂ ಮೈ ಮರದು ಸತ್ತವ ಮರ್ತ್ಯರ ಗಳಿದಾಗದೆ ಸೆಗೆಲ್ದರು॥ ॥೫೧॥
ಯೋನೆಂಬ ಸಾರಗಾವ ಸಂತದು ಶರದ ಬಯ
ಮಾನಿನಿ ವಿಮುಖ ಮಾದ ಶರಹತಿಂ ತಬಿಸು ವತ್ಸ
ಬಾನೀಶ ಮಂಚದೊಳ್ ಸದಿಮಾಗಾದಂ ಬನಿಂ ಪಾರ್ಥಿಯ ಶಿಳಿ ಮುಖಾಳಿ॥
ದಾನ ಮಾತಂಗ ಘಟೆಗೆಳೆಗಿದವು ಸ್ಯಂದನವಿ
ತಾನ ಮಂದೋರಗಳ ದವು ಗರಿಯ ಗಾಳಿಯಂ
ಬಾನೆಡೆಗೆ ತೀದಿದವು ಶತಪತ್ರದಳದ ಮೇಲ್ತೈದಿ ವಿಶಟ ಬಂಬರದವು॥ ॥೫೨॥
ಜೀಧರಾವು ತರತ್ಥ ಸರಳಿ ದಾನೆ ಸುದರೆ ತೇ
ಶ್ವೀದವೇಗ್ದ ಸೆಗೆತಂ ಮಿಚ್ಚೆಯಿಂ ಪಡ್ಡ ಗಾದ
ಬೀದಿಗಸಾರ್ದಿದುದೂರ್ಯದೊಳ್ ಪೊರೆಗಾಂಡಮಿತಾಕ್ಷಗಾದ ಗಳ್ ಸಾ॥
ಕಾದುವ ಕಲಿಗಳಿಲ್ಲ ಪಡೆಯೊಳ್ ಬಳಾಯನವ
ನಾದರಿಸಿದವ ನಿರ್ಭೀತ ತ್ರಿವೃದ್ಧ ಮೊದಲಾದ
ರಾದಿಯೊಳ್ ಸಿದ್ಧ ಮೋಹಿತರಾದರು ಛತ್ರವಾಹನನ ಶಾಳ್ಗಳಿಂದಾ॥ ॥೫೩॥
ಪಡೆಪಡೆಮುಗೆಬ್ಬು ದೆಸೆದೆಸೆ ಗಾಢು ವಿಶಿಖದಿಂ
ಕಡತಡದು ಕಡುಗಲಿಗಳೆದೆಗೆದವು ತಿಶಿಖದಿಂ
ಪೊಡವಡದು ಸುರ ಕಾನೆ ಸುದರೆಯಂ ಸಾಧಿಸಾಧು ತಿಷ್ಠದಂ ಧೂಳಿಧೂಳೆಗಳು॥
ನಡು ನಡು ಸರಳ್ಗಂಟಿ ಮೂರ್ಛೆ ಪಡೆದಿಶಿಖದಿಂ
ನೆಡನಡು ಗುಪತಿ ಬಲ ಸೈನ್ಯ ಮರವು ತಿಶಿಖದಿಂ
ಬಿದಬಿದದೆ ಧುಳಿ ಗುಲ್ಗಂ ನೋಡಿ ಪ್ರತಿಯಿಂದ ಸುದಿಸು ದಿವಿ ಸದಿ ಸದಿಯಾದರು॥ ॥೫೪॥

ಗಾಂಡೀವಮಂ ತುಡುಕಿ ಟಂಕಾರಮಂ ಬಿಜಯಿಸುತೆ
ಪಾಂಡವಮಂ ಮುಂಬರದೆಂಬಿನಂ ಜ್ಯೋಗೈದು
ತಾಂಡವಪ್ರದನನಾರೂಪ್ಯಮಂ ತೈಕಾಂಡರೋಷತಾಪ್ರಕ್ಷನಾಗಿ॥
ಷಾಂಡವಂ ಮಣಿರಥದೊಳಿನವನಡುವಗಲಮಾ
ಗ್ರಾಂಡನಂ ತುಚ್ಛಲಿಸು ತೈದಿದಂ ಕಾಳಗಕೆ
ಪ್ರಾಂಡವದಹನದಂದು ತಂನಮೇಲಮರಪತಿಮುಳಿದು ಕದನಕೆ ಬಪ್ಪಂತೆ॥ ॥೪೩॥
ಆನರಂ ಕಾಳಗಮಂ ತಾಳ್ದು ನಿಜಚಾಪಮಂ
ಜ್ಯೇನಾದಮಂ ಮಾಡೆ ಪಾಂಡವ ಧ್ವಜಂ ಸೂಡೆ
ಸೇನೆ ನಡುಗುತುರುಬಿದಂ ಪಾರ್ಥಿಯಂ ತರುಬಿದಂ ಸೂರ್ಗನೆಗನೆಂಕರದ ವೃಂತ॥
ಬಾನೆದೆಯೊಳ್ತೈತ್ರಯಂ ದೆಸೆದೆಸೆಯ ಸುತ್ತಲುಂ
ಸೂನಕರಜಾಲಮಯಮಾಗಿರ್ದುದಾಹವಯ
ಕೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯ ಕಾಳಗದ ಪೊಸಗತಿಯನತಿಜತಯಂ ಕರಮಾನಸಂ॥ ॥೪೪॥
ಬಳಿಕ ಪಾಂಡವ ಧ್ವಜಂ ಗಾಬರಿಸ್ತ್ರವಾಹನಂ
ಗಳವಿಯೊಳ್ಬಳಗಂ ಪೂರ್ಣಿಸುದು ಕರೋರಮೆನೆ
ದಳಕೆ ದಳಮಗ್ಗಳಿಕೆ ಗಗ್ಗಳಿಕೆ ಧೃತಿಗೆ ಧೃತಿ ಕಾತಿಗೆ ಕಾತಿ ಕಾಲ್ತ್ರೆಕಾಳಂ॥
ಮುಳಿಸಿಂಗೆ ಮುಳಿಸು ಘಾಯಕೆ ಘಾಯ ಮಥಟಿಗಥ
ಟಳವಳಿಕೆ ಗಳವದಿಕೆ ಸಮಮಾಗೆ ದೇವಪುರ
ನಿಳಯಲಕ್ಷ್ಮೀವರನವೈದುನಂ ತಲೆದೂಗಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಸುರರುಲಿಯೆ ಮೇಳೆ॥ ॥೪೫॥
ದ್ವಾವಿಂಶತಿಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯ ೧೧೬೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ ॥ಶ್ರೀ॥

೨೩. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಲಾವಣ ಸಮರ್ಥಿಕೆ ಸರ್ಜನಂಕೆದಹಬಸ್ತ್ರ
ವಾಹನಂ ಸುರನದಿಯ ಶಾಪದಿಂ ದಾಯತ್ತೆ
ರಾಪುತುಡುಕಿರ್ದ ಪ್ರತಿಕರ ಬಿಂಬದಂತಿರ್ದ ದರ್ಜುನನ ತಲೆ ರಾಗದೊಳ್॥

ಪದ್ಯಂ

ಜನಪ ಕೇಳರ್ಜುನನ ನೃಪನೃಪದೊಳ್ವಸ್ತ್ರವಾ
ಹನನ್ನಾಳವೀರಂಕೆದ ಹಪಾಂಡವ ಧ್ವಜನೊ
ದನೆರಗಾದೊಳಚ್ಚಾದಿಸ್ಯಂದನಸಮಾಸ್ತ್ರಮಂ ತಡೆಗಡಿದವನ ಪಡೆಯೊಳು॥
ತನಿಗಲಿಗಳಾಯನಾವಿರಮಂ ಮೊರಳ್ಚಿದಾ
ಹಾನಿಯನೈದಸ್ತಾಳಿಗಳಿಯ ಸೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಮೇ
ದಿನಿಗವಂ ಮೈಮರದುಬೀಳ್ವಂತೆ ಚುಚ್ಚಿದಂ ಯದೊಳ್ಪ್ಪಯ ಕವಸಾ॥ ॥೧॥
ಲಸದಳದೊಳವನಸುತರೀರ್ವರುಂ ಮಡಿದಬಳಿ
ಕಸುರಾಂತಂ ನೊಂದಿದ ಬಲ್ಮೆಯಂ ನೆನದು
ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದನಕಟೆಂದು ಪಾಂಡವ ಧ್ವಜಂ ಗರ್ಜನಂ ಮರುಗುತಿರಲು॥

ಮುನಿಸಿದಂಬುಧಿಸಹಿತ ಬಂದು ಪಾರ್ಥನ ರಥವ
ನನಮನ್ನಿಸುಬಲಸುವೇಗಂ ಬಳಿಕ ಸಂಗರಂ
ಮೊನೆಗಾದುದಿವರ್ಗೆ ಗಾಂಡೀವದರ್ಜುನನಿಮಿತ್ತ ವೀರತಾಪಸರವನಾ॥ ೧॥
ನಾಪಸದೊಳ್ ವೈರಿಯಂ ಸರಿಯೆನೆ ಸುವೇಗನ
ಚಾಪಮಂ ದೊಳ್ ಚ್ಛೇದಿಸಿ ರಥನಾಗಿಯೆ ಬನ್ನ
ವಾಹನನ ಬಾಣದಿಂದುರೆ ನೊಂದು ಬಿದ್ದನವನಿಗೆ ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥನೆರನಾ॥
ಮೋಹರವನ್ನೈದಿದಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ನೈರವನಗಾ
ಲಾಹವ ಮದೆಂಬಂತೆ ಗಾಂಡೀವನೆಲ್ಲಾ ಬಲವ
ದೇಹದೊಳ್ ನವಜೀವವಿರಲೊಳ್ ಉಳಿದವರ್ ಪಾರ್ಥನ ನೆಸುತರ॥ ॥೨॥
ರಣದೊಳಿಂತಿವರ್ ವೈರಿ ತ್ರಯಮುಂ ನೊಂದು ನಾ
ರಣನೆ ಗುರುಶಾಪಮಂ ಗಾದಲದಂ ಬಿದಿಸಿ ಫಲ
ಗುಣನ ಮಲತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಸಂಗದೊಳ್ ಬಂದು ತಾಂ ಪುತ್ರ ಹಿಸಿ ನೆರದ॥
ಘಣಿರಾಜನಂದನೆಯುಲೂಪಿ ಪಾತಾಳದಿಂ
ಮಣಿಮುರಕೆ ಬಂದು ಮೂರ್ಛೆ ತಾಳಿದಮರಥ
ಘಣಿಯೊಳ್ ಪ್ರಾಧೊರೆ ನಂಬಿ ಮಂತ್ರೌಷಧಗಳಿಂದ ಪಾಲಿಸುತಿರ್ದಳ್॥ ॥೪॥
ನೃಪನೆ ಕೇಳ್ ಉಲೂಪಿ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಗೆ ಪೇಳ್ದು ಸುರ
ರಿಪುಸುತಂ ತನಯಂ ವೀರನಿ ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥಜನ
ವಿಮಲ ಪ್ರದಂದ ಮೂರ್ಛೆ ತಳಗಳದೊಳ್ ರತಿ ವರ್ಗಂ ತರಿಸಿ ಗಾಂಡೀವ॥
ಉಪಗತತ್ರಿಮರವ್ಯತೆರದಿಂದ ಮಂದಿರದೊ
ಳುಪಚರಿಸಿ ಮಣಿ ಮಂತ್ರವಿಶಲ್ಯಕರಣಿಗಳಿಂ
ತಪಿಸದಂ ತಾಳ್ದು ಪತಿರ್ದಳ್ ಅರ್ಜುನನಿತ್ತ ವೃಷಕೇತು ಮಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫॥
ಮಗನೆಮದಿದುದು ಸೈನ್ಯ ಮನಸಾಂತ್ವ ಮುನ್ನಾದ
ವಿಗಡರೆಲ್ಲರ್ ದಿದು ಸೈಗೆದದರಳ್ ಯೊಳ್ ಗಂಮ
ನಗರದನುರುದ್ಧ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದರ ಹಿತರವನಂಜಯನುವ॥
ಬಗೆಗಾಣೆನಾರೊಡಂ ನಿಲ್ವೆನಾ ನಿಲ್ಲಿಗಾ
ಳ್ಗನೆನಿ ನಿರದೆ ಪ್ರಾಣ ವಧುರಿಗೆ ಮೊಗವೇ
ಭಗಧರಯುಧಿಷ್ಠಿರರ್ಗೆ ಸ್ಥಿತಿಯನೆಂಬಿನಿಂ ತೋರಿತು ತಪ್ಪಿತಂಗಳ್॥ ॥೬॥
ಖಡ್ಗಸುಳ್ಳಿರ್ದರ್ಜುನನಮುಕುಟಾಗ್ರದೊಳ್
ದಡ್ಗನುದಿಸಿದವು ರಥದೊಳ್ ಮೋಹಂತಗ
ಳಿರ್ದುದು ತನು ಛಾಯೆ ತಲೆಯಿಲ್ಲದನಿತುಮಂ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ ನರನು॥
ಮೊದ್ದದಿರದ ಪಜಯಂ ತನಗಿಂನು ಧರ್ಮಜಂ
ನಿರ್ದೈವನ ಹನಲು ಶಿವಶಿವ ಮಹಾದೇವ ಮುರ
ಮರ್ದನಾ ತುರಗಮೇಧವನೆಂತು ಮಾಡಿಸುವ ಕರ್ಣಸುತ ಪೇಳೆಂದನು॥ ॥೭॥

ವಾಜಿಸಹಿತಂ ಪೋಗಿ ಸಕಲಪರಿಕರದಿಂದ
ತೇಜದಿಂದೊಪ್ಪುವಗ್ನಿಗಳಿಂದ ಭೂಸುರರ
ಯಾಜದಿಂದಖಿಳ ಋತ್ವಿಕ್ಕುಗಳ ಬಹುವಿಧದ ಮಂತ್ರಘೋಷಂಗಳಿಂದಾ॥
ರಾಜಿಸುವ ನುತಯಜ್ಞಶಾಲೆಯೊಳ್ಪೊತ್ತರಂ
ಯಾಜಮಾನದೊಳೆಸೆವ ಸಿರಿಯಂ ವೃಕೋದರನ
ರೋಜಾಂಬಕಾದಿಬಾಂಧವರೊಳ್ಪ್ರವರ್ತನಾಗರಲ್ಲಾಗಿ ನಸುನಗುತೆಂದನು॥ ॥೮॥
ಪೇಳಲೇನಹುದಿಂದು ಬಭ್ರುವಾಹನನೊದವೆ
ಕಾಳಗಂಗಾದುವೆನಾಂ ಕುಲಕೆ ಮಗನೋರ್ವೆ (ಮಗನೊಬ್ಬನೀ)
ಬಾಳುವೆಗೆಡಿಸಬೇಡ ನಿಜಪುರಕೆ ಪೋಗಿ ಮುರಹರಧರ್ಮನಂದನರ್ಗೆ॥
ಕಾಲಾದರಾಜಕಾರ್ಯಸ್ಥಿತಿಯನೆಚ್ಚರಿಸು
ಕೇಳೆಂದಮಾತನೆಂದರ್ಜುನಂ ನುಡಿಯಲ್ಕೆ
ತಾಳದೆ ವೃಷಧ್ವಜಂ ಕೋಪದಿಂ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಜೈಮುನಿವುತಂ ತೆಂದನು॥ ॥೯॥
ಪೊಲ್ತದು ತಾತನಿಂ ಸಂಬಿಳ್ಳು ನಾಂ ಪೋಗ
ಬಲ್ಲವನೆ ಗಜನಗರ ನಗರಿಗಾದೊಳ್ತ್ವವ
ಸಲ್ಲನಾದೊಡೆ ಮತ್ಪಿತಾಮಹಂ ಬೀಳ್ದದೀರ್ಘವಿಶಿಖಗಳಾಸ್ತ್ರದಿಂದಾ॥
ಪೊಲ್ಲದೆಯ ಪೋರಬಿಗಳೊಳ್ಂ ಬುದೀನುಡಿಗಳಂ
ತಲ್ಲಂಕದಿಂದ ನೀನಾಪವದೊಳ್ಂ ತೇಗಿಸೆ
ಗಾಲ್ಪುಳೀಕವನ ಬಿಂಕವನೀಗ ಮುರಿವೆನಂ ನಂಕಭುಹಿನೋದೆಂದನು॥ ॥೧೦॥
ತಂದೆಗೋಸುಗ ಮಾಳ್ಪ ನವಸರಕೆ ಗೋನಿಮಿ
ತ್ತಂದೇವ ವಿಪ್ರಾರ್ಥಗೆಸು ದೂರದೊದಾತಂಗೆ
ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲದಾದಮುದುಗದಕ್ಕೈವಲ್ಯಮಿಗಳಾನೆಂತುರಗಾಕೇ॥
ಬಂದು ಗಳದವೆನೇಕ ಸತ್ಯೆಯಾಗಿಪನತಿಯ
ಮುಂದಕ್ಕೈದುವೆನೆಂತು ಪ್ರಾನು ಸಂನ್ನತವನ ಸುತ
ನೆಂದೆನಿಸಿ ಕಾಂಚೆನಂ ತನ್ನತಮಂ ನುಡಿವ ಸಲ್ಲಾಪವಕೆ ಕಲುಪೆಂದನು॥ ॥೧೧॥
ಮುಂದಿನಾಹಿತಿ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ ಬರಲಿನಾ
ಸಿಂಧುಗಾದೊಳ್ಗಂ ಸಕಂಗಲ್ಪೆಮಬ್ಬುಮಂ
ತಂದಲ್ಲದಿರೆನೆಂದು ವೃಷಕೇತು ಬಲ್ಪಿಂ ಧನಂಜಯಂ ಗೆರಗಿ ಬಳಿಕಾ॥
ಕೊಂದೇಗರ್ದುದರ್ನಿಜಚಾಪಮಂ ತುಡಿಕಿನರ
ನಂದನನ ಸಂಮುಖಕೆ ನಡೆತಂದು ನುಡಿದನೆಲೆ
ಮಂದಮತಿ ಪಾರ್ಥಸುತ ನಪಾಡೆನಿತ್ಯಾರ್ಬಿಂ ತಾನೆನುತ ತೆಗದೆಚ್ಚನು॥ ॥೧೨॥
ಅಸನಾ ಧಡೆಕರ್ನಸುತನಾದೊಡೊಳ್ತೈ
ವಾಜಿಯುಳ್ವನಸ್ತೈಷಟ್ಟಸುಗಾಂ ಕೊಂಡನ
ಲ್ಲಾಸಮರದೊಳ್ಗಂ ಸಾತಸಂ ತನಗೆನೀನಿದಿರಪ್ಪುದುಚಿತಮೆ ನುತಾ॥

ಸೂಸಿದಂ ಕಾಣಿಕೆಗಳಂ ಬಭ್ರುವಾಹನನದಂ
ನೇಹಗಳನನುತಂ ಬಳಿಕ್ಕೈದು ಪಾರ್ಥನಂ
ಘೋಷಿಸಿದನಂಬುಗಳ ಮಳೆಯೊಳವನೀತನಂ ಮುಸುಕಿದಂ ಶರದೊಳು॥ ॥೧೩॥
ಯೆಸುವರೆಕ್ಕಂಬುಗಳನೆಡೆಯೊಳ್ ಕಡಿದೈವ
ರೆಸುವರೋರೊರ್ವರಂ ಘಾಯಗಾಯಿಸುತೆರ
ಡೈಸುವರಶ್ವಹತಿಯರಾ ಥಸಾರಥಿಗಳಂ ತರಿದು ಬೆಗಡುರುಳ್ಚುವರ್॥
ಯೆಸುವರೊಂಮೊಂಮೆ ಮೈಮರದು ಚೇತರಿಸುತಂ
ದೆಸುವರಾಗ್ನೇಯಾದಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರನಿಕರದಿಂ
ದೆಸುವರಿಂತವರವರಸರಿಯ ಬಾಣಂಗಳಂ ಕರ್ಣಜ ಪಾರ್ಥಸುತರು॥ ॥೧೪॥
ಅಂದಾದ ಕರ್ಣಜನರಕಾಳಗವನವರ
ನಂದನರ್ನಿಲ್ಲಿಸುತದಿರೆನಿಸಲಶಕ್ತ (ಅವಿಸ್ತಿ)
ರಿಂದ ಶರಸಂಧಾನ ನತ್ತಸಾಹಸ ಲಕ್ಷ್ಯ ಲಾಘವಂಗಳಿಂದ॥
ಮುಂದವರ ವಕ್ಷಗಳೆ ಮುಳಿಸು ಮೂದಲೆ ಮೋದಿ
ಬಂದಿಭಾರಣಿ ಬಿಂಕ ಬೆಸೆ ಚಮತ್ಕಾರಂಗ
ಳಿಂದ ಸಮಮಾಗೆ ಸೈದೋರಿದಂ ವೃಷಕೇತು ಬಭ್ರುವಾಹನನಮೇಲೆ॥ ॥೧೫॥
ಬಳಿಕ ಘಾಳದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ವೃಷಕೇತು ವೆ
ಸ್ಥಳಿಸೆ ವಾದ ಬವೈಷ್ಣವದೊಳದಂ ಪರಿಹರಿಸಿ
ಕಾಳುತರ್ಜುನಾತ್ಮಜಂ ಕೆರಳ್ದವನನೆಚ್ಚು ಮುಚ್ಚಳಿಸಿ ಹೋಗಾಡಿತವನು॥
ತೊಳೆಯ ಲಿಳಿದವು ಭಾಗವತಿಯ ಜಲಕಂಬುಗ
ಳ್ಗಳಿದು ಕರ್ಣಜನೆಸತ್ತ ತನಂ ಸುತ್ತಿಸಿತು
ಸುಳಿಗಾಳಿಯಂದದಿಂ ಕಾಣೆಗಳ ರಿಪುಗಳೆ ವರ್ಷಂತರಂ ಸಂಗರದೊಳು॥ ॥೧೬॥
ಸುತ್ತಿ ಸೆಳೆದ ಕರಿಸಿವಾರ್ಥನ ಸೂನು ರೋಷಾಗ್ನಿ
ಹೊತ್ತಿ ಕಿಡಿಗೆದರಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ಸೂಡಿ ತೆಗ
ವುತ್ತೆಲವೊ ಕರ್ಣಸುತ ನೀನೆ ಬಿಲ್ಲಾಳ್ಗಳೊಳ್ ಸ್ಯಾಂಪೊಣರ್ದ ತೆ ಬಲದೊಳು॥
ಚಿತ್ರ ಚಂಚಲ ಮಿಲ್ಲದಿಕ್ಕೆಸೆ ನುತೆಚ್ಚಡೆದೆ
ಗೆತ್ತು ಶಿರಮಂ ಕೂಡಿ ಬಿಡಿದಾಗ ನಸನೆ ಚಿತೆಗ
ದತ್ತ ಕಾಂಡೊಯ್ಯು ವೃಷಕೇತುವಂ ತಿರುಗಿಸಿತು ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಂ ನಡೆದು ದೊಳು॥ ॥೧೭॥
ಭಾನುಸುತಸೂನುವಂ ನಷ್ಟಕೆತ್ತಿ ಕಾಂಡೊಯ್ಯು
ನಾನಾ ದೆಸೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿತು ಮುಹೂರ್ತತ್ರಯಂ
ಮೀನೆಲೆಕೆಡ ಪಾದಮಹಾಶರಂ ಕೆಳಗೆ ಬಿಳ್ದುದಿದು ಶನದ್ದನಾಗ॥
ಯಿನಸನುಮಾ ಬಭ್ರುವಾಹನನು ಪೊಡಪೈದೆ
ಬಾನೆಡೆಯೊಳಾತನ ಬಿತಾ ಮಹಾಂಸ್ಥಾತಿಶವಿಸಿ
ಕಾನನ ಸಾರತ್ನಗರಂ ಗಳೊಳ್ಳುಳದಿಳದಂ ಮಹಾಸಮರದ ಮಹಿಯೊಳು॥ ॥೧೮॥

ಮೊಗವೆತ್ತಿ ಫಲುಗುಣಂ ನೋಡುತಿರೆ ಕರ್ಣಜಂ
ಗಗನದಿಂ ಬಿದ್ದಳಗೆ ಮೊದೆ ಚಂಡಿಸಂತೆ ಪಟ
ನೆಗದೆದ್ದು ರೋಷದಿಂ ಸುಡುಸುಡಿಸಿ ಪಾರ್ಥನು ತನಂ ಪಚಾರಿಸಿ ಕನಲ್ದು॥
ತೆಗದೆ ಸಲ್ಗುಣಂ ಗಳ್ ಶ್ರುವ ಸಾರಥಿ ಪತಾ
ಕೆಗಳುಂದ ಮರ್ದ ರಥ ಸಹಿತ ಚಿತ್ರಂ ಗದೆಯ
ಮಗನಂ ನಿಕ್ಷನ್ಸಳ್ ಕೆಸಾಂದದರ್ದ ವೃಷಕೇತುವಂ ತಮಾಸ್ತ್ರಾದೊಳು॥ ॥೧೯॥
ನಭದೊಳ್ ತ್ಯುದಿಂ ತಲಸುವ ದಿವಾಕರ
ಪ್ರಭೆಯಿಂ ದುರಿಯೆ ರಥಂ ಬಿದ್ದನು ಎನೆ ಪಾರ್ಥ
ನಭಸದಿಂ ಪೂರ್ವ ದೊಳ್ ದರ್ದ ಸಂಪಾತಿಗರಿ ಸ್ವದಿಳೆಗೆ ಬಿಳ್ವವಂತೆ॥
ತ್ರಿಭುವನಕೆ ಮೊಸ ತಾಗೆ ಕರ್ಣಜಂ ಮತ್ತೆರಪ
ಸುಭಟನಂ ಮುರುಬಾಣದೊಳ್ ಸ್ವ ದಿವಸದ
ಪ್ರಭವ ನಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ನೈದಿಲಿಪ ಚಾಳಿಸಿಚರದು ಸಾದೆ ಬಾಬ್ಬಿರದನು॥ ॥೨೦॥
ಬೊಬ್ಬಿರಿವ ಕರ್ಣಜನದನಕ್ಕೆ ರೋಷದಿಂ
ದಬ್ಬರಿಸಿ ಗಗನದೊಳ್ ನರಥಮಂ ಬಿಟ್ಟು
ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟದಂತವನ ಮುಸ್ತಕದಮೇಲೆ ಬೀಳ್ವ ಲಿವಂಕ ನಲ್ಲು ಕಾದೋ॥
ಉಬ್ಬಿ ಪುಟನೆಗದೆದ್ದು ಸಾಯಕದೊಳ್ ಪೃವನ
ನೆಬ್ಬಿಸಿ ದನಾಗ ಪನೆ ಮೇಲೆ ತ್ರಿಭಿತನ್ನು ಕಂ
ದೊಬ್ಬರಳನಲ್ಲಾದಿ ಮೊಸಲ್ ಕ್ರಿ ವೃಷಕೇತು ಫಲುಗುಣಂ ಕಂಡೆಂದನು॥ ॥೨೧॥
ಪಾಪಕೆಳ್ ಪುಂಡು ರಣದೊಳ್ ರನಾಳಿವನು
ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಬಾಳ್ದಾಯ ತಮಾಗ ನಿಶ್ಚಿನಿಂ
ಘಾತಿಸ ದಿರೆಂದು ವಂ ಮೊದನೆನಂ ಮೈಯ್ಯನಾದಿ ದೋಲಾದ ಬೇಸುಂ ಮನೋ॥
ಯಾತನಂ ಸ್ವದಿಂ ಘಾಸಿಯಾದವನೆಂದು
ಮಾತಾಡುವನಿತರೊಳ್ ತ್ರಿವನ ಮೇಲೆ ಬಂ
ದಾತಬೀಳಲ್ಕಂದರ್ವರಿಯಂ ಚೇತರಿಸಿ ಕಾಂಡ ಮಧುರ ಕನುವಾದದಳ್॥ ॥೨೨॥
ಮಾಣಿವರ ಧಾರಾಧರಾಗ ಬಳಿಕೆ ಶರ್ವರಿಯಂ
ರಣರಂಗದೊಳ್ ದುಗನಾದದ ಕಾರ್ಯದೊ
ಭೃಣಿಗಳಿದಿ ಯಶ್ವಂದಮಂ ಕಚ್ಚಿ ಪಾರಲರುಣಾಂ ಬುಗಳ್ದಿ ದಿವಗಿಯೊ॥
ಮೊಣರ್ವರಂಬರಕದ ದೋಮಿ ಮೇಲೆ ದಿನಗಿಳಿದು
ಮಿಣಗುವ ಮತ್ತೊಂ ಮೆನೆತದೊಳ್ ಕ್ಷೋರ್ವರಂಧ
ರಣಿತದೊಳ್ ಗಾರ್ವನಾಗಸದೊಳ್ ಗೋರ್ವ ನಿರೆ ಸಿಸಿಸುಮದೊಳ್ ಕಲಿಗಳ್॥ ॥೨೩॥
[illegible] ಕೆಳ್ ಬಂತ್ತೈದುದಿನ ಮೈದೆಗಾದಿರ
[illegible] ವದ್ಯುತ್ತಿವೀರರ್ಬ್ಬಳ್ ಕಪಾರ್ಥಬಂ
ಸಿಪಾಪರೆವೃಷಕೇತುವನೆಲೆಬಿಸತಲನ್ನುಬ್ಬಾಗದೊಳ್ ನಿಕೆದೆಯೊಳ್॥

ಶ್ರೀಪತಿಯ ಧ್ಯಾನಮಂ ಮಾಡಿ ಸುತತೆಗಡೆಸ
ರೂಪದಿಂದಾಕ್ಷಣದೆಯ ನಿವನಿವನಿತರೊಳ್ಳೈ
ತಾಪದಿಂ ಕವಲಂಬನೆಚ್ಚು ಕತ್ತರಿಸಿದಂ ಕರ್ಣಜನ ಕಂಧರವನು ॥ ೨೪ ॥
ಕಡಿದು ಕವಲಂಬುಗಿಯೆ ಕರ್ಣಜನ ತಲೆ ನಭಕೆ
ಬಿಡಿದು ಕಂಪಾರ್ದಂತೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದುದು ಪಾರ್ಥ
ನಡಿಗೆ ನಾರಾಯಣ ಮುಕುಂದ ಮಾಧವಯೆನುತ ಮುಂದುವರಿತಿ ವೇಗದಿಂದಾ ॥
ಸಿಡಿದು ರಣದೊಳ್ ಕರ್ಣಸುತನ ಪುತ್ರನಂ ಪೊಯ್ದುಳಿಗೆ
ಕಿಡುಹುವಡೆಯಲ್ಲಮಂ ಸದೆದು ಬಳ್ಳುದು ಸರಂ
ಬಿಡಿದರದು ಸೈನ್ಯಂದಾ ಶರವನೆತ್ತಿ ಕಾಂಡೀವಿ ಕ್ಷಿಪ್ರ ತಳವಳ್ಲ ಸಂದಾ ॥ ೨೫ ॥
ಬಿಳ್ದ ಕಂಗಳ ಬಿರಿದ ಮುಖದ ಬಗೆಗಳ ಪಿರಿಸೊಸಲ
ಬಾಳ್ದು ಸುಪಿದ ಸುರುಳ್ದ ಕುರುಳ ಪಡಿಸುಂದರಂ
ಮುಳ್ದುದು ಪುಳ್ಳಿಸೆ ಮೊಳೆವಲ್ಲ ನಗೆ ಮೊಗಂ ಕಳಕಳಿಸೆ ಕಳೆಯದಿಂದಾ ॥
ಕಳ್ಬುಗ್ರಮಾಗಿ ದರ್ಶನ ನಿವಿರರ ಸರದೊಂದು
ಘಳ್ಗಿಯೆ ನೆತ್ತೋರ್ವ ಕರ್ಣಜನ ತಲೆಯಂ ಬಿಡದೆ
ವಿಳ್ಗಿ ಮತ ವಕ್ರಯಂ ಪುಗೆಯೊಳ್ಗು ಮೊಸದುಚುಂಬಿಸಿ ಕಂಬನಿಯೊಳಾಳ್ದನು ॥ ೨೬ ॥
ಮಗನೆ ನೀನೆಂತು ಮಡಿದೈ ಕೃಷ್ಣರಾಯಂಗೆ
ಮೊಗನಾದುದೆನಿಂ ನಳವು ಧರ್ಮತನಯಂಗೆ
ಮೊಗದೋರ್ವ ಸುತರುಂಟೆ ನೀನಿಲ್ಲದೇನೆಂದಳಲ್ದು ಬೈಕುಂತಿ ಮರುಗಿ ॥
ಪಗೆಯೆಂದು ಕಾಂಡೀವ ಕೃಷ್ಣಜನನೆ ಮಗಾತನಂ
ಮಿಗಿಲೆಂದು ಕಂಡಿಕೆವತ್ತೆ ನಿಂನ ವೈಪರಿ
ಸುಗತಿಗಾದು ಪಾತ್ರನವರಿರ್ದ ಪರಿಪೇಳೆಂದು ಮೊಳವಳಿಸಿದಂ ಪಾರ್ಥನು ॥ ೨೭ ॥
ನಿಂದಿರ್ದ ಮಹಾಹವದೊಳ್ ಪತಿ ಮನ್ಮುಡಿದಳ
ಲ್ಲಾಳದಂ ನೀನಿದಿರ್ಗೆ ನಕಟಕಂಗಮುಂ
ಡಾಲಿಸೈತಂ ನಮಾತಂ ನುಡಿಸಲಾಗದೇಂ ನೋಕ್ಷೆಂ ನವಾದರ ದೊಳು ॥
ಪಾಲಿಸೈ ತುರಗಮಂ ಮಂದಿಯಂ ನಡೆಸಿಂನು
ಮೇಳಯಿಸು ಯಾಗಮಾವುದು ಕಂದ ನಿಂನ ಸುಗಾ
ಕೀಳವಾಸ್ತನು ವನೊಳ್ಪಂಗಾಪತ್ತನಾಳ್ದರಂಗೇನೆಂದು ನಸುರೆಂದನು ॥ ೨೮ ॥
ಮಾನಿಲ್ಲದಾ ನನಂ ಲಿಂಗಮಿಲ್ಲದ ಕೀರ
ಮಾನರದೆ ಪಾಂಡವರ ಕಾಯಿಂನು ನೀನಿಲ್ಲ
ದಾಗ ನಿಂನ ಧಟಿಂದ ಯತಾವನಾಜ್ಞಾಸಾಪ್ಪರನುಪ್ಪು ಮಾಡುದೆಮಗೆ ॥
ಯಾಗ ಮಹುದರ ಸಂಗೆ ನಿಂನಿಂದ ನಾಂ ದಳ್ದು
ಕಾಗೆನಾದಲಂ ಕಾಳ್ಗುರಣದೊಳ್ಗೆಂ ನಂಬಿಳ್ದು
ಮೋಗನಲ್ಪುದೆ ತಂದೆ ವೃಷಕೇತು ಪೇಳ್ಗೆಂದು ಮರುಗಿದಂ ಸವ್ಯಸಾಚಿ ॥ ೨೯ ॥

ಯಾಪರಿಯೊಳ್ ಪ್ರವೃತ್ತಜನತತಿ ವಿದಿತವನ
ರೂಪಸುಗ್ರೀವಮಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಕೋಪಿಸು
ಭೂಪದಿಂ ನರನ ಪುತ್ರರಳಿತ್ತ ಕರ್ಣಸುತನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಪ್ಪುದೆನಲು॥
ಧಾಪಿಸಿ ಧರೆಗೆ ಬಿದ್ದುದನೆ ಪಾರ್ಥ ತಿಳಿದೆದ್ದು
ಚಾಪದ ಕಾನನೆಗೆ ಮೊಗವನಿಟ್ಟೊರೆಯಾಗಿ ನಿಂ
ದಾಪಾರ್ಥನಂ ನೋಡಿ ನಸುನಸುತ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯ ತನುಜ ನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೦॥
ಯೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ನೃಪಸಂಪ್ರತ ಪರಾವಹೆವು ನಿಂಮ
ಬಲಸಮಾಜದೊಳಂಬುಗಳವನ ಮುಂಬಿಟ್ಟು
ಗೆಲವನಗ್ಗದ ಶಾಸ್ತ್ರಮಂ ಪಡೆದ ವಧುಬರಶರಂಗಳಂ ಕಾಂಡವರಸ್ತ್ರ॥
ಕಲಿಗಳೈತಂದು ಜೀವಕೆ ಸಂಚಕಾರಮಂ
ಸಲೆ ಬೇಡಿದೊಡೆ ಕಾಣ್ಕೆವಿಚ್ಛೆಯ ಬಗ್ಗದೆ ನಿಂನ
ತಲೆಯ ಬೆಲೆ ಗಡೆ ನಾಗಪಾಶ ಮೃತ್ಯುಮೆಂ ನೋಳ್ಪೆಂದ ಜನ್ಯ ನಿಜ ಬಾರಿಸಿದನು॥ ॥೨೧॥
ಯುವರೊಳ್ ಪ್ರಸನ್ನದಿಂದ ವೀರನೀರ್ಕರ್ಣಸುತ
ನಿವನ ತಲೆಯಂ ಸಮರ್ಥಿಸು ಮಹಾದೇವಂಗೆ
ತವೆಯುಂಡ ಮಾಲೆಯೊಳ್ ಪೊಂಪುಮಾಗಸುದೀಪ್ತ ಹಸ್ತಿಯಂ ಸುದು ನಿವನ॥
ಶಿವನಂದು ಪಾಶುಪತಬಾಣಮಂ ಕೊಟ್ಟುದ
ಲ್ಲವೆ ನಿಜಸ್ವಾಮಿಯಂ ಮರದ ಪೆಸರಿನಾಕೆದರ
ಪ್ರತಿವಗ್ಗಿಯೊಳ್ ತರೆ ಕಾದುವೆಯೊ ತುರಗಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೋದಪೆಯೊ ಪೇಳ್ಪೆಂದನು॥ ॥೨೨॥
ನೋಡಿದಂ ಪಿತನ ಕಂಗ್ರಾಣಿ ನಗ್ವಂಗದರೆ
ಮಾಡಿದಂ ಕೋಪಮಂ ಧೈರ್ಯದಿಂದಳಲಿ
ಪಾಡಿದಂ ಕರ್ಣಜನ ಶಿರವನಲ್ಲಿರಿದಂ ಕಾಂಡದ ಸುರುಚಿರ ಮಕರವನು॥
ತೀಡಿದಂ ಜ್ಯೇಷ್ಠದು ಶಿರವಿನೊಪ್ಪಾಣವಂ
ಪೂಡಿದಂ ತನ್ನ ದಿಟ್ಟ ರುಧಿರಪ್ರವಾಹಮಂ
ತೋಡಿದಂ ಬಭ್ರುವಾಹನನ ಸಾಮಂತಗಡು ಪ್ರತಿಪಾರ್ಥನಸ್ತ್ರಾಗ್ರದೊಳಗು॥ ॥೨೩॥
ಮೈಸಿರಿಯ ಬಭ್ರುವಾಹನ ಲೇಸಾಯ್ತು ಪನೆಯ ಮಗ
ನೈಸತ್ಯನರ್ಜುನಂ ಸಾಕಿದೊಡೆ ಬಂದೆ
ವೈರಿಶರದ ಬಾಣ ಶಿರಯೋಗಂಗಳಂ ಶ್ರೀಲಬೊಳು ಮಾಡಂತನಿಂದ॥
ಸೈನ್ಯದ್ವಿನಾಯಕವ ಸುಗಯಿಸು ತಪಾರ್ಥನಂ
ಕೈನೊಸಟೆ ಭಸ್ಮೀಬಗ್ಗಪಾತನವತ್ತೆ
ಸೈನದು ನವ ಶ್ರೀಸ್ವಾಲಯ ಮಿನೆಸ ವಿಧವಂಬುಗಳ್ವತತಿ ಚೆರಗಾಗಲು॥ ॥೨೪॥
ಪುತ್ರವು ಮಸುಳ್ದಂತೆ ನರನಾಡು ತೆಗೆದಿಸ
ಚಿತ್ರವು ನರಪೃಥ್ವೀಂದ್ರದೊಂದಯುತನಿಯುತಮಂ
ಪೊತ್ತವು ನವ ಶಸ್ತ್ರಗಳ್ ಕೊಂಡುರಮುಸ್ಸೇನೆಯಂ ತಾರೆಗಳ್ ಸುದುರಿಬಿದವು॥

ಕೆತ್ತವು ಕುಲಾದ್ರಿಗಳ್ ನಾಗನ ಹೆಡೆ ಬೆಟ್ಟೆಯಂ
ಕೆತ್ತವು ದಿಗಂತಮಂ ತುಂಬಿದವು ಬಾಣಂಗ
ಳೆತ್ತವು ಜಗತ್ತ್ರಯಕೆ ಕಂಪಮಂ ಪಿಂತೆಂದುಮಿಲ್ಲೆನಿಪ ವಿಚಿತ್ರಮೆನಲು॥ ॥೩೫॥
ಕೂರದವಂ ಸೋವಾಂಗಮಂ ಪಾರ್ಥನಂಬುಗ
ಳ್ತೂರದ ಪಾಪಾಂತ್ರದಂತಾಯ್ತು ಗದ ಬಟ್ಟೆಗ
ಳ್ಪುರದ ಪೆರ್ಮರ್ಗೆಯಿಂ ದನನ ಸದೆ ಜಾಜಿನಗಿರಿಯೊಳ್ಳ್ವಹೆರ್ಬಾಸಲ್ಗಳು॥
ತೆರದಲೆಸೆದವು ರಕ್ತಧಾರೆಗಳ್ ಆಯದೊ
ಳ್ಕರದ ಮೊದಲಂ ನಿಮಿಷಕಾದನೆ ತರಹರಿಸಿದಂ
ಜರದನರ್ಜುನನರರಿಗ್ರಮೊಗ್ಗದಲಿಸಿದಂ ಬಭ್ರುವಾಹಂಕನಲ್ಲು॥ ॥೩೬॥
ಕರ್ಣಜಾತ್ಮೈಷ್ಮೆ ಗಾರಂಗೆಲ್ಲು ಕಾಳ್ಗರಸು
ಪರ್ಣಧ್ವಜಂ ನಿನಗೆ ಕರುಣಾದಿಂ ಕಾದದನ
ಪರ್ಣಧವಂ ನಿಂಮೊಳ್ಗಣ್ಣೆಯ ಪರದೆಂದು ಮೇದಿನಿಯೊಳರಿಯದವರು॥
ವರ್ಣಿಸುವರೆಂದು ಚೆರರಿಪಿತಂ ನಸಮರಮಂ
ನಿರ್ಣೈಸಿದೊಡೆ ವೀರನಹುದೆಂದು ಬಾಣಮಯ
ದರ್ಣವಮಿದೆತ್ತಣಿಂ ಮೇರೆದಪ್ಪುದದೆನಲ್ಬಭ್ರುವಾಹನನೆಚ್ಚನು॥ ॥೩೭॥
ಕೆತ್ತಿದವು ಚಿತ್ರಟದನ್ನತ್ತಿಗನ ದ್ವಿಗಳ
ನೆತ್ತಿದವು ಧರೆಯನುಚ್ಚಳಿಸು ಪಾರ್ಥನಬೆಂನ
ಸುತ್ತಿದವು ಕಲಶದವು ನಾಗರವನಾದಿತ್ಯಮಂಡಲವನಂದಲೆದವು॥
ಮುತ್ತಿದವು ಬಾಂದಳವನೆಲ್ಲಮಂ ಕೆಲಕೆಲವು
ಪತ್ತಿದವು ಪರದವಿಳಿದವು ಸಕಲಲೋಕಕ್ಕೆ
ಬಿತ್ತಿದವು ಭೀತಿಯಂ ಬಭ್ರುವಾಹನನ ಶರಜಾಲಮದನೇನೆಂಬೆನು॥ ॥೩೮॥
ಹಾರಿಸಿತು ರಥಮಂ ತುರಂಗಮಂ ಧ್ವಜಮಂ
ಶಾರಿಸಿತು ಸಾರಥಿಯ ಜೀವಮಂ ಸುರಲೋಕ
ಕೇರಿಸಿತು ಛತ್ರಚಾಮರಪತಾಕೆಯಂ ಕೆಂಗರಿಯ ಗಾಳಿಯಿಂದಾ॥
ತೂರಿಸಿತು ತೆಕ್ಕೆಯದಮೇಲೆ ಹನುಮಂತನಂ
ಜೀರಿಸಿತು ಪಾರ್ಥನಕರದೊಳ್ಳೊಂಕೆಯಂ
ತೋರಿಸಿತು ಬಭ್ರುವಾಹನನ ಶರಸಂಕುಲಂ ಫಲುಗುಣಂಗಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ॥ ॥೩೯॥
ಮತ್ತೆ ಸಂಗರದೊಳನ್ನೋನ್ಯಮವರೀರ್ವರ್ಗೆ
ಚಿತ್ತದೊಳ್ಮುನಿಸುತುಳ್ಕಿ ನಕ್ಷತ್ರತಾಮಸಂ
ಮೊತ್ತತತರೋಪಶಾಸ್ತ್ರ ಬಹುಶಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಶಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ವಿಕ್ರಮದಿಂದಾ॥
ತೆತ್ತಿಸಿದರ್ಗನಿಗಳಂ ಮೈಗಳ್ಗೆ ಮೋಗದೊಳೆರೆ
ನೆತ್ತರೊರತೆಗಳಂ ದಾತಮಾಗಲ್ಕೆ ಮಾತಮು
ಗ್ರತ್ತಿರದೊಳೆರೆತಂದು ಮಿತ್ರಭಟ್ಟರು ಹಾದನಿಚ್ಚಟದೊಳಚ್ಚರಿಯೆನೆ॥ ॥೪೦॥

ಜನಪತೇಕೃಷ್ಣವಿಯತಾಪದಿಂಬಳಲ್ವ
ಧನಸುತ್ತುಮಿರ್ದಾಗಬರೆಂದುಬನ್ದವ
ಮನನಿಂದನಿಲಧನಂಜಯತಂನಜನನಿಚಿತ್ರಾಂಗದೆಪತಿವ್ರತೆಯಾ॥
ಅನಿಮಿತ್ತಮಾತೆಯಂಮರ್ದಿಕಾರಣದಿಂದ
ನಿನಗಿನ್ನುಗುಂದುತಿದೆನಾಕಿಂನುತಕ್ಷನಂ
ನೆನೆಮರುಳೆಮುರಹರನಸಾಂಕ್ಷ್ಯಮಿಲ್ಲದಾರಂಗಿತ್ತೆಹೋಗೆಂದವನು॥ ॥೪೧॥
ಸ್ತ್ರೀಗಾಗಿಯೋಗುತಿಹಾಂತವನೀಸಂಧುತ್ಸಂಗನಂ
ಮೇಗಾವನತನಯನನಿರ್ಜಿತ್ತ್ರೈಸಿರ್ದಿಮನದ
ಕೇಗಾದಿಂದೆಂನಸ್ತ್ರೈಯಂದಸಾವಿಸಿದೆನಾಕುಪಾಗಿಪಾರದುದಿಂನುನಿನಗೆ॥
ಪ್ರಾಗಮಂತಾಯ್ತುಬಾಧುವೆಂಮೋಗುಬಿಲ್ಲ್ಗೊ
ಪ್ರಾಗಮನ್ಸೋಡಿನಿಂದುಚಿತ್ತಮೊಸ್ಗೆನಿಜತ
ವಾಗಿಯಂಬಲಮಪ್ಪುದೆಂದುಜರಿದಂಬನ್ದವಾಹನಂಘಲುಗುಣನನು॥ ॥೪೨॥
ಪುಗಿಸಿಪ್ರಾಣಿರುತಾಂಪಗಿವನಂಗೆಲ್ದುದಂ
ಮಾಗದೆಗಾತ್ರಮೊಗ್ದುಮೊದಕ್ಷತ್ರಿಯ
ಕ್ಷ್ಮಾಗಯಮೆಸರ್ನಿಂಪೊಂದೊಡೆನವನಸುತನರ್ಮೊಡೆನಾಪಾವಮೊಗ್ಗು॥
ಸ್ತ್ರೀಗಾಬಲನೆತಾನಕಟನ್ಯಸಮರ್ಥನಿ
ಕಾಗಾಬಹುದೆನುತಭ್ರಿಮಾನುಜಂಕಾಪದಿಂ
ಬಾಗಂಗಳಂಮಗನಮೇಲೆಸರಯಬ್ಧಾವಂಪರಿಗಡಿಪುತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೩॥
ಪ್ರೀತಿಯಂದೊಗೆನತ್ತಂಬುಗನ್ನೆಡ್ಡ
ರಾತಿಮುಖ್ಯಮರಕರ್ನ್ಯಬಾಗಂಗಳ
ಜ್ಞಾತಮಾದವುನಿನಗೆಮರುಳೆನಿಂನೊದನಾಡಾಕ್ಷೇನಂಮರೆದಿಯಾಗಿ॥
ಯೇತರಾಪಾವಮಿಂನುಸಾಕಿನಲ್ಲುಲುಗುಗಳಂ
ಘಾತಿಯಿಂಮಗುಳ್ನೆನಲ್ಲುಬನ್ದವಾಹನಂ
ಘಾತಿಸಿದನಮಿಗಡಿಗೆವಾರ್ಥನಿಂಜಾನ್ಹವಿಯರಾಪದಿಂಸ್ತೈಗೆದುಲ್ಲೈ॥ ॥೪೪॥
ಸುರನದಿಯರಾಪದಿಂಮೋಹಿಸಿಸ್ಸರಂಮುಳ್ದು
ಧುರದೊಳ್ಗಾವಂಬನೆಸುವನದನೆಲ್ಲಮಂ
ಪರಿಗಡಿಮುಕಾಪದಿಂಪೂಡಿದಂಬನ್ದವಾಹಂತಂನಕಾಮುರ್ಕಮೊಗ್ಗು॥
ನಿರುಪಮಜ್ವಾಲಾಮುಖ್ಯಪಕಾಮರಾಮಪಮರು
ತರಪದುಬರೆತ್ತಿಯಂದದರ್ಧಚಂದ್ರಾಕೃತಿಯ
ಶರವನುತ್ತ್ರೀಗಸ್ಸ್ಯವಿಂಗಪ್ರೆರವನುಗ್ರದ್ರೈಪ್ರೈಸ್ರೈರವನು॥ ॥೪೫॥
ಅಶರ್ದಿನಪರ್ವತಿಹೊಂಗಳುಂದ್ರದಿದೆ
ವರ್ಷಗಾಂಗೇರ್ನಾದಿಮುನಿಗಳೆಲ್ಲಮರ್ಪುಗ
ದರ್ಶದವರುಗಾಂಬುವಂಮೇಘಮುದರತುಲ್ಲುಪಾತಮಿಳಿನಮಗಿತು॥

ಕರ್ಣಗಾವರ್ತಂಪ್ರವರ್ತಿಸಿತು ಪಾರ್ಥನಿಂ
ಕರ್ಣರದಬಾಣಮಂತೆಗಡಿನವ್ವಿ ಜಾಗದಿಮೊ
ದರ್ಪವಿಯೆದೆಸಿದೆಸಿಗೆಭ್ರಾಗಭ್ರಮಗಸುವಜ್ರಾಳಿಮೆಲ್ಲಾಯ್ತುಬಲುಕದರ್ಪದಿಮಾ॥ ॥೪೬॥
ಅತ್ಯುಗ್ರನಾಯಕಂಬಲೆಪಾರ್ಥನಿಜಧಾಗ
ಪ್ರತ್ಯುತ್ರದಿಂದೆಸಲದಂತೈಕಾಗ್ರದ್ವಿತರ
ಭೃತ್ಯಭ್ರಾಮಾಕಾಂತನಂಚಿಂತಿಪನಿತರೊಳ್ಪ್ರತಿದಿಂಕಾರ್ಗಸರಯೆ॥
ಅತ್ಯಧಿಕಮಂಡಲದತಲೆಬಿಗದುನಪ್ತದೊಳ್
ದಿತ್ಯಮಂಡಲಮಳ್ಗೆಗುರುಷ್ಕಂತೆಮುನಿಗ
ಸ್ತುತ್ಯನೆಶವಕೃಷ್ಣಯೆನುತಬಿದ್ದುದುಕರ್ನಮುತನಶಿರದೆಡೆಗೆಮೊಗ॥ ॥೪೭॥
ಕಲಿಪೃಷ್ಣದ್ಯುಜನಶಿರದೊಡನೆಸೂದಿತುನರನ
ತಲೆಕನ್ನಡನಕಬಂಧವನಪ್ಪಿಕಾಂಡುದಾ
ಫಲುಗುಣನಮುಂಡಮಿದನೆಲ್ಲರುಕಂಡುಮರುಗಿದರಾಗಕಬುಣದಿಂದಾ॥
ನಲವಿಂದಬಾಭ್ರಿಕದುದಾಬಭ್ರುವಾಹನನ
ಬಲಮೈದೆಮೊಳಗಿದವುವಾದ್ಯಂಗಳಾಹವದ
ಗೆಲವಿಂದಮುರಿತಿರುಗಿದನವಂವಡಸಂದೊಳ್ಪಾಡಮೊಗಸ್ಥಿಯಂದಾ॥ ॥೪೮॥
ತ್ರಿಜಗಂಮರುಗುವಂತೆಕಾರ್ತಿಕೇಯನಾದಶಿ
ಸುಜವಾರದುತ್ತರಾನಕ್ಷತ್ರದಿಂದುದಾ
ಕಜಮಿತ್ರನಸ್ತಮಯಸಮಯದೊಳ್ಕೃಷ್ಣಯೆನುತಝಲ್ಲನತಲೆಬಿದ್ದುದು॥
ವಿಜಯೊಳ್ಸ್ವದೊಳ್ಬಿದಂಬಭ್ರುವಾಹನಂ
ನಿಜಮರಳಿಗುಡಿತೊಳ್ಕರಾಡೊಳ್ನೆಸಿಯೆಬಂಗಾರ
ಧ್ರುಜೆಗಳ್ಗನೆಯಕಾಕತಿಮುಷ್ಟದಧಿಲಾಜೆಮಾರ್ಗಯೊಳ್ಪಡಿಸೊಳ್ಗೃಹ॥ ॥೪೯॥
ಮಿಗೆಜಯೊಳ್ಸ್ವದಿಂದಪೊರಜನದೊಸಗೆಯಿಂ
ಬಗೆಬಗೆಯಬಂಗರದಪೊಳ್ಗ್ರಸೊದರ್ಪಿಂ
ನಗರಪ್ರವೇಶಮಂಮಾಡಿದಂಬಭ್ರುವಾಹನನಿತ್ತಲರಮನೆಯೊಳ್॥
ಸೊಗಸಿಂದಲಾಹಿಸುಹಿತರುತದ್ಭಿತ್ರಾಂಗ
ದೆಗೆಬಂದುಸುತರಿಯರ್ದೆವಿನಿನ್ನೆಂಮೊಳ್ಂತು
ಮಗನಂಪಡೆದೆಯೆನರಲಂಕಾಂದುಬಪ್ಪುನಾರತಿಗಳ್ಗಂತರಸಿಂದದಾ॥ ॥೫೦॥
ಮಾನಿನಿಯರಂತಾಗಚಿತ್ರಾಂಗದೆಗೆನಿಂದ
ಸೂನುಕಲಿಪಾರ್ಥನಂಸಮರದೊಳ್ಕೊಂದನುಂ
ಮಾನದಿಂಪ್ರೈತಪ್ಪನೆರದುಮೊಗಕೃತ್ತಿಪೂಹಾಂಪ್ರೈಸಿಬಿದ್ದಿತ್ತೆಯೊಳ್॥
ಹಾನಾಥನೆತ್ತೆನಕತೆಂದುಕಂಬನಿಯೊಳ್
ಜ್ಞಾನಾಬ್ಧಮಃಪ್ರಾರ್ತಿಯಾಗಲಂತಃಪುರದ
ಮಾನಾಕ್ಷಿಯರ್ಪಡೆದೊಳ್ಪತ್ರಿಭ್ರಷ್ಟವಿಭ್ರಾಂತರವಪರಮನೆಯೊಳ್॥ ॥೫೧॥

ರಾಜಾಲಯದ್ವಾರದೊಳ್ಪೊಕ್ಕನಿಭಮನಿ
ರಾಜಸಾವಿರಗಳಿಂದಡಿಗೊಂಬನ ಸಂಭ್ರಮದ
ರಾಜವದನೆಯರೊದವಿದ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯ ಕೊಸವಿಂದಲಾತೆಯ ಬಾಗಿಲ್॥
ಯಾಜಯೋಗ್ಯವರೊಳಗಿಂತು ವಿಷ್ಣುರಥನಿವ
ಭೂಜನಕದೆಸೆನುತ ಮೆಗ್ನಸಂತಃಪುರವ
ನಾಜನನಿಯಂಗದಿರವಂ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ ಪಾರ್ಥಸುತನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೨॥
ಅವಜಯಂತನಗಾಯದಿಲ್ಲಸಂಗ್ರಾಮದೊ
ಳ್ಪುವರಿ ತಮ್ಮ ತಕಿಂತಾನಂದ ಕಾಲದೊ (ಮಂತಾಗಲು)
ಳ್ಪುಬತಮುಖ್ಯ ನಾಗತರಂ ಜರದೊಡರ್ಜುನನ ಶಿರವನಲಿದೆಂದು ರಾಡೊಳು॥
ಅಮುತ್ತಯಶರಕನ್ಯೆಂತನಯಂಗೆ ಸಂಗರದೊ
ಳುಬಪಾತಿಯನಿತ್ತೆಪ್ರಿಯಾಸದಿಂದದಕೆನ್ನಂ
ತಬಸಲೈನೆಂದು ಕಂಬನಿದೊದವದು ಮಾತೆಯಂ ಸಂತೈಸಲಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೩॥
ತೇನಮಾಡಿದೆಮಗನೆವಗೆಯಾದನೆನ್ನರಂ
ಪಾಪಬಂದುದೆನಗೆ ಮತ್ತಂತಸಭದನೆ
ಪಾಪವನಸಾನು ಮೃತಮಾದನೆ ಧರ್ಮನೃಪನಂಗ್ರಾಮಂ ತೊರದನೆ॥
ವಾಸುದೇವನಸಸ್ಸಂ ಮಡಿದನೆ ನಿಂನಂದ
ದಾಸುರಪ್ರಕೃತಮದೊಳಾತ್ಮ ಪಿತೃಹಾತಿಯಂ
ಹೇಸದೆಸಗಿದರುಂ ತೆಸುದಳಿಸುತಕೆನೆಂದರ್ಜುನಾ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆ॥ ॥೫೪॥
ಯಾಕಂಠಸೂತ್ರಮಿರ್ದ್ದಗತಾಟಂಕಮಿ
ತ್ರೀಕರಂ ನಿಜಜನನಿಗೆನ್ದು ಬಿಡಿಸಿತ್ತೆ
ನಾಕಂಸಮಗಮೊಂಮರಳಿದುದಂಕೆ ಕೈಂತುಸ್ಪೆಂಪಭಿಹುಂತಿದೆವಿ॥
ಶ್ರೀಮಾನಂತನೆಗೈದಪನೊ ಧರ್ಮರಾಜನವ
ವೇಕದಿಂ ಬಾಗಿಗೆ ಪಿಡಿದೆಯೆಂದು ತನಯನಂ
ಕೊನದಿಂ ಮಿಗೆಬೈದಳರ್ಜುನ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಗೆಲೂಪಿಬಳಿಕಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೫೫॥
ದೇವಿ ನಿಲ್ಲಿಂ ಸುಮರ್ಜುನನ ಮೃತಿಸಂಕಟಯಂ
ಭಾವಿಸುವಡೊಂದುಸುರುಸುಂಟದಂತಂತೆನಿಕೆ
ಭುವನದೊಳ್ ಕಂಡು ಪಾರ್ಥಂ ತನಗೆಹೊರದಂದಾಡಿಮದ್ಭುತಮೈದನು॥
ಆವದಿನದೊಳಾಗುಮಿತರಯಗಾಡಿನಕಿಂತ
ಜೀವಕರವಪಡೆಂದು ತಾನದಂಗೊಳ್ ಡಿಬಹೆ
ನಿಖಿಷ್ಟದಂತೆ ತನ್ನಂಸಿಸೆರಬಾದರುಲೂಪಿಯಂ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆ॥ ॥೫೬॥
ತ್ರೀಮಾವನಕಿಮೆಗರಿಮಸುದೊರಡೆಗೆ ತ್ರಿಸುತೆ
ನೊಡಿಬಂದಲ್ಲಿಯಶವಾಕ್ಷಿಯಂ ದಾವಂದ
ದಾಡಿಮದ್ಭುತಮೊಳಾಗತರ್ಜುನನ ಮೃತಿಧಾಟಂನಡೆದೊಳ್ಪವಲ್ಲಿಗೆಂದು॥

ಪೇಳ್ದಿಸುವರೋಷದಿಂ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಗೆ ನುಡಿಯೆ
ಕಾಡಿಮೋರಮಕ್ಕೆಲ್ಲರುಂ ರಾಗಿಸಿದೆತಂದು
ಮೋಡಾಗಬಿಡ್ದರ್ಜುನನ ಸುತ ಮಾರ್ಗ ಶಂದಲ್ಲಿ ಕೆಡೆದರಲ್ಲರು॥ ॥೫೭॥
ಕಿತ್ತೋಸ್ಟರು ಬಿಗಬಿಂ ಗಗನಗತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು
ತ್ರಿಮಾತರ್ವಮೇಲೆರವರೆಳಿಗಗಿನಿವಂತೆಮರು
ಮಾತಸುತರನ್ಬರತಲೆಗಭಿಪ್ರಿಶಂಡು ಮಲುಪಿ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯರು॥
ಕಾತರಿಸಿ ಶರಗಳಂ ಬಲಿಯೆ ಮಾರ್ಗ ಶೋ
ಕಾತಿರಯದಿಂದ ಪಾರ್ಥನ ಪಾದದೊಳ್ಬೀಳ್ದು
ಭ್ರಾತನಸುಗ ಗಂಗಸಂಸಾಗ್ನಾಭಿಬಿಂಗ್ನಾಬಿಮೋರಬ್ಬುಗೆ ಭ್ರಮಿತರ್ಗು॥ ॥೫೮॥
ವಿನಸಂಗನಸಂಗಮನಗಲ್ದು ಯ್ಯುವಲಕಾಲ
ಮಿಂಮೊಳಮಿನಿಸೆಯಲಾಗದೆಕಾಂತಮಗಮೊ
ಗುಂವನಸಲ್ಲಿನಗೆಪಡಿಯಪಾರುಂಟೆಯಾಮುಸುಗಾಚಿತ್ರಮಬ್ರಿಥಿಗಭೋಗು॥
ತ್ರಿಂವನಸದೆಕೆಚ್ಚಿದೆಯಸುತಿಯರಾವನುವಿಮಿದೆ
ವಿಂವಿಗಂಕೆಗ್ಗಿಂತುಸ್ಪೈರಪಯೋಕಾಂತನೊ
ಧ್ಧಂವಿಯಲ್ಲರಸಿಯದ್ರುಪವಿನುತ್ರಾತ್ರಿಯರದೆಂತುಭ್ರವಶಳತೆಂದಗು॥ ॥೫೯॥
ಅಡಿಯೊಳ್ಬೀರಲ್ಗಾಯವನಪ್ಪಿಸ್ಬೇಗಧಂ
ಪಿಡಿಯರಲ್ಲಾಕೆತೆಗದೊಂದಿಸಿಕಾಲ್ಗೆಡಿ
ವಡದತಲೆಯಂಪಾಡಿನೋಡಿಮುಂದಾಡಿದವಗಾರಿಗಳುಮೊಗಮಂಚುಂಬಿಸಿ॥
ವ್ಪೊದನೊದನೆಪಾರ್ಥನಿವರತ್ತಮಂ ಸಾಗ್ನಾಭಿಸಿ
ನುಡಿನುಡಿಗಧಲ್ಲುಕೆಲದೊಳ್ಗೆದರರ್ಗಾಬಿಂ
ಸೊದಲುರಿಯೊಳ್ಳರಟಸುತಕನಾಯೆಂದುಮಾರುಗದರುಲುಬಿಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯರು॥ ॥೬೦॥
ಬಳಿಕ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಕುಮಾರನಂ ಮೋಡಿಕಾಲೆ
ಗೆಳಸಿದ್ವಿಜನಶಂಗೆಜನನಿಯನರ್ಕವಿಸ್ಸ್ಟ
ರುಳಿಯಲೆಕಿಂನಶಟವೈಧವ್ಯಮಂತಾಗಬಲ್ಲೆವೆಮಪೀತಗಯೊಗು॥
ನೆಳೆಯುಮೊದಿಭಿಲ್ಲಡಿಂದೆಮಿಪಿರಂಗಳಂ
ಬಳಿಕ್ಕೈದೆಭ್ರಾಗ್ರವಂಕಾಂದುದಿಲ್ಲವೆತಾಯ
ನರುಶದಿಬಿಸ್ತಿಮಾತ್ತಳ್ಳುಯದವಧೆನಿನಗೆಸುಫಲಮಾದಮುದೆಂದನು॥ ॥೬೧॥
ತಾಯಮಾತಂಕೇಳ್ದುಬೊನಸಲುಭಿತನಾಗಿ
ಪ್ರಿಯದಿಂಮೋಗಿಶಂದುಡಿತನುಜನಲ್ಲೆಂದು
ಮೋಯನುಡುದಾಪವಂಬಿಡಿಸೆಂದೊಮಿತನಕಾಂದೆನಾವಂಥಮೆಂದು॥
ದಾಯತಪ್ಪುದಬಳಿಕವೆಳ್ಳೊಡಿನಪುಡಿಂನ
ಮೇಯಮಾಮದತಂನಬಾಗೆಬಿತ್ತಪಥಿಯೊಳಿ
ಕಾಯಮಂಬಿಡುವೆನಿಗಳ್ಳಿನೊಳ್ಳುದೆಂದವಂಕಿಚ್ಚುವೊಗಲನುವಾದನು॥ ॥೬೨॥

ತಂದೆಯಂ ಕೊಂದು ಭ್ರದನೆಂದು ಮಲಗಿರ್ದಜವಂ
ನಿಂದಿಸದೆ ಬಿಡು ಬಿಡದೆ ನಿಷ್ಕೃತಿಗಳಂ ಕಾಣೆ
ನೊಂದು ಪ್ರೇತದಾನಜಪತಪತೀರ್ಥಯಾಗಯೋಗಂಗಳಿಂ ಶುದ್ಧಿಯಹುದೊಳು॥
ಸಂದಿಗ್ಧಮಾಗಿರ್ಪ ಪಾತಕಂ ಪೋಪುದು ಮು
ಕುಂದ ಸ್ವರ್ಗಾಣಿಯುಂದಲರ್ಜುನಂ ವೃಷ್ಣಿವಂ
ಬಂಧುಸನ್ನಿಕೃಷ್ಟಂಗೆ ನಾ ಬದಿಂತಿರ್ದಪೆಂ ಪೋಗುವೆನಗ್ನಿಯೊಳ್ ಕೆಂದನು॥ ॥೬೩॥
ಅನಲಪ್ರವೇಶಮಂ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಬಭ್ರುವಾಹ
ನನಗರುಚಂದನದ ಕಾಷ್ಠಂಗಳಂ ತರಿಸು
ವನಿತೆ ಯೊಳ್ಕೊಂಡು ಚಿತ್ರಾಂಗದೆ ಕನಲ್ದು ಸುತನಂ ಬೈದು ಫಲುಗುಣಂಗೆ॥
ವನಜನಾಭಂ ಮಿತ್ರನೆಂ ನೆಗಂ ಮನದೊಳಿ
ರ್ದನು ಪಮಕ್ಷಮಾಗುತಾನಿಲ್ಲಿಗೈದದೆ ಮಾಣ್ದ
ಪನೆಸ್ಪೈರಸನನೆಗಂ ನರನಜೀವನ್ಮೈ ಮೋಗಿದೇವಮಾರಲ್ಪ್ಹೆಸನು॥ ॥೬೪॥
ತ್ರಯೋವಿಂಶಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ–ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೩ ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೧೩೭೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥

೨೪. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಪತ್ನಿಯರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಮಡಿದ ಪಾರ್ಥಂ ಪ್ರ
ಯತ್ನದಿಂ ನಿಜಸುತಂ ತಂದ ಸಂಜೀವನದ
ರತ್ನದಿಂ ಕೃಷ್ಣಪ್ರಸಾದದಿಂ ಜೀವಿಸಿದನುರ್ವಿಗಾಶ್ಚರ್ಯಮೆನಲು॥

ಪದ್ಯಂ

ರಾಯ ಕೇಳಗ್ನಿಗನುರಾಂತ ಕಂ ಬಂದು ಕಾ
ತೇಯನಂ ಮೋದದಿರನಂ ನೆಗಂ ಸ್ಪೈರಮದು
ಪಾಯಮುನ್ನಾದೆನರನಜೀವಮಂ ಪಡೆವುದಿಂತಗ್ನಿಪ್ರವೇಶದಿಂದಾ॥
ಸಾಯತೀನಪುದೆಂದ ಕಲ್ಲು ಸುತನಂ ಬೈದು
ಬಾಯಾರಜೀರಚಿತ್ರಾಂಗದೆ ಹಾಲುಬಲಾಂದು
ಪಾಯಮಂ ಕಂಡು ಮನು ಮಡದ್ಯಂ ನಗೆ ಕುಂತಸಂಭ್ರವೆ ಬಭ್ರುವಾಹನಂಗೆ॥ ॥೧॥
ಮಗನೆ ಮಡಿದರ್ಜುನಂ ಮಗುಳೆ ಸ್ವೈತೇರನಂ ನಿ
ನಗೆ ಪೇಳ್ವೆನಾನಿಗಪಾತಾಳಲೋಕದೊ
ಳ್ನಗರಾಜನೊಳಿಸಿದ ಹಾನಿಕರದನು ಮರಣ್ಯಂ ತೆಪ್ಗಾವರಂ ಜೀವಿಸೊಳು॥
ಅಗಜಾರಮಣ ನಿತ್ತ ಸಂಜೀವನದ ಮಣಿಯು
ರಗಪತಿಯೊಳಿರ್ಪುದದಂ ಸತ್ತುದಿಂ ತರ ಬಲ್ಲ
ವಿಗಡರಂ ಕಾಣೆನಿ ಮೂಜಗದೊಳೆನೆ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ ಪ್ರತಿಗೊಂಡನು॥ ॥೨॥
ಸಂಜೀವನದ ಮಣಿಯನೀ ಗತಾರ ಮೋಹಿತಂ
ನಂಜನನಿ ಪಿತ್ರರ್ಕೆ ತರ ಕೈ ಮುತ್ತುಮ ಮಡಿದಾಗ
ನಂಜಯನ ಪ್ರಾಣಮಂ ಪಡೆವೆನಿದನೀಯ್ಯದೊಡೆ ಫಣಿಲೋಕಮಂ ಸುಡುವೆನು॥

ಕಂಜಜನಪದವಿಗೆಯ್ದಿದನಿದೋಮೊರಲ್ದುವೆಂ
ದಂಜಿಸುವೆನಸುರರಿಪುವಿಲ್ಲಲರಸೆನಗಿದೊಡೆ
ಸಂಜಾತನಾದುದಕೆಸಫಲಮಾಯ್ತೆನುತುಬ್ಬಿದಂಬಭ್ರುವಾಹನಂದಮಾ॥ ॥ ೩ ॥
ಮರುಗಾಟಮೇಕೆನಿಂನಧಟುಕಾರ್ಗ್ಗಯಮಗನೆ
ಗರಳಮಯದುರಿಯೊಗೆವಸೀಪುದುರಗಾನೋಡ
ಉರಗಪತಿಶೇಷರಾಜನಸೋಗದಿಡೆಯೊಳಾಸಂಜೀವಕರಮಣಿಯನು॥
ತರಬಲ್ಲನಾವವಂಗುಳಿಕವಾಸುಕಿತಕ್ಷ
ಕರಶಂಖಪದ್ಮಕಾರ್ಕೋಟಕಾದಿಗಳಿತ್ತಿ
ಕರವಿಷೋತ್ಕರದಿಂದಕಾಯುಬಳಿದಮುದಿಸಲುಉಳಿಗವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥ ೪ ॥
ಆಮಹಾಭಾಗಳವಿಷಹರಾಖುವಿನೆತಂನಮಾ
ತಾಮಹಾಂಹಾರಗೆಹಾಹಿಕೆಯಾದವಂಮೇತಿ
ಭೂಮಿಯಂಪೊತ್ತವಂಶೇಷರಾಜಂಘಾಸಿಯಹಾನೆಂಬಭ್ರಯಮಲ್ಲದೇ॥
ಆಮಣಿಯನೀಯ್ವುದೊದಿಸುಪ್ರಭಾತಾಗಮಂ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದತೈದಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದುಸು
ತ್ರಮಸುತನಂಬದುಕಿಸದಿಮಾಣ್ದವೆನೆತಾಯೆಹೋಗೆಂದೊಡಿಂತೆಂದಳು॥ ॥ ೫ ॥
ಪೊಂದುಮೊದಲಾಂಭತ್ತುನೂರುಕಡೆಯಾದಪೆಡೆ
ಯಿಂದೆಸೆವನಾಗಂಗಳತಿವಿಷೋಲ್ಬಣದೂರಗ
ವೃಂದವೋಲೈಸುವುದುನಾವಿರೋಗದಶೇಷರಾಜನಂಪಾತಾಳದಾ॥
ಮಂದಿರದೊಳೊಂಮೊಂಮೆಗರುದನಲ್ಲಿಗೆಬಂದು
ಕೊಂದುಹಿಗಳಂಬದುಕಿಸಪಡೆತೋರಿಸುವರಲ್ಲ
ದೆಂದುಂತೆಗೆಯರಾಮಣಿಯನೆಂದುಉಲೂಪಿನುಡಿಯಲ್ಲಾತನಿಂತೆಂದನು॥ ॥ ೬ ॥
ಲೇಸನಾಡಿದೆತಾಯೆಪಾತಾಳದಲ್ಲಿಹಾಮ
ಹಾಸರ್ಪಸಂಕುಲವನೆಲ್ಲಮಂಕೊಂದಳದ
ವಾಸವನಸುತನಂಮಡಿದವೀರಪ್ರಹಸ್ತಹೇತುವಂಬಿದ್ದಸ್ವೈನಿಕವನು॥
ಆಸುಮಣಿಯಂಕೊಂಡುಬಂದೆಬ್ಬಿಸದಬಳಿಕ
ಮಾಸಲಾಗದಸಂಜೀವಕವನೀವೆಂಗ
ತಾಸುವಾಗದಘಣಿಗಳೆಂದುಪಾರ್ಥಜಿಂನುಡಿದುದವಳಿಂತೆಂದಳು॥ ॥ ೭ ॥
ತನಯಕೇಳನ್ಯರೊಳ್ದೊಂಬಕಜ್ಜದಮಾರ್ಗೆ
ವಿನಯದಿಂದೆಸಗಿದೊಡೆಸಲಿಸುಗುಣಮಾದಮಾದು
ಮೊನೆಯಮೇಲಪ್ಪುದಾಯಾಸಮಂತದರಿಂದನಿನಗೆತ್ತಮಿಸಬೇಡಾ॥
ತನಗುಂಟುಶಿಕ್ಷಿಮಂದಾರಕನೆಂಬಹಿಯೊರ್ವ
ನನುಕೂಲನೆಂಮತಂದೆಗೆಮಂತ್ರಿತಾನೀಗ
ನೆನದೊಡಿಲ್ಲಿಗೆಬಪ್ಪನಾತನಂಕರೆಹಿತರನುವೆನೆಂದಳಾಮಣಿಯನು॥ ॥ ೮ ॥

ಯಿಂತೆಂದುಋಷಿಬಳಿಕಾಮಂದಾರಕನಂ
ಚಿಂತಿಸುವಿನಂಬಂದಿದೆನೆಬರಿಸಿದೆಯೆನಲ
ನರತನಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿನಿಂನತನುಜೆಯಕರಸ್ಥಾಲಂಕಾರದುಳ್ವಿಗಳ್ದಾ॥
ಕುಂತೀಕುಮಾರಕಂತಂನರಮಣಂಬರ್ದಕು
ವಂತಮೃತಸಂಜೀವನಕರದಮಣಿಯನೀವುದೆಂ
ದಂತರಿಸದಖಿಳವೃತ್ತಾಂತಮಂಪೇಳ್ದುದಂಕೇಳ್ದುಬಾಸದಿಯೆಂದರೂ॥ ॥೯॥
ಆಮಂದಾರಕಂಘಣಿಬಳಿಕದುಃಖಿತೆಯಾದ
ಋಷಿಯಂಸೈಬಿಕ್ಕುಸಂಜೀವಕರದಮಣಿಗೆ
ಪೋಪೆನಾನಹಿಪತಿಯಸಮಯಮಂಕಾಣ್ಬುದರಿದಲ್ಲಿತಳುವಾಗದಿರದು॥
ಯಿವಾರ್ಥನಂಗಳ್ವಾಗದಿರದಂನೆಗಂ
ರಾಮಗೆಡದಂತೆಕಚ್ಚುವೆನೀಗಮಶ್ವಿಷಂ
ವ್ಯಾಪಿಸಲಾದುಳ್ಕೃಯದೆನೆಬತ್ತವಾಮನಂಕೇಳ್ದುಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೦॥
ಯೆಲೆಮಂದಾರಕೇಳ್ಕರ್ಣನಿಂತವಂ
ಕಲಿಚೆಲ್ವನತಿಬಲಂರಖಚಿಸುಗುಣಿಕೋವಿದಂ
ಕುಲವಿವರ್ಧನನೀತನಂಗಮಂಕೆಡದಂತೆಮೊದಲಿನಂಕಚ್ಚಿಬಳಿಕಾ॥
ಫಲುಗುಣನದೇಹಮಂಕಚ್ಚಿನಲಾದುಚಿತಘಣಿ
ತಿಲಕನವರೀವರ್ಕರಂಗಳಂಕಚ್ಚಿ
ಸಲೆಸಂತವಿಟ್ಟುಸಂಬುಗೆಸೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟುಂದುಪಾತಾಳಕ್ಕೈತಂದನು॥ ॥೧೧॥
ಅತಳದಾಶ್ಚರ್ಯಮಂವಿತಳದವಿಚಿತ್ರಮಂ
ಸುತಳದಸುರುಚಿಯಂಮಹಾತಳದಮಣಿಮಯೋಂ
ನತಿಯಂತಳಾತಳದತಾಣದತಿಶಯಮಂರಸಾತಳದರಂಜಿತವನು॥
ಪ್ರತಿದಿನದೊಳರದಾಮಂದಾರಕಘಣಿ
ಪತಿನೋಡಿನೋಡಿವಿಸ್ಮಿತನಾಗುತೈದಿದಂ
ವಿತತರತ್ನಪ್ರಭಾಶೋಭಿತದಪಾತಾಳಲೋಕದಹಿಪತಿಯಮೊರೆಗೆ॥ ॥೧೨॥
ಫಲಿತಕಾಂಚನವೃಕ್ಷಲತೆಗಳಬನಂಗಳಿಂ
ಜ್ವಲಿತನವರತ್ನಸೌಧಂಗಳಮರಂಗಳಿಂ
ಕಲಿತಪೀಯೂಷದೀರ್ಘಿಕೆಗಳಿಂಕನಕಾರವಿಂದದಕಾಂತಂಗಳಿಂದಾ॥
ಲಲಿತಲಾವಣ್ಯದುರಗಾಂಗನೆಯರಿಂಸಮಾ
ಕಲಿತಮಾಗಮಹಾಭೋಗವತಿಯನದಿಯಿಂದನಿ
ಶ್ಚಲಿತಸುಖನಿಲಯಮೆನಿಸಿರ್ದಪಾತಾಳಕ್ಕೆಮಂದಾರಕಂಬಂದನು॥ ॥೧೩॥
ನವರತ್ನಮಯದಗೋಪುರದಕಾಂತಿಯದಿವ್ಯ
ಭವನದಿಂನಾಗವಧುಗಳನೃತ್ತಗೀತದ
ರವದಿಂದಮಣ್ಯಗಂಧೋತ್ಕರದಮಧುವನಮುಪ್ಪಾಟಿಕೆಗಳಿಂದಾ॥

ವಿವಿಧೋಪಚಾರಸ್ತುತಿಮಾಡಿಗಳನಾನಾವಿ
ಭಾವದಿಂ ಧರಿಸಿದಮಹಾಮಹಾಬಸವೇಶ್ವರನೆಂಬ
ಶಿವಲಿಂಗಮಿರೆಭಾಗವತಿಯತಟದೊಳ್ ಕಂಡುಮಂಡಲೇಶಂ ಮಣಿದನು॥ ॥೧೪॥
ದಿವ್ಯಭಾವನದೊಳನೇಕಾಸುರಸುರಾದಿನಿಖಿ
ಳಪ್ಪುಳಪ್ಪುತನಾಗವರಪ್ಪಗಾಮಣಿಸಹ
ಸೇವ್ಯಹೂದಶಿಯಿಂದುಮರಚಾಯಶಾಂತಿಯಿಂದೇದಿಪ್ಪುಮಾನಸಾಗೆ॥
ಅವ್ಯಾಕುಲದೊಳಚ್ಚುತನಧ್ಯಾನದಿಂದರ (ಅವ್ಯಾಕುಲ)
ಕ್ರವ್ಯದಿಂದವನಿಯಂತಾಳ್ದನಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯತ್ರಿಮ
ದ್ರವ್ಯಶಧಿಪತಿಯಾಗರಂಜಿಸುವರೆನಿತೆಲಗಮರಗನ್ನೈತಂದನು॥ ॥೧೫॥
ಮಂಡಲೇಶಂಸಮಯಮರಮರಗರಾಜನಂ
ಕಂಡೆರಗಿಸುದಿದನವಧರಿಸಿತೆಳ್ಗಿನಿಂತ್ರಿಭುವ
ಮಂಡಲದರಾಯರೊಳ್ಗಂಡುಸುತಕರವಗಾಢಿದಾಹಾವಮದರೊಳು॥
ದಿಂಡುದರಿದಹಿತರಂ ಭಿನ್ನಸಂಕಾಂದನಾ
ಭಿಂಡಲಾತ್ಮಜನವರಮಾತಕರೆನ್ನುಪತಿಸ್ವೈ
ಕಾಂಡನಚ್ಚುತನಾಜ್ಞೆಯಿಂತ್ರಿತುವನಾಯ್ದುಗಂಗಾಚಾಮಮಜುನಿಂಗೆ॥ ॥೧೬॥
ಆಜಾನ್ವಯಕಾವದಿಂಬನ್ನಿವಾಹಾಸಂ
ವಾಜಿಸಹಿತ್ರಿದಿದಧನಂಜಯನತರೆಯಂಮ
ಹಾಜಿಯೊಳ್ತರಿಯೆಪತಿಕೋಳಮಂತಾಳಲಾರದೆನಿಂನಮಗಳುಲಾಬಿ॥
ತೇಜದಿಂದಿವಸಂಜೀವಕದಮಣಿಯರ್ತಿ
ಯೋಜನಕೆನಿಲೆಂದುಕಳುಹಿಮೋದೆಬಂದೆನ
ವ್ಯಾಜದಿಂದದೆನೊಡೆಮತತಾಗ್ಗನವಳುಕುಹುಹಂಘಗಳಿಘಗಳಸ್ಟರಂಗೆ॥ ॥೧೭॥
ಆರಾಮಂಡಲೇಶನಿಂತೆಂದುರಗರಾಜಂಗೆ
ಲುಪಿಕಳುಹಿದಶರ್ಕಂಠಭಾಷ್ಣಾದಪ್ಪು
ರಾಪಮಂಮುಂದಿಕಿಪಿನಿಂನನಿಜಪುಮಾತನಜುನನಿಸುಜನನಿಳಗೆ॥
ಶ್ರೀಪತಿಯಸಬ್ಬಿನಿಂತ್ರಿಸೂಸುಧರ್ಮನುಜಂ
ಭೂಮಾಲರೊಳ್ಳುಸವ್ದಿದವಂಶಿಲೆಪಿಸಿಪ
ರೋಪಕಾರಂಮೊಲ್ಲಮಲ್ಲನಿಸಗದಿರಿಂದಕಾಡುವದುಮಣಿಯನೆಂದನು॥ ॥೧೮॥
ಕೇಳ್ವರಾಜಂಬಳಕಲಂನತಮಜಿಯಶರ್
ಭೂಮಾಳ್ವವನಾಕಂಠನೂತ್ರಿಮಂಕಂಡುಸಂ
ತೋಷವರ್ಜಿತನಾಗಮಿರೆಯೊಳಹಾತ್ಕಕಾವ್ಯಹಿಪತಿಗಳಂಸೋದುತಾ॥
ದೋಷಮೇನಿದಕೆಮಣಿಯಂಕಾಡುವೆನೈಸತಿವಿ
ಶೇಷಫಲಮಹುದಾರ್ಜಿಸಿದವಸ್ಸುಲಾಗರಬ್ಬಿ
ಲಾಷೆಗಾದೊದೆಪಾರ್ಥನುತ್ತಮಂವೈಷ್ಣವಂಜಾಮಾತನೆಮಗೆಂದನು॥ ॥೧೯॥

ಕೇಳಿದುದಂ ಮಾನವದಿಂ ತಮತಮಗೆ ನಿಜ್ಜಿಳಿಸ
ರ್ಪ್ಪಳಿಚಿಂತೆಸಿಬಳಿಸಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂಬದು
ಗ್ಗ್ಳಿಸಪತಿನುಡಿದನೆಳೆನಾಗೇಳ್ದುತೆಂಮವಸರ್ವಶ್ವೈಬಹುದಾದಪ್ಪುದು॥
ವೇಳೆಗತ್ತಿದೆತಿರುಗಬಂದಮುದಿಮಾನವ
ಪ್ಪಾಳ್ರಶ್ರುತಿಷ್ಕರುವಶಾರಮಂಬಲ್ಲಾಳವ್ರ
ಘಾಳಿಯೇಚಲಿಗಳೇತತಿದಕೆಮಗಾಯಂಶಾದಪಾಲಿನಿಧಾಪನಿಂತೆಂದನು॥೨೦॥
ನಾಡೊಳಗಾಳೊಗ್ಗಿಯೊಳೋಳೋಪಿಯಿಂಬುಪರ
ಬೀಡಿಗಳಸದಿವಕ್ತಿಗೆತಿಯಿಂದನಡಿವಶದು
ಗೇಡುಗರ್ನಿಂಸಂತೆಶಿವಶಿವಾಪ್ರಾಣಿಗಳ್ಪುಃಪ್ರಾರ್ಥನಾಗಬಂದು॥
ಬೇಡಿದರೆತನಗುಳ್ಳವಸ್ತುವಂಶಾದಡಿಕೆಡೆ
ನೋಡುವವನಧನನೆದುದೀಳಿಳಿಬಿಗಳಮಾಳ್ಕೆ
ಪ್ರಾಣದಿಯಾದುದೆಮಗಾಯದೀವೆಂಶರೀತಿಗೆನೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೧॥
ಹೋಳಿದಂತರದುಮರುಘಾರ್ಥಮಂನೋಡಿದೊಡೆ
ತಾಳಿಹುದುನಾಗಲಾರೆದಬಾಳ್ಕೆಮಿಾರದಾ
ತಾಳ್ಕೆಮತಂಗಾಯಭಿಶಾಪದಿಂಬಾರಪ್ಪನಲಿಗರುದನಿಳೆಯಮೇಳ್ಕೆ॥
ತಾಳಬಲ್ಲಾಳನಂಮರತ್ನಮಂಕಂದುನರ (ಬಲ್ಲಾಳ)
ರಾಳಿಕೆಗಳುಪ್ರಾಲಂಗಳಿಂದುಳಿದೊಡಂ
ನಾಳೆಮಾಂಡವನಳಿಯಧರ್ಮಬಿನೆಮಗಾಯಂಶಾದಪಾಲಿನಲಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೨॥
ಕಷ್ಟದಿಂದಾವುಮಗಾಯಂಶಾದಡಿಮಾಡ್ದಡೆಂ
ನಷ್ಟಮಾದಮುದಿಮಾರ್ಥನೆಡೀವಮಮಾರಾ
ಇಷ್ಟನಲ್ಲವೆಮಾಂಡವಪ್ರಾಣನಾಗಿರ್ಸೆನಂತಲ್ಲದಾನತರ್ಗೆ॥
ದೃಷ್ಟದಿಂತೃಷ್ಣಾರುಗ್ರಾಸಂಜೀವನಂ
ದಷ್ಟವಾಗಲಿದಿರುಮಾಂಗದೇತತಿನೀವ
ಅಷ್ಟನಾಗದಿರಂನುಮಗಿಸಾಂಬೆವುಲೇಸನೆಂದೊದವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೩॥
ಉರಗೇಂದ್ರದೀಸಾಮಾದೊಳಿಂಚುಮಜುನಿಂ
ಮಾರಕಾರದಸರುಗ್ರಾದಿಂಸಮ್ರಾಗವಪ್ಪನಿದ
ಹುರುತರದಸಂಜೀವಸದುಮಗಾಯನಿತ್ತನಂಮೆಲ್ಲರಂಕೆಹಾಸವೇಡು॥
ಗರುಡದೇವನಮಹಾವಳಿಗೆಬಯಕೆಯಗಾರಲಿ
ತಿರುಗಿಕಳುಹಿಸುಮಂದುಕೀಸನಂತವಸುತೆಯ
ಮೊರೆಗೆಂದಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂದ್ಬಿನಿಜ್ಜೀಳಸಮಾರ್ಗಳಗರ್ಜಿಸುತಿರ್ದುದು॥ ॥೨೪॥
ಪ್ರಮಾಪಾಲಕೇಳ್ಕೆಗರೆಗಳೊಲಿದೀವಶಳ್ಳಂಸ
ಮಿಾವದಹಾಶ್ಚರಂಕೆದಧಿಮಾಡ್ದುಮದಿವೇ
ಗಾಪಂನಗೇಷ್ಟಿರಂಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂದಮಾತಿನಮೇಳೆಪ್ರಾಂವಮಾನ॥

ಕಾಮಂಧರೀಶನರಸಿಮಸಾದಲಿಯಷ್ಯಾರ್ಗ
ಸೋಮಸಾರಸಿಮಣಿಯನಿಷ್ಠಣಿಗಳಂತೆಂದು
ಉಳಿಗಳಪಿಂದುಸರ್ಪಿದೊದವಂನಸಿನಳಿದರಣಿತುರಮಗ್ರೈತಂದನು॥ ॥೨೫॥
ಚಂದನದತೈಲದಿಂದುಳವಮೊಂಬಾಳ್ಗಂಗ
ಳಂದಸಮರ್ದಸೋದುರುಗಳಿಂಮಣಿದೀಪ
ದಿಂದಿರುಳ್ಗಂಗೊಳಿಸುತಿಳಬಭ್ರುವಾಹನಂಮಂದಿಸಹಿತಾರಣಿಮೊಳ್॥
ನಿಂದಿರಲುಉಳಿಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯರಮನೆಯೊಳ್
ನಂದನನಬಳಿಯಸಂಚಿಯವರದಾಕ್ಷಮಂ
ದಂದಳೂಸಿಸ್ಥರಂಕಾದುವನಿಂಬಾಳಿಯಂವಂಬಲಿಸುತರುತಿರ್ದಳಾ॥ ॥೨೬॥
ಅಂನೆಗಂಮಂದುರಿನಂಬಂದುಉಳಿಯೊ
ಳ್ಪುಂನಗೆಯೊತ್ರಂಸುಧಾಮಣಿಯಂಕಾದುದೆತಿರುಗಿ
ತಂನರ್ಪಿದವೃತ್ತಾಂತಮಂಸುರಲದಂಚಿತ್ರಾಂಗದೆಗೆಸೂಚಿಸೆ॥
ಯಿಂನುಪೈಧನ್ಯದಿಂದೊದಲಂಮೊರೆಯಿನೆಂದು
ನಂನಿಯಿಂದಗ್ರವೇಶಮಂನಿಶ್ಚೈಪ
ಳಂನೊಡಿಕಾಪದಿಂದಾಬಭ್ರುವಾಹನಂನಿಜಮಾತೆಗಂತೆಂದನು॥ ॥೨೭॥
ಚಿತ್ರಸೇವಕನಿಶೀತಿಧರ್ಮಸುತಂ
ಶತ್ರುಸುತನೆಂನತಾತಂಮೇಲೆತುರಗಮೇ
ಧತ್ತುವಿಗೋಸುಗಂಮದಿದೊರತ್ತೈದಿದೊದಿಮಣಿಯಂಕಾದುದೆಳೆನ್ನನು॥
ವತ್ತಮೂದರಿವಾಸುರಪ್ರಮುಖ್ಯಾಗಿಗಳ್
ಚಿತ್ತಮಿಸಿತವ್ರೆಷ್ಟಮಂಕಾಂದುಬಹೊನೆಂನ
ಚಿತ್ತಮವನೀಗನೊಡಿನುತಿದ್ದುಕರೆಸಿದಂಪಾರ್ಥನಿಜಸೈನಿಕವನು॥ ॥೨೮॥
ಫಣಿಕುಲವನಾತ್ರಮಿಸಿಕಾಂದುಬಹೆನಾಮಹಾ
ಮಣಿಯನಲ್ಲಮುದಂದೊದಜಹಾಳಿನಾಕಗಳ್
ವಣಿಯಸ್ಥರಂಗಳಂತೊದುವೆನೊಸುವೆನಭ್ರದಿಕ್ಪಾಲರಾಯುಗಳನು॥
ಯೆಣಿಕೆಬೆಡಿದರಿಂನುವಿರವೃಷ್ಟಕೆತುಫಲ
ಗುಣದಮಾಂಗಳತಿಜತನವೆಂದಾಪ್ತರ್ಗೆ
ರಣದಸುಯಿಧಾನಮಂಪೆಳ್ದುನಿಜಬಲಸಹಿತಪಾರ್ಥಸುತನನುವಾದನು॥ ॥೨೯॥
ಯೆರಿಸಿಮಹಾಧನುವನಿಶಿತಬಾಣವನಿಟ್ಟು (ನರನಿ)
ದೊರುಗಳದವನಿಯಂಸಪ್ತಪಾತಾಳಕ್ಕೆ
ತೊರಿಸಿದನೊಂದುಪೈಬಿಲವಿಯಂನದದವಜರ್ನಿತಂನಸೈನಿಕಸಹಿತ॥
ಮೀರದಶನವಳಿಯಯಹಾತಿಯಂತವೆತಾಳ್
ಉರದೆಸಕಲತ್ರೋಗಿತತಿಬಂದನಂತಂಗೆ
ದುರಕ್ಕೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂಬೈಮಧಣಿಗಳಂಕಾಳಗಕಬಿಯೈನ್ಯನು॥ ॥೩೦॥

ನಾಗರಥವಾಜಿಗಳ್ವಾರಣಂಗಳ್ಸೈನ್ಯಗಳ್
ನಾಗದಳ್ಮೈದುಯೋಜನದಗಲದಿಂದನಾ
ನಾಗತಿಯೊಳ್ಪೈತಂದುದರ್ಜುನಿಯಸೇನೆಸಮೇತಸನ್ನಾಹದಿಂದಾ॥
ತಾಗದುದುಸರ್ಪಗಳ್ತಮತಮಗೆವಾಸಿಯಂ
ತಾಗವದನದವಿಷಜ್ವಾಲೆಗಳ್ಧಾವತಿಸಿ
ತಾಗಿಶರಸ್ತೋಮಂಮೊರಮದುವಧಗ್ಧಯದಾಳಿಯೆನೆಪರಬಲದೊಳ್॥ ॥೨೧॥
ಮುಳಿಸತ್ತಕ್ಷಕಂಪ್ರಕೋಪದಿಂದಿಷ್ಟಗಳ
ಗಳ್ತಂದುದಿಂದಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನುರುವಣಿಸಿಪರ
ಬಲದೊಳ್ಪೆಣ್ಮೆತ್ತಿಂದುಸಾವಿರಹೆಡೆಗಳಿಂಚಿಡಮಾಲಿಜುರ್ನಿಶಿತವಿಷ್ಣು॥
ಮೊಳೆವದುರ್ಗಂಧಗಳ್ಕಿರಿಯತ್ರಿವಿಳಂಗನಗಾ
ವಳಿಯತಲೆಗಳ್ವಿಂಡಬಿಲ್ವತಿರ್ದಿಪಮಹಾ
ಪ್ರಳಯದೊಳ್ಕಾಗನದಿಂದಿಳೆಗುದುವ್ರಧ್ಮಿನಾರಧಂತೆಪಿದಿವಗಿಗಳಾದವೋ॥ ॥೨೨॥
ದರ್ವೀಕರಾವಳಿಯನೆಳೆಗಡಿಯಲವುಮತ್ತೆ
ಸರ್ಪದೇಳ್ವಂವಿಷಜ್ವಾಲೆಯೊಳ್ಉರುಪಲದಕೆ
ನಿರ್ವಹಿಸಮಂತಂದುನಾರಂಗಳಿಸ್ಪುನವುಲಸ್ತಿಂಗಳಾಗಿಸುಳ್ದುಲ್॥
ಉರ್ವಿಮಂಡಲ್ರಿಗಳ್ಂತರುವಿನೊಳ್ಬಿಡಿ
ಗಿರ್ವಾಣಪತಿಸುತನಸೂನುಸಾಲದಡೆಯ
ಶರ್ವಾನಂತರೆಕಾಯ್ದಮಂತಾಳ್ದುತೆಗದೆಚ್ಚನೆಲೆವೈನತೇಯಾಸ್ತ್ರವನು॥ ॥೨೩॥
ಯಿಟ್ಟಣಿಸಿಪಟ್ಟುನಾರಂಗಮುಂಗುಲಿನವಿಲ
ಥಟ್ಟುರಗಸೇನೆಯಂಪಾತಿಸಿಮೊರಚ್ಚಿದುದು
ಬಿಟ್ಟನರ್ಜುನಿಮತ್ತೆಮಘುಶರವತ್ಯಕಂಗಳ್ಮೇಲೆಜೀಸ್ನವ್ಯಾಳಾ॥
ತೊಟ್ಟುತೆಗದೆಚ್ಚಂಪಿಪೀಲಿಕಾಸ್ತ್ರವನೊದವೆ
ಕಟ್ಟಿರುಪೆಮುತ್ತಿದವುಫಣಿಗಳಂಕಚ್ಚಿದವು
ನಿಟ್ಟಿಸುವಕಂಗಳಂತಿಂದವುನೆಣಂಗಳುಂಕೋರದವ್ಯೊದಲ್ಪಿಗಳನು॥ ॥೨೪॥
ಮೋಟಿಗೊಂಬುಗಳಪಳ್ವಾರದಂತೆತಿರುಳ್ಗಳ್
ದೊಟ್ಟೆಗಳತಿಂದ್ರಣಿಯಫಲದಂತೆಸುಳಿಕೆ
ಕ್ಷೋಟೆತಾಗಿಗಳೋದಲ್ಪೂರ್ವದವರ್ಹೋಗಳ್ಮುತ್ತಿಗೆಗೆಚಂಗೆಟ್ಟವು॥
ತೋಟಿಯಂತಂದಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನವರಾಧಮಂ
ಘೋಟಕವನಿಷುಸಾಮರ್ಶದಿಂಗಳಂಪ್ರಂಡಿಸಿ
ಕೋಟಿಸುತನುರುಬಿದೊಡೆಮುಳಿಪಡೆದುರಗಸೇನೆಶೇಷನಿಕ್ಷ್ಯಡೆಗೋಡಿತು॥ ॥೨೫॥
ಕೆಟ್ಟೋಡಿಬಂದುಹಾಗಳ್ಜುರ್ನಿಗೆರಣ್ಪಮಂ
ಕೊಟ್ಟುಪುಹಾಬೇಡೆಂದುನಾಗರಾಜಂಗೆಮೊರೆ
ಯಿಟ್ಟೊಡಾತಂಕನಲ್ದೈರಾವತನೊಳಿರೆಪ್ರತಿಯೊಳ್ಬ್ರಗೆಯನಾರಯಾ॥

ಕಟ್ಟಾಗ್ರಮಾಗಿರ್ದನಿಂತು ವಿಷಕಂಜರಂ
ನಟ್ಟಿಸು ದಯರನಿಗಹಾರ್ಥಮಾತಾಪಮಂ
ನಿಟ್ಟನೆ ನಿನ ಮರ್ಗಿತಿನು ಧನವನೊಪ್ಪಿಸದೊದು ಭವಕೆ ಸ್ವರ್ಗರೆಂದನು॥ ॥೩೬॥
ಸಾಕದಂತಿರಲಿಂನು ಪಾರ್ಥಯ ಕರಾಗ್ರಯಿಂ
ಕಾಕೋದರಾಭಯದ ಮುಂನಲರ್ಜುನಿಗೆ
ಬೇಕಾದವಸ್ತುವಂ ಕಾಣ್ಕೆಯಂ ಮನುಭಾಮ್ಯಂ ಮುಸುಗುಳಿಸುಲಂಬಾಯಬಿಡಲು॥
ಆಕೆ ಮೊಗ್ಗಾನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಾರಂಗಳ್ಗೆ
ತಾಕಾಬದಿಮಾಡಿಕಾಂಡರ್ದಲಾಕ್ಷಿಯ ಧನಂ
ಕಾಕತ್ರಾಳುನಮಪ್ಪುದದವಿಯೊಳ್ಬೆತ್ತವೆಗಾದಂತೆಂದನುರಗೇಂದ್ರನು॥ ॥೩೭॥
ಧರಣೀಧರನಂ ಮದುನ್ನತಿಯಂ ನೋಡಿ
ಹರಿಮಾರುತ್ಪ್ರೀತಿಯಪ್ಪಂತೆ ಕಾಡುರತ್ನಮಂ
ನರಸುತಂಗರ್ಜುನಂಬಡುಕಲೆಂದಹಿಗಧಾಕ್ಷೇಷನಂಬೇಡಿಕಾಳಲು॥
ಮರಿಯಾಕಾರುಣ್ಯನಂಜೀವನಂ ಪಾಂಡವ
ಕ್ಷರಲದೇಗ್ರ್ಯಯ್ಯುದಾ ವಿತ್ತಮಣಿಯರ್ಕ್ಕಾ
ಗರಕಜಕ್ಷೀರಮಂ ಬೆರಸಿದುಪಕಾರಮಾಮುದೆಂದಮೃತಂತೆಂದನು॥ ॥೩೮॥
ಯಾಮಣಿಯನುಂ ಕಲ್ಪತರುಕಾಮಧೇನುಬಿಂ
ತಾಮಣಿಯನುಂ ಬಯಸಲೇಕೆ ಕಟ್ಟಯಾದವಶಿ
ರೋಮಣಿಯನುಂ ನತದತ್ತಿಯಂದರವರ್ಗೆಸಾಕದಂತಿರಲಿನಿನ್ನು॥
ಈಮಣಿಯದಾನಮಂತದದವಾವಂಹರಿಯ
ರಾಮಣಿಯ್ಯಕಮೂರ್ತಿದಿವ್ಯರಕನದೊಳ್ಗಾದದು
ತಾಮಣಿಯದಂಜದಿರಿಗದುದಂ ಮುಖವಲ್ಲಬಂನಮೋದಮೆಂದನು॥ ॥೩೯॥
ಯಿಂತೆಂದಪ್ಪಿ ಭುಜಂಗಾವಳಿಯನೊಡಗೊಂಡ
ನಂತರದೊಳ್ಗಾಮಹಾಮಣಿವೆರಸಿ ಮೊರಮಟ್ಟ
ನಂತನುರುಮಂಡಲಕ್ಕಿತಯಮಂ ಕರತಲಾಕೆಯೊಳ್ಗೆಸವನುತ್ತಿಗೆಯನು॥
ಸಂತಸದೊಳ್ಗರ್ಜುನಿಗೆ ಕಾಣ್ಕೆಕಂಡಾತನಂ
ಸಂತೈಸಿ ಪಾತಾಳದುತ್ತಮಮನುವಸ್ತುನಹಿ
ತಂತರಿಸದೈದಿದಂ ಧಲಯಸುಗಂಮತಾದಿಮಾಲ್ಗಾವನಿಗೆಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥ ॥೪೦॥
ಸುಂದಮಾನದಿಂದಶೇಷಂ ಮೋಗುತಿರೆಕಂದು
ದುಂದುಮಾನದಿಂದಕೃತರತ್ನಂ ನಿಜಾಲಯದೊ
ಳುಂದುಭಿ ವಿಮಾನಿ ವಿಜಯಮರ್ಜುನಿಗೆ ಮಾರ್ಗಂಗೆ ಬೇಡಂದು ಧರ್ಮರಗಿ॥
ತಂದಮನಪ್ರೈದಯಂ ಮಹಾಧ್ವರಕೆ ತುರಗಮನಿ
ತೊಂದಮಿಸಂಜನಿಸು ತಿರ್ದಮಿದಕಟಬಹುವಿಘ್ನ
ಮಂದಾದುದೆಂದಪ್ಪಿ ತೀಗತಾನೇಗ್ರೈವೆನೆಂದು ಬಿಂತಿಸುತಿರ್ದನು॥ ॥೪೧॥

ಅಂಬಿಗರಮುಸುಗ್ಗಿಯಸುಬ್ಬಾವರಣದಿಂ
ಬುಂಬನುಬಿಸದಗ್ಗಮಸ್ತಕುಂಟಿಯವರಿ
ಸಂವಗಂಗವರಾಟನಂಸಂತವಿಟ್ಟುವಿರುಂಬಹುದುಪ್ರಾಪಿರಾಜನೊದವಿ॥
ಮುಂದಿರ್ದರಾಶಿಯಿಂಗಮಾರ್ಗದತಲೆಯವಾವು
ಗಂವತಿಂರಾಂಡೊಯ್ಯುವಿಂಮುಟ್ಟಿತ್ರಿಗಳಂದ
ಪ್ರಾಂತವಾಗದಿವರರಬಾಗ್ಯಿಬಾರದುವರಶಮಂಜುಟ್ಟಿದಿವಶಿಂದವು॥ ॥೪೨॥
ಅರಸತಿಗ್ರುಬಸುಗ್ಗಿಯಸುಬ್ಬಾವರ್ಣದಲಿ
ಧರೆಗೆಬಂದಜುರ್ನಿವತಲೆಯವರಶಾಶಿಕಾಂ
ಮಿರದಿಬಂದಾಳ್ದವಮಹಾಶ್ಮಿರವಿಜರ್ಾರಗ್ಗುದಿಸ್ಸುದಲಿತ್ತು॥
ಮಾರುಸುರಿರತಿಸುನಂಮುಂದಿಕ್ಕಿಶಾಂಡುಮಗಾವಿ
ವೀರನಿರಗಾಮಂಡಲಶಲಿಬಸ್ತುವಾಹಾನಂ
ಬರಲುಸಮಯದೊಳುದುಬರಾಗಿರಸಿರಂಕಾಗಾದಿನರವಶಿರವನು॥ ॥೪೩॥
ತಾಂತೆಯಬೊದುವಿತಂನಜುನಿಯರ್ಜುಂದುಲದ
ಕಾಂತಿಯಂದಾರಗಾಗ್ರದೊಳೆಸಿವುತಿರ್ದನಿಜ
ಕಾಂತನಶಿರವನಿಲ್ಲಿಕಾಗಾದಿನಾದುದಾಬೊಯ್ದಶಿಲ್ಲಿಮರ್ಗದಿಂದು॥
ಪ್ರಾಂತದಿಲ್ಲಿಸಿಗಳಂನೊಮಿಹಾಂಮೈಸಿವಿ
ಪ್ರಾಂತಿಯಂದರಬಿಕಾರಾಕಾಯೆಂಬರಸ್ವನಿಸಮ
ಕಾಂತಮಂತಿವಿಲಾಸಮಯಿಶಿರವತಿಸಹಿತಬಸ್ತುವಾಹಾಂಬಂದನು॥ ॥೪೪॥
ಅಸ್ತುಬೊಗಳುಬಿಟ್ಟಿಪ್ರಾಂತದಿಯರಂವಿಗಂ
ಕಸ್ತುಸುದರಗಾದೊಳರ್ಜುನಿವಶಾಸ್ತ್ರಿವಿಯೊಳಿದ್ದಿ
ಯುಸ್ತುಬಿರಮಗಾವತಲಿತಮಗಳಂನೊಮಿತರ್ಜನಿಗವಾಳಿಬೀರಲು॥
ಯುಸ್ತಿಯೊಳರಮಲ್ಲಬಿರಿಬಿದಶಿಮೈಮರಿದು
ವಿಸ್ತುನತಿಯರನಿರವಿಗಜುಬಜಿಸಿರಂದಾಳಿಯೊ
ಕೈಗ್ಗುನೊದುಲಂಬಸ್ತುವಾಹಾನಂಮುತತಪ್ಪುನಾಗವಲವೇಗಾಶಿಯುಂದಾ॥ ॥೪೫॥
ಯುಂತಾಗುತಿರಲಿತ್ತಲತ್ತಲಿತ್ವನರರೊ
ಗ್ಯಾಂತಿವಾರ್ಜುಂಬಗ್ಗುದಿವಜಿಯುರ್ಗಂಡವರ
ಪ್ರಾಂತಪ್ರತೀವರದಾನವನುಂದಿಂಪ್ಯಾಸುತಾನಧಮರ್ಜಿಪ್ರತೊಪುಚರಣೆ॥
ಅಂತವರದಿಪಿಗಾನಡಾಸುಪ್ರವನೀಪಿರಮೊ
ಕಂದ್ರೈಲಪ್ಪುಸಿಗಳಮಾನದಾಸುಗಾದಮು
ವಂತೊವಂಡಹಾರ್ಗಗಿಯೊಮುಯವಿಪ್ರ್ರಾಂಗವಾನಧರ್ಜಿಂವಜುಯವಿಂದು॥ ॥೪೬॥
ವಿಂದಮುಬಾಸುದವಿಂಸೊದವ್ಲುಪ್ರತ್ತಿಯನಗ
ಬೀರದೊಸದರ್ಮಿದುರಂಬಸಸ್ತುವಿಂಸವಸ್ತು
ವಿಂದುಪಿವಂತನಾಗಮರ್ಗದಿಂದುಮುಪ್ರತಿಪಂಬಲಿಸಿಮರಾಸುತಿರಲು॥

ಘಂಟಿಕಾವಲ್ಲಿಶೃಂಗರುಚಿನಂ ನೆನೆಯುತ್ತೆ
ಬಂಡಣಾತಂಬುಗಳವನ ಬಿಂಬದರ್ಪಣದ
ಸಂದಣಿಯ ಕೆಯ್ದೆ ದೇವಕಿ ಕುಂತಿಗಗ್ಗಳಿಸಿ ಮಗನ ಸುರಕೆ ನಡೆತಂದಳು॥ ॥೪೭॥
ವಿಸ್ತರದ ರಾಜನ್ಯವನದವಾಟಿಗಳೆಡೆಯ
ಶಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದೆಸೆವ ಸತ್ತಿಗೆಯ ನವರತ್ನದಗ
ಳಿಸ್ತ್ರಿಗಳ ಹಕ್ಕೆಗಾವಲಯದ ಮಗನ ಸುರದ ಸೊಗಸಿನಾ ದಿಮದಿ ದಿರ್ಪಂಗಳಾ॥
ಹಸ್ತಿಹಯನರವೃಂದಮಂ ಸುತ್ತಲಿರವಡೆ
ವಸ್ತ್ರೀಮಮಮಂ ಬಿಡ್ದು ಪಾರ್ಥನಂ ಸೇರದಿಹಸ
ಮಸ್ತಕದ ತಿಯರಸತ್ರದಿಂ ಶಿರಿರಿಸಿ ಮಾಂಗಿತೋರಿಮಸುಬ್ಬಂತೆಂದಳು॥ ॥೪೮॥
ಶ್ರೀಮನೋಹಳಿಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥನಿದೆಹಾ ಮಿದಿವಧನ
ತಾಮರಸಮಂ ಕಾಣಿನದಗದು ಡೊಬಗಸಿರ್ದ
ಶ್ರೀಮಿನಿಯ ರಾವನರ ಶಾಕಮಂಡಲದಿಂದಿನ ಸತ್ಯಹಾಕಗನಿಲಸೂನು॥
ಶ್ರೀಮನೋಹರನಿಂನಮೂರ್ತಿವಿಮೂಡಿಸು
ಶ್ರೀಮಸುತನಾಸ್ತ್ಯುಬ್ಬಮಶ್ರಕಾಶಿತಮಹೂದಿ
ಶ್ರೀಹಾಮಿಯಾಗ್ಯಿ ಭಿಸಿಮು ರಾಶಪಕ್ಷಿ ಶ್ರಿದಿಂದಿಗದನಾರಗಾದೆಡೆಯೊಳು॥ ॥೪೯॥
ಲಲಿತರತ್ನಪ್ರದೀಪಂಗಳಿಂ ಬಗಸಿರ್ದ
ಲಲನೆಯರ ನಿಹಾಘ್ನಾದಶಾಂತಿಯಿಂ ಕಾಮ್ಯಿರದ
ಮಲಯಜದ ಪೈಲದಸೊದರ್ಗಿಂಡಮಿರಯ್ಗಗಲಂತೆ ಕಾಣಿಸುತಿರೆ॥
ಕಲಿ ಶ್ರೀಮದೇವಕಿಯಕೋದಿಪ್ಪಥೆಯಮೆಗಿಸಿ
ನಿಲಕಿಗದು ಪಾರ್ಥನಿರಕಿರಮಂಕಂದಾಗ
ಜಲಜಾಂಬಕಂ ಮರುಗುತಾವನಿಂದಾದುಪ್ಪಿತಂದಿಮೃತಿವಿನಗೆಂದನು॥ ॥೫೦॥
ಬಂದಿನೆಯ್ದೆ ಪಾರ್ಥಕ್ಕೃಷ್ಣನಾಂಚುಂತಿಗಿತ್ತಿ
ವಂದಿಸ್ಸಿಯ ಮಾತಿಯಲ್ಲವೆನಿನಗೆ ನೀನರಿಯ
ನೆಂದುಪರಸುವರಪ್ಪಿದೇವಕಿಯಕೋದೆಯ ಭಾರ್ಗಿಪಿಸಿಯ ದೇಶವರನು॥
ಯೆಂದವಂತನ್ತ್ರಜನನಿ ಕ್ಷಿಸ್ಸಿ ಶ್ರೀಮನಗ
ತಂದೆಮಾಗೆ ಬಂಧು ಮಾಡುದಿರ್ದನಿ ನೀ
ಮುಂದೆನ್ನಪಯಜ್ಞಮಂ ನಡಸುವ ವಕರಾಣಮತಕರ್ಗವಗಳಿಪಹಾಕಸುಮದಿದನು॥ ॥೫೧॥
ಮರುಗದಂ ಮ್ಮೆದುವಂಗನು ರಾಜಮಾನವರ
ತೆರದಿಂದದೇವಕಿಯಕೋದಿಯ ಪಾರ್ಗಿಸಿವ್ಮ್ರ
ಮರದಗಾಕುಂತಿ ನಿಜನಂದನಯ ನಾರವಂಕಂದು ಮಕೋಣದಿಂದಾನ್ನಗಾದೊಳು॥
ಶರದು ವಸ್ತ್ರಗಳ ಪೊಸ್ಪೋದಗನಕಂಗಳೊ
ಪುರುಗಿತವ ಸೋದಲಾಗ್ರ್ಯಹಿಗಾದರ ನಮ್ರಗಾಯೊ
ಭೆಸ್ಸರಗಸರ್ಪಪನಿ ಶಕೆಂದು ಮನದೊಳ್ಳುಗಾತಿಶ್ರೀಮನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೨॥

ದೇವರವಿಗಂಧಕಾರವೆನಿಸಿಗಲರ್ಜುನಂ
ಜೀವಿಸದೆಮಾಣ್ದಪನೆಮರುಗಲೇಕೆಕ್ಷಿಸುತ್ತ
ಪಾವಲಾಕನದಿಂದಕರ್ಸಿದಂಬದ್ಧಪಾಂಸೋದೀಗಪಾರ್ಥನೆಯೊದವನೇ॥
ಪ್ರತಾಪವಲಯದೊಳ್ಗಾಂಮತುರಗಮಂಕಟ್ಟಿಕೊಂ
ಡೀವಿರರ್ಗಳ್ಬಂಕೆಡಹಿದಪರಾಕ್ರಮಿಯ
ದಾವನೋಶಾಸ್ತ್ರಿಪ್ರಸುಲಿಬರಲಿಕದನಕೆಂದನಿಲಜಂಗಜಿಸಿದನು॥ ॥೫೩॥
ಯಾಪರಿಯೊಳನಿಲಜಂಕೃಷ್ಣನೊಳ್ಪ್ರತಾಪ
ವಾಪಥದೊಳನಿರುದ್ಧಸಾತ್ಯಕಿಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ
ರಾಮರಥಮಧ್ಯದೊಳುಯ್ಯಾಪಿಯನಿವಾಸದೊಳ್ಬೈತರಿಸಿಕಾಂಡುಸುಾದೇ॥
ಆಪುಪಾತನಾಗಪುಲುಗುನಿಧರ್ಶನಹೆಬಂ
ದೀಪಂಕಜಾಕ್ಷಮಾರುತಿಗಳ್ಕಂಡುಬಳಿ
ಕಾಪಾರ್ಥನಿಂದನಂಗೆಚ್ಚರಿಸಿಕಾಗಿಸಿದರಚ್ಯುತಪ್ರತ್ಯೋದರರನು॥ ॥೫೪॥
ಜನಪತೀಕ್ರಲುಗುಣನಕೃತ್ಯಮಂಬಟ್ಟಿತಾ
ಮಾನಸವೃತ್ತಾಂತಮಂಪವನಜಮುರಾರಿಗಳ್
ಗನಿರುದ್ಧಸಾತ್ಯಕಿಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರುಬಳಿಕಾತನಂಕಾಣಿಸಿತ್ತು॥
ಅನುಜಂಗೆಮುನಿದವಂಪಗೆಯಾಗದಿರ್ದಪನೆ
ಜನಕನಂಕಾಂಬವಂಪಾಪಿಯಲ್ಲವೆತಂನ
ನನುವಕನದಪ್ಪುಗಸುಗದಿಯೊಳ್ಕೆಂಡೆರಗದಂಪಾರ್ಥಸಿತ್ರೀಮನಮದದೊಳು॥ ॥೫೫॥
ಶಿಕ್ಷಿಸಿಕೆಗೆಸುಧಿಪ್ರಿಸ್ಥಪರ್ಮ್ಮೋಹಿಗ
ಕೃಷ್ಣಮಂನೀನದರಿನರ್ಜುನಂಪ್ರಾಗವತ
ಪಕ್ಷನಿತ್ರೀಸರಂತನಗೆಬಿತನಾತನಂಕಾಂಬಕಥದಿಂದಕಾಲಿಗೆ॥
ಚಕ್ಷುನಾಂಬಿಾರದೊಪೆರಾಯುಬಿಸಕಂತಮಂ
ತಕ್ಷಣದೊಳಿರಪಂತೆಕತ್ತರಿಸುಚಕ್ರದಿಂ
ಪಕ್ಷಿವಾಹನತಂನಕಾಲ್ಗಳಿಂದಾಪಾರ್ಥಿಡುದನಚ್ಯುತನದಿಯೊಳು॥ ॥೫೬॥
ಇಂತಾಗಲನಿಲಸುತಕೃಷ್ಣರಮನಂಮರುಗು
ವಂತಪಲ್ಗುಣನಿದೇವಕಿಯಂಯಶೋದೆಯಂ
ಕುಂತಿಯಂತಂದೆನಗಮಿಗೆಂದಿಂದವರವರಚರಣಗಳೊಗ್ಗಿಲ್ದರ್ಗ್ಗ॥
ಯೆಂದುಶಿದಶ್ರೀಯದ್ಯುನಂಕಾಂದೆಕಾಂನಿವಗೆಮೊಂ
ಮಂತಂನದೇಶಿಪಗಸುವಿರಕಟಪಾರ್ಥನಿ
ಮಂತ್ರಿನಿಯರ್ದ್ಧಿಸಿರುಳಾಪಿಚಿತ್ರಾಂಗದಿಯಳವರನಿಕ್ಷಿಪ್ತಾನಿಂತೆನು॥ ॥೫೭॥
ಅನಿತರೊಳುಪಾಪಿಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯರ್ಜುನನ
ಜನನಿಯಂಕೃಷ್ಣಮಾತೆಯರಂನಿರೀಕ್ಷಿಸಿನ
ರನಪಿಂಡಿರಾವೆಂದಾಪೆಣ್ಣಪರರಾಂಗಳೊಗ್ಗಿಲ್ದೊರ್ಕ್ಕನಾಡಿದೇ॥

ವನಜಾಂಬಕಿಯರೊರಲಿಬಳಿಕನಿಬರೆಲ್ಲರುಂ
ಘನಶೋಕದಿಂದಮಾಹಾಕಾರವಂಗೆಯ್ಯೆನಿಜ
ತನುಜನಂಗದಮೇಲೆಬಿದ್ದುದುಃಖಿತೆಯಾಗಿಸುಂತೆಹೊರಳಿದಳೆಂದಳು॥ ॥೫೮॥
ಕಂದನೈಶ್ವಷ್ಟಸಲುಗಾನಿರವನಿಂಮೃತಾ
ಮಂಡಲದೊಳೆನಗೆಸುತರಿರ್ದವರೆನಾರ
ಕ್ರಂದಿಯಂಮೊದದವೈತ್ರಿಲಾಸ್ವವಿಸಲೆಂದೆನಿಸಿಕಾಂಬವರದಾರು॥
ಬಂದವರಿರುವಿನುತ್ತಮಾಂಗಮಂಮೊಯ್ದಕೋ
ದಂಡಮಂಪಿಡಿವರಾರನುಜಾಗ್ರಜರನದುವೆ
ಚಂದದೇಜದೊಳೆಸೆವರುಂಟೆಧರ್ಮಜನವಾರನಪ್ಪುವಂದೈಗೆಂದಳು॥ ॥೫೯॥
ಯಾತನಂತಿರಲಿತ್ತನೋಡಲಿಮುಕುಂದವೃಷ
ಕೇತುಮದಿವಿರ್ದವಿಂಸ್ತೆಕರುವೆನೆಂತವನ
ತಾತನಂಕಂಡುಮಿಗ್ಗುವೆನಾರುಮರಿಯದಂತಾತ್ಮಜನ್ಮಹುದಿಂದಾ॥
ಆತನಂಕಾಂಡವನೀಮಾರ್ಗನಿಂದಾನೋವ
ನೀತಳಗನಿಸ್ಥಿಯುಂಮರಿದರ್ವನಿಂನಿಗಂ
ಬೀತುದಿನಗಂದುಸಂತತಿಕನಾದಿನೊಳೆಂದಳಲ್ದುರಾಕುಂತಿಮರುಗಿ॥ ॥೬೦॥
ಆಸುಮಯಶ್ವೈತಂದುಕಂದನಕಾಪುತಿಪಿತ
ವಾಸನಂಮೊದಮಳ್ಗನದಿದಾವರಿಗೆನುಡಿದ
ನೀಸಕಲಲೋಕಮಂಮೊರವನಿನಗೀನರನಜೀವಮಂಪಡೆವುದರಿದೆ॥
ಬೇಸರೀತರೆದೇವಧರ್ಮಜನಕುಲಮದ್ದು
ದೋಸುರಸಮುದ್ಧರಿಸುನಿಂನದಿಂಗರಿಗರ್ಣ
ಲೇಸಲ್ಲದಘಶೋಕಸ್ಥಿತಯತಾಪದುಃಖಂಗಳುರ್ಮಿದೆಪೆಗೆಂದವಳು॥ ॥೬೧॥
ತಾತನನುವಂಪಡೆಯಲೀಬಕ್ತವಾಹನಂ
ಮಾತಾಗೈದಿಜೀವದರತ್ನಮಂಬೇಡಿ
ಘಾತಿಬದನಹಾಗಳಂತಾನದಂಪತಿಹಾಕಿನಿಂನನೀಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದು॥
ಭೂತಳಕೆಬಂದೆನಿದೆಮಗಾಗಿತಂನಶ್ವಯೆಮ್ಮಳ
ಕ್ಷೈತವಾಹನನತಲೆಯಂತರಿಸುಜಗದೊಳ
ಖ್ಯಾತಮಾಪ್ಪುದುನಿನಗೆನಮಗೆತನಪ್ಪೈನೀನೆಂದುಘಗಾಪತಿಸುದಿದನು॥ ॥೬೨॥
ಶೇಷನಿಂತೆಂದೊಡಾಲಿಸಿಕೃಷ್ಣನಬಳಿಯರ
ಘೋಷಮಂನಿಲಿಸಿನೀವೆಲ್ಲರುಂಕೇಳ್ವುದೀ
ಭಾಷೆಯಂಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದೊಳಿಂದ್ರಿಯಂಗಳಂತಾನಿಂನಿಗಂಧರೆಯೊಳು॥
ಮೋಕ್ಷಿಸಿದೆನಾದೊಡಾಮುಗ್ಯದಿಂಕುಂದಲವಿ
ಭೂಷಿತದಮಾರ್ಗನಿಶಿರಂಬರಲಿಕಷ್ಟ್ರೋಯ್ದ
ದೋಷಿಗಗ್ರಂನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಹಾತವಾಗಲಿರದಿಹುದುಸಾರಿದೆನೆಂದನು॥ ॥೬೩॥

ಜನಪತೇ ಪಾರ್ಥನೃಪನಂಬುಜಾಕ್ಷನಿಂ
ತೆನೆದುಃಸ್ವಭಾವದುಬ್ಬರ್ದ್ದಿಗಳನರಸುತ
ಕ್ಷನತತಿಯನಾಕ್ಷ್ಯಾಗೆ ತಂದುದನು ದರ್ಶನಂ ಮಗಾದುರದರಗಾಪ್ತಮಾಗೈ॥
ಜನಮೈದೆಶಾಂದಾ ದಿತುರಗವತಿಹಾಯಪದಿಂ
ವಿನುತಸಂಜೀವಕದಮಗಾಯ ನಿತ್ತಂ ಮುಖಂ
ದನಕೈಯೊಗ್ಯಪಾಗಹರನೊ ದಿದಂಕ್ಷೈಯಂ ದಶಕರ್ಣಸುತಫಲುಗುಣಾರನು॥ ೬೪॥
ತದನಂತರದಮೊಪಂಬುರುಹಾಕ್ಷ ಚನಂತಾನೆ
ಮೊದಲಿನಜಸುತನತನುತಲೆಗಳಂ ಹೂಡಿಪಿ
ವದಮಾಗಾಯನೆಡೆಯಮೇಲಿರಿಸಿಬಳಿಕಜರ್ನಿನಕಾಯಕೆ ಶಿರವನೊಂದಿಸಿ॥
ಹೃದಯದೆಡೆಗಾದಿವ್ಯರತ್ನಮಂ ಸಂಗದಿಸಿ
ಬದುಕಲಿವರಿ ಶನಾಷ್ಟೆಯೊಳೆಂದು ಪರಮೆಶನು
ಗಾದೊಳವರನಿ ತ್ಕಿಸಿದೊದೃಷ್ಟವಪ್ರಸಾದದಿಂ ಜೀವಿಸಿದರಾಕ್ಷಣದೊಳು॥ ೬೫॥
ಲೀಲೆಯೊಳಜಾಂದಕಾ ತಿಗಳಪವಾದವು
ಪಾಲಿಸಿದೊ ದಿದರ್ಪವೃಗದ ಪರಮಮುರುಭಿತ್ತ್ವ
ಪಾಲಾ ಕನದೊಳೆಗ್ನುದರದೆಮ ದಿದರ್ಜನಾದಿಗಳೆಂ ಮಧರಿಮೊಗಳು॥
ಅಲಿಗಳ ಶಕ್ರವಸುಮನಸಿಸಿ ತೊದಲಾಡಿಸಿದು
ದಾಲಲಿತಮುದ್ರಾಂತಿ ಮೊಗಕೆ ರತವ ಯವಂ
ಮೇಲೆಮೈಮುಖದಹೊಯ್ವನೆಪಾರ್ಥಕರ್ಣಸುತರಸುರಾರಯಂಜಿಸುತಾ॥ ೬೬॥
ಯದಿದತ್ತುಲೆಯಂತಗುಳ್ಪಾಠಜದಂತೆ
ಬಿದುದಿಮುಸುಕದಮೇಘಮಂಕರಾದರವಿಯಂತೆ
ಕುದುಕದರ್ಶನಮುಮೊಲಗದಚತ್ತಿನಂತೆ ಕರ್ಣಸುತಪಾರ್ಥರೊನ್ನಂಗಳು॥
ಕದುಚಿಲ್ಲುಕಾಂತಿಕಳೆಗಳನಾಂತಮಾಗಮ
ಕ್ಷ್ಮಾದಲಾದೆಯನಂಮುಂದಿಕಂದುಮದಕಮಲದೊ
ಕೈಪ್ಪುದಮದಲವರ್ಗಳಿಂತೆಗದಪ್ಪುಚುಂಬಿಸುತಮೈದಡವಿದಕ್ಷೈಯೊಳು॥ ೬೭॥
ದುಂದುಭಿಗಳರ್ತ್ತಿಮೊಳಗಿದವುಸುರಿದವು
ಮಂದಾರದರಳ್ಗಳನರಕರ್ಣಜರಮೇಲೆ
ಬಂದಪ್ಪಿದಂ ಬಳಿಕವರ್ಗಳಂ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾದಿಂ ಗಸಿದಹಾಗಮಂತೆ॥
ವಂದಿಸಲ್ಪುರಿಸಿದರ್ಥ ವಕಿಯ ಕೋದೆಮ
ಮ್ಮಂದಿರ್ಶಿ ಕನಸಂಕಾಗನಿಸಲ್ಪ್ಪುದಮಜ
ರಂದವಮರ್ಧದಿಂದ ಹಾರಿವಾಂಚಜನ್ಯಮಂ ಬಿದಿದನುದಘೋಷಮಾಗೆ॥ ೬೮॥
ಪದುಳಿಸಿದರನಿರುದ್ಧಸಾತ್ಯಕಿಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ
ಗದಸಾಂಬಕೃತವರ್ಮನಿರತಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಸಾದ
ಯದುವೀರರನುಸಾಲ್ವಯತಾವನಾಶ್ರಿಸಿತದ್ದುಜಹಾಂಸಕೆ ತುಣಗ್ಗಿ॥

ಮುದವೇರಿತನುಜಾರಿಯಶರಂಮುತಮತಮಗೆ
ಪದಕೆರಗಬಿಂನವಿಸಿದಬಳಿಕ್ಕವಾಮಾನನ
ಕದನದಾಯಾಸಮಂನಗರದೊಳುಲಾಬಚಿತ್ರಾಂಗದಿಯರಿಸಗಾಯದನಾ॥ ॥೬೯॥
ಕಾರಿಬಳಿಕಪಾನ್ನವಿಯಶಾಪದಿಂದಾಯದಿ
ಪರಿಭವಂನಿನಗೆಂದುಪಾರ್ಥನಿಂತಿದುಬಿದಂ
ತರಿಸಿಕಾಣಿಕೆನೊಳ್ಳುಲಾಬಚಿತ್ರಾಂಗದಿಯರಸುಜಾರಿಯಶರಂದದಾ॥
ಪೆರದುದುತ್ತಯದಸೀನೆಬಹಾಗಪರತೊಃಪ್ಪದಿಂ
ಮೊರದುದುಕ್ಕವದಿಂದನಿಭಿಗವಾದ್ಯಪ್ರತತಿ (ಮೊರದು)
ಪರದುದುಸಮುಸ್ತುಸಂತಾಪಂಗಳೆಲ್ಲಾನೆಸ್ಕೃಷ್ಣಂದರ್ಶನದೊಳಗಾ॥ ॥೭೦॥
ಪಾರ್ಥಜಿಂಬಳಿಕನಿಬರೆಲ್ಲರಂವಿನಯದಿಂ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೊಡಲ್ಲಿಂದಮುರಾರಿಯುರಕೆಬರಲಾಗಿ
ತೀರ್ಥಸ್ಥಳವನಪಾಕ್ಷ್ಣನಂಕೇಳ್ಪನಂಮಂದಲಾಧಿಕರಕೆನಿಪಾ॥
ಪಾರ್ಥವಿರನಳದಿತ್ತುವಿಜಯನಂಕಂದುವಿಕ್ಕ
ತಾರ್ಥಗಾದಪೆವೆಂಬಮಾರುಪದಿಂತಮತಮಗೆ
ಸ್ತಾರ್ಥವ್ಯಿತ್ತವದಿಂದಲಂಕರಿಸಿನಗರಮಂನಿಭಿಗಜನಮಿದಿಗೊಂಡುದಾ॥ ॥೭೧॥
ತಳತನುಪದಗಳಚತ್ತಿನೋರಗಾದತೋರಗಾದ
ಕಳಕಂನಪಿವಿಧಿದಕಂನೆಯರಮಂನೆಯರ
ದಳದಮದಬನಮೊರವಸ್ತೆರಗಳಸ್ತುರಗಳಸ್ತುದುಸ್ತುದಂಗಸ್ತುನಿಗಳಾ॥
ಮೊಗಗಬೆಳಗುವಲಾಚನಾಂತೆಯರಾಂತೆಯರ
ಲಳಿಲುಳಿಯನರ್ತನದಕಾಮುಗಳಾಮುಗಳ
ತಳಕನೆನೆಯಮಾಗಳೊತ್ತುಗಳಮುತ್ತುಗಳವಿತ್ತವದಿಂಮೊಗಲಿಸಿದುದಾ॥ ॥೭೨॥
ಯಾಸಂಭ್ರಮದೊಳೆನಿವನಗರದೊಳ್ಪಡಿತಂದು
ವಾಸುದೇವಾದಿಗಳ್ಳುವಾಮಾನನಸದನ
ದಾಸನ್ನೆಗೆವಿವಿಧೋಪಚಾರವಿತ್ತವಂಗಳಂತ್ಯೈಕಾಗುತಬಂದುಮೊಗಲಾ॥
ಶ್ರಾಸುವ್ಯಸಾಚಿಗೆನಿಜಾತ್ಮಜಂತಂನಸಿಂ
ಹಾಸನವನಿತ್ತಭಿಗರಾಜ್ಯಮಂಕಾಳ್ಪುಲ
ಪ್ಸಾಸಮನ್ವಿತನಾಗಸುಂಮನಿರಲಜುನಿಂಮಾತಾದಪಿದುತಿರ್ಥನಾ॥ ॥೭೩॥
ರಾಯಕೇಳಜುನಿಂಬ್ರಿಂನಸಾಗರೆಂದು
ವಾಯುಸುತಕೇಳ್ಪಾದಿಗಷ್ಪದಿದರೆಲ್ಲಿಯುವ
ಜೇಯನಹೋಥಕೆಯೊಳಂದಾತ್ಮಜನದೆನಿಯಂದವನಿಸಗಪಜಯಂಬಂದುದಾ॥
ನೋಯತೀತಕೆಬರದೆಮಂನಿಸುಕುಮಾರನಂ
ಶ್ರೀಯಮಾಗದೆಮಗನಮೇಳಿಂನುಮನಟನಟ
ವಾಯಮಿದುಸುರನದಿಯಶಾಪದಿಂದಾಯ್ತುಳಿದೆನ್ನಪ್ರಸಾದದಿಂದಾ॥ ॥೭೪॥

ಅರಸಿಯರುಲೂಪಿಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯರಿವರನಾ
ದರಿಸದೆ ನಿಜಾತ್ಮಜಂ ಬಭ್ರುವಾಹನನಿವನ
ಸಿರಿಯನಂಗೀಕರಿಸದೀತನಂ ಮನ್ನಿಸದೆ ಫಲುಗುಣಾ ನಿಡೆನೆ ಬರದೆ॥
ಮರುಳಾದನಕಟನೀಂ ಪೇಳ್ಗಲಿಲ್ಲವೆ ಚಿತ್ತ
ಧರನಿಂ ನಮ್ಮೆಯನಂಗೆಂದು ಮಪವನಜಪಗ್ರಾ
ಸ್ಫುರಹಂಸಕೇತುದೇವಕಿಕುಂತಿವರಯಶೋದಾದಿಗಳ್ಗೆ ಪೂರಂದು॥ ॥೨೩॥
ಲಜ್ಜಿಸಿದನಾ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ ಬಳಿಕತಂ
ಸಜ್ಜುಗವನೆಲ್ಲರುಂ ಕೇಳ್ಪುದೀ ರಾಜ್ಯಮಂ
ಮಜ್ಜನಕನಂಘ್ರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ನಿಜಶರೀರಮಂ ಕೆಡಹಿ ತುಹಿನಾಚಲದೊಳು॥
ಸಜ್ಜನರಗತಿವಡೆವೆನಲ್ಲದೊಡೆ ಗುರುಧರ್ಮ
ಕಜ್ಜನಾರ್ದನಿತ್ತತನೀತನಂ ಘಾತಿಸಿದ
ಕಜ್ಜದಿಂ ದೊರೆದ ವಿಧಮಹಾಪಾತಕಂ ಪೋಗದೆನೆ ಭೀಮನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೪॥
ತಪ್ಪನಾಡಿದೆ ಮಗನೆ ಕೃಷ್ಣನಿರುತಿರೆ ಮುಂದೆ
ಬಪ್ಪುದೇ ಪಾತಕಂ ಗುರುಪಿತಾಮಹಮುಖ್ಯ
ರಪ್ಪವರನೆಲ್ಲರಂ ಕೊಂದೆಮಗೆ ನಿಂದುದೇ ದೋಷಲೇಶಂ ಗಡಾ॥
ಪೊಪ್ಪುವಾದಿತ್ಯನಂ ಕಂಡ ಬಳಿಕಿರ್ದಪುದೆ
ಕಪ್ಪಿನ ತಮಂ ಮರುಳೆ ಹರಿಯನಾಶ್ರೈಸಿದರ
ನಪ್ಪುವುದೆ ಕಲಿತಾಪದುಃಖತ್ರಯಶೋಕಸಂಸಾರಬಾಧೆಗಳೆಂದನು॥ ॥೨೫॥
ಸಲೆ ನಿಷ್ಕೃತಿಗಳಿಲ್ಲ ದುಷ್ಪಾಪಂಗಳ್ಗೆ
ಕಲಿಯುಗದ ಮಾನವರ್ ಬಹಳ ದುರಿತಂಗಳಂ
ತೊಲಗಿಸಿ ಭವಾಂಬುಧಿಯನುತ್ತರಿಪ ಹರಿಯನಾಮಂಗಳಾವನ ಜಿಹ್ವೆಗೆ॥
ನೆಲೆಗೊಂಬುದಾತನಂ ಕಂಡವಂ ಶುಚಿ ನಿನಗೆ
ಜಲರುಹಾಕ್ಷಂ ಕಣ್ಣ ಮುಂದಿರಲ್ಪಾತಕವೆ
ಫಲವೇನು ಕೆಚ್ಚೆದೆ ಪಾಲಿಸು ನೃಪನತುರಗಮಂ ಮಗನೆ ಸುಪ್ರಿಯಾಗೆಂದನು॥ ॥೨೬॥
ಯಿಂತೆಂದು ಭೀಮನಾಡಿದೊಡನಿಬರೆಲ್ಲರುಂ
ಸಂತೋಷಮಂ ತಾಳ್ದರರ್ಜುನಂ ತನಯನಂ
ಸಂತೈಸಿ ಕಾಳ್ಗರ್ಚ್ಚಿಸಿ ತಾರಿಸವನಜಪರ್ಕಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳು॥
ಕುಂತಿನಿಜಮಿತ್ರಪೌತ್ರರ ವಿಪ್ರವಮುಖ್ಯದಳ
ನಂತರದೊಳಾದುದಾ ಮಗನಿಮುರದೊಳುತ್ಸವಮ
ನಂತನಂ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕಳುಹಿದರ್ಪಾರ್ಥನಾಳ್ಕೆಳ್ಪರುಮರ್ಪಿಸಿಹಿತಾ॥ ॥೨೭॥
ಸತ್ಪುತ್ರಮಾಗೊಂಡ ಭೀಮನಾರಮನ್ಯಥಾ
ದಿತ್ಯುತ್ತಮಸುತಸುಂತಿ ದೇವಕಿ ಯಶೋದೆಯರ
ನತ್ಯಂತ ಹರುಷದೊಳುಲೂಪಿಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯರಾದರಿಸೆ ಸುಪ್ರಮದದೊಳು॥

ನಿತ್ಯಕೃತ್ಯದವಿವಿಧಭೋಗವಿಭವಂಗಳಿಂ
ನೃತ್ಯಗೀತಂಗಳವಿಲಾಸಗೋಷ್ಠಿಗಳಿಂದ
ಪ್ರತ್ಯೇಕಮೆಲ್ಲರುಂಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿರ್ದರೈದುದಿನಮಾಪುರದೊಳು॥ ॥೬೦॥
ದಿವಸಮೈದರಮೇಲೆಚಂತಿಪಂಗಜಪುರದೊ
ಳವನೀಶನೆಂದಲ್ಲಿಹದಿನುವಸ್ತುಗಳ
ನಿವಹಮಂಕುಂತಿಚಿತ್ರಾಂಗದೆಪ್ರಮುಖರೊಸೆದುದೇವಕೀಯಶೋದೆಯರನು॥
ಪವನಜನೊಡನೆಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೆಕಳುಹಿದಾ
ಧವಪಾರ್ಥಪಾರ್ಥರಿಂಕೂಡಿಕೊಂಡುದಾ
ನವಮರ್ದನಂತಾನೆಬರೆಯಂಬಿಡಿಸಿಕಟ್ಟೆಗೆನಡೆದನದರಪಂತೆ॥ ॥೬೧॥
ಸಂಜೀವನರದಮರ್ಗೆಯಧರ್ಗೆಪತಿಯಕೃಷ್ಣನಧ
ನಂಜಯನಪುಣ್ಯಪ್ರಸಂಗದಿಂದಪಮೃತ್ಯು
ನಂಜುದುಷ್ಕೃತಿಶತ್ರುಪೀಡೆಗಳ್ಬಿದ್ದವೆಂಬೀಮಹಾಮಹಿಮೆಯಿಂದಾ॥
ರಂಜಿಪೀಕಥೆಕೇಳ್ದುದಾಯುರಾರೋಗ್ಯಮತಿ
ಮಂಜುಲಸುಕೀರ್ತಿಸುಖಸಂಪತ್ಪವಿತ್ರಸುತ
ಸಂಜಾತಹರಿಭಕ್ತಿಸಮನಿಮಿದುದೇವಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾ॥ ॥೬೨॥
ಚತುರ್ವಿಂಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ೨೪ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೧೩೧೮ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥

೨೫. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಊರ್ಜಿತಪ್ರಬಲಶಮವೀರರಂಗೆಲ್ದುಕೃ
ಷ್ಣಾರ್ಜುನರನಾಹವದೊಳೋಡಿಸಿಭುಜವೀರ್ಯ
ಮಾರ್ಜಿತವಿಜಯದೊಡನೆತಾಮ್ರಧ್ವಜಂತುರಗಮಂತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಯೆಲೆಮುನಿಪಸದಮಲಂಮೊದಲೆಪಾಲ್ಗಡಲದಡೆ
ಮಲಯಾನಿಲಂತೀಡೆಬೆಳ್ದಿಂಗಳಂಮಾಡೆ
ಲಲಿತಸುಮನೋವಾಸಿತಂಮಾಡೆಮೇಲೆಮೇಲಿನಿದಾಗಿತೋರುವಂತೆ॥
ಸಲೆಸೊಗಸುವಿಂನನುದಿಸುರಸಮಪ್ಪಕೀರ್ತಿಮುಗ್ಧ
ನಿಲಯಮೆನೆಕೃಷ್ಣಚರಿತಾಮೃತವನೀಶವಿಗ
ಳೊಲಿದೀಂಟಿದರ್ಗೀದಿವವೆಮುಂಗಥೆಯನುಸುರೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡನವನೀಶನು॥೧॥
ಕೈಮುಗಿವುತಾದರದೊಳವನಿಪಂಬೆಸಗೊಳ
ಜೈಮಿನಿಮುನೀಶ್ವರಂಪೇಳ್ದನಲೆನೃಪತಿಕೇ
ಳ್ಪೈಮಂದರ್ಗಾಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಯಸೇನಸಂಗಜಮರಕೇಶಭುಹಿಬಳಿಕಾ॥
ಪೈಮಾಂಬರಂಸಕಲದಳಸಹಿತಮೈದುನನ
ಮೈಮೆಚ್ಚಿಕೆಗೆಮನ್ನಿತುರಂಗದೊಡನೈದಿದಂ
ವೈಮಾನಿಕಪ್ರತತಿಬೆರಗಾಗೆಕಲಿಬಭ್ರುವಾಹನಂಕೂಡೆಬರಲು॥ ॥೨॥

ತುರಗವದಿದುದುಮಗ್ರಿಮುಂದಿಂದಶರದಿನದೊ
ಭರಸಂಚಿಸಂಚರಿಸತೊಡಗಿದವುನದಿಗಳು
ಬ್ಬರಮಡಗಿತಿಭ್ರಮರದವುಬೆಳ್ದುದಾಗಸಂಮೆರೆದವುಡುರಾಜಿಶೋಭೆ॥
ತರಣಿಕಿರಣಗಳ್ಕರಗಿಮೃದುವಿನಿರ್ಮಲವಾದ
ವರವಿಂದದಲರನರಸಿದವಳ್ಗಳೆಸೈದಿಸಿಯ
ತರುಣಿಯರನುರಚಿಸಿದಮೇಲುದಂಸೆಳೆದಂತೆಗರಿಸಾರಮೆಸೆದುದುವಿಯೊ॥ ॥ ೩ ॥
ಮುಳ್ಳಸಟೆಘನಂಮತ್ತ್ಯಲೇಪನಂಮಾಂಸಗತಿ
ಸುಳ್ಳನಾಭಿಕೋಣಿಸ್ತನಂಪಂರಜಾನನಂ
ಸೆಳೆನಡುಸುಕಂಬುಕಂಠಂತರಂಗತ್ರಿವಳ್ಳಿಶೈವಾಲರೋಮಾವಳಿ॥
ಲಲಿತಪ್ರವಾಹಲಾವಣ್ಯಲಹರಿಗಳೆಸೆಯೆ
ತೊಳತೊಳಗಿಬೆಳಗುವನದಿವಧುಗಳೊಪ್ಪಿದ
ವಿಳೆಯ ನಿಜಕಾಂತನಾಗಹುಬಿಂಧುರಾಜನಂಸೆರೆಯದೆರಮೆಂಬಲಾಲಯ್ಯು॥ ॥ ೪ ॥
ಶರಶರದತಂಮಮಳ್ವೆನಿಗಳ್ಂಶಶಿಕಾಂತ
ದೊರತೆವ್ಯನಲುರಿವೆಸ್ಸಳ್ಸಿನಾಚಿಬೆಳ್ಪಾದ
ತೆರದಿಂಮುಗಿಲ್ಗಳ್ಳಿರಿಬೆಳ್ಗಂಗಳೊಪ್ಪಿದುವುಬೆಳ್ಸುಗಳ್ವಣ್ಣೆಸೆಗಳ್॥
ಮರುವಿಸಾಂಬಂಗಾದಹಾರಪ್ರಲೇಪನದಿಂದ
ಮೆರೆವಮ್ಯಸಿರಿಯುವಾಗಲ್ಪದಿಂಭ್ರಾಜಿಸಿದವಿ
ನೆರೆಸಿರಿಭ್ರತಿಸುವರರತ್ನಾಲಂಕ್ರತರಗತಧ್ವರಹಯಂಧರೆಯಮೇಲೆ॥ ॥ ೫ ॥
ವಿಟನಂತೆಶಾಂತಾರಸಾರಸದ್ಬಿಲಾಸಹರಿ
ಯಟಣಾದಿಂದೊಪ್ಪಿದುದುಸುಕವಿಂದ್ರನಂತೆಸಂ
ಘಟಿತಚಾತುರ್ಯಪದರಚನೆಯಿಂವಿವಿಧವಿಷಯಂಗಳೊಪ್ಪಿಗಿಸಿದುದು॥
ಭಟನಂತೆಸಮ್ಯಗ್ಬಾಹಿತದಭ್ರಮಿಭ್ರ
ತ್ಕಟಕಂಗಳ್ಪ್ಲಿಸಂಚರಿಸಿದುದುಪಾಂಥವನ
ಪಟುತರಮಹಾಧ್ವರತುರಂಗಮುಂಬೆಂಬಿಡದೆಬಹಸ್ರಹರಸೇನೆಸಹಿತಂ॥ ॥ ೬ ॥
ಮೋಹದಧ್ವರವಾಜಿರತ್ನಮೊರಮೆಂಬಮುಟ
ಭ್ರಕೇಳನದಪತಿಮಯಾರಧ್ವಜದಿರ[illegible]ವ
ನಾದಿಯೊಳ್ಪರಗಮೇಧಂಗಳ್ಗಳ್ಗಂಮಾಡಿನಮರ್ದಿತರಣಕೆಬಂದುದು॥
ಸಾದರದೊಳಂಟನೆಯಮಭ್ರಕೆದಿಕ್ಷಿತನಾಗಿ
ಮೇದಿನಿಯಮೇಲೆಹಯಮಂಬಿಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ
ಬಾಧಿಯೊಳ್ಪುರುತರ್ಮದಿನಪನಸೂನುತಾಮಿಧ್ವಜನಕಾಹಿನಿಂದ॥ ॥ ೭ ॥
ಶ್ರೀಗಿರಿಯೆಡೆಶಿರೆಗೆ ತುರಂಗಮಾಸುದರಿಯಂ
ಕಾಣುತ್ತಧ್ವನಿಗ್ರೈದುಮರಿತಂದುಮೊಗವನಾ
ಪುಗಾಸಿಮಿಳ್ಳಚಿಕಿವಿಗಳೊಡನೆಪರಿತೆಗದುಮುಂಗಾಲ್ಗಳಿಂದಡದರ್ಗೆ॥

ಮೇಳಗೊಂಡನೊಂದೊಡೆಮಹಿಂದಣಾಶ್ವರಂಗಳಂ
ಮೇಳದಡಿಗಡಿಗೆಗಂಧದಕೇತಿಗಳಕೇಳಿ
ಮಾಣಿಕ್ಯಮುತ್ತುಗಳಭೂಷಣಂಗಳಂಬಿದ್ದಿಬಿದ್ದುಗೊಂಡವು॥ ॥೮॥
ಭೂರಣಿಯಬಲದೊಡನೆಸದರಿಗಾವಲಾಗಿರ್ದ
ವೀರತಾಮ್ರಧ್ವಜನಮಂತ್ರಿನಸುಲಧ್ವಜಂ
ದೂರದೊಳ್ಕಂಡನೀತೆರನಂವಿಚಾರಿಸಿದನೆತ್ತಣತುರಂಗಮೆಂದು॥
ಚಾರರಂಕಳುಹಿತರಿಸಿದನದರಮಸ್ತಕದೊ
ಳಾರಾಜಿಸುವಕನಕಪಟ್ಟಲಿಖಿತವನೋದಿ
ಭೂರಮಣನಾಧ್ವರಜನಿಬರವುಗಳವಿಸ್ತರವನೊಡೆಯಂಗೆಕೇಳಿಸಿದನು॥ ॥೯॥
ಕೇಳುತಕನಲ್ದುತಾಮ್ರಧ್ವಜಂಕಟ್ಟಿದಂ
ತೋಳಬಲ್ಪಿಂದಮಾಧ್ವರದತುರಗಮಂಬಳಿಕ
ಮೇಳೈಸಿನಿಲಿಸಿದಂನಿಜಬಲದಪಾಳೆಯಂಗಳನರ್ಧಚಂದ್ರಾಕೃತಿಯೊಳು॥
ಯೇಳಕ್ಷರಂಬಂತೆಕೃಷ್ಣವಶಿಕರಮಾಯ್ತು
ಪೇಳಲೇನದುಕೃಷ್ಣಸಂಯುಕ್ತಮಾದುದದು
ಕಾಳಗಂಕೃಷ್ಣನೊಳ್ದೊರಕೊಂಬುದೀಗಳೆಂದುಬ್ಬೇರಿದಂಮುದದೊಳು॥ ॥೧೦॥
ತಂದೆಯಮಹಾಧ್ವರಕೆಕೃಷ್ಣನೊಡಗೂಡುವಂ
ಮುಂದೆಪಾಂಡವವೀರರೊಳ್ಯಾನೆಗೆಕಾಳಗಂ
ಬಂದಪುದುಲೇಸಾದುದೆಂದುತಾಮ್ರಧ್ವಜಂನಸುಲಧ್ವಜನೊಳಾಡಲು॥
ಮಂದಪೌರುಷದಲ್ಪಭಾಗ್ಯಮತಿಸ್ಥಿರಮಾದ
ಮಂದಿಸುತರೆಯಮೇದಿನೀಶ್ವರರ್ಕಗೆಸೆ
ನಿಂದಪರೆನಿನ್ನೊಳ್ದುಮುಸಿಯೆನುತಮತ್ತವಂನಸುನಗೆಯೊಳಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೧॥
ಷಪ್ಪುಂನದೇರಮೊಳ್ಳನಗೆಮಲತಿವಿದಾಗ
ಬಪ್ಪಭೂಮಿಪರಿಲ್ಲನಿಂಮ್ಮೆಯ್ಯನರಮನೆಯೊ
ಳೊಪ್ಪಂಬಡೆದನರ್ಕೆಜನದನಿತ್ಯಮಷ್ಟಾಂಜಲಿಯನರ್ಪಿಸಿಕ್ಕೆ॥
ತಪ್ಪದೆಂದುಂತೆರುವಕಟ್ಟಳೆಯಮುತ್ತುಗಳ
ಕಪ್ಪಮಂಕೊಂಡುಬಂದನೊಬ್ಬನೆವಾಹನಂ
ಸಪ್ಪಳಿದುಮೊಸತ್ತಿಗಾದುಸ್ಸೃಷ್ಟಿಮೆನೆತಾಮ್ರಕೇತುಮಗುಳ್ದಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೨॥
ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ಪರರಿಲ್ಲೆಂನದಿನಕರದಂ
ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಕಂಡೆಂನೊಳ್ಪಾಡಿದಂಧರೆಗತಿ
ಕ್ಷಾತ್ರಪೌರುಷದಿಂದವರ್ತಿಪಿಬಸ್ತ್ರೈಪಾಪಾನಕರ್ಕತನಯರೆಂದು॥
ಗೋತ್ರರಮತ್ತದಾನವಸೂದನಮನುಜ
ಮಾತ್ರರಲ್ಲಿವರುನರನಾರಾಯಣರ್ವಿಮಲ
ನೇತ್ರನೆಮರನಿರುದ್ಧನಾತ್ಮಕಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಭಾರ್ಗೊಜಾದಿಯದುಗಳೆಂದು॥ ॥೧೩॥

ಉದ್ಧತಪರಾಕ್ರಮಿಗಳನಿಬರಿಂ ದಿವಸದೊಡನೆ
ಯುದ್ಧಮಾದುದು ಮತಿಮಗನಂ ಮಹೀಪಸೇನೆ ಸಂ
ನದ್ಧಮಾಗಿರಲರ್ಧಚಂದ್ರಾಕೃತಿಯೊಳಿಂದು ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ ಮತ್ತಿಗೆ॥
ಬದ್ಧಗಲಿಸಿದನಿತ್ತ ಪಾಂಡವನ ಬಲದೊಳ್ಪ್ರ
ಸಿದ್ಧಭಟರನು ಸಾಲ್ವಕರ್ಣಸುತಸಾಂಬಾನಿ
ರುದ್ಧಕೃತವರ್ಮ ದಿಗ್ಗಜಗತಶ್ಚುಮಂಚಿ ದಿಸಿಕಾಂಬಜ್ಜುಗಡೊಳ್ಗಾ॥ ॥೧೪॥
ಮದರಿಯಂ ರಕ್ಷಿಪ ದೆಸೆ ಹಿತ ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ
ಕದನಕಿದಿರಾಗಲಸುರಾಂತಕರಂ ದುತೋ
ಕದನ ಜುರ್ನೆಂಗವಂಬಹಿರ್ಧ್ವಜನತನುಜನನನು ಯಶಂ ಧೀರನು॥
ಉದಿತಕಾಮಂ ಸತ್ಯವಾದಿ ರುಚಿವೈಷ್ಣವಂ
ಸುದರಮಲ್ಲಿಪನೊಡನೆ ಕಾಳಗಂ ನಡೆದು
ನದಿಯ ತೀರದೊಳ್ ಪವನ ತಂದೆ ದೀಕ್ಷಿತನಾಗ ಪಾಂಗೆಲ್ದು ಧರದೆಂದನು॥ ॥೧೫॥
ಯೆಂದು ಭೂಪನೆಯಂ ಗೃಹದಾಸನ್ನಿ
ತಂದು ನಿಲಿಸಿದನಸುರಮರ್ದನಂ ಮೇಘನಾದ
ಮುಂದೆಸೆಯ ಕಾರ್ಯೋಗನುಸಾಲ್ವನಂ ಕಂಗಳೊಳ್ಗಿಲಹಾಂಸಧ್ವಜರನು॥
ಕಂದರ್ಪನಾನಿರುದ್ಧರನು ಶ್ರೀಯಪಕ್ಷದಿದೆ
ಗಂಧದಿಂದದೆಗಾಗೈನ್ಯಾಜನಾತ್ಯಕಿಗಳಂ
ಹಿಂದಣಾಗರಿಗೆ ಮೇಘನಾದನಂ ಕಳಿಯಟಾವನಾಶ್ವಸಂಜೋದಿಸಿದನು॥ ॥೧೬॥
ವ್ಯೂಹಮಾಚಂ ಡುಸ್ಥಾನಕಿರಿಸಿದಂ ಕಲಿಬಸ್ತ್ರ
ವಾಹನವೃಷಧ್ವಜರನು ಬದಧಟರಂ ಗೃತ
ದೇಹಾದವಯವದೆದಿಗೆನೆತೆಗೊಳ್ಳಿಬಳ್ಳಕದರ್ಹೃದಯದೊಳ್ಳುಳುಗನನು॥
ವಾಹಿನಿಸಹಿತ ನಿಲಿಸಿದಾರುಕನಿಸಗಿರಥಾ
ರೋಹಣಂಗೈದು ಮುರಮಥನಂ ಬದಿದಂಮ
ಹಾಹವಕೆ ಪರಮಾಂಚಜನ್ಯಮಂ ಘೋರರವದಿಂದ ಹಿತಕೆ ದಿಗೆ ಊದಿಯೆ॥ ॥೧೭॥
ಪಾಂಚಜನ್ಯಧ್ವನಿಗೆ ಬೆದರದುಬ್ಬೇರಿಯೋ
ಮಾಂಚನದೊಳಾಗ ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ ಕ್ರೀವಲ್ಲ
ಲಾಂಛನಂಗದಲಾಗನುಡಿದನೆಲೆದೇವಕೃಷ್ಣದೆನಡುನೆನಸುಯವನು॥
ವಾಂಛೆಯುಳ್ಳೊಡೆ ಬಿಡಿಸು ಪಾಲಿಸು ಕಿರೀಟಿಯಂ
ನೀಂಚಿತ್ರಮಂತುದುಮುಚರಾರ್ಜುನಮಂಕಿದಿರಾಣಿ
ನಾಂಚಲಿಸೆನಿದೆಯೆಂದು ನವಾಜಿಯಂ ತಡೆಸತ್ತುಮೊಳ್ಳೊಡೆನುತಾದೆರ್ಧ್ವನು॥ ॥೧೮॥
ಹರಿಗೆ ಸುರ್ವಾಣಿ ಮಾರುದಾರುಕನ್ಯೈದುರಥ
ಹರಗಣ್ಣೆನಾಲ್ಕುಸಿತವಾಹನಂಗಳ್ಪುತ್ತು
ವರಕ್ಷತ್ರಜಪತಿಗೆಂ ಬಿಸಿನುತರ ಗೊಂಡುತ್ತುಹಾಂಸಧ್ವಜಂಗೆ ಪತ್ತು॥

ತರಣಿತನಯಜಬಭ್ರುವಾಹನನನಾಲ್ವರ್
ಸ್ಮರಯುವನಾಶ್ವಾನಿರುದ್ಧನೀಲಧ್ವಜ
ರ್ಗೆರಡೆಣೆಯೆನಿಪ ಸುನಾದಂಗೆ ಪ್ರತಿಮಲ್ಲರಾರದವಂ ಬಾಬ್ರಿರಿದನು॥ ॥೧೯॥
ಅಚ್ಯುತಂ ಬೆರಗಾದನಾತನ ಪರಾಕ್ರಮಕೆ
ಮೆಚ್ಚಿದಂ ಫಲುಗುಣಂ ಮಿತ್ರಭಾವಕೆ ಬೆಚ್ಚಿದ
ಪೈಚ್ಚಿದಮರನಿಕರಂ ನೀರವರಿಂದಸಮಸಮರಕೆ ಬಭ್ರುವಾಹನನು॥
ಯೆಚ್ಚನೀಲಧ್ವಜಂ ಬಾಣಧ್ವಜ ವಿಹಾರಸದೆ
ಕೆಚ್ಚೆದೆಯೊಳ್ ದಿಟ ದೆಸೆಯರಮಾರನ ಮೊಗಮನಾಂ
ಬೆಚ್ಚುವಡೆ ಬಡುಹಾಯವನಲ್ಲ ಮೊದಲೆನೆ ಪಡೆಂಸಹಾರಜಾತನೆಂದನು॥ ॥೨೦॥
ಹಾರಜಾತನನೀಗನೋಡಲಿದ್ದುದೆನಿಂ
ಹಾರಜಾತೆಯರಮಣನಂತು ಮಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು
ಹಾರಜಾತಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಹಾರನು ಪಿಡಿದನಂದು ಕಡನ ಮೊತ್ತಂ ಸಮರದಾ॥
ಪಾರಿಸೆನೆ ಬುದ್ಧಿ ಸೈನ್ಯಗಾಯ್ದುದಲ್ಲಿಂದ
ಹಾರಂಗಳ್ ಕಿಸೆಂದಾಯ್ಮ ತಿಮ್ಮಿದ್ಧಜಂ
ಹಾರಾಯುತಂಗಳ್ ಸುರಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮೊತ್ತರದಿ ತನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೧॥
ಸಂಗರಕೆ ಸಾಹಸವೊ ಮಾತುಗಳಿಗ ಮಾನಿತ್ತೆ
ಸಂಗಮೆಂತಕೆ ಮರುಳೆ ತರಹಾರಿಸಿಕಾಗ್ನಿನತ
ಸಂಗಡಿಸಿದವನನಧ ದಚ್ಚುನೊಗನಾ ಲಿತ್ತೈಯ ಬದಲೆ ಸಾರಥಿಗಳ॥
ಅಂಗಬಿಲ್ಲುತ್ತ ಭಕೆಸಿ ಸುರಂಗಳ್ ಜಂಜ
ಭಂಗಭಿನ್ನಿಸಿ ಸೆಲಬಲದರ್ಕೈಯ ಹಾಸು
ರಂಗಮಂ ಸವಸರಮಮೊ ಮಾರವ ಮೊನ್ನನನಿರುದ್ಧನದನೀವೆ ಪ್ರೈಸು॥ ॥೨೨॥
ಶರಾಡೊಗನಿರುದ್ಧನಾ ಚೋಪದಿಂ ಹಾವದಿಂ
ಕಾರೆಗಳ್ ತೆಗದೆಸಲ್ಲರಗಳಂ ಮಾರಗಳಂ
ಮಾರಿ ಮಾಯರಥಂಗಳ್ ಕಾಲಾಳ್ಗಳ ಮೆಲಾಳ್ಗಳ ಸಂದಣಿಯ ಮಂಡಲಿಗಳು॥
ಹಾರಿದರಾಪದರ್ಪಸಭಲ ಸಮೊಳಗೆ ನೆಲದೊಳಗೆ
ಪೆಗಲ ಮೆದೆಗೆಡೆಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ಹಾರಿಯ ಪಾಕಿನಿಯ
ಗರಿಸೆ ಮಾರಥಯದೊಳದೆ ಪೃಥ್ವಿಗೆಲ ಗೃಹಿಸೆ ಸೆರ್ವಯ ರಸಮಾಗಲು॥ ॥೨೩॥
ಪೊತ್ತಿಬಹಾರಥಿಕರಂ ವೃಥಿಕರಂ ಮಾಡಿದವು
ಮುತ್ತವರ ರಂಗಮದದು ಗಮದದಂತೆಗಳ್
ಮೊತ್ತಮಂ ಮೊಗ್ಗಾಗಿ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಕೆಡಹಿದವು ಕಾದಹಿದವು ನಾಮಾರ್ಕರನಾ॥
ಮತ್ತೆ ಚಟುರಂಗಮಂ ತುರಗಮಂ ಬಾಗಿಸಿದವು
ಕತ್ತರಿಸಿ ತಲೆಗಳಂ ಕಾಲೆಗಳಂ ಕಾಂಡಬಿಸಿ
ನೆತ್ತರಂ ಪರಪಿದವು ನೆರಪಿದವು ಮರುಕ್ಷ್ಯಡೆಯ ನನಿರುದ್ಧನಸ್ತ್ರಂಗಳು॥ ॥೨೪॥

ಪೊಸರಥಮನೇರಿದಂ ಮತ್ತೆ ತಾಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಂ
ಮುಸುಕಿತಗ್ಗಳಿತಚಾತುರಂಗಮನಿರುದ್ಧನಂ
ಮಸಗಿಸುತಮಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಮಾದ್ರಿತ್ಯಮಂದಲವದಗನಗ್ಗಿಯಿಲ್ಲೆನಿಸುತ್ತಮೊಳ್॥
ವಸುಧೆಯದುರ್ಗೆ [illegible] ಮಲ್ಲಾಡಿದುದು
ಬಸವಳಿದನಹಿ [illegible] ಸಿವೆಗ್ಗುಳಸಮುಗಿದವು
ದೆಸೆಯಾನೆಕದಲುಕ್ಕಿತಾಹವಂ ಘೋರಮಾದುದು ಮೋಹನಾಕ್ಷಗಿಡೊಳ್॥ ॥೨೪॥
ಕೋಪದಿಂ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಯಂದದಿ ರಂಗದೊಳ್
ಚಾಪದಿಂತೆಗೆದೆಸುತ್ತನಿರುದ್ಧನಮಿತಪ್ರ
ತಾಪದಿಂದುಜ್ಜ್ವಲಿಸುತಿರ್ದಂ ವಿಧೂಮಪಾವಕನಂತೆ ಪರಬಲದೊಳ್॥
ಶ್ರೀಪತಿಯ ಪೌತ್ರನಿಂದಿಂತೆಗಂ ತಾಗ್ದಿದಾ
ಟೋಪಮೇಳನಗೆಸುತ ತಾಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಂ ಕಣ
ಲ್ಲಾಪಮಪ್ಪುಬಾಣತನುಜನಮೇಲೆ ಕಾಣಿಕರದನಂ ಬೆರಂತುಂಬುವಂತೆ॥ ॥೨೫॥
ಪರ್ಬಿದುವು ತೆಗೆದೆಸಲ್ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನ ಕಣೆಗ
ಗರ್ಬಿದಂ ಗಗನಂ ಪ್ರೈಯಿಂದೊದವಿದೊದವಿನೆಳರನ
ಪೆರ್ಬಿದೆಯ ಮೇಲೆ ಕವಿದವು ನೊಂದನನಿರುದ್ಧನೆರ್ದೆಯಮೂರ್ಛೆಯಿಂದಾ॥
ಸರ್ಬಿದಗ್ರಮಂತಗುಪ್ಪದುಬೆಸುಗೆಯಬೆರವೆ
ಲರ್ಬಿಸಿ ಬಿರಜಮಂತೆರ್ವವಂತಾಗವೆ
ರಬ್ಬಿಸಿಕದಿಂದಾಂತು ನಿಂದರಸನಾಳ್ದ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾತ್ಮಜನಗರ್ಗು॥ ॥೨೬॥
ಪಾಂಪಸೆ ತುಮನಿಷ್ಟ್ರಸ್ತತಪಮರ್ಸಾತ್ಯಕಿಗ
ಗಂಪದೆ ದುಬಸ್ಥವಾಹನಯಾವನಾಲ್ಕರ್ಗೆ
ಹಿಂಪೆಯಂ ಕೈಗ್ಯೆದು ನಿಲಧ್ವಜಾನುಸಾಲ್ವದಿಕ್ಪಟರಂಘಾತಿಸಿ॥
ಕಂಸಾರಿಸುತನಂ ಪಿಚಾರಿಸಿ ವಿಜಯಮುರ
ಧ್ವಂಸಿಗರ್ಮೆಲೆ ನಡೆತರಿಂಡಮುಕರ್ಣಿಕೆನ
ಯಂಸರಸುಕಿಜರಾಗತತ್ತರಿಸಿ ಕಿಡಿಹಿದಂ ತಾಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಹರಥವನು॥ ॥೨೭॥
ತೇರುಡಿಯೆ ಮತ್ತೊಂದು ತೇರನೆರ್ದವಡಿಸಲಾ
ತೇರನೆಸಲಾದಪನೆ ಮೊಸತೇರೊಗ್ಗವಸ್ಯೆದಲಾ
ತೇರನಂ ಕತ್ತರಿಸಿತೇರ್ವೆಸದಂತಿಂತು ನಾಲ್ಕು ತೇರಂ ಭಂಜಿಸಿ॥
ಸೇರಿಸೆ ಕದನೆ ನೆಯಂ ಸವರಕರ್ಣಿಜಂ
ಸೇರಿಬರೆ ತಾಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಂ ಕಲ್ಲವನಿಯಂ
ಸೇರಿಬಾಗ್ಗತ್ರಿಯಮೊಗ್ಗತನಂಘಾತಿಸಿರಥಾರೋಹಾಂಗೈದನು॥ ॥೨೮॥
ಅನಿರುದ್ಧನಂ ಗೆಲ್ದು ಪ್ರಹ್ಲಾದಕೆ ತುಮಂ ಕೇದಮಾ
ಲಸಲಾಳ್ವನಿದಿರಾಗಲಾತನಪರಾಕ್ರಮವ
ನನುವರದೊಳ್ ಕೆಮುಂದುಕ್ತವಮರ್ಸಾತ್ಯಕಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರಂ ಸೋಲಿಸಿ॥

ಅನುಪಮಬಲಂ ಬಭ್ರುವಾಹನಂ ಕಾದಲವ
ನನುವನೊಪ್ಪಂಗೆಡಿಸಿ ಹಂಸಧ್ವಜನ ಜಯವ
ನನುಕರಿಸಿ ಯೌವನಾಶ್ವಸಿತಧ್ವಜರಂ ತಮಗ್ರಜಂ ಬಾಧಿಸಿದನು॥ ॥೧೦॥
ಬಲದೊಳಗೆ ಮಿಡುಕುಳ್ಳ ವೀರರೊಳ್ಳೀರರೊ
ಳ್ಗಲಿತನದೊಳಧಿಕರೆನಿಪ್ಪರಂಗೆಲ್ಲರಂ
ಸಲೆ ಪಲಾಯನಕೆ ಮೈಗೊಡುವರಂ ಬಿಡುವರಂ ಪಾಹಿ ನಾಯೆಂಬರಂ ಯನು॥
ಫಲುಗುಣಾಂಶಾಗ್ರುತನ್ನುತ್ರದಿಂ ವ್ಯಾಪ್ತದಿಂ
ಸೆಳೆಯಕಾರ್ಯದಂಡಮಂತಿರ್ದಿದರಮೂಡಿದಂ
ಮೊಳೆವಕೆಂಗರಿಯನಿಡುಕಾಳ್ಪರಂ ಸಾಲ್ಪರಂ ಕಟ್ಟದಂ ಗಗನದಧಕೆ॥ ॥೧೧॥
ತೀರ್ಸಾದುದೈವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ನಸಹಾಯದಿಂ
ದಿನ ದಿನಮಾಹವದೊಳೆಲ್ಲರಂಗೆಲ್ದೆಬಿಡು
ವಾಸಿಯಂ ತಂದೊದನೆಗೊತ್ರಿಹಾತ್ಯದೊಳ್ನಮಂಕಳುಹಕಾಂಬಮಧ್ವರೆ॥
ಯೆನ್ನುಹಾರಗೈನು ನಿನಗೈಸನಿವೇನಾ
ನೀಸಹೋದ್ಯಾನ್ವನಿರಲೆರ್ತಕೆಲೆಮರುಳೆಧನ
ದಾಶೆಯಿಂ ಧರ್ಮವಂ ಮಾಣ್ದಪಂತಾದೆಹೋಗೆನುತವಂ ತೆಗಡಿಚ್ಚನು॥ ॥೧೨॥
ಯೆಲವೊ ತಾಮ್ರಧ್ವಜನು ವಿತ್ತದಿಂ ಧರ್ಮವಂ
ನಿಲಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ನಿರರ್ಥಕದೊಳಾದಮದೆ (ಪಾಠಾಂತರ)
ಜಲಜಾಕ್ಷನಂ ಬರದೆನಾಸ್ತ್ರಕರಸಬಹುದೆ ವಿಧಿವಿಧಾನದೊಳಲ್ಲದೆ॥
ಪಲವು ಮುಖದಿಂದಪರಮಾರ್ಗನಾಗಹಾಹರಿಯ
ನೆಲೆಯನರಿಂತರಿವೆ ಮೂಢ ಪೋಡೆಹೋಗೆನುತ
ಫಲುಗುಣಂ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನಾತನವರೂಥವಾಯಸಾರಥಿಕರೆಡೆಗೆಡೆಯಲು॥ ॥೧೩॥
ಆರಥಂ ಮುರಿಯೆ ಮೊಸರಥವನವನೇರಿಬರ
ಲಾರಥಂ ಮುಡಿಯಾಗೆ ನರನೆಸಲ್ಪರಿತಾಮ
ಹಾರಥಂ ಮತ್ತೊಂದು ರಥದೊಳಿರುವಗಾಸಲದನರ್ಜುನಂ ತಡೆಗಡಿದನು॥
ಆರಗಾದೊಳಂತವನನ್ನಂದನಸಹಸ್ರಮಂ
ಭ್ರಾರಭ್ರಾರಗೆತ್ತರಿಸಿಕೆಡಹಿ ಫಲುಗುಣಂ
ಮಾತ್ರೈಸಿದಂದೇವದತ್ತಮಂ ಕಾಂದನಿಕ್ಕೆಲದಜಾತುರ್ಬಲವನು॥ ॥೧೪॥
ಅರ್ಜುನನಸಾಹಸಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ
ಗರ್ಜಿಸಿ ಕನಲ್ದುಮವತಾನದೇಂ ಮಾರುತವಿ
ವರ್ಜಿತನೆ ಧಡಯೆನುತ ತೆಗೆದೆನಲ್ಪರಸಿ ದಿಲ್ವುದಿಡುಗರಜರವಂತರೆ॥
ನಿರ್ಜರೇಂದ್ರನಸೂನುಮೊನೆಯಿಡೆದ್ಲೈಸಿಯನೆ
ತರ್ಜಿಸುತ ಮೈಮರೆದು ಬಿದ್ದನಾಗೆಯೊಪ್ಪು
ನರ್ಜುನಾಮೆನೆ ಮೂಡೆಚೆರ್ತರಿಸಿ ನರನೆಚ್ಚರದದನಾತನಧನುವನು॥ ॥೧೫॥

ಬಿಲ್ಲುರಿಯೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬಿಲ್ಲಾಂದು ಕ್ಷಣದಿಂ
ಪಲ್ಲಟಿಸುತಿರ್ದನಾ ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ ತೆಗೆದಾರ್ದೆ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಯೋಧರ್ಮನಿಸಿತೆಗೊಡನೆಯೊಳ್ ಜನಂಮೊಗೆಗೆ ಗಗನಚರರಾಸಿಸುತಾ॥
ನಿಲ್ಲದೆ ಮೊಗೆಸುತ ಘಲುಗುಗಾಂಬಾಣ್ಣಿರದೆ
ಸಲ್ಲುಗಿಲು ಬತ್ತಿಯ ನದದರ್ಭಾತನರಥಂ
ಬಲ್ಲಿಗೆ ಮರದ್ದಾಸಿ ಮೆಚ್ಚಿ ತಲೆದೂಗ ದಂತ್ರಸುರಸಿದ್ಧರ್ ನೋಡುತವಸಾ॥ ॥೩೬॥
ಯೆದಬಲದಮಂದಲದಸ್ತ್ರಂ ದಡಿಂ ತ್ತಿಂದದಿಂ
ದಡಿಗಡಿಗೆ ನಿವಹಾರತ್ರಿಮದಿಂ ದತ್ತ್ರಮದಿಂದ
ತೊಡವಬಿಡುವಂಬಿನಶರಗದಿಂ ರಂಗದಿಂ ತೊಳಗದರ್ಕ್ಷುರದೆಯಂದಾ॥
ಧೃಢಬಾಹುಘೋರ ಘನತ್ತ್ರಿಶರದಿಂ ದಶರದಿಂದ
ಜಡತೆಮೊತ್ತದ ನಾನಾಸತ್ವದಿಂ ಸತ್ವದಿಂ
ಕಡುಗತಾಮ್ರಧ್ವಜ ವಿಜಯರಾಗದಯರಾಗರಿಪ್ಪಾಡಿದರ್ಭರಿಮೋಘಾ॥ ॥೩೭॥
ಧಾತ್ರಿಯರಸಿಂದ್ರಸುತವನೆಂಘುದಿನಮಹೀಂ
ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಬ್ಬುಡರಿವದರ್ಭೀರರುಹಾ
ನೇತ್ರಂ ಸಮರಮಮೊಷ್ಟ್ರಂಡುರರೆ ತಾಮ್ರಧ್ವಜಾಘುರ್ನಿರ್ಭುರಸಮೊಘಾ॥
ಗೋತ್ರಿರಸುತನವಂ ಮತ್ತೆಯೊಂದಿಸಿ ತಂದ
ಮಾತ್ರದೊಳ್ ಬ್ಬುವರರಧಂಗಳಂ ಶದದನ
ಸ್ತೋತ್ರದಿಂ ಕೆಡಹಿದಲಪಡೆಯೊಳ್ ಸ್ಮಿಂ ಹಿಗ್ಗಿಗಳಂ ನೂರಸಾಹವಡೆಮೊಘಾ॥ ॥೩೮॥
ಆ ತಾಮ್ರಕೇತುವಾ ರಡವನೆಂ ನೆಯೊಳ್ಪ್ರಿಯುತ
ಬಾತುರಂಗಮನ್ವೈದೆಸಂ ಹಾರಿ ಹಿಮಾರ್ಧನಿಂ
ಘಾತಿಸಿ ದನದಾಗಡಿಗೆ ಸೆಳ್ವ ಗಿಯಹಾಸುಮನಶರಾಳಿಗಳಿಸಿಹಾರಿಯನಿಕ್ಷ್ಮಾ॥
ಸೂತಕಾಲಿಗಳ ಸೊಡನೆ ಗೊಂಡನಿಜವಗಿಡಿಸಿ
ನ್ಯಾಯಘಾತದನಾರಿಯಾಂತದಿ ಡಣಕಲಿರ್ದ
ಕಾತಾನಾನ್ಲುನಾಪ್ತರಿಬದ್ಧಮಾಹಾನಾಲಗಳ ನುರಿನೋಯಿಸಿದನಾ॥ ॥೩೯॥
ಚಿತ್ತಸಿದವ್ಪುತ್ರಲಿ ನಿರಗನ್ನೊಲಿಗೃಪಂಬಾಗ
ಚೈತ್ರರಥ್ರುಕಿಬಿ ಮಿದಾರ್ಥಿವನಿಗಳಂ ತೆಕಾರ
ರತ್ತ್ರವಾಗಗದಮೆಂತೆಸುಸಿದವ್ಪುದಾಯುವಗಲಿಂದಕೆಂಬ್ರಷ್ಟತವನಾ॥
ಮತ್ತೆಘಲುಗುಗಾನವದಧನುವಸಿಕ್ತದಿಯಾಗ
ತ್ತತ್ತರಸಿದ್ದಾರಿಯೊಳ್ಪ್ರಿತಗದಮಾರ್ಧನಿರಘವ
ನೆತ್ತಿಕಾರಡಾಗಸೆರೆಸುಬಲಿಗದಘರೆಯೊಳ್ ಪ್ಪುಬಿಸಿದ ತಾಮ್ರಕೇತುವಾ॥ ॥೪೦॥
ನಷ್ಟಕೆ ವಿಜಯನನರಘವನೆಂ ಡಾಡಿಬಿಬ್ರುಕರಂ
ನಷ್ಟವದಿಂ ದಿಕ್ಕೆಗಪ್ಪುಬಿಸುವಿನಿಂ ಮಹಿತಂದ
ಹುಷ್ಕರಕರಾಗ್ರದಿಂ ಪಿಡಿದಾವನಾಥಮಂ ಸ್ನುಸ್ಕುನವಾಗಿನಿರಿಸಿ॥

ಅತಿಶಯಮಂಪಾರ್ಥಂಗೆಮಾಡಿದಂಮುರಹರಂ
ತ್ರಿಭುವನದೊಳಚ್ಯುತನಭಕ್ತರ್ಗೆಬಿಮ್ಮುದೇವ
ರಚಿತವಮೆಂದನಿಮಿಷರ್ಗಳಿಂಡಾಡಿಬಲಮೆರದಾಶ್ಚರ್ಯಮಾಗೆಸೂಡೆ॥ ॥೪೧॥
ಕುಮಾರಮಗಾಸೆಲ್ಪುಗಳನನುನಾಬತನುಡಿದನನು
ರಾರಾತಿಪಾಂಡವಂಗಭೂಕದರಧರ್ಮಮೆಂ
ವೀರಗಾದೊಳಕನಂಗೆಲ್ಲಾವಾವೀರ್ಗುತುಂನಾಮಾಸುಣ್ಯೆದಲ್ಲದೆ॥
ಕೀರಡಿಸಿನೀನೊಂದುಕಡೆಯೊಳಾನೆನುವೆನೀ
ವೀರನಂಮತ್ತೊಂದುದೆಸೆಯೊಳೆಂದರುಪಿನರ
ನಾರಾಯಣಾಕರೆದರಂಬುಗಳಮೋಹೊರ್ಗ್ಗೊಂಡೊಂದುಮುಖದೊಳದಾಗ॥ ॥೪೨॥
ಪಾಂಡವಮುಕುಂದರೊಂದೇಭಾರಮುಖದವರ
ಗಾಂಡೀವದಾರ್ಚಿತಾವಂಗಳಂಕಾಂಡಪ್ಪ
ಜಾಂಡದಧಿಕಪ್ಪೋಲ್ಪಮಾಗಿತಾಮೃತ್ವುಜನಮೇಲೆತೆಗದೆಸುತರತ್ತೆ॥
ಕಾಂಡವಿಲ್ಲದೆಕರಪದವಂಬುಗಳದರ್ಮೊ
ತ್ರಾಂಡಮಂಡಲವನಾಗಳಿಪ್ಪತೇತುನಂದನಂ
ತಾಂಡವಿಪರಮದರ್ವೆಸಿಸೆಂಜಿಗಳನಡಗಡಿಗೆಘಾತಿಸಿದನಾಪಾವದೊಳ್॥ ॥೪೩॥
ಮೀರಿದವರೆಂತ್ತಮೆದೊಳಕ್ಷಿಗಳಕ್ಷ್ಯವು
ಬೈರಿಮಧುಮೋಕ್ಷವದೊಳಾತಾಮೃತೇಷಸ್ತ್ರೆ
ಡೋರಿಬಾಣ್ಪಿರದುನನುನನುತಕ್ಷ್ಷನೊಳಿಂದನೆಲೆಡೆವತಂನಶೂದೆ॥
ಬೇರಿನಿಂಬಿಳ್ಪಿಡಿದುಕಾಡಿಕೌಂತೇಯನಂ
ಗಾರುಮಾಡಿದರಘರ್ನಂಗೆಸಾರಥಿಯಾಗು
ಸಾರದೆಂಸಾರೆಂದುತೆಗೆದೆಳ್ದುದಚ್ಯುತಂಮೆಚ್ಚಿಸೊಳ್ಗೊಡಂಬಡುವ॥ ॥೪೪॥
ಪುರಬಳಕತಂನರಧಮಂಬಿಟ್ಟುಸುಳುಸುಗಾದ
ಪರಪರುಧಾಗ್ರದೊಳ್ಗಂಮತಿಗೆವಾಷೆಯಂ
ಥರಸಿಪುರಗಂಗಳಿಂಚಪ್ಪುರಸಲಿದಬಲಕೆವಾಯುವೇಗದೊಳಗದರ್ಗ॥
ಮುರಿದುಮಂಡಲಕ್ಕೇರಿದರಿಗಳಬಳಕೆಬದುಕುಡೇ
ವರಸುರಗಾರಂಗದೊಳ್ಗರಮಂಚಿನತೆರದೊ
ಭರುವಗಾಸಿದವುಪಾವೆಕ್ರಸುತನೆಚ್ಚನಡಿಗಡಿಗೆತಾಮೃತ್ವುಜನಮ॥ ॥೪೫॥
ಪಾರಿವಂದನನದಿವ್ಯಪಾರಿಮಯವರೂಥಮಂ
ಪಾರಿವೇಗದಿಂದಸಿದವಪಾರಿಚತುಷ್ಟಯವನುಂ
ಪಾರಿಯನುಂವಗರದಿಗೆಯಪಾರಿಯನುಂಪಾರ್ಥನೆಲೆಪಾರಿಯನುಂಧಾಮುಗಿದಿಸಿ॥
ಪಾರಿಬದಕೆಲಿದರ್ಪಪಾರಿಸಿತಾಮೃತ್ವುಜಂ
ಪಾರಿನಾದಮಂಮಾಡಿಪಾರಿದಾಡುತಿರೆಶೂದೆ
ಪಾರಿಭಾಗವತುಲಜನವಿಪಾರಿಸಿದಂಭಾಗದಿಂಪಾರಿಕೆಶಾಗಮದುಗುವಂತೆ॥ ॥೪೬॥

ಮತ್ತೆಮುರಹರನನಿರ್ಭಯಕರ್ಣನೆಯೊಳರ್ದು
ವತ್ಸಮಾರ್ಗದಿಂದಸುರರಸುತನಂಘಾತಿ
ಸ್ತುತವಂಬಾಷ್ಪರಯಿನವರವನರೋಮಹರೋಮಂಗಳಂತ್ವೇದಿಸುವ್ರೊಲು॥
ತ್ತೆತ್ತಿಸಿದನಂಬುಗಳನವನಮತ್ತೆಸುತಿರ್ದ
ನಿತ್ತಂದಧಾಮಾವಂಸಮಮಾಣಬಾರಿವಿಜಯ
ನೊತ್ತಯದಿಂದವನವುದರಿಸಾರಥಿರಥವನೆಚ್ಚುಹಮುಡಿಹುಡಿಗೈದನು॥ ॥೪೭॥
ಚಾಗ್ರಮಾಮೋಢಿರಥಂತಾಮ್ರಧ್ವಜಂಚೋಗ್ಭ
ಮಾಗ್ರಮುಖ್ಯನಾಗರಳಿಪಾರ್ಥನಿನಮಿಾಪಮಂ
ತಾಗ್ರದಿಂದ್ವೈದಿಮೊಯ್ದುವಿತಮೊಕ್ಟಗ್ರಾಗ್ರಹಿಂದಮುರಹರನೊಡೆಯಲು॥
ಶೀಘ್ರತರಮುರಮುಬಿಕ್ಷಂತರಿಗೆಬಿಡೊರ್ದಿಡಿನಿ
ಶೀಘ್ರಶ್ರೀತಾಪದಿಂದೆಚ್ಚುಮತ್ತೆಂಡುವಿ
ಸ್ತ್ರೀಗ್ರಮಾಗಧರ್ಮದಮುಂಬರಳದಮೃತರಿಪಂಬರವನೊದವಿಸಿದನು॥ ॥೪೮॥
ಚಿಂಧಿವಗಿಸಿದನಾತನಾನೆಯಂಬಷ್ಪೈವಾ
ಮಾದಿವಿಗ್ರರಮೆಂತೆಸಾಗಿಗಳಂರರದನಿದಿ
ರಾದಧ್ವಜಬರಿಲ್ಲರುಂಮೂರ್ಛೆಮ್ಮಿತಯಂತಳದರಜುರ್ನಂಮೈಮರದನು॥
ರಾದುವವಶಲ್ಲಪಾಂಡವಬಲದೊಳಗಮಧು
ಸೂದನಂಬೆರಗಾಗಿರಮನೋಬದಿಂದದಾ
ನೇಡಿವ್ಯಚಿತ್ತಮಂತುಮಕನದಿದಂಧುರರಿಮಾಜಗಂತಲ್ಲಣಿಸಲು॥ ॥೪೯॥
ಉರಗೇಂದ್ರಕಮತಪ್ಪುರಗಳುಂಗಿರಗಳುಂ
ಕರಧಿಯುಂದೆಸೆಗಳುಂಧರಣಿಯುಂತರಣಿಯುಂ
ಬಿರದುರುಂಬಿಸಲತ್ರಿಚಿತ್ತಮಂಚಿತ್ತಮಂರಾಂಡುರಾಗಳರಿಬರಲು॥
ಅರುಗ್ರಧ್ವಜಂರಂಡುರಾಗ್ರದಿಂಬಾವದಿಂ
ಸರಳಮಳೆಯರರವುತುರುಬಿದಂತರುಬಿದಂ
ಮಾರಿಯನಷ್ಟತಮಾಗಿಸುಂಗರಂಸಿಂಗರಂಮೆರೆಯಲಂತರಮೂರಡೊಳಗು॥ ॥೫೦॥
ಕಟ್ಟುಗ್ರಕೋಪದಿಂದ್ವೈತಪ್ಪುದಾನವಘ
ರಟ್ಟನಂತಡೆದುತಾಮ್ರಧ್ವಜಂಗಾಳಗಂ
ಕೊಟ್ಟನಳವಿಗೆಸೇರತಾತನಚತುರ್ಬಲಂಸವರ್ಸಿಂನಾಹದಿಂದಾ॥
ಯಿಟ್ಟಗ್ರಶಿಖಾಮಾವಂಬಳಾರವಮುರವೈರಿತೆರು
ಬಿಟ್ಟುಚಿತ್ತದಿವಲವುಧಾರಿಗಳಸೂರಂಶಿಲಿಂ
ಧಟ್ಟುರಿದುದುಮಗೆಯಪಡೆಯೊಳ್ಸ್ಸಾಂಹಾರಿಯರಥರವೊಂದೆಸ್ಸಾಗಡೊಳಗು॥ ॥೫೧॥
ಪಡೆಮಡಿಯೆಕೋಪದಿಂದಾಗತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ
ಸುಡಿದನಸುರಾಂತರನೊಳೆಲೆದೇವಸೈನ್ಯಮಂ
ತಡೆಗಡಿದೊಡೆಸಹುದುಹಾಂಡವಾರ್ಥಿಂಗಳನಿಂನಸುಗ್ರೀವನಿತ್ತೆಯಾ॥

ಕಾದುವರುಧನಂಜಯಂಗಾಗಿತನಗಿಗಲಿಂ
ಮೊದಲಿವರನಿಶ್ಚಯಂಬಿಂತಂಕಿಸಿಯಂ
ಹಿಡಿದುಪಾತಕಮನ್ನಿವನಾಗಿಪಿಂಸೋಡಿಂದುಹಾಲಯಂಪಟಾಲಿಪದನು॥ ॥೫೨॥
ಧರಣಿಗೊಪ್ಪಿತ್ತುಮಾಗಿಯಾಗಧರ್ಮಸಾರ
ಹಾರವಂತಗಾಗ್ರದೊಳ್ಪ್ರಯ್ಯುತುಮನಿಜ
ಕರವೊಂದಾಂದೆರದುಸೈಗಳಂಮತ್ತೊಂದುಹಾಸ್ತದಿಂಪಿಡಿಯುಗಪನು॥
ಹಿರಿದುಸತ್ತುದೊಗ್ರೊತ್ತಿಬಿಡಿದೊಂದುಸಾಡಿಹರ
ಚರಣಮಂನೊಸಲೆಡೆಯೊಳಿಟ್ಟುತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ
ಪರಿದನಜುನಿನಿದ್ದುಬಳಿಗಾಗಿನಾಸಾಸನೆಮಗಾಜುಗಂಬರಿನಾಗಲು॥ ॥೫೩॥
ಹಿಡಿಗ್ರೈಯಿಗ್ರಳಿರ್ದನುರಿಸಮಪಾರ್ಥನಿಂಕರಿಯ
ತೊಡಮನಹಾನ್ರುವನೆಂದನೆಮಿಸಲ್ಪುಲುಗುಗಂ
ಧಡಯಿನುತಬಾಗಮಂಕಾಂಡಿವಡೊಳ್ಪುದುವಂನೆಗಂತ್ರರದೊಳಿಗದಗೆ॥
ಕಡಿಗಾಲಾಗ್ರತಲಂಕೆದಹಿನ್ನುಜಯಗ್ರಮಂ
ತೊಡರಿಕಾಂದುಪ್ಪುಲಿಸರಕ್ಷ್ಮಣಿವರಿಂ
ಮಿದುಕಲಿಯ್ಯದಿಬಗಮತಾಮ್ರಧ್ವಜಂಧರಿಗೆಬಿದ್ದನಗಧರನೊಡೆಯಲು॥ ॥೫೪॥
ಬದ್ದಂದಹ್ನುಜಬಲದೊಳಿಗೆವರಿಗೆವರಿಸೊತ್ತಿ
ಬಿದ್ದರಿಗೆಗಾಮಾವರುಂನೊಂದುಮಾರ್ಪುಗೊಂ
ಬಿದ್ದರದೆರಾಪ್ಪುಥರಿಲಿಂತಪ್ಪುರತಾಮ್ರಧ್ವಜಂಸತ್ತುದಿಂದಾ॥
ಯೆದ್ದುನೊಡಿದನಲ್ಲಿತಂನೊಡನೆಸಾಗರಿ
ಮೆಗಾಡ್ಡುವಧಟರನಾರನುಂಕಾಗದೆಲ್ಲರಂ
ಗೆದ್ದರದುಪರಿಯಂಕಾಂದುಳಿದಪದಿಸಹಿತನಿಜಸಗರಸ್ಯೆತಂದನು॥ ॥೫೫॥
ಪಟ್ಟಗಾದಪೊರವರಯದೊಳಿತ್ತಮಯವಾಗಿ
ಕಟ್ಟಿದದ್ದರಮಂಟಪದನಮವೆದಿಕ್ಕೆಯಂ
ನೆಟ್ಟನೆಪರಿಹಿಸುತ್ತುನುರವೆರಿಸಿಹುಗ್ಗಾಮಿತನೆಡೆಗೆಬಂದು॥
ಮುಟ್ಟಿಚರಣಂಗಳಂಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದಹೊಡ
ಮಟ್ಟುತಾಮ್ರಧ್ವಜಂಜೈಮುನಿದುತರಿಸಿಮುಂ
ದಿಟ್ಟನೆರದಷ್ಟಂಗಳಂಬಳಿಕರಿಪ್ರಾಕೆತುನಂದನಂಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೬॥
ವತ್ಸರಂತುಂಬದೆತಕೆತಿರುಗಿತಿಹಾಯಂ
ವತ್ಸಹೊಳದಹೊದನೆಮತ್ತೊಂದುವಾಜಿಬಲ
ವತ್ಸಮರಮುನ್ನಿದಿಂದಜಯಸಿತಂದಿದುಮಿದಿತ್ತಗಾದುನಿನಗರಿಯೊಳು॥
ಮತ್ಸರದಪಕದನಮಿಂದಾವಸ್ಸಾವಸೊಳಾಯ್ತು
ಮತ್ಸ್ವಮಿಹನೆಬಂದಪಾದನಾವುದೆಂದುಶ್ರೀ
ಮತ್ಸುತ್ರಿಸಾಮಧ್ಯದೊಳ್ಮನುನಗುತಲಿಪ್ತಾಕೆತುತನಯನಂಬೆಸಗೊಂಡನು॥ ॥೫೭॥

ಚಿತ್ರಸುತಾತನ್ನುಪವರಯುಧಿಷ್ಠಿರನಮುನ್ನ
ಮುತ್ತಮತುರಂಗಮಮಂ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ್ಕೃಷ್ಣ
ರತ್ತಂದಮುಂಪಡೆವೆರಸಿಬಂದೊಡಾನದಂಕಣ್ದರೆತನಗವರೊಳ್॥
ತತ್ತುದಾಪವೆಂದುನಿಜಸುತಂಬಿಂನ್ನೈಸೆ
ಮತ್ತೆನರಯದಿಂದಪ್ಪುಪಾಲಕಂತಂನ
ಪುತ್ರಿಕಾನಿಜಮಂತ್ರಿಸಕಲಕೇತುವನಿಕ್ಷಿಸಲ್ಬಾತನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೮॥
ಜೀಯಮಸಿಯಲ್ಲಪಾಂಡವರಾಯನಶ್ವಮಂ
ಕಾಯಬಂಧಹಬಭ್ರುವಾಹನಾದಿಗಳನೊ
ತ್ತಾಯದಿಂದೆಲ್ಲರಂಸದೆಬಡಿದುರುಳ್ಚಿಬಳಿಕ್ಕೈದೆಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರನು॥
ನಾಯದಂತವುಗೆಡಿಸಿ ಪಿಡಿದುಬಿಗಿದೊಡನೆನಿಂ
ತೀಯನವಮಖಾಶ್ವರದವಾಜಿಯಂತಂದುತಾ
ನೋಯದೈತಂದನೆನೆಮರುಗುತಮಯೂರಧ್ವಜಂಮಂತ್ರಿಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೯॥
ಅರಟಕೆಡಿಸಿದನಲಾ ನೃಪಮಂನಮಗಿದೇ
ತಕೆಯಜ್ಞಮಿಂನುನಮಗೀಮಗಂಪಗೆಯಾದ
ಸ್ವರಸ್ತನಾದಹರಿಯಂಬಿಟ್ಟುಕಟ್ಟಿದಂಗರ್ಧ್ವಕ್ಕೆತ್ತಿಕಾರಿಯನು॥
ವಿರಹಮತಿಯಾಗರ್ದನೀತನೀವೆಲ್ನೆನು
ತ್ತುಸದಿಂದಲಾದಗ ಪಿಮಂಚಡೊಪ್ಪಿಗಾನಾ
ಯಕನಿರಲ್ಕರಮೊಗದಧಮಾಂಗನೆಯೊಳಿಂದವನಿಪಂಚಿಸುನಾಯ್ದನು॥ ॥೬೦॥
ಮತ್ತೆಸುತನಂನೋಡಿಬೈದನೆಲವೆಲವೊಮೊ
ಗತ್ತನಿಂನಂಮಾಳ್ಪುದೇನಮಲತುಲಸಿಯಂ
ಪೊತ್ತಿವಿಡಿದಬ್ಜಮಂಮಾಗ್ದುಹರಿಮಗಳಸುಮದತೊಡಂಗಟ್ಟುವಂತೆ॥
ಉತ್ತಮವಿದೆಂದುಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರಬಿಟ್ಟುತಂ
ದಿತ್ತೆತುರಗಂಗಳಂನಾಶಂನುಯಜ್ಞಮವ
ರೆತ್ತಲಿರ್ದಪರೆಂಬುದಂಪೇಳ್ದೊಡುಗುಹಾದವನೆಂದುಭೂಪತಿನಾಯ್ದನು॥ ॥೬೧॥
ಕಡೆಯಾದುದಧ್ವರಕೆನಾಶಂನುತುರಗಮಂ
ಪೊಡೆಯುತ್ತಲಾದೊಡಂಮೂರಮಥನಪಾರ್ಥರಾ
ವೆಡೆತನಗದಂತೋರವೇಳ್ಪುದೆಂದಾಮಯೂರಧ್ವಜಂಮರುಗಿಮರುಗೀ॥
ಬಿಡದೆನಿಜತನಯನಂಬೈದುಗರ್ಜಿಸಿತಂನ
ಮಡದಿಸಹಿತಿರುತಿರ್ದನಾದಿನಂಧೈವಮುರ
ದೊಡೆಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಂಶಂಖಾರಹಾಗಿಬೇಕೆಂಬಸದುತವಕದಿಂದಾ॥ ॥೬೨॥

[ಪಂಚವಿಂಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಅಂತುಸಂಧಿ ೨೫ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂಗಳು ೧೪೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥]

೨೬ ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ದ್ವಿಜನಾಗಬಂಧಮಜೀವಲ್ಗುಯೂರಧ್ವಜಂ

ನಿಚರರ್ ರಣದೊಳ್ ಧರ್ಮಜಂ ಕಾಯ್ದು ಕಾಳ್ಗಮಂ
ಕಟಕವತ್ತನೆತ್ತಿದಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದ ಯದುಪಯವನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದ ಮಾಣ್ದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಶ್ರೀರಮಣನಾಕೃಷ್ಣನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಪಾರ್ಥಂ ಮ
ಯೂರಧ್ವಜಕ್ಷಿತೀಶ್ವರನ ತನುಜಾತಗಾ
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾಸುತರಿಗೆಚ್ಚರಿಕೆ ತಲೆದೋರೆ ತಜ್ಜನಂಗಳವಾದುದು॥
ವೀರಭಟರೆಲ್ಲ ಮೂರ್ಛೆವೋಗಿರ್ದುದು ಬಳಿಕ
ವಾರಿಜಾಕ್ಷಂ ಸಕಲಸೇನೆಯಂ ಸಂತೈಸಿ
ಬಾರ್ಬುದ್ಧಿಯೊಳೊಂದು ಮಾಯಮಂ ಕಂಡು ಧನಂಜಯಂಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥ ೧ ॥
ನೋಡಿದೈ ಕುಂತೀಕುಮಾರ ತಾಮ್ರಧ್ವಜಂ
ಮಾಡಿದ ವಿಘಾತಿಯಂ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ ಧುರದೊ
ಳ್ಕಾಡಿರ್ದ ಯದುಭಾಯಮಂ ಕೊಂದು ರಕ್ಷೆಗೈದಿದಂ ಪಿತನ ಬಳಿಗೆ॥
ಆದಲ್ತೆ ನಮ್ಮುದಿಂ ಸೇನೆಮೆಲ್ಲನೆ ಬಿಂತೆ
ಬೀಡಾಗದೆಂತಲೆ ಮುಂದೆ ಮೇದಿನಿಗೆನ್ನ
ಕೂಡೆ ಬಾನಿನಗೊಂದು ಮಾಯಮಂ ತೋರ್ಪುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ನಗುತಾ॥ ॥ ೨ ॥
ಆಹರಿಯನುಡಿಗೆ ಫಲ್ಗುಣಂ ಸೇನಾನ
ಮೂಹಮಂ ಪಿಂದುಳಿಸಿ ರತ್ನನಗರಿಗೆ ವಕ್ಷಿ
ವಾಹನನ ಕೂಡಿ ನಡೆತಂದನವರೀರ್ವರುಂ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಬಳಿಕಾ॥
ರೂಹುಗಾಣಿಸದಂತೆ ವಿಪ್ರವೇಷವನಾಂತು
ದೇಹಿಕರತೆರದಿಂದ ವೃದ್ಧನಾದಂ ಶೌರಿ
ಮೋಹದಿಂ ತನಗೆ ಶಿಶುವಾದ ಬಾಲಕಶಿಷ್ಯನಾದನಮರೇಂದ್ರಸೂನು॥ ॥ ೩ ॥
ಬಳಿಕ ವಿಡಿದವರೀರ್ವರುಂ ಮಯೂರಧ್ವಜನ
ಪಟ್ಟಣಕೆ ನಡೆತಂದರಂದಿನಂ ದೆಸೆದೆಸೆಯೊ
ಳ್ಪಟ್ಟಣಿಗಲೆ ಕಮಲಂಗೆಡಿಸುವಂಧಕಾರಂಗಳಂ ನಿಲಲೀಯದೆ॥
ಅಟ್ಟಿಪೊರಮಡುವ ಬಾಲಭಾನುಕಿರಣಂ
ಗೆಟ್ಟುಕರಗುಂದಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಭೋಮಾರ್ಗಮಂ
ಬಿಟ್ಟು ಪಶ್ಚಿಮಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಂ ಸಾರ್ದನಿನನಿರವಿಪದುಗಡಲೊಳೋರೆಸಿದನು॥ ॥ ೪ ॥
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತರಗಳ್ಮುಗುಗದಂ ಪಡುಗಡಲೊ
ಳ್ಲಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಮೂಡಿದವು ಸಂಜೆದಾರಕೆಗ
ಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ ತಮಂ ತುಂಬಿದುದು ಮುಂಬಿಗಪೊದೆಸೆಮುಗಿದವಂಬುಜಾಬ್ಜ॥
ನಲ್ಲನಲ್ಲರನೆಯ್ದಿಗಲಹಮೊಗ್ಗಿನಿದುರತಿ
ಗೊಲ್ಲದೊಲ್ಲದ ಕಾಂತೆಯರ ಮನಂ ತರಹರಿಸಿ
ನಿಲ್ಲನಿಲ್ಲದವೋಲ್ ಲಲನಾಜನಂ ಮರುಕದೊಡಗಿದಂ ಮರುಗಿದವು ಚಕ್ರಾಂಗಂಗಳು॥ ॥ ೫ ॥

ಕೋಟ್ರುಕೋಟಿಗೆಮತ್ತೆಮತ್ತೆಬಳ್ಳಾತ್ತರದೊ
ಳೊತ್ತಿದಿದುಸುತ್ತಲೆತ್ತೆತ್ತಲುಂಕೆತ್ತವೊ
ಲ್ಯುತ್ತಿಮುಸುಕಿತ್ತುಕಗ್ಗತ್ತಲೆಧರಿತ್ರಿಯಂಮುಗ್ಗುಮೊನೆಕಾಗ್ಗದಂತೆ॥
ಚಿತ್ತಜಂಕತ್ತಿಯಂಕಿತ್ತುಕಾಂಡುತ್ತಿಹಾ
ವ್ಯುತ್ತಬರಲುತ್ತುಂಗವೃತ್ತಕುಚೆಯರ್ತಮಗೆ
ತ್ತಿತ್ತಿದತ್ತಿತ್ತಿಗರಸೊತ್ತಿಗರಸುತ್ತಿರ್ದ್ದಾಗಲಸುರಾಗದಿಂದಾ॥ ॥೬॥
ಆರಜನಿಯೊಳ್ಪುಗರತ್ನಮುರಮಂಮೋತ್ನ
ನೀರಜದಳೆಕ್ಷಣಾಂಕೇರಕೇರಗಳೊಳ್ಪು
ಮಿರಜನತಂಮನರಜಾದಿಕಾಂದ್ವೈತರುತಕಂಧವನತಿನಿದ್ರೆಯಿಂದಾ॥
ಊರಜನಮೆಲ್ಲರುಂಮರದೊರಗಲಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಮಾರಜತ್ತ್ರಿಮೆಯಿಂದಮೊರಮಕ್ಕುಸರಜರವ
ಚಾರುಜಲರುಹಾವದನೆಯರಬೇಟದಾಟದವಲವುಬಗೆಬೇಗ್ಗಿಗಳಸು॥ ॥೭॥
ಆಶ್ವರಗಾಮಲುಗದೊದಿಕಣ್ಣದಸೂಸಿದೊದೆ
ಕೋಶ್ವಿಕಸುವತನಿಗಂಧಮುಗ್ರಾಹಿತೊದೆಜನದನಿ
ದ್ವಿಶ್ವಂಗಮಾಗಕಂದಮರೆಂಬಶ್ವಿಕಿಯಿಂದ್ವೈತಪ್ರಕಾಮಿನಿಯಸು॥
ಸಾಶ್ವಿಲಾಷೆಯೊಳ್ಪೊರ್ವಿಟನಿದಿರ್ವರದುಮ
ತ್ರೇಶ್ವರಗಾಮಿನಿಶ್ವಂಗನೀಲಮಂತಳವಂನ
ಗಾಶ್ವಸೌಂದರವೇಗಿಬೆದರಿದೆನುತಶ್ವೈಬದನದೆಂದ್ರಿಧನೊ॥ ॥೮॥
ತೋರಮುತ್ತಿನಹಾರಮಂತೊಳ್ಕುಚರತ್ರಿಮುಶ್ವಿ
ಕಾರಗತ್ತಲೆಯೊಳ್ದಿಯಿದಲಂಚಿಪಗಿಗೆರ
ಸ್ತುರಿಯಂಕಣ್ಣಿಕಾಡಿಗೆಯಂಕಾರಕ್ಕೆಹರಿನೀಲಮಣಿಶ್ವಹಾಪ್ರಾವಸು॥
ಸೇರಿಸಲ್ಕುದುನ್ರೈಜಮಾಗೆಬೆರಗಾಗಬು
ಕೋರಿದುರುಬಂತೆಗದುಜಡೆಗಟ್ಟಿಮೊರಮಕ್ಕು
ಕೇರಿಗೊಂದ್ರೈದಿದನ್ನುಂಕೇತಶ್ವವನದೊಗ್ಗುದರ್ಶಿಂತಸೆದೆಗೆ॥ ॥೯॥
ಸಂಚುವಸತೀಜನದೊಳ್ಗಂಗಶ್ವವಕೇಳ್ತ್ರಿ
ಪಂಚುವರನೊಗ್ರುಮನಿಸಿದಬಗೆಮನದೊಳ್ಗು
ಗಂಚುವಬೆದರ್ಕೆಯಂಬಿಕ್ಕುನಿಜಶ್ವವನಮಂಮೊರಮಕ್ಕುಕತ್ತಲೆಯೊಳ್ಗು॥
ಮಿಂಚುವವಿಶ್ವಮಾಷ್ಯಾಕೆಮುಸುಕಿಕ್ಕುಸುಗ್ರವರ್ಗೆ
ಹೊಂಚುವಚಮತ್ತೃತಿಯನಗ್ಗವಡಿಸಿನೆನಹಿಂಗೆ
ಮುಂಚುವವಧನ್ಯಾಸಮಂಕಲಿತನದೆವಜಾರೆಯರಚದುರೆಸಿದಿರ್ದ್ದು॥ ॥೧೦॥
ಕಿಚ್ಚಿರದವದುರ್ರಿವನಿಂಬುಗೊಂಡುರಿಬೆಗ್ಗದ
ಕಚ್ಚಸದಬಕ್ಕಬಲಾತ್ತೆಗಳೊಳ್ಪನಸ್ಸೈಗೆ
ವೆಚ್ಚಸಂನೊಗ್ಗುಗೆಕಿಣ್ಣಿಸುಮುರ್ದಿದುಗದೊದೆಮದನಂಗೆಮಾನಹಾನಿ॥

ಸೊಪ್ಪುಲೇಸಾಗದೆಂದೊಪ್ಪಿದಿಯೊಳಿರ್ದವಗಸೋ
ಜಕ್ಕೈಸಾಗಿಸದೆಶಾಮನಯಾಬನೊಳಗೊಂದು
ತಕ್ಕಬದತನದೊಳಿರ್ದುದಿಸಂಗಾಸಿಕೆನದುನಿಶಿಯೊಳ್ಬಿದಿಬಹಾಜಾರೆಯಾ॥ ॥೧೧॥
ನಿಟಿಲಮಂ ನೇವರಿಸುತಂಗುಲಿಯತುದಿಯಿಂದ
ತುಟಿವಿಡಿದು ಸೋಮುತ್ತಮಾಗಿಮಾಗಿದುವ್ವುತ್ತಮುಚ
ತಟಮಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ ಕರ್ನಮಿತ್ರವನಮಚ್ಚರ್ತಿಮಾರಮಂ ಸರವುತಾ॥
ಕಟಿಗೆನೆರಿಯಂ ಪೇರಿಸುತ ಮಾಂಶದಕ್ಷತಕೆ
ವಿಟನನುರಿಚ್ಚೈವುತ್ತತಿರುಗಿ ನಿಜಮಂದಿರಕೆ
ಕುಟಿಲಕುಂತಳದಜಾರೆಯರ್ಶೈದಿಬರುತಿರ್ದಳೊಲ್ಲಿಕತ್ತಲೆಯೊಳು॥ ॥೧೨॥
ಕತ್ತಲೆಯೊಳಿರ್ಸುತಾರಪಲುಗುಗಾಜಾರೆಯರ
ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ನೋಡುತ್ತೈತರಲ್ಕನಿತಮ
ಘೃತ್ತುತಹಾಜ್ಞಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳಿವರಹಾದವೆಂಕಮೊಗೆಮೊಗದುಮೇದಿನಿಯೊಳು॥
ಸುತ್ತಸುತ್ತಲುಮಂಥಕಾರಮಾಗಿರುತಿರ
ಕ್ಷಿತ್ತಜಂತಂಚೆಲರೊಳು ಬದೊಡೆಪ್ರಜ್ವಲಿಸ
ಮತ್ತರವಕಟ್ಟನೇರಿಗೆಯಂತೆ ಮೂಡಿದಂ ಚಂದ್ರನಿಂದ್ರನದೆಸೆಯೊಳು॥ ॥೧೩॥
ಮರುಗದವುಕಾಸಕಾಸನದಂಗರಾಗಬಾ
ಯ್ತೆರದವುಚಕಾರಕಾರಕುಮುದರಾಜಿಗ
ಳ್ಬುರುಗದತಮಿಸ್ರಮಾಲಾಕಲಾಕೃತಿಗೆತೊಲಗದವುದೆಸೆದೆಸೆಯೊಳು॥
ಮೊರದುದುಸಮುದ್ರಮುದ್ರವದಪೆಚ್ಚುಗೆಯಿಂದ
ತೊರತುದುದುಕಾಂತಕಾಂತಪ್ರತತಿಚುಸುಮಶರ
ನುರುಬಿದನಗಲ್ಚರಂಚಾಪಚಾಪಲಹಾಸ್ಯನಾಗಿಚಂದ್ರೋದಯದೊಳು॥ ॥೧೪॥
ಪ್ರಾಚೀನಿತಂಬಿನಿಯ ಮುಖಬಿಂಬದೆಸೆಗೆಯ
ರೋಚಿಗಳೊಪೆಚ್ಚುಗೆಯೊಳುಬ್ಬಿದ್ದಹಾಲ್ಗಡಲ
ವೀಚಿಗಳೊಮನ್ಮಥನಕೀರ್ತಿಯಮರೀಚಿಗಳೊನಿಜಕಾಂತಸಂತಾಪತಾ॥
ನಾಚಿಬೆಸ್ಸೈರದಳೆಂತ್ರಿವಧುಚೆಲ್ಲಿದಸೊ
ಷ್ಠಾಚತ್ರಕಂಗಜಂ ಬೇಳುವೆಯಬೂದಿಯಂ
ವಾಚಿಸುವಡರದೆನವುಸರಿಸುತಚಂದ್ರಿಕಿರಣಂಗಳೆಲ್ಲಾದೆಸೆಯೊಳು॥ ॥೧೫॥
ತವೆಕಾಂತನವ್ಯತರೂಪಂಕೈತ್ವವಧ್ಮನಂ
ಭುವನಪ್ರಕಾಶಂಜನಾವಲೀಕನಪ್ರಿಯಂ
ಧವಳತನುವೃತ್ತಂ ನಿರಂತರಂ ವಿಷ್ಣುಪದನೆವಿತಂಕೃಷ್ಣಾಂಕನು॥
ದಿವಿಜತೋಷಿತನಾದರಾಜನಪ್ಪುದಯದೊ
ಳ್ಬಕ್ಕವಲಯಕ್ಕೆವಿರಾಜಿತಮಪ್ಪುದೇಂಕೌತು
ಕವೆಜಾರರೊಳರ್ತಿಗಳದರ್ಪಿಕಿಸೆಗಸಲಿಂದುಮೆರೆದನಂದು॥ ॥೧೬॥

ಚಂದ್ರನುದಯಂಗೆಯ್ದುದೆಸೆದೆಸೆಗಳೆಲ್ಲಮಂ
ಚಂದ್ರಿಕೆಗಳಿಂದಬೆಳಬೆಳಗಿಬೆಳ್ಗೆಯೊಳಗೆ
ಚಂದ್ರಕಾಂತಗಳಿಂದ್ಯೊದೆನಿರ್ಮಿಸಿದನವಸೌಧಸೌಧಾಗ್ರಂಗಳು॥
ಚಂದ್ರಶಾಲೆಗಳೊಳಗೆರತಿಕೇಲಿಬುದ್ಧಿಯಿಂ
ಚಂದ್ರವದನೆಯರಂತರಂಗಮೊಪ್ಪುದಿದನವ
ಚಂದ್ರಿಕೆಯೆನಲ್ರಂಜಿಸಿರಮಿಸುತಿರ್ಪಮರುಷಗಾಮರದೊಳೆಸಿದಿರ್ದರು॥ ॥೧೭॥
ಕುಚಮಂಡಲದಮೇಲೆಚಾರುನಯನದನಮವೆ
ಕಚದೆಡೆಯೊಳಮಕೃಷ್ಣಪ್ರೇಮವಂತಂನಬಗೆ
ಗುಚಿತಮಪ್ಪುದುನಿಂನೆದೆಯೊಳಮಕೃಷ್ಣಪ್ರೇಮವಂತನಗೆವಿರಹಿತವನು॥
ರಚಿಸದಿರದೆಂದೋರ್ವಳಿನಿಯಳಂತಿರುವಳ್ತಿ
ವಿಚಲವಪ್ಪುದೆಕೃಷ್ಣಹೃದಯಮೆಂದವಳೊಡನೆ
ವಚನದೊಳ್ಪಕೆಳೆದಿಕಾಂಬವ್ವೊಳ್ಳೆತ್ತರಗಸಂತೈಸಿದಳ್ಪ್ರಿಯಳನು॥ ॥೧೮॥
ಅಚ್ಚಬೆಳದಿಂಗಳೊಳ್ಮತ್ತೋರ್ವಳಿನಿಯಳಂ
ನಿಚ್ಚಟದೊಳುಳವಂತೆನಿಲಯಂಬರನೆರೆದು
ಪೆಚ್ಚಳಸಿಪ್ರಿಯನಿಂನಸವಾರ್ಣಿಗಮಂನೋಡಿಕೃಷ್ಣವಲಾಳ್ಯನವನು॥
ಮಚ್ಚಿದಳಾಯದಪ್ಪೊಳಿರ್ದಮೆದೆಂನರಂಗಳಿಂ
ದುಚ್ಚರಸಲೀಲೆಮರುಳ್ಗೆತಪ್ಪುನಾಡಿದೆದ್ಧ್ವಿ
ಗೊಚ್ಚರಸೊಂದುರಂಜಿಪಕೃಷ್ಣರೂಪಮಿರಲನ್ಯಮಿನ್ನೇಕೆಂದಳು॥ ॥೧೯॥
ಅಂಗಜಕ್ರಮದಿಂದಬೆಮರ್ದಕಾಮಿನಿತಂನ
ತುಂಗಕುಚತಟದಕಸ್ತುರಿಯೊಪ್ಪುದಿದಳ್ಪ್ರಿಯ
ನಂಗಮಗನಂದಿದೇಳ್ತಕೃಷ್ಣರೂಪಾದೆನ್ನೆಂದುಬೆಸಗೊಳಳ್ತೆ॥
ಅಂಗನೆತಳಿಯದಾದೆಮೊತ್ತರ್ದನಿಂದುಕೃ
ಷ್ಣಂಗಾಯೊಂದನೆರದುಬಿಗಳನೀಗಳಾಂ
ಪಿಂಗದಾಂತಪಿನನಗೆಕೃಷ್ಣಭಾವಂಬಪ್ಪುದಚ್ಚರಿಯೆಮ್ಮೆನ್ನೆಂದಳು॥ ॥೨೦॥
ಸ್ತುತಿಯನದನಿಬಿಡದವರುಂಚೆತಾಳಿಗಳ
ಸ್ತೋತ್ರಮಂಮೊಯ್ದುಕೆದಬಿಡದವರುಂಚೆಬೆಟ್ಟಗಳ
ಸ್ತೋತ್ರರದಿಂದಕದುಬಿದರುಂಚೆಗಗನಮಂತಕ್ಕೈಗೊಂಡಿಸಿದರುಂಚೆಲ್॥
ವೃತ್ತದಿಂದೆಸೆವಕಲಶಿಯಂಚಾಂಚಿಸಿದರುಂಚೆ
ಚಿತ್ರಚಾಪಾದದಪ್ಪಟರಂಗವಗಾಲಿಮೊಸತೆಂದು
ಪುತ್ರಿಕಾಪಂಚರದರಾಚಿಕೆರಂಪೆಳ್ದುದೊರ್ವಳಾಯಕಯಮಾಡೆಲ್॥ ॥೨೧॥
ಮಾಗರಶ್ರುಧಮಾವತಾರಂಲ್ಚಿನೆಮಹಿ
ತ್ತುರಚಾಪತುಂಗವಕ್ಷೋಜಾತೆಹಿಮಕರಾ
ಶ್ರಿತಗಣವಾವಿವಿಲ್ಗಾಳನಿರ್ದಮನ್ನುಳಂಮದನಭಾಗ್ಯಾಕ್ಷಿಯೆಂದು॥

ಸ್ಮರಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ರೀಯೆನಿಪಳಂ
ಬರಮಥನನಂಜಿನೀಲಾಲಾಪುಂತಳೆಯೆನಿಪ
ಕರೆದಿಗದನೀನೆಂದು ಸುಮಶರಮಸ್ತ್ರರಾಶಿಯರ್ಪಿನೊಳ್ ಸನಂಕೋಚಿಸಿದಳು॥ ೨೨॥
ಆವವಂಕೆಳೆಯೆಂದುರಾಯನಪ್ಪುಬಾಳ್ವಂ
ಪಾವನದ ಬದುಕದವನಾವನಂ ಮೃದುನಯನ
ಪಾವಕಜ್ವಾಲೆಯೊಳುದುರಿಪೆಂದುಡಿವಿಸುವನಾವನಂಗ್ರಿಪ್ರಮವನದೊಳು॥
ಯಾವಾಯುವೀಜಲಧಿನೀಮಸ್ತುಬಾರಾನೀ
ಮಾವರಂ ಪರಬಾಗಶಾತಿಗೆ ಬಿದರಕುಟಿ
ನೀವನೆಂದೊಳ್ ಪನನಗಲ್ದಾಮನಿಯೊಳ್ ಸೇರ್ದಗಜಿಂತಿಸುತಿರ್ದರು॥ ೨೩॥
ವಂಚನೆಯೊಳಿಂತಿರುಳ್ಪುರಜನದನಾನಾಶ್ರಿ
ವಂಚೆಲ್ಲಮಂನೋಡುತನುತಾಪಯುಗ
ಸ್ಪಂಜರನುತಿರ್ದಳವಸ್ಥೆಗಾದೊಳ್ ಸಂನೆಗಂಜಾಂತರಾಂತಿಂಗಳದೊಳು॥
ಪೊಂಚಿರ್ದ ಕಾಮನಿಯರೆದೆಧಗಧಗಿಸಲ್ಕಾಗಿ
ಪಂಚದೊಳ್ಪ್ಪೊಂಗಳ್ಗುಟಿಕೆಗಳಿಪ್ಪಗ
ಸ್ಪುಂಚದವುತಾವರೆಗಳುಂಬಿನಿಂದಿರ್ದವುಮರುಗದವುನ್ನೈದಲೆಗಳು॥ ೨೪॥
ಬಳ್ಳಿದನದನಕಾರುದುಪಾಯಾಗದೊಳ್ ಪ್ರಮಂ
ತರೆದುನಲಿಪೆಟ್ಟದಕರುಂಗಳಿಂ ಬಿರಿಯಿರ್ದ
ನಿಕರಯುಂಗಳ್ಗಂಬಾಧಿಸುವರಾಜನ್ಯಪ್ಪ್ಯಮಿರ್ದಮದಿಪೀಳ್ಪೊಳ್ಳೆ॥
ತೊಲಗಿದವು ಬೆಳ್ಗಂಗಳಾದುಪ್ಪನೊಡ್ಡಿಯ
ಲೆಕ್ಕಿಸುಂದುಮದಿಂದಮಾರ್ಗದಿಗ್ಗನೆಮಂ
ಗಳಮಷ್ಟನಂಗ್ಯದರಿಂ ಬಂತೆರೆಜಿಸಿತುಮಾದ ದಿಸೆಕೆಂಪಡದೊರ್॥ ೨೫॥
ಕಾಳಿಯೊಂದೇರಥಕೆಹಾಳಾಗಸಾದವರೆ
ನಾಲದೇಳೇನಾಯಗಳದಿಸುವರೆನಾರಥಗೆ
ಕಾಲಿಲ್ಲಲಾನಯಂತ್ರಿಯನೊಲ್ಲೆನೆಂದೊದಾಗದೆತನಗೆ ತಿರುಗಲೆಂದೆ॥
ಕಾಲಗತಿಯಂ ಮೀರಬಾರದೆಂದೆಂಬುದಂ
ಮಾಲೋಕಕೆಚ್ಚರಿಸುವಂತೆ ಪೂರ್ವಾಚಲದ
ಮೇಲೆ ಮೂಡಿದನಂದು ದಿನಪ್ರೊಲಬ್ಧಬಾಂಧವನಯನಾನಂದದಾಯಕನು॥ ೨೬॥
ಜನನಾಥಕೇಳ್ ಸೂರ್ಯಯಾರ್ಧ್ಯಜನಮಹೀಶ್ವರಂ
ದಿನನಾಥನುದಯದೊಳ್ ಮಾಳ್ಪ ಸಂಧ್ಯಾವಿಧಿಯ
ನನುಕರಿಸಿಕೃಷ್ಣನಿದ್ದೆದಿಗೆತಾಂ ಮೇಳೈಸಿಂದುದಿಪೆನೆಂಬನಾರಾಯಣನು॥
ಮನದೊಳಗೆ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಮೋರಮದುಪನಾಗಿಸಿಜ
ತನುಜನಂ ಕರೆಸಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ್ವೆರಸಿ ಬರಿಸಿ
ವಿನುತಪ್ರಭಾಸುರಸ್ತಾಲಸ್ಸ್ವಪದೊಳು ಪ್ರಾಡಮಂತ್ರವನು ಪೇಳ್ದನೊಳಗದೊಳು॥ ೨೭॥

ಅಂತನೆಗಂವೃದ್ಧವಿಪ್ರಾಕಾರಮಂತಳೆದ
ಪಂನಗಾರಿಧ್ವಜಂನಿಜಶಿಷ್ಯಪಾರ್ಥನಂ
ತಂನೊಡನೆಕೂಡಿಕೊಂಡೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆಹಯದ್ವಯದಿಂದಪತ್ತನಸಹಿತಾ॥
ರಂನದೊಡವುಗಳಕ್ಷತ್ರಿಯತಿಲಕದಮೊಸಲ
ಮಂನೆಯರಗಡಣದಿಂದ್ವಿಜನಿಕರದಿಂಸಂ
ಪಂನದೀಕ್ಷೆಯೊಳೆಸೆವಭೂಪನಲ್ಲಿಗೆಬಂದುಯಷ್ಟೃಪ್ರವರಗೆಂದನು॥ ॥೨೮॥
ಮತ್ತೆಲೆಮಹೀಪಾಲಶಾರ್ದೂಲನಿನಗಾಗ
ಉತ್ತರೋತ್ತರಮೆಂದುತನಗೆನೀಂಬೇಡಿದುದ
ವಿತ್ತಪೆಮಹಾದಾನಿಯೆಂದುಶಿಷ್ಯಂಪೇಳೆಬಂದೆನಾನೀಗಳಿಂನಾ॥
ಉತ್ತಮಾಧ್ವರಶಾಲೆಗೆಂಬದ್ವಿಜನರಂದು
ಚಿತ್ತದೊಳ್ಬೆದರಿನೃಪನಿದಿರೆದ್ದುಪದಕೆರಗ
ದುತ್ತಮಾರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಸನಂಗಳಿಂದುಪಚರಿಸಿಪುಳಕಿಸುತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೯॥
ಯೆಂದುಪರಿಯಂತದ್ವಿಜಾರ್ಯವಜ್ಞೆಯನೆಸಗ
ದಂದುಪರಿಯಂತೆಮ್ಮಸಲೆನರರಬಾಳ್ಕೆನೀಂ
ಬಂದುಪಕರಿಸಿದೊದಾದುದಿಂದುತ್ತರೋತ್ತರಂತನಗೆನಿಷ್ಟಯಮಿಳೆಯೊಳು॥
ಸಂಧಿಸದಜನದವಂದನೆಗೆಮೊದಲೆಸ್ವಸ್ತಿ
ಯೆಂದೊಡಾಶ್ರಮಸುರಪ್ರಿಯದೊಳಾಪ್ರೀಯಂ
ಕಾಂಡನಲ್ಲದೆಬೇರೆಶಾಪಮೇತಕೆವಿಪ್ರವೇಗೆಂದೊಡಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೦॥
ಪರನಲಾಗದುನಮಸ್ಕಾರಕ್ಕೆಮುಂನಭೂಸು
ರರನ್ಯರಂತಂನಸಂಕಟನಿಮಿತ್ತದಿಂ
ದರನಂಗೆಬಿಂನಪಂಗೈವನಾಶೀರ್ವಾದಮಂಮೊದಲೆಮಾಡದಿಹನೇ॥
ಧರಣೀಪತಿವಂದ್ಯನಲ್ಲವೆಯೋಘಮೇನಿದಕೆ
ಪಿರಿದಾತನಾಗಿನಿಂನೆಡೆಗೆನಾಂಬಂದೆನ
ಧ್ವರಶಾಲೆಗೆಂದುಕಪಟದ್ವಿಜಂನುಡಿಯಲ್ಕೆನರನಾಥನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೧॥
ದ್ವಿಜತಿಲಕನೀನನುಗ್ರಹಿಸೆನಗೆಧನ್ಯನಾಂ
ನಿಜಶಿಷ್ಯನಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಮನ್ನಿಮಂಟಪಕೆ
ಬಿಜಯಮಾಡಿದಕಜ್ಜಮಾವುದೇತರೊಳಾಶೆನಿನಗಾತನ್ಮೇನಿದರೊಳು॥
ತ್ರುಜಿಸಬೇಡೊಂದನುಂಪೇಳ್ದೊಡಾನೀವೆನಾ
ರಜಮಿಲ್ಲದೆಲ್ಲಮಂವಾಚಿಸೆಂದಾಶಿಶು
ಧ್ವಜನಾದಲಾವಿಪ್ರನಿಂತೆಂದುತಂನವೃತ್ತಾಂತಮಂವಿರಚಿಸಿದನು॥ ॥೩೨॥
ಉರ್ವೀಶರತ್ನಕೇಳಾದೊಡಾಂಧರ್ಮಮಿರದೊಳ್ಪೆ
ಸರ್ವದಿವಿಹಿಂಸ್ರಕ್ಷರಮಣನೆಂದೆನಗೆಸುತ
ನೋರ್ವನಿಂತಾತನವಿವಾಹಕ್ಕೆತವಮರೋಹಿತಸತ್ಕುಲೀಲನಲ್ಲಿ॥

ಘೋರವಸಿಕ್ಕಿತೆಮದುವೆಗಪಾಳೆಂದೊದಲ್ಲಿಗ
ಕ್ಷವೆರಸಿಮಗನೊಡನೊಂದುಬರುತಿರ್ದೆಂಪೊ
ದವಸಿರದವಿಯಪಥದೊಳ್ಪುಡಿದುದೊಂದುಕೇಸರಿತಂನವಂದನನನು॥ ॥೨೩॥
ಆಸಿಂಗಮತಿಭರದೊಳೆರಗಲ್ಪತ್ತಿತಿಗೆಪ್ಪ
ಕೇಸರಿಸ್ಪರ್ಶಾಗೆಯಂಬಿಡದೆನಾನಕಟಪಾ
ಪಾಸೂಸುಪಾಯೆಂದುಪಾಂಬಲಿಸಲದುತರಸಘೋರನಪಾಪದಷ್ಟ್ರದಿಂದಾ॥
ಘಾಸಿಮಾಡದೆಮತ್ರಸಂಪಿಡಿದುಕಾಂದಕ್ಕು
ಪಾಸದಿಂಮಾನವರತೆರದಿಂದನುಡಿದುದಿತೆ
ಭೂಸುರೋತ್ತಮತಂನಮಾತನಾಲಿಸುಬರದೆಪಾಲುಬಲೆನಪ್ಪುದೆಂದು॥ ॥೨೪॥
ಮತ್ತಲ್ಲದವರ್ಗೆಲ್ಲಾಸಮಲ್ಲೆಂಬುದೆ
ನಕ್ಕಜವೆನಿಪ್ಪಳಿಗಮಾರ್ಥಮಿದುತನಗೆಗ
ಸಿಕ್ಕಿದನಲಾನಿಂನತನುಸಂಭಾವಂಬಿಡಿಸಿಕಾಳಲಾಪರಿಂಸುಬರದೆ॥
ಕಕ್ಕುಲಿತೆಬೇಡನದೆಶಿಷ್ಯನಂಕರಸಂದು
ಮಿಕ್ಕಸುತರುಳ್ಳೊಡಾಕ್ಕೈವುದೆನೆಮಗನಮೇ
ಲಕ್ಕರಾವರಿಸಿಕದುಕೊಸದಿಂದಮತ್ತೆಸರಗೆತಾನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೫॥
ಅತಿವೃದ್ಧನಲ್ಪಧನಮಿಪ್ಪವಂಮತ್ತವ
ಕ್ಷಿತನಿಂನುತಾನಿದುಮಾಪ್ಪುದೆನೆಂನನಾ
ಮುತಗೊಂಡುತನಗೆಗತಿಕಾಡುವನುತನಂಬಿಡುವುದೆಂದುನಾಂಬೇಡಿಕಾಳಲು॥
ಮೃತಿಯಬಯಸುವದುಃಖಿಗಾವಕಂಟಕಮಿಲ್ಲ
ಪಾತಪಸುದುಸುಖದಿಂದಬಾಳ್ವಂಗೆಕಾಲಕ
ವ್ರೀತದಿಂದದೊರಕಿದನಿವಂನಿಂನನೊಲ್ಲೆನಾಂಪೋಗೆಂದುಪಾರಿಸುಡಿದುದು॥ ॥೨೬॥
ಆನುಡಿಗೆನಡುಗತನಯನಮೇಲಣಾಸೆಯಿಂ
ದಾನೆಂದೆನಾಬಿಂಪಾಕೆಲೆಮೃಗಾಧಿಪತಂನ
ಸೂನುವಲಾವಿಲ್ಲವೆಧರೆಯೊಳುತ್ತಮಧಾನಧರ್ಮಂಗಳಿಂದಾ॥
ಯೇನುಪಾಯಂಗೈಯ್ವೆನೆಂದುಮರುಗಲ್ಕೆಪಂ
ಚಾನನಂಬಳಿಕತನಗೊಂದಾಕೆಯಂಕಾಳ್ಕು
ಭೂನಾಥನಿಂನೆದಿಗೆಕಳುಹಿಡುದೊಡಿಬಂದೆನೆನಲವನಿಕನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೭॥
ವಿಪ್ರೇಂದ್ರಕೇಳೆಂನರಾಜ್ಯದೊಳ್ಳಾರಸಿಂ
ಪಾಪ್ರವರ್ತಿಸಲ್ಲದಲ್ಲಿಯುಂಕ್ಷುದ್ರಸಿಂ
ಹಪ್ರಸಂಗವನರಿಯೆನಿಂನೆಗಂನಿಂನಸುತನಂಪಿಡಿದಸಿಂಹಮುಂಟೆ॥
ಅಪ್ರಸಿದ್ಧಮ್ಮಿತ್ತುಮಿದುಸಿಂಹಾಕೆಂನಿಂದ
ಪಾಪ್ರಯೋಜನಮದೇಂಮಾಡಿದಂಜದೆತನಗೆ
ಕ್ಷಿಪ್ರದಿಂಪೇಳೆಂದುಭೂವರಂಬೆಸಗೊಂಡೊಡಾಪಾರ್ವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೮॥

ಯೆಂದೊಡಾಸಿಂಹನಾದದಿಂದಮುದಯದಿನೀಗಡಾ
ನಿಂದೊಳ್ಗೆಂಬುದನೀತಿಯಾದಮಾಡಿಸುತಮೀನ
ಮಿಂನೆಸುದಾರುಗಾವೊಡೆಭುವಿನಾಗಸುದುಸ್ಪಹೆಭುವರಮಾತನು॥
ಮುಂನಮುದಾಗೂಡುತಪದಿಂದೊಗಾತಿಥಿಯೊಳ್ಳೆ
ನುಂನಿಸುವೆನಾರ್ಧಿವ್ಯದುಯಜ್ಞದಿಂದನಂ
ಪಂನಫಲತ್ವನಾಗಹಾಮಯೂರಧ್ವಜನಮ್ಮ್ಯೊಭುಧಾವಿನೆಂದುದು॥ ॥೩೯॥
ಯಾಮಗನಮೀಲಿನಿನಗಾರಿಯುಳ್ಗೊಡಿಬಿಡುವೆ
ನಾಮಯೂರಧ್ವಜನಧಿಹಾಧರ್ಮಿಂಶಾಂದು
ಬಾಂಸೀಪಾಲನಲ್ಲಿಗೆಮೊಗುಶಾಲ್ಲಿನಾನಂನೆಗಂನಡೆಯೆನಲ್ಕೆ॥
ಪ್ರಮಾವಿಗಳಲ್ಲಿತ್ರಪನಿತಂನತನ್ನಾಗಮಂ
(ಪ್ರ)ಮಶಮಿಡೆಂದುಜನಪಾಂತಿರಸ್ಥಳನಿವ
ತ್ರೀಮಾಪನಾದಿದುಪಾತನಿಮಾಗಾಕಿನರವಶಿತ್ರಿಶಿಭ್ಯುತುಶವನು॥ ॥೪೦॥
ಯೆಲಿಮರುಳ್ಗೆವಪ್ರಪರಮುರುಷಾಧಿಕರ್ಶವಂ
ನೆಲದಮೀಲಗಾಬಾಕ್ಕೆಯಂನಿಜಶರೀರಮಂ
ವೆಲೆಯೆಂದುನೊಧುವನಿಶವಟಮಾಗಶನಂದದೀಚಿತಂನಸ್ತುಗಳನು॥
ಪೊಲಿದಿತ್ತುಕೀರ್ತಿಯಂಗಳೆದುದಿಲ್ಲವೆನಿಂನ
ಕುಲಮುಳಯಬೆನೆಂದುಮೊಗನಿಂಬೆಡುದೊಡೆ
ನಲಿಶರುಗಾಣಂದಾಸ್ಥಪಂಕಾಯಮಂಶಾಯ್ಮುಕಾದಬರಂಮೊಗೆಂದುದು॥೪೧॥
ಮುತ್ಸಾಗಳುಬಿಬೂರನುಪಕಾರಶಮಲಾಕ್ಷ
ಶ್ರೀತ್ವನನನುಯಂಸ್ಪನಾವನಧಿಕ್ರಮವನಜನ
ಸ್ತುತ್ಯಂದುಯೂರಧ್ವಜಂತಂನಜೀವನವನಾದೊಂದುಂಬೆಡಿದರ್ಗೆ॥
ಲಿತ್ಯಂತಹಾರಾಘನಿಂದಿತ್ತುಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನ
ನಿತ್ಯಸಂಸಾರದೊಳ್ಪುದಿದಲ್ಲದಿರ್ದವನೆ
ಸತ್ಯಮಿದುಮೊಗೆಂದುಸಿಂಹಮೆಂನಂಶಭುಬಾಯೊಡೆನಿಂನೆಡಿಗೆತಾಂಬಂದೆನು॥ ॥೪೨॥
ರಾಯತಾಂಮೂಧನಲ್ಲವೆನಿಶಲವೃತ್ತಿವ
(ಶ್ರೀ)ಯುಕ್ತಮಾಗರ್ದನಿಂನಘನನಾಂದಕ್ಷ
ಕಾಯಮಂಶಾಬ್ದುತಂನಾತ್ಮಜಂಬಿಡುಶವೆನೆರಡುಸಿಂಹಾದಮಾತಿಗೆ॥
ಪಾಯದಿಂಬಂದೆನಿಲ್ಲಿಗೆನಾಚಪಂಥರಲ
ವಾಯಕೊಳಗಾಗದರ್ಪಿಂನಸುತಸ್ಯಭ್ಯುದಯ
ವಾಯಮಂಶಾಗಾಶಿನೆಂದಾನವಬ್ರಾಗಸುಣಂನೂಯ್ದುಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೩॥
ಪ್ರಮಾಸರಪ್ರಿಮ್ಯುಚಕ್ರೃದಿಮೊಳರ್ದಿಮತ್ತಿಗ
ಶಾಸುವಾದೊಡೆರಾಮುಬಿತತಿಂಗೆಮೊಳೆಯುಕ್ಕ
ದಾಸುತನಟೀವಮುಂಬಿಡನನೆಶೌರಕ್ಷದಿಮೊಧಾರಾಘವೆಕ್ಷ್ಯರಂಗೆ॥

ಪಾವತಿಯಲಾನಿನ್ನುಮದರಿಸೆಂನಾತ್ಮಜಂ
ಕೇಸರಿಯಬಾಯತುತ್ತಾದನಿದುಮಃಸ್ಥಿತಾ
ಯಾಸಮಂನಿನಗೀಂದೆನಿನ್ನುಧನುಮಾಗಿಯೆಂದುಕಪಟದ್ವಿಜಂನುಡಿದನು॥ ॥೪೪॥
ಕೆಟ್ಟನವನಿಷ್ಟರ್ಥಂಪ್ರಥಮಂನೃಪಾಸುರಂ
ಪೆಟ್ಟವ್ರತಾಂತಮಂಕೇಳಿನಿಲುವಮನದರ
ಬಾಳುಟಮಿದಲ್ಲೆಂದುನಾಸ್ತ್ರೈಸಿವಿಪ್ರನಂಕರೆದುನಿನಗೀತನುವನು॥
ಸಿಟ್ಟುಕಾಟ್ಟಿಪೆನೆಂದುಪಾತಯವಿತ್ತುಬಳಿಕಾ
ನಾಟ್ಟಿಯನಾತ್ಮಜಂಗೊಪ್ಪಿಸಿಪಾಯಸಮಂ
ತಾಟ್ಟನಿಬರೆಲ್ಲರಂಮಂಟಪದೊಳುಪವಾಸದಿಂದುತ್ಸವದಿಮೊರಮಟ್ಟನು॥ ॥೪೫॥
ತರಿಸಿಗಂಗಾತೋಯದೊಳ್ಪಜ್ಜನಂಗೈದು
ಪರಮಸಾಲಗ್ರಾಮತೀರ್ಥಮಂಕೈಕೊಂಡು
ತರುಗಾತುಲಸಿಯಮಾಲಿಯಂಧರಿಸಿದೊಳಾಂತುಯಾಗಮಂಟಪಕೆಬಂದು॥
ನೆರೆದುತಾಮಸುರಸಂತತಿಗೆಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆರಗಿ
ಕರಯುಗಳಮಂಮುಗಿದುನಿಂದುಬಿಂನೈಸಿದಂ
ಧರ್ಮಾತ್ಮಜಂಗ್ರಾಮಯುಧಿಷ್ಠಿರಂಜನಾಧಿಪಕೆಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕವನು॥ ॥೪೬॥
ಯುಮಹಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ಗೈದುಬ್ರಹ್ಮಸುರ
ಸ್ತೋಮಮಂನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಂದುಬಳಿಯಧ್ವರಕೆ
ವಾಮನಂಬಂದಂತೆತಂನಮ್ರಿಕೆದ್ವಿಜಂತಾನೆಬಿಜಯಂಗೈದನು॥
ಶ್ರೀಮಾಧವಸ್ವರೂಪದೊಳಿರ್ದರಿನಿಗತಂ
ನಿಮ್ಮೊಯೊಳಧರ್ಮಂಕಾಯ್ದುಕಾಟ್ಟಿಪೆನತಿ
ಪ್ರೇಮದಿಂದಿನಗೆಬದುಕಲಿತನಸುತರ್ಪೊಸತಾಗಲಿಕೆಗೆಂದನು॥ ॥೪೭॥
ಭೂನಾಥನೆಂದಮಾತಂಕೇಳ್ದುಸಕಲಪ್ರ
ಧಾನಿಗಳುಮರಸನಮಾರ್ಗೀಹಿತಮಹಾದ್ವಿಜರಿ
ದೇನಿದಿತ್ರಗಾತ್ರಮಾವಿಪ್ರನಂತಕಾಮಮನೆಂದುಭೀತಿಯಿಂದಾ॥
ದಾನಮೆಂಬೊಮಡೆರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಧನಕನಕಮಾಗಿ
ಧೇನುಗಳನೀವರೀಕಾಯಮಂಕಾಯ್ದುಕಾದು
ವಿನಿಮಿತ್ತವನರಿಯೆವೆಂದೆಲ್ಲರುಂಕಂಪಿಸಲ್ನೃಪತಿಯಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೮॥
ಯಾಚಿಸಿದನಂಗಮಂಸುತನನುಧುಹೆಂಡಿನಗೆ
ಸೂಚಿಸಿದನೀವಿಪ್ರತಾಂಕಾಡುವೆನೆಂದೊಡನೆ
ವಾಚಿಸಿದೆನಂತದಕೆತಪ್ಪಿದೊಡೆಲಾಕದೊಳ್ಗಂನಸಮಸ್ತಜನರು॥
ನಾಚಿಸದೆಮಾಣ್ಣಸೆಮಸಿದೊಡಂತಕನವ
ರ್ಯಾಚಿಸರೆನರಕದೊಳ್ಪ್ರಯ್ವನಿದಿಯ್ಯಲಾ
ಸೋಚಿಸಲದೇಕಿಂನುಮೊಳಗನೀವೆಂದುನೃಪನಬರಂಸೈಪಿಟ್ಟನು॥ ॥೪೯॥

ಆ ಮಯೂರಧ್ವಜಂ ಬಳಿಕಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರರ್ಗೆ
ಹೇಮಮಣಿಗಜತುರಗವಸ್ತ್ರಭೂಗೃಹಧೇನು
ಭೂಮಿಮುಖದಾನಂಗಳಂ ದಯಗೈಸಿದನಿವಿಸಿದನೆರಡುಕಂಬಮಂ ನಡುವೆ ಕಂಠ॥
ಸೋಮಕುಲಕರಮಂ ಮೊಗಸಿಕಾಂಚನಮಯದ
ದಾಮದಿಂ ತೋರ್ಪುದಿಗಳಂ ಬಿಗಿಸಿಕಾಂಡಮಂ
ದಾನಹೀನ ಸುರನಪಶುಮಲಂಗಳಂ ತೊರೆದು ನಾದರದೊಳಂತೆಂದನು॥ ॥೫೦॥

ಶ್ರೀಗಾಸುರೋತ್ತಮನನಗೆತಂ ಕಾಮದವಡೆ ಹಾರ್ಥ
ಮಾಸುದಾನದೊಳಧಿಕ ಯಜ್ಞನಾಯಕನಾದ
ವಾಸುದೇವಂ ಪ್ರೀತನಾಗಲಸ್ತು ಲಾಭದಾಯಕ ವಿನಯದೊಳು॥
ಈ ಪಿಂಡವಾರ್ಗೆ ಗತಿ ಸುಧನವನ್ನಿವೆಡೆಯೊ
ಳ್ ಶ್ರೀನರಸಬಲಿ ಬುದ್ಧಿಗಳಿಂದ ಸತ್ವಪ
ಭಾಸುರದೊಳ್ ಯಜ್ಞರಂಕರಿಯಾಗಿಸಿದಂ ಮನದಲ್ಲಿ ನತ್ತಿಗಳ ನ॥ ॥೫೧॥

ಕಾಮವನಿರತನಗೆ ಬೇಕಾದುದಂ ಬೇಡುವಂ
ಬಿಡುವನೇ ಬೇಡುವಂ ಬಳಿಕ ತಂ ನೊಡು ಧರ್ಮಂ
ತಡವಿನೆ ಕಾಮವವಂ ಕಾಮವ ಬೇಡುವದೊಳಗೆ ಕಾಡಿನೆಂಬ ಬೇಡನೆಂಬು॥
ಯೆಡೆಯಡೆಗಳಲ್ಲೆಂಬ ನಾಗ್ನಿ ಡಿಯಡೆ ಪಾರ್ಥ
ಮೊದಲ ಕರೆಯೊಳ್ ದೇವೆಂದು ನಡುನಡುಗಿ ಮೊರೆ
ಯಿಡು ತಿರ್ದು ದವಸರ ಕ್ರತುದ ಜನಂ ಬೆದರ್ಚು ಡಿದಗ ಗಂಗಳತೆದೊಳು॥ ॥೫೨॥

ಪೂರ್ವಮಂ ನೆನೆಯುತಂ ಬನಗಳಂ ಧ್ವನಿಗಳಂ
ಚೀರ್ವರ ಪ್ರತಿಗಳಂ ಪಾಲಿಸದೆ ಲಾಲಿಸದೆ
ಜಾರ್ವ ಪರಿಯೆಂತೆಂದಳಲ್ದುರಂ ಬಳಲ್ದುರಂ ಬೆರಗಾಗಿ ಬೆಗಡುಗೊಂಡು॥
ಸಾರ್ವ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮನನಿಂ ನರ್ಕಯಂ ಶಿಕ್ಷೆಯಂ
ಮಾರ್ವರಲ್ಲೆಂಮ ನಿಂಬಿಡುವರೇ ಕಾಮವರೇ
ಪಾರ್ವರಂಗನುವ ನೆಂದುಬ್ಬೆಯ್ದುರಂ ಸೂಯ್ದುರಂ ನೋಡು ನಿನ್ನವನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೩॥

ಪ್ರತಿಗಳರವೀ ವಿಡಕೆಯ ಕ್ಷಾಪರಿಧನ್ವನಾಂ
ನಿಜಕರದೊಳ್ ಧರ್ಮಮಂ ಕಾಯ್ದು ಕಾಮವನೀ
ದ್ವಿಜನ ಪುತ್ರದೊಳವಂ ನ್ಯಾಯ ಯೆಂದೀತನವ ಯಸಿಂಹಾಸೀ ಯಲಿದನು॥
ಗಜಬಜವಿದೇಕೆ ಪೆವರೋಸ್ವತ್ತಿಗಳ್ದಮ
ನುಜನ ಹಿತ್ತೆನಗಾಬು ರಸ ಬಾದಿಯಂ ತಪ್ಪುದಾ
ರಜ ಮಲ್ಲದಿ ಕ್ಷಿಮದು ದೇವ ಪಾವನೆಂದೊಡಂ ಬಡಿಸಿದಂ ನರನಾಥನು॥ ॥೫೪॥

ಮತ್ತೆಮನ ಮಚ್ಚೆ ಚಿತ್ತದೊಳು ಶಂಕರಿಪ ನಿನ
ಗಿತ್ತೆನೀ ದೇಹ ನಾರ್ಥಮಂ ಪರತ್ರಹಿಸೆಂದು
ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಗ್ರಹಿಸು ಧರ್ಮಂ ತಾರ್ಥ ಮೊರೆಯೊಳ್ ಹಸು ದರ್ಶನ ಕೊಡನೇ॥

ಮಿತ್ರಗಳೆಯದೆತಂನತನುವನಿರದಾಗಮನೆ
ವೇತ್ರಕರಪತ್ರದಿಂಬಿನ್ನೈಸುದೇಶಾಜ್ಞಾಪಿ
ಸುತ್ತಿರೆಭೂಭುಜನಸಕಲಮುದ್ದತನಮದಿದಕ್ಕೆತಿವಿನಯದಿಂದಪತಿಗೆ॥ ॥೫೫॥
ನಿಂತಿಕದದಿಲ್ಲದವಪುತ್ರಂದ್ರನೆಯಂವ
ನಾಂತರದೊಳಾಸಿಂಹಮೆಂದಮಧಿರೆಸ್ರಸಿ
ಧ್ವಾಂತಮಂಗಳೆಮರುಷನರ್ಧಾಂಗಮೆಂಬುದಕೆನಿಂನವಾಮಾಂಗಯಾದಾ॥
ಕಾಂತೆಯಂಬೇಡದೊಡೆಕಾಯ್ದುಕಾಯವನೀವ
ಭ್ರಾಂತಿಯೇತಕೆತಂನಸುವೆರಸಿಕಾಯ್ದುಕೆ
ತಾಂತಳೆವೆನೈದಿತನದಿಂದಸದ್ಗತಿಯನೆಂದಾಸುಮುದ್ದಸಿನದಿದಳ್ಳ॥ ॥೫೬॥
ಸಂಮತಮಿದಹುದೆಂದರೆಲ್ಲರುಂತ್ತಾಗವರಂ
ಸುಂಮನಿರೆಕಂಡುನೀತಿರಸಂಧ್ಯಿಮಾತ್ರಮಂ
ನೆಂಮಿದಮುಕುಂದನೆಲೆಗಾಯನಿಂನರಸಿನದಿಮುತ್ತರವನೊಪ್ಪುಬಹುದು॥
ಸುಂಮಾನದಿಂಜನೇಶ್ವರನದುಷ್ಟ್ರಾಭಾಗ
ಮಂಮೆತ್ತಿನೆಂದುವೈದ್ಯಾಗಿಸಿತಲ್ಲದೆಸಿಂಹ
ವೆಂಮೊದನೆವಾಮಾಂಗಮೆಂದಾದಿತಿಲ್ಲಿನಲ್ಪವನಸುತನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೭॥
ಕರುಣಿನೆಲೆವಿಪ್ರನಿಂನಂಬೇಡಿಕಾಂಬೆನಾಂ
ತರುಣಂಸುಮುಕ್ತಿವಮುತುಕ್ತಿವ್ಯಾಗಪತಿಗಾಗ
ದರದತಾತನರುಣತ್ರಯಕೆಹಾರವಹುದದಾಘವನ್ನಿತಿಸ್ಥರಂತೆಕೆಗೆ॥
ಸ್ಥಿರವಹುದುಖಿತನನ್ಯಾಕಾಷ್ಠೆಗೆನಿಲಲ್ಲನಕನವ (ನಿಲೆಜನಕ)
ತರಪನಾತ್ಮಜನಾಗಿತಂದೆಮತ್ಸ್ಯವನೊ
ಕೆರವಿಲ್ಲತಂನಂಗಮಂತೆಗಮಕಾಣ್ಬೆಂದುತಾವೃದ್ಧಜಂನುದಿದನು॥ ॥೫೮॥
ಭೂಪಾಲಕೇಳವನಮಾತಿಗೆಮಹೀಸುರಂ
ಕಾಪಟ್ಯಮಿಲ್ಲೆಲೆಕುಮಾರನೀನೆಂದನದಿ
ಪಾಪಿಕೇಸರಿತಂನೊಳವನಿವನಸತಿಯೆಂದುಸುತನೆಂದುಪೇಳ್ವುದಿಲ್ಲ॥
ಆಪದಿಮಯುರಧ್ವಜನದಕ್ಷಿಣಾಂಗಮಂ
ತಾಮತ್ತನಂಬಿದುವನೆಂದಡಿಲ್ಲಿಗೆಬಂದೆ (ನೆಂದಾಡಿದೊಡೆಬಂದೆ)
ನೀಕರಿಯೊಳಬ್ಬುಸವರೆಕಾದಬೇಡಮೊಕೆನೆನೆನರನಾಥನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೯॥
ರಾಣಿಯಂಕಾದುವುದಿಲ್ಲಾತ್ಮಜನನೀವುದಿ
ಲ್ಲಾಣೆಯಂತಂನನ್ಯಾಕಾಷ್ಠೆಗೆಬಾರದಂತಪ್ಪ
ಪಾಣಿಮೆಚ್ಚುವೊಲರ್ಧದೇಹಮಂಕಾಯ್ದುಕಾಬ್ಬಪೆನೀಗಸ್ಯರಸಿಸುತಾ॥
ಸಾಣೆವಿದಿದರ್ದಕರಪತ್ರಮಂಕಾದಿಸಿದಂ
ಪ್ರಾಣನಾಥೆಯನ್ನೈಯ್ಯೊಳ್ಳಕೆಂಮತ್ತಮಾಂಗಮಂ
ಕೇಣಮಿಲ್ಲದೆತನುಜನರಸಾದಿಕಾಂದುನೀಂಸಿಕ್ಕೆಂದುಪೋಮಿಸಿದನು॥ ॥೬೦॥

ಬಾಲಲೀಲೆಗಳಿಂದನಂದನಂದನತರುಣಿಯರ
ಕಾಲದೊಳ್ಪುಡಿಂದವರ ಸೀರೆಗಳನೊಯ್ದವಿ
ಶಾಲಪ್ರೇಮದಿಂದವರವರಿಗಿತ್ತು ವರವಿತ್ತನೆಂಬುದಂ ನಿನ್ನೊಳು ॥
ಕಾಲಸ್ಥಿಮಂ ಮಾಡದರವುದಿ ಮಸ್ತಕದ
ಮೇಲಣಿಂದವರೆಯಮುಂತಾಗಿತಂನಂಗಮಂ
ಪಾಲಿಸದ ಮಸಮಮಾಗಿ ಗರುಡವಾಹನಮಂತರಂಚಿತ್ರವನೆಂಚುವಂತೆ ॥ ॥೬೧॥
ಆ ಮಹೀಪಾಲನೀತೆರದೊಳ್ಪುಮುದ್ಧತಿಗೆ
ನೇಮಿಸೆಹಾಮರನಂಘದಾಂದವಳಿ
ಪ್ರೇಮದಿಂಸರವತ್ತಮಂಕಾಂದಮುಂನದೈತ್ಯನನಿಂತುಸೀರೆನೆಂದು ॥
ಆ ಮಹಾಸತ್ವನಾರಸಿಂಹನಂನೆನವಂತೆ
ರಾಮರಾಮೆಂದುಜಳಿಸುತಶಾಯ್ಯವನಿವಳಿ
ರೋಮಗಾಯಮಸ್ತಕವನೆರದಾಗಸರಿಸದಿಂದೊರೆಸೋರೆಗಳ್ಳದೆ ॥ ॥೬೨॥
ಸ್ತಂಭದಿಯದನಮವನಿಂದನ್ನೆನಂತಂನ
ಸಂಭವಂಮದದಿಖದಿದೊಬ್ಬೊಂದೊಂದುಕದೆ
ಯುಂಭಾಗಮಥ್ಯಮಂತಿಸ್ಥರವತ್ತದಿಂಘುಶಘುಣನೆಸಿಗುಣಿರಲು ॥
ಜಂಭರಿಮನಂದನಮುರಾರಿಗೈರಾದ
ರಂಭಾಗಿಫೋಗಿಫದಿಂದೆದ್ದುಹಾಹಾಕಾರ
ದಿಂಭಯಂಗೊಂಡೊರಲುತಿರ್ದಸ್ಥಾನದೊಳ್ತಿರುವಸೀಗ್ರುತವನು ॥ ॥೬೩॥
ಪೆಂದತಿಯೊಳಾತ್ಮಜನೊಳರಸನೊಳ್ಗೆನೋದಿ
ಕಂದುದಿಲ್ಲಾಂದನಿಸುಭಯನ್ಯಾದಿಯಂಬಳಿಕ
ಮುಂದಣಾಂಬಕಂನ್ತವನವಾಮಾಯಿಯೊಳ್ಗಂಬಳಿಗಳೊನರುತಿರಲು ॥
ಅಂದಲದದಳುತಳುತಕಾದುವವನದಾನಮಂ
ಕೊಂಡವರೆಬುಧರಕಟ್ಟಲಾಗರದೊಳ್ಗೈದುವಂ
ನಿಂದವನಿಮತೊಡಿಮುರದುತಿರುಗದಂತನಯನಂತಿನಲೆಹಾರಬನದೊಳ್ಗೆಸುತಾ ॥ ॥೬೪॥
ಬೆರಗಾದಳಾಚುಮದ್ದುತಿಮದಿದಳರನಂಗೆ
ಬರಿದೆಕಾಯುಸಿದೆನಂನಮಸ್ತಕವನಿದಗಂಗೊ
ಳ್ಗೆರವಕಂಬನಿಗಳರಂದಾಳ್ಡಿಮೊತ್ತಮಂನಿನ್ನಳುತಕಾದುವೆಯೆಂದನು ॥
ಮೊರದುಮಳ್ಳುಮೊದನೊಲ್ಲದಿವಿಫಲಮಾದುದ
ಕ್ಕೆರೊಳತ್ತದಾನಮಿದರೆಂತೆನಲ್ಪುವರಂ
ಮರುಗಿಕರನಾತನಂತಳುಮವೆಂಮೊಗ್ಗೆರದಂಕಾದಿಖಿದಿಯೆಂದನು ॥ ॥೬೫॥
ಬಳಿಕಾಮುಮದ್ಧತಿನರೇಂದ್ರನಮಸ್ತಕದಮೊ
ಗ್ಗಳನೊಂದುಗಾದಿಖದಾಗನಿಜತನಯನಂ
ಕಳುಹಾಲವನಾವಾಪ್ನನಿಂತದಿದೆಗರಾಳದಿಸಿ ಪಸಯದಿಂಕರೆದಿರಲ್ಕೆ ॥

ತಗುಳಿದಂ ಭೂಮಿಪನಲಿ ವಿಪ್ರರಪುತ್ರಹಿಂದೆ
ಗಗನದಿಲ್ಲು ಹರಿರಥಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭಾಗ
ಮುಗಿದಮರನಿರಥದ ಕೀವಾಮಾರ್ಗಮಂ ದೋಷರಹಿತದ ಗಂಗಾಜಲಮಂ ದಾಟಿದನು ॥ ೬೬ ॥
ಮೆಟ್ಟಿದಂ ಸ್ವಪನೆಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಮುರಧ್ವಂಸಿ
ಹೊಟ್ಟಿದಗಾಯನಕಶ್ರೀವರದಮೋಕ್ಷಂ
ಬಿಟ್ಟು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಮೈದಡವಿ ತನ್ನೈಸಿನಿಂ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದನು ॥
ನಿಟ್ಟುಬದ ಚಿತ್ರಮಂಡಿಸಂದೆನಿವನ ಋಷಿಗಳಿಂ (ನಿಟ್ಟುಬದ ಪುತ್ರಯಂ)
ಮುಟ್ಟು ಮರೆಯೊಳಂ ಸುತಾನಾಗಕೃಷ್ಣನಿಂ
ದೆಟ್ಟಿಸಿ ನಿಗಮದೆಡೆಕೆಯ ತಂಸನಾನಾರಮೂಡಿಯಂ ತೋರಿಸಿದನು ॥ ॥ ೬೭ ॥
ವರನಾಭಿಸಂಭವವದನದ ಕಮಲನೇತ್ರದವ
ಕರಚರಣದಲದಲಿತಲಾಭಿಕದವರ್ಣಿಯದ
ತ್ರುಟಿಯತಿಲಕದ ಮೂಡದ ಮುಖಚಿಗಿಗುಡುಗುರುಗುಮಗ್ಗಿಮಪಹದವಿದೆಯುಅಲಿಯ ॥
ಕೊರಳವನಮಾಲೆಗಳ ಕೌಸ್ತುಭ ಪಡಿತ್ರೀವತ್ಸ
ದುರದ ಚಂದನದನಗೆತೋಳ್ಗಳನಾಂಗಸಿಂ
ದಟಿಯ ದವಯಮವದ ಸವಾಕ್ಷಿರಗಾಭೂಮಿಕಿತಪಪೂರ ಸ್ವಪನಮುಂದೆಸೆದನು ॥ ॥ ೬೮ ॥
ಹೇಮಾಂಬರದಲಂಕಾರಂತೆ ಹೊಗರ್ವಿ ಹೊಗರ್ವಸೆ
ದಾಮನಿಯೊಳಿರೆ ತೋರದಕರುಣಾರಸಮೊಸವಧಿ
ರಾಮಯದ ಮಹಿಯೊಳಿರೆಸ ಭವಗಂಭೀರಮಾನ್ಯರಮಾದೆಮೊಗರುವ್ಹೊಳೆ ॥
ಶ್ರೀಮಲಶ್ಯಾಮಲಾವಣ್ಯತನುಮುಂಗಾರ
ಜೀಮೂತದೊಳ್ಗೊಳಿರೆನಲಿಯದಿರ್ಪನೆಲ್ಲ
ಕಾಮಯುರದ್ಧಜಂ ಪೊಗಳೆ ನಸ್ತ್ರುಪ್ನನಂ ಶಂಭುಮುಖಕಿತನಾದನು ॥ ॥ ೬೯ ॥
ಜಯಜಯ ಜಗನ್ನಾಥ ವರಸುಪರ್ಣವಿರೂಥ
ಜಯಜಯ ರಮಾಕಾಂತ ರಮಿತದುರಿತಧ್ವಾಂತ
ಜಯಜಯ ಸುರಾಧೀಶನಿಗಮನಿರ್ಮಲಕಾಂತಶಕಾಂತಸಾಂದ್ರಪ್ರಕಾಶಾ ॥
ಜಯಜಯ ತ್ರಿಭುವನಪಾಲ ತರುಣತುಲಸಿಮಾಲ
ಜಯಜಯ ಶ್ರೀಪಾದ ಸಕಲಸದ್ಗುಣಸಾಂದ್ರ
ಜಯಜಯ ತಪಯಮಾಲ ಸಜ್ಜನಮನೋಭೂಮಾ ಜಯಜಯೆಂದು ಯೆನುತಲಿರ್ದನು ॥ ॥ ೭೦ ॥
ನೋಡಿದಂ ಕಣ್ಣಾರೆ ಬೆಳಗಿನ ತಣಿವನ್ನೆ
ದಾಡಿದಂ ದಪಿಗಾಮಂಗೈ ದುಷ್ಟಮಾನರಂ
ಮಾಡಿದಂ ನಿಗಮಾರ್ಥದಿಂ ಪವಮಸ್ತುತಿಗಳಂ ಮುರಹರನಮುಂದೆ ನಿಂದು ॥
ಕಾಡಿತಾ ಮೃತ್ಯುಜಲಮದ್ವಿಕಾರಗದ
ಸ್ಮೃತಿಧ್ಯಾನದಿಂತಮಂತಮನೈಮುಗಿದು
ಬೇಡಿ ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತು ಪಾದಕ್ಕೆ ಮಣಿದನಂ ಜಯಜಯ ನಿನಾದದಿಂದ ॥ ॥ ೭೧ ॥

ಪಂಪಗಾರಧ್ವಜಂಬಿಡಿರಾಸ್ತ್ರಪಾಲನಂ
ಮಂದಿಸಿಕೃತಾರ್ಥನೆನಿಸಿನರ್ಥಿಸಿಪಾಮಂ
ನಂದಿಯಿಂದೀಯೆಮೆಚ್ಚಿದೆನಿನಗೆಸಮರಧೀರ್ತ್ಯಪಸೂನುತಾಪ್ರತೀತಾ॥
ನಿಂನೆಪಡೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಮಾನವೃಪಾಟಿಯನು
ಮೆಂನನುಂ ಮೂರ್ಛೆಗೊಳಿಸಿದಪಿಬಂಧದೆ
ಮುಂನಪುರುಷರನಾದಿನಿಂನುಸುತಸುತರೆಗಡನೆಮಾಡುಯಜ್ಞವನೆಂದನು॥ ॥೨೨॥
ಧರ್ಮಜನಸುರಗಮಿದೆನಿಂನಪಾಯಮಿದೆನೀನೆ
ನಿರ್ಮಲಾಧ್ವರಮೆರೆದನುಂ ಸಮಯಮಾಗಲ್ಕೆ
ಕರ್ಮಾಧಿಪತಿಯಾಗನಾಡ್ವದಿಂದಚ್ಯುತಂನುಡಿದೆಂದಡೆಮಯೂರತೀತಾ॥
ಚರ್ಮಕೆಂಗಮನಾಂತುಮನ್ಮುದಿಕ್ಕೆಯಂಕಾಂಬ
ಧರ್ಮತಿಗಳುಂಟೆನಿಂನಂತಂದಬಿರುದರ
ಮರ್ಮಮಂ ಬಲ್ಲೆನಾನೆಲೆದೇವತಂನಬಿಂನಪವನವಧರಿಸೆಂದನು॥ ॥೨೩॥
ಪಕ್ಷೀರನಿಂನರಕ್ಷಿತಮೂರ್ತಿಯಂತಳೆವ
ಪಕ್ಷಾಸದಿಂದನಿನಗೊಪ್ಪಿಸಿದೆನೀಗಳಿ
ನಕ್ಷರಾಕ್ಷರಮಂ ಸಾಕದಂತಿರಲಿಂನುತಾಂ ಕರ್ಮಣಿತ್ಯವಾಗಿ॥
ಅಕ್ಷಮೇಧಂ ಗಳಂ ಮಾಡಿಮೊದೆನಗದಿಂ
ಸುಕ್ಷಾಸದಿಂದೊಗೆದಮಂತ್ರದಿಗಳಾತ
ರಕ್ಷಮಿತ್ರಜ್ವಾಲೆಮೊರೆಯೊಳಿರೆತ್ರೈಪುಜವನರಸುಪರೆಹಾಮಕೆಂದನು॥ ॥೨೪॥
ದೇವಚಿತ್ತೈಸಿಂನನಂದನಂನಿಂನೆನಮ
ತಾವನಿಮೊಳಗೊಳಗಾದನಿಂ ಮಾರ್ಪರಿಂಬಿಟ್ಟು
ಪ್ರಭಾವದಿಂಬಂದನಲ್ಲಿಗೆತಂನಮುಗ್ಧದಿಂತನಗನುಗ್ರಹಿಸಲೆಂದಡಾ॥
ನೀವೀವಿಜಯಂಗೈದಿರದಿರಂದನಲೆಧನ್ಯ
ರಾವುನರನಾರಾಯಣರ್ಗಳಿಂತೆಂದೆನಿಂ
ನಾವಕಲ್ಪಿತವೆನಗೆಧರ್ಮಜಂಮಾಡಿಬಿಡುಕಲಿಮುಖ್ಯಂಗಳನೆಂದನು॥ ॥೨೫॥
ಸುರನದಿಯತೋಯಮಿರೆನೀರದಸಿಹಿಮಜಲಕೆ
ಪರಿವಂತೆನಿಂನದಯರಸಮಿದರ್ಮಿಮಪೂಜಾ
ಧ್ವರಕೆಗನುವವನಲ್ಲತಂನನುಂತಂನಸತಿಸುತರನುಂತಂನೊಳಿದಾರ್॥
ತುರಗಂಗಳಂತಂನಯಜ್ಞಮಂಯಜ್ಞಾಪ
ಕರಣಂಗಳಂತಂನರಾಜ್ಯಮಂತಂನಮಂ
ಬರದನವರ್ಸ್ತುಮಂ ದಿಂನಪದರ್ಕರ್ಪಿಸಿದನೆಂದವಂಜೈಮಿನಿಗದನು॥ ॥೨೬॥
ಯಿಂತೆಂದುಭೂವರಂನುಡಿಯೆಪುರುಷತನಾಗ
ಕುಂತೀಸುತಂಗವನಕೃತ್ಯಯಂತೋರಿಸುತ
ನಂತರಮೊಗಾಸ್ತ್ರಪನನಗರದೊಳ್ಪ್ರದಿನಮಿರ್ದಲಿಪಸೆನೆಬರಲು॥

ದಂತಿಪುರಕಲ್ಲಿಯಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗಳನಿವ
ವಂತೆನೇಮಿಸಿಮಯೂರಧ್ವಜಂಸಹಿತನಡೆ
ದಂತುರಗಮಿರದನುಂಬಿಡಿಸಿಮುಂದಕೆದೇವಪುರದಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನು॥ ॥೭೭॥

ಷಡ್ವಿಂಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ೨೬ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೧೮೮೧ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥

೨೭. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ಹರಿಗಂತದೆಯತ್ನೈಸಾರಸ್ವತಾಖ್ಯಪುರ
ವರದೊಳಂತಕನವೃತ್ತಾಂತಮಂಕೇಳ್ದುಸಂ
ಗರದೊಳಚ್ಯುತನಮತದಿಂವೀರವರ್ಮನಂಜಯಿಸಿದಂಕಲಿಪಾರ್ಥನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಸೋಮಕುಲತಿಲಕಜನಮೇಜಯನರೇಂದ್ರಕೇ (ಕ್ಷಿತಿಪ)
ಳಾಮಯೂರಧ್ವಜಂತನ್ನನಗರದೊಳತಿ
ಪ್ರೇಮದಿಂಮೂರುದಿನಮರ್ಜುನಮುರಾರಿಗಳನಿರಿಸಿಕೊಂಡುಪಚರಿಸಿಬಳಿಕ॥
ಶ್ರೀವರಾನುಜನಕೂಡಿಪೊರಮಟ್ಟನವನಾಲ್ಕು
ಕಾಮಕರ್ಣೆಬದ್ಧಮಾನಸುವೇಗನಿ
ಸ್ಸೀಮನೀಲಧ್ವಜಮಹಾಧ್ವಜಾದಿಗಳ್ಪುದಿವೆರಸಿನಡೆದರೊಡನೆ॥ ॥೧॥
ತುಂಬಿತುಮಹೀಮಂಡಲವನತುಲಸೇನೆನಡೆ
ಗೊಂಬುದಿಂನೆಲ್ಲಿಗೆಮಹಾದೇವಕೌತುಕಮಿ
ದೆಂಬತೆರನಾಗಿಮುಂದಕೆತೆರಳ್ವಮುದದೆಗಳ್ಪುಡಿಸಾರಸ್ವತಾಗೆ॥
ಬೆಂಬಿಡದೆಬಂದುದರ್ಜುನನಬಲಮಲ್ಲಿಸುಪ್ತ
ದಿಂಬಾಗ್ಪುರವರಂವೀರವರ್ಮಂಜನಾ
ಡಂಬರದೊಳಿರ್ದಪಂಸಾರಸ್ವತಾಖ್ಯನಗರದೊಳತಿವಿಲಾಸದಿಂದಾ॥ ॥೨॥
ನೆರೆನಾಲ್ಕುಚರಣದಿಂಧರ್ಮಮಿಡಿಯುದಿಹುದು
ಮರದುಕನಸಿನೊಳಾದೊಡಂಪಾತಕದಕಥೆ
ಕೆರಗುವವರಿಲ್ಲಮನುಷ್ಯರದಂಬದೊಳ್ವ್ಯಾಧಿಗಳ್ಪೀಡೆಗಳನು॥
ಅರಿಯರಾರುಂದುಃಖಶೋಕಸಂತಾಪದಿಂ
ಮರುಗುವವರಂಕಾಣೆನಾನೃಪನರಾಷ್ಟ್ರದೊ
ಳ್ಪೆರೆಯಾಗಿವೈವಸ್ವತಂಮನೆಯಳಿಯತನದೊಳಿರುತಿಹಂಭೂವರಂಗೆ॥ ॥೩॥
ಆವೀರವರ್ಮನೀಪಾಂಡವನಕುದುರೆಗ
ಳ್ಪ್ಪುವಪಡೆಸಹಿತನಿಜರಾಷ್ಟ್ರಕೈತಂದವೆಂ
ಬೀವಾರ್ತೆಯಂಕೇಳ್ದುನಗುತಿರ್ತಿಗೊಂಡುಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರಸಾಹಸವನು॥
ನಾವರಿದುಕಾಂಬೆವೆಲ್ಲಂಗಳಂಕಟ್ಟುವುದು
ನೀವೆಂದುಕರೆದುಪೇಳ್ದನ್ನುಪನಪರಿವಾರಮು
ಹಾವಿಭವದಿಂದಕರಿತುರಗರಥಪಾಯದಳ್ಮೊತ್ತವಿಸಿಪೊರಮಟ್ಟುದು॥ ॥೪॥

ಸುಲಕ್ಷಣನೆಂದನುಪಮನುಲಾಕ್ಷನೆಂದುಂನತನು (ಸುಲಾಕ್ಷ್ಮ)
ವಲನೆಂದನಿಂನೆಂದಗ್ಗಳದನಲರ್ದನೆಂದು
ಬಲವಂತರಪ್ಪೈವರಾಪ್ತನನುಸುಗಳ್ಗೆಬ್ಬರಮಬ್ಬುನಿಸೇನೆಸಹಿತ॥
ಕೆಲವರುಗದುಮುಸ್ಕೈದುದುಕವನಮಾತ್ರವಿನಿ
ಫಲುಗುಣನಪರಂಗಳಂತಂದುನಿಮಿಷದೊ
ಳ್ಳಲಿಸಿದರ್ಪಿತನಸಂನಿಧಿಯೊಳದನಭಿಮನ್ಯನನಮಾಡಿಶರದುಕವಿದುದೊಡನೆ॥ ॥ ೫ ॥
ಮೊಹರದನದುವನದೆತರುತಿದನಿಲಿಬಭ್ರು
ವಾಹನಂಕೆಸೃಶ್ಯದುಗೊಹದಿಂದೊದಗಬಂ
ದಾಹವಕೆಶಂಖನಾದಂಗೈಯ್ದುಬೆದರುಜಗತ್ರಯಂಪರಬಲದೊಳು॥
ಸಾಹಸಿಗಳಾದಅರ್ಜುನಕೆಂದುಚಾಗಿಗಳ್
ಕಾಪುರದತಲಿಗಳ್ಗೆದೆವೆರೆಸಿಬೋಣಗ್ದುದದ
ಗ್ಗಾಹುನಪ್ಪುಮುಷ್ಟಿಕೆಶಾಕೆಶಿಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಹಾತಾಹತಿಗಳಿಂದ॥ ॥ ೬ ॥
ಬಳಿಕೆರದುರದೆಯವ್ರತಟರುಬ್ಬರದೊಳಬ್ಬರದೊ
ಕೆಳಸಿಹ್ರಾದಾದುಶರಲಾಚೆಗುಂದಿಟಿಯಿಂ
ನೆಳತರತ್ರಮೊದನೊದನಿಮುಗ್ಗಿದುದುಮುಗ್ಗದುದುಬಹಳಕೆಲಹಲದೊಳು॥
ಬಿಳಿಬಿಚಿಲುಬಿತಿಲೆಂರವದಿಂದಜವದಿಂದ
ಕಳವಳದುಘೋಷಪ್ರಸಾರದಿಂವಿಸರದಿಂ
ಬಳಸಿಬಿದ್ದುದುಮಂದಿಪೆಗಾಮಯದರ್ಗಾಮಯದಶೆಮುಳದಾಟಸೆಮೆರೆಯೆ॥ ॥ ೭ ॥
ಮತ್ತೆಸುರದಂದಯುತನಿಯುತಸಂಖ್ಯೆಯರಥದ
ಮೊತ್ತದಿಂಸುದಶಮಂದಿಗಳಸಂದಣಿಗಳಿಂ
ಮತ್ತಗಜಘಟೆಗಳಿಂದಾಪ್ತನಸಾಕ್ಷೌವರಂಪಚಾರಸುತಬಂದು॥
ಪ್ರೊತ್ರಿಯಮಂಮಾಡಬಭ್ರುವಾಹಂಕಸೆಲ್
ದತ್ತುಂಗಬಾಣದಿಂಕಗೆಗಳವುತರಲನಿಬ
ರೆತ್ತಲದಗದರೊಪೆಳೆನೆಮಾದಿದುದರಚಾತುರಂಗವದನೆವೆಸ್ಟ್ರೆನಾ॥ ॥ ೮ ॥
ಕಲಿಬಭ್ರುವಾಹನಸೆಹಾಳ್ದಿಗನಿಜಸೇನೆ
ಬಿಲಮಾನುತರೆಕೆಖ್ಯಾಳಿರವರ್ಮಂತಾನೆ
ಬಲಸಹಿತಮೊರಮಬ್ಬುತನಗಳಯನಾಗರ್ಜಲಂಠಸಿಮೊಳಸುತ್ತಿ॥
ಕಾಲತೊಡಗದಂಬಳಿಕಧರ್ಮಗದುಜಂಮುಳದು
ಫಲುಗುಣನಲಳತತ್ರಮಂಜಂನಮಾವಂಗೆ
ನೆಲವಾಗದಪೆಕಿಂದುಜಿವಿಗಳವಧಿಗೆದವನಳಳುದುವನಿಜಗದೊಳಗೆನಲು॥ ॥ ೯ ॥
ಯೆಂದುದೊರ್ದುದಾನ(ವು)ಗಾಗಳನೆಲ್ಲರಂಕಾಲ್ದು
ದಂಡುಗಂಡನೆಡಿದದೆಯುವುಳದಂತೆಂ
ಬಂದುದಿಗ್ಗನೊಕಕಿಯದಳವನೆನೆಹಾತಾಹತಿಗಳಂಮಾದುತರಲು॥

ನಿಂದಿಸಾದುದನಲ್ಲದರಸಂಧರ್ಮಭೂಪನಮ
ಕಂದನಂಬೆಸಗೊಂಡನೆಲೆದೇವನೃಪಮಂ
ಮುಂದುಗೆಡಿಸುವಪಾತ್ರಮದರಕ್ಷಾಸುರದವಿರದವನಾರೆಂದನು॥ ॥೧೦॥
ತಾತಕೈಪಾರ್ಥನೆನಗೆಹಿರಿಯಯ್ಯನವ
ನೀತಗಿಂಗಾಧರ್ಮರಾಜನಿಸ್ಸುನವ
ಮಾತನಾಗಪ್ರೀವಿಮಾವನಿಗೆಹಿತವಾಗಿನಂಮಬಾತುಬರ್ಲವನು॥
ಘಾತಿಸುವನೆಂದುಹಾರಿಸುಧಿರದೆಧನಂಜಯನ
ಧಿಃತಕೆಮಹೀಪತಿಗೆತಾನಭಯನಾಧನಿ
ತ್ರಿಸಾತಧರೆಯಧನರುಹಬೆನೆಂದುಬೀಡಿಸಾಧ್ಯಲಸುರಮಾರನಂತೆಂದನು॥ ॥೧೧॥
ಆಲಿಸಾಡಿದಿಪಾರ್ಥವಿರವರ್ಮಸಮಹೀ
ಪಾಲಕನತನುಜೆಮಾಲಿನಿಯೆಂಬನಾಮದಿಂ
ದಾಲಯದೊಳಿರುತಿರ್ದುದನಂನಿಕೆಗೆಯಾವನಂಪ್ರೀತಿಬಳಿಕ॥
ಬಾಲಕಿಗೆಪತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದುನರನಾಥ
ನಾಳ್ದುಬಿಸಿದಿಹಾಕೆಬಿತನೊಡನೆಮಾನವರ
ಮೇಲಿನಗೆಮನವೆರಗದೆನಲವಂಮತ್ತೆವರನಾರೆಂದೊಡಂತೆಂದಳು॥ ॥೧೨॥
ಬಾಪ್ಪುಕಿನ್ನಾಬಗೆಮೆರಗಾಮೆಂದಡೆಯಿಂ
ತಪ್ಪದಬಂದವಾನವರಮಾಗ್ನಿಗ್ರಹ
ಕೊಪ್ಪಿನಂಪತಿಯೊಳುರವೊಗುವೆಸ್ಸುದಲ್ಲದೊಡೆವಿಧವೆಯಾಗಿರವೆಸ್ಸುದು॥
ಅಪ್ಪುವದೆನಿಜಕಾಂತನಿಲ್ಲದೊಡೆಮನ್ಮಥಂ
ನಿಪ್ಪುಸರದಿಂದೆಸವನುವಸ್ತ್ರಕರಂ
ಬಪ್ಪನರಸವನರಿಯದೊಡಗೂಡುವೆಸ್ಸುಬದಕಂಜುವೆಂಬಾನೆಂದಳು॥ ॥೧೩॥
ನಿಜನಾಥನಿದ್ದರ್ಲಿಮರಗಾಮೆದೊಡೆಮಗ್ನ
ಮಾಜನಾದಗಿವನವನೂಡೆತಂಸಂಗಮಂ
ತ್ಯಜಿಸದೊಡೆವಿಧವೆಯಾದೊಡೆಸತಿಗೆಪಾತಕಂಬಂದಲ್ಲದಿರದುಬಳಿಕ॥
ಪ್ರಜೆಗಳ್ಗಪಡೆದುಸದ್ಗತಿಗೈದುವೆಸ್ಸುದಿದು
ರುಚಿವಲ್ಲಮಾನಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗಮೆಂದಸಾರ್ವ
ತ್ರಜಿಸುವೆಂಧರ್ಮರಾಜನನೆಂನನಾತನಿಗಾದುದವುವೆಯಹಿತೆಂದಳು॥ ॥೧೪॥
ವ್ಯೂಹವಾದದುವನಮೀರಿಗೈದುವನುಸ್ತ್ರೀಯದು
ಕ್ಷತವನಾತನೆಬಲ್ಲನದರಿಂದತನಗರಿವ
ಸುತನೆವರನಾದಪರಸ್ತ್ರೀತಾನಲಬಾತಪಮೊಳಾನನಂಮೆಚ್ಚುಸುವೆನು॥
ಅತಿಶಯಮಿದೆಂದುಬಿಡನ್ಂನಿಮ್ಮಗ್ಗದಸಲಂ
ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗದೆನಗಂನಾವೃವಸ್ತುಂ
ಪತಿಯಾಗದಿರನವನಾಯಮಂತಳೆದಜಸುವದುದವೆಂತಾನೆಂದಳು॥ ॥೧೫॥

ಯಿಂತೆಂದುಮಾಲಿನಿಮಹೀಪತಿಗೆವಿನಯದಿಂ
ದಂತಸ್ಥಮಾಗಹಾಮನೋರಥವನೊರೆದಿಂನು
ಸಂತತಂಬಿಡದೆನಾನಾವಿಧದಮುಗ್ಧಕರ್ಮಂಗಳಂನೀನೆರಚಿಸಿ॥
ಯೆಂತಾದೊಡಾಂಧರ್ಮರಾಜಂಗೆಮದುವೆಯ
ಪ್ಪಂತೆಮಾಡೆಂದುಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತದೊಡನೆತನಯರಂ
ಸಂತೈಸಿತೊಡಗಿದಂಯಮಸೂತ್ರದಿಂದವೈವಸ್ವತನಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನು॥ ॥೧೬॥
ಅಂದುಮೊದಲಾಗಿಮಾಲಿನಿದಿವಾರಾತ್ರಿಯೊ
ಳ್ಕುಂದದೆಸ್ವತಾಂತನಂನಾನಾವಿಧಾನಂಗ
ಳಂದಮಾಡಿಸುತಿರ್ದಳಂತೆಗಂದಿನದಿನಕೆಯಾವನಂಪ್ರಬಲಮಾಗೆ॥
ಕಂದುವದನೆಯನೆನಹಿಸೊಳಗಾಗಿತರುಣಿಜಂ
ಬಂದುಮೈದೋರದಿರೆಧರ್ಮದೇವಹಾಯಕ್ಕೆ
ಮುಂದುವರಿವಮರಮುನಿನಾರದಂತಿಳಿದನೀವೃತ್ತಾಂತಮಂಮನದೊಳು॥ ॥೧೭॥
ನಾರದಮುನೀಶ್ವರಂಕಾಲನಲ್ಲಿಗೆಬಂದು
ವೀರವರ್ಮನೃಪನತನುಜೆಮಾಲಿನಿಯಂವಿ
ಚಾರಿಸದೆಸುಂಮನಿರ್ದಪರೆನೀಧರೆಯಮಾನವರನೊಲ್ಲದೆನಿಂನನು॥
ಘೋರಶ್ರೈವಪತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದುಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ
ನ್ನಾರತ್ತಿಗುಣಶೀಲಸತ್ಯಧರ್ಮಂಗಳಂ
ನಾರಸ್ತುತಾಸ್ತ್ರಮುರಮಂಪಾವನಂಗೈವಧಾತೆಯಂವರಿಸೆಂದನು॥ ॥೧೮॥
ನಿಜವಾಗಿಮನದೊಳನ್ಯವನುಳಿದುತಂನನೀ
ಪ್ರಜೆಪರರ್ಗಾಗಿತರನಾದರಿಸದಿರ್ದಪರೆ
ಸುಜನರಿಲಿತರ್ಗಳಿಸುತನಾಲ್ಕುಜರ್ಗಳವಮಾನದೆವಧರ್ಮದೊಳಿರ್ದರ್॥
ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದೆಸೆವಸಾರಸ್ವತಮುರಕ್ಕೆಮಾ
ನುಜವೀಧಮಂತಾಸ್ಕುನೀಂಮೊಗೆವರನುಪ್ರಮಾ
ಪ್ರಮುಜನಕುವರಿಯನೆಂದದೊಪ್ಪಿವೈವಸ್ವತಂರಧುಹಿದಂಸುರಮುನಿಯನು॥ ॥೧೯॥
ಅಸ್ತುಪ್ರಾಣಾಮಲ್ಲನೈಜಮಿದುತನಗೆನೆತ
ವಸ್ಥಿಗಳವತಾಳಮಗ್ಬಿನಾರದಂಮೋಗಿವೈ
ವಸ್ವತಂಗರುಬಿಮಾಲಿನಿಯಪ್ರಾಪವನಲ್ಲಿಬಿಳ್ಕೊಂಡುಪ್ರೀಬರದೊಳು॥
ಸುಸ್ವರದವೀಣೆವಿಡಾನಂದದಿಂದನಾ
ರಸ್ವಮುರಕೆಬಂದುಕಾಲನಾಡಿದುದಂಯ
ಶಸ್ವಿಯಾಗಿಹವೀರವರ್ಮನಿಂಕಂಡುಸತ್ಕೃತನಾಗಿವಿವರಿಸಿದನು॥ ॥೨೦॥
ಧರ್ಮರಾಜನಮೊರಗೆಮೋಗಿದ್ದಿನಿತೆವೀರ
ವರ್ಮನೀಳಂನೆಗಂನೀನಾಚಿಪಿದಮುಗ್ಧ
ಕರ್ಮಫಲದಿಂದವೈರಾಸ್ಯಮಾನದಯುಕ್ತವಸ್ಥೆಯೊಳ್ಬರೆಗೆಬಂದು॥

ನಿರ್ಮಲಚರಿತ್ರೆತವತನುಜೆಮಾಲಿನಿಯೆಂಬ
ನರ್ಮೆಚ್ಚೆಮದುವೆಯಾದಪೆನೆಂದನಂತರಂ
ಪೆರ್ಮೆಯಿಂದಾದರಿಸುವಂತೆಸಂಭಾವಿಸುವುದೆಂದುಮುನಿಪತಿನುಡಿದನು॥ ೨೧॥
ಸುರಮುನಿಯವಾಕ್ಯಮಂಕೇಳ್ದುಭೂಕಾಂತಭದ್ರಂ
ಪರಿತೋಷಮಂತಾಳ್ದನೊಲವಿಂದನಲವಿಂದ
ಪುರವರವನೈದೆಸಿಂಗರಿಸಿದಂತರಿಸಿದಂಬೇಕಾದವಸ್ತುಗಳನು॥
ಸರಸಗುಣಚಂದ್ರಹಾಸನಿಗೆಮಾಲಿನಿಗೆ
ತರುಣಿಜನಮಾಡೆವೈವಾಹಮಂಮೋಹಮಂ
ಮೊರೆವಾಂಬುದೆಂದುವಿಸ್ತರಿಸಿದಂಕರೆಸಿದಂಬಾಂಧವರನುತ್ಸವದೊಳು॥ ೨೨॥
ಶಮಮಥನಕ್ಕೆಭಿತ್ತಮಾಲಿನಿಯಪರಿಣಯಕೆ
ತಪನಜಂಮೊರಮಕ್ಕುತಂನಮಂನಡೆಯವರ
ನಪರಿಮಿತಪರಿವಾರಮರಸಿಬಹುದುನೀವೆಂದುಮದುವೆಗೆನಲು॥
ಕುಪಿತವದನದರ್ಪದಾದಿಗಳಕ್ಕೊಡಲ
ವಿಪರೀತವಿಕ್ರಮತ್ರಯಂಕರದವೀರಪ್ಪಟ
ರುಪಮಿಸುವದರದಿನಲ್ಲಿಯನೆಂಬಮಂತ್ರಿಯೊಡನೈತಂದರಲ್ಲಾದೊಳು॥ ೨೩॥
ದುರಿತಕ್ಕೇಟಿಗಭೋದನೆಂಬಮಾತೃಮನ್ನು (ಕಾಂಚಿಗಭೋಧಗೆ)
ಧೊರೆಗಳ್ಬಳ್ಳಣಿಸತಗಣಿತಬೋಗಸಂಕುಲಂ
ವೆರಸಿಮಿಗೆರಾಜಸ್ಥಿಯಾದಿನಿಖಿಳವ್ಯಾಧಿನಾಯಕರ್ಸಂದಣಿಸಿತು॥
ಉರುತರದರುಚಿಗಳರಸಿಯರಸಂಘಾತದಿಂ
ನೆರೆಯದಗಣಿತಸುಚರಿತ್ರೆಯಾದಿಶ್ರೀ
ಕರವದನೆಯರುಮಾಡಿಬಳಕಂತಕರಗೆಬಂದೈಸಿದಸ್ಥಿಯಸಬಿವನು॥ ೨೪॥
ದೇವನಿಂಮೊದಲೆಮದುವೆಗೆಬಂದುದಿಮಗಿವೇ
ದಾವಳಿಯಫೋಷಿತವಿರಾಮಮಾಡಿಮಹೋಮಧು
ಮಾವರಾಸನಮಪದಮಘ್ಯಾರ್ಮಿಗಳಿಂಸಿಂಸನಬಿಮೇಲಿಬದು॥
ಶ್ರೀವೀರವಮಸಿಂಧಾರ್ಮಿಸಿಂಸೋವಿಪ್ರ
ಸೇವಕರುಪ್ರಜೆಗಳುಂದ್ವಿಜಹಿತವರತರುಚಿಗ
ಗಾವೆಂತುಬಮೆವಲ್ಲಿಗೆಂದೊಡೈತಂತಸ್ಥಿಯಗೆಮನುಬಂತೆಂದನು॥ ೨೫॥
ಸ್ಥಯಕೆಳ್ಳುಮನ್ನಮಾತಕರೋಗನಾಯಕ
ಸ್ಥಯಮಯಾಸಾರಂಗಳಂಬಿಟ್ಟುದಿವ್ಯಾಸ್ತ
ತಿಯನಾಂತುತರನಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಂತನವರತಮಿರುತಿರ್ದರಂತನಿಬರು॥
ಪ್ರಿಯದಿಂದಬಾರಲೆಂಮೊದಲೆಮದುವೆಗಾಮರ
ಶ್ರೀಯದನರಿಲ್ಲರುಂಮಘ್ಯಾರ್ಮಿಗಳವರ
ನಯನಾವಲಾಕನಕೆಸೋಗಸಾಗಬೇಕೆಂದುವೈವಸ್ವತಂನುಡಿದನು॥ ೨೬॥

ಆಲಿಸುವುದೆಲ್ಲರಂ ಪಾಟಿಸತೆ ಸುಕ್ಷೆಯಂ
ಕಾಲಾಗ್ನಿಸದೃಶಮಾಗಿರ್ದ ಮಿಂಚುಗಳಸ್ತ್ರ
ಕಾಲಿಗಸ್ತ್ರಸಾಮ್ಯನಾಗಿ ಹೆಂಡಿರುವು ಮಿಂಚತೆರಮಂ ಗಾಳಿಯ ಪ್ರಮಾಣ॥
ಕಾಲಿಸಾಂದ್ರದ ರೂಪಂಗಳಂತಿರ್ಪುದಿ
ವ್ಯಾಳರತ್ನಾಗ್ರಂದವಿರವಮರ್ಕಧರಾ
ಪಾಲಕನ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಬಳಿಯೆ ದಂಡುಸ್ಥಾಪಿಸಿರ್ದು ಬಂದೆ ಮಿಸಿದನು॥ ||೨೭||
ವಿಜಯ ಮಹೀಭುಜತೆಂದು ಬಳಿಕದಿ ಪ್ರಾಕ್ಕೃತಿಯ
ನಿಜಸ್ವಸ್ಥ್ಯ ಗಿರಿದನೆಕರಮ ಸಂವಿರವಮರ್ತ್ಯೆ
ಭುಜಗನ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಬರಲಾಸ್ತ್ರನಿಜಗೋರಂಡ ಮನರಥದಂ ಮೋದಲಾಗಿಪಾ॥
ದ್ವಿಜರ ಮುಂದಣ್ಣಸಾಕ್ಷಿಕರ್ಮೊಳಂತಕಗಿವಂ
ಕಜವದನೆ ಮಾಲಿನಿಯ ನಿತ್ಯ ವಿಧಿವಿಹಿತದಿಂ (ವಿಧಿವಿಹಿತವದಿಂ)
ತ್ರಿಜಗದ ಮೋಹತೆನೆ ವಿವಾಹ ತಪವನದೊಳಂದು ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿದನು॥ ||೨೮||
ಅಷ್ಟರೊಳಾದವೈವಾಹದುತ್ಸವಕೆ ಸಲೆ
ಮೆಚ್ಚಿ ನೃಪನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಬಂದನೆಲೆ ರಾಯನಿಂ
ನಿಚ್ಚೆಯೂ ವ್ಯಧು ಬೇಡು ಕಾಡು ವೆನಿಂ ಸಪ್ತಕಾಲಕೆ ಬಹುದು ಮಸ್ತು ವಿನಗೇ॥
ಯೆಚ್ಚರಂದಾಹ ದರ್ಮದಿನೆ ವಿರವಮರ್ತ್ಯರಂ
ನಿಚ್ಚಟದೊಳ್ ಮನದ ನಿತ್ಯಮನುರ್ಬಿಸಿಕಾಂ
ಬಚ್ಚಿಗೆ ಬವರಮಿದೆ ಸೆಲೆಗೆ ಸನ್ಯುಕ್ತ ಮತಿ ಮೋಹಕರಮೆಂದನು॥ ||೨೯||
ಯೆಂದೊಡಂತರನೆಂದನೆ ತೆಮಹೀಪಾಲನಿನ
ಗಂಡುಮರು ಘಾರ್ತಮಲ್ಲಿ ನ್ಯರಂ ಕರೆದು ತೇ
ಬಂದು ಕಾಲ್ವಾತನಂ ಮಿಗೆ ಪರಸದರ್ಪಿನೆತೆಗದು ಕಾಂಡವನಾದೆ ಯೊಳು॥
ಹಿಂದುಗಳ್ ಯದರೆಂದ ಮಾತನೆ ನೆಮ್ಮಾವರಂ
ಮುಂದೆ ತನಗಪ್ಪ ಕಾಲಕೆ ಮೃತ್ಯು ಬಹುದನರ
ದೊಂದು ಪಾಯಾಂತರವನೆಗಾಳಿಸನು ನಗುತ ಕರಮನಂಗೆ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು॥ ||೩೦||
ಆದರಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿ ನಿಂನಸ್ವೈಯಂದ ಮಥು
ಸೂದನಂ ತನಗಂ ನಿಗಂ ಮರಗಾಮಾಗದಿರ
ಬಾಧ್ಯಸ್ಯ ಮರ್ದನಂ ಕಾಣ್ಬರ್ ಯಂತರಂ ನೀಮನಂ ಮಾಮರದೊಳು॥
ಕಾದು ಕಾಂಡಿಸುದೆಂದ ನೀವು ದೀರವನೆನೆ
ಸಾದರದೊಳುತ್ತರದ ಮಿಗೆ ದಲಾಗನಾನಾವಿ
ಮೋದದಿಂ ಮಾಲಿನಿಯೊಡನೆ ರಮಿಸುತಿರ್ದನಿ ಪಟ್ಟಣದೊಳ್ ನತಸುಜನನು॥ ||೩೧||
ಇಂತಾದವೈಭಾರ್ಯರಿವಿತನಯನಿ ಸುರರೊ
ಳಂತೆಗಂ ಬಂದರ್ಭೃತ್ಯಗತಮಂ ನೋಡು
ತಂನ ಮಾವನ ಸಹಾಯಕೆ ನಂಮಸಿನೆಯಂ ಸಂಹರಿಸುತ ಹಾನಿತ್ತಲು॥

ಸಂಸದ್ಧನಾಗಿತಂದಂಕೋಳ್ಗಲವಲವಿಕೆ
ಯುಂನಡೆತಹಂವೀರವರ್ಮನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರೆ
ನಿಂನಹೋರುವಂದಮಂನುಡಿಸಿನುತಹರಿಧನಂಜಯನರಥಕ್ಕೈತಂದನು॥ ॥೨೨॥
ವೀರವರ್ಮಕನಸಾರಥಿಗೆಕೆಹರಿಧವಲಗಗನ
ತೇರನೇರಲ್ಕಂಡುತಮತಮಗೆನೂಕಿತುಮ
ಯೂರಧ್ವಜಾದಿಭೂಪಾಲಕರ್ತಯ್ಲಗಹೋರ್ಗುಂತಕಂತಾನಾಮೊದೆ॥
ನಾರಕಿಗರ್ಗುಂಬಾಧಿಸುವಖಳ್ಳದನುರನಂ
ಹಾರಕನನೇವೆಯಂಮಾಡುತಹನಂಮಹರಿ
ವಾರಮಂಕಾಲ್ಗುಡಧಿಕಾರಮಿತ್ತಗಿದಿನುತಮುಂಕಾಂಡುಕವಿದೆಚ್ಚರು॥ ॥೨೩॥
ಅನಿರುದ್ಧನಾತ್ಮಜಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಕೃತವರ್ಮ
ನಿನಜಸುತಗದಸಾಂಬಸ್ಯೈದಿಂಬಿಬಸ್ತ್ರವಾ
ಹನಯತಾವನಾಸ್ತ್ರವೀರಹಂಸಧ್ವಜನುವೇಗನನಮನೀಲಕೇತು॥
ಅನುಸಾಲ್ವತಾಮ್ರಕೇತನಮಯೂರಧ್ವಜ
ಸುತನತನಗೆಕಾಗೆಗರೆಯಲಾವೀರವರ್ಮನಿ
ಚ್ಚನಿಬರಂಮುರಿದುಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರನರನಮೊಳ್ಳಂಡುನನುತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೪॥
ಯುವೀರರೋರ್ವರಿಂತನಗಿಪಾಡಲ್ಲರಾ
ಜೀವಲಾಭಜನನಿಂನೊಳ್ಳನರನೊಳ್ಳುಧ್ವಜದ
ಹಾವಮಾನಿಯೊಳುನೆರಿಕಾದಿಮತ್ತುಜವರಂಡಾತಿಯಂಕರ್ಪುದೀಗಾ॥
ಮೂವರುಂತೊಲಗದಿರಸಾಕೆನುತಕೃಷ್ಣಗಾಂ
ಡೀವಿಮರುತಜರನಾಕಿಗ್ರೆಂಟುಸರಳನಿ
ಚ್ಚಾವನುಮತೀರಸುಭರವರನ್ಯೆನ್ಯಮಬಾಣಗಳುಂಘಾತಿಸಿದನು॥ ॥೨೫॥
ಯಾತನೀಗೆಲೆಪೆವವೀರವರ್ಮಕನೆಂಬ
ಭೂತಳಾಧಿಪನಾಹೊಡೊಳ್ಗತಿವನತಿಬಲಂ
ಮಾತುಲನಲಾಧರ್ಮರಾಜಂಗೆಕೃಷ್ಣಕಾರ್ಯಬಹುದಿವಂಕುದರಿಗಳ್ಗೆ॥
ಘಾತಿಸಿದೊಡೆಮಗೆತಪ್ಪಲ್ಲಲಾಬಿಸಗಾಂಬ
ಮಾತಾವುದರ್ತಂಗಳ್ಗಂಬಿಡನೆಭುಜಜವರಂ
ಡಾತಿಯಂಕರ್ಪಡವಂಗದನೊಳ್ಳೈವೆನುತನರನೆಚ್ಚನಾಭೂಪತಿಯನು॥ ॥೨೬॥
ಕಟಕಿಯೆಕೆಂಮೊದನೆಪಾಂಡುಸುತನೀನಿವಳು
ಭಟನಪ್ಪೆಮೂಜಗಕೆಕೃಷ್ಣನನಹಾಯದಿಂ
ಘಟಿಸಿದರ್ಗ್ಗಳಿಕೆಗೇತಕೆಬೆರೆವೆಸ್ಸೈರಿಸೆನುತಾನ್ನಪಂಕಾರಪದಿಂದಾ॥
ಚಟುಲಚಾಪದೊಳುರುಳ್ಚದನಂಬನಸ್ತ್ರಿಭರದಿ
ತ್ರಟದೊಳ್ಗಗನಮಂಡಲದೊಳುಹಿತಬಲದೊಳು
ತ್ರಟಬಾಣಮಯಮಾಗೆಹರಿಸನರಪೇಂದ್ರರಥವಾಜಿಗಳ್ಕ್ರಮಿಸುವಂತೇ॥ ॥೨೭॥

ನೆರೆದ ಛತ್ರದ ಛತ್ರದಿಂದಮೀತರುಣ್ಯಾದಮಂ
ಬಲಕೈವಶದಿಂದವರನವನಕಾಣಿಗಳಂ
ತಲೆದೊಟ್ಟುತಿದರೊಳ್ಗಿನಾದಮದಮನಾರಿಂದ ಬಿದುವನಂದುವದೆರೆಗಳ್ಗಳು॥
ಬಿರುಸರಳ್ಗಳಿದುಯಕಡೆದೆಗೊದದರೊದಲಂಕದೆಯೊ
ಘುರುಬೆಗೆರಗದೆಮಾರಯದುಂಡುಕಾಗ್ಲ್ಯುತಕಿಗೆ
ಪ್ಲರೆದೊದಾಸ್ತ್ರವತಿಪಾರ್ಥನಬಾಗಮದರದುದುನನುನಗೆಯೊಳ್ಗಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೮॥
ಯೆಲೆಪಾರ್ಥವಿನಯದಿಂಬೆಗ್ದೆಶಾಂದುದೆಮೊ
ದಲೆಬಿದುವೆನಸ್ತ್ರಗಳಂಬರದೆನಾಗಳಿ
ಬಲಸಹಿತಬಂದೆನಿಗ್ನಿನಿತುರುಬೆಗೆರಗುವರೆನೆಲದಾಗ್ರಕಟನಿನಗೆ॥
ಕಲಿತನದವಂಥಮುಂಟಾದೊಡದುಸುಮಯಮ್ಯೆ
ಸಲೆಕಾಗಬಸುದೆಸತಕಾಗಿಗಳ್ಗವತ್ತರಂ
ಫಲುಗುಣಾಮುರ್ಧ್ವಂಸಿಮಾನರಸಾಯಂಗಳಂಕಡೆಯೆಷ್ಟುಬಾಷ್ಟಿರದನು॥ ॥೩೯॥
ಅರಸನಿಗ್ಗವನಬಾಗದಘಾತಗಙ್ಘನಿಂ
ಹೊರಗದಂಮೆಗ್ಲೆವಸ್ತ್ರಿರದನಾಕಬಚತ್ರ
ಧರನೈದಿಕ್ಷೈಮರದುವಾಘೆಯಂಸದಲಿಸೆರಥಾಸ್ತ್ರಂಗಳ್ಗುಪ್ತಿಮಾತಗೆ॥
ತರಮಾರಸಲರಯದೊಗ್ದದವೊಂದುಕದೆಗೆಬಳ್ಳಿ
ಮುರುವಗ್ಗಿಸಿಮಾಂದುವಪತಾನಿನಿಯಸುತ್ತಟತ್ರ
ಕರವನರಿಯಬ್ಬಿದುಂತರುತರುಗಬಾರವರದಿಗ್ವೆಸ್ತೈನಮ್ಮತವನು॥ ॥೪೦॥
ಅಸ್ತ್ರದೊಳ್ಳಂಬುಸುಗ್ವಂತೆಪರಬಲದೊಳ್ಳ
ಶಸ್ತ್ರಮಿಸಿತವನಥವೊರಗುತಮಾಸಿದುಲಂತೆ
ವಿಸ್ತ್ರಜಿಸಿತುಘೊಗ್ದಮೊದನೆಬಿರುವಳ್ಗಿಯಂತೆಕರದವಂಬಾನಸುರಗಳು॥
ಬಸ್ತ್ರೈವಾಮಾನಮಯುರಧ್ವಜಾದಗಳಾ
ವಸ್ತ್ರಸ್ತ್ರಗಾದರದರಕಬ್ಬಿನಂರೊಗ್ದಘಬ
ಸ್ವಸ್ತ್ರುಬತಿಮುಬ್ಬಿತಯಂಕರನಾಗಲಸುರಾರಕಂದುಬಳ್ಳಿರಂತೆಂದನು॥ ॥೪೧॥
ಶ್ರಾವಬೆಗ್ದಲೆಪಾರ್ಥನಿನಗೆನಗೆಮಾಗಿಯಂಮ
ಪಗಾತಿಬಲನೆಲ್ಲರಂತಲ್ಲಧಬುಮಾಯಂಗ
ಳ್ಗಿತನೊಳ್ಳಿಕ್ಕಮಜಯದ್ರಥನತಲೆಯನರದುಂಬಿವನಿದೆಗೆಮೊಗ್ಗನು॥
ನೂತಜನರಥದಗಾಲಿಗೆಸಿಕ್ಕನಿಕ್ಕದಮ
ಹಿಗ್ಗತಳ್ಗದೊಳ್ಗಿದುರಲ್ಲಿವಂಗೆನಾಂಮುಳ್ಳದೊದೆಸು
ನಿಗ್ಗತನಶಿರಕ್ಷಿಗ್ದನಂಗ್ಯೆದಚತ್ರಮಿವನಂಮುಬ್ಬದಿಗ್ವೆಸ್ತೈನು॥ ॥೪೨॥
ಯುರತೆಂದುಮೂರಮಾರ್ಥನಂ ನಿಲಿಸಿನೊಗ್ದಮಾನು
ಮಂತನಂಕರೆದುನಿಗ್ನಿಗ್ಗತನವರುಥಮಂ
ತೊಂತಿವಾಲಗ್ಗದಿಂಗಗನದ್ಧೊಳ್ಳಿರುಬಿದುಮಹುಗ್ಗಾಗವಿಕೆಮೊಗ್ಗಲೆನಲು॥

ಯೆಂಬವನರಥವನೀಡಾಡುವೆಂದಶವದನ
ನಂತೆಯುಂಜಂಬುಮಾಲಿಯವೊಲ್ಭ್ರಮಿಸಿ
ಮಂತ್ರಿನಿಗೆಂಬವರಿರ್ದುಸುರೆಯಕಡೆಯೊಳುಂತ್ರಿಭುವನೇತನಲ್ಲೆಂದನು॥ ॥೪೧॥
ವಾಯುಸುತಕಲಿಸಿಚೇದೆಂನಾಷ್ಟಧರ್ಮಜನ
ಹಗೆಯಮಿದುನಿನಗೆಮಗೆಬೇಡಾದಕಜ್ಜಮಂ
ದಾಯದಾಟಲಾಥವಂನೇಮಿಸಿದೊಡಾಕಟವರಂತಂನವಾಲಥಯನು॥
ಆಯತಂಗೈದುನಾರಥಾಮಟಲಿಗೆಗ್ಸ್ಯಹಿತ
ಜೇಯಮಾನಹಾನ್ನಪನರಥಮಂತೊಡರ್ದಂಜ
ನೇಯಂನತ್ರಿಕಸ್ಥಳೆಚಿನಿದಂವಯೊನಿಧಿಗೆಬಿಸುಡುವುದ್ಯೋಗದಿಂದಾ॥ ॥೪೨॥
ಅಂನಿಗಂತಂನರಥಮಂಬಿಟ್ಟುವೀರವ
ಶ್ರೃಂನರನಮ್ರಾಮಯವರುಥಮಂತೆಗಡುಕಾಂ
ಡುಂನತವಕ್ತ್ರಮಡೊಗಾಗಸವಿಡಿಗೆಚಿನಿದುಬಂಡೆತ್ರೈವಾನರೇಂದ್ರ॥
ನಿಂನೊಳಿರ್ದಮಿದುಬಿಡದೇರೆಂನಶ್ವೈಯ್ಯೊಳಿಡೆ
ಪಂನಗಾಶಧ್ವಜಕಿರೀಟಿಗಸ್ಥೈರ್ಯರ್ದ
ಸಂಮತಸ್ಯಂದನಂನೋಡೆಂದುಗಗನದೊಳ್ಬಯಂಪಟಾಲಿಸಿದನು॥ ॥೪೩॥
ಯೆಲ್ಲಿಗೆಂನಯವರುಥವನಿದುವಿಕೀರಿಸಿ
ನಲ್ಲಿಗೀಡಾಡುವೆಂನವ್ಯನಾಚಿಯರಥವ
ನಲ್ಲದೊಡೆವಾಳ್ಗದಲಕೀಘಾತಲ್ಪದೊಳ್ಸಿವಗಾಂಡಿದಾದೇವಿತಂನಾ॥
ವಲ್ಲಭನಗಲ್ಪವಾರ್ಥನಿತ್ರುತ್ತಗೊಲಿದರ
ತ್ರಿಲ್ಲಗಾಲಿವರಹದಿಂತಖನುಕಿಹಾರಾಮಿಗೆ
ನಲ್ಲನೊಡಗೂಡುವಂತಪ್ಪತಾಳ್ಗಿಗಡುವೆನೆಂದುಜ್ಜಿದಂತ್ರುಮಾಬಾಲನು॥ ॥೪೪॥
ನಾಗಕಿಲಂಘಿಸದನಾಮಾನಕೆಬೆರೆವನೀ
ನಾಗನದೊಳಾತಿತ್ತ್ಯನಿಟತ್ರಿನೊಪ್ಪುವನೆ
ಮೊಗೆತಿಮರುರೆತಂನಮುಂದಾಗವಕ್ತ್ರಮಿಗಧುಂತಿಮಾಜಗದೊಳೆನುತಾ॥
ತಾಗಿದಂನ್ನಪತಿಹಾನುಮಂತನಂಬಗಿಕನಾ
ವೀಗಗಾವರಂತಲ್ಲಾನಿತಂನಂಮೊಗಧು
ವಿಗರುಪಿಕೆಯನಕಯೆವತಿವ್ರಧ್ವಕೆಂದಿರೆನದಂಕಪಿಮಹಿನ್ನಸ್ಥರನನು॥ ॥೪೫॥
ಅಾವೀರವರ್ಮಂಕನಲ್ಪಗವಾರ್ಥನಾ
ಜೀವಾಸ್ತ್ರಕಟಿಗಧಂಕರೆದುಲಾಸತ್ತಯಕಿ
ಮೂವರುಂನೀವತಿವಕ್ತ್ರಮಿಗಧಾಮೊರ್ನಿವಾಹವದೊಳೆಂನಹುದೆ॥
ನಾವಧಾನದೊಳ್ಗಿದಗದೊಡೆರಾಗಬಹುದೆನುತ
ಪಾವಮಾನಿಯನಡಸಿದುಡುಮಿಷ್ಟಧಾತದಿಂ
ದಾವಾಯುಜಂತೊಲಗಲನುರಹಾರನಾನ್ನಪನವಕ್ಷಃಸ್ಥಳವನೊಡೆದನು॥ ॥೪೬॥

ಹಾರಿಯುಸದಧ್ವಾಂತಗಾಸ್ತ್ರವತಿಮಾಧಿತಿಸಾ
ಧರೆಗುರುಸ್ಥೋದನೆಚೇತರಸುತೆಲೆವೀರರ್ಕೆ
ಭರವೀವ್ರುಮೂವರಾಸೋರ್ವನೆಂಪಾಪಾವಮೊಳುರುವಗಾಸಚೇದಿಬಲದೇ॥
ಮುರಹಾರನವರುಶನಂಮೊರಶಾಭ್ರಿನಿಂತವನೆ
ಮರಗಾಮಲ್ಲಂತಕನವರಬಿಂದಬಳುಕೀಗ
ಮುರುಫ್ಲ್ಯುತ್ರಮಾಂಫ್ಲಿಸ್ವರ್ಗನಿಮಾಡುದಿನಗಂಸುಮೃತ್ಯುವೆತ್ತಗಾದೆಂದನು॥ ॥೪೯॥
ಯೆಂದೊಡನುರಾಂತಕಂನೋಡಿದಂಚಾರುಗ್ರ
ದಿಂದನಿಜರಥಮೊಳುದರಾಗಸಮರಕೆವುತ್ತೆ
ನಿಂದಿಪಾನರೇಂದ್ರನಂನಸುನಗುತನುಡಿದನೆಲಿಮಾರ್ಥನಿನಗೆನಗವನೊಳು॥
ಕುಂದದೆಸಮಪ್ರವರುಷಂಮೊಗಾದೊರ್ದಿಕೀರ
ದೆಂದಗುಂಲಘುಬಾಸ್ತ್ರನತಿಬಲಂಶಸ್ತ್ರ
ದಿಂದಧಕನಸ್ತ್ರರವೀರರ್ಭಗಂಗೆಲ್ಲವಿವನಾಂತೋರ್ಘಿಸಿದೆನೆಂದನು॥ ॥೫೦॥
ದೇವನೀನಾವನಂತೋರ್ಘಿಸುವೆಜಗದೊಳುವ
ನೇವಿಜಯಮೇಗಾವನೆಬಲವಂತನೆಂದೊಡಿಂ
ನೀವನುಮತಿಸ್ಥಿರಂಧುರದೊಳ್ಗೆಂನಾಸ್ತ್ರನಕೆನೊರ್ಲ್ದವನೆನಾಕದೆಂದು॥
ಶ್ರೀವಲ್ಲಭನೊಳುಮುನಿಸಂಪೆರ್ಗೊಡಾಮಾತ
ನಾವೀರವರ್ಮಸಿಂಕೆಸ್ತುಮಿಗೆಮೆಚ್ಚಿಗಾಂ
ಡೀವಗಸ್ತಿನಮಿಸಿಬೆರಳ್ಗಾನೆಯನೊಲದೊಲಮರಾಂಡಾಡುತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೧॥
ಯೆಲೆಧನಂಜಯಚರಾಚರಮೆಲ್ಲಮಂಬಾಹು
ಬಲದಿಂದಗೆಲ್ದಿನೆಂಬಗ್ಗಳಿಕೆಯಂಬಿಟ್ಟು
ಜಲಜಾಯತಾಕ್ಷನಾಡಿದಮಾತಿಗನುಸಾರಿಯಾಗಿನೀನೆಂದನುಡಿಗೆ॥
ಸಲೆಸೊಗಸಿತೆಂನಮನಮಿಂನುಶಾಡುವೆನೆಂಬ
ಛಲಮಿಲ್ಲತನಗೆನುತಕರದಬಾಪವನಿಳುಹಿ
ನಲವಿಂದಬಂದುಕೃಷ್ಣನಮಾಡಕೆರಗಿದಂವೀರವರ್ಮಂಪ್ರಿಯದೊಳು॥ ॥೫೨॥
ತಾಮರಸಲೋಚನಂತೆಗೆದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಂ
ಪ್ರೇಮದಿಂದಾನ್ರುಪನವರ್ಮನಂಮಂನಿಸಿದ
ನಾಮಯೂರಧ್ವಜಾದಿಗಳೆಲ್ಲರುಂಮಾಡಿಭಾವಿಸಿದರುಚಿತದಿಂದಾ॥
ಜಾಮಾತನಾಗಿರ್ದಗ್ನಿವಸ್ತತಂಬಂದು
ಭೂಮಿರಮಣನಂಮುಕುಂದನಶ್ವೆಯೊಳ್ಪುಭಕ್ತನು
ಶ್ರೀಮನುತಮುಖ್ಯರಶ್ಚಿವಂದಿಸಲ್ಪರಸಿನಿಜನಗರಕ್ಕೆಬಿಜಯ್ಗೈಂದನು॥ ॥೫೩॥
ಬಳಿಕವಂತಂನತನುದೇಕಶೊರಂಗಳಂ
ಬಳುವಳಿಗಳಂಮಾಡಿತುರಗಂಗಳಂತರಿಸಿ
ನಳಿನೋದರನಶ್ವೆಯೊಳ್ಭಕ್ತಮಿಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂದಮಪಜಾರಿಮುರಹಾರನನು॥

ಉರಗದನ್ವಯರೆಲ್ಲರಂ ಸ್ತುತಿಸಿ ವಿನಯದಿಂ
ಮೊರೆಹೊಗಲುರಗನಿಕರಂ ಬಿಡಿಸಬಾಧಿತನಂ
ದರಸುತನ ಮೊರೆಯನಾಲಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಬಳಿಕ ರಕ್ಷಿಸಿದನೈ॥ ॥೫೪॥
ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕದ ಸುಪ್ರಮಾಣಮಾದಂಗ
ಕೃತಿಸಮಮಾದವೆಮ್ಮೊತ್ತಿಂದುವಾವರವ
ಮತಿತಮಪಹರಿಸೆ ಗತಿಶರಣರ್ಥ್ಯಮದಗಣಿತಸುವಾಜಿಗಳನು॥
ಮಧುಮಾಧರಿಯರಸಮಸ್ತಮಂ ನವವಿಧದ
ಸತ್ಕೃತಾಜಿಗಳನಂತಿದೆಯೊಳ್ ಪೋಗಿದವರ
ಸದ್ಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಫಲಂಗಳಂ ಕೃಷ್ಣನರಸೊದವಂ ಮೊರಮಿಸನು॥ ॥೫೫॥
ಸಾರಸ್ವತಾಮೃತದಿಂದಬರಿಕಮುನಿಂ
ವೀರವಮಕ್ಷೆತಿಜನಂಕುಡಿಸಾಂದಾಮ
ಯಾರಸ್ಥಪಾದಗಳ್ಳಿಂ ಸಬಡಿಸಹಿತಕುವರನಿಳೆದಿನಡೆಯೆಮುಂದೆ॥
ಘೋರನತ್ತಕುಲದಮೆಯ್ಮೆಯ್ಮೆಗಳಂದದಗಂ
ಶ್ರೀರಮಾನಿಮಾಮಹಾನದಮಿದರ್ಶಿಯೊಂದದಂ
ಶ್ರೀಮಹಮೊಳ್ ತಪ್ಪಕರದಿಂ ಕರೆದನಮರನದಿಕ್ಷಿರಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದಾ॥ ॥೫೬॥
ಸಪ್ತವಿಂಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ ೨೮ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೧೫೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥

೨೯. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಕೃಷ್ಣಜಂ ಸುರಗಂಗೆಯಂ ದಾಟಿದರಸ
ದಂತಿಪ್ಪುರೋಹಿತರೈದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಂ
ಚಂಡಿಯ ಮಹಾಸನದ ಕಥಾ ಪತಿಯಮರನರ್ಪಿಯ ಯಾಪಮಧ್ಯೆತಿಯಿಂದಾ॥

ಪದ್ಯಂ

ಭೂಮಿಪತಿಕೇಳ್ಪ್ರಕಾಶಾತ್ಮದಿಂದಸು
ತ್ರಾಮಸುತನಸುತಾಶ್ವಸಹಿತಮುದರೆಗಳು
ದಾಮಹಾನದಮನುತ್ತರಿಸಿ ನಡೆತರುತಿರ್ದನಾಪಥದೊಳೈಕಿಲಿಂದಾ॥
ಹೇಮಂತಕೈಶಿರದಮಾಗಮದಲಿದೆತರಗಾಗಿ
ಸೋಮನಂತಿರೆ ಬಿಸಿಲ್ಗೆರಗಿದ ಕಡೆಯೋಗೆ
ತಾಮರಸರಾಜಿನಸಿದವ್ಯುತ್ಪನ್ನದವ್ಯಗ್ರಾಗಿಳಿಯ ಕಾರಣ್ಯನಗರು॥ ॥೧॥
ಬಾಲೆಯರ ಕಡೆಗಂಗಾಬಾಗಾದಿಂದಂಗಜಂ
ಕೋಲಂಬಗಳಾಜಿಸೊತ್ತಸಿಗಳೊಳಗದಿಂದ
ಕಾಲಮಂಕರೆಪ್ಪೊಲಾದುದುಮಾಗಲ್ಲದೆಮಸುಕ್ಕವಿನಶರಿಯುಬಿಗಳು॥
ಹ್ಲಾಲೆಕಿರಗಮಾದುದನ್ನಯಂಬಿಸ್ಸುಕಾಂ
ತಾಲಿಂಗನವನೆ ಬಯಸಿದುದು ಕಾಮುಕಜನಂ
ಮಾಲಾಗ್ರಮಂ ಮಾಗಿನಡುಗಿಸಿತು ಮೆಯ್ಯದುಗಿಸಿತು ಮೆಯ್ಯೆಚ್ಚೈಕಿಲಿಂದಾ॥ ॥೨॥

ಉತ್ತಮಾಂಗದಗಂಗೆಯಂನಾಗಕೇಶಭೂಷ
ಮೊತ್ತರಶಿಕಲೆಯನಂಬರಕೃತ್ತಿವಸನದ
ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ಕಣ್ತೆರದನ್ನಯಂತಾಪ್ಪುದಲ್ಲದೊಂತೆಗರೆಮ್ಮೆಯ್ಯನು॥
ಯುತ್ತುಬಿಡದಪ್ಪುಕಾಂಡಿಮಾನಿಷ್ಟುರನೆನ
ಲ್ಲೃತ್ತಾಮನಿಯರಸುಚಾಲಿಂಗನವನುಭಾದಿ
ಮೆತ್ತಿಗಾಡುಬಿಮಾಶೆಕ್ತಿಭುಜಮೆಂದುವಿರಬಾಗಳ್ಪುವರನರಸುತಿರ್ದನು॥ ॥ ೩ ॥
ನೆರೆಲಾಗ್ನಿತ್ರಿಪಿತ್ತಮಂನುಯುದಾನಮಂಮಾಪ್ಪ
ತೆರದಿಂದನಾಮನಿಯಪ್ರಾಯಮಂನಂಬಿಪ
ಸಾವಿನಂತಿಮಿದಶೈಶಿರದಶಿತಕೈಮಗನಿರುಕ್ತಂಮಗೂಡುಮಗಳನು॥
ಮೊರಮಕ್ಕುಬಾರಲಾಲ್ಲದೆವಾಯನಪ್ರತಿತಿ
ಗಳಿನಳಂಮೊದಿಸಿಮಗ್ಗುಲಾಳಕ್ಕುಶಾಗತಿಯ
ಮರಗಳಂಮ್ಮೆಯ್ಯೊಳ್ಪ್ಲುದಗಕಾಂಡುಮರುಕದಂಧ್ಯೆದೆಮಾಳಿಸುತಿರ್ದನ್ನು॥ ॥ ೪ ॥
ತ್ರಿಭುವನಮಂತಿವಿರ್ದಬಿಮವನುಂತಮವನುಂ
ತವಿಸುವುನ್ನವದಿಂದಲವಗಡಿಸಿಜವಗೆಡಿಸಿ
ತ್ರಿವಾಗಸೊಂದಪ್ಪುದೊಸ್ಸಿಳುತ್ತಬಳುತ್ತಬಂದೊದಂಮತ್ತೆಬಿಡದೆ॥
ಕವಿಯಲ್ಪ್ರತಾಪದಿಳಗೆನಂದಿಮಿಗೆಸುಂದಿ
ರವಿತಂಗಗಾದನೆನೆಶಾಗಿಸಿತುಮಾಗಿಸಿತು
ತವೆತನ್ನೆಯೊಕ್ಕೆಯಬಲ್ಲಹೊಕ್ಕಲ್ಲಹೊಪ್ಪನಿನನಾಶ್ಯೆಶಿರದೊಳು॥ ॥ ೫ ॥
ಉವಿಗ್ರಶೆಕೃಳಕನ್ನೆನಾಸಮತ್ರದಿಂ
ಗವಾಗ್ನಿಪತಿನಂದನಂಬಹಾಳದೆರವನ
ಪವಕಿಸದಿನದಂಗಳುತ್ತರಸಿಮದರೆಗಳಮಂದುಗೊಂಡುಬರಲು॥
ತವಾಯಿಯದೊಳಮಾ ಯ್ಯುವನಿಲಜವದಿಂಪಡಿಯೊ
ಗೈಪರಿಮರಿಯದಂತೆಸುತಳಮರೆಬಲ
ಗವಿತಿಂಜಂಪ್ರಮಾನಾನ್ಯುನರಸಲ್ಲಿಗವನಾಮಾಗಳಂತದುವನು॥ ॥ ೬ ॥
ಬೆಂಗಾವಲಾಗರ್ದವಿಟುತ್ತಟಮಿರ್ರಿದತು
ರಂಗಯುಗಮಂಕಾಗತ್ಯತಂದುಶಿತಮಾಮ
ನಂಗೆಬಿಂನ್ಯೆಸಿದರ್ಶಿಯ್ಯುಮೊತವುಮಾರಗಳರಿಮೊದೆಗೊಜರಸವು॥
ಮುಂಗ್ಯವಶ್ಟುಮಂಬೆನಸಿನೆಥನಂಜಯಂ
ಮಂಗಳಾತ್ಮನಮೊಗಸೊಡಿಬಿಂತಿಸುವಿನಿಂ
ಕಂಗೊಳಿಸಿತಾಗಸದೊಳೊಂದುಚೆಗೆರವನೆಯದಿನಮಾಗಿಯತೆಜದಂತೆ॥ ॥ ೭ ॥
ತ್ರಿಡೆಯುಂಮಾಧವನುತ್ತ್ರಸಂಗವನುಂಬು
ಮಾಮತ್ತನುಮನೊಮರಾಗದಿಂದುರದೆನಳಿ
ದಾಮತ್ತಬಜವರಪ್ರಿತೆದನಗ್ಯೆವ್ರತಸಾಮಜೊಲ್ಲಾಸದಿಂದಾ॥

ಪಾದ್ಮೋಕ್ತವಿಷ್ಣುಪದಕಮಲಮಧುಕರನೆಂಬ
ರೂಢಿಯಂ ನಿಜವಾಗಿಸಾಗಿಸುವತೆರದಿಂದ
ನೋಡುವರಕಣ್ಗೆಸೊಗಯಿಸಿದಂ ನಾರದಮುನೀಶ್ವರಂ ಬಂದಳರಮನೆಯೊಳು॥ ॥೮॥
ಕೆಂಜೆಡೆಯಸುಳಿವಲ್ಲಬಿಂಕೃಷ್ಣಾಜಿನದ
ಮಂಜುಳತುಳಸಿದಂಡೆಯಹಾರಲತಾವಢ
ರಂಜಿಸುವಪವಿತ್ರಾಗ್ರಲಲಿತಮೆಂಬಲೆಯಜಾರುತರಮುಪವೀತದಾ॥
ಕಂಜನಾಭಧ್ಯಾನದಮಲವಿಗ್ರಹಸ್ವಗಾತ
ಸಂಜಾತಗಾನಸುಖಮೆಸೆವತೇಜೋಮಯದ
ಮುಂಜವೆಣಿಪಮಾರಮುನಿನಾರದಂಪಾರ್ಥನಿಗೆಪಕಾಣ್ಕೆಗಾಣಿಸಿದನು॥ ॥೯॥
ಅಂತುತೇಜೋಮಿತ್ರನಾಸಯೋಗಾಗಸವನುಗಡು
ಕುಂತಿಗಾಗಿಬಂದವನೊಪ್ಪಿಗೆಸಲ್ಲಗನವಥ
ದಿಂತುತಾನುತಪ್ತನ್ತಿತೆಯೊಗಾಮುನಿಪನಿಗಿತಂದಮನುರಾಂತಕಾದಿಸ್ತಪರು॥
ಸಂತಾವಿಸಿದಕಾತಮೋನಿಧಿಯನತಿವಿನಯ
ಗಂತುತಿರಮಾಸ್ಯದಿಂಬೆಸಗೊಂಡನುಪಚರಿಸಿ
ಜಂತ್ಯಾರಿತಂದವಂನಾರದನಸ್ತುತಿಗಳಾಶ್ಚರ್ಯಪಟಾರದನನು॥ ॥೧೦॥
ಯಿತಿಮುನೀಶ್ವರತಂನಮುದಕೆಗಳ್ಪ್ಯದವಿ
ನೆಲದೊಳಾವೆಡೆಯೊಳರ್ಜುನವೆಂದಾಯೆನಿಂನ
ಬಲವಂತರಿಸ್ತ್ರಗಳೊಳ್ಳಲ್ತಿನಂಮದಂತಕನುಹೊರೆಯವೇಗ್ರದೆಂದು॥
ಫಲುಗುಣಂಕೇಳ್ದೊಡಾನಾರದಂನಸುನಗುತ
ಸುಲಲಿತಾಷ್ಟಂಗಳ್ವಿಲದವುಸುಂತಗಮಾರನಿ
ಕಲಿಬತ್ರುವಿನಾಸಾಮ್ಯನರಸಲ್ಲಿಗಾಸ್ತಪತಕ್ಷತ್ರಾಂಧದಿನನೆಂದನು॥ ॥೧೧॥
ಹಿಂದಗಾರಸುಗಳಬಲಮಿವನಹುದಿನಾರಹೊಗ
ಸೊಂದಾಸೆಯುಳ್ಳವಂಪರಮವೈಷ್ಣವನಿವನ
ಮುಂದಧರಂಕಾಗಿನಾಮಾವದೊಳ್ತನಚರಿತ್ರಮವಿಚಿತ್ರಮೆಂದು॥
ಮಂದಸ್ಮಿತದೊಳಾತಮೋಧನರಿಪುಹೊಡೆವು
ರಂದರಾತ್ಮಜನವನವರ್ತನವನಾಧ್ಯಂತ
ದಿಂದವೆನಗೆವಸ್ತುರಿಸವೆಸ್ಸುದೆನಲಜುನಂಗಾತಮೋನಿಧನುದಿದನು॥ ॥೧೨॥
ನಮಯಮಲ್ಲಿದುನಿನಗೆಪಾರ್ಥನಿಕ್ಕೆಯರಿವು
ವಿಮಲಮನುವಾಜಿಗಳ್ಗಂತಸುತಿರುಂಮಹಿ
ರಮಗಾನಿಷಮರದೊಳಗೆನಿಫಲುಗುಣಂನರರೂಹ್ನರಸಾಲಮಿಪ್ಪುದಲ್ಲ॥
ಕ್ರಿಮೆಯುಂದಕೆಗಧರಬಾಹುದೆವೈಷ್ಣವರಥಿಯ
ನಮಮತನನಗಾವಮೊತ್ತುನತಿಯಬಲಮಧ್ಯದೊ
ಕ್ರಮಲಕ್ಷ್ಮಣೋರದಗಿತಾಮೃತವನಾಲಿಬಡೆನೆನೆಮುನಿಪನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೩॥

ಬಾಂಸೊರವೆನಾಳಿಸಾಡಿದೆಸಾರ್ಥಧಾಮನಿಂ
ಮುಂದೊಳ್ಗಸಂಬುಕೇಳ್ತಿಡೆರಡವನಿಪಂ
ಸಂದುತನುಭಾಗದಯಂಮೆಧಾವಿಯೆಂಬವಂಬಲಯುತಂಬಳಿಕವಂಗೆ॥
ತಂದಪುಬ್ಬದತಗಾಯಿಯೊರ್ಬನಬ್ಧಿಸಾಗ್ನಸಂ
ಪಂದನಿಜದಪುಣ್ಯಗರುಡೆನಾಗರವಿಪಡೊರ್ಬು
ಶ್ಯಂದನದಂಮುಲನಕ್ಷತ್ರದಿಂದರಣ್ಯಾಂತದೊಳ್ಬಮಡಾರನು॥ ॥೧೪॥
ಮತ್ತೆ ಸ್ತ್ರೀವಂಮಾಡಿಕೆಂವುದಿನಮಿಕ್ಕಪಂ
ಕತ್ತಿಗಸ್ತಂದನಿಜನಗರಮಂಮುತ್ತಿದೊಡೆ
ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮದೊಳವರೊಡನೆಯುದ್ಧರಂಗದೊಳ್ಪ್ರೌಢಿಮದಿಯೆಕ್ಕುಗಾ॥
ಚಿತ್ತಸಾಸುತ್ರವೆ ರಂಗ್ಯೆದಳಂದಳತ
ಪತ್ರಲಾ ಚತನಿಪತ್ತಿತಿಯಾಗಬಳಿಕಧ
ರತ್ರಿಸ್ಥರಸಾಜ್ಯಮಂತೆಗದುಕಾಂದಮಾತರ್ಕರಾಷ್ಟ್ರರದಸಿ ವಿ ಸ್ತೃಸಾ॥ ॥೧೫॥
ಬಳಿಕೋರ್ವಧಾತ್ರಿಶಿಖವಂಕಾಂದಮೊರಮಬ್ಬು
ತೊಳತಿಬಳಲುತಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೈತಂದುದಂ
ತಳನಗರಮಂಪೊಕ್ಕಳ್ಲಿಸಾಕದಳ್ತ್ರಾಸಿನನತ್ಸ್ಯೆ ಮಾಡಿಂದಾ॥
ಯೆಳೆಯಂಗೆಪೆಸಾದಿಲ್ಲದಿರೆಮರುಗುವ
ಕೈಬ್ರಲಾಗಿತಿರದುಪೊಸಾರದಳುವಧೃತ್ಯಿಸಿಪ
ಸುಳಿಯಬ್ಬಿನದಂಗಸ್ಥೆಮಗ್ಗಬಿಸುಸುಯ್ದುಳವಳಸುದನದೊಳಾರ್ತಿಯಾಗೆ॥ ॥೧೬॥
ಯಿದೆತೊಬ್ಬಿಲಿಲ್ಲದಿಸುವರ್ಲ್ಲನಿನಗೆಮೊಂ
ದೊಡಗೆಯಿಲ್ಲಿಕೆನಿಳಯಮಿಲ್ಲಬಿಡದಿರವನಿ
ಸ್ಥದಿವಾಳ್ಳಳಿಂಗಿಚೆಂಗಿಗಳ್ಲಲಾವಿಸಿನಲಿವತಂದೆತಾಯ್ಗಳ್ಲಿ॥
ಮೊದವಿಪತಿಕೆ ರಧಾಧಿಸ್ಥರಂತನಯನಂ
ಪದೆದನಿ ದಿಕ್ಕಗನಿಂನಂನೊ ದುವೆಂನಕಂ
ಗಾಡಿಯದರದಕಚೆಂದುಬಿಸುಸುಯ್ದಳ್ಲುಮರುಗುವಳಾಕಿದನಿದನದೊಳು॥ ॥೧೭॥
ಮೊಳೆವಲ್ಲಾಗುವದಾಲ್ಲದಬ್ಬದಿತೊದಸ್ಸದಿ
ತೊಳತೊಳಗುಕಪಸೊಬಗುಮೊರವನಗೆಮೊಗದಬಗೆ
ಮೊಳೆವಕಗ್ರಿಸುವನಗ್ಗದಪಿಗೆ ಸಿಚೆಲ್ಲುಪಗಿಕುರುಳುಡಾ ಲ್ಲುಂಬೆಗಾಲಾ॥
ಸುಳಿನಾಸಿಮಿಗೆಕೊ ತ್ರಿಪಧರದೆದೆಬಬ್ಬದೊಡೆ
ನಳಿಕೊ ಳದಿದಧಾಳಿಸೊಗಯಿಸುಪಾರಕಿರುವ
ನಲಿದಾಡಿಸುವರಾಧಿಯಿಲ್ಲಿಂದುನೆರೆನೊಂದುಮರುಗುವಳಜಪ್ರೆಮವಳು॥ ॥೧೮॥
ಬಾಲಕನಲಿ ತೆಯರಂದುಹಿಗ್ಗುವಳೊಂಮೆ
ಲಾಲನೆಗಳಿಲ್ಲೆಂದಳಲ್ಲುಮರುಗುವಳೊಂಮೆ
ಪಾಲಿಸಿದಳಿಂತುನಡೆಸುದಿಗಳಂಲಿವಲ್ಲಿಪರಿಯಂತಮಾಕಿರುವನು॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೧೯॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೨೦॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೨೧॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೨೨॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೨೩॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೨೪॥

ಸಂತಸವಾಂತಕೆ ಗ್ರಾಮವನಾಪ್ಯಗಾಡಿ
ಬಂತದ್ವಿಜರೊಡಾಮತಪಮಸುತೆಯ್ಯುವವು
ಶಂತುಂಬಿತಾಸಮಯದೊಳ್ಬಲದಿಂಪೂರ್ವವರ್ತಿಪದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯೆಂಬಾ॥
ಕುಂತಳೇಂದ್ರನಮಂತ್ರಿತಂನಮನೆಯೊಳಿರ್ದು
ಸಂತರ್ಪಣಂಗೈದೊಡಾದ್ವಿಜವ್ರಾತಂಜನಾ
ನಂತರದೊಳೈದೆಪುಸ್ತಕಗಳಂಬಯ್ಯುಪೆರಮತಲ್ಲಿಯತರ್ಪಿಯ॥ ॥೨೫॥
ಅಲ್ಲಿಕೆಳೆಯರೊಡಾಮತರ್ಪಕೆರುವಂಕಂದ
ರುಲ್ಲಾಸದಿಂದೆಸೆವಪ್ರಾಸುರಬಾಲಕನ
ಸಲ್ಲಲಿತರಾಜಲಕ್ಷಣಕೆಬೆರಗಾದರವನಂಗಮಂನೋಡಿನೋಡಿ॥
ನಿಲ್ಲದವನಾರಗಡಿಂದಾರಸುತನೀತನು
ನೆಲ್ಲಿಂದಬಂದನೆಂದಾದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯಂ
ಮೆಲ್ಲನೆವಿಚಾರದಿಂಕೇಳ್ದೊಡಾವಿಪ್ರರಿನಿಸುತಾತನಿಂತೆಂದರು॥ ॥೨೬॥
ಯಾರುಂಯೊಳೆನಿತಿಲ್ಲನಾಥನಾಗಿಹಬಾಲ
ಕೀಮರದೊಳಿತ್ತಗಾವನಾರಸುತನೆಂದರಿಯೆ
ವೀಪಸುಳೆಯರಾಜಲಕ್ಷಣಂಗಳಿದರಬಿಂತೆನಮಗೀಕೆಕೆನಲು॥
ಆವಾವಕಿಂಬದೊಳ್ದಂಚಾರುಲಕ್ಷಣದೊ
ಳೀಮೊಗದೊಳೀಮಂತಗಾಧೀಶನಾಪ್ಪನಂ
ಮಾಮೊದವಿನೋಡಿಯನಮಾನೀತನಂನೀನಿಕಿಸಿಕಾಂಡುರಕ್ಷಿಸದೆಂದನು॥ ॥೨೭॥
ಕುರನಾಸಲದೊಳಿಡಿದರ್ಪಿಸ್ಮರ್ದಯಗ
ತ್ತೀರನಿಮರ್ಲಿಜಲದೊಳೆನಿಸವಂತೆಮನದೊಳು
ಕೋರತಕ್ಷಣವಮಂತಳೆದುಬಿಮಾರಕದೊಳ್ಸನಯಮನ್ನೀತನಾಗಿ॥
ಚಾರುಲಕ್ಷಣದಕೆರುವಂನೋಡಿತರೆಯವ್ಯಂ
ದಾರಕರನುಡಿಗೊಳ್ಳುತೋಳಿಮರ್ದಬಿಳಸ
ತ್ಪ್ರರದಿಂದಾವಿಪ್ರರಂಕಳುಹಿದಂದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿನಿಜಸ್ಥವನದಿಂದಾ॥ ॥೨೮॥
ಯಾಮಂತಳೇಂದ್ರನೆಸುತಕಲ್ಲಾಣ್ಯಮಿನ
ಗೇಹಾಧಿಪತ್ಯಮಾಗರ್ದಿಮಯಮುಂದಿವಂ
ಪ್ರಮಾಣಂತನಾದಪಂಗದವಿಪ್ರಂದನುಡಿತಪ್ಪದೆಂನಾತ್ಮಜಗೆ॥
ಬೆಣಾದಸಂಪದಂಬಯಲಾಗಿಮೋಮದಿಂ
ದಾಮುಮತಿಬೇಕೊಂಡುವಾಯಮಂಚಿಂತಿಸಿಪ್ಪ
ಯಮಾರದೊಡಲಜಾಂಡಾಲಕರೆಬಿಬೆಸಸಿದನಾರುಮರಿಯದಂತೆ॥ ॥೨೯॥
ಕಾನನಾಂತರದೊಳೀತರ್ಭನಂಕೊಂದುನೀ
ವೇನಾದೊಡಂಕುರುಪಿತಂದೆನಗೆತೋರ್ಪುದಿಂ
ದಾನದೀಂದ್ರಮಂತ್ರಿಚೆನಕೊಡೆದರುಫಾತಕರ್ಗಾಡುತಹಿಡಿರುವನು॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೨೦॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೨೧॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೨೨॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೨೩॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೨೪॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೨೫॥

ಗಳಗೆದರಿಸಾಡಿವಿಧಿಯನಿಂದಪುಬಿಸಿಕ್ಕಿನವಿ
ತೆರೆಸಿಯಂಬೀಸಿಬಿಜ್ಜಗಳಿಕ್ಕಿತಂಡತತುಂ
ತುರಸುದುಬಟ್ಟತುಸಾರಸಂಸಲಿಲದೊಳ್ಗನಡಪಕ್ಕಂಗಳ್ಗಂಬಿದಿರ್ಚಿ॥
ಮರುಗಮ್ಮೆಲ್ಲುಡಿಯಲುಪಚರಿಸಿದಪುಗಳ್ಗಳ
ಕ್ಕರೊಳ್ಗಳ್ಗಳ್ಬಣ್ಣಿಸಿನರೋಧನದಕ್ಕಾಪಳುವ
ತೆರದೊಳ್ಗೊರೆದವಲ್ಲಿಸಬರಷ್ಠಾಕ್ಕಂದರಾದೊಳ್ಗಾತೆನಿಸುವಂತೆ॥ ॥೩೬॥
ನಿಲ್ಲದೆನರ್ಗ್ಗಪಸುಳೆಯನಿರ್ಮಲಾಸ್ಯಮಂ
ಮಲ್ಲಿಗಳ್ಗಂಡುಕಾನನಕೆಸಾಮಿಮತಂಮ
ನಲ್ಲನ್ನೈತರಲುಂಮಳ್ಳಿವಾಸಾನವನರಸುಬಂದಮೂಗ್ಗೆಸಿಂದುವೆಂದು॥
ವಲ್ಲಭನ್ಗಾಮಿಯಂಬೇಡಿಕಾಳುತಿರ್ದವೆನೆ
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಮೊರಗಿಮೊತ್ತಿಬಾಲಕನದ್ದು
ಪಲ್ಲವದರುಧರಮಂದುಡಿನಾಲಗೆಗಳ್ಗಂದನವಿದುಟೇಮಂಗ್ಯೆದವು॥ ॥೩೭॥
ಕೋಗಿಲೆಯನಿಡುಸರಂಪಾರವದಕಲ್ಲುಗಳು
ಗೂಗೆಗಳ್ಗರಗ್ಗಳ್ಗಳುಬಕನಮಾನದಬೆರಗು
ನಾಗದನಿರಾಮಾರಮಳ್ಗಳ್ಗಳುಂಭ್ರಮಗಾಮಿತ್ತದಸಿತ್ತುರಂಗಳ್ಗಳು॥
ಮೊಗಲಡಿಯುದಲರಿಯದಾನ್ಯವಜನಮಿಲ್ಲ
ದಾಗಮಾನಗಂಮಾರದೊಳ್ಗಳುವಳಿಪುವಂಸೋದ
ಬಾಗಿಬರಡಿಡಿಗೊಂಡಮಃಪ್ರಾಕೆರೆನಮೆಂಬಂತೆಕಾಗಾಸುತಿರ್ದುದು॥ ॥೩೮॥
ಬಾಲಕನರೋದನದಕಾಡಿಬನದೇವಿಯ
ಕ್ಕಾಳಿತಿದಿಮೊಡೆಪ್ಪಾಗಿರಿಂಬತರುಲತೆಗಳಿಂ
ಘಾಳಿಟ್ಟವಿನ್ನಿಜಲಪ್ರಾಗಗನವಾಯುರವಿಶಶಿಗಳ್ಗೆಬೈಸಿವೆಗ್ಗಳು॥
ಪೊಳ್ಗಳ್ತೆನದವಿಯಚತಾಚರಂಗಳ್ಗಿಡೆವ
ಜಾಲಂಗಳುಕೆಮರುಗುತಿರ್ದವಿನಿತರೊಳ್ಗೊಂಡು
ಕಾಲಾಮಲದಪೋಘಮೆಲ್ಲಿಯುಂಕಿವಿಗಿಡಿದುದಾಮಹಾಕಾನನದೊಳು॥ ॥೩೯॥
ದಿನಪಮುಪಟಾಗದಿಂದನೆಲೆಗೆಳ್ಳುವಲವ್ವಗ
ಪನಿತಾಳ್ಗವನವಾಸದುರುತಪದಸಿದ್ಧಿಯಂ
ಘನತೆಯಿಂಪಡೆದುಮಿಗೆಪಗಿಯಾದಪಗಲಂತೊಲಗಿಸಂಧ್ಯಾರಮೆನಲು॥
ಅನುಪಮದಕಾಬಾದಲಬೆಳವಪಡೆವೆಂಡಿಗೆವಿ
ಬನಸೈತರುತಿರ್ದಬ್ಬರದಬಾಷ್ಟೆಗಳ
ಜನದದಿಂಡಿವಿಗಳ್ಗಳಕಾಲಿನಿಳ್ಗಳಿದಂತೆಕನಮಾತಸಂಘಾತದಂತೆ॥ ॥೪೦॥
ತಪ್ಪುತಪ್ಪುಲಾಳ್ಗಳ್ತಿಗಳ್ತಿಮಂಬಾಗಳ್ಗಿನಿವ
ಕಪ್ಪುಕಪ್ಪುನೆಯಗ್ಗಳಗಳ್ಗವಬ್ಬುಗೆಗಳ್ಗಂತೆ
ಬಪ್ಪುಬಪ್ಪುಗೆನಾಳ್ಗಳಂಪಾಸೊಳ್ಗಾಂತುಬರದುವರಬರನೆನಿಬ್ಬಗಾ॥

ಸೊಪ್ಪುಸೊಪ್ಪುಗಳಮೆಳೆಮೆಳೆಗಳಂಸೋವುತ
ತಪ್ಪುತಪ್ಪುದಿಳರಳರಂಗಳಂತೆಗದಿಚ್ಚು
ತೊಪ್ಪುತೊಪ್ಪನೆಮೃಗಮೃಗಂಗಳಕೆಡಹಿದರ್ಕಾನನದೊಳೆವೆಸೈನ್ಯ॥ ॥೪೧॥
ಚಾಪಘಾತಂಗಳ್ಗೆತಳ್ತೆಂತೆಗಂಗಳನ
ಚಾಪಘಾತಂಗಳ್ದರ್ಪವಿವೆಂಮೊಳ್ಗೆಂಬಾಳಿಪ
ಚಾಪಲಸ್ತ್ರೀಲತೆಯಚಂಚಲಾಪಾಂಗದಮುಳಿಂದಿಯರ್ತಂಮತರಮ॥
ವ್ಯಾಪರಂಬಳಿವಿಧದಬಗೆತಿರ್ದಗಗನ
ವ್ಯಾಪದಿಂದೆಸೆವಹಾರಹಾರಾಕಾರಚಮರಗಳ
ರೂಪಂಗಳವಯವದೊಳಾಟಜಿಸುತ್ತವಕೆತಾವೆದೆಸಮಂಗಳಾಗೆ॥ ॥೪೨॥
ಸೆಣ್ಣಾನೆಗಳಸೊಗದವನವಕ್ಷೆತ್ರಿಯಮೃಗ
ದಿಕ್ಕೆಗಳನಲ್ಲಲ್ಲಿಮುಗಿಬಗೆನಪವಾದಗಳ
ಚಿಕ್ಕೆಗಳಬಿಡಯಧಾಮಂಬಾಲನವರನುವಕರಾತರಂಗಧುಮಿಗಳ॥
ಅಕ್ಕರಂದವರವರತನುವಳಿಮಗಳಂಗಕ್ಕೆ
ತಕ್ಕವೆಳೆಯಂಬೆಗಳಬಗಳಂಗಳೆಂಬಂತೆ
ಮಿಕ್ಕುಮಿಕ್ಕದವಿಯೊಳ್ಗಣ್ಣೆಗಾಸುತರ್ದವೆಸೆಂಬೆನಕ್ಷತ್ರಯನು॥ ॥೪೩॥
ಯದೆವಂದಿಕೆದರದನೆಲಂಸೋದಲಿದೆದಂತಿ
ಕದದಿದಕಾಳಂತೊಸಲಿದೆಮುಲಿಯುಗದಮೃಗದ
ಮಿದುಳ್ತಲಿದೆಬಂಗಮೊರಗದಾನೆಯತಲೆಯಮುತ್ತುದುರನೆತ್ತಿದನೆ॥
ಯದೆವನಮಹಿಷನುದ್ದಿಕಾಂದಮರಬಿಗುದಿತ್ತ
ಲಿದೆಸೊನಾರಂಗಮಿಕ್ಕದಿಗೈದ[illegible]ಬಿತ್ತ
ಲಿದೆಮತ್ತಗಳಪಕ್ಕೆಮರಗಳಕ್ಕೆಗಳೆಂದಮರಿದಮಪ್ಪೆಂದಾರಂದು॥ ॥೪೪॥
ನದೆವಳ್ಳೆವಿದಿಸೊಗುತದೆನಿಲ್ಲಜದಿಬಾಚ್ಚೆ
ಗೊದುಮೊದಹೊಳುದುಗುಕ್ಕೈಗೆದದರಸಿನದುನರಳ
ತೊದುಕಲಕೆಸಿದಿಯದಿಪ್ಪೊದಿನಾಟುರ್ತಿದುದುಮೊಗಸದಗುಮರಳದಹೊದಚಾರ್॥
ಅದಗಮ್ಯೊಜದಿಕಾಲನಿದುಮುಂದುಗದಿನಾಯಿ
ವಿದುಹಾದಿವದಿತಳಸುಸಿದಿಯದಿಕ್ಕೆದಿವೆಂಬ
ನುದಿಗಳದಿಗದಿಗೆಕವಿಗದಿದುದಲ್ಲಿದಯೊಳಂದದವಿಯೊಳ್ಗದುಮೊಸತೆನೆ॥ ॥೪೫॥
ಉಬ್ಬಿದುರದೇಕಿದಿಗದೊದಲಬಾಗಿದಬೆಂನ
ಹುಬ್ಬುಗೆಯಪಚ್ಚಳದಸಿಳೆದಬಾಲದಕಾನೆಯ
ಕೊಬ್ಬಿದಕಾಳಸಂಗಾಜಂಘೆಗಳಹೊಂಚುಗುರಮದಿಗವಿಯಕದಿಗಂಗಳಾ॥
ಹೆಬ್ಬುಲ್ಲವಿದುವಾಯಜಾವುಲ್ಲೆಂನಾಲಗೆಯ
ಗಬ್ಬಿನಾಯ್ಗಳಸಾಸುನುಗದುಬಿದಿವಂದಿಗಳ
ನಬ್ಬರಿಸಿತುದುಕೆದವುತೆಸುರಗದುರ್ಮೆಯುಲ್ಲಾಯ್ಗುಮಲಿಯಂಕಾಂದವು॥ ॥೪೬॥

ಬಿಡದೆ ಮತ್ತ್ಯರ್ಗಳಂ ಸೋಂಕಿದವರ್ಗಿವರ
ಕ್ಷಿದಗಳ ಮೊದಲ್ಗಳಿಂ ದಬ್ಬಿಸಿದವರುಬ್ಬಿಸಿದ
ಕೊಡದ ಮೊದಲ ನೆತ್ತಿಗಳ ಗುಪ್ತಮಂ ಪಾತಮಂ ಮಾಡಿದರ್ ಬೀಗಾದೆ॥
ಸಿಡಿಗುಂಡುಬಡಿಶಾಕ್ಷ್ಮ ಗುರುವಿಯುಂ ದರುಬೆಯುಂ
ಅಡವಿಸ್ಥಾನಿನೈಸಾರಷ್ಟಾತಿಗಳಿಂ ಬಳಿಗಳಿಂ
ಜಡಿದಾರ್ಪುಗಳ್ಬೈಯಬ್ಬರದಿಂದವರದಿಂದಶ್ವಮೊಳಗಾತರಂದು॥ ॥೪೭॥
ಪತ್ತುಗೊಪ್ಪುದಗದರ್ಪಶಿಮೊರದಪ್ಪಂದು
ಕತ್ತುಗಾರ್ಗಳಿಗಳಂ ಮಾಡಿಲುಬ್ಧಕರ್ಪ
ರತ್ತುತಿಲಿದರ್ಪಸಿರಸಮೊಳಿಕ್ಕುವದಗೊಡಲನುಕ್ಷ್ಮಿಸಿದಂ ಬಿತ್ತಾಗ॥
ಯುತ್ತಂಡದುರಂದ್ಯುಪ್ಪಮೊಧನಿಗೆಗುರುಕ್ಷ್ಮರು
ಧೃತ್ತದಿಂದುಷ್ಟಯಜನಮೆನಾರ್ಥಕಿಗಳಿಸಮೊದೆ
ಮತ್ತೆಲೆನಾದಮದೆಜಗಮೊಳಮಾವರುವಹಾತಿಚಿತ್ತಮಲ್ಲಿಂದನು॥ ॥೪೮॥
ಸಗತೊಳಬಲ್ಲಾತಿಯಸುತ್ತುಜವ್ವನದವರಿ
ಮಗಗಳ್ತಿಡಗಮಂತಗದಮೆಲ್ಲದೆಯಜಬರಿ
ಸಾಗುವಮೊಗ್ಗಂನಶಾಂತನಬಳಯಬಾಶಲಾಂದುಸಿಂಗಮತಿಪ್ತಾರದೊಳಗೆರಗ॥
ಬಳಿಕವಗಮಧ್ಯಮಂಕಂದುಸಾಮಾಪ್ತಮಂ
ತಗೆದುಮತ್ತಾಕೆಯಜಲಾಪಾಂಗಮಂನೋಡಿ
ಮುಗಿದವರಲಾಕೆನಸರಿಯನೆಚ್ಚುಕೆಡಪಾದಹೊಕ್ಕಧನಿಂದಾಪ್ಯಧನು॥ ॥೪೯॥
ಮರಗಿಮರೆಯಾಗನ್ಮೆಯೊಳ್ಪುದ್ದುಮದಿದವ್ಯಕೆಲವು
ಬರಿಯಬಿಲ್ಲನಿಗೆರಮಗಾನಹಾಗತಾಂಬೆಂದ
ನೆರೆಮೊಸಾದಿಂಮೊರಕ್ಕುವ್ಯಕೆಲವ್ಯಾಹುಗೊಂಡಮೊಂದಿದಿನೆಯನವಗಲ್ಲು॥
ಮರುಗಮದನಾಸ್ತದಿಂದರದೆಬದ್ಧವ್ಯಕೆಲವು
ಬರುನರ್ಥಂಮಹಾಪಾರಮೆಲೆಬರಲದಕೆ
ಗುರಿಯಾಗತೊರದವನುವಂಕೆಲವ್ಯಮಲ್ಲಿಗಳ್ಬೆಡರಿಸುವೆಸುಗೆಯಂದು॥ ॥೫೦॥
ಶರಿಯಸುಂಪ್ರತಿಷ್ಠಾಧವಮುತ್ತುಫಲಂಗಳಿಂ
ಬರುಹಿಗಳಗರಗಳಿಂಜಮರಿವಾಲಂಗಳಿಂ
ಪ್ಪರಿದನವದಂತಾಂತುರಂಗಳಿಂ ವ್ಯಗಸಾರಮೃತ್ತಿಕೆಗಳಿಂಬನದೊಳು॥
ಯುರಪ್ತಿತ್ರಾಂದುಬರುತರ್ಪಪಿಡೊಕಬರಿಯ
ತ್ತಪಸಾಸಬರಿಸುಂತಗಸುಜರ್ಯ್ಯಮತನು
ಪರಮಗಂಗಗನಾಂತುಬಂದವಹೊತಿಗಿಯಲರದೆಂಬಂತೆಹಾಗಿಸಿದುದು॥ ॥೫೧॥
ಮಲಿಕರದಿಕರಿಸಿಂಗನಾರಂಗಮರಿಪಂದಿ
ಮೊಲಸುಲ್ಲಿಹಾದೆಂಮೆಚಮರಗಳ್ಗೊದಲಾದ
ಪಲವ್ಯಮೃಗಜಾತಿಯತ್ತೌಂಡಕೆಪ್ಪುತಿತ್ತಿರಕಮೊನಾದಿಪಕ್ಷಿಗಳನು॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೫೨॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೫೩॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೫೪॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೫೫॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೫೬॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥೫೭॥

ಮೃಗಯಾವ್ಯಸನದಿಂದಕಾನನಕೆತಾಂಪೊಕ್ಕ
ಮೃಗದಸೂಡ್ವಿಡಿದೊಡೆದೊರೆಕಾಂಡನಿಕ್ಕೆ
ಮೃಗಭಾವದಪ್ಸರಿಂಮಾಮಕೆಳಸಿದೊಡಾಯ್ತುಮಗ್ರ್ಯಮಿಸಲ್ಕೆಲ್ಪಡೆದ॥
ಮೃಗಜಾತಿಗಳನವರವಗೆವಿಚ್ಚಿನಿಸಿರದ
ಮೃಗಜೀವಿಗಳನೆಲ್ಲರಂಕಳುಹಿನಿಜಮಾರ್ಕೆ
ಮೃಗಧರನೊಳಿಸಿವಹಿರುವಂಕಾಂಡಮಹರಜನದೊಡನೆಬಂದನುತ್ಸವದೊಳು॥೫೮॥
ಮುಂದೆವರಿತಂದುಚಾರರುಪೆಸಂಗಳಿಸಿದ
ಸ್ಯಂದನಾವಳಿಯನುತ್ತಮದಿಂಸುಳಿಂದಕಂ
ಬಂದುನಿಜಪುರವನಂಪೊಗಳಿದರ್ದ್ವಿಜನಲಿದವನತಿಮೆಯ್ದಾವಿನಿ॥
ಕಂದನಂತೆಗಚಿತ್ರಕಾಯುತಚಿಗಿಯಪ್ಪುಸಾ
ನಂದದಿಂಮೊರೆಯೆಸದ್ಯಂನಬಂಚೆತನ
ಮಿಂದುಮೋಹದಮಮತ್ರವಿನಿಯಾಧಿನೆಂನಮಗ್ರ್ಯದ್ವಮಂಪಳಿಸಿತೆಂದು॥ ॥೫೯॥
ಬಳಿಕನಗರಮೊಳಾದುದುತ್ಸವಂಪಾರ್ಥಿಗೆ
ನಿಳಯದಸಮಸ್ತವಮೃಗಳನೊಳಿಹತ್ತನೊಂ
ದುಳಿಯದೆವಿವಿಧಜಾತಕರ್ಮಮಿಂಮಾಡಿಸಲ್ಪುಧರುತ್ತರೋತ್ತರವನು॥
ತಿಳಿದುನಿರ್ಮಲಮುಖಾಂಬುಜದಿಂದಕಾಂತನಂ
ಕಳಕಳಿಸಿನಗುವನದರಿಂಚಂದ್ರಹಾಸನೆಂ
ದಿಳೆಯೊಳ್ತಂಗೆಪೆಸರಾಗಲೆಂದುಚ್ಚರಿಸಿನಾಮಕರಣಂಗೈದನು॥ ॥೬೦॥
ಪಸುಳೆತನದಿಂದವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಿಂದಂನೆಗಂ
ಬಿಸಜನಾಭನಭಕ್ತಿಯೊರೆಗಾಗದಮನುಜರಂ
ನಸುನಗುವಧವಳದೊಸ್ತರಿಚಂದ್ರಹಾಸನಿವನಭಿಧಾನಮಂದಲೆದೊಳು॥
ಪಸರಿಸುವಜಸದಬೆಳ್ಳುಂಚಂದ್ರಹಾಸನಿವ
ನಸಮಸತ್ಯಾಗಸಲ್ಗಂಕನತಿಕಾಂತನೆಂ
ಬೆಸೆವನಧ್ಯಾಗದೆಡ್ಡಿಯಿಂಚಂದ್ರಹಾಸನಿವನಹುದೆಂದುಬುಧಹೊರವದು॥ ॥೬೧॥
ಮಂಜುಮಹಿಮಾಸ್ಪದಂಚಾರುವೃತ್ತಂಕಲಾ
ಪುಂಜರಸದಾನಭೋಗಂಸುವಲಯಪ್ರಿಯಂ
ರಂಜಿಸುವರಾಜನೆಂನವ್ಯೋದಾದೊಡಂಮಿತ್ರತೇಜಕ್ಕೆಪಳಿದುಬಗೆಯ॥
ಭಂಜನೆಗೆಸಿಕ್ಕಿಬಡತನವಪ್ಪುದಿಂದಿವಳಿ
ಪಂಜಗವರಿಯೆಮೊತ್ತನೆಂದುಬಿಡದಮೃತಾರ್ಚಿ
ಯಂಜಾರದನಗುವನದರಿಂಚಂದ್ರಹಾಸನಿವನಹುದೆನಿಸಮೆರೆದನು॥ ॥೬೨॥
ಕತ್ತಲೆಯಮನೆಗೆಮಗ್ನಿದೀಪವಾದಂತೆಸತಿ
ಬತ್ತಿದನದೀವರಕೆನವಜಲಮೊದವಿದಂತೆ
ಚಿತ್ರರಚನಾವ್ಯರಚನೆಗೆದೇವತಾಸ್ತುತಿನೆಗಳ್ದಂತೆಭೂಮಾತ್ಯರೊಳು॥

ಪುತ್ರಸಂತಾನಮಿಲ್ಲದಬಳಲ್ದವನಭಾಗ್ಯ
ಸುತ್ತಮಕುಮಾರನಾದಂಚಂದ್ರಹಾಸನಿನ
ಲುತ್ತರೋತ್ತರಮಪ್ಪುದಚ್ಚರಿಯೆಸುರಮುರದಳ್ಳಿವರನರಶರ್ಗ್ರಾಯಾ॥ ॥೬೩॥

ಅಷ್ಟವಿಂಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ೨೮ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೧೫೬೪ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥

೨೯. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ಮಂತ್ರಿಮಿತ್ರರಿಂದಮುಂಡಿತಪ್ಪುವದೈವ
ಯಂತ್ರಕ್ಕೆದೇವನರಿಯದಿಂದುಹಾಸನಮೇಲೆ
ತಂತ್ರಮಂಪಂಗಿಕಾಲಿಸುವೆನೆಂದುಮರಳುಹಿದಂಕುಂತಳೇಂದ್ರನನಗರಿಗೆ॥

ಪದ್ಯಂ

ಧವನಂಬರಸ್ಥಗಮೊಗಸ್ತ್ರಿಣಾಮಹಂ
ದಿವಮೊಗ್ಗಿತ್ತಿಪ್ಪುಗಂಲಂಕೆಯೊಗ್ಗುತಾಗ
ಭುವನದೊಳ್ಪಲಿವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರಂತಾಗ್ರಣಿಗಳ್ಚಂದ್ರಹಾಸನಿಂದಾ॥
ಅವನಿಪಾವನಮಪ್ಪುದಾತನಂಸಂಧಿಸುವ
ಲವಲವಿಕೆಯಾಗಮುಂದಿಲಿತಮೊಕ್ಕಧನತನಗೆ
ವಿವರಿಸಿತನಸದಿಯನೆಂದಮುನಿಂಕೆಪ್ಸೋದಾಮುನಿಪನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧॥

ಆಲಿಸೆಲೆಫಲುಗುಣಾಮುಗ್ಗಂದಕನಭುವನದೊ
ಳ್ಗಾಲಕಂಪೆಚ್ಚುವಸುಧಾಂಕುಶರೆಯಂನಗುವ
ಲೀಲೆಯಿಂಚಂದ್ರಹಾಸಂತಪ್ಪನೆಂಬಂತೆದಿನದಿನಕೆವರ್ಧಿಸುತಿರ್ಕೆ॥
ಮೇಲೆಮೇಲೆಸೆವದಾಮೊಗಲಸಿರಿವಿಮಲಗುಣ
ಶೀಲದಿಂಮೆರೆವದೆಲ್ಲಾಜನಂಬಿಡದೆಕೊಂಡಾಡ
ವಾಲಂಗರದವಾಕುಗಪುತ್ರಚಿತ್ತದೆಚೆಗೆತೋದಣತಗೆಮಗೆಗಬಂದಾ॥ ॥೨॥

ಸೂಚಿತದಮಾರ್ಗದಿನ್ನದಮುಗ್ಧಫಲದಿಂದ
ಯೂಚಿತದಲನುಪಮದಶಿಶುನಿಧಾನಂತನಗೆ
ಗೋಚರಿಸಿತೆಂದುನಲಿದಾಮುಗ್ಗಂದನುಮವನರಾಣಿಯಂದಿನದಿನದೊಳ್॥
ಲಾಚನಂದಣಿಯೆನೊಡ್ಡಿಮತಹಿರುಷವಾರಧಿಯ
ವೀಚಿಯೊಳ್ಪುಗಾಡಿಮತ್ತಪಾಸ್ತಲ್ಪದಿಂ
ದಾಚಂದ್ರಹಾಸನಭುಜ್ಯದಯದೊಳ್ಚಿತ್ತವಿರಲೆನಿಸಲಂಪದಮೊದವೊಲು॥ ॥೩॥

ಲಕ್ಷಣದೊಳೆಸೆವಸುಕುಮಾರನಂನಗರಿಗ
ಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿಹಾಮುಗ್ಗಂದಂಕೆಲವುದಿನದಮೇ
ಲಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸಕಿರಿಸಿದೊಡೆಮಾರಿಯೆಂಬೆರಡುವರ್ಗಮಿಲ್ಲದೆಮೆರೆತನು॥
ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿದೆವಾಚಿಸದಿರತ್ತೈಗಾರು
ಶಿಕ್ಷಿಸಿಸನಲ್ಲುಬರೆಯೆಂದೊಡಂಕೆಗುದಿರೆ
ತತ್ಪ್ರಣದೊಳಾತನ್ನೆತಂದವನತಾತಂಗೆದಂಪೆಸ್ಸೋದಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪॥

ಯಾತನೇಕಾದಶಿಯೊಳುಪವಾಸಮಂ ಮಾಳ್ಪ
ನೀತನಜಂಡನಾವೆಲ್ಲರುಮನುಷ್ಠಿಸುವೆ
ವೀತನಚ್ಯುತಭಕ್ತನೀತನಿಂದೆನಗಪ್ಪುದಭ್ಯುದಯಮಿಹಪರದೊಳು॥
ಯಾತನಲ್ಲದೆಬೇರೆತನುಜಾತರಿಲ್ಲತನ
ಗೀತನಲ್ಲಿಯೆಜೀವಮಾಗಿರ್ಪೆನಾನದರಿ
ನೀತನೆಂತಾದೊಡಂ ಧರಣೀತಳಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಬೇಡೆಂದಂ ಮುಗುಳ್ದವನಂದು॥ ॥೫॥
ಅಂದುಮೊದಲಾಗಿತಂ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಚಕ್ರಪಾ
ಸಂದಾನವಾರಿಯಂಬಿಡದೆಬಾಲತ್ವದಿ
ಯಿಂದುಮಪ್ಪವರೆಗಂ ಮಾಡಿಕೆಳೆಯವೆರಸಿಕೊಂಡಾಡಿವ್ರತ್ತೆಯಿಂದಾ॥
ತಂದುಫಲವರ್ಗಮಂ ಮಾಡಿಕೈದುಪವಾಸ
ದಿಂದಜಾಗರಣದಿಂದೇಕಾದಶೀವ್ರತವ
ನಂದದಿಂದಾಚರಿಪನಪ್ಪುಜನಕುಪದೇಶಿಪಂತೆಹರಿಮಹಿಮೆಗಳನು॥ ॥೬॥
ಮೆಲ್ಲನಿಂತಿರಲೆಂಟನೆಯವರುಷಮಾಗಲ್ಕೆ
ನಿಲ್ಲದುಪನಯನಮಂ ವಿರಚಿಸಿದುಬಂದಂಸ
ಮುಲ್ಲಾಸಮಂತಾಳ್ದನಂತನಿಹಿತಶಾಖವೇದಂಗಳಂ ನೀತಿಗಳನು॥
ಸಲ್ಲಲಿತಶಬ್ದಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧಾಂತಂಗ
ಳೆಲ್ಲಮಂಗುರುಮುಖದೊಳಧಿಕರಿಸಿಬಳಿಕಾದ
ಬಿಲ್ಲವಿದ್ಯವನರಿದುಗಜತುರಗವೇರಾಟದೊಳ್ಚತುರನಾದನವನು॥ ॥೭॥
ವಿಧಿತವೇದಾರ್ಥಮಂ ವಿಷ್ಣುವೆಂದರಿದುಬಹು
ವಿಧಶಾಸ್ತ್ರತತ್ವಮರಿಯೆಗತಿಯೆಂದುತಿಳಿದುತಾ
ನಧರಿಸಿಬಳಿಕನಿಜಭಕ್ತಿಭಾವಕೆಸತ್ವಗುಣವನಳವಡಿಸಿತಂನಾ॥
ಸುಧೆಯರಸಮಂ ಮಾಡಿಕೃಷ್ಣನಂ ಗುರಿಮಾಡಿ
ವಿಧುಮುಖಾಸನನನುಪಮಧುಮರ್ದ್ಯಮಂಜಗದೊ
ಳಧಿಕತರಮಾಗಿಸಾಧಿಸಿಪರಮಭಾಗವತರೊಳಗ್ಗಳಂದೆಸೆದಿರ್ದನು॥ ॥೮॥
ಷೋಡಶಪ್ರಾಯದೊಳ್ವಪ್ರಬಲಬಲನಾಗಿ
ಮಾಡಿದಗ್ನಿಷ್ಟಿಯಿಂ ದ್ವಿಜರಧಿಕಕಾರ್ಯಂ
ನಾಡಿಸಾಂದ್ರದಿನಿಜತಾತಂಗೆಮಲವಮಂನೆಯರೆಲ್ಲರಂಪೋಷಿಸಿ॥
ಮಾಡಿದಂದಿಗ್ವಿಜಯಮಂಮುಗುಳ್ದರನಾಕ್ಷ
ನಾಡಲ್ಲದೇಗ್ರೈಸೆಯಸೀಮೆಗಳನೊತ್ತಿದಂ
ಮಾಡಿಸಿದನವರವರಮನೆಗಳನುವಸ್ತುಜಾಲಂಗಳಂ ತಂನಮನೆಗೆ॥ ॥೯॥
ಮಾರಿಯನಾಶಧಿಪದಿಂದಾಜ್ಯಮದದಿಂದೊತ್ತಿ
ದಾರಿಸುಮಾವರಂಗೆಲ್ದುಮಾಳ್ಪರನಮುತ್ತು
ಕರಿತುರಗಮೊದಲಾದಮುಖ್ಯವಸ್ತುಪ್ರತತಿಸಹಿತಮಪ್ಪಾಸೆಬರಲು॥

ಮೆರವಸಿಂಗರದಮಂಗಳವಾದ್ಯರವದಬಳಿ
ಯರಸೊಡವೆರ್ಗಳನಾರಿಗಳಮನೆಗೆಳ್ತರ್ಪವದ
ಸಿರಿಯೆಸೆವುಳ್ಳಂದಮುಮಾರನನಿದಿರ್ಗೊಳಿಸಿಮತ್ತೆಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡನಾ॥ ॥೧೦॥
ತಾಯತಂದೆಗಳಗಲಿಂಬಾದೆವೆನಾ
ರಾಯಗಾರ್ತನಗೆಂದುಭಾವಿಸಿನಮಸಲವ
ಶ್ರೀಯದಿಂತನಯನಂತೆಗದಪ್ಪಿದಳ್ಬರ್ಕೆಮರವಿಡಿಯೆಳ್ಪುದತಿಶೆ॥
ತಾಯತಾಕ್ಷಿಯರಾಗಲರ್ಗಿಂದೆಲ್ಲದ
ನ್ಯಾಯಜಾಸ್ತಿಯೊಳ್ಪೆಸಹಾಚಂದ್ರಹಾಸನವಿ
ದಾಯಮಂನೋಡುವರಾಷ್ಟ್ರದಮಹಿಳೆಗಳವಿಡಿಯವಿಳೆಗರ್ಭೊದನೆ॥ ॥೧೧॥
ವಿಳಯಸ್ತ್ರೀಸಂದಮನ್ನವದಿಂಮುಳಂದಾರಂ
ಬಳಿಕತಂನಾಧಪುತ್ರವನಾತ್ಮಜಂಗೆಮಂ
ಗಳಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ಪೆನಂದಿನಂಚಂದ್ರಹಾಸಂಗಾಲಿಸುವನೆಳೆಯನಾ॥
ಮುಳುಕಾದಿಬಾನಾದಸಿರಿಬಂದನಾವಳಿಯ
ಮೊಳಲಸೌಭಾಗ್ಯಮಭಿವರ್ಧಿಸಿಬವೈಷ್ಣವಂ
ಬೆಳವಳಗೆಯಾದಬೆಲ್ಲಜನದೊಳ್ಬಾರದಾನಧರ್ಮದಿಂದಾ॥ ॥೧೨॥
ದಾಕಮಿಯಮಹಿಮ್ನೆಪುಪೆಚ್ಚಿತೆಣಾದಶಿಯೊ
ಳರಸನಮಂತ್ರೋರದಸ್ವಪ್ನಪರಾಯಣಾಗಿ
ನಿಶಿಯೊಳ್ಪರಂತರಂವಿಕ್ರಿಯಂಬಿಟ್ಟರಾಮರುದಿನಂದ್ದಾದಶಿಯೊಳುಂ॥
ಮರರಯನಮಾಡಿಯಂಮಾಡಿಸುಮಂಡಿಸುವರ
ತಿರಯಮಾದುದುಮೇಲೆಮೇಲೆಮಾಧವಭಕ್ತಿ
ವಿರದನುಗಾನಿಧಿಚಂದ್ರಹಾಸನಾಜ್ಞೆಯೊಳ್ಪವನದೇಶದಸಮಸ್ತಜನಕೆ॥ ॥೧೩॥
ಜಲಜಾಕ್ಷಭಕ್ತಿಯಂಪ್ರಪನ್ನಾದನಾಗನಿ
ಶ್ಚಲಮನಧ್ಯಾನದಿಂಧ್ಯಾನಾಗಸತ್ತದಿಂ
ಬಲಿಯಾಗಬಾಂತತ್ವದಿಂವಿಭಿನ್ನಾನಾಗವೈಷ್ಣವಾಭರಣನೆಂಬಾ॥
ಕಲಿಯಂದಮಹಿಗೆರುಬ್ಬಂಗಡಂತಾನಾಗಿ
ಸಲೆಕೀರ್ತಿಯಿಂಮುಂದಣಿನಾಗರುಣಿಮಂ
ಸುಲಲಿತಚರಿತಭಾಗವತಶಿಖೋಮಣಿಚಂದ್ರಹಾಸನುಪಕ್ರಿಕೆಯೊಳುಂ॥ ॥೧೪॥
ರೂಪಿಂದಮದನನುಂನಾರಿಯರುಮಮಿತಪ್ರ
ತಾಪದಿಂದಿನಪನುಂಪರಮಹಿಮಾಲಕಂ
ವ್ಯಾಪಿಸಿದಕೀರ್ತಿಯಿಂಮಿಯಾಷಕರಾಗನುಂತಾರೆಗಳುಮಭಿವರ್ಧಿಸಾ॥
ಶ್ರೀಪತಿಯಭಕ್ತಿಯಿಂಗರುಡಮಂಸನಕಾದಿ
ತಾಪಸರುಮೈದಿಸೋಲ್ಪನೆಂದಾರಂಮಳೆದ
ಕಾಮರುಪಕೀಚಂದ್ರಹಾಸನಂಮೋಳ್ಪಗೆವೆಳ್ದೆಂದುಮುನಿಸುದಿದನಾ॥ ॥೧೫॥

ಯಾತರಿಂದೆಂಬರಿಸುಬಂದಂಚಂದ್ರಹಾಸನಂ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿಕರೆಯನುಪದದನೆಲೆಮಗನೆನಿ
ಖ್ಯಾತಮಾಗಿಹರಾಜಧಾನಿಕುಂತಳಮಲ್ಲಿಗಾರಯ್ಯೊಂಜನದೊಳುಸುರಾ॥
ಭೂತಳಮಿದಾನಗರದರಸನಿನನಮಗನೊಡೆಯ
ನಾತನಕಿಂಪ್ರಧಾನಂದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಸಂ
ಜಾತನಪ್ಪುಗನಿತ್ತಾಯಮಂತಾಳ್ದವೆಂಟ್ರುದರಸಂಗೆನಾವೆಂದನಾ॥ ॥೧೬॥
ರಾಯಂಗೆವರುಷವರುಷಕೆನಾವುಕಾಣ್ಕೆವನು
ತ್ತಾಯಮಂದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಗೆಸಲಿಸಿಬಪ್ಪೆವಿ
ನ್ನಾಯತದ್ರವ್ಯಮಂನ್ಸುಸನರಾಜಿಗೆಮಹೋಹಿತನಾದಗಾಲವಂಗೆ॥
ಪ್ರೀಯದಿಂದಮುಪಚರಿಸುವರ್ಧಮಂತಪ್ಪಲ
ಕೀಯ್ಯುವೆನೆಲೆಮಗನೆಧನವನೊದವಿಸಿಕರುಣಾ
ಸೂಯೆಗೆಡಾಗದೆಡೆಂದುನಿಜನಂದನಂಗಾಕುಳಿಂದಂಪೇಳ್ದನಾ॥ ॥೧೭॥
ಪಿತನಮಾತಂಕೇಳ್ದುಚಂದ್ರಹಾಸಂಮಹೀ
ಪತಿಗೆಮಹಿಷಿಗೆಮಂತ್ರಿದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಗೆಮಹೋ
ಹಿತಗಾಲವಂಗೆಸಲಿಸುವಧನವನದರಸಂಗಡದೊಳೆತಾನಾಪಾವದೊಳು॥
ಪ್ರತಿಭಾಸುರಂಬಯಸಿತಂದವಸ್ತುಗಳನಂ
ಕಿತದಿಂದಕಟ್ಟಿಕರಡೊಳ್ಪ್ರೇರಕಗಳ್ಸಾರ
ಶತಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದರಿಪುಹಾವನಾಪ್ತರಂಕಾದಿಕಾಬ್ಬಾಕುಂತಳನಗರಿಗೆ॥ ॥೧೮॥
ಸುಸ್ಪ್ರಿಹಾಯರಕ್ಷಸ್ತ್ರಾಶ್ರಿರಾಗಿರಮಣ
ಕಸ್ತೂರಿಮಲಯಜಮವರ್ಣನೆಕಲಾಪ್ಪುಗಳ
ವಸ್ತುಚಯಮಂಕಾಣ್ದುಚಂದ್ರಹಾಸನಚರರ್ಬಂದುಕುಂತಳನಗರಿಗೆ॥
ವಿಸ್ತಾರದಿಂದೆಸೆವವಸೋಲ್ಪತಂದವರು
ರಸ್ತ್ರದೊಳ್ಳಂದುಚತ್ತ್ರಿಯಂಮಾಡೆಗೈ
ಧ್ವಸ್ತಮಯಸಮಯದೊಳೆಬ್ಬಸ್ಥನಾಸುಲಗಿವನನಿರುಚಿಭಾಸ್ಕರನಾಗೆ॥ ॥೧೯॥
ಮೊನಲಾಳ್ನೆವ್ಯಾಘ್ರಮಂದ್ರವಸುಧೆತಾಂಬರದ
ಮಿಸುಪತುಲಸಿಯದಂಡೆಗಳಕಾರಲ್ಪಬಜ್ವರ
ದರಸವಪ್ರಾಜ್ಞಿಯನತಿಪ್ಪಿಪ್ಪುಗತ್ರಿದಷ್ಟನಾಜ್ಞೆಪ್ರಾವದಿಂದಮೆರೆವಾ॥
ಶಶಿಹಾಸನನುಚರರ್ಬಂದುಕಾಣ್ಕೆತ್ತಿದೆಂ
ಮೊಸತಕಲನಿಮಗಿದೆನ್ನೆಸಲಿಲಸ್ಸಾನ
ಮನುವಿಧಿವಿಹಾನೆಕುಳಿಂದಕನೆಂದುಕರಂಕೆಯಿಂಕೇಳ್ದುನಾದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ॥ ॥೨೦॥
ಅರುಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯನೆರಸುವೆನಾದಲಿಪ್ರೀತಿ
ವಿರದನಲಿಲಸ್ನಾನಮಿಂದೆಮಗೆನಮನಿಸಿತು
ಸುರಲದಿಂಬಾಷ್ಪಂಕುಳಿಂದನಾತನಸೂನುಚಂದ್ರಹಾಸನಗೆನಾದಾ॥

ವರವರ್ತಿಯಾಗಮಾರ್ಗದವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದುತ್ತಯ
ದರಮಿಯೊಳ್ಪಡಿವರುತ್ಸವಮಚ್ಯುತಂಗೆಸ
ತ್ತರಮಿಲ್ಲದಶ್ವಾಧ್ವರಮಂ ಬಿಡದೆ ಮಾಡಿಸಂತೋಷದತ್ತಿವಿರುತನಾಗಿ॥ ॥೨೧॥
ಸುತ್ರಲುಂ ದಿಗ್ವಿಜಯಮಂ ಮಾಡಿರಮಾಸ್ತರ
ನೊತ್ತಿ ಸುಜಬಲದಿಂದರಸುಮಂ ಕಾಂಡುಬಂ
ದುತ್ತಮಸುವಸ್ತುಗಳನಿಂದು ಮಿಾವರ್ಧಿಮಂ ಚಂದ್ರಹಾಸಂ ಕಳುಹಿದಂ॥
ಮಿತ್ತುತಂದಿಮಾವನೀಶಪ್ರವರಮನೆಗೆ
ಮತ್ತುನಿನಗೊಂದರಿಕೆಯೊರೆದಂದೆ ಪ್ರವನ
ನಿತ್ತದಿನುಬಂದಾರನೆಸ್ವರ್ಗಾದಿಯೃಬುದ್ಧಿಮಗುಬಂತೆಂದನು॥ ॥೨೨॥
ಯೆನ್ನಚಿತ್ತಗಾಸೌಖ್ಯದನುದಿನುಬಂದಂಗೆ
ಸುಮಜನಿರ್ಮಿಪನೆಬಂದೆ ಯಾಗಮಾಧವನ
ಮಾನಿನಿ ವಿಚಿತ್ರಮೆನಲಾಚರಣೆಯಮುಸಿಯಲ್ಲವಂಬೆಂಚೆಸ್ವಡೆ॥
ಕಾನನದಮಧ್ಯದೊಳ್ಳಾಧನಾಗಮಾಡಿನಿ
ಧಾನಮಿರೆಕಂಡೆತ್ತಿಕಾಂಡುಬಂದಾತ್ಮಜನಿ
ಧಾನದಿಂದೋವಿದಪ್ರೀತಿಮಿಗೆಚಂದ್ರಹಾಸನಾತ್ಮಧಾನದೊಳ್ಳಿಂದಡು॥ ॥೨೩॥
ಕೇಳುವಿಸ್ಮಿತನಾದನಾದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿನಾಂ
ಮಾಳ್ಪವಿಯೊಳ್ಪುಸುಳ್ಪಿಯಂಕಾಂಡುಬಹುದೆಂದು
ಹೇಳಿದರಿಚಾರಂದಾಲರಂದುಳ್ಳಿಮಾಬಂದರಮನೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿಬಳಿಕಾ॥
ತಾಳಿದಂಷ್ಟ್ರೈಷ್ಯಮಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್ಪ್ರಿಯಗೆಳರು
ಗಾಳಿಗಳಚರದಿಂದವಸ್ಥಿಯಂ ಮಂನಿಸಿನಿ
ಜಾಲಯಕೆತೆಗಸಿದಂ ಚಂದ್ರಹಾಸಂಕಳುಹಿದನಗಾತನುವಸ್ತುಗಳನು॥ ॥೨೪॥
ಬಂದುಮಹಾಸನದಮಾತಿರುಪಮಾನನಿಶಬಾರ
ದಿಂದುಬಾಗಿಸಿಗರಂಕೆಳಿಸಿಬಹುವಿಧಮಾನ
ದಿಂದಪೂಜಿಸಿರಸಿಪ್ರಾರ್ಥ್ಯಮಂಮಾಡಿಸಿದರುಚಿಕರಮೆಗೊಳ್ಳೆವೆನೆಸಲ್ಲು॥
ಯೆಂದಿನಂತಲ್ಲಗಮಿಸಿದಂದುಬಂದವನ
ನಿಂದಸ್ಮೊಶ್ಚಿದರವನವೃತ್ತಿಪೃರದಳ್ಳರಂ
ತಂದುಕಾರಾಗಾರದೊಳ್ಪಗಳಮಂ ಮಾಡಿಸುವೆನೆಂದನಾಸಚಿವನು॥ ॥೨೫॥
ಕಣ್ಣುಮೇತಕೆಡೆಯಮಾರವಾಸರದಿತ
ಭ್ರಷ್ಟನಾದಮಪೆಂಬತ್ತಯಾಕೆನಿಂದಾಲಯದ
ಪೃಷ್ಠಾಂಗನಾಪ್ಯೊಳ್ಳಿದರ್ವ್ಯಸನೀಗರ್ವದಿಂಬೆರೆತರಲ್ಲವೆಂದು॥
ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯಚಿತ್ತಮಂತಿಳುಪಿಮಾರುದಿನದೊ
ಳಿಷ್ಟಶಾಭಜನದಿಂದಸನ್ಮಾನಮಂತಳೆದು
ಪುಷ್ಟಮಾನಸದಾಗಿಚ್ಛೆಯಿಂದಮಿರುಗದಚಂದ್ರಹಾಸನದುದಾತನು॥ ॥೨೬॥

ಮಂದಿಸಿದ ಬಂದವನ ಚರರಂ ಕಳುಹಿ ಮತ್ತೆ
ಭೀತನಾಗದೆ ಬರಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗಳಾ
ಸುಂದರಿ ಬದಿಗೆಯನಾಳ್ದು ಚಿಸಿನ್ನ ಮಾಲನಂ ಬಿಟ್ಟು ಮದನನೆಂಬಾ॥
ತಂದೆ ತನಯನ ಮೇಲೆ ರಾಜಕಾರ್ಯದ ಭಾರ
ಮಂದಿಯೊಳಗಿಸಿದ ಸ್ವಬುದ್ಧಿ ಮೀರಮದವಿರ್ದ
ನರನೆಗಂ ವಿಷಯಾಭಿಧಾನದಿಂದೆಸೆವ ನಿಜಸುತೆ ಪುತ್ರರೊಳ್ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿರ್ದಳು॥ ॥೨೭॥
ತನುಸೊಂಪದ ವದನ ಸೊಂಪಿದ ದರಂ ಮೊಗೆಯೆಲ್ಲ
ಬನದ ಸೊಬಗಿನ ಮೊಗಸು ಮೊಗದ ಸಿರಿ ಚೆಲ್ವಿನ
ಬಿನದಂ ತಿಳಿದು ಸಿರಿಯ ಸುಲಕ್ಷಣಗೆ ಮೊಗದ ಮೊಗಸು ಸಿತ ಸೊಬಗಿನ॥
ವನಜಮುಖಿ ಲೀಲೆಯಂ ತೆಸುಬಯಗಂ ಮೊಗ್ಗೆ ಬಿದ
ತನದಿಂದ ನಡುವೆ ಸಿಯೆಗತಿ ಮಂದಮಾಗಿಜ
ವ್ವನದ ಸ್ಥೈಯಿಂದೆಸೆವ ವಿಷಯೆ ನಿಜತಾತನ ನಿರೂಪಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದಿರ್ದಳು॥ ॥೨೮॥
ಯೆಸಗುರಂಗದ ವಿಕ್ರಮನುಮಥನಶರದಿಕ್ಕಿ
ಮಿಸುಪ ಮಬ್ಬಿನಗಾಡಿ ದರ್ಪಣಸಂಗಾಡಿ
ಲಸಿತಮಂದಸ್ಮಿತಂ ಮುನಿಜನಕೆ ವಿಸ್ಮಿತಂ ಸುರುಚಿರ ವಿಟನಿಕರದುರದು॥
ಅಸಿಯಕೊರಳ ಸಾಯದ ಮಂಗದೊಳ್ ಸ್ವಾಯ
ಮೆಸೆವ ನವಯೌವನಂ ಸ್ಮರನೆಸೆವ ವನಂ
ಮೊಸತಿದೆನಲಾ ವಿಷಯೆ ಜನಿತಳ್ ಮಾನವಿಷಯೆ ವಿರತಳೆದೆಗೆ ನಡೆತಂದಳು॥ ॥೨೯॥
ಕಂದೆ ಪೆಂಗಳ್ ಕೆಳದಿಯರ ಸಹಿತ ಪೊರಪ್ಪೆ
ಭ್ರಾನ ಯೌವನೆಯಾದ ವಿಷಯೆ ಬರೆ ಕಂಡಿವ
ಳಿಂದುವರನಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಮನದೊಳಾ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ಬಗೆದಾ॥
ತಂದೆ ಮಗಳಂತೆಗ ಮತ್ತೈಸಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯ
ದಿಂದಾಡಿ ಬಂದಪೆಂ ಮೊಗ ನಿಜಭಾವನ ಸೆನೆ
ಸಂಸ್ತವ ವಸಂತದೊಳ್ ಬ್ರಾಹ್ಮೆ ಕೆವಳಾಗಿ ಲೆಯ ಮರೆಯೊಳವರಂತೆಂದರು॥ ॥೩೦॥
ತಾತನಂದನದೊಳ್ ಭ್ರಾಂತಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದು ಬೆಳಗು ಯುಜಿದ
ಭೂತಳ ತೆರಾ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದು ವ್ಯಾಪನಂ ಗ್ರೈನ
ದೇಶಕರ್ಣಿ ಶಾಬಕಾರ್ಯಮೇ ನೆಂದು ತಲೆವಾಗಿ ನಸುಲಜ್ಜೆಯಿಂದಾ॥
ಮಾತನಾಡುವ ಮಗಳ್ ಭಾವಮರಸಂದು ಮನಂ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತಳುಹಿ ಮನ್ನಿಸಿದ ವಿಮುದ್ರಿಸಿ ತಂದ
ಜಾತಮದನಂ ಗವರನೊಳ್ ಪಿಯದಮಾಡಿ ಸೆಂದಾ ಮತ್ತವೇಮಿಸಿದನು॥ ॥೩೧॥
ಮನೆಗೆ ಮಗಳಂ ಕಳುಹಿ ರಾಜಕಾರ್ಯಕೆ ಮದ
ನನನಿರಿಸಿ ತಂನ ಪರಿಜನ ಸಹಿತ ಮೊರಮಸು
ದಿನವೆರಡು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ ಮುಂನಿದರ್ಶನಾದಿಲ್ಲಮೆಸೆವ ನಾಡಾಗಳಲ್ಲಿ॥

ಮನದೊಳ್ಕರಬಲಾಂತುಮೆಚ್ಚಿದವನಾಗಲಿ
ಬಳಿಕಾಕುಳಿಂದನಿರ್ದಂದಸತ್ವರದೆ
ಘನವಿಭವದಿಂದಗಜರಥಚಂದನಾವತಿಗೆಬಂದನಾದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ॥ ॥೧೨॥
ಕಮಮಥನಕೆಲ್ಲ್ಯುಕುಳಿಂದಂಬಹಳವೈಭವದೊ
ಳುಪಚರಿಸಿದನನಂದನವರಮಂತ್ರಿಮಾನಸನಂ
ವಿಪುಲಪರತೋಷದಿಂದೊಡೆಯನೆನಾಳ್ದಕೆಯ್ಯನಿಮಿಷಾಳ್ಗಿಸಿದಬಳಿಕಾ ॥
ವಿವಿನದೊಳ್ಪನಗೆಸುಮಾರಕಂಮುಂಗೈದ
ತಪದಫಲದಿಂತಾನೆದೊರಕಾಂದನಿತವಂ
ಕೃಪೆಯಿಂದನಿಮೆಷಾಲಿಸವೆಸ್ಪುದೆಂದನಿಜಪತಿಗೆಸ್ವೈಪಕಿಸಿದನಾ ॥ ॥೧೩॥
ಗಾಢಿಸಿದನ್ನಪಲಕ್ಷ್ಮಿಗದಚಂತ್ರಿಮಾನಸನಂ
ನೋಡಿವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿತಂನಮನದೊಳ್ಪುಂತೆ
ಮಾಡಿಸಿದಶೃತ್ಯಮಂನೆನಮವಂಚಿಸಿದನೇಕಾಂದಾಲಿಕೆಮನೆಂದನು ॥
ಕಾಡಿಮಂಮಲಮಾಲಗಮಳಗೆನಮನಮತಶಾಂ
ದಾಡಿಮಂನಿಸಿತನಗೆನಿಂನಮತನಕಂದು
ಮಾಡಿತುನೃಪಮೆಂದನಾದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿವಿನಯದೊಳಾಕುಳಿಂದನೊಡನೆ ॥ ॥೧೪॥
ವ್ಯಾಳಪದಂಗದನಯಪ್ರೊಗತಿಸಿಂಹಾದಿತತ್ತ್ವ
ಗ್ರಾಳಗಭೋಮಾಶರದ್ವೈಯಮದುವಿನಂಬುಜಪ್ರೊ
ಷ್ಪಾಳಿಧಾರಿಗೆಲಿಕಿಸಿದಮಧುಪ್ರೊಕಮಲಾಂಬುಕಿಯಶ್ಯತಕದಬೇಳಪ್ರೊ ॥
ಕಾಳಸೂಟಂಬೆರಸಿದಮ್ಲತಾಂನಿಭಾಳಜನಪ್ರೊ
ಪೇಳಲರದೆನೆನೊಗಸಿತಾದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಘಾ
ತಾಳಿಕೆಯನೊಳಗೊಂಡುಮಾಳಘಲಾಂಘನದಿಂದನಮನಮತನುದಿದಮಾತು ॥ ೧೫ ॥
ಯೆತ್ತುಬಲ್ಲಮಶಿನರಿತಿಮಾರ್ಥಮಾಳಿಗಳ
ಚಿತ್ತದೊಳ್ಪುದುಗರ್ವಮಾಟಮಂವಿಸ್ಮಯದ
ನಿತ್ತುಮಂನಿಸಿಮಂತ್ರಿಪತಿಚಂದ್ರಮಾನಸನಂಕರೆದುಮಪ್ಪಿಸಿಕಾಂದು ॥
ಮತ್ತೆಮನದೊಳ್ಪುಂನಭಾಮಾಸುರತನಗೆಂದ
ವೃತ್ತಾಂತಮಂನೆನಮತಂನಸುತನಾಳ್ಗಿಗ
ಯುತ್ತರಂಚಕಮಕಟಪನಗೆಯಾದನಿವನೊಳ್ಪನೆಂದುಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನು ॥ ॥೧೬॥
ಬಂಜೆಯಾಗದಮಪ್ರಕಂದೆಂನೊಳ್ದೆಂದನುದಿ
ರಂಜಿಸುವನಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿಗೊಳ್ಪುಮ್ಲುವನಿವಂ
ಶಿಂಚಿನದೊಡೆಧರಣಿಗಿತನರನಾದವಂಬಳಿಕತಂನಾಶ್ರಜಗೆ ॥
ಸಂಚನಿಸಲಿಕಯದುನೃಪಾಲತ್ತುಮಗ್ಗಳಿಕೆ
ಗಂಚುಪವನಲ್ಲಬಲವಂತನಮಾನಿತಂಗೆ
ನಂಚನಾಡಿಸಿಕಾಲ್ಪುಪಾಯಮಂಮಾಳ್ಪೆನೆಂದೆಳಿಸಿದಂದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ॥ ॥೧೭॥

ರಾಕಾಶಶಾಂಕನಭ್ಯುದಯಮಂ ಕೆಡಿಸಿತಂ
ನಾಕಾರಮಂ ತೋಱುವೆನೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯೊ
ಳಾಕಮಲಲೋಚನನ ಸುತ ತನ್ನ ಸಂಕೋಲಿಸಿತಾಂ ಬಿಟ್ಟೆನೆಂಬುಜ್ಜುಗದ ಧಾಮಾ॥
ಆಸುಮತಿಯ ಹುಮ್ಮತ್ತಿ ಬಳಕಾಂಡು ಲೇಖನವ
ನಿಸಾಂತದೊಳ್ಬರೆದುಮೆಗ್ಗಾದಕೆ ಮುದ್ರೆಯಂ
ಜೋಡಿಯಿಂದಳವಡಿಸಿ ಕಳಿಸಿ ಹಾಸನಂ ಸೋಡಿವನು ತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೮॥
ಉರ್ವಿಮತ್ತಿದವಜ್ಜು ಮಿದು ಚಂದ್ರಹಾಸನಿ
ನೋರ್ವನಿಹ ಯಾರಾಧನಾಗನಾಲ್ಲುರುಸೀವ
ಕರ್ವಿನಿ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಮೋಗಿ ತಂಣ ಮಗ ಮದನಂಗೆ ಮುದ್ರಿಸಿಹಾ॥
ಸರ್ವಜನಮರಿಯದಂತೀವುದೀ ಪತ್ರಿಕೆಯ
ಮರ್ಕಿಯೊಳ್ ಭಾವಿಸಗದತಿರಯದಮಾತ್ರೆನಂ
ಮಿರ್ಪೊಳ್ಪುಮಾಗರಲೆಂದು ಕಾಣ್ಬನಾಮತ್ತಿ ತಲ್ಲೇಖನವನು॥ ॥೩೯॥
ಶ್ರೀತಿಯಿಂ ಪೆಟ್ಟನಂತಸ್ಥಮಂ ತಂಸೋಳ್
ಮಾತು ನಿಶ್ಚಯಮೆಂದು ವಂಚಿಸೈಕಾಂದು ಹಾರು
ಘಾತಕರಯದಿಂದ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಮಗಾದು ಬಿಟ್ಟುಂದು ವಂದಿಸುಳ್ಳಂದನದಿಗೆ॥
ಆತನೊಳ್ಪುರಕೆ ವೆತ್ತಿದುನಿ ಕಳುಹಿಸಿಕಾಂದು
ಮಾತೆಮೆಧಾವಿನಿಗೆ ಬಂದು ನಿರ್ಮಿವನಾ
ತ್ರಿಜ್ಯತಿಸಿದಾಂಬುಜಕೆಸಗಾದಿಯಬ್ಬನಾ ಚಂದ್ರಹಾಸನಪ್ಪೃತಿದಿಂದಾ॥ ॥೪೦॥
ಆಸುದತಿ ಸಗಾದಿ ವಿಧುವನಿಗಹಿಸುದು ಮಾರಂಗೆ
ಸೇಸಿದಳ ಬಾರತಿಯನೆತ್ತಿ ತಿಲಕಮನಿಟ್ಟು
ಶ್ರಾಸುರಸುಲಾಜೆದಧಮಾವಾಸ್ಥಿತಿಗಳೋದವಿತಳಗೆದಂಬುಳವನಿತ್ತು॥
ಲೇಸೊದವಲಭ್ಯದೊಳ್ಗುಂನವಯವಂಗಳಂ
ವಾಸುದೇವಂ ಕಾಯಲಮಸಾಲೆಯಾಗಹಾವ
ಘಾಸಮನ್ನಿತನಾಗ ಕಾಜ್ಯಮಂ ಪಡೆಯೆಂದುಮರಸಿ ಬಿಟ್ಟುಳ್ಳಂದು॥ ॥೪೧॥
ಕ್ರಮದಿಂದ ಮಾತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟುಂದು ಮೊರಮದುವ
ಸಮಯದೊಳ್ಚಂದ್ರಹಾಸಂ ಕಂದವನಿದಿಸಿಕುಂ
ಕುಮಸೂರಂಜಿತಹಾರದ್ರಂಗದಿಂ ಕಂಗೋಳಿಸಿ ನಾತನವಧಾವರನನು॥
ಸಮನದಾಕಾರದಿಂ ಬರುತಿರ್ದ್ದಿತಾಸುರಿ
ತ್ರಮಯುಗವನೆಳಗಿಸುವೆಸಿ ಬಪ್ಪಷ್ಟಿಯಂ
ರಮಗಾದಿಯ್ಯಾನುಸುಮಫಲಮಂ ಕಾಂದು ತನಗೆಯ್ಯಾತ್ರೆತಹಾವನಾಧವರನು॥ ॥೪೨॥
ಸಾಡಿದಂ ಪರಪರಿಯೊಳ್ಕೆಸೆವ ಸುಮಂಗಳಂ
ಮಾಡಿದನು ಮಾಲೆಯಂ ತಲೆಗೆ ಸೋರ್ವ ಸೋರ್ವನಿದೆ
ಗಾಡಿಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದಕ್ಷತಂಪಗೆಯ ಮಾಲೆಯನಿತ್ತು ಪಂಕಾರಲೋಧ್ಯಾ॥

ನೀಡಿದರಮಣೀರ್ವನಿಮ್ನವರಿಗಂಬುಜದಿ
ದಾಡಿಯರಳವನವನೆಲ್ಲವಂ ಕೈಗಾಂಡು
ಗಾಡಿ ಮಿಗೆ ಮೆರೆವವನವೀರಂತೆ ಮೊರೆವ ಭೃಂಗಾಳಿ ಗಳ್ಗಳುಸವನದಿಂದು॥ ॥೪೩॥
ಮಲಯಪವನಮಾರುತನಾಗಿ ಪವನ ವಾ
ಹ್ನಯದೊಡವನೆಸಗುತಿರ್ಪನ್ನರ್ಪದಯದಸವನಾ
ಳ್ವಯನಾಲಿಸುತಬಳ್ಳಿವಿಡಿದು ಪಾಂಥರ್ಮುಡದಾಹ್ಯೋವನಸೀಮೆಯೊಳು॥
ನಯದಸದವೆಂಗಲೆಯನಾದರದಿ ಮೊಗ್ಗ
ರಯಭವಾಗ್ರವದತರುಲಾತೆಗಳ್ಗೈಗಗಳಿ
ಸೆಯೊಳಿದಗರ್ದಮವತರುವಂತೆ ಭ್ರಮರಾಸವನಂದೇಗಳ್ತೆಸೆದುದು॥ ೪೪॥
ತಳಿರ್ಮುರಿಗಡಿಗೆಮಾವುಗಳೊಳಲ್ಲವದನಿ
ಕ್ಕಲಮಳಿನತಳದಿಂತೊಡರ್ದಿರ್ದಲರ್ಗಳ್ಳಿ
ಗಳುಮಂಬಿಪಂಗಳಂ ವಿವಿಧಮಾರಾಮಯಕ್ಕೂತಗರಸಂದರಂಗಳಂದು॥
ಮೊಳಪಕಂನವಮಾನಸೆಗಳಂದರಂಜಿಸುವ
ನಳಿನೋತ್ಪಲಶ್ರೇಣಿಯೊಪ್ಪಿತಸರೋವರಂ
ಗಳರಮ್ಯಸೋಪಾನದಿಂದತ್ರಿಜಸೆಳ್ವನದಂತ್ಯಗಳ್ತೆಸೆದುದು॥ ॥೪೫॥
ಸರಸಮಿಗೆನಲಿದಾಡುವಂಚೆಗಳ ಕಾಂಚೆಗಳ
ಚೆಲ್ಲರಮಿಸುವಪಾರಾವತಂಗಳ ಕೇಕಿಗಳ
ನೆರೆನಲಿದು ಮೊರೆವಮರಿದುಂಬಿಗಳದಂಬಿಗಳಶುಕಗಳಿಂಗಳೆಗಳು॥
ತರುಲತೆಯತುರುಗಲೊಳ್ಸಾಲ್ದವಾಲ್ದ
ಕರಡೆಗಳ್ಗಿಳಿಗಳುಸುಮಾಳಗಳಾಳಗಳ
ಸಂಡಮಳದಮನದಿಂ ಪಸುಗಯುಸುವಸಗೆಯುಸುವಸಾಜಾವನಮೆಸೆದುದು॥ ೪೬
ಪ್ರಾದ್ಯಮಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿತ್ವಸಾರಸ್ವಮಾಂದ್ಯದಿಂ
ದುದ್ಯಾನಮಾರುತಂಬಿಸಿಮಾರ್ಗಶ್ರಮಂ
ಸದ್ಯಪ್ರಿಯಮನವಮಾಗಳ್ತೆಮಾಡುವೊಳ್ಗಿಕ್ಕನಂ ಮಾಜಿಗೈದಾ॥
ಬುದ್ಧ್ಯಗದಿಂದಿಳಿದು ತನ್ನೆಳಲತರುಮೂಲ
ಕುದ್ಯತ್ಪ್ರರಂಗಮಂ ನಿರ್ಗಮಿಸಿಕಟ್ಟಿನಿರ
ವದ್ಯಸುಗಾನಿಧಿಚಂದ್ರಹಾಸನೆಳೆಮಲ್ಗಳಂತಿರತರಿಸಮುಂದಿಟ್ಟನು॥ ॥೪೭॥
ತೇಜಿಯಂಕಟ್ಟಿದಡೆಯೊಳ್ಗೆ ಪಕರನಿರಿಸಿ
ರಾಜವನದೊಳ್ಗೆಪ್ಪುರಕೆಸಾರಸವಲ್ಲಿ
ಭ್ರಾಜಿಸುವನಿಮಲಿಸರಸ್ತೀರದೊಳ್ಗೆಂದುಕುಬಿಂದುಗಸುಪ್ತಾಗದೊಳು॥
ರಾಜಿವಮೊದಲಾದಲರ್ಗಳಂತಿರದುವಾರಿ
ಮಾಜಿಯಂಮಾಡಿತಾತರುಮಾರ್ಗಯವಂ
ಶಿಗಾಳಿಸವಂಗೈದು ಪತ್ರಮನಾಗಿತಳತಮಾಮರನೆಳಲಂ ಸಾರ್ದನು॥ ॥೪೮

ತಿರದೆರೆದಭಾರ್ಗವಂಪಾಸಿಸುಪ್ಪುದೊರ್ಗ್ಯು
ನೊರಗಳ್ತಿನಮವಗಲಬಸಿಲಿಂದಮಾರ್ಗದೊ
ಳ್ದೆರೆಬಾಳ್ಕೊಡಹಚರಚಿತ್ರಸೂನುಂಗೆಕಂಗಳಿಲರಸೊಗಸಿಂದಕಂಗಳಿವಿಗಳು॥
ಸೆರೆಸೊಂದವಾಲಿಗಳನಾಳ್ಕ್ರಿಯಶ್ಕೃವಂ
ಮಗದುನಿದ್ರಾಲಾಳಲಾಗಿಮಲಗಿದನವಂ
ಮಿರುಗುವಹೊಳಪ್ಪುದೊಳ್ತ್ಯಮರನಿಲಯಲಕ್ಷ್ಮಿವಶಂವವಡಿಸುವೈಭವ॥ ॥೪೧॥
ನವವಿರಚನಂಧಪಂಮಾರ್ಗಂ_ಅಂತುಸಂಧಿ೨೯ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೧೩೩೬ಮಂಗಳಂ॥

೩೦. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ನಿಷ್ಠೆಗೈದಿಂದುಮಾಸನಶಂಖುಚಕ್ರಾನಿಯೊ
ಳಿಕ್ಷುವತ್ರಿವನೊಳ್ದಿಶಾಂಡುಚಹುರಂದದಿಂ
ತಿದ್ದಿತನಗಾತನಂಕಾಂತನಹಾಯಮಂಮಾಡಿದಳತ್ರಿತನುಜೆ॥

ಪದ್ಯಂ

ಸಂತಿಪಮಾರಕೆಬೃಂದ್ರಮಾನಸಂಬಳದೊ
ಅಂತುಸುಖನಿದ್ರೆಯಿಂದಿರುತಿರ್ಪಸಮಯದೊ
ಳ್ಪಂತಳೆಯಿತ್ತಿಗೆಚಂಪಕಮಾಲಿನಿನಾಮದೊಳ್ಪಮಿಗಳುಂಟವಳ್ತೆ॥
ಸಂತತಂಮಂತ್ರಿಸುತೆವಿಷಯಮಿಸುತ್ತಿಯಾಗಿರ್ಪ
ಳಂತರಸದವಳ್ವಸಿಯಂಬಂದರಲ್ಲಿಗೆವ
ಸಂತಕಾಲಂಭ್ರಷ್ಟಮಾಗಿರೆಚಲತ್ತಿದೆಹಾಳಯರಸದ್ಗಾದಿಂದಾ॥ ॥೧॥
ಪೊಚ್ಚೆರೆಗಂಗಾಕೋಮಲೆಯಕೊಬ್ಬಿದಿನಡುವಿ
ನಚ್ಚಿಗದಬಾಲಕಿಯಕೋರಗಾದಮೊಳೆವಲ್ಲ
ನಿಚ್ಚಳದಕಡಪನಿತಂಬಿನಿಯಕೊಂಮಾರುವೇಗಾಯವಿಲಾಸಿನಿಯರು॥
ಪೊಚ್ಚತದಚೆಲ್ವಿನೆಳೆವೆಣ್ಣಿನೊಳ್ಪೆಕಾಲ್ಪ
ದಚ್ಚರಿಯಕದಮಗ್ಗಸುದಬಳ್ಳಬಲ್ಯಾಳೆಯ
ಕೊಚ್ಚಮೊಸಜವ್ವನದನಿಳಿಯರ್ಗದೆತಂದಕೊಗ್ಗಾಗಿಸಂತ್ರಮದೊಳು॥ ॥೨॥
ಕಲಕಿರವಾಣಿಯರ್ಗಾಹಿವೇಣಿಯ
ಸ್ಥಲಕ್ರಮದಯಾನೆಯರ್ಗಯಜನಿದಾನೆಯ
ಸ್ಥಲಧಾತಗಾತ್ರಿಯರ್ಗಂಜದಳನೇತ್ರಿಯರ್ಗೆಪವಿತ್ರಕಾಮಿನಿಯರು॥
ಕಲಕಂಠಯುಗಳೆಯರ್ಗನೆಕಮಾನಿನಿಗಳೆಯ
ಸ್ಥಳಕಳವದನೆಯರ್ಗಲೆಕಾಪ್ತರದನೆಯ
ಸ್ಥಳದಳದರಂನೆಯರ್ಗಂತಸಂಪಂನೆಯರ್ಗಂದನಸೆನಡೆತಂದರು॥ ॥೩॥
ತಳರದಿಗೆತಾಂದೆವಂಗ್ರಡಿಗೆತಾವಕೆಮೊಗಸೆ
ಬೆಳಗಾಯಿಮೊಲೆಗೆನೈದಿಲೆಕಣ್ಗೆಬಾಳೆತೊಡೆ
ಗೆಳೆವಲ್ಲಿಮೈಗೆಸಂಪಗೆನಾಸಿಕಕೆಮಲ್ಲಿಗೆನಗೆಗೆಮೊಲ್ಲೆವಲ್ಲೆ॥

ಅಳಿಸಂತತಿಗಳಿನವಿಭ್ರಮದಿಗಂಟಲಿಸಿದೆಸೆಗಳಂ
ಕಳಿಕುಗುಳ್ಚರಕೆಯೊಳ್ಪಾಯವಂಗಳೊ
ಪ್ಪಿಲಿಸಿದವುಹೊಂಗಪ್ಪಿನೊಳ್ಪಳವಳಿಸಿವ್ಯಾಧಿತಂದಚಂಗಲಿಯಲು॥ ॥ ೪ ॥
ಮಿಂದಿಪ್ಪೊಗಳುವವನಿನದಿತಂದಮಂ
ಕೊಂದಮಲಸುರಕ್ಷದದೆಸೆಗಳ್ಗೆಳ್ವುಪ್ಪೊಳ್ಳಿಸಿ
ಕಂದಕಂದವನಿಜಾತಗಳ್ಗಂಚಾಗುರುಸಿದಹೊದಸೆಮಾದೊಳ್ಬಿಸಿದರು॥
ತಂದತಂದದೊಳ್ಪಳ್ಳಿಮೂಲವಂದಲಗೊಳ್ಳು
ಚಿಂದಾಗಲಂದುನಿವರ್ಬಿಸಿದೊಳ್ನರವವ
ದ್ವಂದದೊಳ್ಪುಷ್ಪಸಂಚಿತ್ರಸಿಡಿಗಂಡಜನಸಿಯಿತ್ತುನಿಗಳ್ತಲಬೊಳ್ಪುಟ॥ ॥ ೫ ॥
ನಿರಸುರಲ್ಪಗಳುಂಚಿಗಳ್ಮೊಳ್ಪವಲ್ಪಟನವ
ಪರಿಮಾನದೊಗಮಲಿದೆವಿಶೆಯತ್ತಿವಳಗಳ
ಕರುವಿಶೆಯಕಂಧರದಕಂಚುವಿನಪುನಸುಚಗಳ್ಕಂಚಮುಸುಳಂಗಳ್ಪು॥
ಪೊರೆವಾಕಮುಳ್ಪನವನಪ್ಪವಿಯತಿಳ್ಳಿರ
ಮೆರೆವಮಳ್ಪುದಪ್ಪುಗಾಳವಬೆಯತ್ತಿಳ್ಳವಂ
ಸುರುಬಿಮವದಾರಬೆನಲ್ಪುರಪಿ ಯಿಲ್ಪುರಳಿಯರಜಲಕ್ಕೆಳ್ಳಳ್ಳಿಸಿಯದು॥ ॥ ೬ ॥
ಲಲನೆಯತಾವೆರೆದರದಮೇಲ್ಪುದಿನೊಳ್ಪಿಸಿವ
ನೆಲೆಮೊಳೆಗಳ್ಪುಗಿತಾವೆರೆದೆರದಸ್ಸಗಳಂ
ತಳುಕದಬೆಳ್ಳಿಕಂಕಾರವಂಮಿಗೆಬೆಳ್ಳುಕಂಕಾರವಂಗಳೊದವೆಳ್ಳಿ॥
ವಿಲಸಿತದಾರಾಸಾರದಂಬುಗಳ್ಪಲಿಸವಳಿ
ಪ್ಪೊಳ್ಳವಿಗಳ್ಪರವನೆಸಾಸಾರದಂಬುಗಳ್ಪೊಳ್ಳಿ
ಲಳ್ಪವಡಿಸಿಸರಸಳ್ಳಿಗಳ್ಪೊಳ್ಳರಡಿಗಡಿಗೆಸರಸಳ್ಳಿಗಳ್ಳಿಯಾಗಲು॥ ॥ ೭ ॥
ಕೊಳ್ಪವಮಬ್ಬುಗಳ್ಪಾಸುರಚಾವಲತೆಯವಂ
ಮಳ್ಪಿಸಿದುಂನರವಯೊಳ್ಪರದರಡಿಗಂಗಾಚಂ
ಚಲದಪ್ಪಾಸುಗಾದಪುನರವದಚಿತ್ರಾಂಗಯತ್ತೆವೆಪ್ಪಾಪ್ಪೊಳ್ಳಿಯದಾ॥
ಮಳ್ಪಿಗಳಿವುದಪ್ಪರಯೆಮ್ಪೆಳ್ಳಿಸಿಮಾರಯಂ
ಸುಳುಕದಚಿನಿವಿಂದೊಳ್ಪ್ಪೊಳ್ಪ್ಪಮೇಲ್ಳಿ
ಮೊಳೆಗೆಲದಸುಂದುಮದಕದದರುಗಾಗರತಳದಕಿಂಬಾನಲ್ಪಳ್ಪೊಳಗಿ॥ ॥ ೮ ॥
ಪರಿಯಲಾಳ್ದನಮಜಂದುಳ್ಪುಪಿತಾಗಾಮಿಂ
ದರೆಯನಿಳಯಂದಿವಾಕರನಿಳ್ಪೆಮನ್ಮಥನ
ಸರಳಾರಡಿಗಳ್ಪಿಸುರಿಮಳ್ಪದಬಿಳ್ದಿನಿಸಿಕಾಂಡುಸಂಪೂರ್ಣತೆಯೊಳ್ಪು॥
ಪರಿಕೊಳ್ಳಿಸಿದವಲ್ಲಿನೆರೆದಿಂಗಳ್ಪಂಮೊಳ್ಳು
ತರುಗಾಳಿಯಾಚೆಲ್ಲುನಗೆಮೊಗದಮುಂದಿಳ್ಗಾತಾ
ವರೆಯಾದವಿಂಬುಂತೆಹೊಂಗಳ್ಪಾಸ್ಪನೆಸೊಳ್ಪುನಾಕಾಳ್ಪದಕಮಲಂಗಳ್ಪು॥ ॥ ೯ ॥

ಮೇಲೆಸುಪ್ಪರಿಸುತಲಿಸೆರಗಾಗಿಬಿಟ್ಟದಂ
ಲೋಲಲೋಚನೆಸೆವಾಸುಕಿಯಾಗದಿರೆಮಿಸ್ತ
ಗಾಳದೊಳ್ಪುಳುಗವುಗತಿಗಳವಿಲಾಸಮಂಕಂಡುಸೋಲಮಾಂಸಲೆಗಳು॥
ಕಾಲಿಂದನಡೆಯಲೊಲ್ಲದೆನ್ನಾಕೆಪಾರಿದವು
ಬಾಲೆಯರಕಂಗಳಿಹುದಾಳ್ಪಹಿಗೆಗಮನದುಜ್ಜುಗಕೆ
ಸೋಲದವರಾರಿಂಬತೆರನಾಗಿಸಲಿಲದೊಳ್ಮುಳುಗಿಬಿದ್ದರಂಗನೆಯರು॥ ॥೧೦॥
ಕಿತ್ತಿರದರಸದ್ಧ್ಯುತಿಯಬೆಳ್ಳಿಗೆಯಸೂಸಲೆನೆ
ನತ್ತುರುಚಿಯತೆರಳ್ಕೆಯಹಾರಳಿಯೆನೆಲೋಚನವಿ
ಕಿತ್ತದಮುಂಮೊನೆಯೊಗರ್ಧಾಳಿಯೆನೆಹಾರಮಂಪರದುಬಿರ್ದರೊಮ್ಮೆಳೆ॥
ಸತ್ತಿಯರಂಕಾದಕಾಂದಮೋರ್ಪೊಬ್ಬಿಸಿ
ಮುತ್ತುವಾಗಿವಿಷಯೊಚಂಪಕಮಾಲಿನಿಯರಾಗ
ಸುತ್ತುಜಲತ್ತಿದೆಯೊಳ್ಪೊಳ್ತುತಿಳಿನೀರತುಂತುರ್ಪನಿಗಳಿಸೆದರ್ಪು॥ ॥೧೧॥
ಮುದದಿಂದವಿಷಯೆಚಂಪಕಮಾಲಿನಿಯಕೊಡನೆ
ಸುದತಿಯನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಕ್ರೀಡಿಸಿದ
ರುದಕದೊಳ್ಪಳಕತಂಮಾನಸನುಧಾರುಮಂದಲದಬೆಳದಿಂಗಳಂದಾ॥
ಸದಮಲಸರೋವರದತೀರದೊಳ್ಪಳಕ
ಕ್ಷಿತಿಜಂತ್ರಕಾಂತಸೋಪಾನದೊಳೊಸರ್ವನೀ
ಕೊದವಿತೆನೆಮೃಗಕ್ಷೀರಗಂಧದೋಳಲಾಕಾಳದಿಂದಪೊರಮಟ್ಟರು॥ ॥೧೨॥
ಕುಲವನಧಮನಿನದಂಗದೊಳ್ವತ್ತಿತದು
ಕುಲದೊಳ್ರತ್ನತಾಪಸರವ್ಯಥಮತಿಗಿತ್ತಿ
ಕುಲದಾಸ್ತತಿಗಳೋಮೋಹನರಸದೊಳ್ತ್ರೋತೆಯಂತಚೆಲ್ವಿನಕ್ರೀಗಳೋ॥
ಸಾಲಮಣಿಮಯದಸೋಪಾನದೊಳ್ಕಲಿಸಿರ್ದ
ಸಾಲಭಂಜಿಕೆಗಳೋವಿಚಿತ್ರಮೆನೆರಂಜಿತರ
ಸಾಲವಲ್ಲವಮಾಣಿಪಾದತಳದಬಲೆಯರದಾಮುಗಳ್ಪುಷ್ಪಿಸಿದವು॥ ॥೧೩॥
ಅಧಟಿಂದಮನ್ಮಥಂತ್ರಿಜಗಮಂಗೆಲ್ದಿದೆಯೊ
ಭೋದಗರ್ವಲವುಶ್ರೈದುಗಳನಲ್ಲಿಜಾಡಿಸಿತೊ
ಕೆದುವಿರ್ದೊಳ್ಪಲಿಪಮೇಣಿಂದೋರಿಗಳಂತೊಡಿಸಿದನೊಮೆಳ್ಳೆನತ್ತೆ॥
ಬದರದಿಂಮೊರಮಟ್ಟುನಿಂದನೀರೆಯರಾ
ಯದಬಳಯನಸಿದುನಿಧಿಯಾಗಿಮಿಧಿಮಾರಯಂತಿ
ಳದುಪಾಲ್ಪೆಳರಮಾಕಂಗಳಾದಾಜಿಸಿದವೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥ ॥೧೪॥
ತೊಳಗುವವನಿತಂಬಗಿರಿಯುಂದಾಗನಸೆವಜಿ
ದೆಳೆಯವಲ್ಲಿಯಮೇಲೆನೆಲಸಿದೆರೀವಿಷ್ಠಗ
ಕ್ಕುಳಿದಿಧಮಾಗನಕಬರನಬಲೆಗಿಷ್ಕಿನಪ್ಪುತಮುಬ್ಬಿಕಾಂತೆಳ್ಳುತೆರದಿ॥

ಸಲಿಲದೊಳ್ನೆನೆದದೇವಾಂಗದೊಳ್ಮೆರೆವರ್
ನೆಲೆಮೊಲೆಗಳಾಗಾಡೆಸೆಮ್ಮೃಗಾಕ್ಷಿಯರ
ಚೆಲುವುನಿಚ್ಚಳದಿಂದಸಾಗಿಬಿತುಕಾಸಾರತೀರದೊಳ್ತುಂಬಿಮೆರೆವಾ॥ ॥೧೫॥
ಕಾಮದಿಂದತಂಗಾಸಂಬಂಧದಿರ್ದಾಗಿಯುಂ
ಶ್ರಮದಿಂದಜಾಂಬವಸಂತರುಹುತಲೆದೋರ್ವ
ಸಮಯದೊಳ್ಬೇಗಾಕ್ಷಿಯರ್ನೆರೆದಮೈಯೊಳ್ಪುಳಕವಸನಂಗಳಂಸಡಿಲ್ಚಿ॥
ರಮಣೀಯವ್ಯಾಚಿತ್ರವಲಂಬನದಕೋಶಗಳ
ಸಮನಿಬಿಡದಚಂದ್ರಿಕೆಯಸೊಗಸುವಿಳೆಮಾಡಳದ
ಸುಮನೋಮಣಾಗದಿಂಪಲವುಬಂಗಾರಗಳಂತೆಗಡುಳುರಂಜಿಸಿದರು॥ ॥೧೬॥
ತಡಿಗದಡೊಣೆನೆಮಡಿವಾಗ್ಮೆಂತೆಗದುಳು
ನಿಡಿಗುರುಳ್ಗಳೆಸೆವಪೂಪದಮೊಗೆಗಳಂಕಾಳ್ಳು
ತೊಡವೆಲ್ಲಮಂತಾಳ್ಳುವೊಗೆಗೆತಿಲಕಮನಿಳ್ಳುತಿಗುರಂದಸೊಬಗುವಳ್ಳು॥
ಅಡಿಗಲತಿಗೆಯನಕ್ಷಿಗಂಜನವಲಗಳ್ಗೆ
ಮುಡಿಗೆನುಣ್ಣಡಬಂಗೆಮಕರಪತ್ರಮನಾಂತು
ಬಿಡದೆಮಧುಪಾನಮಂಮಾಡಿಕರ್ಪುರವಿಳ್ಯಯಂಗೊಂಡುಸೊಗಯಿಸಿದರು॥೧೭॥
ಬಳಿಕಾರ್ಗಳೊರ್ಗಳಂನೋಡುತ್ತನೋಡುತ್ತ
ನಲವಿಂದವೃತ್ತಮಂಮಾಡುತ್ತಪಾಡುತ್ತ
ನೆರೆಸಿಸರಸೋಕ್ತಿಗಳನಾಡುತ್ತಕೂಡುತ್ತಬೆಳ್ನಗೆಯಬೆಡಗುಗಳನು॥
ಅಲಗಳ್ಗಳಂತೆಗತೆಗದುನೀಡುತ್ತಸೂಡುತ್ತ
ಲಲಿತಮಧುಪಾನಮಂಬೇಡುತ್ತಕಾಡುತ್ತ
ಕಲೆಗಳವಿಲಾಸಮಂತೂಗುತ್ತಸೂಡುತ್ತಕಾಣ್ಕೆಸಿದರೆಳೆವೆಣ್ಣುಗಳು॥ ॥೧೮॥
ಅರ್ಗಂಯಿಲೊಳ್ಪಂತುಚಂಪಕಮಾಲಿನಿಗೆಸರಸ
ಕೇಳೆವೆಣ್ಣುಗಳರ್ಪಿಸಮಯದೊಳ್ಬಳೊರ್ಯ್ಯು
ಬೇರ್ಪಡಂಬದಿಂದಕೆಲಸಿಡಿದುಬಂದಾಪಥಯೆಚ್ಚತದ್ಭವದನೆಳಲಾಳು॥
ತೋರ್ಪತಲೆಗಂಬಿನತಳ್ವಸೆಯಮೇಲೆತಂ
ಗಾಳಗೊಣ್ಡದಮೈಯ್ಯಸೊಗಸಂದಮರದನಿರಿ
ಲಾಲನಾಗಮಲಗಿಪಾಚಿತ್ರಪೊಸನಂತರಂದುಸ್ವೈವೆರಗಾದಳು॥ ॥೧೯॥
ಲಾಸ್ಯಶ್ರಯಂತನಗೆವರವರ್ತಿಯೊದುದಿಂ
ನೇಕಧಾವತಿಯೆಂದುಸುಖದಿಂದವವಡಿಬಿಡ
ನೊಸಬ್ಬುವಿಲ್ಲನೆನೆಬೇಸರದೆಬಾಂದಳದೊಳ್ಪಾವಗಂನಡೆವಶಶಿವರ್ಗ॥
ನಾಕೆಂದುನಿಧ್ರೆಗ್ರೈದಸೊಮೊಮನೆನೆವನ
ಶ್ರೀನಾಮನಿಯರತಿಶ್ರಮದೊಳೊಗದನೊಸುನು
ಮಾರರನೆನಪ್ಪಮಲಗಿಪಾಚಿತ್ರಪೊಸನಂತರಂದುನಿಶೈಯಾದಳು॥ ॥೨೦॥

ಪೊರ್ವಿದೊರ್ವಿನ ಗಲ್ಲಕ್ಕನಿದೇವತೆಗ
ಘರ್ವನಿಳಾಬಳಯಂತಾದಿಸುರತನುಜ
ರುವರೆಗದಿನೆಬಹುರನರರಿಗಳಾದೊಡಹುದಸ್ಸರೀತಧ್ಯತಿಗಳು॥
೨ನಾರ್ಕ್ಕರಿಯಕ್ಷಿಣಸರಿದ್ಧಗರುಡಗಂ
ಧರ್ವರೀಳಗಾವನೀಮನುಜನಲ್ಲಿಂದವನ
ಸರ್ವಾಂಗಮಂಬಿಡದೆನೀಡದಳ್ಕಯಿವಿಷಯಸ್ತ್ರೀಯಾಗಬಳಾ॥ ॥೨೧॥
ಚಿಚ್ಚವೆಳೆಗಂಗಳವನವಯವದಚೆಲ್ವಿನೊ
ಳ್ಚಿತ್ತಸಂಗಜನಾಗಸಿವಿವರಿಗೆತೆಗದುಡಂ
ಚಿಚ್ಚುಲಗೆರ್ಚಿಂತರಂಗದೊಳ್ಳಂಟಿದವು ಬಾಂಟಿದವುಗಳಗಳೊಡನೆ॥
ಚಿಚ್ಚನಾದಿದಿಯಿಂದನಾತರಸಿಮುದುಡುಗೊಂ
ಚಿಚ್ಚರಿಂದೆಳ್ದೊಮಾಂಚನದೊಳಾರಿಮುಂ
ಚಿಚ್ಚೈಚಿಮರುವಬಾಲಚಿನರದಿನಿಂದುನಿಟ್ಟಿಸುತಿರ್ದಳೆವೆಳ್ಳೆನೂ॥ ॥೨೨॥
ಸುತ್ತನೀಡುವಳೊಂಮೆನೂಹೂರವಲುಗದಂತೆ
ಪುತ್ತೆಸಾರುವಳೊಂಮೆನೋಲಿಂತಹುದೆಂದು
ಮುತ್ತೆಮುರಿದಪಳೊಂಮೆಹೊಚ್ಚಹೊಚ್ಚಿಯಮೇಲೆಸಲ್ಲಳಂಮದನಿಲ್ಲಳು॥
ಚಿತ್ತದೊಳ್ಳಕೃಸಿನೆರೆಯಲೆಳಸುವಳೊಂಮೆ
ಕೊತ್ತಲ್ಲದನುಚಿತನೆಚಿದರಿಹಿಂಗುವಳೊಂಮೆ
ತತ್ತಳದಚೀಟದೊಳ್ಳಿಂದಾಗವಿಷಯೆನಿಂದಿರ್ದಳಾತನಮೊರೆಯೊಳು॥ ॥೨೩॥
ದಿವಿಜೇಂದ್ರತನಯನೀಳ್ದೆರೆದೊಳಾಗನವ
ಯುವತಿನಿಂದಿಳ್ಕಿಸುತನಂದಳವನಂಗದೊಳೆ
ಸೆವರುಚಿರನಂಬುನದತುದಿಸಿರಗನೊಳ್ಳಕ್ಕಿನಾಂದಿರ್ದಮಿತ್ರೆಯನು॥
ತವಕದಿಂಬಿಟ್ಟುಮುದ್ರೆಯನೀಸರಿಸಿತೆಗದು
ವಿವರದೊಳ್ಗಂನತಂದೆಯಹೆಸರಬರಹಮಿರೆ
ಲವಲವಿಕೆಮಿಗೆನೀಡಿಹಾರುಷಮುಳಸದೊಳಂದನಿಂದೀದಿಶಾಳುತಿರ್ದಳು॥೨೪॥
ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರಚಿವರಿಗೋಮಗಾದಿಮಪ್ಪಬುದ್ಧಸು
ಶ್ರೀಮದಿಂತಂನಮಗಮದನಂಗೆಮಿಗೆಪರನಿ
ನೇಮಿಸಿದಕಾರ್ಯಮಾಚರಿತ್ರಹೂನಸಂಮಹೂಹಿತನೆಮಗೆಮೇಲೆನಂಮ॥
ಸೀಮೆಗರನಾದಪಂಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲಿದಕೆ
ಸಾಮಾನ್ಯದವನಲ್ಲನಮಗೆಮುಂದರಿನರ್
ಧಾಮಿತ್ರನಹುವನೆಂದೀತನಂಕಳುಹಿದವುನಿಂನಬಳಿಗಿದನರಿವುದು॥ ॥೨೫॥
ಹೊತ್ತುಗಳೆಯದೆಬಂದಬಳಿಕವನನುಲರೀಲು
ವಿತ್ತವಿದ್ಯಾವಯೋಜಾತಮಂಗಳನಿಕ್ಷಿ
ಸುತ್ತಿರದೆವಿಷಯವಮೋಹಿಸುವಂತೆಶಾದುವುದೀತಂಗೆನೀನರಿದೊಳ್ಗೆಮಗೆ॥

ಉತ್ತರೋತ್ತರಮಪ್ಪುದೆಂದು ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯ
ನೆತ್ತಿ ವಾಚಿಸಿಕೊಂಡು ತರಳಾಕ್ಷಿ ತಾನದಕೆ
ಮತ್ತೊಂದಕ್ಷರದ್ವಯಮಂ ತಿದ್ದಳುಲ್ಲಂಘಿಸುವರುಂಟೆ ವಿಧಿಕೃತವನು ॥ ॥೨೬॥
ಈತಂ ನಮಗೆ ಮಹಾಹಿತನೆಂದು ತಂದೆ ಬರೆ
ಗೀತನರಸಹನೆಂದು ಕುಲಶೀಲವಿದ್ಯೆಗಳ
ನೀತನೊಳರಸಬೇಡವೆಂದು ಮುಂದಕೆ ಸರ್ವಥಾ ಮಿತ್ರನಹವನೆಂದು ॥
ಈತಂಗೆ ವಿಷಯೆ ಮೋಹಿಸುವಂತೆ ಕಾಡುವುದೆಂ
ದಾತನಂ ಗಾಗೆ ಬರೆಸಿ ಕಾಟ್ಟು ಕಳುಹಿದ ಮತ್ತೆ
ವೇತಪ್ಪುವುದು ವರ್ಣವಿಲ್ಲದೆ ಮೋಸಮೆಂದು ಬಲಿತ್ರಾವಿಸುತಿರ್ದಳು ॥ ॥೨೭॥
ಕಡುಬೆಳ್ಳನಾದವರನಂಕಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ
ತಡೆಯದಿಂದೀತಂಗೆ ವಿಷಯೆ ಮೋಹಿಸುವಂತೆ
ಕೊಡುವುದೆಂದಲ್ಲಿಂದ ತಂದಿತನೀತನಂ ಕಳುಹಿದಂ ಸುತನ ಬಳಿಗೆ ॥
ಪೊಡವಡುವದರದೆಂ ನಮನದೆಣಿಕೆ ಪತ್ರಿಕೆಯೊ
ಳಿಡಹಿ ಬರದಕ್ಷರದ ಬೀಳ್ದಮಿದರಿಂದ
ಕೆಡುವುದಗ್ಗದಕಜ್ಜಮೆಂದಾತರುಣಿ ತಾನದಂ ತಿದ್ದಲನುಗೈದಳು ॥ ॥೨೮॥
ತಪ್ಪಿರ್ದಲಿಪಿಯೊಳ್ಕಾರಮಂ ತೊಡೆದಲ್ಲಿ
ಗೊಪ್ಪುವ ಯಕಾರಮಂ ಕೆಲಬಲದ ಮಾಮರದೊ
ಳಪ್ಪುನಿರ್ಯಾಸಮಂ ತೆಗೆದು ಕರುವೆರಳುಗುರ್ಗೊನೆಯಿಂದ ತಿದ್ದಿ ಬರೆದು ॥
ಅಪ್ಪಂತೆ ಮೊದಲಿರ್ದಮುದ್ರೆಯಂ ಸಂಘಟಿಸಿ
ಕುಪ್ಪುಸದನೆರಗನೊಳ್ಪೊಕ್ಕಿಪಳೆಯೊಳಿರಿಸಿ
ಸೊಪ್ಪುಗಾಗದತೆರದೊಳಿರ್ದುಮೆಲ್ಲನೆ ಮತ್ತೆ ಸುತೆ ತೊಲಗಿ ಬರುತಿರ್ದಳು ॥ ॥೨೯॥
ದಿಟ್ಟಿಮುಳಿಯದು ಕಾಲ್ಗೆ ಭಿತ್ತರವುಮನಂ
ನೆಟ್ಟು ಬೇರೂರದು ಕಾಮನಂಬಿನ ಘಾಯ
ವಿಟ್ಟಗಾಸಿತಂಗಲತೆಕಾಮೋರಿತೊಡಲಾಗಿ ಗೆಳರಹಾದುರಿ ತಲೆದೋರುತು ॥
ಬಟ್ಟೆ ವಿಡಿದೊದನೊದನೆ ತಿರುತಿರುಗನೋಡುತಡಿ
ಯಿಟ್ಟಬೀಚೆಗೆ ಬೀರಬೆರಸಿ ದಕ್ಕಿಳದಿಯರ
ಘಟ್ಟಿಸೊಪ್ಪು ಪುತ್ರಿ ಮದನಸಂತಾಪದೆಡೆಯಾಟದಂತರಂಗದ ಬಾಲಕಿ ॥ ॥೩೦॥
ಆಳಿಯರ್ಕಂಡುದಾರಿಕೆಯ ಮೊಗದ ಭಾವಮಂ
ಕೇಳಿದರಿದೇನೆಲೆ ಮೃಗಾಕ್ಷಿ ತಳುವಿದೆ ಮನದ
ಬೇಗಂಬೆಮಾವುದು ಪುಷ್ಪವಹಾರುಘಾಸದೊಡನೆ ಬೆರಸಿ ಕುಡು ಬೆದರು ವ್ರೊನಲು ॥
ಕಾಳಿವರಿಮಕೆವನದ ಗಿಮುದುಂಬೆತನು ಚಿತ್ತ
ದಾಳಾಪಮಂಮಾಚಲರಿದ ಮುಡಿಸಾರಿಂದು
ಕೋಳುಮೊಡಮಾಗಾಲಂ ತನ್ನುಮಂ ತಾನೆತುಬ್ಬುವುದೆಂದು ಮನಗುತಿರ್ದಳು ॥ ॥೩೧॥

ಕೆಳದಿಯರನುಡಿಗೆನಸುನಗುತನಿಜಭಾವಮಂ
ಮೊಳೆಗಾಣಿಸದೆಮುಸಗಿಸರಸವಾಡುತಮುತ್ತು
ಗಳೆವಮಂತ್ರಿಜೆಸಹಿತತಿರುಗಿದಳ್ಸದಿಂದಮನೆಗೆಚಂಪಕಮಾಲಿನಿ॥
ಮೊದಲಾದಕಾಮಿನೀಪ್ರವರಗಳ್ಸಮಯದೊ
ಪ್ಪುಳದವಸ್ತುವಗಳನುತ್ತಮವಾದ್ಯಂಗಳಿಂ
ನಲಿಕಲಹಂಸನಡಿಗೆವಿಲಾಸದಸುರಂಭೆಯರಜೊತ್ತನದಸುಸ್ವರದೊಳು॥ ॥೨೨॥
ಪದುಳದಿಂದೈತಂದುಬಾಲಕಿಯರರಸಳಹಿ
ಸದನಮಂಪೊಕ್ಕಳವನೀಪ್ರಸ್ಥಿತಾಕ್ಷಿಬಳಿಕ
ಮದುವೆಗಳಮಂಗಳೋತ್ಸವದಮಧುರಸ್ವನಂಗಳನಾಲಿಸುತಮನದೊಳು॥
ಇದುಕುಶಲನಿಮಿತ್ತಮಿಂದೆನಗೆವೈವಾಹದ
ಪ್ರಸ್ತುದಯಮಾದಮದನಾಂತನೊಳೆಂಬೆನ್ನಾಸೆಯಿಂ
ಮದನಶರದಿಂದಳ್ಕಿದಿಕೆಯಾದಮಂತ್ರಿಸುತೆಮನನೆಗೆಬಳಲುತಿರ್ದಳಂದು॥ ॥೨೩॥
ಕುರುಕುಲಾತಸಂಪ್ರಾತಕೇಳ್ಪ್ರವನದೊಳ್ಪೊಳೆ
ವರಮಾತಾಪದೊಳೊಂದುಪಗೆಯಂಪತ್ತುವಾ
ಶರಯುಗಕೆಸಮವಾಗಿಪ್ರಾವಿಸಬ್ಬಂದಲ್ಲಿನಿಲ್ಲಗಾರಂದೊಳ್ದಳು॥
ಪರಿಚರಿಯದಬಳಿಯಸ್ಪ್ಪಳನಗಸಪ್ರಾಪ್ತಸಖಿ
ಯರಮಾತನಾಲಿಸಳನಂಗಶರಕೆಮೈಗೊಡದ
ಭರವಶಂಜರದಗಿಳಿಯಂತೆದಿನಲಾಮಿನಲ್ಲಾಸುತಿಹಾಭಾಗಮೃಗವನು॥ ॥೨೪॥
ಬಂಗಾರದೊಡಗಳ್ಪುದಿಯಲುದಲಿದಲ್ಗಾದಲುಶಗೆ
ತಂಗಾಸವನರಸುವಪ್ಪುನುಮಾರುತನುತನಗೆ
ತಿಂಗಳೆಂದಲಸುವಪ್ಪನುಸುಯ್ಯುತೆಳವಿದೆಂದಂದಲಿಯುಕೇಳ್ಪವರೊಳು॥
ಕಂಗಳವನೊಳೆಪುವಿನಪ್ಪೈತ್ಯವನುಗಳಿಂದ
ಪಂಗಾಮುಪುಹಾರಮಂಪ್ಪದಯದೊಳ್ಪೊಳೆಪ್ಪು
ಸುಂಗಾಸಳಂತಾಮದಿಂದುಸಾತಕಸುವಳಬಲೆಕಾಮತಾಪದಿಂದಾ॥ ॥೨೫॥
ಜಲಜಂತ್ರದಿಡೆಯೊಳ್ಳವಸಿಯಶಾಗಾದೊ
ಳ್ಪುಲಯಜದಮಾದಕ್ಕಾಳ್ಕೆಕಾಂಕ್ಷೆಳೆಯೊ
ಳ್ಪುಲಿತಲತಾಮಂಟಪದೊಳೆಸೆವತಂಗೊಳವತದಿಯಸುಳವಸ್ತ್ರದೊಳು॥
ಯೆಳೆವಿಲರಪುಂಬಿಗಳಪಲ್ಲವದಕುಸುಮಸಂ
ಕುಲದಪಾಂಸಪದಗಿಳಿಯಕೋಗಿಲೆಯಕರ್ಕಶದ
ನಿಲಲಿಯಮಪ್ಪುಗೆತುದಿನೆಲೆಯಚಂದ್ರಶಾಲೆಗೆಬಂದಳಂಬುಜಾಕ್ಷಿ॥ ॥೨೬॥
ಅಲ್ಲಿನಿಜಸಖಿಯರಬಳಿಯಚಿತ್ರದಾಸರಂ
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆತವಿಸಲೆಂದುಪಚರಿಸಲವರ
ಸಲ್ಲಲಿತಮುಖವಾಗಿಲಾಬಣ್ಣಮಂತಳಾಧರಂಗಳನಿಕ್ಷಿಸಿ॥

ತಲ್ಲಣಿಸಿತಿಣಕರಿಗಳಮಾಸರಲ್ಬ್ಬು
ವಿಲ್ಲಾರಡಿಲಲಿತತಳಾರ್ಗಳಿಂದೆಣಿಸಿದ
ಗಲ್ಲದೊಳ್ಪ್ರಿಯಿಳ್ಳುವೆರಗಾಗಬಂತಸುವತೆರಡೊಳವಳಿರುತಿರ್ದಳು॥ ॥೩೭॥
ಪಾವಗಮಳದರುಂತೆಮಾರಲಮೋಳ್ಪದೊಳುರದ
ಜೀವಿಸಿದರುಂಬೆರಾಳ್ದಿಜ್ಜಿನೊಳ್ಪೆಳ್ಗೊಂಡು
ಬೇಳ್ಪುತಸುವಿಧಿದಮಹಾಳ್ವರುಂಬೆಟಂಭ್ರಮಸ್ಥಳವನರಬಲೆಯಗೆಳ್॥
ಹೂವಳಿಯನೊದವಿಸುವೆವೆಂದುಬಡುಶಿಥಲ್ಲ
ದಾವಶರುಣಿಗಳವರ್ಷಿರಹಾಮಾಣಿಯಮನವ
ನಾವಶಸಲೆಳ್ಸಹುದೊಶಿವಶಿವಾತಾಳಲಿರಡೆಂದೊಳ್ವಸಿಜ್ಞನುಡಿದಳು॥ ॥೩೮॥
ಬಿಳವಿಗೆಗೆಸುರಹೊಂದುಕಳಿಯನೇಳ್ಕಳುಹಿದಹೊ
ಮುಳಿದಂದುಶಿವನೆಳ್ಶಿಮತ್ತೆಶರುಣಿಬಿದಹೊ
ಮೆಲುತಮೆಲುತೆಳ್ಶಿಬಿಳ್ಳವ್ಪೊಳ್ಪುಣಿಗಳಿಂದುಕಳಿಮದನಮಂದಾನಿಲರಸಾ॥
ಸತಿಬ್ರೈದುಕಾಳ್ಗಿಲಿಯತುಂಬಿಗಳಗಿಳಿಯಕಳ
ಕಳಶಿವಾಯಸಮಂಸಹೋಳ್ಜಮಂತಂನಶರ
ತಳಮಂಜರದನಿಂದಿಸಿದಘೋಳ್ವಸ್ಸಿಬಾಲೆಯಂನೋಳ್ಡಿಬಿಸುಸೂಯ್ಸುತಾ॥೩೯॥
ಯುವಳಮನದೆಣಿಶಿಕ್ರೈಗೂಡುಬಾವೆಲ್ಲರುಂ
ವಿವಿಧಕುಸುಮೋಳ್ತ್ಕರಸುಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದ
ನವಪಕ್ವಫಲಮೋಳ್ದಶಾಧಿನ್ಪೈವೇಳ್ಧ್ಯದಿಂಧೂಪದೀಳ್ಪಂಗಳಿಂದಾ॥
ಶಿವನವಲ್ಲಭೆಯನರ್ಚಿಸಿವರಫವರುಘಕು
ತ್ಸವದಿಂದಮೋಳ್ಂಬಿಯಂಮಾಳ್ಪಿವೆಂದಾಸಕಲ
ಭುವನಮಾತೆಯನುಮಾದೇಳ್ವಿಯಂಗೌರಿಯಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರಾಸ್ತ್ರಿಯರು॥ ॥೪೦॥
ಪ್ರಸಾದದರ್ಪದೇಳ್ಳನಿಯನೆಡೆಯೊಳ್ಳತ್ತ
ಹೂಸನ್ಪೈತಹಾಮಾರ್ಗಮಂನೋಳ್ಡುತುಪಟರಸು
ವಾಸಸ್ತ್ರೀಜನದನುಡಿಗಳನಾಲಿಸುತವಿಷಯಚಿತ್ರದೊಳಂನಪಿತನಾ॥
ಶಾಸನವನಿಂದುಮದನಂಪಾಲಿಪಂತೆನೀಳ್
ಸೂಸುಶಾರುಣ್ಯವರುಘವೆಂನಮೇಳ್ತಿಂದು
ಮಾಸುದತಿಪ್ರತ್ತಿಯಂಬೇಳ್ಡಿಕಾಳುತಿರ್ದ್ದಾನತೆಯಾಗವಾರ್ತೆಯನು॥ ॥೪೧॥
ವಿಜಯನೇಳ್ಪತ್ತಬನದೊಳ್ಪಂಪ್ರಹಾಸನಂ
ಬುಜಮಿತ್ರನಪರಾಹ್ನಶ್ಶೈದಕ್ಷಿನಿದ್ರೆಯಂ
ತ್ಯಜಿಸಿಮೊಗದೊಳದುಮತ್ತುಳಿಸಿಶಮುರ್ಶವೇಳ್ಳಯಂಗೊಂಡುಬಳಿಕಬಿಗಸಿ॥
ನಿಜವಾಜಿಯಂಬಂದದರ್ಶನಿಚಿರವೆರೆಸಿ
ರುಜುವಾದಶಹನಂಗಳಂಕೇಳ್ಳತೊಲಿದುಪೆ
ಶಟನಮಿವನಾಕೆಂದುಸೋಳ್ದುಶ್ಶೈನಗರಮಂಮೊಸ್ತನಮೆತರುತಿರ್ದನು॥ ॥೪೨॥

ಆನಗರದೊಳ್ಸಂತಸೋತ್ಸವಂ ನಿಮಿರಲು
ಜ್ಞಾನದಿಂ ಗಾಲವನಸ್ತೂತ್ರಮಂ ಶೋಧಿಸಿದ
ದಾನಂದಯೋಗಮಂ ಕೈಕೊಂಡುದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಗೆ ವಿಚಾರವನೊಪ್ಪಿಸಿ॥
ಧ್ಯಾನಪರನಾಗಿರ್ದನದರಿಂದಮೊಳಲರ್ಪ
ಧಾನಿವಾಳಿಸುವವಂ ಮೊರಮಚ್ಚಿರಷ್ಟೈತ
ಪ್ಪನುಮದನಂ ಧುರಂಧರತೆವೆತ್ತಸಮಯದೊಳ್ ಭೋಗದೊಳ್ ಭರತರ್ಷಭಾ॥ ॥೪೩॥
ಶ್ರೀಕಂಠನಂತೆ ಗೌರಿಮೈಗೆ ಪೂಮದನನಂ
ಲಾನದೊಳ್ ರವಂತೆರಂಕರಪ್ರಿಯನಾಗಿ
ಸಾಕಾರದಿಂದೆನೆ ಮದನನಿವನೆಂಬಂತೆ ರಂಜಿಸುವ ಮಂತ್ರಿಸೂನು॥
ವ್ಯಾಪಿಗರ್ಗೆರಸ್ಥರೊಳ್ ಜಿಗಭುಜಾವದಿಯಜಾ
ಮಿಕರದ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿರ್ದನಿಕ್ಕೆಲದ
ಕೋಕನದನೇತ್ರೆಯರ್ ಚಿಮ್ಮಿಸುವ ಚಾರುಚಂಚಲಚಾಮರಂಗಳಿಂದಾ॥ ॥೪೪॥
ಉಚಿತದಿಂದೊಪ್ಪುವ ಮಹೋತ್ಸವ ಪ್ರಾಜ್ಞಜನ
ನಿಚಯದನಿಯೋಗ ಭೋಗಿಕರ ಪುರೋಹಿತರ
ವಚನಸಾರವಿದರ ವರಗಾಮಕರ ಭವಂ ದೇವಾಯಕನಟನನರ್ತಕಿಗಳಾ॥
ರುಚಿರದಿಂ ಸ್ವಸ್ತಿವಾಚತ್ರಮಂ ಸೊಗಸಾಗ
ರಚಿಸುತಿಹ ಪ್ರಾವಕರ ಸಂಗೀತಗೋಷ್ಠಿಯಿಂ
ಸಚಿವಸುತನೋಲಗಂ ರಮಣೀಯಮಾಗಿರ್ದುದಿಂದ್ರನಾಸ್ಥಾನದಂತೆ॥ ॥೪೫॥
ಕೇಳಿಮಗೆ ನಗರದೊಳ್ಪದೆ ಹಂದಮಂತ್ರಿಸುತ
ನಾಲಯದಮುಂದೆ ವಾಜಿಯನಿರ್ದುದ ದ್ವಾರ
ಪಾಲಕರ್ಗಿದಮಹಾಸಂಭ್ರಮಪರಂತರಂತರದೊಳಿಕ್ಕಿಸುಲಾ॥
ಯೋಗಿನಿಯ ಬಾಗಿಲ ವಿವೇಕನೆಂಬವನಿಹಂ
ಕೇಳ್ದಿದಂ ಪಿಡಿದವೇತ್ರಯಷ್ಟಿಸಹಿತಂ ಬಂ
ದೋಲಗದೊಳಿರ್ದ ಮದನಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಲ್ವುದಾಕಾರದಿಂತೆಂದನು॥ ॥೪೬॥
ಅವಧರಿಸು ಧೀರ್ಯ್ಯನಿಂ ವೈರ್ಯ್ಯಂಗೆ ಕೌರ್ಧನಂ
ಬವನಾಪ್ತನಾಗಿಹಂ ನಾಯಷ್ಟಿಯಂ ಪಿಡಿದುಸ
ಲ್ಲವನಲಾಬಾಗಿಲ್ಗೆ ತನಗಾತನಂತೆನಿಂ ನೊಪ್ಪುಲುಗೆಯಂ ತೆಬರದೆ॥
ತವಸ್ತುತ್ಯನಾಗಿಹಂ ಸಾಕದಂ ತಿರಲಚ್ಛಿಲ
ತ್ರಿಭುವನಕಧಿಪತಿಯಾದ ಮುರಹರನ ಭಕ್ತನ
ಲ್ಲವೆ ಕಂಡು ಪೂಜಿಸನಾತನ ಬರವನರುಪಲೇತರೆ ಸುಮ್ಮನಿಹೆಯೆಂದನು॥ ॥೪೭॥
ನೀತಿಸಂಮತದಿಂ ವಿವೇಕನಿಂತೆನೆ ಕೇಳ್ದು
ಕಾತರಂಬಡಲಂತು ತಾನವನಿರ್ದುವರು
ಷಾತಿಶಯದಿಂದ ಮದನಂ ಚಂದ್ರಹಾಸನನಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಸಂದಣಿಸಿದಂ॥

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಪ್ಪಿಸೈವಿಧದೊಳವನಿಸುತೆಗೆತಂ
ದಾತನರಸತ್ಕರಿಸಿಚಂದನಾವತಿಯತ
ನ್ನಾತಳದಮೇಧಾವಿನಿಯಚುಂಬನಸುಕಲಪೇಳ್ದೆಯಂಚೆಸಗೊಂಡನು॥ ॥೪೮॥
ವಿನಯದಿಂಮತ್ತೆನಸುನಗೆವೆರಸಿನಿಂದವರು
ಕನಮಿಂದಪೂರ್ವಮಾದುದುಬಂದಕಾರ್ಯಮಂ
ತನಗೊರೆವುದೆಂದುಮದನಂಚಂದ್ರಹಾಸನಂಕೇಳ್ದೊಡಾತಂಗೆನಿಂದು॥
ಜನಕನೆಂನಂನಿಂನಬಳಿಗತೆರಹಸ್ತ್ರದಿಂ
ದನುಮತಿಸಿಕಳುಹಲಾನೈತಂದೆನೆಂದೆನುತ
ಬಿನಮಡಿಸಿಪಾತನಿಚ್ಚರದೊಳುಪಾಪತ್ರಮಂಕಾಣ್ಬನಾತನಸ್ಯೈಯ್ಯೊಳಿರ್ದು॥ ॥೪೯॥
ಯಿದ್ದವರನಾಸುತೆಯೊಳಿಂಬಿರಕೆಹೂಸನಂ
ಗಹ್ಜಗೆಗೆನಿಲೆಗೊಳಿಸಿಮದನನಾಸ್ಥಾನದಿಂ
ದೆಷ್ಟಮಲನೆಂಬತಂನನುಜನಂಸೂಡಿಕಾಂಡೆಕಾಂತಭವನಕೈದಿ॥
ಪೊಡ್ಡಿಸಿದಮುದ್ರೆಯಂತೆಗದುಪತ್ರವನೋದಿ
ತಿದ್ದಿದುಷ್ಟರವನಕಯ್ಯಡೆವಿಜದಬರಹಮಂ
ದದ್ದನತಿಸಾಯುಷ್ಯಾಗ್ರವದೊಳಾಗರತಯಾಗತನಯಕೇಳ್ದುತುಸವನು॥ ॥೫೦॥
ತೀಸಾದುವ್ರೈಯ್ಯನಿಂದೆವನಗೆಸೆಮಿಸಿಕಳುಹಿ
ದೀಸುವಕ್ಷ್ಯಾರಿಗಳ್ಪುಹೋಪಿತಂತನಗೀತ
ನೀಪಿಮೆಗರಸಾದವಂಸುಪದ್ಮಮಿತ್ರನಪ್ಪವನಪುದುನಕ್ಷ್ಯಯಮಿದು॥
ಮೋಸವೆಸುಲಾಚಾರಗತಿಯನಾಶ್ರೈವದೆವಿ
ಲಾಸದಿಂವಿಷಯೆಮೋಹಿಸುವಂತೆಕಾಡುವೆನಿದ
ಕೋಸರಿಸಲಿಕೆಂತಗೆತ್ಕ್ಷವರನೀತನೆಂದುಮದನಂತಿಳಿದನು॥ ॥೫೧॥
ಮುಂನತಂದೆಯನಿರುಪದಕಾರ್ಯಮದರಮೇ
ಲೆಂನಮನವಿವನೊಳ್ಪಕ್ಷಪರಿಸುತಿದೆಯಾವ
ನುಂನಿಸುವದನಜೆಗೀತಂಗೆಪಾಸಟಿವಿಚಾರಿಸೆಕನ್ಯಾಸ್ತ್ರನಿವನು॥
ಯಿಂನುಸಂಶಯಮಿಲ್ಲಮಾಚಂದ್ರಹಾಸಂಗೆ
ಕಂನೈದಿಲಂದದ್ದೆಯತಂಗಿಯಂಕಾಣ್ಪು
ಮಂನಿಸುವೆನೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿಮದನಂಮತ್ತೆಬಂದನೋಲಗದಸುತ್ತೆಗೆ॥ ॥೫೨॥
ಗಾಳಿತ್ತಪ್ರಕಂಕರಿಸಿನೋಡಿಪದನಾಗಲಮ
ಸುಗಾವಾದದಾಳಿಸೂಚವನಮಲಲಕ್ಷ್ಮಂ
ಸುಗಾಬಿಸಿವಿಸ್ತರಿಸಿದಬರ್ಭಿಕಮದನಂಮಾಡಿಸಿದಮೊಸಗೆಯಂಮೊದಲೊಳು॥
ಅಗಾದವೃತ್ತವನೆನಿವಸುದಿತೋರ್ಗಂಗಳ
ಕ್ಷಗಾಬಿಸಿದವುಚೇಕಾದಮಂಗಳಸುವಸ್ತ್ರ
ಭೂಗಾಮಯದವೆಧಿಯಂವಿರಚಿಸಿದರೊಳ್ಪಿನಿಂಪ್ರೈನಾಹಮಂಚಪವನು॥ ॥೫೩॥

ಬಳಿಕಮದನನಮೇಳ್ಗೆಯೊಳಂದುವಿದಿತಮಂ
ಗಳವಿವಾಹೋಚಿತಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ವಿರಚಿಸಿದ
ಕಳೆಯದಿವಿಜರ್ಷಿಗಂಧ್ರಿಯಶ್ರೈದಿಮಜ್ಜನದಮಂದನದಮಾಳ್ಪೆಗಳನು॥
ಅಳವಡಿಸಿದರ್ಪಾಗಿಯೊಳ್ಪೆಸೆವಖಾಸಗದಮದ
ವಳಿಗನಾಗರ್ಫಿಸುಳಂದಜಂದೇವಮರ
ನಿಳಯಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನೊಲವಿಂದವಿಷಮಮೃತಮಹುದುಮೊಸತೇನೆನಲ್ಕೆ॥ ॥೫೪॥
ತ್ರಿಂಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಅಂತುಸಂಧಿ ೩೦ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೧೬೩೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥

೩೧. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಸ್ತ್ರೀವಿವಾಹದೊಳುಪಹತಿಯಕ್ಕತಂಗಳಂ
ಸುತನೊದವಿದುತ್ತಮಕ್ರತುಯಂ ಧರಾಧಿಗಧಿ
ಪತಿಯಾಗಿನೆಗಳ್ದಂ ಚಂದ್ರಹಾಸಂ ಚಂದ್ರಹಾಸಂಬೆಯಂಮೆಚ್ಚಿಸಿ॥

ಪದ್ಯಂ

ವಾಸವಾತ್ಮಜಕೇಳಲಂಕಾರದಿಂಚಂದ್ರ
ಹಾಸನಂ ಮದವಳಿಗನಂ ಮಾಡುತಿರ್ದನೀ
ವಾಸಿನಿಯರುತ್ಸವದೊಳಂತೆಂದು ಮದನನಂತಃಪುರದೊಳೆಚ್ಚರಿಸಲು॥
ಪ್ರಾಸಾದದೊಳ್ ಬಿಸುತಿಹವಿಷಯೆಗೆ ವಿ
ಲಾಸಿನಿಯರ್ಪ್ರೀತಂದುಸುಡಿದರಂಬುಜವನಕೆ
ನೇಸರುದಯಿಸುವಕಾಲದಮುಂದೆಕಂಬಿಡುದುಬೀಸುವೆಳೆಗಾಳಿಯಂತೆ॥ ॥೧॥
ಸೊಗಯಿಸುವಪಚ್ಚೆಕರ್ಪುರದಮುಡಿಯಂಮೈಗೆ
ತಿಗುರಿದೊಡೆಖಾವಂತದೊಳ್ಪೆಸರಲೆಸೆವಕುಚ
ಯುಗದೆಡೆಗೆಮೈತ್ರಿಡೊಡೆಕಂಗೊಳಿಸೆಪಂನೀರನೊಡನೊಡನೆತಾದಡೊದಡೆ॥
ಮಿಗೆಪೆಚ್ಚಿತುಕಯೆಂದುಮತ್ತೆಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂದು
ಮುಗುಳಂಬನುರುಚೆಗಾರದೆಮೊರಳ್ಪುಮರೆ
ಮಗಳೆಡೆಗೆವರತಂದುನುಡಿದಳೊಸಗೆಯನಾತ್ಮಸಖಿಯೊಳ್ವಿಷಯೆಯುಬ್ಬಿದಳ್॥೨॥
ಚಿಂತೆಯಂಬಿಡುತರಳೆಕ್ಶ್ಯಾರ್ಥಿಗನಿಂ
ನಂತರಂಗದಬಯಕೆಕಶಿಹಾಸನೆಂಬವಂ
ಕಂತುಸಮನಾಗಿಹಾಂನೀನದೇಂಪುಣ್ಯಮಂಮಾಡಿದೆಯೊಮುಂನಿಳೆಯೊಳು॥
ಪಂತಳೆಂದ್ರನಕುವರನಗುತಸರಸದೊಳಾಡಿ
ದಂತಾಯ್ತುತಂದೆಳುಹಿದಲೇಖನವನೋದಿ
ಸಂತಸದೊಳಂದುಮದನಂನಿನನಾತಂಗೆಕಾದುವವೆಂದವಳೊರೆದಳು॥ ॥೩॥
ರಜ್ಜುಬಂಧವನುಗದಮೃಗದಂತೆತಾನಿದ
ಕಜ್ಜಮೊದಗುದತ್ತಿಮೊಗಮರಳ್ಪುದುಬಳಿಕ
ಲಜ್ಜೆಮೊಳೆದೋರದುದುತಲೆವಾಗಿನೆಲನನುಂಗುಟದಿಂದಬರವುತಿರಲು॥

ಉಜ್ಜುಗಮಿದೇನಬಲೆನಾಮನದಿಮಂಗಳದ
ಮಜ್ಜನದಮನೆಗೆಂದುಕಮಲಾಯತಾಕ್ಷಿಯಂ
ತಜ್ಜನನಿಕಳುಹಿದಳಿತಂಬಿನಿಯರುಪ್ಪರಿಗೆಯಡಿಯಿಂದಿಳಿದುಬಂದರಾಗ॥ ॥೪॥
ವರಕಾಂತೆಮಂಜ್ಜನಂಜ್ಜನದವಿಲ್ಲವಾ
ಧರದಗರುರಾಜಿರಾಜಿತದಕಾಮತಿಗೆಸೆಂ
ದರಮಂಟಮಾಂಗಮಾಂಗಲ್ಯದಬಲೆಯರುದಕಮಾಡಿಸನಕಲಶದಾ॥
ಸುರುಚಿವೆತ್ತರುಗಾತರುಗ್ರಪ್ರಿವಾಳದಪ್ರಸ್ತ
ಪರಿಪ್ಲುತದಕಲ್ಪಕಲ್ಪವಿಧಾನಮಾಗಿರದೆ
ವಿರಚಿಸಿದರಾಗರಾಗದೊಳಮಲಕೋಮಲಪ್ರಸನ್ನಸಮಸ್ತವದೊಳು॥ ॥೫॥
ಮುಟ್ಟಿದರೆಂದಭರದಿವಳಮುಮಾರತಿನ
ದಿಟ್ಟಿಯರದೆಂತೊನವಮಂಚುಮವನೀಗನಂ
ಪಿಟ್ಟಿರಲ್ಲದೆಪೋದಮದ್ಯಮೊಳದೆಂತುನಿಲಿಸಿದರೊದಿವ್ಯಾಂಬರವನು॥
ಬಟ್ಟಮೊಲೆಗಳಮೊರೆಗೆಬಾಗಿನದೆವೆಚ್ಚಿಂತು
ಕಟ್ಟಿದರೊಹಾರಾವಳಿಯನೆಂದುಕೌತುಕಂ
ಬಟ್ಟುನೋದುಮಪೊಲಿಸಿದಳಾವಧುಯೆಬಳಕಲಂಕಾರಮಂದಿತೆಯಾಗಲು॥ ॥೬॥
ಬಾವಂನಗಂಬಿನಂಗಬಲಲನಿಗಮಲೆಪ
ನಾವಳಗಲೆಕಿಂಮಕಸ್ತೂರಿತಿಲಕ್ಕೆ
ಪ್ರಾಪಿಸಿಲಲಾಮವೆಲೆತಕಮಗಾಜಿಗೆಸೊಂಪೊದವಿದವಯವದೊಳಂಮುಪಮೆದಾ॥
ಮೂವೆಸರಕಾಮಲೆಗದೆಕೆಮಸುಮದಮಾಲೆ
ಲಾವಣ್ಯಪ್ರಸೂನಗಾದಪಿಗ್ರಾಪ್ರಕರಗಾಮಿನಿ
ಕಾಪಿಡಿಯರಲ್ಲಸ್ಪೃಳೆಂದಿಯರಕೆಸಪ್ತವಿಧಯೆಗೆಸಿಂಗರಂಗೈದರು॥ ॥೭॥
ಅಪರದಿಗ್ಗಜದಂತಜನೋಪ್ಪುಪಿತಂ
ವಿಮಲಮಾಳಪದದಣಿತಾರಕಾಲಂಕೃತಂ
ಲಿಖಿಯಂತೆದಿಪೂರ್ಣಕೋಪ್ರಾಪ್ತಿತಂದ್ವಿಜದಂತೆಶ್ರುತಿಯುತಂದೈತ್ಯನಂತೆ॥
ಅಪಪೂತಾನಿಮಿಷಲಿಲಾವಲಂಬಂನರ
ಧಿಪನಂತೆಕುವಲಯಶ್ರೀಧರಂಘನದಂತೆ (ನಪ್ತದಂತೆ)
ಚಪಲಾಶ್ರಿತಮಮಾಗಿರ್ಪುದಾಕರಿಮುಪ್ಪಿಯನೆತ್ರಿಯುಗಮಿಂಪೆಚ್ಚಿದುದು॥ ॥೮॥
ಉಲ್ಲಾಸತಿಲಕಮುಂಸುತಮಾಲಪತ್ರಮುಂ
ಮೊಲ್ಲೆಯಮುಗುಳ್ಗಳುಂಚಾಂಪೇಯಮುಂ
ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲರ್ಗಳುಂಸಂಪಗೆಯಮೊಗ್ಗೆಯುಂಪಿಂಬದಳಮುಂತೋಳಗುವಾ॥
ಪಲ್ಲವಿತನಾಲಕಾನನದೊಳಂದವಿವುಮೊನ
ತಲ್ಲಿಂಬತೆರನಾದುದೆಂತುಬಂಗಾರುವೆನೆ
ಚೆಲ್ಲೆಗಂಗಳಚೆಲ್ವೆಯೊಳ್ಪಿನವಬಾಲಕಿಯನಗೆಮೊಗದಸೊಂದರವನು॥ ॥೯॥

ಶ್ರವಣಾಭರಣಗಳಿಂದಹಸ್ತಭೂಷಣಗಳಿಂದ
ದಿವಿಜಪದಮೆನಿಪಂತೆ ಸಂತಸದಿ ಯೋಷಿತೆ
ಭೂಪರಿಂದರಸಗೆಯ್ವುತ್ತಂತ್ರಿದೇವರ್ಷಿಯಿಂ ಭೂರಾಗಮೊಪ್ಪುವಂತೆ॥
ತಪಮೆರೆವ ಸುಧ್ರೆಪತನಾವಲಂಬದಿಂ
ದವಸಗಳಂಗದವಿನಾಜಿತದಿಂದಸಂಮಿತ
ಸ್ವರ್ಗಸುಲಭಮಂ ನಡೆಸುವ ಭಗವಂತನೆಚ್ಚತ್ತಿರ್ದವಿಷ್ಣುಯೊಳಂ ಸಾಧಿಸಿದನು॥ ॥೧೦॥
ಲಾವಣ್ಯವಾರಿಧಿಗಳೆನಿಪ ಮಾಧವನಾಜ್ಞೆಯ
ಪೊರ್ವಿರದತ್ರಿಪುತ್ರರೆಗಳನಮರೆಂಜಿಸುವ
ಕೈವಾರದಂತೆ ಜನಪತ್ರಿಯಂ ವೆದ್ದಿಸಿದ ಮಲಸಾಂಚಿಯ ನಾಮದಾ॥
ದಾಪರ್ತಿಯುಂದನಸ್ವಾಸೆಯೃಕಾಬಾಗಿಯಂತೆ
ಪಿರ್ಪಶಸ್ತ್ರನದಮಗರ್ವಂಗಜನದರ್ಪ
ದಾನಿನಂದಾಳತಿಮುನ್ನಿಯತನಮಧ್ಯಮೊಪ್ಪುಸಿಕಂಗೊಳಿಸಿದರ್ಪ॥ ॥೧೧॥
ಜಡದೆಮ್ಮದ್ರುಮಾರದಿಂದಸಮರೂಪದಿಂ
ಧೃತಿಗೆಟ್ಟುಧ್ರುವಮುನ್ನಿವಾಸಕರ್ಕಶವಸ್ತ್ರ
ದೊಡನಾಡಿತಯಯುಗಂ ಮೆರೆದಮರ್ಕೊರತಪದಿಂ ಪೆಸೆವಯೊಗಿಯಂತೆ॥
ಬಡವಾಗಬಲ್ಲಿದರನಮವೆನವಡಮರ್ಗಿನೊಂ
ಪಡೆಗಡೆವಿಷ್ಣುಂಪ್ರತಿಸುವವಿರಳಂಪಿರವಕೆ
ಪಡಿಯಾಗನಸ್ತುರುಷನಂದಮೊಪ್ಪುಗಾಬಿತುಮಧ್ಯಲತೆಮಂತ್ರಿಸುತೆಯಾ॥ ॥೧೨॥
ತೊಳಗಬೆಳಗುವನಖ್ಯಗಾವಳಗಸ್ತ್ರಿಕೃತ್ಯ
ಲಲನೆಯಂಘ್ರಿಪತಿಯಮಂಜರೆನಂಗಡಿಸಿ
ಬೆಳವಿಗೆಯನತೆರೆಯಂ ಮಾಳ್ಪಂತೆಸಿಂಗರಂಗೈದುನಿಲಾಳಕೆಯರಾ॥
ಬಳಕೆಮೊಂನಂದಗಾದಮೆಲೆವೈವಾರಾಮಂ
ಗಳಮಹಾಪ್ಸುವಕೆವಿರಚಿಸಿದಮಂಟಪದೆಡೆಗೆ
ನಳಿನನೇತ್ರೆಯಂತಂದಮೊಸಗೆಯೊಳಂದುವಿಭ್ರಮದವಿಲಾಸದಿಂದಾ॥ ॥೧೩॥
ಬಳಬಿದಸಮ್ಯಜನಜಂಗುಳಯಕೈಸೊದ
ಸ್ಥಳಸಾಲಸಂದಣಿಯಮಾಡುವಮರಂಭಿಯರ
ಕಲರಸಂನದಿವಿದಿದರಂನೆಯರನಾನಾಸುವಸ್ತುಗಳಭಿವಸ್ತ್ರರಾಗಾ॥
ಮೊಳಗುವೈಸಗೆಯವಾದ್ಯಸಂದುಳದಬಹುಘಲ
ವಳಗಳವಿದಾಯದಿದ್ವೈಸಂದದಂಡಿಗೆಯ
ನಿಳಿದಾರತಗಳನಿವಾಳಿಯುಂದೆಸೆದಬಂಚರಭ್ರಮಾಸಂಮಂಟಪದೊಳು॥ ॥೧೪॥
ವರತಾರಹಾಕ್ಷಿಯೊಂಬತ್ತುಧಾನನಪಕ್ಷಿ
ಚರಗಾಮದತ್ತಾಭಸಂಕ್ಷಿಮಧನನಾ
ದರದಿವಾಳುವನರ್ತಮಂಮಾಡಿಕಸ್ತ್ರಾಗಳೊಪ್ಪುಲಪರಂಪರೆಯನು॥

ಪೊರೆಯನಪ್ಪಳಿಸೂಸುವೆನೆನಗೆವಾಮನಸೊತ್ತಿ
ಮರವಿಂದನಾಭಂಪಿತಂಹರಿಪಿತಾಮಹಂ
ಮುರಹರಂಪ್ರಪಿತಾಮಹಂಬಂಧುಮಾವನಸತಿಯುಂಗುರುಗಳಿಂದವನು॥ ||೧೫||
ಒಪ್ಪುಶೋಭಿತಮಲ್ಲದಿಹಚಂದ್ರಹಾಸನಸು
ಚಿಪ್ಪಿತಂಸೊಗಸಿಸುವದನಂಮುದದೊಳಾಗ
ಸಂತರ್ಪಿತವಿಶಿಷ್ಟಾಳಿಗೆಸುಮುಹೂರ್ತಮಂಕೇಳ್ದುತೆರಳಿಸಿಭೂದಿವಿಜರ॥
ನಲ್ಲಳೆನಿಪ್ಪಚಿಂಗೆಬೆಲ್ಲದೊಪ್ಪುಮೆನೆ
ಯಲ್ಲದದಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತನೂತ್ನರೆಯೆಸಗಿ
ತಲ್ಲನಿದಿರೊಳ್ದಮುಖಿತಮಾಗಲೆಂದವನಕೈಗೆಧಾರೆಯನೆರೆದರು॥ ||೧೬||
ಮೊರೆವಮರದಮಂಚಿಗಳಮಾಲೆಯಂತಾಳ್ದನವ
ಪರಿಮಳದಮಂದಾರಮಾಲೆಯಂವಿಷಯಿಸೊಂ
ದರಶಿರೀಷಮಾಲೆಯಂಮೊಳ್ಳುನಳತೋಳ್ಪನೆತ್ತಿಕಂಧರದೊಳಿದಲು॥
ಸ್ಥಿರತಲಾವಣ್ಯಸಾರದಿಂಮಂಗಳಾ
ಸ್ಥಿರಗಾಂಗಳಿಸಿವಲಂಕಾರದಿಂಪಾರ್ಥಿಯ
ಚ್ಚರಿಪಗ್ಗಿಹೊಂದ್ರಪ್ರಕಾರದಿಂವಧುವಂಚುಬಂದಚಂಶ್ರೈವಿಭವದನು॥ ||೧೭||
ಮುಂದೆವಿರಚಿಸಿದವೇದಿಯೊಳಿನಿವಹಾಸಿಗೆನಡೆ
ತಂದುಮಾಣಿಕ್ಯಹಾರಪ್ರಪದಗಳಜಾಡ್ಯ
ದಿಂದಹೋಮಮದೊಳಗ್ನಿಯಂಬೆಳಗಿವಿಪ್ರರಾಶೀರ್ವಾದಮಂಮಾಡಲು॥
ಬಂದುತಿಲಕವನಿಕ್ಕುಪತ್ರಫಲಮಂಕೊಟ್ಟು
ಒಂದಾಗೆವಿಧದಾರತಿಯನೆತ್ತೈದೆಯ
ವೃಂದಮರತಿಗಳ್ವಿವಾಹಮೆನಲೆಸೆದುದಾದರತಿಗಳ್ಮಂಗಲಮಾದುವೆ॥ ||೧೮||
ತತ್ಕಾಲದೊಳ್ದನನಾಚಂದ್ರಹಾಸನಂ
ಸತ್ಕರಿಸಿಬಳುವಳಿಗೆಬಹಳಗೋಮಹಿಷಿ
ವತ್ಸರಮುರಂಗರಥಕರಿಯಭೂಸನಂಗಳಂವಳಿತಮಾಹಾನಪದವನು॥
ಉತ್ಕೃಷ್ಟಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಸಂಕುಲಮಂತೆ
ಮತ್ಕರದಬಲೆಯರನಂಬರಾಭರಣವಿಲ
ಸತ್ಕರತಮಾಲೆಗಳನಿತ್ತನೆಂದುಂಬಳಸಿತೀರದಸುವಸ್ತುಗಳನು॥ ||೧೯||
ಉಪರ್ಶ್ವರನಮುರೊಹೀತಕಾಲವಂಗೆತನ
ಸುಹಬೊಂಧವಮುತ್ತುಮಿತ್ರಗಣೆನೆರದಪ್ರಭು
ಗಿವಾರ್ಗಾರೆಲ್ಲಗೆಗವಿಗಮತಿನಟವಿದೂಷಕವಂದಿಮಾಯಕರ್ಗೆ॥
ಸರ್ವಜನಕವರವಕತರವಣಿತುಸತ್ಕರಿಸಿ
ತವರ್ಗಿಯದೊಳಗಗೀತದ್ರವ್ಯಮಂತೊತ್ತುಬೆ
ಸರ್ವನಿಂಕಾಕ್ಷಮಪ್ಪವದಿಂದಯಾಚಕರ್ಗಿಮರ್ತಿಯಮಾನು॥ ||೨೦||

ತದನಂತರದೊಳನಿಬರೆಲ್ಲರಂ ತಳುಹಿ ನಿಜ
ಸದನದಿನಮುಗ್ರವೈತ್ರವದೊಳರಲಂದಿನೊಳು
ಭ್ರದನರಸುಬಾಂಧವರ್ಕಳಿದರಬತಿಗಳರಸುಮ್ರಾಜಸಂಮಾದಿಸಿ।।
ಯದನಂಗತಾತನಂಬೂಜಿಸಿದಫಲದೊಳಾ
ಮದನಂತಭಾಗ್ಯಮೆಂದುಮುದದಿಂಪವಡಿ
ಸಿದನಂನೆಗಂಮೂರ್ವಶೈಲದಮೇಲಂಗಲರದಂತೆಮಿಗೆರವಿಮೆರದನು।। ೨೧।।
ಪಂತರುಹಮಿತ್ರನುದಯದೊಳೆದ್ದುಮುದನಂಪ್ಟು
ಕಂತರಾಗಿದುವಲವರಂದಿನಮುಪೊಸ್ತವಕ
ಲಂಕರಿಸಿದರ್ಥ್ಯಜಿವತಾನೆಗಳರಚನೆಯಿಂದಮಲಮಗಿಮಂಟಪವನು।।
ಕಂತಗಾದಘನರವದಮಿಂಚುಗಂಗಳಾಕ
ಸ್ವಂತುಲದಮುತ್ತಿಗಳಮಂಗಳಸ್ನಾನದಿಂ
ಕುಂತುಮವಿಲಿಪ್ತಾಂಗನಾಗಿನಿಜಸತಿಸಹಿತಚಕ್ರಶಿಖಾಸಂಮೆರೆದನು।। ೨೨।।
ಚಂಪಕಸ್ಮೇಪಸಂಮಾರ್ಜನಿದಕುಂಚುಮದ
ಕಂಪಿನನುಲೇಪದನಿರ್ಮಲಜಲಸ್ನಾನ
ದಿಂಬಿನಕಳೇವರದರಂಜಿಸುವನೊಸಲಮುತ್ತಿನಬಾಸಿಗದಚೆಲ್ವಿನಾ।।
ದಂಪತಿಗಳೊಪ್ಪಿದರ್ಘಮವಮುರಂಞಿಯರ
ಸುಂಪಿದಿದವರದಿಂಮಂಗಳಸುವಾದ್ಯರವ
ದಿಂಮಾರ್ಕರಡಿಗದಿಗೊದರ್ಘವಿಶ್ವತಸ್ತುವಾಚನದಘೋಷದಿಂದಾ।। ೨೩।।
ಸುತ್ರಮತನಯಕೇಳಸ್ತವದೊಳೇಪರದಿ
ನತ್ರಯಂನಡೆಯಚೈನಾಲ್ಕನೆಯದಿನದೊಳ್
ಚಿತ್ರದಿಂವಿರಚಿಸಿಮೊಳಲ್ದಾಗಿಸಿನಾಗವಲ್ಲಿಯಸೊಡರ್ಗಳೆನೊದವಿಸಿ।।
ಕ್ಷತ್ರಿಯವಿವಾಹವೈತ್ರವದೊಳಧುಮೊಸತೆನೆಧ
ರಿತ್ರಿಯೊಳ್ಗಂತ್ರಮಾನಸಂಗಾಯ್ತುಮದುವೆರತ
ಪತ್ರನಾತ್ರನಕಿಂಕರರ್ಗೆಮಾಡಿದಮಿಥ್ಯಮಿದುವಥ್ಯಮಸುಹೇಂದ್ರನು।। ೨೪।।
ವಿಸ್ತರಿಸಿವುಸ್ತಸ್ತಾಜನದನವಕುಸುಮಲ
ವಸ್ತುಗಳಸಮರ್ಚವಿಳಯದಚಂದನದ
ಕಸ್ತುರಿಜವಾಜಿಗಳಪರಮಳಯುತರ್ದಮಿದವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಾಭರಣ।।
ಪ್ರಸ್ತುತದಸನ್ನಾನದಿಂದಮಂನಿಸಿದಂಸ
ಮಸ್ತಜನಮೆಂಬುದನನಾಪ್ತಬಂಧುಗಳಂತು
ಶಸ್ತುಮಾಡೆಗಳಂದವಸ್ತ್ರಕರಿಸಿಕಾಲ್ಕನೆಲ್ಲರ್ಗಾಗಿಯೆತಾಂದ್ಯಾಗಿಯದೆ।। ೨೫।।
ಬ್ರಹ್ಮಂದಾರದಪ್ಪಿಳವಸ್ತುಗಳಾಂದುತ್ತಾಮಾಗಿ
ಕಂದುವೆಚ್ಚಿಸಿಚತುರ್ಥೀಸನವಿವಾಹಮಂ
ಕೊಂಡೆಸಗುತಿರ್ದನಿಲ್ಲವಿಂಮದನನಿತ್ಯಮಂತಳ್ಮರದೊಳವತ್ತಲಾ।।

ಅಂದಲೆದು ಚಂದನಾವತಿಯೊಳ್ಪುಳಿಂದನಂ
ದಂಡಿಸಿದನಾ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ಜರೆದು ಬೈದು
ಹಿಂಡಿ ಹಿಳಿದರ್ಥಮಂ ತೆಗೆದು ಸೆರೆಮನೆಗಿಕ್ಕಿ ನಿಗಳಮಂ ಚಾಳ್ಪೆ ಮಾಡಿ॥ ॥೧೬॥
ಕೊಟ್ಟು ಪಿಸಾಳ್ವಮಂ ಕಾಪುರಿಂ ನಂಮಾರಿದು
ನಿಟ್ಟಿಸಿತನಗೋರ್ವಮಿಗಸಂ ಮಾಡಿ ಕಾಂಡವನ
ಪಟ್ಟಣಾಧಿಕೆಯಿಂದವೆ ಪತಾಲಯತಟಕಾರಾಮಕಾಂತೆಗಳಗೆ॥ (ತಟಾಕಾ)
ಯುಕ್ಕೆ ದುಡಿಸಿದನೆಂದವನವಗೆತ್ತಮಂತೆಗಳ
ಕಟ್ಟಸದ ಬಂಧನದೊಳಿರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿ ನಗರಿ
ಗಟ್ಟಿಂದೈತಂದನಾ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ವಾಹನರನವಘುದಿಸಿನದುಸಿ॥ ॥೧೭॥
ಕಾಂದವನೊ ವಿಷವನಾಡಿಸಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನಂ
ಮಂದಮತಿಯಾಗಿ ಮರದಿರ್ಷಿಸಿದೊ ಮಗನೆಂಬ
ಸಂದೇಹದಿಂ ಚಂದನಾವತಿಯೊಳರಸುಂ ತಳಮರಕೆ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ॥
ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೈತರೆ ಪಥದೊಳ್ ದಿವಾಗ
ಬಂದು ನುಡಿದುದು ಶಕುನಮೊಂದು ಸಿಂಹಾಲಯದೊ
ಳಂದು ಪರೆಗೆ ದುವೆಯಂ ಕಾಡದೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಂನ ಸುತನಿಂದಮೋದುದೆಂದು॥ ॥೧೮॥
ಮಾನವರ ತೆರದೊಳಂತೆಂದುದೊರೆದು ಪಗಾಬಿಲಕೆ
ತಾನಿಳಿಯೆ ಕೇಳ್ದು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಮಂತ್ರಿ ದಂ
ಮಾನದಿಂ ನಗರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೈತರೆ ವಾದ್ಯಘೋಷ ಕೇಳ್ಬತಂತಿ ವಿಯೊಳ್ ದಿವಿಯೆ॥
ಯೆ ನಿಮ್ಮ ತನ್ನ ಮಗ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಿನೆ ಕಂಡವನ
ಸೂನು ಮದನಂ ಚಂದ್ರಹಾಸಂಗೆ ತಂಗಿಯ ವಿ
ಧಾನದಿಂ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿದನದ ಕೊಸಗೆಯೊಳ್ ಗಾಗಾ ದುಮದೆಂದರು॥ ॥೧೯॥
ಕೂರ್ದ ಸಿರಿಯ ನಿಳಿಹಿದಂತಾಯ್ತು ಕರ್ಣದೊಳಾಗ
ಕಾರ್ದ ವಿಷ್ಕಿಗಳ ಸಾತೆಯ ಸುತ್ತಕಾಸದಿಂ
ಮೂರ್ದನಿ ತಂದನೆ ಮದನಕಟಕ ಮಗನೆಂದು ಮಲ್ಲದಿವ್ಯ ತೈತರಲ್ಕೆ॥
ಸಾರ್ದನಿಂತೊಷದಿಂ ಬಂದು ಕಾಲ್ಬೆರಗದೊಡೆ
ಚೀರ್ದ ಸುತನಂ ಪ್ರೀಯ ಮಂತ್ರಿ ನಿಜ ಸದನಮಂ
ಸೇರ್ದ ಮೊಂನಂದಗಾಮನಿಳಿದಾತ್ಮಜಾತನಂ ಸೋದಮುಳ್ದಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೦॥
ಮದನನಂ ಮದನ್ಮ್ಕಿಗಂ ಮಹಾದೈನ್ಯವದ
ಮದುವೆಯಂ ತ್ಯಾಗ ಕ್ಷಾಗದ ಉಬಿವರ ಚಿತಮಂ
ಮುದದಿಂದ ಬಂಗಾಸು ವಸ್ತ್ರ ಚರಸುಂ ಬಿತ್ತಿ ಕಿಸಿವಾಸು ವಮಹಿ ಸುರನನು॥
ಸುದತಿ ವಿಷಯೆಗೆತ್ತವರನಿಂದು ಮಹಾಸನಿಂ
ದಿ ವಿದಾಗ ಬಂದಾರತಿಯ ನೆತ್ತಿನ ದಿವಸಕಿ
ವದನೆಯರ ನವಗಾದಿಸಿದ ಮಂತ್ರಿ ದೈವದಂತ ನಮನೆಗಾತ್ಯಾಸರನು॥ ॥೨೧॥

ರಂಜಿಸುವ ಹೊಸಮುತ್ತಿನೆಸೆವ ಬಾಸಿಗದ ಹೊಸ
ಪಿಂಜದಿವ ಮಗ್ಗಿ ಕುಸುಮಾವಳಿಯ ಕಾಂತಿಯಿಂ
ರಂಜಿಸುವ ಹಾರಪ್ರಪಂಚು ಮಚ್ಚರ್ಚಿತಾಂಗದಿಂ ಚೆಲ್ವಿಂದ ಸಂಗಡಿಸಿದಾ॥
ಅಂಜುಳಿಗಳಿಂ ಮೆರೆವ ಪುಂಖತಿಗಳೃಷ್ಟಿ ನಮಿಸೆ
ಮಂಜರಂ ಮರಾಳಿಗಳಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ
ನಂಜಿದಿರದ ಮದನದ ಮಾತ್ಯಂ ನೋಡಿ ತಂನ ಸುತನಂ ಚೈವುತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೧॥
ಮೂರ್ಧನ್ಯ ನೆಲವೆಲವೊ ಮದನ ನಾಂ ನಡೆದೆಗೆನಾಂ
ಸೂಧದಿಂ ಬರನಾಕಳುಹಿದೊಡುರುವ ಕಜ್ಜಮಂ
ರಾಧೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕೆಡಿಸಿದೆ ಪಾಪಿ ಹೃದಯಶೂಲವನೆನಗೆ ಮೋದನಿಯೊಳ್॥
ಗಾಧದಿಂ ಬಲಿದೆ ನಾ ಮೃಚ್ಛುಬಂ ಕೂಸನಾ
ರೂಧನಾಗರಲಾಲ್ಲದಾರ್ಜಿಸಿದ ವಿತ್ತಮಂ
ಪ್ರಾಧಿಯಂದಪ್ಪಿ ಭುಜನಕ್ಕೆತ್ತೆವನ ವಾಸ ವೇಗದಿ ನಿನಗೆ ಪೋಗೆಂದನು॥ ॥೩೨॥
ಪಿತನ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ಮದನನು ಬೆಚ್ಚರಗಾಗಿ
ಖತಿಯೊಳೆಚ್ಚೆಯನಿಂ ಮದಿಗಳನರೂಪಮಂ
ಕೃತಿ ಪಾಲಿಸಿದೆವಲ್ಲದಾನತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಕಜ್ಜಮೇನದರೊಳ್॥
ಸ್ಥಿತಿಕೆ ಕಾಮುಕನೆ ತಂದೆಯ ಮಾತಿಗಾಗಿರಕು
ಪತಿವರ್ತಿಸನೆ ವಿಖನವಾಸಮಂ ಪತ್ರಸಂ
ಮತವಿದಿದು ವಿಷಯೆಗೆ ವಿವಾಹಮಂ ಪರಾಚಿಸಿದೊಡಾಯ್ತೆನಗೆ ವನಮೆಂದನು॥ ॥೩೩॥
ಸಲವಗತಕದ ಮಾತುನಾಕೆಂಪಕಂಗಾಮುಂ
ದಿಂನಿರದೆ ಮೋಗೆಂದು ಮಂತ್ರಿ ಮಗನಂ ಚೈದು
ಮುಂನವಾಂ ಬರನಕಳುಹಿದ ಪತ್ರಮಂ ತರಿಸಿ ನೋಡಿ ಕಾಂಡದದರೊಳ್ದಾರ್॥
ಪ್ರತಿಂನಿಸಿದಪ್ಪಿತಾವಾರ್ಥಮಂ ತಿಳಿದು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ
ತಂನ ತನಯನೊಳಿಂ ಸುಲಾಕ್ಷದೊಳ್ಬುಧಲಿಪಿತ
ಮಂನಿವಾರಿಸಲುಂಬೆ ಶಿವಶಿವಾ ಮೋಸವೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಬೆರಗಾದನು॥ ॥೩೪॥
ವಿಷವೆ ಮೋಹಿಸುವಂತೆ ಕಾಡುವ ವೃದ್ಧನತೀತಂಗೆ
ವಿಷಯೆ ಮೋಹಿಸುವಂತೆ ಲೇಖನದ ಬರಹಾತಾಂ
ವಿಷಮವಿದು ವಿಧಿಕೃತವು ತಂನ ಮೋಸವು ಬರದವನ ಮರಳಿಪಾಶ ಶಿಶುನಾಸನಾ॥
ಪ್ರುಷ್ಟೆಯೊ ಮದನನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಮೊದಲೆನಗೆ
ಉಷಿಗಳಾಡಿದ ಮಾತು ಹುಸಿಯದೆಂದಾ ಮಂತ್ರಿ
ವಿಷಮ ಬುದ್ಧಿಯೊಳುಂದು ಪಾಯಮಂ ಮನದೊಳಗೆ ನೆನೆದಾಟಿಂತಿಸುತಿರ್ದನು॥ ೩೫॥
ವಿಧುಪಾನನಂ ಪುಲಪು ವಿಯದಿಂ ದಿಗಗನಾಂ
ವಧಿನಿಬಿಡುರ್ದಿ ತಂನನಂತತಿಗೆ ಧರೆಯನಾ
ಪ್ರಧಿಕಾರ ಸಂಪದದ ಮೋಗವದರಿಂದ ಕುಲಘಾತಕನೆಮದುವೆಯಾದ ವಿಷಯೆಯ॥

ವಿಧವೆಯಾಗಿರಲೆಂದುಹೃದಯದೊಳ್ಕ್ಲೇಶಿಸಿ
ಮಧುರೋಕ್ತಿಯಿಂದಮದವರ್ಕಳಂಮನ್ನಿಸಿವಿ
ವಿಧವೃತ್ತವಂಗಳಂನಡಸಿಜಾಮಾತನಂಮಂತ್ರಿಶೇಖರದಿಂತೆಂದನು॥ ॥೩೭॥
ವೀರಬಾಳ್ವೆಚಂದ್ರಹಾಸನೀನೆಂನನಂ
ದೂರಮಾಗಿರ್ದೆನಮಗಿಂನಳಿಯನಾದಬಳಿ
ಪುರಬಾಹ್ಯವನದೊಳಿಹಚಂಡಿಕಾಲಯಕೆಮದುವೆಯನಾಲ್ಕನೆಯದಿವಸದೊಳು॥
ನೀರಜಸಖಾಸ್ತಮಯದೊಳ್ಗೌರ್ವಿನೆಪೋಗಿ
ಗೌರಿಯಂಪೂಜಿಸಿಬಹುದುನಂಮವಂಶದಾ
ಚಾರಮಿದುವರನಾದವಂಗೆನೀನಿಂದದಂಮಾಡೆಂದುನೇಮಿಸಿದನು॥ ॥೩೮॥
ಲೇಸಾದುದೆಂದುಮಾವನಮಾತಿಗೊಪ್ಪಿಶಶಿ
ಹಾಸಂಪ್ರಧಾನಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಂತರಿಸ
ಲಾಸಚಿವನತಿಸಾಧದಿಂದಚಾಂಡಾಲರಂಕರಸಿನೀವಂದಿಸಂತೆ॥
ಮೋಸದಿಂಬಿಕ್ಕುಬಾಗದೆಚಂಡಿಕಾಲಯಕೆ
ನೇಸರಂಬುಧಿಗಿಳಿಯಲಿರ್ದನೆಗೆಬಪನೋರ್ವ
ನೋಸರಿಸದದರೊಳ್ಕಾಂಬುದಾತನಂಕೊಲ್ವುದೆಂದುಬೆಸಸಿದನವರ್ಗೆ॥ ॥೩೯॥
ವಿಜಯನೋಳ್ಪಾಸಮಯದೊಳ್ಕುಂತಳೇಶ್ವರಂ
ನಿಜಶರೀರಚ್ಛಾಯೆತಲೆಯಿಲ್ಲದಿರೆಕಂಡು
ದ್ವಿಜಶಿರೋಮಣಿಗಾಲವಂಗರುಪಲಾತನಿದುಮೃತಿಗೆಕಾರಣಮೆನಲ್ಕೆ॥
ರುಜೆಗೆಮೈಗಾದಬಾರದೆಂದುನಿರ್ಮೋಹಮಂ
ಭುಜಗಪತಿಬಿಡುವಂತೆಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ
ತ್ಯಜಿಸಿನಿರುಪಮಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯಂಪಡೆಯೆವನವಾಸಕುದ್ಯೋಗಿಸಿದನು॥ ॥೪೦॥
ಗಾಲವನಪದಕೆರಗಿಕೈಮುಗಿದುನಿಂದುಭೂ
ಪಾಲಕಂತನಗಿಂನುಸಾಕುರಾಜ್ಯದಚಿಂತೆ
ಕಾಲಮಂಸಾಧಿಸುವೆನತುಲಯೋಗದೊಳೆನಗೆಸುತರಿಲ್ಲಧರೆಯನಾರ್ಗೆ॥
ಬಾಲೆಚಂಪಕಮಾಲಿನಿಯನಾರ್ಗೆಕೊಡುವೆಂವಿ
ಶಾಲಮತಿಬೆಸಸೆಂದುಬೇಡಿಕೊಳಲಕ್ಕಾಸು
ಶೀಲನಹಚಂದ್ರಹಾಸಂಗೆಮೋದಿಸಿಸಚಿವಮಗಳಸಿತ್ರಮಿದೆಂದನು॥ ॥೪೧॥
ಯೆಂದೊಡರಸಂಗಾಲವನಬುದ್ಧಿಯಂಕೇಳ್ದು
ತಂದೆಮಾಡುವರಾಜಕಾರ್ಯಮಂನಿರ್ವಹಿಸು
ತಂದುಬಾಗಿಲಾಳ್ದಮದನನಂಕರೆಸಿಕೈವಿಡಿದುಮೆಲ್ಲನೆಕಿವಿಯೊಳು॥
ಮುಂದೆನಮಗುರ್ವಿನೆಲಸದಮೋಹಗೆಯುಂಬುನೀ
ನಿಂದುಹಾಸನನಲ್ಲಿಗೀಗಲಾದನಾಂದುಬಾ
ಸಂದೇಹಿಸದೆಪೋಗೆನಲ್ಕತ್ತಭೂಪಾಲನಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುಪೋದಮದನನು॥ ॥೪೨॥

ಉತ್ತಮಹಯಾಧ್ವರಾಗಮದಸಂಜನಿಪವೊ
ಬಿತ್ತರಿಂವೈದಿಕವಿಪಕ್ಷಿಮಾಂಬುಧಿಗಳಿವ
ಮಿತ್ತಶೋಂದಳಿಗೆಯೊಳ್ಪುಷ್ಪಫಲತಾಂಬೂಲಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳನಿರಿಸಿ॥
ಯೆತ್ತಿಕಾಂಡಪತ್ರಗಾಂಬಜಾತಪ್ರಸೂನವನ
ಚಿತ್ರಶೋಭೆಯೆಂದುಬೆನಗೊಳಪ್ರವಹಿಗೆ
ತತ್ತನುತ್ತಿತಮುಂಟುಗದಪಚಂಡಾದೇವಿಯಂಪೂಜೆಗೈದಪೆನೆಂದನು॥ ॥೪೩॥
ತಪ್ಪನೆತುರಂಗಮವನಿಳಿದಿಲಿಮಳುಭಿಬಿತನ
ಕಪ್ಪಳಿಯಚಂಡಿಕಾಪೂಜೆಗಾಂಶೋಧವಿಂ
ನೆಪ್ಪನಿಮಹಾಕ್ಷುದ್ರಂಬಿಳದಕಜ್ಞಕನಿಂನನೊಡಗೊಂಡುಹಾಯೆನಲ್ಕೆ॥
ಕಪ್ಪವನುರಕೆಬಂದಿನೆಂದಪರ್ನಾಪ್ತ
ಮಿಕ್ಕಮೊಂದಳಿಗೆಯಂತೆಗದಕಾಂಡಕ್ಷಮಂ
ಕಾಕ್ಕಾತನಂಕಳುಹಿಮೊರಮಕ್ಕನೇಕಾಕಿಯಾಗಮದನಂಮೊಳಲನು॥
ತಂನಬಿತನಾಕ್ಷೆಯಂನಡೆಸುವಮಲಪ್ರತತಿ
ನಂನತಶಿಖಾಸಂಗಿತ್ತಂಗಮಾದಮದಿಂದ
ಮಂನಿಸಿನೆರೆದನಕಲನೇವಕರನೆಲ್ಲರಂಕಳುಹಿತಾನೋರ್ವನಾಗಿ॥
ಉಂನತದ್ಧಮಘಂಟಮಂಡಿತಬನಮಿತ್ತು
ಸಂನೆಯಾಗಮಾಚಂಡಿಕಾಲಯಕೆಬರುತಿರ್ದ
ನಂನಿಗಂಕಳತಳದಗಂಧಮಷ್ಟುದಮಾತ್ತಿಯೊಳ್ಸರಸಿಜಸ್ತುತಿಳಿಗೆ॥ ॥೪೫॥
ಚೀರುತಮೊಗಾರ್ಪ್ಪುಬಿಡಾಲಗಪ್ಪುಕ್ಷಿಗ
ಬ್ಬುಂದವ್ವುರುಧರಮಂಮಾಗದಪ್ಪುಗಾಗಿಗ
ಬ್ಬುರುತಿಪಾದನಿರ್ಮಿತ್ತಂಗಳಂಕಂದಪವರ್ತಿತ್ತಂಗಮಪ್ಪುದೆಂದು॥
ಮಾರನದಿವ್ಯತಮನಡೊಳದಿಂದಪ್ತಿಕಿಗ
ಬ್ರೋರದಿರಲವನಿಯೊಳ್ಪುಪ್ರಸೂನಸಂಗಿನುತ
ಮಾರಂಬಕಮೊಳಿನೆವದೇವನರಬಿಯಪ್ಪವನಕಾಮದನನ್ಯೈತಂದನು॥ ॥೪೬॥
ಶ್ರಾಳರಂತರಂಗಪ್ರವೇಶದವಿವೇಕಮಂ
ಬಳಸಿದಾಕಫಡ್ಡುಗರ್ಮೊತ್ತರಿಸಿಮುಕಿವಂತೆ
ಕೋಲಬಿಕಿಯಡೊಳಮೊಗುವಮದನನಂಮತ್ತಿಕಳಿಹಿಮೊದಲ್ಗೆಬಂದವಗಡಾ॥
ಕೂಲಿಗಡಿಗಜಾಂಚಾಲಲುಗಡಸ್ವೈದುಗಳಿಂದ
ಕೆಲಬಲದೊಳದಮ್ಮಿಯುಕಿದುಕೆಡಹಿದೊಡೆಸ್ತ್ರಾ
ಕಳಕೆಬಾಪ್ಪತ್ತಮಾಧವನಸ್ತ್ರಗಾಕಿಯಂದನುಮೊರದವನಾಸ್ತ್ರಗಾದೊಳಗ॥ ॥೪೭॥
ಅವಗಡಿಸಿಮಾದನನಂಮಾತಕಟ್ಟಿಂಡಿಸಾ
ಶಿವನಸಿಗಬ್ಬಿಂದನಿಲ್ಲದೆಮೋದಕತ್ತಲು
ತ್ತುವದಿಂದಪಪ್ರಸೂನಾಗುಂತಳಿಂಚ್ಛಿನಂಚಾಗಾಲಾಸ್ಪವನವಂಗಿ॥

ಅವನಿಯಂಶಾಙ್ಗರನುವಚ್ಚಮಂಕಚ್ಚಿಗಾ
ಲವನಮತದಿಂದಗಾಂಧರ್ವಾಸ್ತ್ರೈವಾಹಾದಿಂ
ಚುವರಿಚಂಪಾಕಮಾಲಿನಿಯಪುತ್ರಸತ್ವರಬಿಬನಕೆಂತಾರಮೋರಮಚ್ಚನಾ॥ ॥೪೮॥
ಬಾಧಿಸುವನುಭಾದುಃಖಮೊದಲೆನಿಪಸಂಸಾರ
ಸಾಧನವನೆಲ್ಲಮಂತೊರೆದುಸಮ್ಯಜ್ಞಾನ
ಬೋಧದೊಳಗಮಂತ್ರಕಾಂಡಮಸತಿಸಹಿತಗಾಲವನಮಜ್ಞೆಯಿಂದಾ॥
ಸೋಧಮಾರ್ಗದೊಳ್ಪುರಮಚ್ಚಮಾಹಂತ
ಬಾಧಕನಣಗ್ನಿವಾಸಕಿಬಳಿಕಚಂದ್ರಸೇನಾ
ಸಾಧನವಾಯ್ತುವನಸಂಪದಂಮರುಧನ್ವಭಾಗ್ಯಮೆಂಬುದುನಿಜಾಮೆನೆ॥ ॥೪೯॥
ಪಚ್ಚದರನಾಗ್ನೈಚಂದ್ರಸೇನಾಸಂಬಳಿಕ
ಪಚ್ಚಗಾದದಸಮರಯತಿರಮಬಿಂಗಳಬಿತೋ
ಪ್ಪುಚ್ಚಗಜಮಸ್ತ್ರದಮೇಳೆನ್ನಪಸುತೆಸಹಿತಮೋರಮಚ್ಚಮಸ್ತ್ರಪಡೊಳು॥
ಧಕ್ಕಿಬದಮಾಘ್ಯರಪಮೊದರತೆವಾತೆಕಿವಿ
ದಚ್ಚದಕೆಮಸ್ತ್ರಬುದ್ಧಿಗೆಮತ್ತಿಗೆತಿಮೊ
ಯ್ದುಚ್ಚಿತೆನೆಂಬೆನದುಮೊಸತಲಾಪ್ನೈಪ್ಪತ್ತಮೆಂದುಮ್ಮೈವೆರಗಾದನಾ॥ ॥೫೦॥
ಗಾಲವನಮತಮೊಳೆಂನರರನದಿಂದಭ್ರಾ
ಪಾಲಂಬುಳಿಂದತನಯಗಿಧರಿಯನೊಪ್ಪಿಬವ
ನಾಲಯಕೆತೆರಳದನಿಮದನನಿದ್ದೆಗೈವನೆಂದಾಪಲ್ಯಾರದುಮಗಂಜ॥
ಮೇಳೆಕಾಳಿಸುತರ್ಪನೆಂಸಿಗಂಡ್ರಮಗಾಂ
ಮಾಲಿನಿಸಹಿತಮಾವನಂಶಾಗಾಳಿಂದಾಬಂ
ದಾಲಮಸ್ತ್ರದಿಂದಲಿಳತಂದುರಕಿಮಾನಸನೆರಗದಂಪಟಿವನದಿಗೆ॥ ॥೫೧॥
ಕಳಿವರವಕಾಪದಿಂಮಂಡ್ರಿವರಣಾಚಾರ
ಮುಳಿಯಲಾಗದುಚಂಡಾಲಾರ್ಚನೆಗೆನಡೆಯೆಂದು
ಕಳುಹಿದೊಡೆನೀಮಾಡಮುಜ್ಜುಗಮಿದೇನೆಂದುಕೇಳ್ಗೊಡಾರಚಿಹಾಸನಾ॥
ಅಳವಡಿಸಿಕಾಂಡುನಾಂಮೋಗುತಿರೆನಮವೆಬಂ
ತಳರಾಜನರಮನೆಗೆತನಗವಸರವನಿತ್ತು
ಕಳಿದಮೋಘನೆನಿಂನಮಗನಂಬಿಕಾಮಾಣಿಗಿಂತಾಯ್ತುಬಳಿಕೆಂದನಾ॥ ॥೫೨॥
ಹಾಂಮ್ಯಸಿದಂದುಸ್ತ್ರಬುದ್ಧಿನಯದೊಳಗಳಿಯ
ನಂಮನೆಗೆಬಿಳ್ಕೊಟ್ಟನರದರದುಪರಹಾರಿಸಿ
ಯರಮಾದಿಮಾನವಂಬಾಳ್ವಪನೆದಿಪಮಂಕಿಡಿಸುವಪಸರಿಗದಂತೆ॥
ನಂಮುನಾಯವೆನಮಗನಾಯಮಂತಂದುದೆಂ
ದೊಂಮೆನಿಜದದನಮಂಮೊಸ್ಸರುಮರಿಯದೊ
ಳುಂಮಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿಂಮೋರಮಚ್ಚನೆಂಬುದುಕಾಣೆಯತ್ರತಿಯೊಳು॥ ॥೫೩॥

ಮಾಂಟುವನ್ನದೆಮೊಸೆದಂಡಲದಿಪೊರಮಟ್ಟು
ನಾಂಟುವೊತ್ತುವಮುನ್ನಕಲ್ಲಗಂಬಗೆಗೊಳದಿ
ದಿಂಟುಗಾಳಗಳನರಿಯದೆಸುತ್ತಬಿಸುತ್ತತಲೆಗೆದರಿಬಾಯಿವಿಡುತಾ॥
ಕೊಂಟೆಗಳನೇರುವುವರಸೆಯಜಲಂಗಳಂ
ದಾಂಟುತ್ತತಲೆಯೊಳೊರ್ಗನಿಮರ್ತ್ತಿಮೊಳಲಪೊರ
ದೊಂಟಾದಿದಿಯೊಳ್ಳೆಲಸಿದಂಬಕಾತ್ರವನಮಂನಾರ್ಥನಿದನೆವೆಸ್ತ್ರೈನು॥ ॥೫೪॥
ಕರದಮಾಮಾಲೆಗಳಬಂಗಾಗುಸ್ತ್ರಗಬಲಿಯ
ಮೊರದವಳೆಗೊಣ್ಣಗಳತ್ತತಸ್ವಾವಾಮೊದಲುಗಳ
ಮುರದಗಾದಂಗಳಕಳ್ಳರಿಬಿಕೆಗಳಚಿತಿಯೊಳ್ಳೈಪಸುಗಾಪಂಗಳಾ॥
ತುರುಗದೆಲುವಿನಜಂಬುಕಾವಳಿಯಗುಗೆಗಳ
ಬಿರುದನಿಯತ್ತುತವೇತಾಳನಂಮಲದದಗ
ನರಕೆಗಳಸುದುಗಾದೊಳಾಮಂತ್ರಿಚಂಡಿಕಾಲಯದಿಡಿಗೆನದಿತಂದನು॥ ॥೫೫॥
ತಂದಾತಂದದಮ್ಮತಾತದಿತತಿಗಳ್ತಲೆಗೆದರಿ
ಕಾಂಡಮಸೆರ್ಮಸಿಲಂತೆಭಮಾದುಸ್ತುಬುದ್ಧಿಯಂ
ಕಂದುತಾವತಿಬಾತಕಂಗಳಂಮಾಡಿದಪೆಕಾತರಸ್ತ್ರೆಯಕೆಂಮಾ॥
ಬಿಂದೊಳವನವೊಲುರುಮಿಣ್ಣವಮಾವದು
ದ್ವಂದವ್ಪೊಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷರಮವಿನಡಿಯನುರಿಬಗದ
ಚಂದದ್ವೈಪದವೆಸರನುಸುರುವನಡಿನೆಗಲ್ಲದಭುಕನಿವನೆನುತರ್ಥವ್ಪೊ॥ ॥೫೬॥
ಕಾಕರಾಸನತನಯಕೆಸ್ನಗಳಮಂತ್ರಿಸುತ
ಕೊಸನಿಂದಲ್ಲಿಮಾಮರುಸ್ತಗಂಡಾಗಾದವಿ
ವೆಸರಿಂಬೆಸಮಗಾಸದಚಿತಿಯೊಳುರಿವಸಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂತೆಗದುಕಾಂಡಮಾ॥
ಅಸಾಗಳಾಲಯಕೆಬಂದಬರಬೆಳಗಿನೊ
ಮ್ಮೈಕಿಗಾಸೆಕರದನಿಮರ್ಪ್ಪೆಕಾಣ್ಣಗ
ನೆಸಾಯುಧದಘಾಯದೊದಲರುಧರದಮೊಸಲನುಮಾರನಂಕಂಡನು॥ ॥೫೭॥
ಬಂನಿಸಿದನಿಜನಸೊಗರಥಮುದಿದೊರಗಿದಂತೆ
ತಂದಮಲತರುಮಾರದುಬದ್ಧಂತೆಸಿಸ್ಮಾಗ್ನ
ದುಂನತಪ್ರಸಾದವ್ಪೊಗರ್ಡಿಸಿದದಂತೆಮುರಿದಮಿಸೆಗಳವೊಗದಾ॥
ಬಿಂನಗಾದಬಿಸ್ಸಕಂಗಳಬಿಗದಮುಬುಗಿಳ
ಕೆಂನಿಸೊಳ್ಳುಕೆಸದಬೊಗಾತಾಂಬರದ
ಮೊಂನದೊಡಿಗೆಯನಂದನಂಕಾತ್ಯಾಯನಿಯಮುಂದೆಸ್ವಿಗೆದಬರ್ದನು॥ ॥೫೮॥
ಪೈಯೊಳ್ಳುಮಾಕಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂಬಿಸುಟುತನುತ್ರವನ
ಮೈಯ್ಯಘಾಯಂಗಳಂತದಮಾತ್ಸೈಸಿವಮಾ
ಘೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆಮುಳ್ಳಸಿಮೊಗಸಿಮೊಗಮಿಟ್ಟುಚುಂಬಿಸಿಮಾರನಿಂದಾ॥

ಶೌರ್ಯನಾಂಬಂದೆನೆ ಧೈರ್ಯತಂದೆನಾವನಾ
ಶೌರ್ಯಬೇಡವೆಕಂದಮಂತಭಾಧಿಕನೆ
ಗೈರ್ಯಮೇಂ ಭವನವಗೆ ವಿವರಿಸದೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ದಪೆಯೆಂದುಮೊರಲ್ದನವನು॥ ॥೫೯॥
ಬಂದವನದೆಲರಿಪೊನಗನುಜೆಯಂಕಾದುಮಿತ್ರ
ವೃಂದಮಂದಣಿಸುಬಹುವಿಧದಿಂದನಾಂಬೈದ
ನೆಂದುಮುನಿದಾಗಬೇಡಪ್ಪನಷ್ಟಮಿತ್ರೇಪಾದಿಂತೆನಗಿಂತುಬಾಗವಹುದೇ॥
ಕಂದನೀನಚ್ಯುತಪದಾಯಗಾಂಶಿವಮಾಜ
ಕಂದೈವನುರುಧರಾಮರನೇವಾಕಂಮೋನ
ದಿಂದಭವ್ಯವುಚಿತವೆಮದನತನಮರಯಾನೆಪಾಯೆಂದುಮೊರಲ್ದನಂದು॥ ॥೬೦॥
ಮಿತ್ರಪ್ರಿಯಂನಾಜಕುಮಾರನಂಗಳಚ
ಕತ್ತಿಂಬುಧಾತ್ರಿಯಂಗುರುಭ್ರಾತವಿಕವಿನುತವಿ
ಚಿತ್ರಗುಣಮಂದರವಿಭ್ರಂಭ್ರಾಗಸಂತತಂಭೂಜವಜ್ರರುಭೂತಚರಣ॥
ಮತ್ತನಿನಗಿರ್ದಮಿದುನವಗ್ರಹಸ್ಥಿತಿಗಪ್ಪ
ಶತ್ರುಗಮಂಮಾಡಿದವರಿಲ್ಲನಿನಗಾನೆ
ಶತ್ರುವಾದೆಂಮಗನೆಪಾಯೆಂದುಪಾಲುಬಿದರಮಂತ್ರಿಕೋಪಾರ್ಥನಾಗ॥ ॥೬೧॥
ಕಂಬನಿಗಳುದಾಂಬುವಂತೊಳ್ಳೆಯೆಮುಂದಾದಿ
ಪಂಬಲಿಸಿಪಾಲುಬಿದಂಮರುಗಿತಂನಿಂಮದಿದ
ಸಿಂಬಳ್ಳಿಗೆಮತ್ರೆನಿಸದಿಕೆಲಬಲದಕಂಬಂಗಳುಂಪಾಯಲು॥
ಚುಂಬಳದಕಾಯಂತೆಚಿಪ್ಪಗನಿಜಮಿತ್ರ
ಕಂಬಿಸಮುಬಿಕ್ಕನುವಿಗಿಮೋಮುದನುಕಾಯ
ದಿಂಬುಳಿಸಂದಿದನೊದಗ್ಧಭಿನೆಮೃತರಾಗಸುತತಾತರುತರ್ಥಿಯಾ॥ ॥೬೨॥
ಅರಿಯಗಾರುಮಾರಮೊಳವಕಲ್ಲಿಮಡಿಮುದಂ
ತುರುಗದತಮೋಂಭಮೊಯ್ಯನೆಜಾರಿತಭಾಪಲದ
ಸೆರೆಬಿಟ್ಟುದಂಬುಜಮೊಳಾದನೆತಲೆಮೊರೆದಂತರಗಮುದ್ದಾದಡೆನೆಯೊಳು॥
ಮೊರಮಟ್ಟುಚಂಡಕಾಲಯಕೆಮೊನಮಾಗಭಂ
ತಿರತಂದುಮಾಡಿಸುವಮೊಳಮೊಗುವತಾಪಸಂ
ಬೆರತುಬಿದ್ದಿಪಾತಂದೆಮಸ್ತಕಂಕಂದುಮಾಂಮ್ಯಸಿವಿಸ್ಮೃತನಾದನು॥ ॥೬೩॥
ಪಟ್ಟಗಾದಮೊಳುಬಿಸಗೆಪಸರಿಸುರಾಜ್ಯಮಂ
ಬಿಟ್ಟುವನಕ್ಕೈದಿದಂಮಂತಭಾಧಿಕಸ್ಥರಂ
ಪಟ್ಟವಾದುದುಚಂದ್ರಹಾಸಂಗೆಸೂನುಸಹಿತೀಮತ್ತುಬುದ್ಧಿಗಲ್ಲಿ॥
ಕಟ್ಟೆಗಾಸಿದವರಾರೊಶಿವಶಿವಾವ್ಯುತ್ತಮೆನುತ
ನೆಟ್ಟನೆಸ್ವಪ್ನಾಲಯಕೆತಾಪಸಂಬಂದುಮೊರೆ
ಯಿಟ್ಟದೆಪುಭಂದಜಾತೆಬಾಳ್ದೆಮೊರಮಟ್ಟುಕಾಲ್ಪಡೆಯೊಳ್ಳೈತಂದನು॥ ॥೬೪॥

ಚಂಡಿಕಾಲಯಕತಿಭಜನಸಹಿತನಡೆತಂದು
ದಿಂಡುಗೆಡದಷ್ಟಮಾವಮ್ಮೈದುನರಸಹಾನಿಯಂ
ಕಂಡುಕಡುಕೋಪದಿಂದುರಿಸಿಂದುಚಂದ್ರಹಾಸಂದೇವಿಯಂಸ್ತೋತ್ರಮಂ॥
ಖಂಡಿಸಿದೆಲಾಕಂಸನ್ನಿಭಾಗ್ಯಮಂತಪ್ಪುವು
ದಂದಲೆದುಪಡೆವೆನಿವರಸುಗಳಂಮಾರಮೊಡೆ
ಮಂಡಿಕಿಶಾಂಬಾಕನನಾಯುಜ್ಯುಮೆನಗಾಗಲೆಂದುನಿಶ್ಚಿತನಾದನು॥ ॥೬೩॥
ರಕ್ತಾನದಿಂದ್ವೈತಂದುಸಿಂಭುದುವಬಂಧುಜನ
ಕಕ್ಷಯಮಂಕಾಣ್ಬುನಿಶ್ಚಲನಾಗಿರಕಿಸಾನ
ನಕ್ಷವನರಬಿಯಮುಂದೆಚತುರಕ್ತ್ರಮೊಳ್ಪುಂದಮಂತೆಗಸಿಬಳ್ಳರವಿಯೊಳು॥
ಅಕ್ಷಿಕೊಳ್ಳಿಸುಪ್ಪೊಲಕ್ಕಿಯಚಿತ್ರಕಿಸ್ಸುಸಿಚಿತ್ರೆ
ಸಕ್ತಿಸಹಿತಚುಳ್ಳದುಗಳಿಲಿದೀಪಮುಂತಾದ
ವಿಕ್ರಮಗಳುಂಮಾದಿಶ್ಚುತಮಾಯಸಾಜ್ಯುತಿಲೆಕಿಹಾಮಂಗಳಂಬೆಳ್ಳುಸಾ॥ ॥೬೪॥
ಹೊಳಲಿನೈವಾಸ್ಯಚಿತ್ರಹಾಸಂಬಳರ
ಬಾಳಂದನಿಜದೇಹಮಂಕಾಯಕಾಯ್ದು
ಬೆಳ್ಳುಹೂಗಳಾಸ್ಸೂತಿಗೆಕಿರಿವನಳರವಿನಿಂದುಖಡ್ಗಮಂಕಾಳ್ವಿಸಾದೀ॥
ಕಾಳನಿಸ್ಸಿಭದ್ರತ್ರಿಗಳರೂಪಂಗಳಂ
ತಾಳಿಸವರ್ಕ್ಷ್ಯನಸಾದರಮಿಸುವೆಯಲಾ
ವ್ಯಾಳರಾಯಿಗೆಸಮರ್ಥೆಮಾಗಲಾಸ್ಸ್ಯುಗೊಳ್ಳಂದರಯಲಸುವಾಚಸಾ॥ ॥೬೫॥
ಬೆಚ್ಚಿದಂತೆನಿವಳಿರವನಿಳದುರುದ್ರಾಣಿ
ಬೆಚ್ಚರದೊಳ್ಳಿತಂದುಕೈಯ್ಯುಬಾಳಂಬಿಡದು
ನಿಚ್ಚಮದಹಾರಿಸ್ತಿಗಾರುದ್ರಿಯಂತಳೆದಿನಾಶ್ಯವಧೆಬೆಳದಲಿಸಗೆ॥
ಪೆಚ್ಚಿದಸುಮಂತ್ರಮಾಪದೊಳಳದನಿಮಂತ್ರಿ
ವೆಚ್ಚಿಸಿದನಸುವನಾಚನಸುತಂನಿಸಗಾಗಿ
ಮೆಚ್ಚಿಸಿದೆನಿಂಮಗನೆಬಯಕೆಯಂಪೆಳ್ಳೆರದುವರವನಿತ್ತಪೆನೆಂದಳು॥ ॥೬೬॥
ದೇವಿಯಪದಾಂಬುಜದೊಳೆರಗಿದೈಮುಗಿದುನಿಂ
ದಾವಾವಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರದೊಳೆನಗೆರಾ
ಜೀವನಾಭನಪತ್ತಿಮೋರಕಾಳಿದೊಂದುಮದಿದಹಾಮಂತ್ರಿಮಂತ್ರಿಸುತರು॥
ಜೀವಿಸಲಿದೊಂದಿಗಳಿಂತೆರಡುವರಮಂ
ಗಾವಳಾನಸದೊಳತ್ತಮದೆಂದುಮತ್ತೆಚರ
ಣಾವನತನಾಗಿತ್ತಿಬಿಡಿತ್ತಿಸ್ಥಿತಮಾಡಗಿಮೈದದವುತಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೬೭॥
ಗದೊಳಾರಚ್ಯುತಪ್ರೀತಿಯಂಮಾಡುವ
ನಿತನಗೆಸ್ಟುರವನಾಬಾಲ್ಯದಿಂದನಿ
ನಿನರಧ್ಯಾನಪರನಾಗಿರ್ದನಿಂನಚರಿತವನೊಳ್ದಿತ್ತೆಳುವರ್ಗೆ॥

ಮಿಗೆವರ್ಧಿಸುವಸುಖಂದಾಂಪತಿರತಿಯುಂಟೆನಲಿ
ಯುಗಮೊಳೆಂನಾಲ್ಕೆಯದುಹಾಂತ್ತಿನಿಸೆಗೆಬಿಳ
ವಿಗೆಯಾಗವರ್ಧಿಸಿದೆವಿಂನವಾಂಛಿತಕಂಮಸಕದಿಯುಂಟೆಮ್ಮೊಳೆಂದರುಹಾ॥ ॥೭೦॥
ಯೆಂದುಕಾರುಣ್ಯದಿಂತಾಸೊಂಮೆಕಣ್ಬುತ್ತಿ
ನಿಂದುಧ್ಯಾನಿಸಲಾಗತಲೆದೋಱತಾಸ್ತ್ಯಾಗದೆ
ಭೊಂದುವೈಷ್ಣವಶಕ್ತಿಬಳಬಿಡಾಯುಧಜಾಲದಿಂಪರಿವಾರಿಬುಬಳಿಕಾ॥
ಇಂದುಹಾಸನವುತ್ತಕದಮೆಂತೆನಿಜಶರದ
ಸೊಂದಿಸಿತದಿಂಯುಮಂತ್ರೋಂಪದೇಶಂಗೈದ
ಳಂದುಕನ್ಯೆದೊಳಾನತಪ್ರತೆತಿಗಳಿಜಾತೆವಿಶ್ಲೇತೆಂಗಳ್ಕಮಾತೆ॥ ॥೭೧॥
ತಾಯೆಪಾರ್ವತಿಪರಮಕಲ್ಯಾಣಿಶಂಕರ
ಪ್ರಿಯೆಸರ್ವೇಶ್ವರಿಜಗನ್ಮಾತೆಸಂಮತ
ಛಾಯೆಸಾವಿತ್ರಿಕಾಂಡಿನಿಸಕಲಶಕ್ತಿರೂಪಿಣಿಕಾಳಿಕಾತ್ಯಾಯನಿ॥
ಶ್ರೀಯೆವೈಷ್ಣವಿವರದೆಚಂಡಿಚಾಮುಂಡಿನಿರ
ಪಾಯೆನಿಗಮಾಗಮಾರ್ಚಿತೆಮಂತ್ರಮಯೆಮಹ
ಮಾಯೆರಕ್ಷಿಸುದೆಂದುಚಂದ್ರಹಾಸಂಸ್ತುತಿಯಗೆಯ್ದುದಿನಾಭ್ಯುದಯನು॥ ॥೭೨॥
ಹಿಂಯವಕ್ಷಃಸ್ಥಳವನಜನವದನಾಬ್ಜಮಂ
ಗಳಕರಕಳೆವರಾರ್ಧವನಿಂಬುಗೊಂಡಿಸಿವ
ಪರಮಕಲ್ಯಾಣಿಕಾಲತ್ರಯದುವಾಸ್ಥಿಗಧದೆಂವಿಗಯತ್ರಿಪುರದೆ॥
ಗರುಡವಾಹನೆಮಂಸಗಮನೆವೃಷಭಾರೂಢೆ
ನಿರುಪಮಫಲಪ್ರದಾಯಕಿಮಗ್ಗಮಯೆಸಕಲ
ದುರಿತಹಾರಿತಂವನುದ್ಧರಿಸೆಂದುಚಂದ್ರಹಾಸಂಬೆಂದಿನಾಭ್ಯುದಯನು॥ ॥೭೩॥
ಮೊಳಗಿದವುದೆಂವದುಂದುಭಿಗಳಂತಾಗಸದ
ವಳಿಗರದುಪುಷ್ಪವೊಳ್ಳುಂದಾದಿತಮರುತಿ
ಬಳಕದಂಭ್ರಮವಿಮಾಯವಾದಳಸುಪಸರಿಸಿತುಮದನಮಂತ್ರಿಗಳೊದಲಾಗಳು॥
ಬಲರಾಹಾಂತರಗಳ್ಳುಂನಿನಂದದೊಳೆನಿಯೆ
ಮಲಗಿದವರೆಲ್ಲಂತೆಕಂದೆರದುಬ್ಬರ್ದ
ತೊಲವಿನಿಂಚಂದ್ರಹಾಸಂಮಾವನಧಿಗೆಮಗಳಿವಪ್ಪುದಂಮ್ಯೆಯನನು॥ ॥೭೪॥
ಭೂಮಿಪಾಲಯಶದಮೊಸತುಮರಣಾವಾದೊದಿಮತ್ತೆ
ಜೀವಮಂಬರಿಸಿದವರುಂತೆನಿಂನವೊಂತೆಂದು
ಶ್ರೀವಾರಿಸುವನಿಭಿಳಪೌರಜನಪರಿಜನಕೆಚಂದ್ರಹಾಸಂಮುದದೊಳು॥
ಕಾವರಾರ್ಕಿಲ್ಪಿರಾರಭವರಾರುಳವರಾ
ಶ್ಶಾವಿಪದೆವಿಷ್ಣುಮಾಯಾಮಯಮಿದೆಂದರಿದು
ನೀವೆಲ್ಲರುಂಕೃಷ್ಣಭಜನೆಗೈದುಮದೆಂದುಸಾರಿದಂಬೆಂದಿನಾಭ್ಯುದನು॥ ॥೭೫॥

ಶ್ರೀ

ಯೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲ್ ಬಳಿಕ ವಿಬುಧರೆಲ್ಲರುಂ
ಸುಮ್ಮಾನದಿಂದ ನಗರಪ್ರವೇಶಂಗೈದ
ದುಂದುಭಿಸ್ವನದೊಡನೆ ಬಂದರಂ ಪಾರ್ಥನೊಳ್ ಬಾ ಚಂದನಾವತಿಯೊಳು॥
ಸಂದ ತದ್ಭೂತಳಂ ಕರಸಿಕೊಂಡಾ ರಾಜ್ಯ
ದಂದ ಮಹಾವಿಭವದಿಂ ವರಿಸಿದಂ ಚಂದ್ರಹಾಸ
ಸಂಮುದಸ್ಥಿತನಾಗಿ ವಿಷಯೆ ಚಂಪಕಮಾಲಿನಿಯರಂ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂದಾ॥ ॥೬೬॥
ನಂದನಂ ಜನಿಸಿದಂ ಬಳಿಕ ವಿಷಯಾಗರ್ಭ
ದಿಂದ ಮಕರಧ್ವಜಾಖ್ಯಂ ಸಾದಿಸುಭಾಗ್ಯ
ದಿಂದ ಚಂಪಕಮಾಲಿನಿಯ ಬಸುರೊಳುದಿಸಿದಂ ಪದ್ಮಾಕ್ಷನೆಂಬ ಸುತನು॥
ತಂದೆಗಿಂ ಮಡಿ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದರ್ ಧರೆಯೊ
ಳಂದು ಮಹಾನಂದನ ಸಮವಾದ ಧುರೆಯಿಲ್ಲದ
ದಿಂದುವರೆಗಾತಂಗೆ ಮುನ್ನೂರು ವರುಷಮಿರ್ದಪನೀಗ ವೃದ್ಧನಾಗಿ॥ ॥೬೭॥
ಬುದ್ಧಿಮಾರ್ಗಮಿಲ್ಲದ ಬಾಲಕಂಗೆಸೆವ
ಶುದ್ಧಸಾಲಗ್ರಾಮಶಿಲೆಯ ಸಂಸರ್ಗದಿಂ
ದುದ್ಧತದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದವಿಯ್ಯೆ ಸಾರ್ದುದಿನ್ನಲಿಂ ನುಡಿಕೆಂದು ಬಯಸಿ॥
ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ ಪ್ರತಿದಿನಮೊಲಿದರ್ಚಿಸುವ ನರನಾವ
ಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆದಪನೊ ತನಗದರ ಮುನ್ನವದರ
ವೃದ್ಧಿಯಂ ಬಣ್ಣಿಸುವದರಿಂದೆ ಮುಗಿಲುಗುಣಂಗಳಾರದಂ ಪೇಳ್ವನು॥ ॥೬೮॥
ಪಿರಿಯ ಸಾಲಗ್ರಾಮಶಿಲೆಯ ಮಹಿಮೆಗಳನಾ
ದರದಿಂದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನ ಪೂರ್ವ
ಚರಿತಮಂ ಪೇಳ್ದವಂದನೆಗಾಂ ಮುದದೀ ಮುನಿಸುರದವಂ ಬರಸಿದೊರೊಳು॥
ವರಭಾಗವತಶಿರೋಮಣಿಯ ದರುಶನದಿಂದ
ಪರಮವೈಷ್ಣವಸಂಗತಿಯನಾಲಿಸಿದೆನೆಂದು
ಸುರನಗರದೆರೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಮೈದುನಂ ಪರಿತೋಷಮಂ ತಾಳ್ದನು॥ ॥೬೯॥
ಶ್ರೀ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೨ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೧೭೩೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ॥

೩೩. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ವರಚಂದ್ರಹಾಸನಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಡಗೊಂಡು
ಶರನಿಧಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳ್ಪರದಾಭ್ಯಸನಂತರದು
ಮರಳಿ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರು ಸಿಂಧುದೇಶದ ಮೇಲೆ ಗಜನಗರಕೈತಂದರು॥

ಪದ್ಯಂ

ಕೇಳ್ದೊ ನರನಾಥ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ನಾರದಂ
ಪೇಳ್ದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬಳಿಕ ಸಂತೋಷಮಂ
ತಾಳ್ದು ಕುಂತೀಸುತಂ ಚಂದ್ರಹಾಸನ ಮೊರೆಯೆ ಮುಖ್ಯಮಾಗಿರ್ದ ನೃಪತಿಗಳು॥

ಆ ಪ್ಪೋಱತಮತಮಗೆಪ್ಪುದಾಪಾಳಿದ್ದವೆಂ
ದಾಪ್ಪವಲ್ಗಾಱಮಂತ್ರತ್ರಿಶಾಂಡೊಯ್ದು
ದಾಪ್ಪದಿಂದೆ ಸಂಬಧಯೊಳ್ವನಿತಳ್ಮೆಂಬತೆಱನಾಗಿವೆಡೆಯಾತಿಯೊಳ್ಪಾ॥ ॥೧॥
ಬರುತಿರ್ಪವಿಭ್ರಮಗಳನಿನ್ನೈನಿಸರಾಮಂತಳ್ವ
ಗಱಗಾಗಜನಮೇಜಯನ್ನಿತಿವಿಶೈಭ್ರತ
ನರನವಾಜಿಗಭಾರಮೊರವಳ್ಯಮವನವನವೆತಂಮಿಚ್ಚೆಯಿಂದಾ॥
ತಿರುಗುತಿರೆಂದವಶೇಮಿಸಮಿದಿಂಯಬಂ
ದೊಱೆಯೆಪದಾತ್ರಮಾಸಸ್ಥಜಭ್ರದಿದದರ
ಶಿರದವೆಕ್ಕದಲ್ಲಿಯನೋದಿವಿಸ್ಮತಾಂಗತಂದೆಗೊಪ್ಪಿಸನುದಿದರು॥ ॥೨॥
ಜೀಯಬಂನಪವನವಧರಿಸಿಳಿಯಮೇಲೆಶೆಂ
ತೇಯನವಪಸಾರ್ಧದವಾಜಿಗ್ಳುಳಗತರು
ವಾಯೊಳ್ಳಿಗೆಬಂದೊದಾವ್ಪಱದೇವಿಂಸಬದಿಸಿಶಾಂಬತಿಬಲರಸು॥
ಸಾಯಶದಮೊನೆಯೊಳ್ಪನತೆಶಾಗಬೇಶವ
ಪ್ರಿಯದಿಂತವಯಱಂತೆಗವಪ್ಪಿತಾಸ್ತ್ರಿ
ಪ್ರಿಯಮಂತಿಳ್ಡಮದಳುಭಿಣನಾಗಚಪ್ರಭಾಸಂನಯಮೊಳ್ಳಂತೆಂದನು॥ ॥೩॥
ಮತ್ತಳಶೇಳತಾನಾಬಾಲ್ಯದಿಂದಬಿಡ
ದಸ್ತ್ರಂಬುತ್ತದೊಳ್ಪ್ಯನಿಸುವದೇವನಿನಿ
ತ್ತಕ್ಕೆಮೈದೋಱುವಂಪಾರ್ಥನಸಹಾಯಶ್ಚಿತಂದುನಮಗಱವೆನಿದನು॥
ಬಿಕ್ಕಿದಱಕ್ಕನ್ನದರುಶನದಮುನ್ನವೆನಾತು
ಮಿತ್ತಸುಸ್ಥತದಧುಸ್ಸಾನಿಯೇತಿಂನುಧರ್ಮಾಕ್ಷಿ
ಶಕ್ತಿತಿರುಗುವವುದಱಗಳ್ವನಿಲ್ಲಿಕಳ್ಪದಱಿಮರುಷಾರ್ಥಮೇನೆಂದನು॥ ॥೪॥
ಧರಣಿಯೊಳ್ಕೃಷ್ಣಧರ್ಮದಾಸ್ತತಿಯುಧ
ಸ್ಥಿರಭ್ರಮವನಾತನಪಯಂಗಳಂತದದಹೆ
ಬಿರದಾಯಸದೊಳ್ವರ್ಪಲಿಸಿದರುಂನೆಗಂದಱಮಾಸುದಿಂದಮೇಲೇ॥
ಅಱೆದಿಂಗಳಾದದಿಂನಪುದುವ್ಪತ್ತಿಯಂ
ವರುಷನಲ್ಲಿಂದಮುಂತಿಲ್ಲಿಸಿಕ್ಕಿರ್ದಡೆ
ಭ್ಯರಮುಳ್ವುದದಱಿಂದನೀವೆರಕ್ಷಿಪಿಪಾಂಡವಂಗಶಾಳುಮದೆಂದನು॥ ॥೫॥
ತಂನವೇಳ್ಳಿಶೆಯೊಳ್ಳದೆಕೃಷ್ಣನಲುಗುಗ
ಕ್ಕಿಂನುಸ್ತಿಕ್ಕರ್ದಪಾಱಗಳಬಿದವಿಶ್ವಾಮಿಯೊ
ಳ್ಯಂನಧ್ವರಾಗಿವಾಲಿಸಿನೀವುಯಜ್ಞಶಾಲಕಿಧರ್ಮಜಂಗೆಶಾದಲು॥
ಉಂನತದಸುಕೃತಮಾದಮುದನಮಗೆಂದುಸಂ
ಪಂನಮತಿಬಲಪ್ರಭಾಸಂನಿಜಸುಮಾಶಂ
ಮಂನಿಸಿಶಾಱಂಗಱಕ್ಷಿಸಿಕಳ್ಪಹಿಬಲಸಹಿತಮೊಳ್ಳಮೊಱಗಿರುತಿರ್ದನು॥ ॥೬॥

ತುರಗಂಗಳಂಬಿಟ್ಟದರಕಾದುದೆಸೆ ನೆನೆಸಹಿ
ತಿರದಿಪದ್ಮಾಕ್ಷಮಾಕರ್ಧ್ವಜಮೊರ್ದಬಿ
ಶರವಿಂದನಾಶ್ರಿತದರುಶನಕೆಲಾಲುಪನಾಗಿಚಂದ್ರಹಾಸಂಮುದದೊಳು॥
ಮುರದಹಾರವಭಯದೊಳ್ಳಿನೆಯಂಕೂಡಿದಾಂ
ದುರುತರ್ದನಂನೆಗಂಮೆರೆದಪ್ಪಿದಮಹಾ
ಶರಧಿಯಂತರ್ಜುನನಮೋಹರಂತರಿದೊಳತ್ತತ್ರಗಾರ್ಹ್ಯಯ್ದಮೆನಲು॥ ॥೭॥
ಸಮತಳಿಸಫಲುಗುಣನನೆನೆಬಹುದರೆಂದು
ಸುಮರಕ್ಷಿತಿಮುಖ್ಯನಾಗಿತಂನಮೋಹರಸಹಿತ
ಸಮಟಂಚಂದ್ರಹಾಸನೈತರಲಾಗಿಮುರಹರಂಸಕಲಭೂಪಾಲಕರನು॥
ಕ್ರಮದಿಂದನಿಲಿಸಿಪಾರ್ಥಂಗೆಸಾರಥಿಯಾಗಿ
ಕಮಲನುಗದಾಕಂಬುಚಕ್ರಚಾತುರ್ಭುಜದ
ಕಮನೀಯರೂಪಮಂತೋರ್ದಂಮುಬ್ಬನಾತನಸಂಮುಖಕೆರಥವನು॥ ॥೮॥
ನೋಡಿದೈಪಾರ್ಥವೈಷ್ಣವಕೆರೆಮಣಿಯನೆನೆ
ಮಾಡಿದಮುಖುಗುಪಮಾಧವಧ್ಯಾನಚಿತನದ
ಸೂಡಿದಮಕುಂದಪಾದಾಬ್ಜತುಲಸಿಯಮಾತಮುನ್ನರದನಕೃಪೆಗಾದಾ॥
ಬೀಡೆನಿಸಶಲಿಚಂದ್ರಹಾಸನಂಕಂಡುಮತಾಂ
ಮಾಡಿದನ್ನದಮುಗ್ಧದಿಂಜನ್ಮಸಫಲದಾ
ಯ್ದುಪಲೇನೆಲೆದೆವತಂನಬಿಂನಪವನವಧರಿಸೆಂದನಿಂದ್ರಸೂನು॥ ॥೯॥
ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧಂತಮೋವೃದ್ಧಂವಯೋವೃದ್ಧ
ನೀನರೇಶ್ವರನೀತನೊಳ್ಳದಿಜಯಸುವರಿ
ಧಾನವೆಂತೆನಗೆಬೆಸಸೆಂದಜುನನಂಕೆಳ್ಗೆದನುರಾರಿಕರುಣದಿಂದಾ॥
ಧ್ಯಾನಿಸುವನಾಬಾಲ್ಯದಿಂದೆಂನನೀತಂಗೆ
ತಾನೊಲಿದನೆಂದುನಿಜರೂಪಮಂತೋರಲು
ಶ್ರೀಮಾನಾಥನಂಬುಜಾಕ್ಷನದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಂಕಂಡುಮಮರುಶಿತನಾದನು॥ ॥೧೦॥
ಕಂಬುಚಕ್ರಾಬ್ಜಶರಮೊದಕೆಗಳಂಧರಿಸಿ
ಪೊಂಬಣ್ಣಯಂತಾಭ್ರಸೌಸ್ತುಭಕದಸೊಭಾವ
ಲಂಬದಿಂಸವಕ್ಷತಿರಗಾಭೂಷಿತನಾಗಿದಿವ್ಯಮಾಲೆಗಳನಾಂತು॥
ತುಂಬಿದವಯವದಲಾವಣ್ಯಲಹರಿಗಳವಿನ
ಟಂಬರವಕರುಣಾರಸದಿಭೆನಗೆಯಕಿರಿಮೊಗದ
ಕಂಬಕಾಂಯಬಿತಂಪಾರ್ಥನರಥಾಗ್ರದೊಳ್ಳಗ್ಗಿನೆಡನಾಸ್ಥಪತಿಯು॥ ॥೧೧॥
ಕಂಗಳನರಿಸಿದ್ದಾಗಾದನೆತ್ತಿಂಮಂಸೂಸುವುದ
ಕಂಗಳಮೊಪ್ರದೆಯಿಸಾರುಷದಿಂಪ್ಪಮುಳ
ಕಂಗಳನೆಗಡ್ಡೆಯಂಪ್ಪಯುಷಕಲಕ್ಷಿತಿಬಾಳನೆಗಲನಿಲ್ಲದುಬಂದರು॥

ಮಂಗಳಪವಿತ್ರಕೋಮಲಪಾದಪದ್ಮಯು
ಗ್ಮಂಗಳಸಮೀಪದೊಳ್ ಭೃಂಗಮಾಲಿಕೆಗಳಾ
ಮಂಗಳವಿಧಾನಮಂ ಮಾಡುತಿರೆ ಪಾಠಕರ ಸೊಬಗಿನಯಪ್ಪುದಂ ತೋರೆಯೊಳು॥ ॥೧೨॥
ಶ್ರೀಸುರಾರಿಬಳಿಕರ್ಜುನನ ವದನಮಂ ನೋಡಿ
ನಸುನಗುತ ನುಡಿದನೆಲೆ ಕಿರುಮನ ಹಿತಧರ್ಮ
ಶಶಿಹಾಸನತಿಬಲಂ ಪರಿಗಾತಂ ಧ್ರುವಸಂನಿಭಂ ತನಗೆ ಭೃತ್ಯನವನು॥
ಪೊಸೆಯನೀಸಾಲಿಂಗಿಸಿದೆ ವನಿಂಮಡಿಗ
ಭೂಸುರದಿರಲಾತಂ ನಮಾರ್ಗಗತಿಯೇ ನನ್ನ
ಶಿಸುಗು ವಂದದೊಳ್ ಭಾವಸನ್ನಿಭಯಾವಹಾಮೆಂದು ಪ್ರೀತ್ಯುತ್ಸಂಗದೊಳ್ ಭೈಸಗೆ॥೧೩॥
ಅದರಿಂದದಕಾಲಗವಿತನಗೆ ಶತ್ರುವಿಮಾ
ಪದದೊಳಾಲಿಂಗನಮುಚಿತಮಲ್ಲವೆಂದನಪ್ಪು
ನದರಿಂದಪೆನಾದೊಡೀ ತಂಗೆವಂದಿಸುವೆನೆನೆತಂನಲಿಂ ನರಗೆ॥
ಮುದದೊಳ್ ಶಿರಗದೊಡೆಮೆಗಾವರನಪ್ಪಿಯೊಡೆವ
ಪ್ಪುದುಮಾನವಗಿಸಿಲಿ ಲಗೋ ಸಹಸ್ರದಾ
ನದಮಗ್ರ್ಯಮೆಂನ ಪ್ರತ್ತಸಾದರಮದಧರ್ಮ ವಿಪಾರ್ಥಹಿ ಭೀಂದವನು॥ ॥೧೪॥
ತಂನರಸಗಾರಡೀವನವಿತನಗೆಡೀವನಂ
ತಂನರಸಗಾರುಬೇಸಿತಿಳಿಯೆತಾಂಬೇರಲ್ಲ
ತಂನರಸಗಾರಹೃದಯಕಮಲದೊಳ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿತಾನಿರುತಿರ್ಪೆನು॥
ನಿಂನತೆರದಲಿಮರುಭೂಪರುಂಟು ಲೋಕದೊ
ಳ್ಳಿಂನತೆರದಿಂಡಿತನೆನಗೆಬೇರಾದವಂ
ನಿಂನತೆರನೇನೆಂದುಚರಣದ್ವಂದ್ವಕೆರಗಿದನಂ ಶ್ರೀಪತಿಸುತಾ॥ ॥೧೫॥
ಶ್ರೀಮಾಲಕೆಗೃಹ ಶಫಲುಗುಣಂ ಕೃಷ್ಣನನಿ
ರಾಮಮಂ ಕ್ರೈಸಾಂದುಹಾರುವದಿಂದಾಗನಿ
ಷ್ಣಾಪನಾಗಮಾಚಂದ್ರಹಾಸನಂಬಂದುಗಾಢಾಲಿಂಗನಂಗೈಯಲು॥
ಆಮೋದವಿಪತಿನುಡಿದನೆಲೆಪಾರ್ಥಕೇಳನದ
ಭಾವಮಂ ನಿಂನೊದನೆಮಾಡಿದೊಡೆ ನೃಪಮಖಂ
ಲೋಪಮಹುದೆಂದುಕಳುಹಿದೆ ನಿಂನತನುಜರಂ ತುರಗರಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ॥ ॥೧೬॥
ಹಲವುಮಾತುಗಳೇಕೆ ನಿಮಗೆ ನಿಮಗಾಶ್ರಯಂ
ಜಲಜಾಕ್ಷನಾಗಿರ್ದ ಬಳಿಕಾವ ಧರ್ಮಕೆ
ಕಲಮಕಟನಾಕಿಂನು ಪಾರ್ಥನಿಂನಶ್ವಂಗಳಂ ತರಿಸಿ ಕಾಡುವೆನೆನುತಾ॥
ಬಲಸಹಿತಮದರಿಗಾವಷ್ಟಿಯೊಳ್ ಗಹಿಸುತರ
ಬಳಿಗೆಚರರಂ ಕಳುಹಿ ಕರಸಲವರೈತಂದು
ಫಲುಗುಣನವಾಜಿಗಳನೊಪ್ಪಿಸಿದರಾಯಸಂದರ್ಶಿತ್ರಿಲೋಕದಾ॥ ॥೧೭॥

ನರನೊಡನೆಸಖ್ಯಮಾದುದುಬಳಿಕಬಂದನೃ
ಪರ್ಕೆಲ್ಲರಂಪ್ರಿಯದೊಳಾದರಿಸಿದಂಹರಿ
ಹರಿಯನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂಪೈದೆಕೊಂಡಾಡಿದಂನಿರುಪಮಸ್ತುತಿಗಳಿಂದಾ॥
ಪರಿಪರಿಯಗುಡಿತೋರಣಾವಳಿಯರಚನೆಮಿಗೆ
ಪುರಕೆವಿಜಯಂಗೈಸಿತಂದನುತ್ಸವದಿಂದ
ಸಿರಿಯನುರೆವಿಸ್ತರಿಸಿಭೂಮಂಡಲಂತಳರ್ಪ್ರಭಾಸಂಮೆರೆದನು॥ ॥೧೮॥
ಇಂದುಹಾಸಾಶ್ರಯದೊಳರ್ಥಿಳಿಯಮರಜನಂ
ಕಂದರ್ಪಜಾತನಂಕಂಡುಕೃತಕೃತ್ಯರಾಯಿ
ತಂದೆರಾವಲ್ಲಭನಸಂದರ್ಶನಕೆದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿನಿಜಸೂನುಸಹಿತಾ॥
ಬಂದುನಿರ್ಧೂತಕಿಲ್ಬಿಷರಾದರಾಗಳೈ
ತಂದುಗಾಲವನಸುರಮರ್ದನನಪಾದಾರ
ವಿಂದಮಂವಿವಿಧಾಗಮೋಕ್ತಿಯಿಂಪೂಜಿಸಿದನತಿಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದಾ॥ ॥೧೯॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂಚಂದ್ರಹಾಸಂತಂನರಾಜ್ಯಮಂ
ಪೀತಾಂಬರನಚರಣಸರಸಿರುಹಕರ್ಪಿಸಿದ
ನಾತಂಧನಂಜಯನಸಂಮತದೊಳೆಸೆದುವಿಭವಯಾಗುವಾರಂಗೆಕಾಣ್ಕೆಯಾ॥
ಶ್ವೇತಮಾದಶ್ವಂಗಳಸ್ತ್ರಗಳೊಡನೆಗಜಮಕೆ
ದೂತರಂಕಳುಹಿಸತ್ಕೃತನಾಗಿಭೂಪತಿ
ವ್ರಾತಸಹಿತಲ್ಲಿಮೂರಿರುಳರ್ಜುನನೊರೆಯಮಕ್ಕಳ್ಪ್ರೈದಿಳುವರೆಗಳಾದೆ॥ ॥೨೦॥
ಮುಪ್ಪಾದೆನೆನೆಮಗನಿಷ್ಟ್ಪದಿಯರನದಿಂದ
ತಪ್ಪದೆನಗಂನಮೋಕ್ಷಧಲಾಭಮನುರಾಗ
ಗೊಪ್ಪಿಸುವೆನೀತನುವನಿವರ್ಥರಂಮುನಿದಬಳಿಕವನಕಾಂಪೋಪೆನು॥
ಬಪ್ಪುದಿಲ್ಲದರಿಂದನಗರಕರಸಾಗಿಸುಖ
ಮಿಪ್ಪುದೆಂಕರಸಿನಿಜತನಯರಂಕರಥಗೆಗಾಬೆ
ಯಪ್ಪೈನಿಕರದೊಡನೆಮೊರಮಕ್ಕುನಾಚಂದ್ರಹಾಸನರ್ಜುನನೆನಕಾದೆ॥ ॥೨೧॥
ಪತ್ರಸಂಪದಮಾಯುರಾರೋಗ್ಯಮರಪುರತ
ಪತ್ರನಾಭನಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲಿತನಚ
ರಿತ್ರಮಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆಂದುಹರಿವರವನಿತ್ತುತನಂಕೂಡಿಕೊಂಡು॥
ಸುತ್ರಾಮಸುತನನುದರಿಗಳೊಡನೆತೆರಳ್ದಂಧ
ರಿತ್ರಿಯೊಳ್ಪೈಕರದೆಡೆಯೊಳರ್ದ್ಧಿಮುಜಬಲದ
ಕ್ಷತ್ರಿಯೋತ್ತಮರಂಜಯಿಸಿರಂಗಭಂತದೆಯದಶ್ವಿನಮಿಸಿಬಿಡುತರ್ಥಯಾ॥ ॥೨೨॥
ರಾಯಕೇಳಾಶ್ವತ್ಥಮಂಬಳಿಕವಾಜಿಗ
ಳಾಯುವೇಗದೊಳ್ಪೊಬಿಡದೆಗಾವಯೋನಿಧಿಯ
ತೋಯಮಂಮೊಸ್ಕಡಿದವರೊಡನೆಸಾಗರದವರಿಯೊಳ್ಪುಲಿದುವಕೇ॥

ದಾಯಮಂಶಾಗಾದಿಧನಂಜಯಾದಿಗಳವರು
ಪಾಯಮಿಂನೇನೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡದಂಬುಜದ
ಭಾಯತಾಕ್ಷಂಪೇಳ್ದನಿಂತೆಂದುಸೌದರ್ಶನೀಲಕ್ಷ್ಮೀವಾಲರ್ಸೆ॥ ೨೩॥
ಕುಕ್ಷಿತವಾಹನಮಯೂರಧ್ವಜಪುತ್ರಪುಷ್ಟ
ಬಕ್ಷಿತವಾಹನಹಂಸಕೇತುನ್ನಪೂರವಶ್ಯ್ವ
ಲಕ್ಷ್ಮಿತವಾಹನನಂತೆಸರ್ವತ್ರಿಗಮನದವರಾದರಮಹಾವೀರರು॥
ಕಿತ್ರಿಜಿನುವನಮುಕ್ತಿದಮೇಲಿನದೆಸುವಗ
ಕಿತ್ರಿಕ್ಷರಲ್ಲಿಂದುವಗ್ನಿಗಳೇಮುತ್ತಿವರ
ಜಕ್ಷಿಮರನಾವಂಚರಥಕರಂಹಾಡಿಕೊಂದಂಬುನಿಧಿಯಂಪೊಕ್ಕನು॥ ೨೪॥
ಸಾಗರದನದುಪೊಂದುವುವರ್ಕರಿಹಯಂಗಳತಿ
ವೇಗದಿಂದೈದಲದರೊಡನೆಪಾರ್ಥವಿಗ
ಭೋಗಿಬಕರಾಜ್ಞೆಯುಕ್ತಿಯಂರಂದರ್ಲೆರ್ನ್ವೆಗಳುಂಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು॥
ಯೋಗದಿಂದಿರುತಿರ್ಪನಿಧ್ರುವದಸಾಯವಂ
ಸಾಗಿಸಲದೇನೆಂದುಕೊಳತೊಗಾಗಿಖಿನ್ನಂಗ
ಭಾಗದೊಂದಾಲದೆಲೆಯಂಬಿಸಗಳ್ತುತಲೆಮರೆಗೆಸ್ತ್ವಿಯೊಭಾಂತು॥ ೨೫॥
ಸ್ಯಂದನಂಗಳನಿಳದುವನಯದಿಂದೆಚ್ಚಾಪಿ
ವಂದಿಪಿದೊದರ್ಜುನಾದಿಗಳನಾಮುನಿವರಂ
ಕಂದಿರದುಕಂದುಮರುಷ್ಟೋತ್ತಮಂಷ್ಟಾಕರವರ್ಶ್ಯವರಂಹಾಡಿಕೊಂಡು॥
ಬಂದವರ್ನಮಂದುಲದೊಳಿರವಿಲ್ಲತವನಗಂದು
ಮುಂದೆಸುಖಮಾಗದಲ್ಪಯುಷದೊಳಿಗ್ಗೆವೆ
ನೆಂದುಬಕರಾಜ್ಞೆಯುಕ್ತನುದಿಯೆವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಫಲುಗುಣಂಬೆಸಗೊಂಡನು॥ ೨೬॥
ಮೊಳಕಾಲ್ಗಳಿದೆಯೊಳುದ್ದವಿಸರ್ಜಿಂದುಕಂ
ಗಳಮೇಲೆಗೂಡ್ವಿಕ್ಕಿಬಾಳ್ವವುಪಕ್ಷಿಗಳ
ಬಳಗಂಗಳೊರಸಿಕಾಂಬವುತೀಡಿಗಳನಂಗದೊಳ್ಬಂದುಮೃಗತತಿಗಳು॥
ಬೆಳದಿಹವುಸುತ್ತಲುಂಮುತ್ತಗಳ್ಳಿಂಮತೊ
ಳ್ಗಳಬಳಯೊಳಾಡುವವುಸರ್ಪಂಗಳಿರಜಾಂದು
ನಿಳಯಮಂಮಾಡದೇತಕೆಸ್ತ್ವಿಯೊಳ್ಳೆಪತ್ರಮೆಂದುಪಾರ್ಥಂಕೇಳ್ದನು॥ ೨೭॥
ಮುನಿಕರೆಚಿಯನುಡಿಗೆನಸುನಗುತದುಃಖಿತಾ
ಜನವಲ್ಪ್ರೀಪಕರ್ತಿಹಾಮದಂಮೋಹಿಸುವ
ಮನುಜನೇಗೆಸುವನೆಕ್ಕತ್ಯೃಕೃತ್ಯಮಂಬಳಿಕಮೋಕ್ಷಮೈತ್ರಗಾದವಂಗೆ॥
ಕನಸಿನಸುಖಕ್ಕೆಳಸಿಬಿದ್ದುಪನಧೋಗತಿಗೆ
ಜನನಮರಣಂಗಳಬಳ್ಕೆಬೆಂಬಿಡದಿಹುದು
ವನಿತೆಯರತೊಡಕಿಂದರೆಡುಕಿಹುದುಲಾಕಮದನೇವಂಗೆಸುವೆನೆಂದನು॥ ೨೮॥

ಮಧುರಿಮಗಮೊಂ ಮಂದಿರಂಸಾಗಿಸುವೆನೆಂತೊ
ಮೊದಲಿವಿಬೆಳಗಾಗೃಹಿಣಿಕೆಯಾರಮನೆಘಳಿಗ
ಮೊದಲೆನಗಳನಾಶ್ರಯಿಸೆಂತೊ ಮೆಯ್ದಾಳಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಪಠಿಗಾದಿಂದಾ॥
ಕಡೆಗಾಣಿಸುವೆನೆಂತೊ ತನಗೆಂದು ಬಾಳುವಿಗೆ
ಬಾಧೆಬಂದಿಹಿತಾಪಶಾಳಗಾಣಧರ್ಮದೊ
ಳ್ಪಡೆಯದಾತಾಪದಿಂದ ಸಂಸಾರದೊಳ್ಪಿಡುತಹುದುಜಗವೆಂದನು॥ ॥೧೯॥
ಅಂತಾಗದಾರಸಕ್ತರಾಪ್ರಾಣಿಗಳಗ
ನಿಂತೊಲ್ಲದಚತುರಾಲಯೊಳಗಿವರಾಯ ಮಧು
ಕೆಂಡದೊರ್ಡೆ ನೆಂದುತಲೆಗೆಡಗೆಲೆವಿದಿಯುತಾಂ ಮೊತ್ತುಗಳೆವೆನೆನಲು॥
ಕುಂತೀಸುತಂ ಮತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿಯುಕ್ತ
ಮಂತಳೆವುದೆ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ನೆಲೆವಳೆವಾ
ಪಿಂತೆ ಸುದಿನ ಮಾಡಿದಿಂದ ದಿನಂದಿ ಮತ್ತೆ ಮಹಾದುಮಸ್ತಕದೊಳಿಂದನು॥ ॥೨೦॥
ಅತ್ಯುಗ್ರಾಗಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಕೋಮಾರ
ತ್ರಿತೈಸ್ಕರಳಿತರವರೆ ನಿಬರೆಂದರಯೆನಾಂ
ಸತ್ಯಲಾಸವನಾಳ್ದರಿಪ್ಪುತ್ರಕಮಲಸಂಭವರನಿತರೊಳ್ಗಡಿದರು॥
ಕ್ಷಿತ್ಯಾದಿಸ್ಥಿತಿಗಳ್ಗಾರುಮಯಮಹದಾದಿ
ಪಶ್ಚಾತತ್ತ್ವದ ನರವನಾನವಾದಂದು
ನಿತ್ಯಮಾಗಿರಮುಪದವಿಗಳೆಂದುತಾನಿಲ್ಲಿ ಬಯಲಾಗ್ಪಡ್ಡುವೆನೆಂದನು॥ ॥೨೧॥
ಭಾರಭಾರಗೆ ಜಲಧಿಬರೆಯಂಗಳಾಗತ್ತಿ
ಭೂಮಿರಜಾಗ್ನಿಗಳೆಂದವರೆ ತೆಸೆವುದೊಂದುವಳ
ಭೂಮಿಯುಮುವದರದೊಂದೆರೆಯಮೆಯಿತ್ತ ನಮ್ಮೂರುಪದಕಮಲದುಂಗುಟವನು॥
ಚಾರುತರಕರತಾಮರಸದಿಂದಪಿಡಿದುವದ
ನಾರವಿಂದದೊಳ್ಗೃಷ್ಣನಿಗುತಳಿತಲೆಯಿಂ
ದೋರಂತೆ ಮಲಗಿ ಶಾಂತಿ ಮಾನೋರ್ವ ಬಾಲಕಂತಾನಾತನಂ ಕಂಡೆನು॥ ॥೨೨॥
ಅಂದುಸಲಿಲದೊಳ್ಗಾತ್ಮನಾಲದೆಲೆಯಮೆ
ಲಂದೊಂದುಭಾರಬಾಲಕನಾಗಿ ಮೈದೋರಿ
ನಿಂದು ಮಾತಾಡಿಸದೆ ನೋಡದೆ ವಿಚಾರಿಸದೆ ದೂರದೂರದೊಳಿರ್ಪನು॥
ಇಂದು ನಿಮ್ಮೆಸರಂ ಕೂಡಿಕಾಂಡಲ್ಲಿಗೈ
ತಂದುಕರುಣಿಸಿದನೀ ಪಾರ್ಥನ್ನರೂಪದಿಂ
ಸಂದುದಿಂದಿ ತನೆನ ದಾತ್ರಿಯಂ ಮೊರೆಯೊಗುವ ದೆನಗೆಂದು ಮುನಿನುಡಿದನು॥ ೨೩॥
ಬಳಿದಾಲ್ಪ್ರುಮುನಿಬಳಿಕ ಕೃಷ್ಣನಂ ನೋಡಿ ಬಾ
ಲಕನಾದರೂಪಮಂ ವಟಪತ್ರಶಯನದೊ
ಳ್ಪ್ರಾಲಬಜನದುಳಿಳಿದುತನಗೆ ತಾಣಿಸಿದೆಯಲ್ಲದೆರ ಮಾರ ಮಗಾನಾಗ॥

ಪ್ರಕಟಿತದಧರ್ಮದಿಂತತಿಗಳಂಪಾಲಿಸುವ
ಸುಕುಮಾರಮೂರ್ತಿಯಂಸ್ತುತಿಯಿಂದನಿಂದನೇ
ವಕಟನಕೆತೋರುವಂತೆನಗೆತೋರಿಸಿಕಿಲ್ಲತಾನಿಂದುಬಿಡೆನೆಂದನು॥ ॥೧೪॥
ಜನಪನೀಬಂತೆಂದುಮಹರುಷದಿಂಬಕದಾಲ್ಭ್ಯ
ಮುನಿಬಂದುಕೃಷ್ಣನಂತ್ತೈಸಿಮತ್ತೆವಾ
ಕ್ಷನಗುಡಿಪೀಭ್ರಂಸದಾವಾಸಕೀಹರಿಯದೇಹಾವಿದುಗೆಹಾವೆನಗೆ॥
ಅನುಕೂಲಿಯಾದಸತಿಮುತ್ತಿಯಲ್ಲದೆಬೇರೆ
ಮನೆಯಿಲ್ಲಮಡದಿಯಿಲ್ಲದರಾಗತಾನೀಸು
ದಿನಮಿಲ್ಲಿತಲೆಗೆತರಗೆಲೆವಿಡಿದುಕಾಂಡಿರ್ದೆನೆನಲರ್ಜುನನಿಂನುಡಿದನು॥ ॥೧೫॥
ಯುಷ್ಮತ್ಪ್ರಕಮಲಜರಬಾಭ್ರೆಯಂಕಂಡನಿವ
ಗೊಪ್ಪುದೆಗುರುತ್ವಂಮಹಾಮುರುಘಾರೀಸುಜನ
ಮಿಷ್ಪುದಷ್ಟರಯಲಾರವರವಾನೀವೆನಂಮೆಲ್ಲಗೆಮೊಜ್ಜುರೆಂದು॥
ತಪ್ಪುನೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದವರಸನಮ್ಮುಂಸಫಲ
ಮಪ್ಪುದಿಂತೆಂದುನರನತಿವಂದಿಸಲ್ಕೆನಮ
ಗಪ್ಪುಸದಿರೊಂದುಗರ್ವದಿಹ್ನಾವಮಂಕೃಷ್ಣನಿರಲೆಂದುಮುನಿನುಡಿದನು॥ ॥೧೬॥
ಸರ್ವವೇದದಮೂಲನೀಕೃಷ್ಣನಾವಂಗೆ
ಗರ್ವಮಿಂನೆಲೆಮಾಧರ್ಕೇಬಾದೊಡೀಕದಲ
ಕುರ್ವದೊಳಾನಿರುತಿರಲ್ಕಹಾಕಲ್ಪದೊಳ್ಪುಣ್ಯತ್ರಿಕೆಧಾನದಿಂದಾ॥
ಪುರ್ವನಾಲ್ಪತ್ತನೆಯವಾಱುಭಕನಾಗಹಜ
ತುರ್ವದಸನಿಲ್ಲಿಗೆಮರಾಳವಾಹನದೊಳ
ತೃರ್ವರಸಿಬಂದೆಂನಮುಂದೆನಿಂದಾಗಳಧೃಷ್ಟದೊಳಗಂತೆಂದನು॥ ॥೧೭॥
ಯೆಲೆವಿಪ್ರನೀನಾರದೇತಕಿಪ್ಪಗಾರ್ಮಿಂ
ತಲೆಗೆಪಿಡಿಡಿಸೊಘಾರತಪಮೆಸರೇಂಬಯಸೆ
ಸಲೆಮೆಚ್ಚಿಬಂದೆನಾಂಕಮಲಜನುಸುಡೊರ್ವಿಡಿತ್ತಪೆನೀಗವರವನೆನಲು॥
ತೊಲಗತ್ತಸಾರ್ನಿಂನತೆರದನಾಲ್ಮೊಗದರಂ
ಪಲಬರಂಕಂಡುರವೆನೆನಗೀವುದಂಮತ್ತೆ
ಕೆಲಬಗೆಗೊಳ್ಳುಕಳಿಯೊಗೆಂದುನಾನೆಂದೆನಾಪದ್ಮಸಂಭವನೊಳು॥ ॥೧೮॥
ಆನೆಂದುದಂಕೇಳ್ದುಗರ್ವದಿಂದಾಪದ್ಮ
ಸೂನುತೋರಿಸುತಂನತೆರದನಾಲ್ಮೊಗದರಂ
ನೀನೆಂದುಪೇಳ್ದಂನೆಗಂಬಂದುದೊಂದುಸುಬಗಾಳಧಕೆನದುಗುಪಂತೇ॥
ನಾನಾದ್ರುಮಂಗಳಂಕತ್ತೆತ್ತಿಮಿಗೆಮಿಾರ್ದು
ಬಾನೆಡೆಗೆಸಂಮಿಾರ್ಸಕಾಂಡದವರ್ದಿದೆ
ನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನೆಲೆಮಾಧವತೊಳಲಿಸಿತಜಾಂಡದಕಟಾಹದಗಳನು॥ ॥೧೯॥

ತೀವಿದುದಂಬರದ್ರುಮದಫಲದಂತಿರೆ
ಜೀವನಾತ್ಮರನಮ್ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಪಿಡಿದಹಾವಜಾಂಡಂಗ
ಳಾವಾಯುವಶದಿಂದತೊಳಲಿದೆವು ಮೊತ್ತೈದೊಂದರೊಳ್ಸ್ಥಮುನ್ನವಿರಿಂಚಿ॥
ಜೀವಜಾಲದಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನಾಗರ್ಪ
ನಾವೀರ್ವರುಂಬರಿಲ್ಲಂದುವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ
ನೀವರಾರೆತ್ತಣಿಂದೈದಿದಿರಿ ನಿಂಮಪೆಸರೇನೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡನು॥ ॥೪೦॥
ಚತುರಾಸ್ಯನಾಂಸತ್ಯಲೋಕದಿಂಬಂದೆನೀ
ವ್ರತಿಶಿಷ್ಯನೆನಗೆಬಕದಾಲ್ಭ್ಯನೆಂಬವನೆಂದು
ಶತಪತ್ರಜಂಪೇಳ್ದೊಡವಹಾನಮಂಮಾಡುತಸ್ಥವದನದವಿರಿಂಚಿ॥
ಅತಿಗರ್ವಭಾವದಿಂನೀನಜಂಶಿಷ್ಯನಿವ
ನತುಳಶ್ರೀಗುರುಶಿಷ್ಯರೀರ್ವರುಂನಿಂಮನಂ
ಪ್ರತಿಗೆರೆಬರಸಲಿಲದೊಳಗದವಯುಗಳದೆನಂಮೊಗ್ಗಿಲಬಕೆಂದನು॥ ॥೪೧॥
ಯಿನಿತುಗರ್ವದೊಳಸ್ಥವದನದವಿರಿಂಚಿನುಡಿ
ವನಿತರೊಳ್ಬರೆಯೊಳಹನಾವುಸಹಿತಾತನಂ
ಘನಶಸ್ತನದಿಂದನುಳಿಗಾಳಿಕಾಂಡೆದೆಶ್ವಾಗನರತಿಶರೋರದಿಂದಾ॥
ಅನಿಲವಶದೊಳ್ಬೀಗಿಮೂವರುಂಮತ್ತೊಂದು
ವನಜಷ್ಠವಲೋಕಮಂಕಂಡೆವಲ್ಲಿಯಕಮ್ರ
ಜನರೆಂಮನೆತ್ತಣವಿಶಾರಗಳುನೀವೆಂದುನರುತಲಾಲಾಪಿಸಿದರು॥ ॥೪೨॥
ಅಲ್ಲಿಘೋಷರಮುನ್ನದಬ್ರಹ್ಮನಂಕಂಡವನ
ಮೆಲ್ಲಜಗೆನಮಿಸೆಗರ್ವದೊಳವಂನುಡಿಸದಿರೆ
ತಲ್ಲಣಿಸಿನಾವಂಜಲವನೊರೆಯವರೆಂಮನಾರೆಂದುಬೆಸಗೊಳಲ್ಕೆ॥
ಬಲ್ಲದಸ್ವಾನನಚತುರ್ವದನಬಕದಾಲ್ಭ್ಯ
ರಿಲ್ಲಿಗರಿಯದೆಬಂದೆವೆಂದುನಾವುಸುರಲ್ಕೆ
ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲಗೆದೆರದಂತಬ್ಜಹಾನನಿಂವನುತಿರ್ವನಾವಿರಿಂಚಿ॥ ॥೪೩॥
ಯಾವಿರಿಂಚಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿತಂತಮಹಿಮೆಯನ
ದೇವಂಗಿಸುವೆನೆಂದುಕೆಲದವರೊಳಾಡುವರ
ಜಾವತ್ತೆರಡುಮತ್ತೆಮಗಾಳಿಕಾಂಡೆದವರ್ಯದನಸ್ಥವನ್ನರಿಬಳಾ॥
ಮೂವತ್ತೆರಡುಮೊಗದಕಮಲಜನಲೋಕಮಂ
ನಾವುಕಲಕಿಸಗಾಗನಾಲ್ವರುಂಮೊಗಲೆಂಮ
ನಾವಧಾತ್ರಿಕಂಡೂಕರುಗಾಲದೇಶ್ಯಾಳ್ದಾವಿನಿತೆಲ್ಲಮಂಪೇಳ್ವೆನು॥ ॥೪೪॥
ಯೆಂತಶ್ಯೆತಂಡರಿಲ್ಲಿಗೆರವಿಯಮುಂದಿನ್ನು
ಮುನ್ನತೆಂಗಳ್ಳಿಸಿದಪಬೆವನಗೆಸರಿಯಾರೆಂಬ
ಮಾತುಮುಗಿಯದಮುಂನಕಾಂದಿನ್ನುದಾವರ್ಪರೊರುಕಂನಾವುಬಳಿಕಾ॥

ಅಗಾತನಂ ಸಾಧಿಸಾಂದರವತ್ತುನಾಲ್ಕುಮುಖ
ದಾತನಂ ಕಂಡೆವಾತನ ಗರ್ಭದಿಂದಮುಂ
ದೀತೆರದೊಳಂ ಮಡಿಸಿದಾನ್ಯದ ವಿರಿಂಚಿಗಳ ಲೋಕಂಗಳಂ ಕಂಡೆವು॥ ॥೪೫॥
ತೊಳಲಿದೆವು ಪಾರ್ಥನೀಂ ಬಂತು ನಾವೆಲ್ಲರುಂ
ಬಳಿಕ ಸಾವಿರಮೊಗದೊಳೆಸೆವ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯುಂ
ಬಳಸಿದ ಸಮಸ್ತಸುರಮುನಿಗಳ ಮೊಗಸ್ತು ಸನಕಾದಿಗಳ ಗದ್ಗದಾಮೋದನೆ॥
ಸಳನಸ್ನುರತಕೋಟಿತೇಜದಿಂ ತೊಳತೊಳಗ
ಬೆಳಗುತಿರಲವನಿಬರುಂ ಮೊಗಕಾಣ್ತೆ
ಬಳಲಿದಿರದೇಕೆ ಬಂದಿರ ನಿಂಮ ಕರುಣಾದಿಂದ ಹೊನೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿದನಜನು॥ ॥೪೬॥
ನಿಂಮದೆಸೆಯಿಂದೈಸಲೇ ತನಗೆ ಸಂತತಂ
ಸುಂಮಾನಮಹುದೆಂದು ಮಿಗೆ ಸುಪ್ರಸಂನತೆಯೊ
ಳೆಂಮನೆಲ್ಲರನಾದರಿಸಿ ನಿಗಮಶ್ರೇಯಿಂದ ಸಮುಪ್ರವದನಂ ಕಳುಹಲು॥
ಹಿಂಮೆಗಳನುಳಿದು ವಿಸ್ಮಿತರಾದರವರಂ ನೆ
ಗಂಮೊದಲದೆಂತರ್ಜುನರಿಂತೆರನನಿನೆ
ತಂಮ ಲೋಕಂಗಳಿಗೆ ಬಂದರ್ಜುನಾನೆಂದನೋಲಿರ್ದನೀಕದಳಾಳು॥ ॥೪೭॥
ಅದರಿಂದ ಕೋವಿದಾರ್ವಮೆಂ ಮಾಡಲಾ
ಗದು ಪಾರ್ಥ ತಾನೆಂದು ಸಂಧಿಸಿದ ಸಾಸಿರಮೊ
ಗದಪುರುಷನೀತನಲ್ಲವೆ ಕೃಷ್ಣರೂಪದಿಂ ಕಾಣಿಸುವನೀ ಜಗದೊಳು॥
ಉದಧಿಮಧ್ಯದೊಳಿಂನೆಗಂ ತಪಿಸುತಿರ್ದಾ
ದುದು ಸಫಲಮೆಂದು ಬಕದಾಲ್ಭ್ಯಮುನಿ ನುಡಿಯುತ್ತೆ
ಮುದದಿಂದ ಕೇಳ್ದು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಸಂಭಾವಿಸಿದರರ್ಜುನಾದಿನೃಪರು॥ ॥೪೮॥
ಶ್ರೀಕಮಲಲೋಚನಂ ಬಕದಾಲ್ಭ್ಯನಂ ಬಳಿಕ
ನೃಪಕಾಂತನಧ್ವರಕೆ ನೀವು ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯ
ಬೇಕೆಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ ವಾಜಿಸಹಿತಂಬುಧಿಯ ತಡಿಗೆ ಬಂದಾಋಷಿಯನು॥
ಲೋಕಮರಿಯಲ್ಕೆ ಶಿಬಿಕಾರೋಹಣಂಗೈಸ
ಲಾಕುದುರೆಗಳ್ತಿರುಗಿ ಸಿಂಧುದೇಶಕೆ ಬರಲ
ನೇಕಪೃಥ್ವೀಪಾಲಕರಾದನೆ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ್ ಹರ್ಷದಿಂ ತಂದರುತ್ಸವದೊಳು॥ ॥೪೯॥
ಪೃಥಿವೀಂದ್ರ ಕೇಳ್ ಸಿಂಧುದೇಶದೊಳೆಸೆವ ಜಯ
ದ್ರಥನ ಪಟ್ಟಣಕೆ ನಡೆತಂದರರ್ಜುನಂ ದೈತ್ಯ
ಮಥನರೀ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳ್ದನತಿಬಾಲನಾಗಿಹ ದುಸ್ಸಳೆಯ ತನುಜನು॥
ವ್ಯಥಿಸಿ ಮೈಮರೆದನೋಲಗದ ಮಂತ್ರಿಗಳ್ ಬೆಗಡೆ
ಶಿಥಿಲಮಾದುದು ಪುರಂ ತಲ್ಲಣಿಸುತಿರ್ದುದೀ
ಕಥನಮಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸುತೆಗರುಪಲಾಕೆ ಪೊರಮಟ್ಟು ಬರುತಿರ್ದಳ್॥ ॥೫೦॥

ಯೆಲ್ಲಬಹನರ್ಜುನನರಥದಮೇಲಸುರಹರ
ನಲ್ಲಿಗೈತಂದುಚೋದಿಸಿದಭೀತಿಜಗನ್ನಾಥ
ಮಲ್ಲಮರ್ದನನಾಮಾನಿನಿಯಮೊರೆಯನಾಲಿಸಂದೀಸವ್ಯಸಾಚಿತಂನಾ॥
ವಲ್ಲಭನಪಗೆಯೆಂದುಕಾಂದನಹುದೊಂದುಕೇಳು
ತಲ್ಲಣಿಸುತಿದಕಾಯಬೇಕೆನೆಧನಂಜಯಂ
ನಿಲ್ಲದೆವರೂಥದಿಂದಿಳಿದುಬಂದಾಕೆಗಭಿನಮಿಸಿಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು॥ ॥೫೧॥
ತಾಯೆಪಗೆಗೊಂಡುನಾನಿನಗಂದುಮಾಡಿದಂ
ನ್ಯಾಯಮಂಸೈರಿಸುದುನಿಂನತನುಸಂಭವನ
ನೋಯಿಸುವನಲ್ಲರಾಜ್ಯವನಗ್ರಜಾತಂಗುಮದಕರಿಗಳಂಕಾಣ್ಕೆನಿಂನಾ॥
ರಾಯನಮಹಾಧ್ವರಕೆಮಾಡಿಕೊಂಡೊಯ್ದಿನೆನೆ
ಆಯತಾಂಬಕಿಮುತ್ತೆಕೊಸವಿಂಮದಿಸಿನಾ
ರಾಯಗಾನವದರಮಲದೊಡ್ಡುರಿಕೆದಲಿದುವರೆಂಬನಿಯೊಳಿಂತೆಂದಳು॥ ॥೫೨॥
ಭಾಗಿನಗಳ್ಗೂಡಿಯದೊಳೈವನೀನಿರುತಿವರ್
ಮಾಗಿಸುವೆಯವರವರದುಃಖಂಗಳೆಂಬುದಂ
ಕಾಗಿಸಿದೆಪದಿಯಮಾನವಂಕಾಯ್ದುಂದುಕೊಂಡಾಗ್ಗುಸುದುವುದೆಂದು॥
ಮೇಗೆಸಿದಂಬಿಂನ್ಯೆನಲೇಕಿಂನುನೆಲೆನಸು
ಶ್ರೀಗಾಯಂನೆನೆದಮಾತ್ರದೊಳ್ಪೆನಿಂನಕ
ಲ್ಯಾಗಮಾರ್ತಿಯದರ್ಶನದೊಳಾಂಕೃತಾರ್ಥೆಯಲ್ಲವೆನಲಹಬೇಕೆಂದಳು॥ ॥೫೩॥
ದೇವತನಗೊದಹುಭ್ಬಿದವಳೆಂದುನರನೆಂನ
ನಾವಡೆರದಿಂಕರೆವನದ್ದುರಕೆಬರಲಪ್ಪು
ದೇವಿಧವೆಹಯಹ್ಪುಗಳನಿತ್ತುದಾಹ್ಟರಾರ್ಗತಿಮತ್ತೆಕಲ್ಲತನಗೇ॥
ಕಾವುದತಿಬಾಲನಾಗಹಾಕಿರುವನೆಂದನಾ
ನಾವಿಧದಕೊರಿದಿಂದಬಳ್ಲುದುಸ್ಸುಳಿಯಂಸ್ತ
ಪಾವನಧಿವಿಡಿದೆತ್ತಸಂತವಿಸಿನಗರಮಂಮೊಕ್ಕಂಕಿರೀಟಿಸಹಿತಾ॥ ॥೫೪॥
ಬಳಿಕದುಸ್ಸಳೆಕಾಗಿಸಿದಳಾಕುಮಾರಂಗೆ
ನಳಿನಾಕ್ಷನಕ್ಷಯಮಂಕಾಣ್ಕೆಸಂತೈಸಿಕರ
ತಳದಿಂದಮೈದಡವಿದರಕುಮಾದಿಕಂದುದುನಮಸ್ಸಜನಮಘರಕುವನು॥
ಪೊಳಲಾಳ್ಕೆಗಳ್ವುತ್ತುವದಗುಡಿತೋರಣಂ
ಮೊಳಗಿದವುವಿವಿಧವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳಾಗಮಂ
ಗಳನ್ತುತ್ತಗೇತಲಗಳಿನಗದವುಹಾಜಾರ್ಥಿಕ್ಲಿನಸ್ತುತರಾದರು॥ ॥೫೫॥
ಮರುಗಕಂಬನಿದುಂಬಿಮಾಡಿದವಿಘಾತಿಯಂ
ಮರಡುನುಜನಂಮಾಡಿಕಾಂಡುನಪ್ಪಿನಧ್ವರಕೆ
ಪೊರಮಟ್ಟುಬಂದಮಗುಬದುಕುಂತಿದೇವಿಯಾಂಬಾಲತನುಜೆಯರನೆಂದನು॥

ನೆರೆನರಂಸಂತೈಸಿಬಳಿಕಯಮುನ್ನುಳಿಕೆರೆ
ಗೆರಗಿಪ್ಪತ್ತರಬೆಳವಿಗೆಗಳನೊಸೆದಾವಾವ
ತೆರದಿಂದಮಾಡುವಂತೆಂನಮದ್ಧರಿಸೆಂದುನಿರ್ಮಿಸಸುವಾದಳು॥ ॥೫೮॥
ಅಲ್ಲಿಯಸುವಸ್ತುಸಹಿತಾನೆಯಂಕೂಡಿಕಾಂ
ಡೆಲ್ಲಮಹೀಕ್ಷರವರ್ಗೆಸಿಗಜಪುರಕಾಗ
ನಿಲ್ಲದೈತಂದುಯೊಳ್ಜನಮಂತ್ರದೊಳ್ಪೊಂದುವಪ್ಪುರಂತುಂಬಿತೆಂದು॥
ಉಲ್ಲಾಸದಿಂಕಿರ್ಚಿಗೆವಿರೂಪಿಸಿಹಾನೆ
ಸಲ್ಲಲಿತಪಾಂಗಳಂಪಿಡಿದುಕ್ಕಿದವಿಳ
ವಲ್ಲಭರಮುಂದೆಕಾದುಗ್ರ್ಯದಿಂದೇವನಗರಿಕಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನು॥ ॥೫೯॥
ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ–ಅಂತುಸಂಧಿ೩೨ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೧೮೦೭ಕ್ಕಂಮಂಗಳಂ॥

೩೩. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ಧರ್ಮಾಪತ್ಯರ್ಗೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಮಹೀವಲ್ಲಭಂ
ತುರಗಮೇಧಾಧ್ವರವನೈದೆವಿಸ್ತರಿಸಿದಂ
ಶರತನಳನಮುಷಾದಿಪ್ಪತ್ಪ್ರತಿರೆಡ್ಡತೆಗೆಮಾಸಚಿತ್ತಯೆಪೀಳ್ಗೆವಸ್ತ್ರೈ॥

ಪದ್ಯಂ

ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳ್ಭೂಭುಜದ್ವೈಪ್ರತಂ
ಜನನುತಳಕ್ಷ್ಮೀಪಾಲರಂನಾಗಪುರದೆಯೊಳ್
ಜನದಳಿತೆಯೊಳ್ಪಳಿಬಿಟ್ಟೆಳೆಟ್ಟೆಳ್ರವರವರಪಡೆಗಳಂಪ್ರಜ್ಞಾಸಿಕೊಳಿಸಿ॥
ತನತನಗೆಗಂಧಮಾಲ್ಯಂಬರಾಭರಣಗಳನು
ತನವಿತ್ತವದಿರದಬಹುದೆಂದುನೇಮಿಸಿಧರ್ಮ
ತನಯನರಾಗಾಬೇಕೆಂಬಲವಲವಿಕೆಯಿಂಮುಂದೆಬಿಜಯಂಗೈದನು॥ ॥೧॥
ಸುರನದಿಯತಡಿಯಮುಗ್ಧಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ಪುವಿ
ಸ್ತರದಮಗ್ಗಮಂಟಪದೊಳ್ಪ್ರಥಮನಗಾದೊದನೆ
ವಪುಷದಿಂದೊಡಲದಾಡಿಸಿನೆಲದಮೇಲೆತೆಪ್ಪೆರ್ಮೆಯನುನಿಯಮದಿಂದಾ॥
ಪರಮದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯನನುಕರಿಸಿಸಾಧ್ವಿಯರ
ನೆರವಿಯೊಳೆಸೆವಪತ್ನಿವೆರಸಿತೊಳಗುವಯುಧಿ
ಷ್ಠಿರನುಮಾಪನರಂದನನುರಾಜವಂದಿಸಿತುತತ್ಸ್ಥೆಮುರಾಂತಕರಡೆ॥ ॥೨॥
ಯದುಕುಲಾಗ್ರಣಿಬಳಿಕತ್ರಿಮನಂಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ
ವಿದುರಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಮಾದ್ರೇಯರಂತೈಸಿ
ಮುದದಿಂದದೇವಕೀಯಶೋದೆಯರ್ಗಾಣಿವಂದನಂಗೈದುಪೃಥೆಗೆನಮಿಸಿ॥
ಪದುಳವಿಪ್ಪ್ರದೆಗಾಂಧಾರಿಯಂಬಂದುಡು
ಪದಿಸುಭದ್ರೆಯರಕ್ಷ್ಮಿಗೆರಗಿದೊಡಿಮಗ್ಗೆದೆತ್ತಿ
ತದನಂತರದೊಳ್ಪ್ರಿಳಮುನಿಗಳ್ಗೆವಂದಿಸಿವಗುತಿಷ್ಠಾಪಗಂತೆಂದನು॥ ॥೩॥

ಅರಸನಿಂನಧ್ವರದವಾಜಿಸ್ತೋಮವಲಯಮಂ
ತಿರುಗಬಂದುದುವರುಷಮಾತ್ರದೊಳ್ಳೈದಿನಿಯ
ನರಪತಿಗಳೆಲ್ಲರುಂನಡೆತಂದರೊಡನೆಪಾರ್ಥಪ್ರತಾಪದಹಾರಹಾಗೆ॥
ಧರಣಿಪಾಲಮನೆರಬಿದೊಡವೆಗಮನಾಚಲಂ
ಸಂಯಲ್ಲಬಳದಾಲ್ಪಾದಮುನಿನಿಕರಮಿದೆ
ದೊರೆಯದಿಹಸಂಸ್ಥಾನಮಿಲ್ಲನದೆಸಿಂಸುಯಜ್ಞವನೆಂದುಹಾಸುದಿದನು॥ ॥೪॥
ಆಮುಖಾಂತರನಮಾತಂಕೇಳ್ದುಹರುಷದಿಂ (ಕೇಳ್ದುನನುನಗುತ)
ಭೂಮಿಪತಿಸುಖದನೆಲೆದೆವತಹಾರುಗ್ಗ
ಜೀಮೂತಮಿಕೆಬೆಳೆಯದರ್ಪಮಿದೆಪಾರ್ಥಪ್ರತಾಪದಮೊಲಂತಿಳಯಲು॥
ಕೋಮಕೋಮದೊಳಿದಿದಹಾಂದರಾಂಟಗಳಿಹಾಮ
ಹಾಮಹಾಮೆತಾಸ್ತ್ರನರನಂಗಡತಿಯು
ವೀಮನುಜನಪ್ರಿಕ್ಷಿತ್ತರಂಪಾಲಿಸುದೆನಿಂನಬಾಳುವೆಯೆಂದನು॥ ॥೫॥
ದೇವಸಾಕಿಂನಹರಮಾತೆಂಮವಂಚಕದ
ಜೀವನಂನಿಂಮಧ್ವನಲೆಬಾಪ್ಪವೇತಕೆಧ
ಕಾವಲಯದರಸುಗಳನೆಂತುಜಯಸಿದರೆಂಬವರಮಂಪೇಳ್ದುದೆಂದು॥
ಭೂವಲ್ಲಭಂಕೇಳ್ದೊಡಿಂದಿರಾಪತಿಸ್ತ್ರೀ
ನಾಪತಿಯನಗರಮಂಮೊರಮಲ್ಲುಮಸ್ತುಭಲ್ಲಿ
ಕಾವಾಜಿಗಳ್ಳಂದುಮೊಗುವಿನಿಂನದವೃತ್ತಾಂತಮಂವಿವರಿಸಿದನು॥ ॥೬॥
ವಾಜಿಸಹಿತರ್ಜುನಿಂಮೊರಮಳ್ಗನಂದುವಿ
ರಾಜಿಸುವಚೈತ್ರಮೊಳ್ಪುಡಿಮಾಹಾಸ್ಯತಿಗೆ
ರಾಜನಹಾನಿಲದ್ದಜಂತುರಗಮಂತದಿದನಕ್ಕಯಸಹಾಯದಿಂದಾ॥
ಯಾಜಿಸ್ಲುಸಂಗರದೊಳಾತನಂಜಯಸಲಾ
ವ್ಯಾಜದಿಂಬಂದುದುಸರಳ್ದೊರೆಯರಾಪಂಮ
ಹಾಜವದೊಳಲ್ಲಿಂದಮೋಗಿತಿರುಗಿತುಹಯಂಬಳಿಕವಿಂಧ್ಯಾಚಲದಮೊಳ್ಗ॥ ॥೭॥
ಅನಾನಗರದಜೆಲ್ಲಿಲಂದವಲ್ಲಿಲಂದೊಳ್ಜರದ
ಪಾನೀಯದಿಂಪಿನಿಂತಂಬಿನಿಂಸುಸುಮಗಂ
ಧಾನಿಲನಪಿಂಬಂದಶಂಬಂದನಲವೇಳಿಚಂದಿಯವಿರಾಪದಿಂದಾ॥
ಸೇನೆವಿಸ್ಮಯದೊಡನೆಹಯದೊಡನೆಮುಂದೆನುಂ
ಮಾನದಿಂನಡೆಯಲ್ಕೆತಡೆಯಲ್ಕೆಸಂಗರದೊ
ಳ್ಳನರಂಜಯಸಿದಂಫಲದಿಂದಬಲದಿಂದಹಾಂಸಧ್ವಜನಸುತರನು॥ ॥೮॥
ಜನಪಕೇಳಾಫಮಸಾಲದೊಳ್ಪುಹಾನಗರಿ
ತನುಜೆಯತಮೋವನದವಿಷ್ಣುಂಗಳಂಕಳೆದ
ವನಿತಾಮಯದರಾಜ್ಯದೊಳ್ಪುಮಿಾಲೆಯನೊದಂಬಡಿಸಿಗಜಮುರಕೆಳಹಿ॥

ದನುಜೇಂದ್ರಶ್ರೇಣಿಗಣನಾಕ್ರಮಿಸಿಬಸ್ಥವಾ
ಹಾನನವಪ್ಪಣೆನಿಜಹಯದೊಡನೆಬಂದನ
ಸ್ಥನನಪ್ಪಣಯತುವಿನೊಳ್ಳೈಘರವಮಂಮಿಗುವವಾಧ್ಯನಿರ್ಘೋಷದಿಂದಾ॥ ॥೯॥
ಮಣಿಮಕುಟಬಂಧದಾನವಯದೊಳ್ಪುದರೆಸಲು
ಗುಣವಲ್ಲಿಮದಿವನಾತ್ಮಜನಿಂದಬಳಿಕಂ
ಘಣಿರಾಜತನುಜೆವರಹಾಸಿದಳ್ಪುಂಡನಡೆಯಲ್ಲುಪ್ತಕೇತುತದದು॥
ರಣದೊಳಗಿಂಮೆಲ್ಲರಂಗೆಲ್ದಾತನಪಿತಂ
ಗುಣನಿಧಿಮಯೂರಧ್ವಜಂತಂನಯಜ್ಞಮಂ
ಗಣಿಸದೆಮಗೊಪ್ಪಿಸಿತುರಂಗಸಹಿತೈತಂದನರಸಕೇಳ್ಪ್ರಕುಶವನು॥ ॥೧೦॥
ಆಮಯೂರಧ್ವಜನಹಾಸಹಿತನಡೆಯೆನಿ
ಸ್ಸೀಮನಹಾವೀರವರ್ಮಂತಡೆಯೆಬಿಡಿಸಲು
ದ್ಧಾಮವಾಜಿಗಳ್ಗೈದದಪ್ಪುಚಂದ್ರಹಾಸನಮರದೊಳ್ಳೈದುದಿನಗಳ್ದರ್॥
ಸ್ತ್ರೀಮಂತ್ರೈಶರದಮಾಗಿಮದಲಿಡೆತರಾಳಿ
ಸೋಮನಂತರೆಬಿಸಿಜ್ಜೈಳದಂಗಳೋಳಾಗೆ
ತಾಮರಸತತಿವನಿದವ್ಯಹಾದೆಮುಗ್ಗಿದವ್ಯಕಾಗಳಿಯರಾತ್ರ್ಪಿನಿಗಳು॥ ॥೧೧॥
ಶ್ರೈಶಿರದಕಾಲದೊಳ್ಪಲಿಚಂದ್ರಹಾಸನಂ
ಮೈಸಿರಿಯೊಳುದಗಾದುಬರವಾಪ್ಸನರಂದು
ತೈನಾರ್ದಮಾರುಷವಿಂಸಿಂಧುದೇಶದಮೇಲೆಮತ್ತುಸಮಯಕಲ್ಲಿಗಾಗಿ॥
ಜೈಸಿಬಂದೆವುನಿಂನನುಜನಹಾಡಿಕಳುಹಿ
ದೈಸುವೀರರ್ಕಳಿಂಸುಭ್ರಾಮೊಳೈತಂದರೆಗಾ
ತ್ರೈಸಿದಗಣಿತವಸ್ತುಸಹಿತಸ್ಸಿಳನ್ಹಪಯೊಡನೆಬಹಾಳವಿಭ್ರವದೊಳಗೆಂದನು॥ ॥೧೨॥
ಭೂಮಂಡಲದೊಳಗಿಂತುಮತ್ತಾಹಯಂತಿರುಗಿದುಮ
ಹಾಮಹೀಕ್ಷಿತರೊಡನೆಬಂದವೃತ್ತಾಂತಮಂ
ದಾಮೋದರಂಪೇಳ್ದನಾಯನಂಭೀಷ್ಮೋದ್ಭವತಂನಮಂದಿರಕೆಬಳಿಕಾ॥
ಶ್ರೀಮನಂತ್ರೈವಿದಿದುಕಾಂಡನದೆತರೆಸತ್ತ್ವ
ಭ್ರಾಮಾದಿರಾಣಿವಾಸಂಗಳ್ದರಾಗಿನು
ಶ್ರೀಮದಿಂದಾರತಿಗಳಂಕಾಂಡುಬಂದುನಸುಹಾಸ್ಯಪ್ರತಿಯಂಕಂಡರು॥ ॥೧೩॥
ಮದದಿಯರಮಧ್ಯದೊಳ್ತ್ಯಭ್ರಾಮಾದೇವಿ
ನುಡಿದಳಿತಿದೇವನಮಗಹಾಳಸೋದರಮುಜ್ಜೈ
ಮೊದವಿಯೊಳ್ಪುಲುಗುಣಂತುರಂಗರಕ್ಷೆಗೆಮೋದರಘನದಿಂಪ್ರಮಾಣೆನಿಮಗೇ॥
ಪ್ರೊಡಮುಭ್ರಿದವಳಾದಳಂನೇನೆನಲ್ಪವಳ
ಮುಡಿಯವಾತಂಕೇಳ್ವಮೊಳಗೆವನನುನಗೆಯಬಿ
ಪ್ಪುದಿಯೆಕಮಲಾಂಬಕಂಪವಮಾನನಂದನನಮೊಗನೋಡುತಿಂತೆಂದನು॥ ॥೧೪॥

ಸಂತತಿಗೆಸಂತತಿಗಳಾದವಿಂತೀನದರ
ಚಿಂತೆಗಾಲ್ಪನಿಸಮಗೆತ್ತಿಸುಮನೋಧಿಗನಂ
ಮಂತರವನರಿಯದವಳೆಂದಕಟಕಿಯಮಾತನೆಂದುಮುರಹರನೆಂದೊಡೆ॥
ಅಂತಹುದುಮುಸಿಯಲ್ಲತರಳತನದೊಳ್ಪುರುಷ
ರೆಂತಾದೊಡಂನಡೆವರೀಧರ್ಮಜನಸುರಡೊ
ಳಂತುಮಾರ್ಗಗಳಿಗರಿರಬಹುದೆಮ್ಮೊಳೆಂದಳಾಸತ್ಯಭಾಮೆನಗುತಾ॥ ॥೧೪॥
ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿಯನುಡಿಗೆನಸುನಗುತಮತ್ತಾಳ
ರಾಣಿಯರಸರಸೋಕ್ತಿಗಳನಾಲಿಸುತಚಿತ್ತ
ವಾಣಿಮಾರುತಿಸಹಿತಪ್ರವನದೊಳ್ಪುಷ್ಪಧರ್ಮನಿತ್ತಿದೊಳ್ರೂಪರಥದೊಳ್॥
ಕ್ಷೋಣಿಗಿಳಿದೊಡವರಾಡಿಸುಲುಸುಗಾಂಧಾರವನ
ಶ್ರೇಣಿಕೆಗಿನಗರದನಮಾಪಶ್ವೇತಂದನೆಂಬೀ
ವಾಣಿಯಂದಾರುಕಂಬಂದುಬಿಂನೈಸಲ್ಕೆಮೊರಮಲ್ಲನರಮನೆಯನು॥ ॥೧೫॥
ಬಂದನಧ್ವರಕಾಲಿಗನುರಾಗಮತ್ತೆಯಮ
ನಂದನಂಗಿಲ್ಲೆಮುದುನೀನಶ್ಚಿಭಕ್ತಿಯಾಲ
ವೃಂದಮಂಬರವಾಲ್ವಮುನಿಪನಂನಾವಿದಿಗೆರ್ಗಿದುಬಹೊವೆಂದನುದರ್ಮ॥
ಮುಂದೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವಿದುರಾದಿವೃದ್ಧರ್ಮಿ
ವೃಂದಾರಕಪ್ರತತಿಸಹಿತಮೊರಮಲ್ಲನಡಿ
ತಂದನುತ್ಸವದಿಂದಬಂದತ್ತಿದೆಸಕಲಜನಮೆಂದುನೀಲಿಮುದದೊಳ್॥ ॥೧೬॥
ಅಸುರಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾಗಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ
ಹೊಸತಾಯ್ತುಗುಡಿತೋರಣಾದರಚನೆಬೀದಿಗಳೊ
ಳೆಸೆದವುನುಮಂಗಳಪ್ರವೃಂದಗಳೊಪ್ಪಿದವುಪನ್ನೀರತಳಿಕಂಗಳು॥
ಮುಸುಕಿದವುಧೂಪವಾಸನೆಗಳಡಿದವುವಿವಿಧ
ಕುಸುಮಗಂಧೋತ್ಕರಂಘನಸಾರಕುಂಕುಮದ
ಕೆಸರುಗಳ್ಪಸರಿಸಲುಂಡೀಪದವುಕರ್ಪೂರಸೊದಗರ್ಗಂಮೊಳಾಜಿನಿದವು॥ ॥೧೭॥
ಹೊರಮಲ್ಲದಪ್ರಿಯಸುರಜನವೈದೆಸಿಂಗರದ
ಹೆರಡುಗಳಮಾಲೆಯಿಂಮೆಳೆವರಬನಿಗಳ
ತರತರದವಿದ್ಯಾವಿನೋದದಿಂನಟನರ್ತಕೀಜನದಸಂಗೀತದಿಂದಾ॥
ತುರುಗಿದಮೃದಂಗಾದಿವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳಿಂದ
ಮಿರುಗುವವಿಟಾಳಿನಿಯದೊಳೆಯಿಂವಾರ್ಗದೊ
ಪ್ಪಿರಬಿಲ್ಲೆನಲ್ಪೈಪ್ರಭವದಿಂದಪಾರ್ಥನನಿದಿಗೊಳ್ಗೊಂಬನಂತ್ರಮದೊಳ್॥ ॥೧೮॥
ದಂತಿಗಳಮೇಲೆದೇವಕಿಯರೋಹಿಣಿಯಾದೇವಿ
ಕುಂತಿಗಳ್ಪುರಮಲ್ಲರದಲಬಳಿವಿಡಿದುಸೀ
ಮಂತಿನೀಗಣಸಹಿತರುಕ್ಮಿಣಿಯರಂದುಗಿತ್ತೆರಬ್ರುದತಿವಿಭವದಿಂದಾ॥

ತಿಂಥಿಣಿಸಿಗಗನದೊಳ್ತುಂಬಿಕಲ್ಪತರುಮಣಿ
ಅಂತೆನವಪಾರಿಜಾತಂಕುಸುಮಪರಿಮಳಕೆ
ಸಂತತಂಮಸುಕಲಂದಣದೊಳ್ಪಿಡಿದಳೆಯವೆರಸಿಸತ್ಯಭಾಮೆ॥ ೨೦॥
ಜಾಂಬವತಿಮೊದಲಾದವಂಶರುಷಾವಸ್ತ್ರಾಯ
ತಾಂಬಕನದಾಣಿಯರ್ಕೆಶರಯೊಳ್ಪೆನೆವದಿ
ಪ್ಯಾಂಬರಸುಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಭರಣಮುತ್ತುಗಳಸಿಂಗರವನಾಂತು॥
ತಾಂಬೂಲರಾಗರಸದೊಳ್ಪುದಿದಲಲಿತವದ
ನಾಂಬುಜದಕಾಂತಿಗಳಕಳೆವೆತ್ತುತಮತಮಗೆ
ಜಾಂಬೂನದಾಲಂಕೃತಾಂದೋಳಿಕಾರೋಹಣಂಗೈದುಹೊರಮಟ್ಟರು॥ ೨೧॥
ಯುಟ್ಟಣಿಸಿತಮರೇಂದ್ರತನಯನನಿದಿರ್ಗೆಂಬ
ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ಪರ್ವನಮೂಹಮೊರಸೊರಜನೊ
ಪ್ಪುಟ್ಟಮೈದೊಡಿಗೆಗಳಮನದಕೊಂಬುದಿಯಂತೆಕುಂಕುಮರಜಂಗಳ್ಪೊಗಲು॥
ಕಟ್ಟಿದರ್ವಾರಾದಿಗಳ್ಪಿಡಿದುದುವರ್ವೊ
ತ್ತಿಟ್ಟಗಾನೆಗಳಕಾಂತಿಸೂಸುತಿರೆತನುರುಚಿಯೊ
ಳ್ಪುಟ್ಟವಸನದ್ಯುತಿವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರೆಲೀಲಾವಿಭಾವದವಿಲಾಸದಿಂದಾ॥ ೨೨॥
ಬಂದುದುಮಹಾಜನಂಬಹಳವೈಭವದಿಂದ
ನಿಂದುದುಚತುರ್ಬಲಂಕೆಲಕೆಲದೊಳೊಡ್ಡಾಗಿ
ಸಂಧಿಸಿದರವರವರ್ಗಳುಂಬಳಿಕಲಕ್ಷ್ಮಣುಗಸಹಿತನದೆದುಬಹಾವಲಸುರಾಂಗನೆ॥
ಚಂದನದಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಯಕುಂಕುಮಮಿಶ್ರ
ದಿಂದದಧಿಲಾಜೆದೂರ್ವಾಂಕುರಗಳಸಿವ
ಕೊಂಡಳಿಗೆವಿಡಿದಾರತಿಯನೆತ್ತಿಮುತ್ತುಗಳಸೇಸೆದಳೆದರ್ಸತಿಯರು॥ ೨೩॥
ವಿಜಯಪುರಸುತಯೌವನಾಶ್ವನಾತ್ಮಜವೃಷ
ಧ್ವಜಸಾಂಬಕೃತವರ್ಮಪ್ರದ್ಯುಮ್ನದಿಂಬಿಸಾಲ್ವ
ರಜಸುವೇಗಾನಿರುದ್ಧಾದಿಗಳ್ತಮ್ಮಶೃಂಗಾರವನಂಕಂದುಬಳಿಕ॥
ಅಜವಾಹನಧ್ವಜಮಯೂರಧ್ವಜಾರುಣ
ಧ್ವಜಚಂದ್ರಹಾಸನೀಲಧ್ವಜಧನಂಜಯಾ
ಗ್ರಜವೀರವರ್ಮಪ್ರಮುಖರಾದರಾಯರಂಕಾಣಿಸಿದರುಚಿತದಿಂದಾ॥ ೨೪॥
ವಂದನೀಯರ್ಗೆವಂದಿಸಿವಂದಿಸುವಜನದ
ವಂದನೆಗಳಂಕೊಂಡುಸಮಬಂಧುಗಳನಪ್ಪಿ
ಸಂದರ್ಶನೋತ್ಸವದೊಳನ್ಯೋನ್ಯಸಂಭಾಷಣೆಗಳಿಂದಮುದಿತರಾಗಿ॥
ವಂದಿಸಿದರೆಲ್ಲರುಂಬಕದಾಲ್ಭ್ಯಮುನಿಗೆಬಳಿ
ಕಂದಗಂಗಳನಿಳಿದುಮುರಹರನನೇಮದಿಂ
ಬಂದರಧ್ವರಶಾಲೆಗರಸನಂಕಾಣ್ಬಪೈಗಳಾರ್ಧಾಳಿಲಕ್ಷ್ಮಮಾಗೆ॥ ೨೫॥

ತರತರದಛತ್ರಚಮರಂಗಳವಿಡಾಯಿಗಳ
ಹರಹರಿಯಸಿಂಧಸೀಗುರಿಪತಾಕಾವಳಿಯ
ಮೊರಮೊರವವಿವಿಧವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯಪಾಠಕರಜಯಜಯನಿನಾದದಿಂದಾ॥
ಸರಸರದಸಂಗೀತನರ್ತನದಮೇಳವದ
ನೆರನೆರದಚತುರಂಗದೊಡ್ಡುಗಳಸಂದಣಿಯ
ಘೊರೆಘೊರೆಗಳೈತಂದರುತ್ಸವದೊಳರಸನಂಕಾಣಲಚ್ಯುತನಕೂಡೆ॥ ॥೧೬॥
ಮುಂದೆಕುದುರೆಗಳದರಬಳಿಯೊಳ್ಪ್ರಮತ್ತಯದು
ವೃಂದಮೊದಲಾದಿತಾನೆದಬಲದೊಳಮರೇಂದ್ರ
ನಂದನವೃಷಧ್ವಜಸುರ್ಶಂತೆಹಂಸಧ್ವಜಮಯೂರಧ್ವಜಾದಿನೃಪರು॥
ಸಂದಣಿಸಿಗೋಧೂಳಿಲಗ್ನದೊಳ್ಶುಭಸಂ
ಸಂಧಿಸುವಮಾಂಗಲ್ಯಯುಂಕಮರೆದತೈಲಂಗ
ಳಿಂದುವರಿಹಾಂಬಾಳಶತಕೋಟಿಗಳ್ಬಿದಿಯಲಸುರಹರನೈತಂದನು॥ ॥೧೭॥
ಕರ್ದೊಳ್ಕೇಳಬಹುದಲ್ಲದಕ್ಷಿಯೊಳನಿಮಿ
ಷನೋಡಲಳವಡದೆತುರಗಮೇಧಂಗಳನ
ಘನಶೀವಲ್ಲಭತರಸಲದನ್ಯಾಯಾಲಕಮಾಡಿದವರ್ಗಳಚರವರಾ॥
ನಿರ್ಣಯವೆಹರಿಯೊಡನೆಸಿರಿಸಹಿತಧರೆಗೆವಯ
ದರ್ಪವಂಬಂದಮದೊಶಿವಶಿವಾಮೊಸವಿದಂ
ವರ್ಣಿಸುವಕವಿಯಾವನೆನೆವಾಜಿಗಳಕೂಡೆನಡೆತಂದರವನೀಶರು॥ ॥೧೮॥
ಯಾಜಮಾನದೊಳಿಸೆವಭ್ರಮಾಪಾಲನಂಕಂಡು
ವಾಜಿಗಳನೊಪ್ಪಿಸಿಪದಾಂಬುಜಕೆಮೊದಮಿಕ್ಕಿ
ದಾಜಿಷ್ಣುವಂತೆಗದುತನ್ನೈಸಿಕರ್ಣಜಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಕಾದಿಗಳನು॥
ತೇಜದಿಂದವನೀಶ್ವರಂಮಂನಿಸಿದಬಳಿಕ
ರಾಜೀವಲೋಚನಂಕಾಣಿಸಿದನರಸಂಗೆ
ರಾಜವತಿಗಳಭಾದಹಂಸಧ್ವಜಪ್ರಮುಖದೇಶಾಧಿವಲ್ಲಭರನು॥ ॥೧೯॥
ಯೀತಂಕರ್ಣಜಾರಾಜಹಂಸಹಂಸಧ್ವಜಂ
ಖ್ಯಾತನೀತಂವೀರವೀರವರ್ಮವನಿಪ
ನೀತಂನೃಪಾಲರತ್ನಾಕರನಾಮಧ್ಯನಾಯಕನೀಲನೀಲಕೇತು॥
ಯೀತಂಪರೋಧಿಬಲದವಶಿಖಿಶಿಖಿಧ್ವಜಂ
ಭೂತಳಖ್ಯಾತಿಚಂದ್ರಚಂದ್ರಹಾಸನೃಪೇಂದ್ರ
ನೀತನೀತಂದವಿಜಯಪತಿಯಸುತಸುತಬಭ್ರುವಾಹನಸಂನ್ಮೋದೆಂದನು॥ ॥೨೦॥
ಯೋಗಿಸಮದಿವುದಿಲ್ಲತನಗೆಸಮವೆನಿಸುವ
ಮಾರಿದಳರಾಶ್ರಮಗಳವರಮುಖಚರಿಸೆಂದು
ಬೇರೆಬೇರಾನೃಪರನವರವರಸುತನಪೋದರಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನು॥

ಮಾರೊದ್ದಿದಮರಾದ್ರಿಯಂತೆರಾಶಿಗಳಾಗೆ
ಹೇರಿತಂದೊಡವೆಯಂ ವಿವಿಧರತ್ನಂಗಳಂ
ತೋರಿಸಿ ಸುವಸ್ತುಗಳನೊಪ್ಪಿಸಿದನರಸಂಗೆ ದಾನವವರ್ಧಂಕಿನಸುತಾ॥ ॥೩೧॥
ಬಳಿಕಾ ಸಮಸ್ತಭೂಪಾಲರಸುರಾರಿಯಂ
ಬಳಸಿನಿಂದಿರೆ ದೇವನಿಂ ನದರ್ಶನಮಾಯ್ತು
ನಳಿನಪ್ರಭವ ವಿಂಶತಿಯೊಳಿರ್ದ ಬಕದಾಲ್ಭ್ಯಮುನಿಯಂ ಕಂಡೆ ವಸ್ತರಿಯೊಳು॥
ಇಳೆಯದೇಶದ ವೃತ್ತಾಂತವಂಗಳಂ ಹರಿಯೊಡನೆ
ತೊಳಲಿ ನೋಡಿದೆವಧ್ವರಕೆ ಬಂದೆ ವಿಮಲ
ನಿಳಯವಹಾಧರ್ಮಜನ ನೀಕ್ಷಿಸಿದೆ ವಿನಿತರಂ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾವೆಂದರು॥ ॥೩೨॥
ಯೆನಲವರನುದಿನಗಳ್ಗೆ ನಮಿಸುತ ಮುರಹರಂ
ವಿನಯದಿಂದರಸಂಗೆ ನೇಮಿಸಿದೊಡಾಸಕಲ
ಜನಪತಿಗಳಂ ಧರಾವಲ್ಲಭಂ ಸತ್ಕರಿಸಿ ವಿವಿಧೋಪಚಾರದಿಂದಾ॥
ಮನವೊಲಿದು ಬಕದಾಲ್ಭ್ಯನಂ ಪೂಜೆಗೈದಖಿಳ
ಮುನಿಗಳಂ ಮಾಡಿಸಾಂದಧ್ವರೋಪಕ್ರಮಕೆ
ವಿಮತಸಂಕಲ್ಪಮಂ ಮಾಡಿ ರಚಿಸಿದರಾಜ್ಞಿಕಾಚಯನಮಂತ್ರಮದೊಳು॥ ॥೩೩॥
ಕ್ಷೇತ್ರಮಂ ನೆಲೆಗೈದು ವೃಕ್ಷಸ್ಥಂಗಳಂ ಮಾದಿ
ಮೇತ್ರಮಂ ಹಿಡಿಯೆ ನೃಪನೌಷಧಿಗಳಂ ಕಮಲ
ನೇತ್ರೆ ತಾಳ್ದಿರೆ ಕುಂತಿದೇವಿಯ ಕೋಧೆಯ ಕೃಷ್ಣಾದಿಪುತ್ರೀಕರು॥
ಧಾತ್ರಿಸುರನಾರಿಯವೆರೆಸಿ ವರಕನಕಮಯ
ಪಾತ್ರೆಯೊಳ್ಳ ಮಾರ್ಚಿ ಚಂದನಜಲವನೂದನೆ
ಸೂತ್ರವಿಧಿಗಳಮಂತ್ರಪಾಠದಿಂ ತಳಿಯೆ ಶೋಧಿಸಿದರುತ್ಕೃಷ್ಟಳವನು॥ ॥೩೪॥
ಶ್ರುತಿಮಂತ್ರವಿಧಿಗಳಿಂ ವ್ಯಾಸಬಕದಾಲ್ಭ್ಯರನು
ಮತದಿಂದ ಬುಧರಿಚ್ಛೆಗೆಗಳನಳವಡಿಸುತ
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳ್ಳಗುಣಕ್ಕೆ ಸ್ಮೃತಿಯವೇದಿಯಂ ಚತುರ್ವ್ಯೂಹದೊಳ್ಳೊಳಿಸಿನಾಳ್ಕು॥
ಶತಪನುದಾನನಂಗಳ್ಗೆ ತೆಂಕಣಗರಿಯ
ಚಿತಿಗೆ ನೂರರಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕುತ್ತ ನಾಲ್ಕನಾ
ಪ್ರತಿಯೊಳುತ್ತರಪಕ್ಷಕನಿತನುಂ ಮುಚ್ಛಿಗೆ ಮೃತ್ತುಂಡನೊಂದಿಸಿದರು॥ ॥೩೫॥
ಮೊದಲೊಂದರಿಷ್ಟಿಕೆಯನಿಂಮದಿನಲೆರಡನೆ
ಯದನಿಂಮದಿನದಿಶಾಚಿಸಿನ ಮೂರನೆ
ಯದನಿಂಮದಿನಲಾಯ್ದು ನಾಲ್ಕನೆಯದನಿಂಮದಿನಲೆಸೆದು ಪೈದನೆಯದು॥
ಮುದದಿಂತು ಮೆರೆದುದು ಸುಪರ್ಣಪಂಚಕದಯಾ
ಗದ ವೇದಿಗಳ್ಪೂಮಂಟಪವನೈದೆ ರಚಿ
ಸಿದರಿಂತು ಬಾಗಿಲ್ಗಳಂ ಗೂಡಿ ತೋರಣಪತಾಕೆಗಳ ವಿಸ್ತರದೊಳು॥ ॥೩೬॥

ಉಚ್ಚಿಕಾಚಯನದಿಂ ರಾಜಿಸಿತು ಬಳಸಿಪುರ
ಶಿಕ್ಷದಿಂದೊಪ್ಪುದವು ವೇದಿಕೆಗಳಿಂದೆಸೆದ
ವಕ್ಷಸಂದದರಚನೆಪಾಲಾಶಮೇಘಭ್ರಾದಿರಮಾರುಬಿಲ್ಪುಮೈದಾ॥
ದುಷ್ಟಮಾದುಂನತಶ್ಲೆಷ್ಣಾತ್ರಕಂ ಮೂರ
ಧಿಕ್ಷಿತದಯೂಪಮಂ ತೇಕವಿಂಶತಿಗಳು
ಕೃಷ್ಣಮೃಗಸೂತ್ರಮಾಖಿತಚಷಾಲದಿಂ ಮೆರೆದವಾಮಂಟಪದೊಳು॥ ॥೩೭॥
ವಿಹಿತಸಂಸ್ಥಾಪಿತಮಹಾವರ್ಣಗಳಿಂದಶತ
ಋಷಿಗಳಿಂ ವೈಕಂಕತದ ಸಕ್ಕಿ ಸುಸ್ರುವನಿ
ವಹದಿಂದಗಾಚಮರ್ಲೋಹಿತದುಲೂಖಲದ ಸೋಮವಲ್ಲಿಯ ಮುಸಲದಾ॥
ವಿಷಾಣ ಸುವದನ್ನಾಗ್ನಿಸ್ರುಗ್ಗಾದ ಚತಮಸಾದಿಗಳ
ಬಹುಸಾದನಂಗಳಿಂ ವಿಹಾರಸಂಭಾರಸಂ
ಗ್ರಹದಿಂದಬೇಸಾದವಸ್ತುಸಂಜಾತದಿಂ ಮಹಾಶಾಲೆಕಣ್ಗೆಸೆದುದಾ॥ ॥೩೮॥
ಕರೆಸಿಬಕದಾಲ್ಭ್ಯನಂ ಬ್ರಹ್ಮಷ್ಟಕರಿಸಿದ
ಕ್ರತುಮುನಿಪವ್ಯಾಸನಾಚಾರ್ಯನಾದನ
ಧ್ವರ್ಯುಮೊದಲಾದರುತ್ವಿಜರಾಯ್ತು ವಾಮದೇವವಶಿಷ್ಠಗಾತ ಮಾತ್ರಿ॥
ವರಶರಾಶರಭಾರದ್ವಾಜಕೌಂಡಿನ್ಯಜಾ
ಸುರಿಜಾಮದಗ್ನಿಗಾಲವಜಾತುಕರ್ಣ್ಯರಾ
ಭ್ರಾರುಮಂತಕರ್ಕಶಬ್ರುಹೋಮಶಮುಖ್ಯಮುನಿಗಳಾಕ್ರತುವರದೊಳು॥ ॥೩೯॥
ರಕ್ಷೋಘ್ನಮಂತ್ರದಿಂದೆಂಟುಬಾಗಿಲ್ಗಳಂ
ರಕ್ಷಿಸುವರಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿವಾಯು
ಭಕ್ಷಕರುಲ್ಸ್ಯಮಧುಛಂದಧೌಮ್ಯೋಪಮನ್ಯುವಿಲನೇತ್ರರಿವರು॥
ಲಕ್ಷ್ಯಯತಮೋಧನದವರಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರುಂ
ಲಕ್ಷಿಪದುಪಾಜೆಗಳನನುಕರಿಸಲಿನಿಬರಸು
ಮಕ್ಷದೊಳ್ಮರ್ಜಿಂ ಮೃಗಕ್ಷುಂಗಧರನಾಗಿಯಾಜಮಾನದೊಳೆಸೆದನು॥ ॥೪೦॥
ವ್ಯಾಸಮುನಿಬಳಿಕಲ್ಲಿಸುದಿದನವನೀಶಂಗೆ
ಭಾಸುರಸಭಾವಲಯದೊಳ್ಕರೆದಿವೃಸಿಂ
ಹಾಸನಾಧ್ಯನಾಗಿಮುಕುಂದಾದಿಹಾಪಾಲರ್ಗೆವಿನಯದಿಂದಾ॥
ಯಾಸಮಯದೊಳ್ಮಹ ಋಷಿದಂಪತಿಗಳಿ
ಲಾಸದಿಂದಮಲಕಲಶಂಗಳಂ ತುಂಬಿಗಂ
ಗಾಸರಿತ್ತೋಯಮಂ ತಾಂದುಬರವೇಳ್ಪುದರಸನಮ್ಮನಿಮಿತ್ತಮಾಗಿ॥ ॥೪೧॥
ಜನಪತೇಕ್ಷ್ಯಾಸಮುನಿವಾಕ್ಯಮಂ ಕೇಳ್ದುಬಳಿ
ಕನಸೂಯೆಸಹಿತತ್ರಿಮೇಗಾರುಂಧತಿಸಹಿತ
ಮುನಿವಶಿಷ್ಠಂಶಾರಿತಾನರುಕ್ಮಾಗಸಹಿತಪಾರ್ಥಸುಭದ್ರೆಸಹಿತಾ॥

ದನುಜಾರಿಸೂನುಮಾಯಾವತಿಸಹಿತಮುದದೊ
ಳನಿರುದ್ಧನುಷೆಸಹಿತಮಾರುತಿಹಿಡಿಂಬಿಸಹಿ
ತನಸುತನನುವರಂಪ್ರಭಾವತಿಸಹಿತಮಱಕಱಶಂಗಳಂಪೊತ್ತೆಸೆದರು॥ ॥೪೨॥
ಅಳಿವೆಸುಮುದ್ವತಿಸಹಿತಮಯೂರಧ್ವಜಂ
ವಿಲಸಿತಸುನಂದೆಬಳಿವಿಡಿಯೆನೀಲಧ್ವಜಂ
ಲಲಿತಜ್ವಾಲಾವತಿಸಹಿತಯೌವನಾಶ್ವನನುಸಾಲ್ವಧರ್ಮಿತ್ರೆಗೂಡಿ॥
ಉಳಿದಹಂಸಧ್ವಜನೀಲೀಸುತಶಿಖಿಹಾಸ
ಕಲಿವೀರವರ್ಮತಾಮ್ರಧ್ವಜಾಧ್ಯವನಿಪಾ
ವಳಿತಂಮತಂಮಕಾಂತೆಯರೊಡನೆಸಲಿಲಕಲಶಂಗಳಂತಾಳ್ದೆಸೆದರು॥ ॥೪೩॥
ಧೊರೆಧೊರೆಗಳೆಲ್ಲರುಂತಂಮತಂಮರಸಿಯ
ರ್ಕೈಱಿಗಂಗಾತಟಕೆಮುಸುಕಿದಸುವಲ್ಲವೋ
ತ್ವರದಮೊಂಗಲಶಂಗಳಂಕಾಂಡುನಡೆಯಲವರವರಮೈಗಾವಲ್ಗಳು॥
ಪರಿವಾರದಿಂದಪಾರ್ವರಮಂತ್ರಘೋಷದಿಂ
ನೆರದಿಹಾಮಹಾಜನದಸಂದಣಿಗಳಿಂಪಾತ್ರ
ಕರನೃತ್ಯಗೀತವಾದ್ಯಂಗಳವಿಲಾಸದುತ್ಸವದಿಂದಪೆಳ್ದುದದು॥ ॥೪೪॥
ಆನೆಗಳಮೇಲೆಸುವರಿಯರಿರ್ದಮುತ್ತುಗಳ
ಸೋನೆಗಳನಡಿಗಡಿಗೆಸೂಸುತಿರೆಮನ್ಮಥನ
ಸೇನೆಗಳತೆರದಿಂದನ್ನಪಸತಿಯರಾಳಿಗದತರಳೆಯರ್ಕಂಗಾಳಿಸಲು॥
ನಾನಾವಿಧದೊಳೆಸೆವಶೃಂಗಾರವಿಭವದಿಂ
ಭೂಮಾನತಾಶ್ಚರ್ಯಮಾಗಿರೆಜಲಾಗಮಕೆಪೊ
ರ್ತಾನೆಬರೆಮೊಳಗಿದವುದೇವದುಂದುಭಿತಿಕರದವರಳಮಳೆಗಗನದಿಂದಾ॥ ॥೪೫॥
ದೇವದೇವರದೇವನೆಂಬುದಂಮಾನುಷ್ಯ
ಭಾವದಿಂಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಲಾಸನೆಂದೆಂಬುದಂ
ಸಾವಳಯಯೊಡಸಾಟದಿಂದನೀಗಾದಿದಂತೀಗಸಪದನ್ನುದೊಳ್ತೋಗಿದು॥
ಪಾವನ್ನವೆನಿಪಗಂಗಾಜಲವನೆತ್ತವಮ
ಹಾವಿಭವದಿವಸವಲ್ಲಿತೆಗೆಸ್ಟೈಮುಗಿದುಕುಂತಿ
ದೇವಕಿಯರಚ್ಯುತನವದನವಂಬಿದಿರುಯಕ್ಮಿಣಿಯರಸಿಗಮಿಳಿದರು॥ ॥೪೬॥
ನೋಡಿದಂನಾರದಮುನೀಂದ್ರನೀಕಾತುಕವ
ನಾಡಿದಂಸತ್ಯಭಾಮೆಯಮನೆಗೆಬಂದುನೀಂ
ಮಾಡುವುಜ್ಜುಗಮಿದೇನೆಲೆದೇವಿಮಂದಿರದೊಳಧ್ವರಾರಂಭಿತೇಗಾ॥
ಆಡಂಬರದೊಳಂಬುಕಲಶಂಗಳಂಪಿಡಿಯೆ
ಕೂಡಿದಚತುಃಷಷ್ಟಿದಂಪತಿಗಳೊಳ್ಗಾ
ಡಾದಿಮಿಗೆರುಕ್ಮಿಣಿವಿರಾಜಿಸುವಳೀವೇಳ್ಪೆನವಳಭಾಗ್ಯವನೆಂದನು॥ ॥೪೭॥

ಲಿ—

ಛತ್ರಚಾಮರಧೂಪಗಂಧಕುಸುಮಾವಳಿಯ
ಚಿತ್ರವೈಭವದಿಂದದಂಪತಿಗಳಾಗಿಬಹು
ಪುತ್ರಪೌತ್ರರ್ವೆರಸಿಕೃಷ್ಣನಾರಸುವನಸಲ್ಜನದಸನ್ಮಾನದಿಂದಾ॥
ಅತ್ರಿಮೊದಲಾದಋಷಿಗಳಮುಂದೆನೆರದಿಪ್ಪಧ
ರಿತ್ರಿಯಸಮಸ್ತರಾಜ್ಯತ್ರಮರನದುವೆಸತ
ಪತ್ರನೇತ್ರನಬಳಿಯರಂಜಿಸುವರುಕ್ಮಿಣಿಯನಿಜಾಲಯಮದನೆಪೊಗಪೈನಾ॥ ॥೪೮॥
ಉರ್ವಿಮೊಪಾದರಾಗಾಕೃಷ್ಣಂಗೆನೀನೆಂದು
ಗರ್ವಿಸುವೆಬಾರದೆರುಕ್ಮಿಣಿಯಂತೆಶೌರಿನಾ
ತುರ್ವಿಸಿದನಯಜ್ಞದೊಳ್ದಂಪತಿಗಳಾಗಿರ್ದವರ್ಗೆದುರ್ಲಭತ್ರೈತಮಿದೆಂದಾ॥
ಗಿವಾರ್ಗಿನದಯಸರಿಸಾಗಮಕ್ಕೆಶೌರಿಮಕ್ಕ
ಸರ್ವಸರ್ವಜ್ಞಮದಿಂದವತಿರ್ಸದಿಮನೆಯೊಳಿಪ
ನಿವಾಸಿಮಿನೆಂದುನಾರದಂಕೃಷ್ಣನಾದೇವಿನಸುತಿಂತೆಂದಳಾ॥ ॥೪೯॥
ಮುನಿಪನೀನಾಯದವನಂತೀಗಬಂಧೊನ
ಮನವನಾರೈದುಕೇಳ್ದಪೆದಮಾಜರಿಪುತನ
ಮನೆಯೊಳಿರ್ದಪನೆಂದುಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿಕೃಷ್ಣನಂತೋರಿಸಲ್ಕೆ॥
ಜನಪತಿಯಮುಂದೆರುಕ್ಮಿಣಿಸಹಿತತೊಳಲುತಿಪ
ವನಜಾಕ್ಷನಂಕಂಡೆನಲ್ಲಿಮೇಣಿಲ್ಲಿಮೇ
ಘನರೂಪನಾಗಸಂಗಾಳಿಸುತಿರ್ದಪನೆಂದುನಾರದಂಬೆರಗಾದನಾ॥ ॥೫೦॥
ನಾಂಬಂದಬಗೆಯನರಿದಿಲ್ಲಿನೀನಿಮನಾಕ
ದೇಂಬಯಲಮನುಜನಿತೆನಿನಗೆಂಬುವಿ (ಪೂನುಪ್ಪು)
ತಾಂಬರಂಗವಿತಿನಮಿಸಿಬಿಳ್ಕೊಂಡುನಾರದಂಮೊರಮಟ್ಟುವಹಿಲದಿಂದಾ॥
ಜಾಂಬವತಿಯಾಲಯಕೆನಡೆತಂದುತಾಯೆಕಮ-
ಲಾಂಬಕಂನೈಪನಮ್ರಕರಸಿಯವೆರಸಿಬಗಂ
ಗಾಂಬುವಂತಹನಲ್ಲಿಸರ್ವಜ್ಞಮದೊಳೆಸೆಕೆಮೊನಚೆಮನೆಯೊಳ್ಪೆಯೆಂದನಾ॥ ॥೫೧॥
ಯೆಂದೊಡೆಮುನೀಂದ್ರನಾವೆಲ್ಲರುಂನಿಮಿಷಮರ
ವಿಂದದಳನೇತ್ರನನಗಲ್ದುಜೀವಿಸಲರಿಯೆ
ವಿಂದೆಂಮಮನೆಯೊಳಿರ್ದಪಂಸನಾತನನಿದರೊಳೇನಗೆಮತ್ಸರಮಿದೇಕೆ॥
ತಂದೆನಿಂನಾಟಮಂಬಲ್ಲೆನೆನೆಜಾಂಬವತಿ
ಯಂದೇವಋಷಿವರಸಿಬಿಳ್ಕೊಂಡುಗಾಂಧಾರಿಯರ
ಮಂದಿರದೊಳಲ್ಲಿಯುಂಕೃಷ್ಣನಿಹನೆಂದರಿದುಮನಃಶಾಂತಿಸೈತಂದನಾ॥ ॥೫೨॥
ಅಲ್ಲಿಂದನಾರದಂಮತ್ತೆಬಂದಿಲ್ಲಿನೃಪಾ
ವಲ್ಲಭನಮುಂದೆರುಕ್ಮಿಣಿಸಹಿತಕುಳ್ಳಿರ್ದ
ವಲ್ಲವರಮೊಂಗಲಶಮಂತಾಳ್ದುರುತೈಜಸರಮುನಿಗಾರದನೈಪನೀಕರದಾ॥

ಯೆಲ್ಲಾ ಜನಂಗಳ್ ಮೊಗಸ್ಸೆಯಿಂ ಕೈಗಾಂಬ
ಸಲ್ಲಾಪದಿಂದೆನಿವು ನೆರೆಕೇಳ್ದು ಬೆರಗಾಗ
ನಿಲ್ಲದೆ ನಿಗಮಸೂತ್ರದಿಂ ಮತಿಪದಂ ದೇವಮುರಹರ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯನು॥ ॥೫೩॥
ತ್ರಯೋತ್ರಿಂಶತ್ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೩ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಂ ೧೬೭೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ ॥ಶ್ರೀ॥

೩೪. ಸಂಧಿ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ಮಿಗೆ ಮೂಜಗಂದಣಿಯೆ ಹಯಮೇಧಯಜ್ಞಮಂ
ಮುಗಿಸಿ ಧರ್ಮಜ್ಞಂ ಕೃಷ್ಣಾದಿ ಸಕಲನೃಪ
ತತಿಗಳನವರವರ ನಗರಂಗಳ್ಗೆ ಕಳುಹಿ ಸುಖದಿಂ ರಾಜ್ಯಂಗೈದನು॥

ಪದ್ಯಂ

ಅರಸ ಕೇಳ್ ಭರತವರ್ಷದ ನಾಲ್ಕುದಂಪತಿಗಳ್
ಪುರದರುತ್ತೈಷ್ಣಗಳ್ ಪ್ರೇರಿಸಿ ವೇದವ್ಯಾಸ
ಪರಮಮುಖ ಗಂಗೆಯೊಳ್ ಕುಲದೇವತೆಯನರ್ಚಿಸಿ ಮಂತ್ರಿತೋಯದ ಕಲಶವನು॥
ವರಪುಷ್ಪ ಪಲ್ಲವದ ಹೊಂಗಲಶಮಂ ತುಂಬಿ
ಕರದೊಳಾನೆ ಯೆತ್ತಿಯಲ್ಲವರುಂ ಧರಿಸಿಯ
ಶಿರದ ಮೊರೆ ಬಿಡದಾಕೆರು ಕೃಷ್ಣಯ ಪಿರಿ ಮುದದಿಯೊಳ್ ಪಿರಿಬನು ತಂತೆಂದರು॥ ॥೧॥
ದೇವಿಯರಿ ಮುದಗಲ ಪೊರೆಯ ಪೂದುನಿವನಗೆನೀ
ಕ್ಷೀವಿದರ್ಹೊಂಗಲಶ ಮದು ತಂಗಾ ಮಾಗದಂ
ದಾವಶಿಷ್ಟನರಮಗಿರು ಕೃಷ್ಣಗೆ ವಿನಯದಿಂ ಮುದದೊಡೆ ಸುಪವಿತ್ರತ್ರಯಸ್ಥರು॥
ಗಾವರ್ಧನವನಾಂತವಿಕ್ಷುಸುತೆಯನಿದೆಯೊ
ಭಾವಗಂ ಧರಿಸಿ ಕಾಂದಿರ್ದ ಮಾನಿನಿಗೆಬ
ಗ್ಯಾವಸ್ಥದುಪತಿವ್ರತಾಧರ್ಮಮಿದಕ್ಕೆ ಭುಕ್ತಿ ತಕ್ಕೆತಾಯೆನಿನೆಂದರು॥ ॥೨॥
ವಸುವನುತರುಂ ಧರಿಸಿಗೆ ಬಳಿಕ ಯಜ್ಞನುದಿರ
ಭೂಸುರರಲ್ಲಿಂಜು ವೆನಿಸು ಪವಿತ್ರಯವಿಶೇಷಸು
ದೆಸೆಸಮಂತ ಮಂತೆ ಬಿಡದಿರಮಗನನಿದೆಯೊಳ್ ಪಾವಗಂಧರಿಸಿ ಹೊಂದಮೆ॥
ಪೊಸದೊದೆ ವಿಚಾರಿಸುವ ಪಲ್ಲದೊದೆವಲ್ಲವರನ
ಗಪಗಿ ಯಂಬಾರಪ್ಪುತಿವ್ರತಾಧರ್ಮದೊ
ಳ್ಪುಸತೆಂದುನಗಪಮಂ ಮಾದುಪ್ರೈದೆಯರೊದನೆ ಹೊಂಗಲಶಮಂತಾಳ್ದರು॥ ॥೩॥
ಅರವತ್ತುನಾಲ್ಕುದಂಪತಿಗಳೊಪ್ಪುವಗಂಗೆ
ದೊರೆಯಿಂದ ಬಳಿಕ ಮಜ್ಜುಮಂ ಬಹಕೆನೀಧರ್ಜಿಂಬಿ
ಮೆರೆವ ಹೊಂಗಲಶಂಗಳಂ ಕಾಂದು ಬಂದರು ಪೃಪ ತಿಂದ ಮುನಿ ಕಳ್ಪೊದನೆ॥
ಕರದವನ ಬರಮೇತ್ರ ಮುತ್ತು ಗಳ್ ನೆಸೆನ
ಪ್ಪೆರಮೊಳ್ ಗದವು ಸಕಲವಾದ್ಯಂಗಳ್ ವಿಸ್ತ್ರದೊ
ಳ್ ಪುರನಿತನಿಮಿಷವಿತತಿ ಕಾತುಕಕೆ ನೆರೆಮುದು ಮಮ್ಮಾಜನಂ ಮೇದಿನಿಯೊಳ್॥ ॥೪॥

ಧಾಮಗ್ರಾಸವಿಲದೊಳ್ನ್ಯೋಚನಂಗೈದಿಸಿದ
ಯಾಪದೊಳ್ವಿಭವಸೂಚಿಸಿದರಮಲಾಕ್ಷತಮಂ
ಭೂಮಿಪನಂ ದ್ರೌಪದಿಯುಮತಿಕೃಷ್ಣರಾದರ್ ಮಂತ್ರಿತಲಂಗಳಿಂದಂ॥
ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ವಿಧವಿಧಾನಂಗಳಿಂದಾವುದುಂ
ಲೋಪಮಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿತು ಮಹಾಧ್ವರಂ
ತಾಪಸವ್ರತತತಿ ಸಂದಿಗ್ಧಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ಸಂಮತದೊಳಿರುತಿರ್ದನಲ್ಲಿ॥ ॥೫॥
ಬಂದ ಮುನಿಗಳ ಪಾದಮಂ ತೊಳದು ಸತ್ಕಾರ
ದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ವಂದಿಸುವನಚ್ಯುತಂ ತಾನೆ ಸುಪೂರ್ಣದಾನನವನೀವಂ ನಿತ್ಯಂ॥
ಚಂದನ ಸುಗಂಧಕಸ್ತೂರಿ ಕುಸುಮ ತಾಂಬೂಲಂಗ
ಳಿಂದಲಂಕರಿಸುವಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನವರವರ
ಮಂದಿರಕೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನೊದವಿಸುವನದಿಗದಿಗೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಸದಾ॥ ॥೬॥
ಸಕಲ ಜನಜಾಲಮಂ ತಾರತಮ್ಯವನರಿತು
ನಕುಲನಾದರಿಸುವಂ ಸಗವಿರುಳ್ಳರಿಮಭೋಜ
ದರವನಳವಡಿಸುವಂ ಕರ್ಣಸುತನೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಕೈಸೃದಿಂ ವಿನಯದಿಂ॥
ಕಟಕಸಂದೋಹವ ದರಿಬದಿಸುವ ಸಂಭ್ರಾಂತ
ನಿಕರಕಧಿಪತಿಯಾದನನಿರುದ್ಧನಂತವಾ
ಟಕೆಗಳಿಗಳ್ಪುಕಮಂ ಮಾಡಿಸುವ ಮಾರುತಿ ಮತ್ತುವಮರ್ಕಿಂ ತಾಳ್ದನು॥ ೭॥
ಯೋಜನತ್ರಯದ ಚಪ್ಪರದೊಳಿಡೆ ವಿದಧದಿನಾ
ನಾಜನಕೆ ಬೇಕಾದ ಭಕ್ಷ್ಯದಾರದ ಶಾಲ್ಯನ್ನ
ಭೋಜನವನೈದೆ ಮಾಡಿಸುತಿರ್ದನಾಂಬುಜಾದಿಯಾದವರ್ಗ್ಯುಳ್ಳಳಿ॥
ಶ್ರೀಜನಾರ್ದನನಸಾಂನಿಧ್ಯಮಾಗಿರೆ ಧರ್ಮ
ರಾಜನ ಮಹಾಧ್ವರಂ ಸಾಂಗಮಾಗದೆ ಮೇಣ್
ಭೋಜನಾಪೇಕ್ಷೆ ತಾನೆಯ ಯಜ್ಞಸ್ವರೂಪ ಸಲ್ಲದೆ ಭೂಮಿಪರ್ ಬೆಂದರು॥ ॥೮॥
ಸುರೆಯ ದೊಂದಲ್ಗದೆ ಯೋಧದಧಿಯ ನಾರನಾ
ಕರುಷಣಂಗೈದ ಕೆನೆ ಸುರಸಂಗಳಿಸೆಯಸು
ಗರಿಗಳ್ ನಸುವಂತೆ ಮಿರುಪ ಶಾಲ್ಯೋದನದ ರಾಶಿಗಳ್ಗಂ ಗಾಳಿಸಲು॥
ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ಷ್ಯಪಾಯಸ ವಿವಿಧ ಶಾಕಾದಿ
ಪರಿಕರಮದೊಂ ತೊದಗದವೋಕ್ಷಸ್ಸುರನ್ನಿತಾಂ
ಮೊರೆಯೊಳಿರಲರದಾವುದೆಂಬ ನಿಂದ್ಯಾದುಂಡು ದಾಮದ್ದೊಳ್ ಬೇಳ್ಪಜನರ್॥ ೯॥
ಊಟದ ಸುಗಂಧಾನುಲೇಪನದ ಕಸ್ತೂರಿದ
ಪಾಟಿ ನಾವಳಿಯ ಮಾಲ್ಯಂ ಬರ ವಿಭೂಷಣದ
ಪಾಟಿಸಿಂಗರದಿಂ ಪೊಡೆದು ಮಿಗೆ ಬಯಸಿ ಬೇಡಿದ ಸುವಸ್ತುಗಳನಿತ್ತು॥

ಪಾಟಿಸುವನ್ನಿತಿಮಫಲುಸುಗಾರಸನ್ನಾಹದಳ
ಘಾಟಿಕೆಯನ್ನಪುಸುಳಿದಮುಗ್ಧಮುನಿಗಳಯಜ್ಞ
ವಾಟದತಿಕಾತುರದಮಾಳ್ಕೆಯಂಕಂಡುನಲಿದಾಡಿತಾಜನಂಮುದದೊಳು॥ ೧೦॥
ಹೇಮವಸ್ತ್ರಾಭರಣಮುಕ್ತಾಫಲಂಗಳಂ
ಸಾಮಜತುರಂಗರಥರತ್ನಜಾಲಂಗಳಂ
ಗೋಮಹಿಷಿದಾಸದಾಸೀನಿಕರಮಂಮೃಗಾಜಿನಕಂಬಳಾದಿಗಳನು॥
ಚಾಮರವ್ಯಜನಾತಪತ್ರಯಾನಂಗಳಂ
ಭೂಮಿಗಳನಗರುಚಂದನಮುಖ್ಯವಸ್ತುವಂ
ಪ್ರೇಮಫಲುಸುಗಾರಭಿಳಯಾಚಕಾವಳಿದಣಿಯೆಕಾಮುತಿದರ್ಗಾದರದೊಳು॥ ೧೧॥
ಯಾಗದೀಕ್ಷೆಯನಪ್ಪುಂಮಂತ್ರವಾರಸ್ನಾತ
ನಾಗಬಳಿಕನುಪಮಸುಪರ್ಣಬಯನದಮೊರಗೆ
ಮೋಗಿಸಿಯಮಂತರಸಲುಜ್ಜಯಿಸುವಶ್ವಪಶುವಾದುದೆಂದ್ರುತಿವರ್ಧನ್ನೆ॥
ಮೇಗೆಕ್ಷತ್ರಿವಾಸ್ಪಂಗಳಂಪರಿಸುತಲೆಕ್ಷೋಟ
ಪೋಗುನಿನಸ್ತೂಲಾಗದೊಳಮರಪದಮಪ್ಪು
ದೀಗನಿನಗೆಂದೆಂದುಮಳಿವಿಲ್ಲದುತ್ತಮಸ್ವರ್ಗಮಂಪಡೆಯೆಂದನು॥ ॥೧೨॥
ನೃಪನಮಾತಂಕೇಳ್ದುವಾಜಿತಲೆಗಾದಹಿಮರ
ರಮನವನಿಕ್ಷೆಸುವಶ್ರೀಪ್ರಿಯಮಂಮೋದದಿಂ
ವಿಪುಲಮತಿನಕುಲಂಗೆಸೂಚಿಸಿದೊಡಾತನದರಂಗಿತವನರಿದುಬಳಿಕ॥
ತಪನಸುತನಂದನಂಗೆಂದನವಧರಿಸುಹಯ
ಮುಪರಲೋಕದೊಳಕ್ಷಯಪದವಿಯಂತಾನೊಲ್ದೆ
ನುಪಮಶೈಧದಕ್ಷಣಾಯುಜ್ಯಮಂಪಡವೆನೆಂದೆಂಬುದೆಂಸೊಳೆಂದು॥ ॥೧೩॥
ಘಾಸಿಕಯನನಾಂನಿಧ್ಯಮಿಂತಿಲ್ಲಲೀಕ್ಷ್ವರಾ (ಸಾಂನಿಧ್ಯಮಿಲ್ಲದೀ)
ಶ್ರೀಗಾಮಲ್ಲದನ್ಯಯಜ್ಞಂಗಳೊಳ್ದಿದಪಶು
ಗಣಕೆಮೇಗಾರತಸ್ಮಿನ್ನಿತಿಕೆಯಶ್ವಗಣ್ಯಗಮಾದಪುದುನಿಂನಾ॥
ಶ್ರೀಗಾತನ್ನತ್ತಮಫಲಂಶ್ರೀಕಾಂತನಾದಕಾ
ರಗಾದಿಂದಕೃಷ್ಣನಶರೀರಮಂಪೊಗುವೆನೀ
ಶ್ವಾಗದೊಳಿದನೆಲ್ಲರುಂನೋಡಲೆನುತಿದೆತುರಗಮೆಂದುನಕುಲಂನುಡಿದನು॥ ೧೪॥
ತುರಗದಂತರ್ಭಾವಮಂತಿಳಿದುನಕುಲನಿಂ
ತರಸಂಗೆಬಿಂನಪಂಗೈದುದಂಕೇಳ್ದುಭಳ
ಧರಗೀಶ್ವರಮುನಿಗಳಂಗನಾನಿಕುರುಂಬಮಾಶ್ಚರ್ಯಮಂಪೊಂದಲು॥
ನೆರದುದುಸುಮಂತ್ರಿತರದಯುತಪದೊಳ್ಪೊತ
ಧ್ವರಹಯವನನ್ನಿಕೆಮಂತ್ರಿಸಿದರಚ್ಯುತನಮುಂದೆ
ಪರಮಾಣುಭಾಗಸ್ಪಳಿಕನ್ನಿತಿಮನಂಕರೆದುಮುದದಿಂಧೌಮ್ಯನಂತೆಂದನು॥ ॥೧೫॥

ಯಿಕ್ಷುಮದುಸಕಲಜನಮೆಲೆ ವೃಕೋದರನಾಂತ
ರಿಕ್ಷೆಯಂ ತೋರಿಸುವೆನೀ ತುರಂಗಮದೊಳೆಂ
ದೀಕ್ಷಣಂಗೊಟ್ಟು ಖಡ್ಗಮಂ ಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿ ನಿಲ್ವುದೆಂದಾ ಧೌಮ್ಯನು॥
ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ಕರಾಗ್ರದಿಂ ಬಿಡುಹಯದ ಬೆದಗಿವಿಯ
ನಾಸ್ಕ್ರಿಕದಿಂ ಬೀಳ್ದುದೊಡೆ ನೆತ್ತರಿಲ್ಲದೆ ಮ
ಹಾಕ್ಷೀರಧಾರೆ ಪೊರಮಟ್ಟುದು ಸಮಸ್ತಲೋಕಂ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಲು॥ ॥೧೬॥
ಮತ್ತೆ ಧೌಮ್ಯಂ ಭೀಮಸೇನನಂ ಕರೆದು ಖುರ
ಶ್ರೌತಮಂತ್ರೋಕ್ತವಪ್ಪವೋಲಿಂತು ಬಾಳಿಂದ
ಕತ್ತರಿಸು ಕುದುರೆಯ ತಲೆಯನೆಂದು ನೇಮಿಸಿದೊಡನಿಲಸುತನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥
ಪೊತ್ತಿದಿದ ವಾದ್ಯಘೋಷದೊಳಮಲ ಬಹುಗಳ
ಚಿತ್ರರದ ಪರಮಾತ ವಾಜಿಶಿರಮಂ ಛೇದಿ
ಸುತ್ತಿರಲಿಳೆಗೆ ಬೀಳ್ದುದಿನಶತಸ್ತಕದರ್ದದಗಿತಿನಮಂಡಲದೊಳು॥ ॥೧೭॥
ಪರಿಶುದ್ಧಮಾಗಿ ಮೇಧ್ಯತುರಗಮೆಂದರಿದು
ಹರಿಹಾಯಿದನದರುರಃಸ್ಥಳದೊಳುವರ್ಗೆ ಬಿದ್ದ
ದಿರದೆ ಪೊರಮಟ್ಟು ಜೀವಾತ್ಮನತಿತೇಜದಿಂದಚ್ಯುತಾಸ್ಯದೊಳಡಗಲು॥
ವರಮುನಿಗಳಮಲಧರ್ಮಮಿದೆಂದರೆಲೆಯುಧಿ
ಷ್ಠಿರ ಪೂರ್ವಯುಗದಧ್ವರಂಗಳೊಳ್ಗಾವೀ
ಪರಿಪವಿತ್ರದ ಪಶುವನಿದು ನಿನಗೆ ದೊರಕೊಂಡುದುತ್ತಮ ಸಫಲಮಾದುದೆಂದು॥ ॥೧೮॥
ಯೋವೇಳ್ದೆನಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ಬಳಿಕ ವಾಜಿಯಕ
ಳೇವರಂ ಕರ್ಪೂರಮಾದುದತಿಶುಕ್ಲದಿಂ
ಭಾವಿಸಿ ಮಹಾಮುನಿಗಳಿದು ಕೃಷ್ಣಮಹಿಮೆಯೆಂದಾಗ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಲು॥
ಭೂವರಂ ಪರಿಸಮಾಪ್ತವತ್ತಿಯಂ ಕಾದಿಕಾಂ
ದಾವೃಷ್ಣಿಬದನ ಸಕಲಬಾಂಧವರ ಗದ್ದಾದಿಂ
ಪಾವಕನಮುಂದೆ ಪಳ್ಳರ್ದನದರಿಂದ ಪೆಸಾಮಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಲ್ಕೆ॥ ॥೧೯॥
ಧಾರುಣಿಗೆ ಕಪ್ಪುಳನ್ನದಾ ತುರಗದೊದಲಕ
ರ್ಪೂರಮಾದುಪ್ರವದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ
ಕಾರದಿಂದಾಗ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಪನಮರೇಂದ್ರನಂ ಕರೆದು ಬರಿಸಿ॥
ಯಾಗಾಜಕುಲತಿಲಕನಧ್ವರದೊಳ್ಪಿವಘನ
ಸಾರಾಹುತಿಯನಿದಂಪ್ಪಿಗರಿಸು ಮುಂದೆನಿನ
ಗಾರುಂಕಾದು ಪಲ್ಲಕಳಿಯುಗದೊಳೀ ತೆರದೊಳೆನೆ ಶಕ್ರನಿಂತೆಂದನು॥ ॥೨೦॥
ಸರ್ವನಕ್ಷತ್ರಸಂಯುತಪದಗುರುವಾರವು
ಗರ್ವದಿಂದೆಲೆಮುನೀಶ್ವರ ಮಹೀಪಾಲಂಗ
ಮರ್ಪಿಸುವಘನಸಾರದಾಹುತಿಯ ವಹ್ನಿಮುಖದಿಂದ ನಾನೆನಗಿತ್ತೊಡೆ॥

ದರ್ಪದಿಂತೃಪ್ತನಾದಪೆನೆಂದುಸುರಪನೆ
ಲ್ಲಮರ್ಗಳ್ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿಬಂದಿರಲಾಗ
ಕರ್ಮರಮಂತ್ರವದೊಳವರನೊಲ್ದೀಳ್ದಂವ್ಯಾಸಮುನಿಮಂತ್ರದಿಂದಾ॥ ೬೧॥
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾದಶಕ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳ್ಗೆ
ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತಮಂತ್ರವಿಧಿಗಳವಿಧಾನಂಗಳಿಂ
ದತ್ಯಧಿಕಘನಸಾರದಾಹುತಿಗಳಿಂಯಥಾಕ್ರಮದಿಂದಹುತವಹನೊಳು॥
ಸತ್ಯಸಂಪನ್ನವೇದವ್ಯಾಸನೀಯುತ್ತೆ
ಸತ್ಯಾಗದೊಳ್ಪುವನದೊಳ್ಪಿರಚಿಸುವ
ಕೃತ್ಯಂಗಳಿಂದವನದೆದುದುಮಖಂತ್ರಿಜಗದಚರಾಚರಂಮಿಗೆದಣಿಯಲ್ಕಾ॥ ೬೨॥
ಸಾಕ್ಷಾತಯಜ್ಞಸ್ವರೂಪನಚ್ಯುತತಾನೆ
ದೀಕ್ಷೆಯಾಗಿರ್ದುಮಾಡಿಸುವವಂಪ್ರೀತವಿ
ದ್ಯಕ್ಷಮನೆನಿಪಧಾವ್ಯನೇಕಮರ್ಕತುರ್ವಿಂಶತಿಕಮಲಸಂಜ್ಞಕವಪೆಯಾ॥
ಯಾಕ್ಷಿಸಿದಬಕದಾಲ್ಭ್ಯನೇಪ್ರಶ್ನಾಚಾರ್ಯ
ನೀಕ್ಷಿತಿಸುರಾಗ್ರವೇದವ್ಯಾಸನಪ್ಪರಕೆ
ದೀಕ್ಷಿತನೆಧರ್ಮಜಂಮಹಾಮುನಿಗಳೇಋತ್ವಿಜರ್ಕೊಳಿಸತಿದೆನಿಸದಪ್ಪುದೆ॥ ೬೩॥
ಲಾಹುತಿಗಳಂಕೊಂಡುಮಿಗೆತೇಜದಿಂದೊಪ್ಪು
ವಾಹುತವಹಜ್ವಾಲೆಗಳಮುಗ್ಧದರ್ಶನದೊ
ಳಾಹೋಮಧೂಮಸಂಸ್ಪರ್ಶನದೊಳಾಕರ್ಮಕೃತ್ತಸೋಮಪಾನದಿಂದಾ॥
ಲಾಹೋತೃದುರುಮಂತ್ರಘೋಷಶ್ರವಣದಿಂ
ದಾಹವಿಗಂಧದಾಘ್ರಾಣದಿಂದಾಮಖದೊ
ಳಾಹಿಮಕರಾನ್ವಯಲಲಾಮನೆನಿಪದಂಪೂತನಾಗಿಸಂತೋಷದಿಂದಾ॥ ೬೪॥
ಯಾಗದಿಂದಗ್ಗಿದುಪಾವನಮಾದುದಿಳೆಪಾವಿ
ತ್ರ್ಯಾಗದಿಂತುಷ್ಟಿವಡೆದುದುದೇವತಾವಳಿಸ
ದಾನದಿಂದಸುರಾರಿಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿತೆಗದಪ್ಪುವಿತ್ತಾವಾಲಕಂಗೆ॥
ಯಾಗವಿಂವಪ್ಪರಂಸಾಂಗದಿಂಸಂಪೂರ್ಣ
ಮಾಗಿಮುಗಿದುದುಮಾಳ್ಪುದವಭೃತಸ್ನಾನಮಂ
ಭಾಗೀರಥಿಯೊಳೆಂದುನೇಮಿಸಿದನಖಿಳಮುನಿಜನವ್ಯೈದೆಕಾಂಡಾದಲು॥ ೬೫॥
ವಿಪ್ರವಧೆಮೊದಲಾದಬಹುಪಾಪಸಂಚಿತಂ
ಕ್ಷಿಪ್ರದಿಂಪೋಗಿಪರಿಶುದ್ಧಮಪ್ಪುದೆಂಬವೇ
ದಪ್ರಮಾಣದವಾಜಿಮೇಧಾವಭೃತಮಂಮುನೀಶ್ವರರ್ಮಾಡಿಸುತ್ತೆ॥
ಸುಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದನಾಂವಿಧ್ಯಮಾಗಿಬಿಡ
ದಪ್ರಮೇಯಂತಾನಿರುತ್ತಿನಪವಮಾನವರ
ಪತ್ನೀತನಾಗಿತೊಳಗಿದನಪ್ಪರಂಮುನಿಯರಾಜಮುನಿಗಳಾದವದುಮೆ॥ ೬೬॥

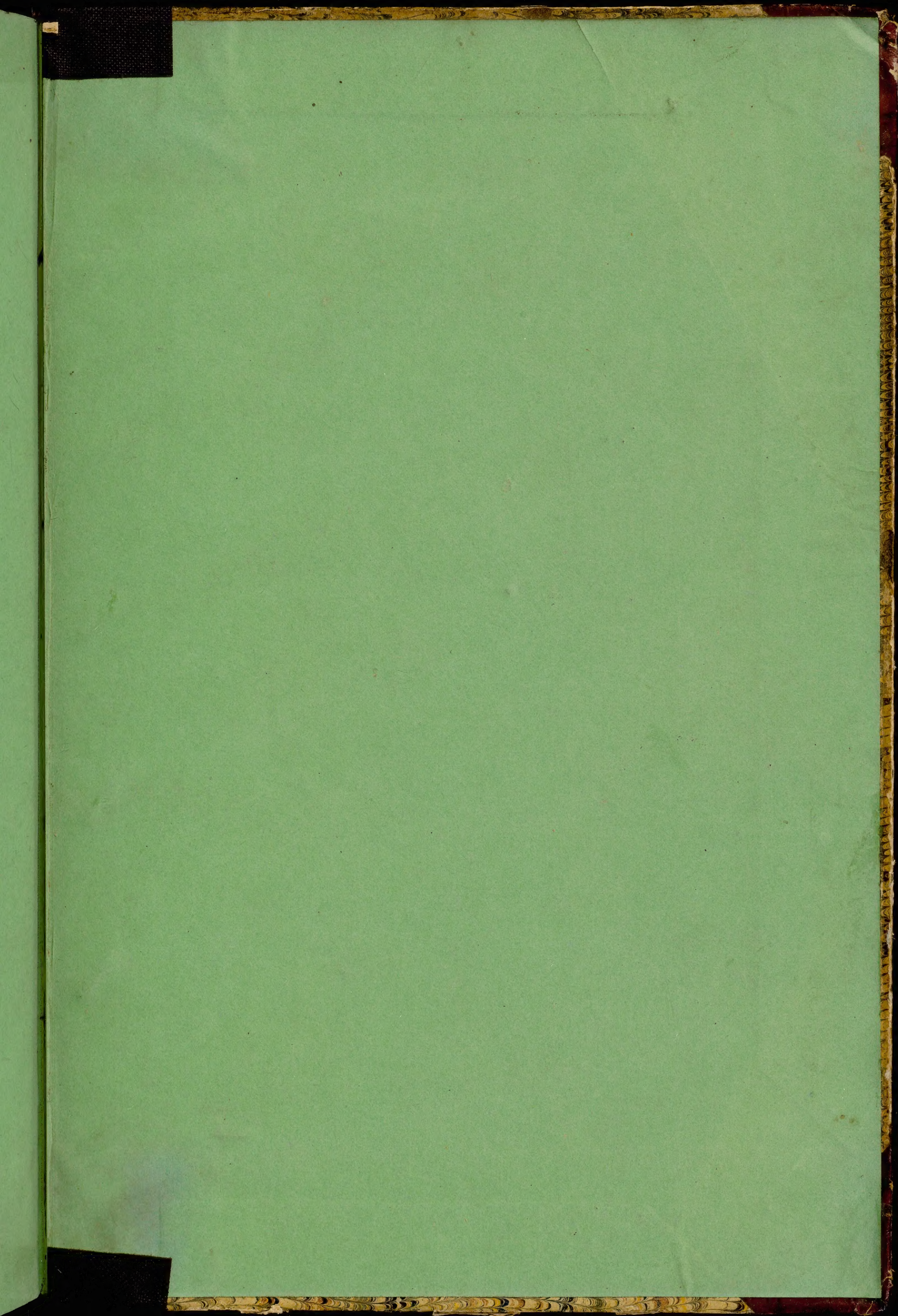
ರಮ್ಯಶಿಖರಸನ್ನುತಭಿತ್ತಿಸಾರದಿಂ ಯಥಾ
ಕ್ರಮದಿಂದ ಸೋಮಪಾನಂಗೈದರೆಲ್ಲರುಂ
ವಿಮಲಹೋಮಂಗಳಮುಖೋದ್ಭಾಸಶೇಷಮಂ ಪೋಷಿಸಿದರುತ್ಸವದೊಳು॥
ತಮತಮಗೆ ವಂದಿಸಲ್ಕೊಂಡಾಡಿ ಗಾಯಕರ್
ಕ್ರಮರೊಲಿದು ಪಾಡೆ ನರ್ತನದ ಮೇಳವದಸಂ
ಕ್ರಮದಿಂದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾದಿ ತ್ರಿಶಿಖೋತ್ಸವಮಂ ಮಾಡೆ ನೃಪವರನೆಸೆದನು॥ ॥೨೭॥
ವಿನುತರತ್ನಾದಿಶಿಲ್ಪಾಂಗಮಾಗಿರುತಿರ್ಪ
ಕನಕವೃಕ್ಷಮಂ ಕಾಣ್ಬ ನವನಿಖಂಬದಾಭ್ಯ
ಮುನಿಗೆ ಬಳಿಕೊಂದೊಂದು ರಥವನೊಂದೊಂದಿಭವನೈರ್ವೈಯ ವಾಜಿಗಳನು॥
ಅನುಚರಚತುಷ್ಟಯವನೊಂದೊಂದು ಕಾಳಗಮು
ತ್ತನುಪಮಸುವರ್ಣಶತಭಾರಮಂ ನೂರುಕಾಂ
ಚನವಿಭೂಷಿತಸುರಭಿಗಳನಿತ್ತುಮಂ ನಿಖಿಳನಭಿಲಾಷಿತಸ್ತ್ರೀಗಳನು॥ ॥೨೮॥
ಯಿಂತಭಿಲಾಷಿತಸ್ತ್ರೀಗಳಿತ್ತುಮಂ ನಿಖಿಳ
ಸಂತಾಡಿಬಿಡದೆಲ್ಲ ದ್ವಾರಪಾಲಕರ
ಸಂತತಮದುಳಿದ ಮುನಿನಿಕರಕಿಚ್ಛಾದಾನಮಂ ಕಾಣ್ಬನುಚಿತದಿಂದ॥
ವಿಂಧ್ಯಾದಿ ಪೆರದಿಶಾಸಮಸ್ತಭೂನಿರ್ಜರರ
ಸಂತತಿಗಳಂ ದಣಿಸಿದಂ ಮಹಾಧನದಿಂದ
ನಂತರದೊಳರಸನುಪಚರಿಸಿದಂ ಚತುರ್ಭೂಷಾನಾದಿ ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರರನು॥ ॥೨೯॥
ಘೋಟಕಸಹಸ್ರಮಂ ಶತಶತಗಜಂಗಳಂ
ಕೋಟಿಪಾವಿತಸುವರ್ಣಂಗಳಂ ಮಣಿಮಯಕಿ
ರೀಟಾದಿಭೂಷಣಾವಳಿಗಳಂ ಕಾಣ್ಬಭಿಳಷಿತಭೂಪಾಲರಂ ಮನ್ನಿಸಿ॥
ಪಾಟಿಮಿಗೆ ರುಕ್ಮಿಣ್ಯಾದಿದೇವಿ ಮೊದಲಾಗಿಹನ
ಘೋಟಿಯರವರ್ಗಮಂ ಸ್ವಪತಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದಂ
ಮಾಣಿಕವಿಳಸವಿವಿಧರತ್ನಾಭರಣರಾಜಿಗಳನಿತ್ತಲಂಕಾರದಿಂದಾ॥ ॥೩೦॥
ನಯದೊಳರಸಂ ಬಳಿಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಾಲಮುನಿವರನ
ಚಯದಿಂದ ಸಕಲಜನಜಾಲದಿಂದೆಸೆವ ಮಣಿ
ಮಯಸಭಾಮಧ್ಯದೊಳ್ನೃಪಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲಮರಪುರನನಿರಿಸಿ॥
ಪ್ರಿಯದಿಂದಲಂಕಾರಮಾಚೆಗಳೊಪಚರಿಸಿ
ಪಾಯಮೇಘನವನಚ್ಛತನಕರದೊಳುಯತ್ತೆ
ಜಯಜಯೆಂದುದು ಲೋಕಮಮರಗಳಮಳೆಗರೆದು ಮೊಳಗಿದವು ಸುರದುಂದುಭಿಗಳು॥ ॥೩೧॥
ಬಳಸಿದ ಮಹಾಪಾಲರೊದವಹುಳ್ಳಿದ ಬರ್ಧು
ಬಳಗಂಗಳಖಿಳಮುನಿಮುಖ್ಯರುಪಚಿತರಾಗೆ
ನಳಿನಾಂಬಕನಕರದೊಳೊಳ್ಪರದಸುಕೃತಮಂ ಕಾಣ್ಬುತಂ ನಮಲಮುಖಾನೆ॥

ಕಳಸಮಿದೆ ಮೂಜಗಂ ಮಿಗೆದ್ವಿಜರು ಕಾಂಡಾದ
ಉಳಿದಯಾಗಂಗಳೊಳ್ ಕೃತಿರ್ದ್ವಿಜರುಗಳಂ
ಕಳದೆಲ್ಲಮಂ ಬದಿಸಿ ತೊಳಗಿಬೆಳಗಿದನಿಂದ್ರತೇಜದಿಂ ಮನುಜೇಂದ್ರನಾ॥ ॥೨೨॥
ವಾಜಿಮೇಧಕ್ರತುವ ಮಾತ್ರ ಮಾಡುದು ಬಳಿಕ
ರಾಜಮುನಿವರ್ಗಮಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಬಹ್ವಾನ್ಯದರಂ
ರಾಜಿಸುವ ಕನಕಮಯ ಮಂಟಪದೊಳಿರುಗಿಸಂ ಬಳದ ಹಾಸೆಗಳ ಮಿಸುನಿಯ॥
ಭಾಜನದ ಕೋಲಬಲದ ರತ್ನದೀಪದ ಮೊಂನ
ಹೂಂಜೆಗಳ ಪಂನೀರಪರಿವಿದಿಯೊಳಿಡೆಯಾಗಿ
ಭೋಜನಕೆ ಬೇಕಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಾದಿಗಳನೊದವಿಸಿದನಾದರದೊಳು॥ ॥೨೩॥
ನಾನಾವಿಧದ ರಸದೊಳೆಸೆವ ಪರಿಕರದಂನ
ಪಾನಾದಿ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಾವಳಿಗಳಿಂದಖಿಳ
ಮಾನಾತ್ಮಜಂ ಮಹೀಸುರತತಿಯನಾದರಿಸಿ ಭೋಜನಾಂತರದಮೇಲೆ॥
ಭೂತಾನುತಸುಗಂಧಕರ್ದಮದಿಂದ ವಿವಿಧಪ್ರ
ಸೂನಾವಳಿಗಳಿಂದ ವೀಟಿಕಾ ವಿತತದಿಂ
ದಾನಾತಿಶಯದಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿದಗ್ನಿಪದಂತ್ರಿತಿದಿನಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ॥ ॥೨೪॥
ಬಹಳ ಸನ್ಮಾನಮಂ ತಳೆದಖಿಳಭೂಸುರನಿ
ವಹಮೈದೆ ಕಾಂಡಾದಿತಂಬುಜದಳಾಂಬಕನ
ಮಹಿಮೆಯಂ ಧರ್ಮಜನ ಚರಿತಮಂ ಭೀಮನ ವಿಶೇಷಸುಗ್ರಾಮಂ ಪಾರ್ಥನಾ॥
ವಿಹಿತ ವಿಕ್ರಮಂಗಳಂ ನಕುಲನ ವಿವೇಕಮಂ
ಸಹದೇವನುಚಿತಮಂ ಧೌಮ್ಯನವಿಚಾರಮಂ
ಮಹಾಯುಮಂ ನಿಯಮಮೈತ್ರಿಯಂ ಮುನೀಂದ್ರರಾಧೌಮ್ಯಮಂ ತತ್ತ್ವವನು॥ ॥೨೫॥
ಬಕದಾಲ್ಭ್ಯಮೊದಲಾದ ಋಷಿಗಳಂ ಸ್ತಾಂದಿ
ಸಕಲಭೂಪಾಲರಂ ಹಾದಿಕಾಂದವನೀಶ
ಮುಕುರನರ್ಥರ ಸಂಸ್ಥಾನದೊಳ್ ನಾನಾಸುಕಥೆಗಳಂ ಕೇಳುತಿರ್ದ್ದ॥
ವಿಕಸಿತ ಹೃದಯನಾಗಿ ಮುದದಿಂದ ಭೂದೇವ
ನಿಕರಕುಳಿದರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಚೆಲ್ಲಿಸಮ (ಗಳಂ ಚೆಲ್ಲಿವರಸಮ)
ಧಿಕವೈಭವಂಗಳಿಂ ನಗರಪ್ರವೇಶಮಂ ಮಾಡಿದಂ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥ ॥೨೬॥
ಮಸ್ತ್ರಭೋಜನದಿಂದ ಭೂರಿದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಂ
ದಿಷ್ಟದಾನದೊಳಾದವಸ್ತುಸಂದೋಹದಿಂ (ದಿಕ್ಕರಾಗ)
ಹುಷ್ಟವಡೆದಖಿಳಭೂಸುರತತಿ ನರೇಂದ್ರನಂ ಹರಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬಳಿಕ॥
ದೃಷ್ಟಿಗಾಶ್ಚರ್ಯಮಾಗಿಹ ಯಜ್ಞಮಂ ಪೊಗಳು (ಸೃಷ್ಟಿ)
ತಸ್ತದಿಗ್ವಲಯದಾತ್ರಮ ಜನಪದಂಗಳ್ಗೆ
ಸೃಷ್ಟತೆಯೊಳೈದಿದುದು ತನತನಗೆ ಪೊತ್ತು ಬಹುಧನದ ಭಾರಂಗಳಿಂದಾ॥ ॥೨೭॥

ಸೋಮಶವಶಿಷ್ಯಬಕದಾಲ್ಭ್ಯವೇದವ್ಯಾಸ
ವಾಮದೇವಾದಿಮುನಿಮುಖ್ಯರವನೀಶನಂ
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಪರಸಿ ಮಾನಿತರಾಗಿ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ತಳರ್ದರಾಶ್ರಮಕೆ ಬಳಿಕಾ॥
ಭೂಮಿಪತಿಗಳನೆಲ್ಲರಂ ಸಕಲ ಯಾದವ
ಸ್ತೋಮಸಹಿತಂಬುಜದಳಾಕ್ಷನಂ ಸತ್ಕರಿ
ಸಿ ಭೀಮಪಾರ್ಥರ ಸೋದರನೊಡನೆ ಕಳುಹಿ ಕಳುಹಿದಂ ಸ್ವಪುರವರನಗರಿಗಳ್ಗೆ॥ ॥೩೮॥
ಸಂಭಾವಿಸಿದರಧ್ವರದೊಳೆಲ್ಲರಂ ಬಳಿಕ
ಸಂಭೋಗಮರ್ಜುನಂಗಾಪ್ತಮಾಲೆಯ ಕೂಡೆ
ಸಂಭ್ರಮಿಸುವಂತೆ ನೇಮಿಸಿದ ನಿಭ್ರತನಗರದೊಳ್ಸಂತಸಹಿತಮಾಡಿದನೆ॥
ತೊಂಭತ್ತು ವರುಷ ಪರಿಯಂತರದೊಳೈದೆ ಸುಖ
ದಿಂ ಭೂವಲಯದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಮಾಡುತಿ
ರ್ದಂ ಭಾರತಾಗ್ರಣಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ದೇವಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾ ॥೩೯॥
ಯಾ ಚತುರ್ದಶಭುವನದೊಳ್ಪಾಂಡವಸ್ಥಾಪ
ನಾಚಾರ್ಯನೆನಿಸಿ ಕಾಂಬುದೆ ಪೆರ್ಮೆಯೆಂದು ಮನು
ಜೋಚಿತದಲೀಲೆಯಂ ತಳೆದ ಯಾದವಸಾರ್ವಭೌಮಂ ನಿಜಾನತರ್ಗೆ॥
ಭೂಚಕ್ರದೊಳ್ಪಸರುವ ಕೀರ್ತಿಲತೆಯ ಮದ
ಲಾಚಂದ್ರಮಾರ್ಕಂ ತೆರದಿಂದಕವಿಮತಿಗೆ
ಗೋಚರಿಸೆ ಕೃತಿಗೆ ನಾಯಕನಾದನಮರಪುರದೊಡೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನು॥ ॥೪೦॥
ಯಾಪರಿಯೊಳಶ್ವಮೇಧಿಕದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ
ತಾಪಸೋತ್ತಮನಾದ ಜೈಮಿನಿ ಮುನೀಶ್ವರಂ
ಭೂಪಾಲತಿಲಕ ಜನಮೇಜಯಂಗೊರೆದ ಸಂಗತಿಗಳಂ ಸಕಲಜನಕೆ॥
ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮೆರೆಯೆ ಕಂನಡದ ಭಾ
ಷಾಪದ್ಧತಿಯೊಳಂ ಗ್ರಾಮಾಂಕನಸುಮಾರಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಮುಖದಿಂದ ರಚಿಸಿದಂ ಕೃತಿಯಾಗೆ ಸುರಪುರಶ್ರೀಕಾಂತನು॥ ॥೪೧॥
ಲಾಶ್ವಮೇಧಿಕಪರ್ವದಮಲಸತ್ಕಥೆಯ ತಾವ
ನಾಷ್ಟಾದಿ ನೃಪರ ಚರಿತಂ ಕೇಳ್ವ ಮಾನವ
ಶ್ರೈಷ್ಠ್ಯದಾರೋಗ್ಯದಾಯುಷ್ಯದಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಲಿನಾಶನಂ ಧರೆಯೊಳು॥
ಲಾಶ್ರಿತಕೀರ್ತಿಸುತಲಾಭಕರಪುಣ್ಯಮಂ
ಶಾಶ್ವತದ ಸ್ವರ್ಗಭೋಗಂಗಳಾದಮುದುಸ
ಕ್ಕೀಶ್ವರನನಿತ್ತು ದೊರಕಾಂದಮದು ದೇವಪುರಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾ॥ ॥೪೨॥
ಉಪವನತಟಾಕಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ದೇವಾಲಯ
ಪ್ರಪೆಗಳನಕಲದಾನಧರ್ಮೋಪಕಾರವೇ
ದಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣದಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾಸತೀರ್ಥಸ್ನಾನದಾ॥

ಜಪಹೋಮಸುವ್ರತಸಮಾಧಿಯೋಗಧ್ಯಾನ
ತಪಮುಗಳ್ಹರಿಪಾರಾರ್ಚನೆಯಸುಕೃತಂಗಳಾ
ದಮುದುಜೈಮಿನಿಭಾರತದೊಳೊಂದುಪರ್ಣಮಂಪ್ರೀತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ೪೩॥
ತೊಳಗುವನುವರ್ಣಭೂಷಣದಿಂದಸೇರಿಸಿದ
ಲಲಿತಮುಕ್ತಾಭರಣದಿಂದಮಿಗೆರಂಜಿಸುವ
ಪಲವಲಂಕಾರಂಗಳಿಂದಿದಚೆಲ್ವಿನದೇವಪುರದಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನಾ॥
ವಿಲಸಿತದಕೃತಿಲಲನೆಮೃದುಪದವಿಲಾಸದಿಂ
ನಲೆನೊಗನಲದಿನಡಿಗೆನಡೆಯಲ್ಕೆಚಿತ್ತಂಗ
ಹೊಳೆದೆರಗದಿರ್ದಪುದೆಧರೆಯೊಳಗೆರಸಿಕರಾಗಿರ್ದಭಾವಕನಿಕರದಾ॥ ॥೪೪॥
ಊನದೊಳ್ಬಿಳ್ಪುಣ್ಯಕರ್ಮದಿಂಧರ್ಮದಿಂ
ದೇಹಾತ್ಮಮಾರ್ಗಯೋಗದಿಂ ಯಾಗದಿಂ
ಭೂಕನಕಮಣಿಧೇನುದಾನದಿಂಧ್ಯಾನದಿಂಪಡೆವಸದ್ಗತಿಯನೀವಾ॥
ಯೀಕಥೆಯನೊಲವಿಂದಕೇಳ್ದರ್ಗೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ
ಶೋಕಭಯದುಃಖಸಂತಾಪಮಂಪಾಪಮಂ
ನೂಕಿನಿರ್ಮಲತರಸುಬುದ್ಧಿಯಂಸಿದ್ಧಿಯಂಹರಿಕಾದುತಿಪ್ಪಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳು॥॥೪೫॥
ಪುಣ್ಯಮಿದುಸ್ವರ್ಗಚರಿತಾಮೃತಂಸುಕವೀಂದ್ರ
ಗಣ್ಯಮಿದುಶೃಂಗಾರಕುಸುಮತರುತುರುಗದಾ
ರಣ್ಯಮಿದುನವರಸಪ್ರಸಿದ್ಧಿಲಾಲಿತನಾನಾವಿಚಿತ್ರಾರ್ಥಂಗಳಾ॥
ಪಣ್ಯಮಿದುಶಾರದೆಯಸಮ್ಮೋಹನಾಂಗಲಾ
ವಣ್ಯಮಿದುಭಾವಕರಕಿವಿದೊಡವಿಗಾದವಿದು
ರಣ್ಯಮಿದುಭೂತಳದೊಳೆನೆವಿರಾಜಿಪುದುಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಕಾವ್ಯರಚನೆ॥ ॥೪೬॥
ಧರಣಿಯೊಳ್ಜೈಮಿನಿಮುನೀಂದ್ರನತಿಪೆರ್ಮೆಯೊ
ಳ್ವರಮಹಾಭಾರತಕಥಾಮೃತಾಬ್ಧಿಯೊಳೊಪ್ಪು
ವರದಾಶ್ವಮೇಧಿಕದಪರ್ವಮಂಸುರಪುರದಲಕ್ಷ್ಮೀಶಕನ್ನಡದೊಳು॥
ವಿರಚಿಸಿದಕೃತಿಗೆ ಬ್ಬರಣದಿಂಮಾಧುರ್ಯ
ಸರಸಪದಬಂಧಗಳ್ಗೆಣಿಸಲ್ಕೆಪಾರಧಿಯಂ
ಬರನಿಧಿಳಶಾಂಕಸಾಕ್ಷಿಗಳ್ಪೆದೆನಿದುನೋಳಿದುಭಾವಿಪುದುಸರ್ವಜನರು॥ ॥೪೭॥
ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶಸಂಧಿಸಂಪೂರ್ಣಂ—ಅಂತುಸಂಧಿ೩೪ಕ್ಕಂಪದ್ಯಂ೧೯೧೭ ಮಂಗಳಂ॥ಶ್ರೀ॥

...ಭಾರತವು. ೧. ಸಂಧಿ.

...ಸೋರಕಂಮೊರೆಯೆ ಭಕ
...ಸೋರಕಂಬರಿಯೆ ಜಗ
...ತ್ರಾಣ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ಮೈಚಿನಿಂ ಮೇರೆವರಿಯೆ॥
...ನಾಮೃತದಕತೆಗಳಿಂ
...ವಿಂಗಳಿಂ ಪಸರಿಸುವ
...ರಮಣನಾಸ್ಥಚಂದ್ರಾನಂದಮಂ ನಮಗೀಯಲಿ॥ ॥೧॥
...ಪಂಮಾಡಿಕಾಂಡಿನಿವ
...ಾರದಾದಿಮುನಿ
...ಪಹೃದ್ಧಂದಮಿಂದುಕಲಾವತಂಸಮುಮೆಯಾ॥
...ದಿಸುವನಸಕಲಸುರರನಂ
...ಲಾಕವಿಸ್ತರಣ
...ವೇವಗಂಗಾಧರಂ ಸಲಹು ನಿಚ್ಚಂ ನಮ್ಮನು॥ ॥೨॥
...ಸುಂಬೆಳಗಮಲದಂತದಗ
...ನ್ಯರುಗಾಂಭಾಳವಿ
...ರಪಮೊಂಬಿಸಿಲಾದನೆಮುಡುವೆಳೆನೆ ಸರಿಸೆವಾ॥
...ಮಾಗಲುದಯಾಚಲದ
...ಯೊಳೊಪ್ಪುವನ
...ನಾಯಕಮಾಳ್ಪುದೆಮಗೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನತೆಯನು॥ ॥೩॥
...ಗಾಕಂಗಳ್ಗೆನಂ
...ಬಭ್ರಳದೇವಕಳಿಂ
...ವಗಾಗೆವರದೆಕಲ್ಯಾಗೆ ಫಗೆವೇಗೆವಾಗೆ॥
...ಗನ್ನಕಲಜನರಿಂದನು
...ನಾಬ್ಜದಲ್ಲಿನಿ
...ಮತಿಯುಂತಾಯೆನಗೆತಾಯೆನಗೆಸೂಡಿನೋಡಿ॥ ॥೪॥
...ರಯತಿಗೆ ಭಂಗಮಂ -। ಪರಾರ್ಥಮಂ।
...ಟಗಳ್ತೆ ಮಾಘಾಂ
...ಗಾಕಲಾಗಾರವಂ ತೋರದೆಯುರುತ್ತಿಗಳ್ತೆ॥
...ಸ್ಥದಿವನಸ್ತುರುಷನಗ
...ಕಾವೃತ್ತಬಂಧಮಂ
...ಪಿನೈವಾಂಡೋಷಮಂ ಜೋಡಿಲ್ಲಯಂ ಕೇಳ್ವುದು॥ ॥೫॥

